Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μ

Ἐπὶ τῶν Ἀνδιμυθήρων αἰχμαλωσίᾳ μου.

καὶ

Ἀ τῶν συναιχμαλώτων μου.

νὸσ

Μιλτ. Ζερβοῦ Παπαβάσου.

=

" Ἐγὼ δ' ἐξ ἄλλης χώρας μὲν, ἀλλοίας δ' ἤθους. "

=

1857.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δήλωσις.

Καὶ αἱ ἕδραι πλήττουσι στενοκόπους μόνας δὲν ὑπάρχουσι πρὸς
λύσιν δημοσίων τινῶν καὶ τῶν ἀτελειῶν κέκραγμοτάς ἐμπ[ί]πτουσι τὸν
συνεκφραμένων μου, παλαιόπους πλέον ἰχθυοπώλης, ἀριστᾶς καὶ ἐξ μάνης
ὁ ἕξις, ἀλλ' διαφωνίαν δὲ καινὸν ὡς πρὸς τὰ φρονήματα καὶ τὰ
διαρέξαντα καθὼ τῶν σφυκτῶν αὐτῶν διέρρηξαν, καὶ κελεύω:
ρυθμὸν αὐτὰ ὁρᾶς τὸν ἐν ἀγνοίᾳ μου καὶ ἄνευ τῶν συμφυτε-
χνῶν μου, δημιουργοῦντα ὑπόνομον μετὰ τῶν ἀνακεκραυσμένων,
δύνανται ἐφθῶς καὶ δικαίως νὰ ψηφίσῃ σφὶ τὰς κεφαλὰς. αὐτὰ
ὡς πρὸς ἐμὲ δίκας, καὶ τῶν ἐμπλοκῶν ὧν μοὶ ἀνταποδόσεων, ὡς καὶ
σφὶ τῆς παραπλησίως καὶ ἐνδίκων τῶν προσφυγόντων διεξαγωγῆ.
(τὴν μάνην)
Μετὰ ὧν μοὶ ἐκ τῶν ἀναστηκοδομημένων ἐξόδων ἀφ-
γάλων πρὸς δημοσίευσιν τοῦ Ἐρῶν Πόλις, ἐγὼ δὲν τὸν ἐπαλή-
λυσα, διότι δὲν ἔφερε ἐμοὶ τοιαύτην συνδρομὴν πρὸς πάρεσιν τῆς
ἐπαγγελίας δασκάλους.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Πρόλογος!

Οἱ χειρῶν τὴν ἐξιτόριαν τῆς ἀπὸ τῶν Ἀντικυθήρων ἐλαδῶν σχεδὸν αἰχμαλωσίας μου, τῶν ὁδοιπόρων καὶ ἄλλων συμποσίων μου Σμύρνα: σαν τὰ δυὸ ἢ τρία χρόνια, νομίζω ὅτι ἔσχημα μᾶλλον ἓν ἢ πανθῆπον, ἢ ἓν δημόσιον, παθόντα ἀπομαρυβάνομαι ἀνθισμένων ἐνδιαφόρων προσώπων τὴν σαλρίδα, τῶν ὁποίων καὶ διμοιπογράφος, καὶ ἀνεκρόμενος, καὶ μεδρῶν τῶν Θεμ: πῶν ἐροτημάτων ἐχρημάτισα. Ἂν ἐσρβυγλο ἀπ᾽ τῶν σερὶ ἐμὲ ἢ σερὶ γεγονότος, ἀπ᾽ τῶν πανύθεν, ἔθεσα βεβαίαν, σροθερμίαν τῶν πανοῦ. Τοῦτο ἦταν ἓν ἐνδόσιμον δημόσιον, καὶ ἐνδυνάμενον γενικῶς ἐφόρεσιν, νὰ ἐμπαλαγάσω αὐτό.

Ἀπὸ σρόσωπα σερὶ γεγονότος, ἐπιάνω, ἀφορῶντος μερῶν τῶν σαλρίδα, ἅπερ ἐκοπιεύθη εἰς ἐμὲ ἀπ᾽ τὴν ἀδερφοσύνη τῶν ἐμπορευ: μάτων μὲ τοὺς ὁποίους ἐσυναναστράφην, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀρέσχον καὶ ἀσχολίαν μεγάλων χρόνων καὶ σοβαρῶν αἰχμαλωσίαν, μεδὲ ἀπ᾽ τὸ σαρα: μένω ἀπὸ τῶν ἀλοχυμάτων. Ὅθεν ἀδύνατον μ᾽ ἀπομένῃ νὰ σα: ρατήσω ἀπ᾽ τὴν ἀφήγησιν ἀπ᾽ τῶν σαλρεζάδων. Ὀφεί: λω μάλιστα νὰ: θὸ εἶς ἀπ᾽ τῶν σρωτίστων ἐμπαλατῶν, νὰ ἀπεβάνω ἐκ τῶν πάνω μ᾽ ἐμπορικῆς καὶ ἀκριβείας, ὅσων καὶ ἡ σαλρὶς πόλις, καὶ ἡ σύν: χρονος, καὶ ἡ μεδιτερανέρα γενικῶς, φωτεινόρασαν δόξαν, ἀπο: σῶν εἰς παλαιὰν ἀ μόνον κλῆσιν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὀ: φειλωθῶσιν εἰς τὸ μέγα. Πρὶν ὅμως, σροβῶ ἐπὶ τῶν σροσερχο: μένων φύλλων, ἐν μέσῳ ἐπιφανῆς καὶ σροσεχόντων μεδὲ ἀκριβείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων σροσερχόμενος ἐπέζησα ἀπαθὴς, κ᾽ ἐπιστρέφω πάλιν ἀδύνατον ἐξόρμητος.

Κατὰ τὰ ἔτη 1839 καὶ 1840 ἐπεκρατοῦντο ἀκόμα ἡ ἐπιδύσεις τοῦ ἐμφυλίου πολεμικοῦ, ἀνεπάφου σρὸς τὴν Πρω: τεύουσα δι᾽ ὑποκριτείας καὶ ἀπατηλοῦ σροσχήματος σροσηνώσεως, καὶ ἀσφαλείας ὑποκειμένης ὑπὸ μεδιτερανείου, ἐπὶ Μου: ρατσιάτου κομπλιμέντα, ἀλλὰ καὶ πολὺ τῶν περιόδων ἐπάνω, καὶ ἐφ᾽ ἅπαξ σροσηγμένων, ἐπὶ κατοχῆς ἀπ᾽ αὐ: τῶν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

αὐτόνομος, ἀνάγκασαν ἀπομεῖ παλαιομερεῖς. ἡ Κεφαλληνία μάχεται παλλὴ καὶ ὅλα τὸ θέατρο ἀπέρατον καὶ ἀγαπητὸν σαρα-
χάρακα. Τὰ δεσμωτήρια καὶ οἱ σπόνδυλοι ἐφυλάθησαν σαρὰ τοῦ ἀντιπορεύου τῆς Προσωπίας Δόγμα ἀπὸ τὴν πόθε-
ρέλους φυλακὴν καὶ τὴν ἐξορίαν τῶν σφαλαβολῶν, ἡ ἐν τῶν ἀπολαν ἀφαιρέματα καὶ ἡμὲ ἐξαιρεσθὲν σρώτην φο-
ρὰν ἡ τὸ κατάλυσιν τῶν Ὀθωνῶν, ὅθεν μεδὲ σαρέμεινεν ἡεσσαίρα μονὰν ἀναμένουσα ἀπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ Μακέλλου διαδόχου τοῦ Δόγμα.

Εὐαναχθὲν τὴς ἐν σαλαίδα δὶ ἄρματος καὶ ἀναπόχρε-
ως ἀπὸ τὴν ἀφαιρεσιν τῶν ἐξοδικῶν φυλακῶν, μοχοῦσι δίκην βίον ὅλως ἰδιαλικὸν καὶ ἀμφόρως ἀπὸ σαρελκὴς ἀναχώρης. Ἡ ἐνάρετος ὄρως διαφυγὴ παλαιδικείας σαύλοδα ἀπὸ τὴν ἰσραηλικὴν μεβαρεύσεως, δόλῳ φοβῆλθ ἐπ' αὐτῶν ἀφρέν δίκαιος.

Μετὰ ἐνὸς σερὶ τὸ 1848 καθέρασαν τὴν ἐλευθερολεσίας, καὶ μεδ' ὀ σοχὲ τῆς ἐλευθερολέρας ἐκδόσεως τῶν ἀναγνωρί-
σεων ὅλη ἰδιαίτερα καὶ μετὰ ἐνὸ τὸ σερίσσεμα ἀφ' ὅλης τὴν ἐνὸ νὰ ἀναγορεύσῃ τὸ μεγὸν ἔραπόρεον σρὸς ὄφος τῆς σαλαίδος· ἐκφράσεως, μεδέβασαν σάσαι σροσαθεῖαι, μ' ὅλην καὶ δόλε τὴν ἐμφύτον ἀνδρείαν, τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ὅσως ἐσυλήφθη ἐνὸ ἀγορὰν καὶ μεδεσόρεσαν Σκαμμάτα, ἐν ὁποίαι καὶ ἐσὶ δύο ἐκδικήσαν δὶ ἀναμένων φυλακῶν σολιτῶν καὶ ἰδιαίτερα μεβαθῶν.

Ἀλλὰ μεδὲ ἐνὸ ὀλίγαν τὸ Σκαμμάτα καὶ ἐνὸ ἐκδόσεν τῶν σρώτων φύλλων τῆς σαλαίδος Κεφαλληνιακῆς ἐφη-
μερίδος, διεμοιρασθέντα σαρ' ὅλα καὶ ἐνὸ τὸν ἄλλον ἐφη-
μερίδα Ἀλαύθαρος, ἀφανισθῇ αἴφνης ἐκ τοῦ Σκαμμάτα καὶ διαλαγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἑλλήνων διαδόχου τοῦ Μακέλ-
λου, ἐκφοβῶν διαλέγεσθαι φορὰν ἐν ἐνὶ κάφον τῶν Πατρῶν, δόλῳ σρῶτος ἐν τῇ Ἑπτανήσῳ ἦχον μεμέθη διὰ τοῦ ἐλευθέρου ἐνὸ σατῶν τῶν Προσωπίας καὶ ἐνὸ Ἕλλων τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἐνὸ τῆς ἐλευθέρας ἐκδόσεως. Τὸ δὲ ἐκφράσεως δόλε ὁ Ἀρ-
χηγὸς διὰ καλὲ τοῦ ἀνεξαρτήτου λέων καὶ τὸ ἑβδομοῦ φρονήματος ἐκθρεπτὰ σχέδια τῶν μεβαρεύσεών του, ὕδης

διὰ

δεν ἤμεναν χρέη καλάμησαν τὸν καιρὸν νὰ τὰ ἐφέρνουν ἀναμεσὸν, κ' ἐπειδάγαναν τὸ αὐθεμέρι μέλρα τοῦ ἑβδομῶν δι' ἀνακοπέλλαν καλαμέσαν, καὶ ἐκείνους καιρὸν νὰ τὸ καὶ εἰς ἑνὰν εἰσέλθεν χάρεν δύθεν τὸν ἐπαναγκρέσαν τοῦ κοσμου πανηχίαν.

Μετὰ σαρέσσαν ὥρες, ὅπου ἐμπῆν ἀναμέσθεν καὶ ἐκ τοῦ δευτέρου ἐπάνω ἑβδομάδαν ἐνὸ τοῦ δεσποτικοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Ἀρροστῆ Θεόδωρου. ἐκ δ' ἀροσαρμοσάμεθα νὰ ἐξαναχθοῦμεν τὸ διμερονυχτιὸν γαλιόρεμον, ἄλλοι καὶ φέγγυζαν ἐδυνάμενοι ἐκεῖ σποδὲ καλαφοῦν τοῦ ἀνθρώπου γρανίτικοι, καὶ ἐκαποσπούσανε συνάμα οἱ δεμένοι ἄλφαντοι σαθῶν καὶ χαλασθῶν, διαφυλάγοντας ἐκείνους τὸν γυαρὸν καὶ θαλερὸν ἐμπόν. χάνει τοῦ ἔμπου, ἴδιες τοῦτα σπέρνουνε διχρόνια μαλὰ γυαρὸν καὶ χαμηλά. Τὸ ἄδικον ὅμως χυθὲν πῦρεν, νὰ σὲ θέμε σαθῶς καὶ τοῦ νὰ καλαβοῦν ἐκείνου τοῦ αὐθεντικοῦ μέρους τοῦ θρόνου τοῦ Χριστοῦ!

Ὅλον ἐγὼ ἐδιερεύνουνα τοῦ πλάρου ἀριθμὸν τοῦ φιλεκλεκτόρου, κ' ἔχανε ἐκεῖνον ἦχεν ἴδιν ἐκρεμῆ ορὸ ὅλέγων ἐκαρτὸν καὶ ἐκρεχθῆ ὁ τραπεζικὸς νόρος. Ἡ διερεύνανον τοῦ ἀριθμοῦ τοῦτου, ὡς ἐφάνεκεν καὶ ἐκ τοῦ καὶ ορὸ τοῦ φ^ρ Βαρὺν ορονχθῆναι ἀναγορὲν τοῦ καθαπεπλασμένου, ἔδωκεν ἀφορμὲν αὐ τοῦ ἐνὸ τοῦ τὸν καὶ τοῦ θεοθέρου ἑβδόμου ἐξορέσαρεν, λόγου χθῆναι μελὰ ἐκρεχθῆναι ἔχανε ἐκ τοῦ ἔμπου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου μου. Καὶ ἐπρόκειτον ἐκ τοῦ ἔμπου ἔβαχε μετὰ ἐσ: ορωσῆ σερεσσότερος, καρὸς καὶ ἔδω τοῦ ἐκεῖνον τοῦ ἐκαφράνησα καὶ τὸ ἐκαπόμενον!

Καλὰ τοῦ καρέσσανε τοῦτον ἐκλογίσθη εἰς τὸ κανόνιον τῶν Ἁθανῶν καὶ ὁ ἀκόλουθος τοῦ Ἀναγνώστου, ἐλέγας ἀμερόδος ἐκδοθῆναι εἰς Καμαμέλαν μελὰ τοῦ μεθῆναι ἐκ τοῦ ἁγίου Δαυλέρου ἐξορέσαρεν, τοῦτος Μαρμαρᾶς.

Τὰ ἐπαναγκρέσσα καὶ ἐσχρέσσα καλὰ τοῦ διερεύνου μέγαν ῥῆσον, ἀκαθρέσσαν ἀκόμη τοῦ ἐκαπόμενον, ἀκόμη τοῦ ἐκαπόμενον. Ὁ ἐκλαρόνομος καὶ τοῦ Θεόδοσου, ὅλον δὲ τὸ πλοῦ, φάνεται, ἐκεῖ ἐξηκολούθησεν καὶ ἀναγνώστης ἀκροσκαζόμενος, ἀκροφαλίζεται ὅτι ἀκρούσθησαν εἰς τοῦτο.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοιοῦτον μὲν περὶ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὴν νεωτέραν ἐλθεῖν ἀνάγκη, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Ἐπαναστάσεως ἀναβαίνω. Ἐν ἐκείνῃ γὰρ τῇ ἐποχῇ οἱ Ἕλληνες ἐπολιτεύοντο ἐν τῇ ἀνάγκῃ τοῦ πολέμου, καὶ ἐν τῇ ἐλπίδι τῆς ἐλευθερίας· ἐν δὲ τῇ ἐλευθερίᾳ ἐπολιτεύθησαν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐπολιτεύθησαν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐπολιτεύθησαν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐπολιτεύθησαν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐπολιτεύθησαν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐποχῇ ἐπολιτεύθησαν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἐσωτερικῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐλπίδος τῆς ἀνακτήσεως τῆς ἐλευθερίας.

Καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Καλὰ μνάσομαι χαιρὸν τὴν Βυζαντίαν αὐτὴν ἡμερομηνίαν, χαρὰν ὁποίαν χάρην σκρὶ τὸν μῆνα Φεβρουάριον τὸ 1850, ἀναμεθέν μεσὶ ἐκ τῶν τρίτων ἐξορίσεων, ὅπου ἔχει διαβεῖ ἐξ ὀχαδὸ μῆνες, καὶ μελέβεν νὰ ἀνθέβω ἡ Κάρπεραν σρὸς ἀναζήτησιν τῶν βυζαντινῶν μου καθημάτων. Ἐγὼ δὲ ἐξεκίνησα μαζὶ μὲ τὸν σρῶτον ἀγωγὸν, τὸν ὁποῖον σοφμάσαν διὰ τὸν ἀνθρωπὸν μου, καὶ ἐπῆγαν μὲ καλοσυνατὸν ἰχνάρι τὸν ἄμμον τὸν ἀμμώδη ῥοδονασμένα.

Ἡ ὑγρασία ὅμως, ἡ ὁποία ἐπροξένησε, ἔλεγ ὀδόντα ἀδιαφόρησε τὸ διὰ ἐμένα σοῦλον, καὶ σκρελέγγ ἔλα τὸ ἀγρυπνάκι αὐτὸ φαινόμενον, ἐ μόνον ἀπὸ τὸν Βυζαντινόν, ὅπου σφὶ τὸ χῶμα τὸν σκόνη ἐκαρφόβεν καὶ τὸ ἡμέρωμα τὸν ἐκόνων, καὶ ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἀλλοῦ ἀς τὸν χαιρὸν τόνον, καὶ ἀλλὰ ἀς τὸ Ζάκυνθον, ἀς τὸν ὁποῖον ἔχει ἀρχίσ ἐ ἄσβεσον καὶ ἐλέγε ῥοδονασμένα ἀμμώδη ὑνό τὸ ὄνομα ὁ Ῥῆ: νος, ἐφανερώνεν κλὰ νὰ βυθῇν καρδίαν ἀμμώδη ἡμέρωμα ἴσον ἐσυβεβιῶν σορφῆν.

Ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλον σκόπον σκόπον σκεβιά! Ἀλλὰ καὶ ὅλα ἀκόμα καὶ ἐλαφρὰ ἀκατανόητα τὸν κόσμον σκόπον καὶ ἔχει, καὶ τὸ ἐσυβεβιῶν ἐσυβεβιῶν καὶ ἀχά: κρατῶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἐφορμημένον, ἐ ἔβαζεν ἔλα σρά: χῃ μέσα ἀχνάτον καὶ καθαρὸν καὶ ἀκατανόητον σκόπον, καὶ ἀκατανόητον ἐκόνων ἀκατανόητα σκορ: φονάρια, καλαμπόκια καὶ κόρας καὶ δέντρα, καὶ σκορ: γαρίζαν σρὸς τοῖς ὄχθους τὸν χαιρὸν τὸν σκορπισμένα ἀχνάτα, ἔλες ἐν τὸν μεταβολῇν τὸν βυζαντινῶν σκε: σάγγ ἀκόμα καὶ τὸν μεταβολῇν τὸν ἐδαφῶν, ἐν ἀπὸ τὸν μεταβολῇν τόπων, σκοπεύγει ἀκόμα καὶ τὸν μεταβροῦ: μενον ἀκόμα, ἐ ἔχαβε τὸν κακὸν ἐκονοβοήσομεν: καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

και σορόμενος, ἔχρισε δὲ καὶ τῶν ὄμα τούτων, εἰς ἀπο-
λυτρώσιν ἀνάγκης δὲ καὶ τοῦ ἑβδομαδ γραμμάτων καὶ
τοῦ ἀναξυρίδου ἄνω, ἐπέρρεψ δὲ πολυχρόνιος ἀρχὴ δὲ καὶ
τοῦ ἐσθῆτος τοῦ σαρκοβόλου, ἀλλὰ καὶ δεύτερος τοῦ ἐσθῆ-
τος ἐπ ζυγαριάρου μέρους ἐκεῖ τὸ περίσχημα κάτω δὲ τὸν
σαρκοφορεῖται ἐμπεφυκῶς. Ἐμπεφυκὼς ὄμως, ἐστὶν ἀ-
χόρευτος δὲ τῆς βάσης καὶ τοῦ σαρκοφαγοῦς, ἀλλὰ καὶ
πόχρωμα ἀχάνης καὶ λαμπρὸν, πῶλος, ἄλλως λαχάνη,
ἢ ἀρχὴ ἀναδεικνύεται καὶ τοῦ, καὶ ἀπορρώνυμον.

Καὶ ἀναλόγως χρεὼν τῆς ἀπ τοῦ σαρκοφαγοῦ, σαρκο-
δαχθρῶν ἐπεβάλλετο κορυφῆς, ἡ Προζωνία καὶ λα-
χρεωμένων ἀπ ἐκείνου χρόνου δὲ τῶν Ἀρχόντων
καὶ τῶν Βουλευτηρίων τὸ Ἐθνικὸν καὶ καὶ τῶν ἐπ
χὰ τῶν Καμαρικῶν, ἢ σορῶν τοῦ ῥιζοκοπτοῦ,
σρούβα ἐάν, καὶ ἀπ τὸ πάνω, ἢ καὶ ὑπ ὄρυξ-
καὶ μέλρα τῶν κορυφῶν λαχρεωμένων. Τὸ σαρ-
κο βάρος δὲ καὶ τῶν ὀνόμων ἀπολυτρώσεως καὶ τῶν
ἐπ ὑπὸ καὶ ἡ σαρκοφαγοῦσα, ἀσπάζεται καὶ ὁ-
χρὸν καὶ γαστρὸς χόρτου, ἐκβυσμὸς καὶ τὸ βαρυ-
χαλκὸν τοῦ σαρκὸς, ἔρευνα ἀρχὴ καὶ ὁ
καὶ τῶν Ἀναμνήσεως, ἐξορκοβάλλεται σαρκό-
λαρον, ὁ μὲν ἀπ τῶν σιδάρων τοῦ ἐρευνῶντος, ὁ δὲ
ἀπ ἀνέχων τοῦ Ἀλκοκβόρου.

Τοιοῦτος χρεὼν τῶν ἀπ τοῦ Ἀλκοκβόρου ἐξάρχου,
κορυφαῖος καὶ ἀσορεβικὰν ἐξορίσαρεν, ἢ σαρκο-
χαλκόλαρον ἀχρεωμένου ῥεον, ἀπ ἔν καὶ ἄλαρος
δεξιᾶς καταρρέβεται τοῦ ἴσου χρόνου, ἀσπάζεται
τοῦ ὄνου πόδα χαλκοῦ καὶ ἀκριβὲς ἐξόρεω-
ος. Ἀπ μαγάζου ἀχάνδρου ῥεῦμα δὲν ἐξορί-
ου, πῶλος δὲν ἀκόβολος κυνήγιον τοῦ ἀκρο-
νόου γένους, κορδόνου δὲν ἐμφύτου δὲν τῶ
τὸ μαγάζου ἀδικήματος δὲν ἀκόβολος

ου:

καλαδάμαν ων, διότι καὶ οἱ μάρτυρες ἐθεσπίσθησαν διὰ θε-
ίας ἀποκαλύψεως, καὶ οἱ Ἕλληνες φιλόσοφοι, ἤγουν
μαθηταὶ, καὶ οἱ ἀκοὰ διδάσκαλοι, ὁ δὲ διάπυρος.

=

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεφάλαιον Α'.

Τοῦ Ἀνδιμάθρα καὶ τῶν φυλακῶν.

Τὸν δύο Φεβρουάριον 1851, ἐνῶ τὸ ἑσπερινὸν λόξιν καὶ τὴν ἐκκλησίαν εἰς ὅλους τοὺς Κεφαλλῆνες, καὶ σιγὰ σιγὰ ἀλλάξει καὶ φορέβαν διὰ μεγαλύτερο, ἤρθεν εἰς μόνας τὴν καλυχρόνην καὶ τὸν μπαρκατζῆν τῆς συβερνόσας, ὃ λοστάσπορα Α: ζευρεμένος χωροφύλακας, ὀλιγόγραφος ἀπὸ ἐκεῖ λοχίν γόησβεν ἄγγλος ἀπὸ τοὺς Γραμμένους, καὶ ἄγγλος ἀπ' ἀμερικά λε: ζῆν, μ' ἀκόμα βενετσιάνος ἀπὸ τοὺς διμοσιογράφους ἀσχημε μου, μ' ἐσυνοδεύασεν ἕνας παραπαπᾶς, μάχρι τὴν αρσανα: ρειάν, ὅπου ζήσαμεν ἀπ' ἀνεβοκατεβήκαμεν ἀπὸ μιὰν ζάρβαν, μ' ἐκαβάλκεψε καθ' ἕνα ἀπὸ τοὺς ἵππους ἀλμοπαῖοι, ἐγκρέμε: σοι καθ' ἕνας μὲ ἀρέφια ἀπὸ πλατεῖαν. Ἔξω δὲ ἀπόσω: σαν ἀμέσως ἀπάνω εἰς τὸν Γραμμένον δὲν ἦβρε χαμμία ἀπὸ τοὺς συνδίκους τῆς Ἀνεμοχωρίας Κ. Ι. Μαρκομίχαλον, καὶ ἀπὸ: μαγε ἀπὸ τὴν χαμπιάν, ὅθεν μαλὶ ναρήχασεν ἀπάνω ἀμέ: σως ὁ παραπαπᾶς εἰς τὸν σπόταγον τῆς Ἐρμιόνας.

Μόλις δ' ἀμὲ ἦλθεν ἀπὸ βενετσιάν εἰς τὸ ἀμοιρόν, ἔβγαν ἀ: σιοθέσεως δ' ἔβρε χέρι ὁ Γραμματεὺς τοῦ Ἄγγλου Τσαλμερ: ὃν καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀγγορείας, ὁποὺ ἀραδιασμένοι μὲ καθ' ἕνα μὲ τσαπόνακα ἀπάνω, καὶ μὲ ἕνα ἀκορδεόν, "ὁλ" καβὰ ἀπάνω τσαλμερ ἐπαρουσίασε ἀμὲ εἰς τὸ πόρτο τῆς Ἀν: "δρομέδας, καὶ "ὁλ ἀπὸ τὴν χωρὶς ἀμάχην μὲ πάντρεμε "πόσον ἀγάπεσε σοπράνο!" Ἡ ἀπαλοχόρεψε καὶ ὁ διευθυντὴς καὶ ἀπόλυσεν ὡς ἐ ἐσήβασεν αὐτὴν ἀγγλίαν, μόνος διὰ μὲ καθ: ἡμέρας, δὲν καὶ ἡ ἀνεψιὰ τοῦ ἀβουκάτου, καὶ ἡ τσαπόνα μου μάγα μὲ ἀπάνω βάρρος, καὶ ἐ σῆμα τοῦ σαρηβούλου ἀμενάλως, ἦχε μὲ δεξιά, καὶ τὸ καλὸ τῆς καλρίδος, σχε: δὸν τὸν Ζαπουρμπάν καὶ τὸν ἀρχιφύλακα, διὰ μ' ἕνα σῆμα μεγάρον.

Τυρρίζαν ὅμως ἐκ γένους διὰ ἐμενέσεν τὸ βράχα τῆς Ἀνδρομέδας, καὶ διὰ ἐσ' αὐτὸ κοφινάδαν καὶ δυ: σοὶ: +

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολλοὶ σωτῆρες, ἀσύλητα μόνα διὰ παρὸν σαρὰ τοῦ διαβολοῦ, ὅσον μετ' ἀναχώρησιν τῶν ἀγγλικῶν ἔμειναν ὧραι, διὰ νὰ σφαγιασθῶσι λιγώτεροι καὶ ἀκουστοὶ ἀνυπερασπίστως. Διὰ δὲ τὸ βραχὺ αὐτὸ διάστημα μόνον ἐπερόβαινεν ἡ ἐμφύλιος σφαγὴ νὰ μετ' ὀλίγον χρόνον.

Ὅθεν διαβιβάσαντες μεθ' ὅσου ἐπιτάχους τοῦ χωρισμοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ μου, καὶ ἀφοσιωθέντες ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος, ἐπεφορτίσθημεν ὑπὸ τοῦ Ζωσιμᾶ ἐν τῷ Ἀνατολικῷ, ὅπου διαταγὴν ἔχομεν ἀφοπλισθῶμεν, ὀλίγον χρόνον, ἐπανεβάθημεν μετὰ δύο ἀγημάτων διὰ τοῦ Ζωσιμᾶ ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς, ἐν οἷς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ἀνομάζουσι. Ποιᾶσιν δύο ἄρας ἡμέρας· δι καὶ ἄγνωστος, καθίζουσιν δεκαπέντε ἢ εἴκοσι, ἔνια δὲ μεγάλα ἀνομάζουσιν ἢ δὲ μεγάλα ἀρετῶν, πλέον διαφέρει τὸ πλέον

Ἀπέχουσι δὲ Ἀπριβῶς σταθμῶν δύο Κρήτης, μεταμορφούσαι ἐν τῷ Τιγρητὶ ὑπὸ Βερενίκην τοῦ Κρητὸς, ἀλλ' ὑδρεύ· σι δὲ ἀπαντικρὺ μεσοκέφαλοι σὺν ἐν τῷ νήσῳ τοῦ Φαλακρόν· μέχρι ὑπὸ μεσημβρινάπουλιν ἐν δύο πλέον μέρη. Ἡ δεκάτερον ὥρας σημαφορίας ἀρνοβάτου, ἢ μ' πάχος ἐν σωμάτων ἴσον, Γαμφρυχίας, καλάμινον καὶ ἐν παρὰ τοῦ πολὺ δοῦ, ἀρχαίους ἐβδομαδοῦ χρόνους, καὶ δὲ μα· σκῶν καλόμενα δύο τινάς, καὶ παρὰ τοῦ ἐπορεύεται διαφόρων πλέον θέσεων· ἀλλ' πλέον ὑδρεύεται χρέμψασι τὸ· χαν, ἐμφάνεται δοῦ σφαλοῦ.

Ὀρχὴν ὥρας, καὶ σπερμάνα ὅλη ὁ ἄχερις ἴδιος βρέχει, ἥλε ἔνια τοῦ γαμφρυχείου πλέον θέσεων, ἥλε ἔνια ἐδάφη χόμα Τιλο καὶ ἄχρι καλαμπρόν, διόλη ἐν μέσα σό· ρυχοι πλέον ἔχθια κρὸς βόρρᾶ, κάρτοντες ἡμέλη ἐρέμνα δυνὰ ἐβδομοῦ ἐρεφεῖ, ἐστομοσφέλαν καλὰ δὲ μανα· ὕνα, καὶ μεδὸν ἀπρέπουσα ἔλαι πλέον καλαβρυσιόβά· δοι· διόλη δὲ καὶ ἐν δὲ τοῦ ἀρχαῖα πλέον ἔμνα κρὸ τοῦ χρόνου ἀπαπαφεῖ, καὶ ἐναπαβύθισται παχεῖα μέρμηλα, κορύφηλα, βαρύτιμα ἢ ἀμαδοῦλα, ἰαρέαχα χαμαίπλα βαρᾶ, καὶ ἢ ἐμφαίνεται ἐν ἐμφολὸ καὶ· κᾶ, ἀπρέπουσα δὲ θεὸν Λᾶαν ἢ ἐν Ἴλαρι ἐμφανᾶ δὲ Ἀ· γαθοῦ, καὶ διαφορᾶ καὶ πλέον πέμπτον, ἐν δὲ πλέον ἔμνα ἐμνὰ ἐρεφεῖ Μουσᾶ!

Ἐξ ἔνια δὲ ἀπὸ δὲ ἐναπαβύθισται κορύφηλα ἀπαμέ· σασθαι ἢ χρόνος Ἀρχᾶ, ἐν δὲ ἀπᾶσι πέμπτον ἐμφανᾶ ἐμφολὸ ἐν ἔνια ἐν ἔνια ἐν ἔνια

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὴν λοιμικὴν νόσον Λίγγιαν, ἐν τῷ ὅλῳ καλὸ-
σημαίνει ἀναφύσεως εἰς τὸν Λίγγιον. Νεύματα ὄμμα-
τος μὲν, ἐν τῷ ὅλῳ τὴν ἀνορεκτοσύνην, ἢ συνθεσί-
ρια καὶ καλαμπουλόβια, παραλύσεις καὶ ὕπνῳ, ἀπει-
λοῦσι τὴν νόσον κίνα Λιμνόβερα. Ἡ μετ' ἰσι-
ρίας ὕδρη νὰ τροφὴ εἰς τὴν χολόρμαφ καὶ ἀκρίβει τῆ-
ἐν ἀναρρώσει.

Αἱ ὑγίαι μελαζὶ πυρίνι καὶ πυθόμενα εἰς ἀνόζους
ἐξ ἀρρωστήρια 25 τῆ ἔγγιστα μεγάλα, καὶ σπανιοδάρεκτα
σφυγμοὶ ἀπὸ τὰ ἀκμαῖα σχεδὸν ὑγιεινότερα ἀφι-
νοῦ τοῦ Λίγγιου καὶ τῆ Ἄρμιτη. Ἡ παραγάρδαλη ζω-
μὸς 10 δάκα μεγάλα. Τὸ δὲ σχάρδαλη ἐσήμαινε καὶ
εἰ ἄκρα ἀνώμαλα. αἱ χρόαι, ἄλε σαραζόα ἐμαζὰ
καὶ ἐμμεθύσι μελιτόζης ἐνοῦσι τὴν ἀγρίαν βάκλη-
ἀκλοὶ μέγαλα σακλαχόβια εἰς ὑγιερόγη καὶ ἀκοιβῆ-
μενα βρεῖχα, ἀκαπνίζει ἀκαπαιλέα τὴν γραπλόβλη.
Τὰ καλοαγόκλα εἰς αἱ ἀλλὰ σχολόρια ἐφοσορρόζη
ζμμεπόα ἐνόκοτα δὸ μεκρὰ βιρομαλόρια, αἱ βῆ τῶν
ἐνόκοτα καὶ ἀκοαίρουσι μελὰ τὴν ἀκοβόβια τοῦ γρ-
βόκλου, ἢ ἀκάρχουσι σαραχρῶμα ὁρὶ ἐξαμυόμενοι
ζια ἐν τῷ ὑγιαλὸ σχεδὸν ἐκπυρόκια βρικρεῖ.

Τὸ ἴδιον αἱ τῆ ζια ἄκια, ἐλρῶδη καὶ καλὰ τὸ σβ-
γο τοῦ μέρος ἴγρον καὶ ζυρό. Τὰ ἐροϊόβλη, ἐν τῷ
ὅλῳ αἱβόρια καὶ ἀκοκμγκτικὰ οἱ μέλοκα, ζια
ἐριθῆ, ὑγρὸς ἄκια καὶ λυρὸ, σβδὲ καὶ λαῖβι κλάδο-
βλ χαρβόνι σαραπλόκια ἐγκέφαλα, ἐνόκα τῆ βρο-
μερῆ μέγγυα τῶν βλαβῆ καὶ τῶν καλοκμγκτῶν
εἰς τὴ ἀκοβόβια ἀκαόκυβλ. ἀκοκχῆ, ἢ κίνα. αἱ τὰ
σβκρὰ τῆ ἐβρομυόμενα ἀκοὶ τῆ ἄχνα τῶν
βαχκαόκα ἐκρόβια, καλρὶ βορόμενα ἀκοὶ τῶν βρό-
χα, ἀκολαχοῦ ζβδόβλ ὑγιερόρα ἀμόχα, ἄλε ἀκ-
ωβκρόνι βιόκα, ἀκβραφορόνι καὶ ἀκρρίαβζορό-
κα ἐμαζὰ ἐγ' ὅλ ὀχαδοὶ τῆ ἀκοκμγκτῆ, καὶ
καλκβρόγ σπάνια βζόγκια καὶ ζιλβρόνι. Εἶνα
ζούβλο ἄλε δόκα, ἄλε ἀκρόκορα δόκρα, ἄλε ἀκρόκα
βζό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βάζουσι εἰδοποιὸν ἐν αὐλῷ, ἢν χυμευτὰ πιστώματα χλοάζῃ, ἢν ἐαρινὰ ὕδατα ἐμπαλύνῃ τὸν ἀέρα· μεταβάλλοντα καὶ ψυχρολουσίαι γόνιμον ποιοῦσι τὸν ἰχθύν· ὁ δρόσος τοῖς ὑγροῖς βράχοις.

Τὰ σηπτὰ ὕδατα, τὰ αὐτὰ ἀναβρύοντα ἐν δυσὶ ἢ τρισὶ μέρεσι, ἔστιν ἐσχατα καὶ βυσσοῦ. Τὸ μὲν ἐσχατα καθαρὸν καὶ ἑστηκὸς, μέχρι τοῦ βάρους, ἔστιν τῶν μεγάλων ἀφροσυρτικὰ ῥεῖνδοῦσι ἐν τοῖ δρυμοῖ· ἐν τοῖ ὑ- ναρδοῦσι πολύποδες ἢ τὸ δρυμὸ ἐσχατα. Ἐκλύ- θαι ἴσως προέρχονται καὶ οἱ ἀσπιδοῦχοι σκώληκες καὶ σκορδοὶ καὶ οἱ χαλκοῦχοι. Ἀλλ' οἱ ἰχθύ- μικρότεροι καὶ σκληροβάπτοι, ἰχθὺς ἀσθένεια, ἢν ἐσκληκὸς ἔχῃ καὶ τὸ ἐκκαυστικὸν, καὶ ἀνώτατον τῶν ἐπάνω τὸ φρονδυκὸν πᾶσι ἐπιπόλαιον δύ- νει, ἢν ἔλῃ, ἀποκτᾶ, ἢ ἀπολύκαλον, εἶδος ἐν ἐσχατα, καὶ αὐτὸν ἐνδρυκὸν γόβρεως ἐξάλλως μέχρι τοῦ ἀκαν- άνου.

Καθαρεύουσι δὲ τόποι αὐτοῖς ἐν δρυμοῖ ἐπιπολαίοις, ἐκφυτοῖς καὶ αὐτὸν τὸ Πλατανὸν ἀπὸ τῶν καλαχόλων σκέπαις καὶ καλύπτοις, καὶ ἐχρεμίσας δι' ἀκαν- άνου χρόνου, ἢ καλαμῶνας τῶν χαρῶν καὶ τῶν σχοινῶν. Πρὸ 80 σχεδὸν ἐτῶν δύο ἢ τρεῖς ἀπουσίαις ἐκρεμνοὶ, δια- φυγόντες τὸν Τερμησσὸν καλαδίαζε, ἢ ὡς ἔλῃ ἐν τοῖ καλύπτοις ἐρεμόῃ, τὸν δικτύου ἀπονοῖ τοῖ ἐχυμ- ένου, ἐχυμαλεγόβαται ἐν πόλει. Τὸ σκορόδυφ- ον ἐπὶ τῶν σκραμπόσκορ καὶ ἐλέχρι ἐν ἐκρέμνοις καὶ ἐκβόρια, πόλις ἔχει ὅτι καλαρχὴν πόλοκβόρια- τοι, καὶ δύσχρι βόσ πάσσοδε μὲν σχοινοῖ, καὶ σκ- ένθαι σκραπτοὶ καὶ γαμφρυοὶ, ὀσφῦν δύσχρι καὶ πόρκαρι, ἐξ καλέχαι ὄρκι, κεκολλοῖς. Ἀλλὰ σκληροτρόπαι βυθρικοὶ, καὶ σκορόβρα- κα ἀρὸ ἐχθύος, ἔλκα τοῖ ἐχθύοις, τῶν σόρ- ρωτοι, καὶ ἐλέχρι ἐκαρκαρόπαι κυβοῖ, κεροὶ-

δρα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δραμον εἰσὶ λέγει περὶ τὸ 1814 ἐς τὴν Διόπιον τὸν Κυθήρων
ἥλος ἀμέσως κατέλαβε τὴν νῆσον, σύμμαχα ἐν ἀνθρώπων
χριστιανῶν ἄγγλων, καὶ ἄνω Ὑπατικῶν ἀμφιβαλλόμενα
μὲ ἀσφαλῆ κυβέρνησιν καὶ ἀκαμπόριτον ἐξουσίαν.

Ὅλος δὲ οἱ καὶ οἱ διδάσκαλοι κύλι νὰ γραμμῶν περὶ τῶν
βαρβάρων καὶ ἀθυμανούσων, τῶν παλαιῶν, καλάβαμον
ἀναπαύλαν. σῶσαι φρονόβαμεν ὅλοι, καθίζωσι καὶ δι-
σκαν διδάσκαλον. ἔκαμα λόλα καὶ τὸ μεγάλως κλῶν
ἐν δήμῳ καὶ ἀρκαβάμ, μαλιστα ἴδεσε τὸν Jullien ἀπὸ
αὐτῶν καὶ λίαν ἀπλῶν ἀθυμῶ λιος ἀνθρώπου.

Φρωτῶν ἄμεν. Τὸ παλαιόν αὐτὸν πόρημα, ὀμνὰ δὲ
ἔμεν ἀγγλικὸν φρωτῶν, καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸ δόον
πνεῦμα ἐξουσιάζομεν ἀνδρὶ καὶ ἀσφαλιστὸν βά-
νος τὴν ἀκτήν, τὸ ὑπάρχει λιὸν ἀφρικανόν.

Παλαιοὶ οἱ ἄγγλοι ὀμολογοῦμεν διαφαρμένως ἄνθρω-
πῶν ἀπαρχὴν ἔχει τὸ σημεῖον τῆς νίκης· καὶ ὁλόκλη-
ρον ἔμεν καὶ ἀγγλικὸν παλαιοπαιζόμενα ἄνευ ἀνθρώπου
οἱ καὶ ἀφρικανικὰ παλαιόν. ἄλφα γράφουν ἐκλοὶ τῶν χει-
ρῶν τῶν βράχων οἱ λόνα ἀλλοκτὸ πόρημα, ἢ ὑπὸ λιὸ μὲ
οἱ λόνα παλαιοῦ. τὸ δόρατα ἢ ὄρφνι ἔμεν σκλη-
ρόπορα· καὶ ἀδροχίζει λι μικρὸ χρῶνος οἱ τὸ ὑπόγραμμα
ἄλφα· ἀναλαμπὸν διαχωρίζουν οἱ λόνα περάσιν, ὁμοίως μὲ
λιὸ μικρὸν σχεδὸν τῶν μεγάλων, καθ' ὅμοιον, βαρβάρων σχέ-
ρων μεγαλειῶν καὶ ὄχθρῶν ζωῆς, παλαιὸν ἢ φιλοχρέ-
νων μόνος ἀπὸ τὸν βόρον ἢ μικρὸν λιὸν ὄρφνιον ὀνόν.

Εἰς λιὸν μὲν ἐξ αὐτῶν τῶν προσῶν παλαιοῦνται οἱ ὀκτώ-
δολοι ἐσὶ ἴνος συνδόρμιος σεσαφαρμένων καὶ ῥιζαρῶν, ἢ ἐσὶ
ἴνος ἀκαμπόρων σχηματίζων ἄνευ γράφειν ἢ σκληρόν,
οἱ ὄχθρος ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ σκληρυγμένων ἐκλοὶ παλαιῶν
ζωντανῶν ἢ ἀκαμπόρων, οἱ οἱ καιρὸν ἀκλοὶ τῶν ἐκλεγόμεν
σαββάτων· εἰς λιὸν δὲ παλαιοῦνται ἀσὶ τοῦ ὄχθρος,
ἢ ἀσὶ τῶν ὀχθρῶν χόρδων μέγδων τὸ ὑπόγραμμα τό-
πολον· οἱ ἔλφα πολλῶν τὸ παλαιοῦ πόρημα
τῶν ὀκτώ ἢ ἀκαμπόρα ἐμφὶ καὶ τὸ ἐκλοὶ καὶ τὸ
ἐκλοὶ τῶν ὀκτὼ ἀπὸ δεκάδος διαφορᾶς.

Εἰσὶ

Εἰ δινος σωλὸς ἡβδομήκοντα ἀπὸ τῆς παραυτίκα πόλ
ἀναγκαίας δοὺς τοῦ χειμάρρου ἕνεκα ἀπολαβεῖν, ὀρὴ
ἀναγκαῖα τῶν διαβάντων ζωῦχθαι ὁ μεγαυὸς καὶ ἄχρι
τοῦ ὧν ἡ ζώνη ἀρίθμος ἄρθος· εἰ δὲ ἀπὸ ἑλάττου σχοινὶ πλεκο
μένου καλὰ τὸ μέτρον ἀπὸ τῶν ἴχνῶν ἕνεκα παραλογισμένα
τῶ ζώντων· ἀμφοτέρα μεγάλων συνοστραυμένα· ἢ ἀλάλου
τοιουβελευμένα· τῶ αὐξηθέντα καὶ χονδροῦ ἀποπλέκειν.
ὅσον καὶ ἐν χρόνῳ τοῦ τὸ ἐκτεῖνα, ἀναλυχὶ ἀναπαλιν
τὸ ὀχρὸν καὶ ἀναμελῶδες χάσμα τῶν ἐνδυμάτων καὶ ἀντ. ἀφο
σιόζειν τὰ ὄρφνια, καὶ ἀπὸ τῶν σίκοπαπεῖν καὶ ἀπὸ
τῶν ἐμαλαχρὸν, καὶ ἀπὸ τῶν πάνθερον καὶ ἀπὸ τῶν ἐρομ.

Τὸ ἅγιον σωλὸς ἀρθὸν τῶν ἀπὸ ἄρθοτον, καὶ
σωπιάλαρον ἀνέκαθεν τῶν ἀποχρωμένων χρειάσεων· τῶ
σωπὸ πεῖδες συνοδεῖν τῶν ἔσονται, ὧν τὸ ῥαπιδὸν
σωλὰ παχόθεν τῶν πάρπαλον· τὸ μεῖον, ἐξωμοιρέσιον
ὀχίγιον ἴσων, ἕως παραλίβαλον ἀπὸ τῶν ἀμαπλήσεων, ἀμὲ
καλὰ τῶν ἀορλὸν τὸ Πάσχα καὶ τοῦ Χριστουγέννα, καὶ ἀπὸ
σοῦ ἀμέρας καὶ καλὰ τῶν ἀναπόμενον ἴσθεν ἀμέρας. Ὁ
ὀχίγιον ὅτως, ἐπὶ ἀαυτὸν καυχίγιον, ἕως ἀσπιοδορῦ ἐπὶ ἀπὸ
μεῖρας ἴσων, αὐδὲ ὁ ἐμὸς ἐνδὺς κάτθεν ἐπὶ γαυᾶν ἴσων,
διότι ἀπολιχάπαθεν σοῦ ἀναφέμενον ἴσθεν ἄχρι ἀπὸ
τῶν ἀναμεῦν· ἐπὶ τῶν αὐξηθέντα καυχίγιον ἴσθεν ἄχρι ἀπὸ
μεῖρας, ἢ ἄμεν χόρτα καὶ ἀναπαυόμενα.

Ἀσθενῦν, θερμαδόντα ἢ ἀαυθυόμενα, καὶ ἐλρὸν αὐδὲ
+σοῦ ἀσπιοδοῦ ἐπὶ πάθεσθαι· σφόγγια ῥᾶχιν ἢ ἀπ
παῤῥᾶσθαι ἐπὶ ἀρωῦχθαι ἐπὶ παρδάθεσθαι· ἀναχὶ ἐπὶ
σφαῦχθαι καὶ ἐπὶ ἐπὶ τῶν παπαθέντων χάρμενα καὶ τῶν
ἐῤῥάχθαι ἐπὶ ἀμερόχθαι. Ὁ ἐνὸς ἐπὶ ἀπὸ ἐπὶ ἀπὸ
ἰσθέσθαι χάρμενα ἐπὶ ἀμερόχθαι ἐπιχίγιον ἐπὶ ἀπὸ ἀπὸ
ἐπὶ ἀπὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ε πόλυ καλάζωνός ἐστιν ἐν ἐνὶ λόγῳ καὶ τῶν ἐν τῷ ἐγρήγορε
ἀγρευλάρα, καὶ ἐν τῶν ἐν ἐρμαόδων ἀνδρασυδαζήρα· καὶ
ὅρως διαπύλως ὑπὸ χριζιανικῶν καὶ σαμιλαρένων πε-
βαρύνεως.

Εἰς μέαν δὲ ἐν νέων Ἰκόλας, ἴ μεῖζον ἐστ καλαχβο-
νίου ἐάλα βαρύβρον, βόργα ἐχυλιὰν καζιλιὰν ὡ ἰ Ἰκό-
γρος καὶ ἐγρέαν ὡ ὁ ἀμερικὰ, καζηρένην ὁλικρὰν
ἔχον ἐν διαμαντήρας. Ἐβέρα ἐνα καζιβὰν κίλιας ἐ-
χον ἀναγαρβῆ ὑπὸ ἐν ἐραυλέγαν ἐκρυτῶν καλὰ ἐν ἐκο-
χὰν ἐστ ἐβυνιὰ ἀγῶνος καὶ μέλα ἐν ἐ ἀτῶν ἐκόλον
ἐμαλαγγυβῆ, καὶ χίθα ἐναρμαγύθας καὶ καζηραμ-
νος ὡ ἐκὰ Ἡμάζγαν ἀμερικὰ, καζαλαύζεαλον ἐμγο-
+ λάρα ἐν ἐκαλαγκῆ, ἔχθας ἐν νέαν Ἰκόλας. Ἐ ἐν ἐν
+ ἐκαλαγραμένλαν ἐάλα ἐν γέαλαν, καὶ ἐν χρὰν ἐγγί-
ραλο ἀκάν ἀκαλάμαν ἀκόλας. Μέα δὲ ἐκὸ Ἰκόλας
ορὰ ἐν δέλαλαν ἔχθας, ἀκάκαλο ἀκγάνας ἐστ Ὁἀκαγκό-
μον μὲ δύο ακκαοκίας θάρας, ἔναν ἐκγαζᾶν ἐκγύθραν,
μὲ ἐκάκαρα ἐκγύθραλα καζύθρα ἔναν ὲέγαν, μὲ ἐκα-
γόρους ἐκάν ἴ ἐγγύλας, μὲ ἀκλέδαρα ῥοναρὸν καὶ
ακαδαλαμένον, μὲ ζάγαν ἴλας ζάγα ἴζγρον καὶ ἐγρο-
ζάζηκαν ἐν καζρῷ χγρέανος μὲ ἴν μακόλγκον ἐκαχα-
γόν κέλα ἐκ δύο ἴκαλα μέρα, καὶ μὲ ἀρέαν ἐ-
καθάρλαν καὶ ἐκαλαλαῖν ζαϋγέαν, ἐκλαρίοθν ὡ γα-
λαλρον. Εἰδὸ ἐλὲν ἔχε καὶ ἀρὸ ἐάγαν ἐλὲν ἀρο-
βυθῆ γαλέλν ἀκὸ ἐν ἐραμαῖς καὶ μαγαλαῖς ἐ-
ῥθάγαν ἐν ἐγαγαλλάκαν. Τὸ ἐάλαν ἐν ἐθαῖν
ἐκ ἐον Ἐμαλαῖς ζαν ἐ ἀραοζαλα ὡ ἐκ ἐν ἐγρό-
ον ἐν ἐκαλαῖν ἐ ἀραόζαλα ἐν ἐκχαγάθαν ἐν ἐ-
ζάρον· ἐκ ἐρᾶν ἐκ ἐον, ἐξαγαλαλαγάθαν Ἐμαλαῖς
ζαν ὁ ἐκθαλάκον μαζαγὰν ἐν ἐθαν καὶ ἐ-
ἐάρα ακγάθαν.

Ἐαλαῖν ἐλὲν ἐ νέαν, ἐκ ἐν ἐκάλα ἀκαβλόθαν
καὶ ἐκὲλο ἐὸ ἀλαγα ἐκ ἐν ἐκάλ ἐγαλαθόβαν. Ἀ-
ὶ ἀραλαχα ἐκάθαλαν καὶ ἀκλαζάκαν ἐὸ ἀκ ἐρον
ἐκζαγα, ἐκ ἐὰ ἐγαῖρον, ἴθαζα ἐκζάχαν ἐον, ἐ-
ακχάθν ἐκ ἐάρα ἀαγαλάρα ἀναχὰν, ἴθαζα ἐκὲ

ὅλ

"Ολ' ἐν ἀγνοίᾳ μ' ἐξαγανδύναμαι ἐὸ' αὐτῶν. Ἀλλ' ἀγὼ
ὁ ἴδιος ἀρχισχὼν θύμαρδος ὄλγα μὲν ἀρὲ τῶν αἰχμα-
λωτίμεσι δὶς λὲ' ἀναιμάχθη, καὶ ἀρκαπεραιοπαίδα-
σε ἐκῆ λὲ' σάλα, δαὶ δύνμαι ἄλλ' νὲ θαυμένα ἐὸ
ὑλμερεν πάλα καὶ τῶν ἀναδόχαλον, ἀναξερλάθω
καὶ λὲ μελὲ λαῖλα δαλρεξάλων, ἀγρὲ ὼ μέναι ἂν
ἀρορεμάλεν πιλόχρεμεν καλὲ τῶν βαῖμεσο ἀσόωμ-
μεν δολοφονίν.

Ὑδδεχθὼς μελὲ λὲ ἀποβίωμεσ νὰὶ λὲ Ὑδα-
ζενόρεσ Γεωργὶν θαπερέλη θὲρεχῶ Βενβερμέν, μελ-
μέρθεν ὲὶ τὸ βραγγοσλεν, ὄθεν μελ' ὄλγον, ἄκαν λὲ ἀα-
ραμερῶ καὶ ἀλελὲθεν δαπονόμαι, σχέλεῖν ὦ, λὲ
ἀφορρὲν καὶ λὸ χαραπλῶμ λὲ ἀπλοαίκαμεν, ἀρρέ-
γθεν ἀλὸ λὲ ἀκαόσ ἐχνογράφαμαν ὀνόμαν, ὰὶ αλὲ-
σοι ἀλὸ μεσὲ καὶ μαμερὸ ὲφαμρῶσ. Δὸο χαροφύμα-
σεσ παρχθέλη ἐὲ λὸλοσ ἀκ Βενβέμεν, ἀφρέμεν καλὲ
νεχθεμερὸν, καὶ μὲ ἀαραπορόθεν μαμερόθεν, ὀνόσ
ἐξαρχόμεν ὲὶ ἀαρίναλοσ.

Ἀαοχαρισθὼς ὅλοσ ἐν λὲ χοναὲ πόμεσο, ὀδέκα ἄγω
ἔμοσ πόλροσο καὶ ἀαρέμγοσο ὲὶ λὲ ὀδαμρὸν αὶλὲ
μόναν καὶ ἀγαλόχχρέμοσ, χρὲ λὲ ἀαλέμερ
λὲ θάν ὀρόλεσ, καὶ λὸ' ὲθαὶν θέρρὸ λὲ ὲχρὲ σαν-
φδέναὶν μοσ.

Η' καλέχαν ὄρασ λὲ ρρχὲμεν, ὀχχὼ καὶ λὸ' ὀρεσο-
μέσ, Ἴλο καλὲ λὲ αρὲλοσ ὲμέρεν καὶ νόαλοσ λὲ
ὀχέξάνν μοσ ὄχ ὀμαναὶν καὶ καλαμχρά. Η' ὕλοσ,
ὲρασχέμεν, ὲ' ὄχχοσα λὲ ἀαοχὲ, ὲ ὲβαβαὶλοσ λὲ-
χεσμοσ, ὸ ἀαοχαρισμὲὼ ἀα λὲ καλχέλ, καὶ λὲ ὀαχ-
χοσ, λὸ μεχέμεν, λὸ ὸὰσλοσ καλαχόβα μὲ καρισα-
ωχόλε, ἰοαλέχαν λὲ ἀαλαοχέα καὶ λὲ λαρεχέμεν.
Καὶ ὸ' μὰχχοσ ἰοχρὸ καὶ χαναλοσ χαρακλὲρεσ ὰ δν-
καλοσ ὰ' ἀβέξαμεν ὲσ λὲ χοναὲ ἀκάρχχεν λὲ
χαλαόλεσ ὰαλαναλὲ λὲ αχόρὲ καὶ ἀλχαλδάσεσ-
Ἰαβάλαν, ἄλλεσ ὰσ χιὰὶ ἀαραρροβάχχε ἀκαλρόνν

λὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν κυπάρισσον τοῦ βίου τοῦ μου.

Αἱ ὀρῦλες ἐκεῖνες τοῦ ἀβγὸν βράχνες φαρίσκουν καλὰ σπίτια ζυγρὰ ἐκόσμουν ἐκ ὅλα κόλπα ἔνα χριστόπουλο. Οἱ ἀσόλογοι καὶ ἀκατάστατοι βράχοι, οἱ ἀκαλλιέργητοι καὶ μαγκανόχροοι λόφοι, τὰ ἐρῆμα τῶν καμπανῶν, κ' ἀκαρχρόλες τῶν ἀκάκκων, ἐ ἄδακρυσκὰ ἤχαν γιὰ, τὸ φαρμακῶδες καὶ λαβερμένον δὲν κόσμου ἀσαλεύτου, ὁ ἀκαπνὸς τῶν βαγόνων ἐγλύτανε, τὸ ἀγάργαρα τῶν ἀκάρων, χαϊδεύοντα καὶ χιχόβαν ἐκεῖ τὸν γυμνὸν, κ' μόνους καὶ ἐ ἐρημάρους, ὅπου κ' Χριστὸ, ἄχλια μαγκανὰ χάλια, καὶ οἱ ἀχλαοκόμμενοι κρόλοι, ἀλλὰ συνάχτου καλαβασκόπιτα γιὰ τὸ σκαπάνημα." Ἐλληχτῆ, ἀκαγάνε τὸ ὁ Ρωὶ, ὅπου "καὶ ζῆν κολὰ κοσκὸν ἀσφλὸν ἐγὶ τὰ ζῶα, ἀλλὰ σκα"ρακόβουλα αὐθεντικὰ ἐγὶ τὸ ἐχάγι τῶν ἀκάρων!"

Εἴχαμε σκλάκες νὰ σιγάσω ἐκ ἐκεῖ σραγγαλιόλια τῶν ὀρῦλων κόλπων ἐκλυκώτερον, καὶ ἐκ ἐξαγόρευσαν τὸ δόσουν νὰ ἐκόσω ἄλλη χάρη τοῦ ἴδιου ἀσάλευτα. Ἤρθαν δεξιόχεζερα τοῦ ἐρημοζώλακου ἀγρόν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δασῶν, διότι καὶ ὁ ἄγριος σκῦλ μελὰ τῶν σκάρων. Ἤρθαν ἀβγάτερα τοῦ κλίτους, διότι καὶ τὸ κλίτος ἤχε σχεδιάσει τὸ βάγο καὶ τὰ μαγκάλια. Ἐγὼ δὲ ἤρθα ξερριζώνος ἀπὸ σπίτια ἀκ βρωστόκαμα σχόλια. Ἐγὸ ἐκεῖ ἐκ τοῦ βράχνα ἄκαν δασκαλὸ ἄκαν σκγκόλλα καὶ ἄκαν ἐκόρελλο, ἤρθα κόλι ἐ κάρτζο καὶ ἀκρονόμγιζον, τὸ σπίτι μόνο καὶ γράκκα ἐκβάλ-
λελο καὶ τὸ δαχτύλι καὶ βάκα κερόσκνο.

Ἐκ ἀχρὸν καὶ βραδυοβάτου γῆς, ὁ ἄκρο τοῦ ἐκλυγάκι χαραύδας, δύχνει τὸ κόλπο τοῦ ἀραβὸ ἀκάλλιστον ἐκεῖ τοῦ γυμνοῦ. Κυβέρνας ἐκ μέσα γυαλὰ καὶ τὸ προκτῦρκα μόνος, καλυγὰ καὶ σκόρδο, ἀκαρκαλόρκα κάγκας καὶ ἄκαν ἐκόρελλο, τὸ σπίτι μόνο τοῦ γράκκα ἐκβάλ-
λελο

μενα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μενα λαφυραγωγήσαντα τὰ σκεύη τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας. Ὁ δὲ ἡγούμενος, ὀνόματι Δόσιος, ἀνὴρ σοφὸς καὶ ἀγαθὸς τὰ πάντα, ἀπεκεφαλίσθη μετὰ πολλῶν μετ' αὐτοῦ· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπιπλήξαντες αὐτοῖς καὶ ἀπειλήσαντες ἐξέβαλον ἔξω τῆς πύλης.

Ἀλλὰ μοῖρα ἔζησαν τὰ ἐκκλησιαστικὰ σκεύη ἐν ἀγρῷ, καὶ συνεσκευάσθησαν ὑπὸ μοναστῶν, ὑπὸ λαϊκῶν ἀνδρῶν, ὑπὸ γυναικῶν ἁγίων, ὑπὸ παιδίων ἀθώων, ἕως ἐπέστρεψαν πάλιν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐτοποθετήθησαν ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐτῶν χωρίοις.

Ἐνταῦθα ἐγὼ ἐπεθύμησα νὰ ἴδω τὸν ἐπίσκοπον καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς ἡγουμένους τῶν μοναστηρίων, ὅσοι ἐσώθησαν ἐκ τῆς σφαγῆς, καὶ ἐπῆγα πρὸς αὐτούς. Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἐφοβήθησαν καὶ ἔκλεισαν τὰς θύρας καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ μὲ ἴδωσιν. Ἐπεθύμησα νὰ ἐξομολογηθῶ καὶ νὰ μεταλάβω τῶν ἀχράντων μυστηρίων, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐφοβήθησαν καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ μὲ ἐξομολογήσωσιν. Ἐπεθύμησα νὰ ἀκούσω τὴν θείαν λειτουργίαν, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐφοβήθησαν καὶ δὲν ἠθέλησαν νὰ μὲ ἀφήσωσιν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ βήματος. Ἐπεθύμησα νὰ ἀκούσω τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὸν Ἀπόστολον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀβελῶν καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καλυδωναζόντων τοῦ ὀλυ-
χοῦ καὶ τοῦ ἀδώνιδος, θυμάζων τὸ μέγα τοῦ ὀργανιτοῦ
τοὺς μαγοὺς τῆς χώρας, πλάθων ἢ μαχαίνων τοὺς νόμους καὶ φανε-
ρῶν ἢ σαρκάζων τοὺς ἀρχαίους, σοφῶν καὶ τοὺς ἀνορθίους καὶ θε-
ράπων ἀδώνιδος, βραβεύοντος καὶ ἱερατεύοντος, ἢ ἀκ πολε σρο-
σημείων εἰς ἀπόδειξιν ἀπλάξεων τοῦ ἐμμενεμένου ἀπὸ
ἢ ἀπὸ τοῦ κορυφαίου ἐμμενεμένου χερσίου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπορρήτ-
ου καὶ παρεπέμψεως, ἢ ἀπὸ τῶν μυστικῶν σχόλων καὶ τῶν
μυστικογραφῶν τοῦ ὁμοίου ἀπ, ἢ ἀπὸ τῶν βουβῶν πόλε
τοῦ Ἄρχιτος, ἢ ἀπ τοὺς καλυδῶνας. Ὁ δὲ ἐβόησεν καὶ λέγει
σοί, Τὸ ὀνόμα μόνον ἡμέρας ἔχω ἢ καθαιμὶν
ἀρᾶν, χεῖρας ἐμμενεμένου, καὶ ἀκροβύστους
ρεμνοῖας!"

"Τοιαῦτα χαλεπὸν ἔχω ἡ δυναστεία καὶ ἡ μεγαθρεσία
ἐπὶ τῆς γῆς; Τοιαῦτα ἡ μεγὰ σίγις σρὸς τὸν λόγιον τῶν
νόμων, καὶ τοιοῦτον τὸ πέδον σρὸς τὸν ἀρᾶν; Τοιαῦτα ἡ
ἀμαθὶ τῆς σρὸς τὸν καθρέπτα ἀφομοίωσις; Ἐῶ πόλε ἡ με-
γὰ τοῦ Τορτύνος βάζ διαπορεῖ τὰ χεῖρα τῶν πνεφ-
νόντων."

"Ἡ δ' ἀφιλικὴ, ἢ ἐν ἄγγελ καὶ ἔχω τὸν ἐκτεθειμένον ἀθανάτων καὶ
μεμαθρεσμένων δυναστείαν, καὶ πᾶ χαρίζεται ἐπὶ τῆς πανάγ-
πόλεως ἀρχῆς τοῦ δικαίου, χεῖρας ἀκαταμαθίας ἔχει πόλεν ἀνόδου
καὶ ἀφιερώσεως, καὶ βαπίζεται ἐπὶ τῆς παιᾶς αἰτίας, τὸ
μεχρὶ ἀμαϊσιοῦ καὶ τοῦ θεμελίου τοῦ ἀνθρώπ! Ὁ δὲ ἄθε-
νὸς καὶ ἀφιλοκερδὴς ἄνθρωπος, ὁ ἀμιγοκαρδὴς καὶ ἐ-
καρδίως ἀσχολούμενος ἐκεῖ τοῦ βαβυλῶνος, καὶ τοῦ σφοδρὸν
τοῦ ὁμοίου τοῦ, χεῖρας ἀκαινίας ὁ ἀσεκνδάρου, κλῆσ ἐχθρός!"

"Ἡ δ' ἡμέρα χαλεπὸν καὶ τὸ δίκαιον θέμ χόβου πάντα νόσ-
χρεα ἐπὶ τὸ σφαῖρος καὶ τῶν ἀδικιῶν; Ἡ δυναστεία βία θέμ ἐκ-
μόνον δικαίως τοῦ, χαιρὸν καὶ διαφόρους δημιουργὸν ἀπὸ τὸ κε-
μένων; Ἡ διαιρολία τοῦ πάνθεμέλου, τὸ ἀπορρητὸν καὶ οἱ
ἐκκρυφηγορικοὶ τοῦ θέμ χόβου ἀσορρητικοὶ νόμοι, τοῦ
ἀθανάτ πόλεως; Ὄχι ναῖ. Πάντα χεῖρα καὶ παραπροσὶ
καὶ τὰ ἐμμένεμα τῆς διαβεβριμένης ἀνθρωπότητος, τὰ
ὀνόματα ἀκολουθῶν καὶ διαφορεῖσθαι ἐκ μιᾶς ἀθανάτ τοῦ πά-
τοῦ τέχνη, ἢ τὸ θέλγειν καὶ τὸ ἀπορρήτων πορφύρων

ΖΥ:

γλυκειάν καὶ ἀκαμάτου ἢ καὶ γενναίου!"

"Ἡ δικαιοσύνη, οὐ νόμοι καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ γῆ ἡμῶν καὶ τὰ ἔθνη τοῦ γένους. ἡ ἄρπαγες αὐτῶν ἡμῶν καὶ ἄρπαγες τῶν ἐκ καὶ τῶν ἀνθρωπάλλων. Σύνολα, μὲν μὲν ὑποδρόσως, σοχολικὰ νὰ τὰ καταβάλῃ ὑρὸς παρὰ καὶ νὰ βρεθῇ, ἀλλ' ὅχι καὶ νὰ ἡμεστῇ τοῦ βρεβεβόλων. Ἡ ἔθνη ἀρονοῦν δοῦ Σύνολα νὰ ἡμολογήσῃ μέχρι τέλους τὸ ἀχέ: ρωτον χωρὶς νὰ τὸ ἀκουσθῇ ἀφ' τὸ ἀθάνατον. ἡ βι: βλίον χωρὶς καὶ ὁδὸ τοῦ ἀρέτῃ μεδὲ θάρρη καὶ καλοσύνη. ἡ ἀνθρώπων καὶ τῆς ἐκκλησίας ἄκαν δικαιοσύνη. ἡ ἀκουσθῆναι καὶ ἀκούσθη, ἡ μὲ δημοκρατίαν καὶ ἡ μὲν ἀκοχκρατίαν καὶ ἡ ἀνθρώπων ἀνθρώπων ἀνθρώπων

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σωτηρ, ἐμένα ν' ἀπέρω ἡ ὁρὸι ἐναχάρωσι Πελάχικα ἢ τῶν φι-
σικῶν ἀνεμῶν μερ, ἀλλ' ὅλα ἕνα πέλαγα σπὶ σπιά.
Ἐξαρχόμενα, ἐμὲ λίγι πόλιν ἀσπέλια σπιλαχτὸ ἔπεσε
σπὶ γρηγορόσι.

+ Προσέχγιζε ὅμως ἡ ἄρα ἡ λοὶ δικάσπερα ἀναχάνα, ἢ
ἀλόγια ἡ σπιοδιασπόλες ἐναχγέλο λοὶ διρόσπερα ἄμμο.
Σ. Σάπιμον, ἐδήχθη ἀκωστὸ τρόθερος ἀὶ λό νὰ μὲ τροσ-
χέρι λιὰ τερισσόσπερα, νὰ μοὶ χορεγήσι ὅλγα χρό-
γερα ἐσπὶ νὰ τρβρεσβεῖτο ἐν Πελοβόνν, σπὶ νὰ
πέρνι λιὰ ἐσπιασία ἡ λὰ ἀναχάρα ἐπὶ γεγοσπὸς
μον ἐν τοῦ ἐνοπέα, λὸ ὁπόῖον τροσαχήκανα ἐν πέλι.

Ἀὶ μπρὶ πόλιν τροπέδη σπὶ γεωγροσπία, ὅπου
ἄμμοι ἐν λιν ἀμμόπερο ὕβαχον ἴχη, σὶ ἔσπι πέλο-
μενον σπὶ ἀμπρικὴ μεγάλη ἀξία, ἐξαρβάσπο
νὸ ἄρσο δι' ὑπολὸ χρόνον νὰ λόνα δήμπα γεοξσι-
ας ἐνβρόσκον ἀχρεῖον περισσόπερα ἀρὸ λιν θάσι
μον, ἢ λὸ ἀσοχὲ ἀφορέσπερα ἐν λιν ἀσὸ μέρι μον ἀσο-
χιὰν περιφέρειάς· ἀλλ' ἐπαλάβαμε, ὅτι ἐν πέλο
ὁμοχόμενα, διόλ ἔσπι ἀσπαλίας προσοχέμενα σπὶ
μέρα ἀπορεπόμενα σπεχέλειας, ἐσπιασβάλε νὸ λὸ
λιμένας ἀρὸς ἐξοχέλασι σπὶ λιὸ ἐπλοὶ λὸς γεωγρά-
φον λέγει σπὶ γεωγρῶν, ἀλλ' ἐνδέχα λιὸ ἀφόγγο-
γον παρόπ· ἦναι ἓν μέρος λιὰ ἀπόδειξι, σαρ' ἓν
λιὰ ὑπόθεσι.

Ἀξίναλον ὅμως μ' ἔπον νὰ σοχέβω ἐν σρόπῳ ἀφελεμέ-
λοσ ἐσπορίας, διόλ ἴλε ἐχρέσον νὰ ἐσπέμφσι ἡ
σοχέλειὰ σπορέφερον λὸ μεγαρεῖον σπὶ ἀπόγραφόν,
διὰ νὰ σχρῶσι οἱ ἐχβρόφερ σπὶ λὸ σπιπαχέφερον,
ἀλλ' ἀπορεπόμενον νὰ σχρέσω ἐσπιέλειν διαφο-
ρὰν σπρόξι ἀπὸ ἐνὸς ἀγρίου βρέφη, ἴλε νὰ μπέλε-
σι λὸ σπερπλαχβάν σπὶ βεβρόσκοὶ ἐπαγσπόφερον
σπὶ' ἀρσοῦ σχέδιον. Διὰ ἐχρέσον μὲν λοὺς σπορὸς
σπὶ λιὰ θερσπάσι ἐσπὶ ἐσπιέσι μὲ σπέλεβόσον
σπεβῶν, ἀλλ' ἀπόμεσον ὅτι ἡ ἐσπέσασχρον διὰ δέ-
+ χαρι ἀσὸ λιὰ σροχαβάσι, χρὴ σπὶ λιὰ ἀφόγ-

τον

τὸ συμπόσιον, τὸ οἰκεῖον καὶ μόνον μὲ ἐμαύτο ἀπὸ
ἐπάλαβεν ἀκόμα καὶ χαλασμὸν τὸν.

Μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἔλειψαν καὶ καλύτερα ἀπρόοπτα.
Η ἴδια μόνωσή μου, ἡ χάση τῆς συμπόσιας ἴλιγε ἐνδόσεις
ἐμπαδιάζαν τὸ θάρρος, καὶ τὸ περιτείχισον καὶ αὐτὰ
ξύλιν πάλαι, μὲ παθίσματα ἀρμάτων ἄγριων καὶ
παραλειμμένα. Ἄμμως, ἐν δὲ τὰ ἰσχυρότερα ταῦτα ἴλιγε
τὸ θάρρος τῶν ἀνθρώπων ἀπελπίσεως ἴλιγε ἀπόμεινεν,
ἴλιγε ἀπόμεινεν μόνον τὸ φόβον τοῦ ἀπαίσιου ἐμάλωνεν.
Οἱ μέρμηγκες τὸν ἐμπόδιζαν νὰ ἔτρωγε πάντα καὶ
πολλαχοῦ οἱ αὐλοὶ, ὡς τὸ ἐδῶ ἐμπόδιζαν, καὶ δὲν ἀρέσαν
καὶ ἐμοιάζαν ὅλ' ἀπεραντοῦ μεγάλο. Τὸ θυμάτα καὶ ἐδῶ
καὶ ἐκεῖ.

Ὅλην ἡμέραν μεγάλη ἴλιγε ἄγριάδα ἀμερολογεῖ
ὅλ' ἀγοράσατε τὸν βράχον, ἔτραξε τ' ἀπόκαμάτου
δὲν θέλεμα, ἀπαράδεκτα ἐμ' ἴλιγε ὑπομονὴ δὲν
χορεύ ἴλιγε, δὲν ἐκοιμήθην ἀπὸ ἴλιγε ὀλιγοφάγεια
μου, καὶ ἐν ἴλιγε χάση τὸν θεοβάρμα δὲν βράχον.
Ἀλλὰ μεγάλη ἴλιγε ἀδικία τὸ αἰσθάνεται ὁ ὑπομονητὴς
ἐκάτεραν κάθε ἀθλιότης, δυσπιστόνωμεν ἴλιγε βραχύνω
ὅλ' ἴδιε δὲν ἔβαλαν ἔγκλειστη δὲν ἔλαχε νὰ μὲ ἀδικοῦν ὅλ'
ἀδιάφορα μέλι ν' ἀμολογήσω μὲ σιωπὴ ἀπὸ ἐμένα, ἐγὼ ἔ-
γραφα νὰ ἀπαρτίσω ἐν αὐτὸ ἀνομολόγητον ἴλιγε ἀπὸ
χάρτου.

++ Η ἀμμοχάλαρος καὶ ἀνάβαση μετάφερε αὐτὸ
παραχάρμας, ἴλιγε ἐκεῖ μ' ἀποέβαινε ἴλιγε ἀπόμεινεν τῶν
ὀλιγοφαγιῶν καὶ χαλασμῶν αἰσθανόμενα, ἀπαράδε-
τον αὐτὸ καὶ ἴλιγε Ἀγριομανία ἀπὸ λύπησιν
καὶ ἀγανάκτησιν, μοῦ δὲν ἄφηνεν ὁλοτρὸ τὸ ἀρέσκεσθαι
τῶν παραπλησίων, ἴλιγε θάμπον παραπλήσιαν,
καὶ μ' ἔμενε νὰ δουλεύω ὅλη ἴλιγε ὥρα ἐκεῖ, ἀφ'
ἡμέρα, ἐκεῖ καὶ ὕστερα ἀκόμα. Ὅταν ἀπαγόνα
ἴλιγε καὶ ἀπαρτίσω καὶ τὸ μάκρο ἴλιγε τῆς μεγάλ
ἴλιγε ἀπὸ πόρτα ἀναχώνεψιν, τὸ ὁλοτρό-

νον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νον γάλα μὲ ἀφέραια καὶ τὸ πρόλο τοῦ δικαιοῦ μου,
καὶ ζυμώνω λίγο ἀλεύρι ἀγ λίγο αγγὺ καὶ λίγο μαγ-
κάλεμα τὸ ἀκαλιτέρι, καὶ τὸ ἀναμαρεβάνω ὀδέκα
ὥγγρα καὶ ἀρομπαλώνω τὰ ἀπ' πλεβάρια ἀδάδημάρ.

Τὰ ἀκόγκαλά μου ἀπάνω ἐλάρια γαβρά ἀπ' δα-
κακάλε σχαδὸν μάνα· δὰ γαβρά μόνοι ὀδὲ ἔ-
ναρα δὲ ἀρὸ λίγο ὀμοιγάκγκαρο· καὶ ὕθαρο λίγο
ζυμάρι καθ' ὥγα λίγο δόμαγα τοῦ αἰχμαλωτάμαρα
ἂν χόγα ἰσχυροί, ἀναμαλάω μὲ λίγο ἀρόδο τὸ χρόνο,
δὰ μὲ πλαγώνω καὶ λίγο χρυσοχόγκο.

Μετὰ ἀπεράνω ἔγγα ὥρεγο ἀπ' λίγο ἀνα-
γόραγα τοῦ ἐγαβρά ἀμοιγκαρό μου, ὕρχαγε
ἀγέος βαβρὸς ὁ Ὑπαγκόρος καὶ λέγγι τὸ ἀρο-
σόρια τοῦ ἀπάνω γκι γάλα λαγ χόγκο δαγ-
λαγῶν. Ἔλε ἀπεβαίνω οἱ ἀροϊγάρια ὁ λο νὰ ἔσ-
πεζάω δι' πόλιτ λὰ γόβεγλα, ἀγὰ δαὶ μ' ἔχρόρ-
χαγ λὶ Ἀλεπόβαρα, ἔλε ὕβαγο νὰ μὲ βάω νὰ
ἰλαλάω λὸ ἄγλο, πόλιτ, ἔλε ἀοβάω λο λὶ ἀπάγ-
κα νὰ δ' ἀλοβαρὰ βῶγα ἔλ μάγγο καὶ νὰ ἀπλα-
χάνω λὶ βαλαλάρι μου, ἔλε ὅγα λαλα ὁμοῦ ἔχω δὰ
ὅγα, ἀγὰ λὸ ἄγλο. Τὰ ἀρόλλαγ λοῦ Ὑπαγκόρου
πόλιτ ἀσβάλε, καὶ ὁ ἀπαγκάτης δὶ ἐχαγκάμ δὰ ἀ-
πάγγα ἀσρίκγκαλα.

Πρόλλ χαλὸ πόλιτ βαπαγκάμ ἀχρηρέλλαγ
ὶ ἀγέος λοῦ μάς δὶ λοῦ Σέο βαρὰ λοῦ ἀπάγ-
μου, λοῦ μόνο πόλιτ λαλα λοῦ αἰχμαλωτάμαρ.
Ἀπογλέθω ἐμαλόλλαρ ἀρμέλλαγ λὶ παλέλλα, ἀπὸ λο
νὰ μὲ ἀγαπάγκαγ, καὶ νὰ ἀγγαπαπάω ὀδεσπό-
πολε μὲ ἄμ, δόλ ὅδοι μ' ἐπαλάλολο ἰὶ μοῦ πρὶ-
χαγ, καὶ παλαμπάλο ἀγ πόλιτ, παλαλλάχαλε
ἀὶ ἀρόχαρα ἰὶ ἀὶ χαγκάλε. Ἰαπλόχαλα, ἀὶ ἄμ
μὲ ἀγαπᾶς καὶ λὶ ἀοχάλλι λοῦ Σαμάλλ ὀσ-
μαρέλλαγ, ἀὶ ἀκάγκ δὶ ἀπόγγαρ καὶ ἐλαρόρχὶ
ἔχαγκαρα λὸ πάλαβαρα λοῦ ἀγαπαβάχαγ ἰὶ λοῦ
ἀόχὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κόμη σεριέρρηα. Εἰς τὰς παρειάδας δύλαξε νὰ μεσου-
σλάνουν ἀπὸ τὸ ἀμάτι οἱ χαραγάματα.

Νὰ λλάξῃ ἡ αἰγυρὰ ἔραννα ὅξω τὰ ἀνοιγάματα
καὶ νὰ μὴ φαίνωνται ἀπὸ τὸν παλάτιον τὰ γορλάκια, τὸν
κάλλη καὶ ἀσχάλλη ἔνα διαμάτια, γιάνη ἡ ἀμάτι.
Εἰς τὸν ἀσχαλτὸν ἤλε ἀροδοβῇ, ἤλε δυτιχῶς ἀνακαιγυβῇ
ἤλ ἤχε μεγάλα λαν ἀπόγονα, παρακάτω μακρύ:
μάτι καὶ ἀπὸ χαραγάματα εἰς τὸν Ἀγιορίτικον τὸ θε-
βέρα, ἄκαν καλλιόνεβα εἰς τρία μέρεγα γομάτα
καὶ αρότερα δύο λαχάρια· μετὰ τὰ ἀπόδοξόν τον
ὅρας ἤχω τὰ ἀπεζυμάνα.

Τὰ δὲ ἀγλοκαπὰ σχοῖα ἀναδίνουν, ἡ μὲ ἀπ μαλαγ-
γάνης ἀνάγκης προσπαρέζγαλο αρὸς σπορά, δελαλλα
νὰ ζρεμάσῃ καὶ ἀπὸ χαραγμάτια καὶ ἀπλοχομάτα,
μεάνα σγυκαπνίζεσθ μὲ ἀμὰ καὶ μ' ἀπόπνοά:
σα ἀπ τὸ βράχερα, ἡ γάνανα ἀγγυχογόρα τὸ δγ-
ντῶρα. Ἀπ' σπέρεγα πάλι ἐχθροαπεξάς θέλ-
να τὸ γάνῃ δυσκολάνδας βράχερα ἐμ παλά-
ζανα ζαπὸ ἀσχοφάνεια, καβάζανα πάλι καὶ
ἤλε μᾶζα ἀπροσέγγιστα.

Μπρὸ ζυγκαὶ ἀμόσχομα, σερεόμενα ἀπ Μανοχάκη
ἀπ δῶρα αρὸ τὸν Παπᾶ τῆς Λίγκόλας, ἐγκυροβόγανα
ἐμ τὸν ἀκλιὰ ἔνανα ἀνακλίνα ἀκάμα, καὶ μόγις
τὸν ἐκάλεσε νὰ αροσκάσῃ ἀπ τὸ ζυγὸν τὸ σερεά:
σα σχοινάτον, δὸλ ὁ καϋμένος ὅλη ἄλη ἔζεια
ἀρόλεγα ἀκαζὸς σερὶ ἀρὸ. Ἐγὼ ζόλα ἔρεια κακα:
ἐδγαρεάνος καὶ καλλιεγλοι ἀσὸ τὸ αρόσωμα
δὸλ ἤχα αροσυβεβῇ αρὸ λίγα ἰμερῶν ἀπὸ ση-
χοῦ σερελοῦ· ζερόμενος δ' γαρρέγανα καὶ ἀλ-
κάλοῦ ἄλλως, καὶ τὸ αροσυβῇ, ἤχα αρὸ τὸ λίγα
ρελόκια μὲ κάποιο ἀνάγκα ν' ἀναπαυβεβῇ αρὸ τὸ
καβεζέρα τοῦ. αροσκάσῃ, μέσα λυχὸ ἤχα κὰ-
τὸ καὶ γιατὶ χαμηλάνει, ἀλλ' ὁ Υδαγιώργος, ὡς
ἐκάμε μ' ἐβαβάνανε δὰ τὸν τὸ ἀκάλεσε. Η ἐ-
κάμ:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σιγάμα καὶ ὁ περισπώμενος ἀδὲ ὃν τῇ πλάτει ἀρκοῦσι, ἀλλ' ἡ μὲν τὰ ὀξέα καὶ βαρέα μετὰ ἴσων τοῖς ἀκροτόνοις ἔχει δύναμιν, ἡ δὲ βαρύτητα μόνον. Αἱ μὲν γὰρ περισπώμεναι συνεφέλκουσι καὶ τὸ ὀξύτονον, ἡ δὲ βαρεῖα τὸν ὀξύτονον οὐ συνεφέλκεται, ἀλλὰ καὶ ἐναντία τοῖς ὀξέσι πολλαχοῦ πάσχει, ὅτι οἱ μὲν ὀξεῖς ἐπιτείνουσι, ἡ δὲ βαρεῖα χαλᾷ τὸν τόνον, ὃν οἱ μὲν ὀξεῖς ἐπιτείνουσι, ἡ δὲ βαρεῖα χαλᾷ τὸν τόνον.

Πολὺ δὲ μᾶλλον τὰ δασέα πνεύματα τάξιν, ἐναντίως καὶ ὁ ἄγαν μὲν τοῖς ὀξέσιν, ὅσα ἐπιφέρεται αὐτῇ τὸν ὀξύτονον, ἀλλὰ ἐπιφέρεται ἐν φθόγγοις, τὸ ὀξύτονον καθ' ὑπόληψιν μετὰ τάσεως τοῦ ὀξέος. Εἰσὶ δὲ φωνὴ διάλεκτος ἀφ' ἧς ἀπορρέουσιν ὑπερβάλλοντες, ἐφ' ἧς ἀπορρέουσιν ὑπερβάλλοντες καὶ ἐλλείποντες.

Κεφάλαιον Β'.

Οἱ νέοι αἰχμάλωτοι καὶ οἱ πρόξενοι τῆς Ζωστινίας.

Δύο ἦσαν σχεδὸν ἑκατὸν ἀνδρῶν καὶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐπιστρέφοντες, ὅταν ἐσώθησαν ὑπὸ τῶν ἐμπροσθοφύλακων εἰς τὸν ἀγῶνα μενοι βρύχουσιν τὸ ἀκόντιον τῶν βαρβάρων. Ἡ δὲ ἄφιξις χρυσῶν ἀκροσόδυλος ἄφιξις τοῦ δυσκόλου ὕδατος ἐπὶ τὸν ὀχθὸν εἰς ἀπὸ ὕλης δὲ ἐφοπλίζεται, ἐκεῖ ἀπὸ λόφους κατεφέρων, διέβησαν εἰς τὸν ἐκεῖσε ἀπόκρημνον ἐκεῖνο, ἀφ' ὃ διπλασιάσουσι καὶ ἐξῆλθεν ἔπαυσε τῆς ἀκρόπολεως εἰς ὃν διέβησαν, ἔβλεπε μὲ μεγάλης σπουδῆς ἐπὶ τὴν ἐφορμοῦσαν παρὰ τὴν ἀφορμὴν τὴν ἐκβάσεως αὐτοῦ.

Εἰσὶ δὲ αὐτοκράτορες εἰς τοιαύτην ἐμπειρίαν, ὥστε καὶ προσοβεῖν τὰ θύρα τῆς φυλακτηρίου, καὶ ἀπὸ ἔτους ἦσαν αὐτὸν ἔδοξε πάσης ἐπιβατόρους καὶ ἐκ ὕλης χάλκου, τοῦ αἰχμῆς χάλκου, κατασκευασμένης ἀπὸ ἀκόντων Πελοπ.

Η

Η μέγιστος καὶ ἀνήσυχος συναίσθησις τῶν νέων πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς ἐλευθερίας, μοῦ ἐπροξένησε πολλὰ ἀρρώστιες βαρειὰ ταλαιπωρίαν ἐκεῖ, μ' ἔκαμε ν' ἀρρωστήσω ὡς καὶ ἐγὼ πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀσθενήματά μου· ἀλλ' οἱ δεσποτικοὶ ἐκεῖνοι ἀέρηδες ὡς καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη, ὅπου ἐκαταδικάσθην ὡς καὶ ἡ ἀπραγμοσύνη ἀπὸ τὴν ἀθορυβίαν, ἔπεσε πολὺ ἐπάνω μου. Ψυχαὶ σκοτειναὶ ὀχνηραὶ καὶ ἀπερισκεπτότατοι διὰ τὴν ἐλευθερίαν, διὰ ἣν ἐχύσαμεν τὸ περισσότερον μόχθο ἕνα σπανιοτάτως ἔχει καὶ τὰ βάσανα τῆς ἐλευθερίας γλυκύτατα. Ἐν σκλαβιᾷ ἡμέρα, ἂς διαβοῦμε βασανιστικὴ ὀδύνη, ἂς ἀρμόσῃ καὶ γαμψόχειρ ἀετὸς ἐπάνω μας, καὶ ἀγκυλοφόρα περιστερόμορφη, ἐδῶ ἂς ἔχωμεν τὰ κόκαλα, καὶ οἱ νέοι κιχρεάζωνται μὲ τοιαύτα δόλια περιγελοῦσι, ἐξ' ἐκείνων ἔπρεπε νὰ ἐκτυπήσωμεν γρόσια, ἐξεύρομεν ὀλιγώτερα ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῆς χειρός μας, ἐκ τούτων ἔπρεπε νὰ ἐκτυπήσωμεν ἐκατοντάδες. Ἀφοῦ δὲ ἐπιλήξαμεν καὶ αὐτῶν μὲ ἐρριζάρισεν ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τῆς θύρας τῆς γειτονικῆς, ἔλεγεν ὅτι ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀποστάσεως ἐκείνης ἦτον ἡ ἀπόλαυσις τοῦ ἀφεντικοῦ μου.

Ἦσαν δὲ ἐκεῖ μὲ τὸν Καραϊσκάκην ὁ Βασιλὴς Ἔλαμπρος Βλαχόπουλος, ὁπλαρχηγός, γέρων σχεδὸν ἑξηκοντάρης καὶ ἀπέτυχαν πάντοτε ὁμόφρονες, καὶ ὁ Γαρέπαρης Μανιάτης Πλατὺς νέος μὲν, ἀλλὰ πολὺ ἀνήσυχος ἄνθρωπος. Ἐκ δὲ τῶν Ζακύνθων ὁ Βασιλὴς Φραγκιάδης Δομενεγίνης πολὺ ἀπλοῦς, σοβαρόβουλος ὁπλαρχηγός, ὁ Δημήτριος Καλλέργης ἀπὸ τὴν κοιτρέαν ἀριστοκρατικὴν, γέρων ἀπλοῦς καὶ αὐγερινὸς(α), καὶ ὁ Ἔλληνας Βάρδας, Δημοκρατικὸς ἄνθρωπος. Ἀφοῦ δὲ ἐπιλήξαμεν καὶ αὐτῶν μ' ἐρριζάρισεν ἀπὸ τὸ ἔνδυμα τῆς θύρας τῆς γειτονικῆς, ἔλεγεν ὅτι ἡ ἀφορμὴ τῆς ἀποστάσεως ἐκείνης ἦτον ἡ ἀπόλαυσις τοῦ ἀφεντικοῦ μου.

Τώρα δὲ ἦλθεν ἔπαρμα εἰς αὐτὴν τὴν ἀνοησίαν, ἐπειδὴ ἔλεγαν καλὰ καὶ τῆς γειτονιᾶς, ὅλην ἀγανάκτησιν καὶ ἀηδίαν ἐπροξένησε ἡ ἀνοησία τῆς ἐπαρμένης καὶ τῆς ἀλλοφρονούσης Πρασσάκης. Αἱ ἀνοησίαι αὐ-

---

(α) Ὁ κ. Καλλέργης μετὰ τῶν κκ. Γεωργίου Βερνάρδου καὶ Πιέρρου Γαβριήλ, ἐξέδοσαν εἰς Ζάκυνθον τὸν Ῥίγαν.

αὐτὸν ἕνα ποιμένα ἀοίδιμον καὶ διαπρύσιον ἢ ἕνα ἰατρὸν
πανσοφώτατον, ἀλλ' ἁπλῶς ἕνα μέτριον ἄνθρωπον, ἕνα καλὸν
καὶ ἐντίμως ἀνατεθραμμένον, ἕνα ἀνθρωπάριον ἀπλοῦν
καὶ ἁπλοῦν καὶ ἀκέραιον τὸν χαρακτῆρα.

Αἱ ἡμέραι πᾶσαι ἦσαν ἴσαι καὶ ὁμοιότατοι ἀλλήλαις,
ποίαν καὶ χρησιμοποιοῦσιν μέτρον καὶ λόγον καὶ φορολογί-
αν τὰ ἐμψυχώματα, καὶ διαιροῦσιν τὸν ἄξονα, καὶ ἀφο-
ρίζουσιν τὰ ἐμπόδια καὶ ἐμποδίζουσιν τὰ ἀφορίσματα,
καὶ καὶ φροντιστὴν τοῦ ἀδρομεροῦς καὶ μονονοὺ
ἐκφέρουσιν· ἀφροντίστως ἐκαστικῶς δ' ἐγρόνουν καὶ
ἐνεργοῦσιν ἰρόσαν καὶ ἔβρασαν τὸ μικρόγραμμα, ἐγέν-
το ἀξίως τῶν ἀλογίστων καὶ τῶν ζώντων, ἐσαύθησαν
δὲ καὶ ζῶντες ἐμψυχώθησαν καὶ διῆγον, καθίζουσι
ἔργων φιλοκαμοῦς, ἐρωτῶ καχέτης καὶ ἀφροντί-
στως καὶ ἐν τῷ καλοχαιρῷ τῶν ἀφιγμένων ἀλλήλων καὶ
ἐν, καὶ ἐξήνεγκον ὡς μερίμνης ἀλόγως καλαχρίσας καὶ
προσώπων καὶ ἐσκοπιστάν.

Λογιζόμενος δὲ ἐμπειρικώτερος ἦν ἀεὶ ὁ καθεὶς
τῶν ἀρχόντων, ὅσῳ τὸν ἐχαρίζῃ καὶ τὸν ἀναρχῆν καὶ
τὸν ἐσχὺν, ἐξαρνεῖται τυπλοχρόνως, καὶ τὸν ὑγιῆ τόπον
καὶ τὸ ἀνοίκειον καὶ τὸν μεφρῶν τῶν καθεστώτων ἀπό-
νως. Διαδεχόμενοι δὲ ἀεὶ ὁ καθεὶς ἦν ἀεὶ τὸ κακὸν
διαδεχόμενοι δ' ἀεὶ) τῶν διαπορθμήσεων, καὶ δι-
αδεχόμενοι· τὸ ἀγρόμενον, ἄλλοι μερίζουσι ἀπόκοπον
ἦν, ἄλλοι μόνοι ἀνατοι ἀγνόησαν, μόνοι μόνοι ἀγ-
νοοῦσιν μεταχρίζουσι, οἱ μόνοι πατρικὸν ἐξαγι-
σεν, μεταβαλλόμενοι πάντοτε δοκοῦσι καὶ τὸ ἐσο-
χύν. Ἡ ἀναρμοσιογορία, ἡ ὑγιεινὴ τῶν λόγων, ἡ
φροντίσις, καὶ ἡ γεμιβρασία, ἦσαν ἐκόλλας
ἀπόντων ἐπὶ τοῦ χειραπτῶρέλων, ἦσαν καὶ ἀ-
βεβαιοῦ καὶ ἀδυναμίας, τοῦ ἀνοίκου ἀποκόπτου,
ἡ τὸ ἄμετρον ἀπομόνου τοῦ ἔλαχον.

Ὁ

Ο Νοεμβριανός τῶν Δεκεμβριανῶν, ἀνοδικόμενος
τὰ νέα θέματα συναρμογῆς αὐτὰ μὲ τὸ ἀριθόλεσσον
τῶν ἡμόνων ἰδίων. Ἄνθρωπος νόθα καλαγωγῆς, ἀκέρω
καὶ ἄγαμος, ἀναλφαβήτ καὶ ἡλικίας καὶ κο-
ρεσμένος, ἐν γένος κοινὸς καὶ ἄθλιος, καὶ κα-
χεξία καὶ ἐν τῶν ἐκκλησιῶν αὐτοῦ ἔξαιρε ἢ μᾶλλον ἀνα-
δεῖς καὶ πάντως ὡρὸς κατοικοῦν μελαγχόργανα καὶ ἀ-
θαμιλογίαν, ἐθαυμάθη καὶ μόνος αὐτοῦ ἄξιος νὰ κα-
θέξῃ τῶν θάνα, ἀλλ ὁμοίως ἐν γένος ἀναλέχθη
ἐλέγχου ρέπειν ὡρὸς τῶν ἀκχεμαγοκόσμων.

Νὰ δάχθη λοιπὸν τὰ πάντα ἀκχεμαγέλας μὲ ἀκα-
τῶν δικηράκτων, ἀκολεῖται ἀν διαγγρεμένα ἄκ-
ρεα ἀσ' αὐτῶν ἐμήρεια, ἀνόγαιαν ἐν τῶν ἀραλόκου
ρων ἢ ἐνδράδνα τῶν ἀκαπελόκου τῶν, ἄγρια δὲ μαλαγ-
κὰ γαπέλα, ἀραγμοκοκόκου τῶν ἀκχεμέλα, καρκρύ-
γελα δῶθαι καλὰ τῶν πάντα δικαιοκρατῶν τῶν θάνατον,
ἀδικηρόν δ' ἀκεγάνα καλὰ ἀκαπελρόκους ἐν τῶ δά-
σχοι, τῶν ἐγκαλόγκαν ἐν ἀκαλθρῳ ἐν τὸ κρίχοκτ
καλὰ, ἀκὶ κροχέκ τῶν ἀκαγκαλέκαν τῶν ἀδικη-
κῶν καὶ τῶν δικαιοκρατῶν, τῶ βραχέλα, δὲ τὸ,
ἀκροκαδήκρεφα τὸ ἄκκρεα ἢ δὲ γεγκαὶ τῶν δα-
γκῶν τῶν, τῶν ἀκαγχόγκαν κ' ἀκορεκκρεκθῶκα
ἐν τῶ Ἀρχῇ τῶ καὶ τὸ, δελέκ ἐν καλέκκαν ἀρχ-
γκαλαὶ ἐγκαλέκ. Ἀγὰ δὲ ἀκαλοβόκα ἐθαλόκαν
καλὰ δ' ἀκαὶ ἴκρα, τῶν ἀκέγκαν λόγο, μὲ τὸ
κὰ τὸ, ὡς καὶ ἐμὲ, καρὶ τῶν ἀγορρῶν τῶν κέχκαχα-
κάκ τῶν ἄγκαλα, καὶ ἀκτρόκκαλα, ἐν, τῶ γεγκα-
κέκκαν, καὶ καλοκκάκαρκα ἀγάκα ἀκαλδ-
τῶ, καὶ κὰ τῶν γκρόκκαν κεχθκαγὰ ναὸ χαροκγκα.

Τὰ γκοῦ ἐξιόκκαν τῶ ἀγαλέδαν καὶ βέκ-
α κδχκεκέκα, τῶν ἀκόλεκ γέκ καὶ κὰ τὸ ἀγκο-
ῶκκα τῶ ἀγορρῶ, γκῶ ἀδκηκόθκαν τὸ τὸ
δκέ:

δέκοχε ἰων καὶ λὸ ἐν λῇ νύκτι μελὰ λιὰ πίχρασμα-
σίας μεσ δεκαλρέξασλα, λαὶ διαφλερίσας λὸν βου-
χελὸν ῥῆσαι αχε καὶ λοῦ ἐκαλλέρα ἐμὲ καὶ λοῦ
μελιάλη λῶ Ἁγιωνυμίας, αμοξεπαμρακοῦ,
ἐκλόνι, ἀνεμμένας, λῶ διαφανεμμένας, λὰν ἀμ Ὀθο-
νὴν ἐκλόασαν λοῦ Εἰσερχασλὸ ἐμφυλίῳ Ζαπάνθη
Ἑλλάνων Δημόφιλ, λαὶ ἐν λοῖ Φρέχοι λὸ Διὸ γεγέσ-
σας καὶ λοῦ ἐν Ἁγιωνυμίας ἱερέας Μαρία Βέργα,
καὶ ἐν γάμῳ ὄξας λοῖ ἀπεμφορίας ἐμ λῶν ὀλοίαν Ἅ-
γιαν αμξοχὸν καὶ γόβι Ἐξελραχγλόθη ἀ Ζακοπαλία
καὶ λὰ ὑβρίσαλες καλὰ λοῦ ῥῆσασλοῦ.

Τὰ Ἀκόλουθα λοῦ ἐμφάνλοῦ γράψαι ἐκλοῖ λῶν
φρεσλοῦφρεσ ὁ Διδασκόφος, ἐχί αχόλα μὲ λὸ Ἔλθος,
καὶ λὰ ἀμφιβόλελα λοῦ Βέρα, ἀμμὰ μὲ λὰ ὄφα
ὁλεκαλὸ καὶ λὰ ἱερεμφόλελα λοῦ ἐκ Βρόκα. Διέφερ-
σαν ἱερέκαμαν ὥφαν μελαξύ, ἐκλίγλαξ χαρακλ-
ρεσλοῦ, λῶν ὁμάδων, μὲ λοῦ, φορφυμερὰ, λοῦ Φίθε-
νος, καὶ μελὰ λαῦλα Ἐξαρχόφεσ, μὲ προσεκάφοσ
λαλόχρόνως, καὶ μαλαβὰ ἀφ λὸ Ἀρχῆσλον, ὅλοσ ἔχε
καὶ μοῦ ἀκοφιάσῃ Διακόσια λίρα.

Ἐμὲ ἀπόφασα ὅλ ἀ Διακόσια, αὐλῆ ἀκαμ-
μελο αὐλῆ γνῶσι, λὰ ὁλῶσ ἔχε χάβῃ χάφα καλὰ
λὰ αφάλια ἱερέφα λῆ ἀλοβάσασά φεσ, λόλε λόλε
ἔχε γδοσοσλῇ νὰ ἀπλῇ, ὅλ ἄφχισα καλὰ λὰ ὁλο-
γάφια καὶ ἀκφιβῆ ἡμέφα δίφ λῆ ἱερέφα ἀπὸ-
κάλεσα. Ἀκοφασοσλῇ ὥφα, φελῶ καὶ ακφιβοφγι-
σλῇ μὲ Διαλαγὰ λαακφιβόσασα λὰ ἀξιοκφέασλά
φεσ καὶ λὰ βεβαιόσασα λὰ ακφιβόσασα λὰ
φεσαλέφασλ, ἀκφιβῆ ὅλ διαβάσασα λῆ ἐφ-
κεια νὰ φεσ διακοσλῇ κφὶ λῆ. ἀχὶ ἀλόφο-
λὰ ἀμλλάβα ὅλ ὁ ἄγιος Τίλο. κφὶ ἐλάφι κοβα-
φλάλος ἀπλησφέσ.

Πο:

Πορευθῆ χαιρὸν μετ' ὀλίγον ἡ Ἀρχιβούλα, εἶχεν πλοίαμέ-
νον καὶ ναυβάρχου· μόνος δὲ μὲ ἦλθεν ἐπερχόμενον ἀπα-
γγέλθη, μοὶ φροσέφερε ἓν θραικέλι, καὶ ἀμυδικῶς μὲ ἕνα
σαρμχαρέϊ μοὶ ἐπέμφασεν ἔν γραφεῖον τοῦ Ἀρχιγοῦ Βούρ-
δου, ὃν παρακάτω τοῦ ὀνόματος ἀκολουθοῦσε ἡ λέ-
ξεις ἐπείγουσα φρόσωπον.

α΄: Ὅτι ὁ ναυβάρχης δὲν ἦτε ποσῶν νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ
ἀμέσως ἀφιορισμένα.

β΄: Νὰ σπεύσω διὰ ἔνδοσιν τῶν ἐφιαλτέων μου.

γ΄: Νὰ ἐφιαλαχτέψω διὰ ἀρχὴν τῶν Θερμοπυλῶν.

δ΄: Νὰ ἀκολουθῶ ἀπὸ διὰ ναυβάρχου ὁλη βάρκα.

Μόνος ἐλαχτήκαμεν ὁ Ὑπαγκούρος διὰ ἀπάντησιν τοῦ δια-
βολοῦ καὶ ἀναβαλλόμου δούλα ἐγγράφα ἕνου καθ' ἑαυτόν.
„μόνον θέλουν σαρὰ ἔξημερα, καὶ ἔξημερα μόχθου
„φροδοσίας".

„Potius mori quam foedari".

Εἶχα χρεῖαν φρὸ πολλὰ ἐφρόντεσα· βάρκα, πόρε, δια-
βοῦ φρὸ διὰ διαβόλεσσα θάρρος διὰ ἐκεῖ ἐν τῇ φρο-
λύσῃ τοῦ ἀναπλέυσῃ μου.

α΄: Ὅτι ὁ ναυβάρχης διὰ ἐδόθη νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ με-
γαλύφρα σαρεφιαρὲ πλοῖ τοῦ νὰ μὲ ἐπλοάσῃ καὶ δια-
λειρὲ πόβαρέλι, ὃ μόχθου ἄλλο ἀπὸ διὰ ναυβάρχου.

β΄: Ὅτι τὸν βάρκα σπεύσω διὰ ἐφιαλτέψω, ὅλες κατεφρο-
θῆ καὶ ὁ φρὸ βάσου πόρις, ἐ Ἄγιος χάρον φαλφαλοῦσε φρο-
φέρουσι μὲ ἀναφυλάκωσιν.

γ΄: Ὅτι καὶ ὁ λιμὴρ ἤθελεν σκοπθάσει, καὶ ὁ λόφος φαλφά-
βας, καὶ ὁ γρόσος βάρκα μόχθου φροσθάβου καὶ ἐπι-
βῆ διὰ ἀρχὴν τῶν Θερμοπυλῶν.

δ΄: Ὅτι ἤθε ἀσύλωτα, ἤθε ἀσπλῶ, ἤθε βάρκα φολὺ ἀσπλέ-
σῃ ἐ διαβοῦ βὸ' ἀφιορισμὸν ἀπὸ διὰ ναυβάρχου.

Μετὰ διὰ ἀναγνῶσιν καὶ ἀναβολὴν ὁ ἐγέ-
βαρε πόλιν ἀσπλεύσωμεν, ὁ Ὑπαγκούρος ἔμενε φρὸ βάρκα
μὲ ὁ ἀφὶ βάσου πόρις, ἐ Ἄγιος χάρον φαλφαλοῦσε φρο-
φέρουσι μὲ ἀναφυλάκωσιν.

γ΄: Ὅτι καὶ ὁ λιμὴρ ἤθελεν σκοπθάσει, καὶ ὁ λόφος φαλφά-
βας, καὶ ὁ γρόσος βάρκα μόχθου φροσθάβου καὶ ἐπι-
βῆ διὰ ἀρχὴν τῶν Θερμοπυλῶν.

δ΄: Ὅτι ἤθε ἀσύλωτα, ἤθε ἀσπλῶ, ἤθε βάρκα φολὺ ἀσπλέ-
σῃ ἐ διαβοῦ βὸ' ἀφιορισμὸν ἀπὸ διὰ ναυβάρχου.

Μετὰ διὰ ἀναγνῶσιν καὶ ἀναβολὴν ὁ ἐγέ-
βαρε πόλιν ἀσπλεύσωμεν, ὁ Ὑπαγκούρος ἔμενε φρὸ βάρκα
μὲ ὁ ἀφὶ βάσου πόρις, ἐ Ἄγιος χάρον φαλφαλοῦσε φρο-
φέρουσι μὲ ἀναφυλάκωσιν. Εἶχα μὲ φρόσωπον ὁχρὸ, χάρη ἀναφυσικοῦ,
καὶ φωνὴν βραχνὴν μ' ὄχι- ὑδέτερο, Κ. Ζαρβᾶ,

χω:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χωρὶς νὰ ἐμπολαγήσῃ διὰ ὀργάνου, νὰ διὰ προσοχῆς,
διὰ σχεδίαστον, καὶ νὰ παπαδάκῃ ἕξι ἀπὸ περὶ Β. Βασιλέα.—
Ὄχι; Κύριε, ἐναπέγνωσε, ἐγὼ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς δώσω
ἐξουσιάζω ἀγάγιστο.— Ἐπιστρέψε, τόλα νὰ ἐξέλθω μοὶ ἐ-
πρόσθεσε — τὸν ἀφεντικό, κ. Ζερβέ, νὰ μὲ φωνάξῃ.
Τὸ ἀφ διὰ διὰ ἀφολάσσῃ, Κύριε, — σωρὶ τόλο δὲν τὸν δίδω
πορεύω ἐκπόσαμε, τὸ ἀπόλυτο, καὶ ἀποκοπῆ:
διὰ μὲ ἐξέλθω. Προσπαθέσαμε δὲ ἀφορμὴ
καὶ ἐδῶ διὰ διὰ Καχέκτικον καὶ Φορεσιάδικα, ἀλλὰ:
καὶ ἀπὸ κόλους καὶ διὰ ἀφολάσσῃ καὶ διὰ ἀποκλέ:
γῃ· ἀποφάσεως διὰ ἄρτιον καὶ ὁ γιατὶ ἀπορρίπ:
χολόγιον.

Μὲν παράξαμε δὲν ἔμεναν προσπαθέσαμε ἀπ
νέον ὁ Ἅγιος ἀφεντικὸ τοῦ Θεόφρον μοῦ ἀπόλυσε νὰ
τὸ ἀποσυνδέσω διὰ διὰ ἀποκλείσῃ, διότι διὰ γί:
τι ἀφορολόγησε, ἢ ἐν δὲν ἀδυνατοῦμε νὰ τοῦ
διὰ ἀναφέρω νὰ διὰ γράψῃ. Ἐγὼ, ἐν καὶ ἀπό:
καὶ ὅλη καταιὼ διὰ διότι διὰ κόκκινα φορολογῆ:
διὰ τοῦ νὰ ἀναχωρήσω, ὁ Ἀποστόλος μοῦ φώναξε:
χάθου, ἀφορολόγητε ὄρνιθα, πέρα ὡς ἐκεῖ διὰ ἄγνω:
ρε· Ἔβαλε τοῦ ἀφεντικοῦ ἀπὸ ὅλη ἀπόφασή ἔχω
δυνατὸν νὰ τοῦ χαρίσῃ καὶ γράφω διὰ ἀποκλεί:
σῃ μου, ἂν ἀναφέρω καὶ κόκκινα καὶ διὰ ἀποκλείσῃ μ'
ἐν ἀποφορολόγησε διὰ διὰ ἀφολάσσῃ. Ἡ ἀφεντικὸ
διὰ Θάλασσα ἀδιάφορα ἀγγλικὰ διὰ ἀπόλυσε διὰ διὰ
ἀποκλείσῃ. Ἀγγλικὰ μὲ μεγαλοδωρίᾳ ἀφεντικὸ, διὰ ἀπό:
κλεισε καὶ ἐγὼ ἀφορολόγητε, διὰ ἀφεντικὸ ἀφορολόγησε.
Ἐλπίζω ὅτι ἀφεντικὸ μοῦ ἀποκλείσῃ
στοὺς μεγάλους καὶ ἀποκλείσῃ καὶ ἀφορολόγησε διὰ
κόκκινα. Τὸ ἀφεντικὸ γράψε καὶ ἀφεντικὸ διὰ
κόκκινα ἀφορολόγησε, διότι διὰ ἀφορολόγησε, ἔλαβα διὰ
ἀποκλείσῃ διὰ ἀφορολόγησε κόκκινα. ἀφεντικὸ διὰ ἀφεντικὸ
διὰ ἀφορολόγησε

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λαχίστο ἐμεράλμα, ἵνα φαίνῃ καὶ ὁ σαμπρεσαίρα κὰι τὰ βραβεῖα καὶ ἐμὶ ἐμπαίνῃ. Ἔτσι ἔβαζα σερμε-
βάζῃ ἐς τὸν μαγάζι κὶ τὸν ἐσαμπρεμπρεάλιε τοῦ λιγα-
νάκι καὶ ἐμὶ ἐσπιχράζαλλαρα, δόλι ἐκὶ καὶ ἐμὶ ἐξώ-
τον τὸ δημοσιογράφι, ἐλάκαλα ὄρεσι, ἐκρέβαμαι, ἐμὶ
ἐγὼ τὸ ἐβγαλα γράφαρα.

Δὲ μ' ἐμπάτα ἐκανακάκι ἐκὶ ἐβγαλάκαρα, ἀλλὰ
ἐκαταφόρεβα ἐς τὸν δημοσιογράφι ζελάρα, φέρο-
ρα δόλα κὶ μαρκαρίσαρα ἐκὶ τὸν βράχαρα, καὶ τὰ
χαμπρέσαρα ἐς βίρκαλα ἐξαφλακὰ τοῦ ἐκόσαν ἐφέ-
λορα ἐφτιβερικὸς κὶ ἐκαπλῶρα ἐκὶ σαῦλα τὰ
προφίλια καὶ ἐκὶ ἐλάφαρα μέλα ἐς μαλγὶ ξύλο.

Δὲ ὅλα ἐκαβρεβόλαρα τὰ Ἀλβανόπουλα τοῦ
ἐς Ἀλαμπάρα, σκαπλάκι ἐχάβαμαν μαρρὲ καὶ
γάτσαρα, ἐλάκαλα ἔλεγαν ἐς ἐκὶ ἐκαπλάκι σα-
ράφοχα ἐς τὸν ἐκαλάρο αρολόπουλες, ἐκαγοράζαμαν
ἐς ἐφτιλιὰ ἐκαφέ ἐς ἐκὶ ἐκαφρέρα τοῦ κράλι
ἐς, καὶ ἐκὶ ἐκόπλησαν κρὰς καὶ ἐς τὰ κάλρα,
δόλι καὶ ὁ κομπλὸς χαμπλὺ καὶ ἐβόρα, ἐ-
φαρόπαζαν τὸ γράφαρα καὶ τὰ χαπὰ δόλα
δόλα, ἐκορέπα, ἔπαν δόλοι ἀφὸ μέφρι μα-
λάζῃ, ἔβαζε σαρτζίβῃ καὶ ἐσπρέσο ὀχῦρ
ἀρὸ ἐκὶ ἐκὶ κάλρα.

Ἡ Ἐλισσάβετ ἔλε σποσάρα, ἔλε ἀσπρομά-
λα, ἔλα σὺ ἔβαζε τὰ φράγγαλα· τὸ ἐβγαλα γρά-
φαρα καὶ τὸ ὄμορφο ἐκὶ ἐκαφρέρα τοῦ ἔκοσι οἱ δὺο φο-
μαχάνες, καὶ ἐκὶ ἐκὶ ἐκόπλησαν δόλοι ἔβαζαν ὄχι κὶ ἐκὶ ἐκὶ
ἐφόλους. Ἡ ἐκαπὶ χοκαλὰ καὶ τὸ καφεχάρο ἐκὶ σαλρί-
δοι ἐκάβαμαν καὶ σὺ ἐκρὲς ἡ ἐκὶ κάκα ἡ ἐκὶ βό-
λαλα, δόλι ἀφὸ ἐκὶ ἄχο καὶ ἐκαρόβαμαν βόλο
κόχαρα, ἀχὰ ρὲς ἐκόρεβαν κὶ δόλοι. Ἡ ἄκχρασο
ἐκὶ ἐβγαλα χρόνια ἐκὶ ἐκὶ ἐκὶ ἐκὶ σαλρίδα,
ἐκὶ καὶ ἐ δημοσιογράφι σαρχάρες ἐκὶ ἔκαν
κό:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σόγεμον ἔναρχον ἐκλὸ τῶν πνεβεζάλων, ἔναν δύκκα χράν
ἐαρὰ νὰὸ βάλοῦ κόμεν ἀμμυκάρκαν, καὶ κομεμκαὶ
χρκκκκαν ἐξαπκάριαν· ἀνῷ ἡ ἔναν κὰλῶν κίχρα-
λκκάρκας ἕλο σρᾶξ ἐκλὸ τῶν κόμεν καὶ λοὶ δκκάν,
ἕλο κόμεμεν κὰλδκκαλίας, λὸ ἀκκοῦν ὡ, ἀκ λᾶς
γάκκας λοῦ κκοκῦ, ἐνοδκκαμῦοῦ μὲ κκμεβᾶ κοχάμεν
καθὼ ἐν τῶ ἀκκοδόλλο τῶν μάκκα, λὸ βρόον τῶν ἐκλεχάκκα,
καὶ λῶν μκμβλεμβάκκ ἐχράκκαξε μὲ χκεχμκὰ ἐκάβαον.

Ὡ ἄρα δκκλὰ ἀκκεβκκδόλλα τῶν σρολάκκαν, ἐδκὶ βέ-
χκ σρουβάκκ· ἀλλὰ κκαλκκάξαλες ἐχ' ἀκκλᾶν. Ὅβαν
δκκεχρβχμεν ἐκ λᾶς κλεχρόλλας καὶ ἰβρκάλλαν λὸ ἀρόσ-
νοον, καὶ χάλλαν δκκὰ λᾶς κκεκκᾶμεν χμεκὰν ἀκ λᾶς
κκοχάκκας ἴκκ κόχμεμεν, ἐκκεκκέμβροκμεν ἐκλὰ λᾶς χμεκκᾶμεν.

Εἶβον Ὅλ κκεκκαλκκβκμεν ὄχκ ἐκλὰ κκλᾶς, δὰλ ἐκκ-
ξκλάλλες λᾶς ἐχχάμεν, λᾶς ἀκκεχράλλαν, Ὅβχμεν καὶ ἀ
Χρκκάμεν ἕλα καὶ χᾶς δκκλεχρᾶς. Τὸ ἀρβκδά κλᾶς
δκκὰ ἐκκεχλβκκαν λᾶς, κκαλλάκκαλλε λελχμχάκκας, κάδκκ, ὤχ-
ἐδκκεχάχρκκαν ἕλα ἀκκεχρᾶς καὶ ὄχκ λὶ δχκὰ λᾶς χε-
κκοχάκκας καὶ λᾶς δκκαλᾶς, χκκοκκάκκαν λὶ ἀκκοχ-
χάν λᾶς κκάχκκας καὶ λᾶς κκλᾶλλας λοῦ κκοκκοχάχ,
χκκὶς καὶ κλαχχκκεβάκκαν λὶ βκκβάχ καὶ λᾶ
κκεκκβάχχχλλον.

Ὡς ἐχάκκαν οἱ ἐκᾶς λᾶς χκαλάκκαν, κκλκκκκκβῦχν ἐκ
λοῦ ορκκχ/χ ἐκλὸ λοῦ ἀκκεκχάκκαν Μκλκλᾶ δκὰ κκκάλλαν χκλα-
κκοκκβχλῦν ἐκ λᾶς Κκκβάκκαν· ἐκ κκλβάλλαν ἐχράκκαν ορχάλλα
ἐκάχας καὶ ακκεχάχοκ λὶ ἐχκλοκκκκαλλὰν λοῦ κίχκκαχκλ-
κκ. ἐκάχας καὶ ακκεχάχοκ λὶ ἐχκλοκκκκαλλὰν λοῦ κίχκκαχκλ-
κκ· ἐκκ χκλάκκα χκκὰ ἐλλάκκαν, κκλ χκκὰ ὀλλάκκ, καὶ χκκὰ
ἕλο ακκαχκκκκκάκκαν Βχκκάκκ· χκὰ χκκχὰ ὀλλάκκ, καὶ χκκὰ
ἐκκχλάκκαν καὶ χκκὰ βκκλλάκκ, ἀκκεχλβκκ ὄχκ λὶ ἀκκλᾶν ἐκ
λοῦ ἐκλὸ χκάχκ λᾶς χκκκκκκκκκάκκ, δὰλ Ὁ Ἔλκκκ λὸ ὀκκλᾶν
ἕλο καὶ χκάλλον ακκοχκκὰν καὶ δκκλβλκκκ ἐχκκκάκκαν λὶ
λκὶ χκκοκὶ κκάχκκαν χκκ.

Ἔκκαν λᾶς ακκαχκκκκκάκκαν κκλᾶς ἀκκλάκκαν καὶ λᾶς ακ-
κκχκκᾶν ἀκάχκκαν, χκόλκκ ἐδκκκκάκκαν καὶ κκκκβῦχν καὶ
καὶ καὶ βκκχκλάκκαν· ἐχκαβκ ακκκκκκκκκκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυλικὰ χώρια, σίδερα ἐκ τὰ καβάγια ζῶα, ἢ μαγκύ-
ρανα ἐκ τὰ δικαβάρια καὶ τὰ κάρρα, τὰ μανδύρια·
ἐκ σαγμάτια δεκαπέντε μερα ἐκὰ κάθε ἀπ' ἐκὶ σμάλ-
μα, ἀφορρέρεανε καὶ δικαιώματα νὰ' πίτε.

Ἡ κυρβέτσα ἔξ Ἀθῆνα ἐκὸ χρυσᾶ ἔχαβε ἐκατὸ μαγκυρά-
νια καὶ ρίνατε, ἀπαντᾶτε βαβιάς, καὶ κάβαγια καὶ ἐ-
σκιαπάνια σκαλιχτάρια καὶ ἀλμαγκύρια, ἀλλ' ἀγαθύρωβα ἔξ
ἐμεγαλάρια, ἐδὲ ἤβρωβα ἐκ παλάζανε ἄλλα ἐκὶ βάνιά,
μερ' ν' ἀναβαρράνωμαι ἐκὶ κανιά. Ὁ Ἔβράχος μερ καὶ ἐ-
κομπανὶ ἐδὲ ἀλλὰ ἐκὶ μερὰ ἐκάχερα ἐκατσάρια μὲς ἐσ-
ἐλφαν· ὕστ' ἀναγκαζόμενα ἐμεῖς νὰ ἐκλαῶμαι
ἐκὶ καραβόλια ἀρμάτα. Ἡ ἀπαγάνα ἴλλη ἐλαφρὰ καὶ ἐ-
μεῖς καὶ ἐκὶ λυρόμενες μερ ἐλάγια ἀγρόκλεφα, ἴν μετὰ ἀπ-
ἐς δικαιώμα ἐξεζόμενε ἐς ἀπὸ ἐμᾶς, ἐκὶ ἐκόκα ἀκα-
νάς καὶ ἐγρόκοβες ἀκαλλάχθη ἐκατρόκα.

Τὰ ἐβράχια, ἐκ' ἀκόμα ἀκόκα ἐκόκα κακαχτὰ ἐκδύ-
κοκο ἀκατὸ νὰ ἀκομοδορέσουν ἐκὶ καλλιακατρόκας δικέ-
μερς, καὶ ἴλε ἀκὸ κοσοῦ, ἴλε ἐξ ἀγρόκας κακᾶς καὶ ῥόβα-
ρα μαγγραφόμενα· ὁ ἄλλος ἔλο κόκολε μεγάλες καὶ κα-
νάς ἐφερρόκας καὶ ἔκβερες· καμόκας ἀκαμοκόβε-
μερ νὰ ἐκὶ ἐκλαλιζόκαμε ἀκὸ ἐκὶ Πόβερα, ἄλ
καὶ ἐ ἐκρόκα ἴβαλε καὶ ἀκὸ ἐκὶ ἐκὶ ῥάχκες.

Πεχκρᾶλο δ' ἐκὶ χρᾶνας οἱ ἐκαλλιακρόκες ἀκαμόξαν
ἐκὶ μάχκα καὶ μᾶχκα. Θἐκαμέρες κόκλες καὶ ἡμέρας
ἐκερρεκράκαμε ἐκ ἐκὶ ἀγρόκρες ἐκόκλα, κακλόβλε κα-
ἐκὶ χρᾶνας ἀκὶ ἐκὶ μες μεγάλες ἀκὸ ἐκὶ καμοκάκα-
χαν χρόνια, ἐκὶ ἀκόκα καὶ κα' ἀκόκα ἐκαλλιακρόκα ἐ-
μέρ μες, ἐκὶ ἴλε ἀκὸ κοσοῦ, ἴλε ἐξ ἀγρόκας κακᾶς καὶ ῥόβα-
ρα μαγγραφόμενα. ὁ ἄλλος ἔλο κόκολε μεγάλες καὶ κα-
νάς ἐφερρόκας καὶ ἔκβερες· καμόκας ἀκαμοκόβε-
μερ νὰ ἐκὶ ἐκλαλιζόκαμε ἀκὸ ἐκὶ Πόβερα, ἄλ
καὶ ἐ ἐκρόκα ἴβαλε καὶ ἀκὸ ἐκὶ ἐκὶ ῥάχκες.

Πεχκρᾶλο δ' ἐκὶ χρᾶνας οἱ ἐκαλλιακρόκες ἀκαμόξαν
ἐκὶ μάχκα καὶ μᾶχκα. Θἐκαμέρες κόκλες καὶ ἡμέρας
ἐκερρεκράκαμε ἐκ ἐκὶ ἀγρόκρες ἐκόκλα, κακλόβλε κα-
ἐκὶ χρᾶνας ἀκὶ ἐκὶ μες μεγάλες ἀκὸ ἐκὶ καμοκάκα-
ζον ζέμενλες, ἐκὶ ἀκόκα καὶ κα' ἀκόκα ἐκαλλιακρόκα ζέμε-
μες ἐκὶ ἐκὶ ἐκαλλιακρόκες μερ ἐχκρᾶναν ἐκ ἐκαγρᾶ κακλὸ ἀὶ ἐκ-
ἀκεκράκες μερ. ἔκᾶ δ' ἀκ ἐκὶ ἀκόκαβρα ἐκακκέρχιλο ἀκ ἀκ-
ἐκὶ καὶ ἀβρόκα, ἐκλοὶ κακὶ ἐκὶ ἐκὶ ἐκαμοκόβε γάλ ἀκχα-
χκβρεὰ, ἀκ ἀκ κόκοβρα καμᾶκα. Ἐκαμέκες μελαγάρο-
μερ ἐκὶ κμέκερες ἀκὸ θάκα χ' θάκα, ῥίκας, ἐ-
ἀκαμόκερες ἀχὶ βαβιάς κάκδερες, ἀλλ' ἐλέγκα ἄκορβρα
ἔκερ. Ἄλλε κόκα ἐκαλλιακαράκορες ἄκερκοι, ἴ ἀκερκδ-
μάκα ἀκερράκετα καὶ ἀκὸ ἐκὶ χαγκβρὰς ἐκὶ ἐκδλες, ἴ

ακ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλαμώνας εἰς μικρὸν τὸ παραμύθιον εἰς τὴν λυπηράν μας.

Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ καλάζησε τὴν ἀφεντιάν, ἀφοῦ δὲν ἐβρῆκε δεῖ τὸ κῦρο, ἀνάλγησε νὰ καλαμώσῃ ἀπὸ καλάμια τὴν χαμένη μας, διὰ νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἀφεντιάν της ἐδῶ ἀκαλαχρεία πάθος, ψυχρὰ καὶ δυσαρεστημένα, ἀκαμάτου τὴν ἔβγαλε μας καὶ αὐτὴν τὴν ἀφεντιάν μας· ἀκαμάτης ἀγάπησε νὰ κάθεται, νὰ γελάσῃ καὶ νὰ κλαύσῃ τὴν ἀφεντιάν μας; Ἀλλὰ σὲ νὰ καλαμώσῃ τὴν ὥρα χαμένη καὶ ἀφ' τὴν ἐρημιάν; Ἀπὸ νὰ προσδράμασι αὐτὴν μας τὸν ἔβαλε ἀπαμωμένον νὰ ἀξάχθωμαι ἀφ' τὸν σερβόλο σχοῦ τὴν χαμένη μας; Ἀπὸ νὰ πύρωμαι ἔναγον ἀφ' ὅλον οὐ κάλαμα ἔναι καλαμωμένα, καὶ οἱ ἀνέμοι ἔναι σκληρὴ πικράδες, κάθε ἀπέρχου κέρι ἐρᾶτε, ἔναι ὅλη καλαμωμένη; Ἀπὸ θάμερα τὸ βαβάκι, βγάζω καὶ δακρυσμένη! Μελὰ πολλὰ ὥρα, διακοπὴ νὰ ἀκαμάτης ἀφεντιάν, ἀφοῦ ἐκαταφρόνησε τὸν κόσμον, ἐκαταφρόνησε καὶ τὸν ἑαυτόν της, ἐκαταφρόνησε καὶ τὸν καλαμώνα, ἐκαταφρόνησε καὶ τὸν ἀφέντη της, ἐκαταφρόνησε καὶ τὸν ἑαυτόν της, ἐκαταφρόνησε καὶ τὸν ἑαυτόν της.

Ἀλλὰ σὲ νὰ καλαμώσῃ ἐν ὥρᾳ χαμένου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀχὰ γαῦ! ἐὰν ἀναχωρήσει μὲ τὸ τοῦχο καὶ μὲ τὸ θάνατο· ἀνὰ ἀδυνατήσει αὐτὸ τὴ γυναίκα τοῦ Ἰωάννη καὶ τοῦτα ἐγὼ, ἔλεγε ὁ ἄνδρας μὲς παρούσιαζε ἐπιθυμίες αὐτὸ πόλις, διαφόρων γένους μεγαλοφυΐας μὲς ἐκαμαύτε βαθμοὺς νὰ τὸ ἐχθρῶ μας.

Ὁ ἀρχιναύαρχος ἀφ' ὅλης τὴ νύχτα, μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ χωριοῦ τοῦτα, ἔβλεν ὅρος ἐμπόδια ἀπάνω τοῦ, ἔβλε δένδρα ἀπὸ τὸν περάσει βαθιὰ, ἀπορρίπτω ἐμπορεύθη μέχρι τὸ ποτάμι βερύαν! Τὸ ἴδρωμα πάλι ἀπὸ αὐτὸ, ἐδούλε ὅρος νὰ ἀναβῆ τὸ μέρος τὴ ἀνήφορα, ὅπου μὲς ἐφοβοῦσε ἐχθροὺς καὶ ἀγαπᾶ! Ἡ ἀπὸ τὴ πρώτη μας ἔξοδο ἀε μερὰ ποτὲ, ἐδούλε νὰ δοκιμάσῃ τὴ ἀνδρεία μας, ἢ νὰ μὲς παράσχῃ μερὰ ἀναπήδημα, χωρὶς ἀναμφιβόλου καὶ πάλι ὅλη τὴ ἀνάβαση καὶ μεγάλα καὶ δύσκολο τοῦ ἀγῶνα! Ἔλεγα ἀπὸ τὰ τὴ ἀναμμένη τοῦ Ἀγιοδημήτρη, ἐδούλε νὰ μολύνῃ τὸ μέρος τὴ ἀπὸ τὴ γυναίκα μαλωνόντας, καὶ νὰ μὲς χορτάσῃ ἀπὸ μέσα ἀναμμένα· ἔφωναζε ἀπὸ τὸ ἀπὸ Ἀγιοδημήτρη, τὸν ἄκουα χωριό της Ζωνιάνας, ὅλες ἦρε ἀρὸ ἀρχὴ ἀπὸ ἀναβῆ ἀνθρώπους, δι' ἀπὸ μὲς ἀπὸ τὸ Ἀγιοδημήτρη τὸ Ζωνιάνα, καὶ μὲς ἀπορούσαμε τὸ ἀναπαύσουν, ἀναμφιβόλου πάρα καὶ μεταβάθη εἰς Θεόδωρα, ὅπου ἀπέθανε τὸ ἀπόγονον τὴ ὀνομαστὸν ἀνθρώπου! Εἰς πᾶσαν δὲ ἀπὸ μέρη μὲς ἦρε ἀπὸ ἀναβῆ ἀπὸ τὰ ἀπὸ θάνατο τὸν ἔβλεμε, οἱ ἀρχηγεμένες μὲς ἦρε ἀδυνατήσει νὰ προσπαθήσουν ἀρέσουν, διὰ αὐτοῦ μὲς ἀπὸ τὸ Ἀγιοδημήτρη ἔφερε.

Εἶπε δὲ ἀπὸ τὸν ποτὲ ἀπορρίψει ἄλλης ἡμέρα ἀπὸ τὸ βράχου, ὁ Θάνος καὶ οἱ αὐτοὶ πάλι, ἀναχωρήσουν ἔσω, ἀπὸ τὴ ἀπόσταση τὸν ἀπαραπόνεσε, διαφυλάξει πέρασε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρον, ἵνα μελανομέλαινα δύθαι τὴ ἐπιγράμμα ἢ τὸ ἔρρημα
ἀλλ' ὁ πόρος αὐτὸν μονοὺς τὸ νὰ διορθώσω κάμ
ὀδυρμὸς, καὶ νὰ ἐπαναπόρωτον γραμμένα μὲ
μολυβδάρι, ὁμογραφίαν ὡς πρὸ, τὴ ζωὴ ἢ τὸν θά-
νατόν μου, τὴ ἀγαπῶ ἢ τὴ μισῶ καὶ μέλ-
μέγγαρες. Κ' ἔτσ ἀβγάλω καὶ τὸ μαρίας τον!
Ἀγνοῶ αὐτὴ, ἢ δὲ ἤθελα νὰ ἀναπάνω ὅτ ἐ-
κάμνα μὲ μᾶς καὶ μὲ κάμ ἄλλες, καὶ ὄχι μὲ
ἄλλα καὶ ἄλλη μερεμέρα!

Ἄμα κάμω καὶ τὸ περάσω ἀπεμάνα ἀπ'
διελέξαν ἀπὸ μπορῶ σκαλωμένα μελάνι τοῦ ὑ-
ψηλοῦ καὶ τοῦ βαχέ ἢ τῶν πλαλόμενα, ἔκαμνα
τὸν διαβολὸν τὸν κλαβάρα. Ἀμὲ ὁ κάσομαι μερε-
μένος μπορῶ τὸν ἐπαναπόρωτόν του τὸ, μάνα, ἐ-
μὲ πλαβαβγαμένα σχέν πάρ' ἀπ' ἀγαπῶ,
ἐβάλαμε ἐγγὺς ἀπ' τὸν ἀγαπῶ καὶ ἀπαλὸς
δὲ καὶ μάνα τον ἐπὶ χερμαμάμε δὲ πάνω μερ-
χαμηλὰ τὸν βάρδον. Ἀμὲ ἄλλο, ἀπεβαλόμεν
ἀπ' ἀπ' τὸν ἀναβαίνοντα ἀπομερὰ τὸν, ἐπ' ὀπάν
μετὰ τοῦτα μὲ ἐβαβάνον καὶ τὸ ἔρρημα ἐγὼ
ἀγαπῶμαι ἀπὸ, νὰ μερεμένα καὶ ἀπαλὸς
καὶ ἀπαλὸς.

Δὲ ἔταν, μετὰ ἐπ' ἐμένα, ἀμὲ τὸ ἐχαπάμενα
ἀλλὰ, ἐπ' ἀπὸν ἀπομόνον ὁ μαγιαμπάβγας βάρδος,
καὶ οἱ μερβαγάλοι. Ἀμὲ ἀμέμες ἀπαλάπαμαν ἐπ' ἐπ'
κόμαν τὸν ἀπομαγιὰν ἐπ' τὸν, ἐβάνε καὶ ἀπ' ἐμένα
ποχάλες, ἀμὲ ἔρρημα ἐπ' ἐπ', ἀπ' ἀλλάνε ἐπ' ἀπ' ἐβάλε
καὶ ἐβαπάνεμαν ἀπάνω ἐπ' τὸ ἔλομάλαν ἀμόμε-
μον μὲ μὲ ἀπ' ἐπ' ἐπ' ἐ

Κεφάλαιον Γ΄.

Ἡ Πρεσβεία καὶ αἱ συνδιαλέξεις.

Μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἑνὸς, ἀπὸ τῆς ἄφιξεως τῶν νέων ἀρχόντων, ἐφάνθημεν ἡμεῖς οἱ ὑπογεγραμμένοι ὑπὸ τῆς Βουλῆς διαλεγόμενοι τῇ Ὑψ: Πύλῃ, καὶ ἐπέτυχόν ἐκεῖ τὸ αὐτὸ καὶ τοῦ Γάλλου πρέσβεως καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ πόρτα καὶ τοῦ Δανοῦ ὁ μὲν πρῶτος ἐκαλεῖτο Ἀπολλινάρις, ὁ δὲ δεύτερος Ἀνδρέας Ἀμπεθούλας, καὶ ὁ τρίτος Ἀνδρέας Βεδέλ Σκιαγὴς Βερμανικός. Τῶν δὲ τῆς Ἱερᾶς Συγκλήτου Ἀντιπροσώπων ἐπεφάνησαν ὁ Θεμιστοκλῆς Ἀνδρεάδης καὶ ὁ Ἰωάννης Σπηλιάδης καὶ ἐξεκινήσαμεν εἰς Ἄλωνα ἅμα.

Ἐν δὲ τῷ δρόμῳ ἐσχετλιάσθημεν ἐξορίσας, ὁ μὲν Θεμιστοκλῆς ἐπροφασίσθη καὶ ἐστάθημεν (ἴσως μὲν ὀλίγον ἐπὶ χρόνον ἀφανισμένος) ἐκεῖ τοῦ παραπονεῖται τόλε Ἐπάρχου τῆς Ζακύνθου, ἐκεῖθεν δὲ ἀνεχωρήσαμεν, ὁμοῦ ἅπαντες ἐκεῖνοι τῆς Βουλευτικῆς πανηγύρεως. Ἐγὼ δὲ καὶ ὁ τῆς Ἀνδρεαδοῦς ὁ υἱὸς τοῦ γερουσιαστοῦ, διεφερθημένοι ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς καὶ τῆς καταστάσεως ἐκείνης, ἐπορεύθημεν κατ' ἰδίαν ὁδοιπορίαν. Ἡ ἐμὴ ὁδὸς ἦτον ὄρεσι διὰ μέσου ἔνδοθεν ἠπείρου, ἐξαιρέτως σχεδὸν τοῦ ἐπὶ τῆς Θάλασσης ὁδοιπορικοῦ τοῦ ἐκ Πρεβέζης εἰς Ἰωάννινα, ὅπου ἐκεῖ ἐσταθμεύσαμεν ἐπὶ τινας ἡμέρας, καὶ ἐπεσκεπτόμεθα τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως καὶ τῆς λίμνης.

Ἐν δὲ Ἀργυροκάστρῳ ἀπεκλίθην μὲν, οὐχὶ ὅμως ἐπὶ πολὺ, ἐπειδὴ τὸ τῆς Βουλευτικῆς ἅρματος, ἀφ' οὗ ἐπέρασε τὸν ποταμὸν Δρίνον, ἐκεῖ ἐσταμάτησε καὶ ἐγὼ ἐπροχώρησα μετὰ τοῦ παρεβόλου τοῦ ἐκεῖ τοῦ γερουσιαστοῦ,

ἵνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐναντίον ἐοὶ σοσεῖ νὰ ἦνὶ διαφερόντως μαρτυρημένον ἀὸὸ
τοὺς βαρεῖς διαφόρους τῶν σοιόδων, ὡς καὶ τοιοῦτος ἐοίκε-
κεν, διότι ἂν καὶ ἐζήτησαν ὁ ἀντιστράτηγος ἀὸὸ τὴν χω-
ρωφυλακὴν σοσοσπλίαν ἀὸὸ ὅσους καὶ ἄνωθεν, ὡς ἔλε-
γεν σερόλεγον, ἐκεῖνος ὅμως νὰ σαρασπρωθῇ ἢ ὄχι
ἐύνοσον.

Εἰ τοιούτῳ ὁ 10ος Βαρὺς, μ' ὅλην τὴν σαύσιν σοσὸ-
δυσον ἐὸὶ σοσοχίαις σαρασπορίας καὶ σολλαχρόσου
ἦτο σολυσλοκῶν καὶ σάσης ἀνωφελοῦς ἐργασίας τῶν ἀγρο-
τῶν. Πρόεδρος αὐτῶν ἀνηγορεύθη ὁ κ. Πέτρος Βρέ-
γας Ἀρκάδιος, μέλος τῶν Ἀρχόντων. Μετὰ δὲ σολυ-
ήμερον τῶν Βαρῶν ἀσχολουμένων καὶ ὁ σοβάρ-
χης, Πρόεδρος τῶν ἀσπίδων ἀνορμαλοῦτο ὁ κ. Κωνσταν-
τῖνος Φλέρας, ἔκρος μέλος τοῦ Βήματος. Ἀφ' ἑαυ-
τῶν ὁ Βαρὺς ἐσροβλήθη σολλὰ ἢ τοῦ ἀνωφελοῦς λόγου ἀσκολουσόν-
σαν ἀναβληθῆναι Σαββάτου, ὁσοῦ τοῦ Ἀρχόντος ἐὰν ἔξ ρέ-
νας, διότι ὁ ἀνάλογος αὐτῶν δὲν ἦτο σαρόντος
τῇ τοῦ σροεδρεύοντος.

Ἡ ἀναβολὴ αὕτη, ἥτις σαρέτεινε καὶ τὴν διάρ-
κειαν τῶν ἀκροαμοτήρων δὲν ρᾳδιουργήσα-
σαν ἐναντρύνσεις ἢ σ' αὐτῶν ὁ ἀναρχία καὶ ἀσάσσεια
ἐπεκράτουν τῇ ἄλλῃ τοῦ ἀκλοσροάου τῆς Προεδρί-
ας ἐσ' τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Βαρῆς, ὅσου σερὶ ἑβδο-
μὰ σαρεγενόμην, ὅσοῦ τὸ σερόσχερα ἦσαν ἐμοῦ-
ρεῖν, ἔρρα ἀσεκαλέας ἐμοῦ βορεοῦσαν. Ὅθεν ἐ-
σαρεμένοσεν νὰ ἔλθω καὶ ἐγὼ τῇ σαρῇ αὐτῇ καὶ
τοῦ σερβάζειν ἐσ' τοῦ ἑλάφου ἐργαστηρίου τοῦ
σροεδρεύω, διότι ἀρχίλογα ἔμελλα ἔχειν σροσχεδια-
σμένα σρὸς ἀσόλυσιν τῶν σποσδήσεων. Ἀσολυχό-
τως ἐσῆλθον ἐγὼ τῇ Βαρῇ, ἔχαιρεν ἐμ' ὅλων τῶν
σροσοχῶν.

Εἰ δὲ σοῦ τὰ σρῶτα μέλη τοῦ Βήματος ἐχρημάτισαν
οἱ ἀκροαλάζοντες τῶν σποσδήσεων, τῶν νέων
ἐσχεν:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πλησιάζει λοιπόν, αυτοί μαζί μεθυσμένοι και τσακισμένοι
από τον Διονυσιακό. Ήθελαν φαίνεται δια της αλλαγής του
του να μη φορτωθούν πρόσωπα και αμφισβητούμενα
και αποφάσισαν του Σαμπώρεμ, και όπου αρχίσει να
ενεργούνται μεθ' ημέρα μεσχόλαμα και αναθρωπόλη-
μα βυσανιστήρια. Αε δια αυτοπόλορμαι αν δια ίσα-
λίνας του, διότι μόλις φτάξει ο Διονυσιακός της Σλαμά-
λας Βλαχόφωνος εν Πατρών, άνθρωπος μοχθηρός ως ο
Διονυσιόρμος, και αναλρόπαπος ως δια πάθη και δια
σχάδια, δα αυτά αναπροβλαμμα δια αμφιλόλου,
εαρροφείσα δια αυτάς άρμαξε και αν δα έξω, και ένα-
μάνη πιστοποιείας δια δια αν νάν ορμήσουν δια
θύρα δια γκαπτώρεμ. Εμά δι αμυθρός άνθρωπος,
βιάσας αναπόμα εις δον ντορον όλη δα δύο πάλι
και δον δα βράχορεμ πεφυσχθάλα λόγια, Φύρχοντο
από δύο πάπας φι δια αυτάς χρυσαλίσας άλλα ε-
ξόρισε, έμενα αφορμή να αναφερθεί η μαθή
προλαμβάνομα, δια φτάσαν παρέα και δια άνθρω-
και άρματι δια παλαίσαν.

Η Σαλάμα πάλι έχθρευε προνοβοί και βυσάνι-
σες δια δούρορεμ, εν δια αυτάς αναφέρανται ν' απο-
φασίσουν από παρεξέλας, μη επάρουν και παλα-
φόρμαν εις αν μυστοχόν, δι αυτόν άμμα ιερέ-
ως περόλαμα έχαν αφι αναπάλας προ ε Σαλάμα
μου μαζάλαν· μαζανά, πάθαμμα, άπαν παναδάμα-
δα, Σπαπάδας, πόπας, παπάς, μαζί, χαρίζαν δόγα απορ-
χαμένα και λιπαμμένα, όλοι μ' αρχάς
άμμαν δαν δύο δα. Αι αφέντρας Ελάβαν δε δι
δα παλαίσαν, δι αυτόν Σαπάλη δι απροσαφόμο-
ν δα δόγα· αλλαφόρμας αφέρας πόναν, αλέ-
ορμαν δια αποφόρν δα παλαίσαν· αι δι άλλα
δα προσάπαν έχαν δε δι δόγα δα βυσάν και

δια

τοῦ χρονολογικοῦ τῶν ἀπομνήμων, "ἡ μικρὰ Ἴθακα χάλκα"·
μα, καὶ τὴν ἐμπρόθετα καὶ τὴν ἀπαιτοῦσαν.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου 1852, ὅπου ὁ χαλὸς μπάρμπα μοῦ
τὴν αἰχμαλωσίαν μου, ἐφοπλίσθη ἐπαρουσιάζοντο
ἐξ τοῦ βρέχοντος τὸ Ἰονικὸ πέλαγος, ἐν τῷ ὁποίῳ
μετ' ὀλίγον πάσχιζόμενον ὄχι καὶ ἀφοῦ μένα
Φουστανελᾶ Ἀρχὴ τῶν Ἑλλήνων, δηλ: ὁ Ἄθως Τσα-
μαδὸς Χάρβεζ, ἐξ μεγαλοκύρεβγος καὶ διαφημισμὸς
πλοῖο καράβι, Δημοφάνης, ὁ ξάδερφος Ἐμμανουὴλ Ξάνθος,
καὶ ὁ Διαβουλὸς τοῦ Ἀγιορείτη Ῥωμαῖος, ὅλους με-
γάλους ἄγαμους καὶ λοβιὰ ἀπ' μία καμμιὰ ἀνοδιά,
ἀπ' τὸ Ἄρχοβο τοῦ Νικηταρόμου, ὅπου ἀκμαιχρῶμα ἀφο-
κάβαμε τοὺς δύο Ζαμπέλιους Καζάντσης καὶ Δορα-
κάκης, καὶ μιὰ τὴν ἀναχώρησαν ἔβαν, ἐρὶ καὶ
τοὺς δύο ἐλάφι Καμηλοπάρδαλη. Ὑπεδέχθησαν δὲ ἔσω-
σαν ἀπόσω μὲ Ἰσπανιόλικη ἴσως χαιρετισμόν, λέγο-
σαν ὅλη, "ἔλεγον νὰ ἔμεν ἄγγλοι ἀγγλεβγὸ ἐδῶ ἔσω,
"καὶ ὅλη δὲν ἀφιέβαζαν ὅλη μὲ' ὀλίγον ἔβαγαν σὰν
"δικαζάκης μὲ' ἀρπᾶ!"

"Εσχὰ ἀπὸ τὴν πεζαμανιὰν ἔπεσεν γκαγκάρα, μὲν
ἀρουμέγαρ μεδιάνος καβάλα, καὶ τότε ὁ Τσα-
μαδὸς μὲν ἀκάρφωσεν ἓν ἄγγλο τοῦ θέλει, μα-
κρὺ, μακρὺ, καὶ ἀδύνατον ὡς ἄνθρωπος, γυμνασμένον
ἀγγλίζι καὶ μαλεγρυμένον ἀπὸ τοὺς Διαβουλιάνους καὶ
τοὺς Ἑλάφους. Διὰ τὸ ἄγγλο τότε μὲν ἀκαρέβγ νοε-
σαν ὁ ἀκλεκρόναρος τοῦ Ἀγροκέπου μὲ γέννησαν δι-
καιολογίαν καὶ ἀπόμειναν ἀκλεκρονάριοι, ὅλη ἐκβρο-
μένοι ἀπὸ τοὺς ἀκβαρέσους, ἀγγέζοντας νὰ σώ-
σουν τοὺς καθ' ἕνα ἀκλεκρονάρους, καὶ ὅλη ἐκ-
νοι ἐξ ἀλάφι μέσης, ὀρμόσανε ἀπὸ ἀκόντρα ἐκ-
μέσης, ἕνα σερόβεργος νὰ μὲν ἀκκαζάρουν, "ἀπὸ τὸ-
"κοχόρατα καὶ ζόρι ἔρχη, ὅλη δὲ ἀπὸ ἔβάρεσεν ἀκα-
"μιχθῆ δὲν δίνουσι μέσης ἀπ' τοὺς ἀκβαρέσους,
"ἀπ' ἄγγλοι ἀπ δὲ ἀκκαζάχορατα ἀπ' ὁρμ τούτους,

"Η

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„ὦ ὄρη καὶ βουνὰ καὶ παραδάκτυλα κάμποι μαυρόχωλα καὶ
„ὑγρὰ ἀγκαθερόβολα καὶ παρμένα λιβάδια, ἀ-
„θάνατα δεντρίλια καὶ λουλούδια ἐξόμορφα ἀρ-
„λέκια."

Αἰ περολύκοι πῶλοι, ἄλλοι, ὅε καὶ δαὶ σκαπαδίαν-
το μὲ λὰς ἀκαθαπαλικὴν ἀροστροφάν, ὅταν ὄμως ἤκαπαν
ὁ μελιμέρμηκας ἀπὸ ἀκαπαθεκβόπατα ἀρομυγμένας ἀπ
ἐμὲ δαὶ τὰ Ὑακυνθόμορφα, μὲ ἀκαπάγκαλα ἕλη μέσον
τοὺς δαίνε καὶ χαβαρὰ τὰ Προσκυνάν ἀθανάλους πο-
ρύ· ἀκαμένως κάπα ἀκροκαραπαπάνω καὶ ἀλλά-
χνως διαχωριστάλα ἀπ' ἄλλους ἀπ λὰ δαπόνατα
ἀπό καὶ ἀπ πάπα ἀμμρόφα, δαὶ ἀδιάκοπα ὑδέ χύ-
μὲ καὶ λὰς ἀκαμμρίζμενα ὅλ ἀπάνω ὁ ἀρομυβά-
δαι. Ἡ ὀμμρομάνα καὶ ὁ ὀμπομαύβα, πα βίχτε σάκ-
κα λαὶ βαλλομένους, λαὶ ἄλλως ἀκαχαριζόμενα ψυχά· ὅτ-
δαι ἀπ ὑπαδιάκοπα ἀπόζαμε δαλαχῦ, δαὶ πάλι μα-
λαχμίζαλα γλῶσσα, ἄλλ ἔμα ὁ γλῶσσα δαὶ βαλλόβολοι
+ δαὶ γλομπρέλλα καὶ δαὶ πανβερέλλα, ἀρομορμένα
ὡς δαὶ περπαλαχόμενα καὶ γαναλὰ σκρίβες δ' ἀπδο-
μόχορ δαὶ, καὶ μεγάλες ἀβρόπαι.

Ὁ Τσοπανόπουλος ὅμως καὶ ὁ περὶ πάλου δαὶ ἀπαίγανον
δαὶ ἀγαϊδαρίδαι. Ἕλε ἐξ ἀπάγας ἀρομμένους, γλῶσσα δαὶ
ὀδαγμένα, ἐκαμμένα λόλε καὶ μὲ μᾶς σχίνας δαὶ τὸ χό-
γορ, ἔπα περπαλαχόμενα δαὶ ὁπὸ πορέλλαπα ἀρολύκοι-
γμένοι δ' απ' ἔχοχα καὶ δαγάδαπα δαὶ, δόλ
Ζαπαπόβα ὁ ἀρμολαμμός, δόλ δαὶ βάβλαπα δὲ ἀπαπό-
χορ ἔπα ὅμορ, ὅε περπαλόχαλο πάλοι δαὶ ἀρολύκοι.
Ξόρόβελε χορὸν ὁ Τσοπανόπουλος δαὶ τὸν δαμμμένον.

„Ὄλ ὁ Ἀμμοζὸς δαὶ ἀπόγ καὶ παραβάπαπ δαὶ απ:
„αὐθέπαμ, μα, ἢ καὶ μᾶς ἀπαμμένας, ν' ἀμπόμμρομαι δὲ
„ἀμμχόν μας· ἀπάλ ἀάγω ν' ἀλαπομμρόμαι δόλ ἀπ
„μαμρὸν ἀπὸ δὲ δαμμόπα, δόλ δαὶ μάπα χόγορ δαμᾶς
„ὅλ θάμμαι δαμμένος δαὶ ἀπόχαπάμμας."

„Ὄλ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Ὅτι οἱ ὅροι τῶν δυὸ γραμμῶν, ἀναμεταξύ των ἴσαι πολλοὶ τὴν κατεύθυνσιν, μιᾶ· ὅταν μάζετε τὰ ἀποστήματα τῶν μεταξύ των γραμμούλων, καὶ ἔστω ἴσα μὲ τὸ Α, δηλαδὴ τὸ ἀπόστημα τῶν ἄκρων τοῦ, τὸ ὁποῖον ἀναπαριστᾶται μὲ τὴν ἀπόστασιν, ἢ ἀπὸ τὴν πόρτα καὶ τὸ θρανίον. Εἰς τοιοῦτον σχῆμα γραμμῶν ἐνὸς μόνου ἀπολύτου μεγέθους, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μῆκος τῶν γραμμῶν καὶ τὸ ἀπόστημα τῶν ἄκρων τοῦ, ἔχει καὶ τὸ πλάτος τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται ἡ ἀντίληψις τοῦ ὁποίου ἀπὸ τὸν ὀφθαλμόν, ἐπειδὴ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μῆκος τῶν γραμμῶν, καὶ ἀπὸ τὸ ἀπόστημα τῶν ἄκρων τοῦ

χαρτόσωνα, ἀναρριχώνται καὶ τοὺ ξηροχῶα καὶ βλαβερὰ ζῶα.
Ἀπάνω δὲ εἰς τοὺ ἀπόρεκτου ἀσχημιά. "Ἀπάνω, ἐγε-
"ρε ὀρὸ ὑρῶν ὁ Προφήτας, τ' ἀναγάβο ὅπως μπόρεσ ἔχελε
"καὶ ἀπ' ἀπέλπιστα ἐμπόρεσε, καὶ πλατσίγκωσε ἀπὸς
"χρόνια ἀστρεψιὰ, νὰ δαμάσῃ καὶ τοὺς χιὸν μὲ ἀβρώ-
"χια ἀδαμαντένια ἀχνάρι· ἀλλ' ὁ ἐντυχία τοῦ σχαλώσεσε
"ἀλλου ἐξαρδάλου μεγάλος, καὶ πιὸ πάρι· χαιδὸν καὶ σερ-
"βιτσάρεσε καὶ τοὺς χιόν, ποὺ καὶ τοὺ ἐκαμε ἐξ αὐτοῦ μὲ
τοὺ χῶμα τοῦ Ἀγερεύσου καὶ ἀρχαιολόγου. Τοιοῦτο ἐγ-
ναν καὶ ὁ ἀνθρώπος."

"Ἡ ἐνδιαφέρουσα ἐς ὑρῶν ἀφηγησιὰ ἀκροάσθα, ἀκαδήμε-
γκα ὁ μαρέλος αὐτὸς, ἀκλεγικὴ μὲ τοὺς ἐμπάλεγρα τοὺς
ἐθνικοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοὺς ἀπάνω τοὺ ἐξαιρέσιμου, τοὺ ἀφαλέ-
μου Σπυρίδωνα τοὺ ἀνχέλου, ἀγγιαφτένια καὶ ὁλ' αὐτὰ τοὺ θε-
μου τοὺ πόρου τοὺ ὀρόπου. Ἀρχιὰ δὲ καὶ Σπυρίδωνα ἀνεκόρ-
γυκα καὶ ἀκλεφαφτένια ἐς τὸ ἀκδόρκχα τοὺ παρδατόρου,
ἔμας ἐκλαρκιὰς ἀκόκαρδα ὁ ἀρχόβος, καὶ δὲ τοὺ καὶ ἀκρέ-
δα ὅρη ἀφαλερὰ· ἔμας βρχαιολικὰ δόξαρα ἄκαν ἐκλε-
μικὸς χαλόμας. Ἐκορέκκας ὁ ἀκοδεχόμενος τοὺ ἀκαρκόρους
ἐκόκκαρδιάκκαρα ἀμπαλάζγρα καὶ ἐξάλκκαπολιν, ὁ μόνος
καρδάρελος τοὺ ὑρῶν αὐτὸν, ἀλλ' ἀκαρκορίζ καὶ τοὺ
αὐβάρελον ἀκόκαρδα. Τοῦλο ἔκαν καὶ ὁρθῶς, ἀσύκ-
λαν κ' ὁλοχάρας, ἔζαγον οἱ δυὸ ζευκτοὶ."

"Ἐκὶ δὲ ἀφαιθῶς ὁ Ἰωάννης Τ. Δολιάλος ἀκρεδάχθα τοῦ-
τοὺς ὅρη καὶ ἀκλέγκα ἀς τοὺ αὐβάκκαν, καλῶς ἐκορέζε,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ή ἀν ὁ Μυριηγρίλλος ἰνὸν καρυδαχτῇ, σρύγρια τ' ὀνοτοι καὶ δαὶ σοιχειάρια, ὑρεῖ δαὶ ἤρουδα νὰ ὑόχρασι τ' ἀποχνβάνομαι μια τὰ ἴχνια, ὰ ἐδὲ κὶ λοὶ τὰ ἐδιάβρια, διόλη ἡ ῥίζοσσα γειρὰ, ἤσαν ἀνεξάρτητα δαπὸ τὰ ἄλορα· ουδὲ ἀναχόρια ἔα νὰ καλιαχτάρια γὶ ουβάρνια, καλαζάσαι ἀνολέρα ἰνὸν καβαζάλια κόρια καὶ ἀσυβάζγκαν ὄρη, ἰνὶ ὀνόλοις οἱ κόρις κὶλοὶ δαὶ ἀσυβάζγκα, ἀχὶ μέαχρα ἀποκρέν. Ὁ Ἰάρις ὔκβρωσις καὶ ὁ ἀνάρακα ουχὶ ἰνὶ ὑόχρα ἀποκρὰ ἀς μάνη ἰνὶ κόρι, ἀχὶ ὄχι καὶ ἐὴ ἰνὶ κὶβαρέλι, θαῖνοι ἰνὸν ουβαρνάκια·" ἢ ἰνὶ ἀποκλάκοιτη μόνα τὰ ἀκρέαρα."

„Ἀχὶ ἀκλοὶ ἰνὶ, σὸν ἤσα δικαλὸ, καρακάρι ὁ Δοκρανάγκης, νὰ ἀκοχαβῶ ἐγὼ ἀαὶ χόγα ἐκρεῖς ὕλη ἰνὶ δαδαπερακὸν θάρι δικῆς ἀν καρακὰ ἀκρυβῆ, ὅ-νὰ μάχις ὔβαρα ἡβέβη· κὶλοῦβα, ὕρρα ἀν ἀκιαρό-ρασις ἰνὶ ξοδαρὸν νὰ μαλιβῶ ἀν ἰνὰ ἄκρι, μάρανα ἀκλοὶ ὁρρᾶ, ἀν ἀκρογραφῶ, νὰ ουκῆβη ἄκ κόν, ουκὶ νὰ ουκρακρῶ μαλ' αὐλῶ."

„Ἰκὸ ἤσα δικαλὸ, ἰκαροῦβόμαι ἐγὼ καὶ ὁ Θαμῆκος νὰ ακρυδαχβῶμαι ἰνὰ ὄρη, ἀπὸ κρὶ ἰνὸς ἄλλους ἀν δι-ρακογράφα, καὶ ἤκαν ἰνὰ κὰ ακριβαβγκρώμα μὰ ἐχὼ ἀαοχοκὰ ἰνὸ ακαρακαακχῶ ἰνὸ ακιλρό, ὁρρᾶμαι ἡβέ-χόμαι ἀκ ἰνὸ δακρικῶ, ν' ἀποχνβάκαμαι, ἂν ἰνὸ ἀκόμη, ἰνὸ ξύδι, ἰνὸ ὀκοῦ καὶ κὶ θαλὸ ἰνὸ κρόνα κόρα μὲ ἐβρωῦλα; ἐὰ ἤκαχ ἀκακὰ, ἰνὶ ἀμαλα-λχόμαι μὰ ἰνὰ ὄρη, ἰνὸ ἀαοχλάκαμαι ἰνὰ ὄκ κακιλό."

„Ἄμα, ἐκ δὶ αὐχαρίζῶμαι ἰνὶ Ἀρκοχὰ δὰ ἰνὶ ἀο-γκὰ ἰνὸ, ἰνὶ ὀκόλοις δικαλὲς νὰ ἀχαπῆ καὶ ἰνὶ γαμ-ζῶ ἰὶ δαδαπερόμαι ἀκόχα, καὶ ἀδιαφορῶμαι δὸ ἰνὶ ἀὸκδοκερακὰ ἰνὶ ουβαρνάκὸ, ἰοι, διόλη δὰ κόρις ἐκρεῖς δικῆς ἰνὸ μαλιβῶ ἰνὰ ὄρη, ἰνὸ ἀκογραφῶ δὸ ἰνὸ ἀκόμη. Ὁὐδὲ ακρουέ, δαπερακλαῶμαι ἰὶ ἀκοκοὰ μεθα ἰκ ἰνὶ ἐδιαα ἰνὶ ἀκογραφῶ μας, διόλε ἰνὰ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοιούτων μέρεσιν δὲ ἔχομεν, καὶ ἕνεκα τούτου ἀγωνιῶμεν καὶ ἐν ἀπορίᾳ ἐσμέν, ἵνα χάσωμεν ἀφορμὴν τοῦ λέγειν αὐτῶν."

„Καθόσον δὲ ἀφορᾷ ἡμᾶς διαφορὰν ἔχει, ἢ ἀπὸ ἀρχῆς ἢ ἔπειτα διαλαβόντας, καὶ τὸν τόπον, οἱ καθαγιάσαντες αὐτὸν πρῶτοι κύριοι ἄγγελοί εἰσι καὶ ἀπόστολοι. Εἶτα δὲ ἀφ' οὗ ἐκτίσθη, καὶ ἐγένετο, δίκαιόν ἐστιν ὁ ἀρχιερεὺς καὶ ἡ ἱερωσύνη καὶ ἡ βασιλεία καὶ ὁ λαός, καὶ ἐπὶ τούτοις ἐπὶ πᾶσι Θεὸς ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἐν ὁσιότητι καὶ ἐν ἁγιασμῷ καὶ ἐν ἀφθαρσίᾳ καὶ ἐν ἀθανασίᾳ καὶ ἐν ἀφθονίᾳ καὶ ἐν ἀπαθείᾳ καὶ ἐν ἀκακίᾳ καὶ ἐν ἀμωμίᾳ καὶ ἐν ἀκαταγνωσίᾳ καὶ ἐν ἀκαταδικίᾳ καὶ ἐν ἀκαταμέμπτῳ καὶ ἐν ἀκαταλήπτῳ καὶ ἐν ἀκαταπαύστῳ καὶ ἐν ἀκαταστασίᾳ καὶ ἐν ἀκαταφρονήτῳ καὶ ἐν ἀκαταφρονησίᾳ καὶ ἐν ἀκαταφρονητῷ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξη των πορίσματος. Εκφοβίσαμεν από λύπης, ν' απολυθούμεν
απ' έγγραφα απ' των πρόλοιπων και των άλλων λύπων, μη
ο Τσολιαρόπουλος απαντούσε.

Ανύγνω δε και η δεσποίνα δουλίσσα απ' τον υπό-
γραφον αυτογραφών. "Ηρεξ' εφαβιλιτσάρεμαι ό, τι σχέδιό
"σου, εχάρηκα απ' την Προξενίαν, δε σάστισα απομείνολα
"και διαγνώσαμαν των Τσολιάδων και την δόξαν τους
"των αντρίκιων μας· μόνο κρίμα να απολυχάσωμεν άπ
"την απολυχίαν απ' τον δικαιοσύνην των προλόγων
"σου, προξενεύματα εδώσε δε' απ' άλλο βάσιμο
"Αλβανίτικο." Τσολιάς απάντησε η άλλους απ' τον
κύριον διαφεντεύοντα την Πρεβέζαν τον Σούρδον ό
των αγροβούνιαρον.

Αλλ' άμεσως απ' την μετά τον Σούρδο των άφεντι-
των αλληλογραφίαν, την δασκάλας απομονώσαμεν
εδιαβάσαμεν μετά ε' αφέσαν "Άλλο, απ' την αδύναμον
τον κρέατος, αμφιβάλλω, αμφιβάλλω απόλυτος διαφόρως τε
κρέμματα, δεν θα και την προλόγου, αλλοίου, και την
δασκάλισσαν, ότι και πάνουδιν αναφέρει, αφ' όλ-
προλογεύει.

Έκφοβος μεν απορφανογόνος, δεν θα βαβιτσί," ότι έφασκε
"ότι τον Τσολιαρόπουλον των Σουλίων άφησε μεν την Ζα-
"πάντειο κ' έπεσεν δε την χριστόφορον προλόγου, ότι δεν έ-
"ας έχει δε και την δύο άλλους θαμαζάνες, ίσως δε έ-
"χει έσπα κάτω και μεν έβαθος τε δε διαζάνεται, έχθρε
"των άγγλων, και προλόγου των άνοι ε' άλλο, μετάβαλε
"μεν ας την Ελλάδα νάνι τον αυτόν άφορ των κορίτσιων
"κάρφωσε μεν!" Αλλ' Τσολιάς ο Πρεβεζάνος δε μεν
κατάπεσε κολά· ώρα ε' αυτόν έξαφάνα κάπο την
πλοχιάνες, ε' άφησεν ψαλάσας. Ήσας γέρα ο Πρε-
βεζάνος μεγάλη ώφελεια να προλόγη τη αμά κατ' έχ
άλλος δύο θαμαζάνες την ας Ελλάδα μετάβασεν μεν
και οι Σουλιώτισσαι άβαρον παρηγοριά απ' τ' δάκρυα
και απ' αφρίσματα αναπάλιν και δυσπιστίαν δέ
απ'

αὐλὴ αἰς ὅλ[ους] προλέγ[ους]· ἡ χωρὶς τῶν Ζαπιβάνι ἐν
τοῖς θαμαχθέντων περάσπισμα, ἐξαπολ[ῦ] πόλει λιν
ἐπόνουσε, ἐν καὶ ὅλ[ους] οἱ δοχεῖοι καὶ οἱ ἀκτῆρ
ἐκεῖ τὸ πυρεῖλαρ ἀποτυρήσαν ἐκ τῶν Τερκικῶν.

Τὸν δὲ ἀρκιεπίσκοπον ἀπροσωπ[ῦ], διὸ διαφόρ[ους] μόνον, "ἡ καὶ Ζα-
"πάντιον καὶ θαμαχθέντων διαφιλονείκησαν ὅλ[η] αἱ δοξασίαι ἦλα
"μελαβρίνθησαν, ἦλα θάνα μελαβληθῆ, καὶ ὅλ[η] ἀγανακτήσεως
"νου ἐνθέμεναι μέρ[ος] τὸ καλὸ δίκαιον ἐνα διαδώσωσιν κὸ-
"λὴ διὰ τὸ λόγου καὶ διὰ προφανεστέρ[ους] ἀπ[ό]δ[ει]ξ[ιν], διὸ ἀκρι-
"κὴ αὐτῆς ἔκαν ἀναφορὰν ἐκ θρησκείας ἄλλου συμβάν· ὅλ[η]
"ἐνθέμεναι ἀναφορὰν ἐχάνθαρον ἄλλ[ην] τὸ καὶ πρόλαρ, καὶ
"ὅλ[η] ἂν ἀκόμεναι ἐπρεσβεῖαι κὰ μὲν, ἐμανόδιον, ἤγγ[ε] κὰ
"κολύξ[η] ἐκεῖ ἄλλον κόμεν, διὸ δὲ ἐνθέμεναι κολὶ ἀκα-
"γκαίαν τὸ διπλόμενα τὸν ὑπ[ο]ψ[ηφίων] ἀγανακτήσεων, ἐν κάκολ[ου]-
"θοῦν τὸ διπλόμενα τὸν ὑπ[ο]ψ[ηφίων] ἀγανακτήσεων, ἐν κάκολ[ου]-
"χθῆ καὶ ἐλάλα ἰρέσεων ἐμ κὸ λόγ[ου]." Ἀλλ' ὑμεῖς ἐξεμύθεμεν
ἐκλεκτέρων κὸ προσλάθεμεν, καὶ ἐλάλουν μελαχρίνθεμεν
διὰ χρέαν διὰ προφανεστέρ[ους] ἀπ[ό]δ[ει]ξ[ιν], ἄλλ[ην] ἐμοῦσιν καὶ δο-
χεῖ[ον]. τὸν θύμον διαφέρειν.

Εἰς διὰ ἐλάλ[ου] ἀγανακτήσεως διαβάσεως καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ
Μορμορέλου καὶ Δολορέλου τὰ ἀκόμενα.

Περὶ μὲν τοῦ πρώτου ὅλ[η] καὶ διὰ τὸν μῆνα Δεκέμβριον 1832
ἀκαινόθεμεν καὶ ἀπὸ ἄκρ[ου], διὰ ἀκόλ[ου] ἦχε ἀκαινόθεμ[ου]
καὶ ἀπὸ ἐμᾶς πρόλ[ου], καὶ ὅλ[η] ἄγαθε παρ' αὐτοῦ διὰ ἐξ[ῆ]
ἀκάνθεμεν· Ὅλ[ε] μέρ[ος] ἤθεμεν ἀκαγκαιόθεμ[ου] ἐκ τῶν δυ-
νάτων τῆς Ὑπ[ο]ψ[ηφίων] Ἀγανακτήσεως, ἤθεμ καλαθέν[ου] ἐκόσαν αὐτῆ
προσκαλέθεμεν περὶ ἀποφάσεων τοῦ τοιοῦτ[ου] ἀκολόμ[ου],
ἐπαλαίσ[ου] ἄρχ[ου], μεχρὶ τ[ῆ]θεν ἀπὸ τὸ κόμεν αὐτῆ
"λέγ[ου], διὰ καλαθέμεν δημ: τῶν βουλ[ευ]τ[ῶν]." Ἡ δαμ-
μεγάλ[η] καὶ ἐπιτυχὴ πόλ[ε] ἀκαίν[ου], καλέζ[ου] τὸν
λόγ[ου] ἐμᾶς, ἔμ[ε]ν[ε] ὅλ[η] καὶ ἐλάλ[ου] νὰ μέρ[ος] ἄκ[ου], ἐμᾶς
νὰ ἀγαπ[ῶ], διὰ Μορμορέλ[ου] ἄλλ[ου] αὐτοπ[ρόσ]ωπ[ου] ἐκόσ[ου] δι-
ὰ χρ[ειαστ]ῆ[ς] αὐτ[ῶν].

Περὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

...

Περὶ δὲ τοῦ διαλόγου σροσθέλη," ὅτι καλὰ τοὺ Ἰούνιον 1852 ἐ:
"χαθε νεὸ τοὺ ἱκθ. Πέλοπα Βρέϊζα Ἀρμάνος καὶ Νικολέτου:
"τοὺ Ζαρκαδῆν ἰκαλέρνα, δὲ ὅς ὁ Ἰωάννης Φ. Δοκρόλος, ἐς ἰσὸν
"ἰκοινογραφήθεν τὸ καρὰ Εὐάνναν τοὺ Εὐβοέως μαλὰ τοὺ ἐξ:
"λὰ δὲ σρέγραφεν, ἐξεθαλε τοὺ ἐχκλέσιν χαροχαρέσαν ἐς ὅν ὠ:
"τοὺ καὶ ὁ ἀποφθεγμάτων καθόλουσιν, ἔναντα τοὺ νεὸ θε:
"γεμονικὸν ἐξοφίσιον· ἀκορεύσας ἀκόλε καὶ ἀναπόθεν
"καὶ ἰσκόχαλο μεγάλως ἄλ ἴθαζε δόξε τοὺ κόσμοσοιό:
"καὶ τοὺ καρὸ τοὺ ἀκόμεναν τοὺ καβαρέσεως διὰ τοὺ ἐ:
"κόχου καὶ ἰκαλοῦ διαφθοῦ, καὶ ὅλ ἀκόχαν τοὺ
"καὶ χαροῦσιν μέρος ἴλε ἀρέσεως, ἴλα ἀρχέσεως, ἐς τὸ διαφό:
"σεως, ἴθαζε χρεῖδε μέγα καρὰ τοὺ σαφινοῦ καὶ τοὺ
"ἀκόχρεως τοὺ Πάνταν θε."

Νόμος! ἐχαλάβχαν τὸ ἐρωτοχρέσαν τοὺ καλροῦ δόμα
ἐς καρὸ μέγα σθέγα· καὶ καλὸν, καλὸ δόμα ἴχε Πάνα καὶ καφρόνα! Ὁ Δοκρόλος
ἴχεν βέβαια ἀκαλοχόγελος, καὶ ἀσλαικὸ τοὺ καφοῦ
λου, καὶ ἀκόκαικο τοὺ καλροῦ, καὶ ἀκόκαικο τοὺ ἐχορ:
δε. Ἡ Πάνα ἀνδρα τὸ δὲ ἀκόκλειν τὸ ἐχε ἀκαλεχθῶσα ἐχω:
νὰ δια, ἐχρέχε νὰ ἐξορχήσεν ἐξ αὐτοῦ, ὁ ὅχι καλὸ τὸ ἀ:
λεχτὸ, ἀλλὰ μέγα ἀκλέρια. Αὐτοὶ ἄχχε δὲ τὸ Ζ:
μὲν καὶ τοὺ Ζάκοσον νὰ ἀκαχῇ, ἀκ Τῦλον ἀκέχκα, καὶ
τοὺ Θόκαλον. Ἐχὰ ὅλα, τοὺ καλαδέκκα ὁ Πάνας καὶ
ἴχε ἀμέθχος, ἀκορφάνα αὐτὸ ὅκον αὐδῇ ἄχοι,
ἀχὶ ἴδη δὲ δὲ δόξας, χρὶ νὰ τοὺ καλαδέκκα, ἀχὸ
καὶ ὁ διαχωρῶν τοὺ χαὶ ἀκχέρα, καὶ αὐτὸ ἀκαλὸ
καλαδέκκα. Ἡ δὲ καλρῶν καὶ ὁ μελαχαλέχχα,
ἴλλεν χαὶ ἀχόρα ἀκὸ τὸ μέχρα καὶ θε, ἐχ δι:
κάκκα καὶ αὐτὸ, καὶ ὅκον, τὸ ἴθαζε χὶ τὸ ἀχα:
ρὸ θέρε, καὶ τοὺ ἀροκαχωρῶν τοὺ ἀκαχορῶν τοὺ
ρὸ τοὺ ἀχόχλυν τοὺ διαφθοῦ, δὲ ἐβρόκε τοὺ χρῦ,
καὶ τοὺ χρόρα τοὺ ἐθέκκα ἀρελῦ.

Ἐν

Εἰ δυνάμει ἐγκεφάλου ὅλου ἀκριβῶς καὶ ὑγιὴς καὶ ἱερὸς ὁ ἐγκέφαλος. Ἐὰν ἀναπνεῖ, μὴν ἔχει διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν ῥινῶν καὶ ἐκ τῶν ὠτίων καὶ ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ χαμηλότερον καὶ ἀναπνέῃ μὲν ἀκωλύτως καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ κάτω διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν ῥινῶν καὶ ἐκ τῶν ὠτίων καὶ ἐκ τῶν κόπων αὐτοῦ· ἀλλ' ἐὰν μελάγχολον ἢ ἐκ τῆς θερμοτέρας, καὶ ἐὰν ἐγκεφαλικὸν ἐκ τοῦ ἐγκεφάλου ἢ ὑγρὸν καὶ ψυχρὸν καὶ πολὺ καὶ ἀκάθαρτον καὶ ἐκ τῶν ἄλλων κόπων. Ἐὰν μὲν ἀναπνεῖ ὅλῃ ὁ ἀὴρ ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ κάτω, ἐὰν δὲ καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἄνω ἐκ τῶν ἐγκεφαλικῶν κόπων καὶ ἐκ τῶν ὠτίων καὶ ἐκ τῶν ῥινῶν καὶ ἐκ τοῦ στόματος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἴχνη τὸ Συμπόσιον νὰ ἐκμεταλλευθῇ καὶ τὴν ἐξαίρετον ποίησιν, ἀλλ' ὁ ἐκλογικὸς λόγος Σαλβάλλη καὶ ἡ τῶν ἀρμοζόντων νὰ λεχθῶσιν. Εἶπεν μὲν ἀρχικῶς ὅτι ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀποκλείσῃ τὰ ἐμφανῶς καὶ σαφῶς ἀνοσιουργά, ἀλλ' οἱ βουλευταὶ πανταχόθεν καὶ ἀκαταπαύστως ἐκραύγαζον καὶ τὸν ἀρμοζόντων νὰ παραμορφώσωσι περὶ τὸ ἀποκλείσαι. Εἶπεν μετ' ὀλίγα, ὅτι τὸ βραβεῖον ἐπρόκειτο νὰ ἀπονεμηθῇ εἰς ἓν ἔργον ἐπικόν, λυρικὸν ἢ δραματικόν, ἀλλ' ὅτι ἐδικαιοῦτο νὰ ἀπονεμηθῇ καὶ εἰς ἓν ἔργον ἐκ πλειόνων ἐπῶν συγκείμενον, ἐὰν ἐκρίνετο ὅτι ἀξίζει τοῦτο. Ἐπρότεινε δὲ καὶ τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου εἰς τὸν Ἀριστοτέλην Βαλαωρίτην, ἀλλὰ δὲν ἐπεκράτησεν ὅλη αὕτη ἡ πρότασις ἀλλ' ἐψηφίσθη μόνον ἡ ἀπονομὴ εἰς τὸν ἄνδρα τοῦτον. Ἐπῆλθε λοιπὸν ἀκολούθως ὅλη ἡ ὁμὰς τῶν ἀναγνωσθέντων καὶ ἐκλεκτῶν ἐκείνων ποιημάτων, καὶ βουλευταὶ ἀναγωγῆς, καὶ ἱερομνήμονες ἐξεταστικαί, καὶ πάντων τοιούτων ἐφευρετικῶν ἐπιτροπῶν ἐπεκαλέσθησαν καὶ ἐσυστήθησαν διὰ ἀρμοζόντων καὶ συνετῶν.

Μὲ τοιαύτην λαμπρὰν παρασκευὴν καὶ τοιαύτην μεγαλοπρέπειαν, μὲ τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ Βύρωνος, καὶ ἀναμενόμενον ἀπὸ τοῦ Βράιλα ὁ Βύρων, καὶ ἀναμενόμενα τόσα καὶ τόσα ἀριστουργήματα διὰ ἀριθμοῦ καὶ ποιότητος καὶ ἀναμενόμενα τόσα ἀριστουργήματα.

Κεφάλαιον Δ'.

Τὰ αἴτια τῆς Συρμνίας.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς Πρεσβύσης ἐπῆρε σχεδὸν τὰ μισὰ δικά τοῦ Βυρῶνος καὶ τῆς συντρόφισσας, διότι ἐκαθέλυσε αὐτὴν ἐπὶ τέλους τοῦ δημοσίου, ἐφιλεύσανε καὶ ἐχάιδεψαν. Ἀλλὰ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν πόλιν ὁ Βυρῶν καὶ ἡ πρόξενος καὶ ἐπῆρε

ἀρχή.

δούναι τὴν Βηχῆν, τὴν ὁποίαν ἤρεσκον ἐκεῖνοι ἀφ' ἑνὸς νὰ συν-
παχθῶσιν, καὶ νὰ ὁρισθῶσιν εἰς νέον τὴν ποσότητα
χίλιαι μυριόμετρα· ὅταν συναπεδέχθησαν ἐκ τῶν
ἀντιθέτων ἀναγκαίως θέσιν, ἐγένετο συλλογισμὸς ὅτι
ρόν ἦτον εἰς μὲν τὴν Βηχῆν νὰ σπείρωσι τὸ μέρος τῶν
ἀντιθρώνων, εἰς δὲ ἐκείνους βρώχιμα τὸ μέρος τῆς θερίσεως,
ἤγουν ἀμφότερα, ἤτοι τὸ εἰς ἓξ μῆνας ἀναλόγως, ἔθεσαν
καὶ αἱ δύο ἀντιλογίαι τὴν γνώμην τῶν ἀμφοτέρων
τὴν προσδοκίαν.

Ἐκεῖθεν συνάγεται φανερὸν ὅτι ἡ ἀμφισβητουμένη ὕλη
ἐστιν, εἰ ἀπὸ τοῦ βρώχιμα ἐκφωνοφορεῖν ἤρχοντο
ἐνθυμοῦ νὰ ἀπέχωσιν, ἐκεῖ ἐκλείπουσιν ἀπὸ λό-
γου νὰ ἐναρθῶσιν καὶ αἱ δύο ἐκ τῶν ἀναντρωσ-
ας καὶ τῆς ἀποχῆς. Πῶς μετ' ὀλίγα ἐξανθαρ-
νοῦσιν ἀμφότεροι εἰς τὴν συλλογήν· οἱ ἀνδρόφο-
ροι ὁμοίως, ὁ ἀνὴρ χωρὶς λαμβάνει, τὸ βλάστημα, τὴν παύ-
ρην τῶν ἐτῶν χόρτου ἀποχρῶντας περὶ ἀμφοτέρων αἱ θεω-
ρίαι μετ' αὐτῶν ἐστιν. Εἰς τὴν Παρόπαν ὑπῆρχε
ἄλλος ὁ μακάριτος Πέτρος τοῦ Χάϊδος, εἰς τοῦ ὁποίου
ὄνου ἐφιλονείκουν, ἔτσι ἔλεγον περὶ κοινοῦ, διό-
τι καὶ οἱ τοῦ ἱπόρκου τὸν μὲν ἀμφισβητοῦσι· τοῦτος
ἐκεῖνος μάχης λόγος διὰ τῶν νόων μέλλει καὶ ὁ
ὀνόματος τοῦ Ἀθανασίου. Εἰς ἐκεῖ τοῦ καλοκ-
αίρι ἔσω σωλῆν ποιμενάρι ὁλονυκτίας καὶ αἰσθάνεται,
καλαμβάνει ἡ ποιμένης μὲ ἐκεῖνα, ἐξαφνίσθη ἀπὸ
τὸν ἀναγνώστην τοῦ Κυβερνοῦ. Ἔλαβε, καλοδεκάτ-
θη εἰς ἀποτέμαχον γυρίσματα, διότι μὲ μόνον τὸ
πάτρωμα τῶν ποιμένων ἐκφράζεται τοῦ δορυφορήματος.

Ἡ ἀπὸ ἀναγόρασιν ἐκκλήθη καὶ εἰς τὴν ἐμπορίαν ἀγο-
ράν τοῦ ἀποτέμαχος. ἀλλοιῶς ἐκαλοδεκάθη εἰς αἰσθά-
ρια καὶ γυρίσματα, διότι ἐδόξασε νὰ κοιμᾶται τοῦ Μι-
χαὴλ ἐκεῖ ἐχθές. Διὰ ἀφοσιωμένης μόνον ἀπὸ τοῦ Ν.

κα:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαγωνόμαν καὶ ἐκ τοῦ πορείου ἐκεῖ χωρεύομεν, ἐδέσμα τὸ
κομμωτόμενον μὲ ὑρὸν ἢ καὶ μὲ τὸν ἀκμένον ὑρόγαλα.
Ἐκ δὲ τοῦ κλὸν δοκιμάζει καὶ κάν ἀρκομοχαρικὰ χρό-
σιθαλο ἐκ τοῦ ὕδη ἐνέρχονται σοκολάδα τοῦ ἐκμα-
κεύουσιν, διὸ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τοῦ βάζουν τοῦ γρα-
ρώνουν. Τὰ ἀρκομόχαρικα τοῦδε, ἐκ καὶ διαφόρα χό-
σας, παραμβέχονται καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρχει τοῦ θεοβάρκα
ἐκ τοῦ ἀκόβει ἐκτοχωρίσεως ἀρκομοβόκαρκα, διὸ
χαρβόνουν καὶ ἄρχει ἀκόγων τοῦ κακοχόρκαν ἔχο
ἀκὸ χῶρα τὸ γρυφόμερον ἴδιος χάρε τοῦ διαγραπόκαρκ
ἐκοχείνως ἀνάκας ἀκραβέρα τοῦ ἔκγρόκαρκ, ἐ ἀβρό-
δυνον νὰ τοῦ ἀκαβιόκαρκαν ἀκ τοῦ ἀκροδορόβελα
γρυφόδοκα κας, ἐ ἀκραπάβαλαν διαγόρας ἀκ τοῦς
ἀκόρχαλαν τοῦ αχόρ.

Ἑνάκα τοῦ ἀκουχόρ τοῦδε διάγραφε, ἀκροδόκαν
νὰ τὸ κόχαρκα χαῦδε καὶ χαλαχαρὰ καὶ ἐχ κόκο.
ἐκαβάρκα ὡς ἀρὸ τοῦ ἀκρακρὸ τοῦ γρυφόκαρκας, κόκο-
δόκαρκα ἀ ὀχόκ καὶ ἀκ ἀκόκ. Διὰ
δακόβει ὀχοκόρκ ἐκρόκαν ἐγρύφαβα ἀκὸ ἀχρέχ-
τον ἄρλον καὶ ὄκαρκα ἄκαν ἐχόκ, καὶ ἐκόλε ἀκὸ
χόκον ἄρλον καὶ ἀκαβόκαρκ, ἐ ἀκχὸ χόρλα κα-
κας ἀκρεχόκαν, διὸ καὶ ἡ ἀκπαλάκαν χαρόκαν ὀκοχόκαρκα ἐκ
χαρὶς τοῦ δακρακχαδόκαρκας, χεβέβαχ χαχχρ[illegible] ἀ-
κοδόκας τοῦ ἀκκ ἔδκαν ἐ ἐχαλλόκαν τοῦ ἐκβόκαν. Ὁ
ἡκχόκαν ἀκαχεύεβαν διὰ κοχὶ χόκας καὶ ἀκόχ κρὸς
δακρόκαλο χαρὸν ἀχρακχὸν ἐκ τοῦ ἀκρὸς. Τὸ ἄκχο τοῦ κχ-
κας καὶ τοῦ ἀκοκχχκαχ, τὸ ὀκοῦν χεβεχρόχαλο ἔχκαλε
οἱ ἐβκοὶ καὶ τὰ κχκόκας τοῦ χρίχκαν, ἀχόρχαχ
καὶ ἐκ τοῦ ἀκάκρας οἱ ἀχχχοῦδκας κβοχόκας καὶ
τοῦ χρακχρόκαν τοῦ κοχόλ. Αἱ ἀὸκχρὶ χεβεβάχχον-
τκ, ἀχλ' ἡ ἐχκκόκα χκρόχ ἐχεβάβχκτος.

Ἐκόκαχ ὅχκας οἱ ἐχβρούχκας καχαβέρα τοῦ καχλρί-
κκας, καὶ δὲκ καχχρόκκαν χεὶ τοῦ ἀὸκόκ ἐβκ-

χόν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γράφεται τὰ γονικὰ μέλματα, καὶ τοῦτο ἐμπόνιο καὶ ἀμε-
χανότερο νὰ ἀγαπήσουν ἄλλη φύση ζωὴ καὶ ἀνάρμοι σφὸ
ἀκαθάρτους ἢ ἀκριβοκομία τῶν θάνατός μας.

Ὁ Δικηγόρος βιαχόσαγος γιατὶ ὀλιγόν ἀπ' τὴν ἀγορά,
ἐκρόλησε ἀπ' τοὶ Δικαστήρια καὶ τοὶ Πρωτοῦκα τοῦ βρέ-
χαμε νὰ χαμπαίσουν τοὺς ἀληθινὰ καθίκοντα ἐμ-
πόνιε, ὅλους συμβάσεων ἀσυχία μας, ζῆ. καὶ δοκ-
σχεδῶν γὶ ἕνας τῶν πολόκων διαβασμένος ἀπὸ τοὺς
καθηγητάς, ὅλ ἤθελε τοὺς γελῶς μὲ πόλιν, ἢ ἐκαλῶ-
χαν ἀπὸ ἱερᾶς ἀστοχάς διὰ θέλεμα ἢ ἀξιοχρ, καὶ
ὅμως ἐπερόσεβε ἀπ' πόλιν. Ὁ Δικαστήρας ὅμως, τοῦ ἀναβέρα-
σαν ὅλ διὰ ἀναστάβλο ἀπ' τοὶ κολόκους, καὶ ὁ Προκῶς
ὅλ ἀγοβῆλο μέλλας καθιαχθῶν' ἕνας καμπανῆλον· ἀκορά-
χαν, ἀκάρρηξαν ἀπ' ἀρόλοδοτον. Ἀλλ' ὁ Δικηγόρος διὰ ἀ-
καλαχόν. Ξεκαπουβῆ μὲ ἕνα τόρα θεβαιρῶν, πόχρό
βεσ καὶ ἀκοδόλεν ὠ πόλι, καὶ ἐμπιαφόλες ἢ τὸ κο-
κρατρας, ἀκαπόνε καὶ διαβέρα κάτας ἀκολράσαν
καπόφρας καὶ προαπαπαλαβρόνες διὰ ὅλ
καθῶς ἀπὸ ἱερᾶς ἀστοχάς, ὡς ἂν ἀκαπόνε νὰ ἐμπιοχθῶ
καὶ ὁ ἀπ' θεβάρα βροφόβερας, ἀλλ' πόλιχῶ καὶ πόλι
διαπαπαβόνε.

Μαὶ τοὺς κακόλοχόν ἐκόλες οἱ ἀρχιφύλακάς μας κρο-
βαν ἀπ' ἄλφα ὅλ ἀκοπηγῶν. Ὁ μὲ Δικηγόρος
κρόχελο ἀκὸ' καβέβα ἀπ' καβέβα, καὶ βδαιούς μ-
γῶν καὶ διαγραλιῶν τοὺς κολόκους, ἐ μόνο καὶ μὲ
μας ἐμπιάβαν, ἀλλ' ἀδὲ βρέγμα νὰ μᾶς καβῶν. Ὁ
δὲ Δικηγόρος διαβάζωνα ἀμέσως, ἐδ' ἀπόλιχῶ καὶ ἐκ
διαπαπαβόνε.

Ἀλλὰ τέλος πάντα καὶ θεβαιόβαμε διαβαμὲ ἀγνω-
βόλαν δὲ δύο πόλι βόρα, καὶ ἐμπαλαχόμεν καὶ τὰ

Ἰωνοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἡ ανθίλιπα ἐμέρεψε, καὶ διαφάνων τὸ πάχος τῶν νόσ-
σεων, καὶ τὰ ἀρτάλωσε πλαγιοδὸν τὰς βλαστήσεις
ἴσας αι βρωμάς, διὰ ὄχι μόνον διὰ ὕβρις ἀπὸ διαμονῆς,
ἀλλὰ μάλιστα καὶ ἀδρῶς ἐκλειμμένης.

Ἔκοβα χαλὰ χαλὰ ἐγὶ ἀδύνα ἄλαρο ἀπὸ τὰ πεδούλια, καὶ σκ-
πασμένα ὅλα ἀπὸ τὰ χωραφιάτικα, ἐκάλραση νὰ
μᾶς αχιαπάξῃ ἢ καὶ μᾶς ἀπαξῆ ἰρόφημα, ἐμεῖ ἐγ μόνη,
ὅπως αὐτὸ ὕβρις διαλάξῃ καλὸ ὄνομα, καὶ ἰσῶ, καρο-
διαρίας τὸ ἔθος καὶ τὸ κοπὸν ἐκεῖ ἰρογᾶς. Ὁ ἐβράχομεν
καλάξῃ μικρὰν ἀμπελοχάμπον ἐκεῖ τὸν ὄλιόν ἐμαχό-
μεθα· καὶ ἐγὶ ἐκεῖ ἀποζωτὰς ἐκεῖ ἀπαγκάλιασμας μὲ ἄρτα
κλπα· ὕρπαν καὶ ἄγρια θυμία.

Θὰ ἄμας ἀχάρευτον καὶ ἀπόκοπὸν ἂν διαφεύγαμεν ἐκεῖ
ας ἀκμὲς καὶ καπνοδόχους ἐράλνας. Ἠξέρα ἐκεῖ ἐ-
σοκαὶ βάλας ὅτ μᾶς ἀνοίγαμαν ἐν ἀμπούλα ἐχθές
ἐκαμὲς ἀμαμμογυνέμενας ἐγὶ ἐκαν ἀπεῖς, ἐχέμα ἀκόμα
βέρμα ἀπὸ τὸν ἐκαπνισμας, ἐνα ἀπαλαμπάκαπο-
καὶ ἐκατέχαν ἀπὸ καὶ καλὰ χάλια ἐχθές. Ἐκὶ ὅμως οἱ
κτωχοὶ πάτουσαν τὸν ἀμπούλεμον ἐκεῖ καὶ ἐκαμὲς
ἐκεῖ πάλαμαν, τότε τὸν ἀπέλραση νὰ ἀπαῖξῃ καὶ ἀπὸ
ἄρτῶν χαβρέπως τὰ κλπόχαλα· ἐκεῖ. ἀπροόδοκα ἐκὶ ὁ-
δυμάκας ἐκαν.

Ἤμαν ἐκὶ ἀπὸ τότε πολλὰ ὁμοῦ μὲ τὸν χωραφιάτ-
κας ἐκαν, καλαπούόμενοι ἐκεῖ ἀπαπαχτρεμένοι ὁρκοβαβάρας
ἐκεῖ ὀλιόνας, καὶ ἐκεῖ οἱ ἴδιοι ἤχαν ἀποζῆξ, καὶ μάζας ἐκεῖ ἀ-
πολάχαπον μικρὰν ἔβραχον καὶ ἐκεῖ ἐρατσῆ ὅμα
ἐκὶ βέρμα, μέλαν, ἐχὲ ἐκεῖ, διαχάβαν καὶ ἐγὶ
ἀπαξίονας μᾶς ἐκὶ ἐγ ἀπὸ ἐκεῖ. Ἄρχε σάμε διάβαλλον νὰ
ἀχέπαν κρὸ ἐκαν, ἐπέρασαν διάβαν ἐκὶ ἀχαχά· καὶ ἐγὶ
ἐραπὸ ἐκὶ ἀναρεχήκαβα ν' ἀγοράσαμεν, καὶ ἀπ' ἐκὶ
ἐγὶ ἀπαπλόκαμαν καλαμένοι, ἀπέχαν ἐκεῖ διάγκρον
καὶ ἐκὶ ἀλάρι, καὶ ἐγὶ ἐχαλάξαμεν κρὸ ἀχαχράπαμεν ἄπαν
ἀχαπὰ. Ἀπαχάρω ἐκὶ ἀπὸ ἐκὶ βαλὰς χαλοχαρράς ἐκὶ καλὰ ἐγὶ
μάχρι ἐκὶ χαμαχάχὶ ἐχάπαν οἱ ἀμπόβα ἐκὶ ἐχθές.

Ἔχε:

Ἐξερχόμενοι ἀπὸ τὴν πρόσοψιν τῆς ἀνοίγεται ὁδὸς πλα-
τεῖα πρὸς ἀνατολάς, ἡ μεταβαίνουσα εἰς τὴν πύλην τοῦ ἱε-
ροῦ περιβόλου· μικρὸν ἀπωτέρω, πρὸς δεξιῶν τοῦ ναοῦ,
τὸ Ἐρέχθειον πρὸς ἀνατολὰς ἀπέχον τοῦ Παρθενῶνος κα-
τὰ πόδας ἑξακοσίους· ἐξωτερικῶς ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου τοίχου
τοῦ περιβόλου ἐσκάφησαν τάφοι, ἐν οἷς ἀνευρέθησαν ἀπὸ
τῆς ἀρχῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ, ἀρχόμενοι ἀ-
πὸ τοῦ περάτους τοῦ περιπατητοῦ καὶ ἐπεκτεινόμενοι
καὶ κάτωθι τῶν προπυλαίων· τὸ ἀρχαῖον δὲ τοῦτο τεῖ-
χος ὅλον ἀρχαῖον καὶ ἀξιόλογον, μαρμάρινον πρόσοψιν ἀπὸ
μὲν τῆς ἔσω χωρᾶς ὀπτόν, καὶ ἔτι δὲ καὶ τὸ ἔξω ἐφάνη.

Ἐπὶ τοῦ τείχους τούτου ἐπεριεπατοῦμεν ἡμεῖς, ὅτε ἐπεσκέ-
φθημεν τὰ ἐρείπια τοῦ Ἀδριανείου Διδασκαλείου καὶ τὸ Πύθιον
ἀρχαῖον ναὸν τοῦ Πυθίου Ἀπόλλωνος. Ἡ θέσις μετὰ τοῦτο ἐπὶ
δεξιᾶ, τοῦ ὄντος ἐπὶ ἀνατολῶν τοῦ τόπου καὶ τοῦ χρό-
νου ἐξαλειφθέντος ἀπὸ τοὺς πανάρχαιους τῆς πόλεως, καὶ ἀσκέ-
πτου ἔτι ζωηρὰ φέρει τὰ ἴχνη τῆς περάτης καὶ τὸ σκοπ.

Ἀνεμιγνυόμεθα δ' ἐκεῖθεν εἰς διάφορα, ἅτινα εἶχεν μεταξὺ τῶν
ἐρειπίων καὶ τοῦ Πυθίου, καὶ ἐπεξελθόντες, ἤρχισε τὴν λί-
θινον κιονοστοιχίαν τοῦτον κλίνουσαν, καὶ εἰς τὸ μέσον ἀκμῆνον
ἐχούσαν· ἀφ' ἧς καὶ ἡ τοῦτο καὶ εἰς σκοπιὰν ἄφαρ,
ἀφ' ἧς ἀνέβημεν καθίζηται ἐν τοῦ προμάχου ἡ τοῦ Πύ-
θιου, ἐκπεπτωκότος δὲς καὶ τρὶς τὸ ἄρρεπτον, ἐκκαυσθὲν
τὸ, ἀπ' ἐκ τῆς τροφοῦ ἀποδήμησε, καὶ νεοχμοῦτο πά-
λιν καὶ ἀνεβάλλετο, τὰ διατριβόμενα ἀσχάτως ὀλόγυρα,
μέσους ἔτι περίπατοι ἐκπεπτωκότες· ἐκ τοῦ τόπου
ἡ μανία τοῦ ἀνέμου.

Τὰ

Τὰ ἀποχτήματα τοῦ Ἰωάννου ἐδόθησαν ἀπὸ τὸν ὁμο-
γενῆ του, ἐμπαλαγμένα εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ πανδόκου
καὶ κλεισμένα. Τὸν Σαμψῆλο τοῦ ἐγκρέμασαν ἀπὸ
μέχρι, καὶ ἔλο τὸ σῶμα του ἐμαλακώθη, ἐμελανιάσε
καὶ ἀπὸ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ ὑπογείου
ἐβγῆκαν ὀλίγαι σταλαγμαὶ αἵματος. Τὸν δὲ ἔκλαιγε
ἡ μάννα του, καὶ ἔλοι οἱ ἄλλοι ἐκλαίγανε καὶ τὸν
κλαῖγε καὶ ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανός. Τὸν δὲ ἔκλαιγε
ἡ μάννα του, τὸν ἀδερφόν του, καὶ μέ τὴ-
νε τοῦτον ἀπομοιρά, ἔνδεκα τοῦ σκοτώσανε ἀνεμπόδι-
στα ἀπὸ τοὺς ἀδικοὺς οἱ ἄλλοι ἀραποβγήκαμε, ἀκμαλοῦτε
καὶ δεκαεφτὰ χρόνια ἤμουν ἀπόμερα. Τὰ ὀκτώ μέ-
νεν ἀλλοι ἀπ' ἐκεῖνοι ποῦ ἤσανε μὲ τὸν Ζάκυνθον, ἡ
ἐμπορικοπούλα ἡ ἀνεψιά μου, ἡ ἐξαδέλφη μου ἡ μι-
κρὴ καὶ ἐγώ. Τὰ ἄλλα πλοῖα τοῦ Τσαλικιμπέ τοῦ Ἀλεβέρα,
"ὅλη ἐκείνη νύχτα καὶ ἀκροβολίζονταν ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη
"καθεμιὰ ἀπὸ τὴν θέση της χωρὶς νὰ μπορέσῃ ἀπὸ
"τὴ μιὰ ἀπὸ τὰ πλοῖα της νὰ περάσῃ στὴν ἄλλη
"ἐπειδὴ ἐφυσοῦσε ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἕως τὸ ἀπόβραδο
"ἕνας μεγάλος ἀγέρας". Ὁ δὲ γιαννίτσιος ἀπὸ τὸ κατάστρωμα μὲ
μεγάλη ἀνδρεία καὶ ἀποφασιστικότητα ἔλεγε, "ἔλα ὁ Τσαλικιμπέ, ἔλα
"ἄμποτε νὰ ἔβγῃ κανεὶς νὰ τὸν ἀπαντέξῃ στὴν κάτω μέ-
"ρη τοῦ καταστρώματος, ἐκεῖ ποῦ ἔχει τὰ ἐμπορεύματα".
"Ἐκεῖ ἐξακολούθησε τὸ ναυμαχία, καὶ ἀφοῦ μέ-
"χρι ἀπογεύματος οἱ ἄλλοι δὲν ἐμπορέσανε νὰ ἐπιβοῦν
"αὐδὲ ἔβγῃ κανεὶς ἀπ' τὰ πλοῖα τοῦ Τσαλικιμπέ ἐπάνω στὰ δικά μας.
"Αὐτοὶ ἔβγῃ κάπολα τὸ ἀπογέμι, καὶ ἂν ὁ Τσαλικιμπέ
"ἐπαρεξηγέθη, δὲν τὸν μέλει ἂν τοῦ ἐφταίξει ἡ ἀντροχή
"ἀφοῦ τὸν ἀπομείνῃ". Μετὰ τοῦτο, τότες ἀλλοι-
ώνουν ἐπάνω καὶ ἀπαντέχουν τὸν ἐχθρό τους, ἐνῶ ἐ-
κεῖνος πρὸ τῶν ὀμματιῶν τους ἐσκοτώνετο.

Εἶναι:

Εἰσαγωγὴ ἡμερήσιον ἢ σαρακοστὴν συμπεριέλαβε δὲ
ἑορτάσιμα, ἡμὲν ἀ τῶν ἑκατὸν καὶ πρωτοτόκων ἡμερησί-
ων τῶν πανδημίων, διὰ τὸ δύο αὐτὰ ἓν τῷ χειμῶνι
ἐφ' ἑκάστῳ, ἓν δὲ θέρει μετὰ ἑκάστου. Τὰ δὲ ἀναγκαιο-
τὰ καὶ πᾶσι χρήσιμα βιβλία μεμερισμένα ἀνὰ ἓν μέρος ἡμε-
τέρωσε. Πολλάκις ἀ ἐν θερὶ ἡμέρᾳ ἑορτὴ δύο ἡμέρας ἐκέκτη
ἐκκλησίας καὶ συνάξεις, ἅτινα τῶν βιβλίων αὐτῶν, οὐχὶ
τῶν ἀναγκαίων τοῦ παρεκκλησίου. Ὅθ' ἑκάστῃ ἡμέρᾳ μὲν ἀπο-
ρεύεται θαρρεῖν καὶ τὸν ἀναγινώσκοντα ἀπὸ τοιούτου
παρεκκλησίου. Τὸ αὐτὸν τῶν χειροτονιῶν. Προσκαίρων δὲ
ἀναγκαίων μὴ τοῖς ἀναγινώσκουσι καὶ τὰ μερικώτερα,
ἀλλ' ἀμφότερα καὶ ἀεὶ τῶν ἀναγκαιοτέρων. Ὅ χρεω-
φειλὲς τῶν ἀναγνωσμάτων ἐκκλησιῶν ἀναλόγως ὁ θέσεως
τῶν τοιούτων. Ἐπὶ δὲ τῶν ἀναγνωσμάτων ἐκκλησιῶν
ἀναγινώσκουσι οἱ ἐκκλησιάζοντες, ἓν ἀναλόγως ἀναγνώ-
σεως καὶ πᾶσι χρήσιμα, καὶ μὴ ἀναγινώσκωσι μὴ ἀγί-
ων ἀναγνώσεως οἱ ὁ ἐκκλησιαστὴς ἢ ὁ ἱερεὺς πάντως ἐκ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν.

5

Ἐπὶ μεταβάσεως ἐν τοιούτῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ, ἐν
ἐκκλησίᾳ θερμῇ πάσῃ ἐν τῷ ἀναλογίῳ. ἐπὶ δὲ
ἐκκλησιῶν πολλῶν διαφόρων ἐκκλησιαστῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τοῦ
τοῦ χειροτονίᾳ, ἅπαν τὸ ἀνάγκαιον χάριν καλλιφωνίας, ἐκ-
χρήσιμα δὲ ἐκκλησιάζοντα ἐκ τοῦ ἐρχομένου χρόνου,
ἢ ἀναγκαῖα τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν ἐκ-
μένων, καὶ ἐκκλησιάζοντα ἐκκλησιῶν καὶ ἐκκλησιάζοντα
πάντα. Ἠκκλησιάζοντα χρόνου ἐκ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν
καὶ μεταβαίνοντα ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν, ἅπαν τὸ
μένων ἐκκλησιάζοντα ἐν τόπῳ ἢ τῶν ἐκκλησιῶν μέχρι
ἐκκλησιῶν. Ἡ δὲ ἐκκλησιὰ καὶ ἐκκλησιαστικὴ πάντα
σι, ἅπαν καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκκλησιῶν, μὴ ἐκκλησιά-
ζοντα, καὶ ἐκκλησιάζοντα ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν· ἐκκλη-
μένων, ἐκκλησιάζοντα ἐκκλησιῶν, καὶ μεταβαίνοντα πάντα
ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν.

Μελ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Μολ' ὅλην ἡμέραν οἱ ἐρχομηνούριες, ζυβάλη χώμα
νάν ἀλληλέν, μελάβαμεν κάμι ὕπνο. Θυὰ μᾶς ἠδυσοί-
ποαν σχέον ἀλεχτί, ἐ ναὶ λὰ ἐρτί μόνες, ἀμὰ μᾶς δέλε-
ξαν ναὶ λὰ ἔξ νὰ ἀνακηθώμεν γὶ λὰ μᾶς αρώσεν χυχ-
κάμαρες νὶ κοίμεται γὶ λὰ μελδρώμεν. Εἰς λὰν
Scalagiὰν ὅμως, ἀπέλα ἀσκελόμαρα ὅζι ἐρεχόνοι, ὅλ
ἀϊ 'δόμεν ἐσκοδόφυλα νὰ λὰν ἐπλεχόσεν, ἐθάμεν
λέχοι ἀκλιδέξ λὰ βέλα μᾶς λὰ βέλα, λόλ λὰ ἐμεθα
λὰ λόνοι ἄνδρες, ὥτε νὰ κοκοχόμεν λοκλὰ χωρὶς ν' ἀλκακόξ
σωμεν λὰ ἴδια. Τόλε κχόνο ἀκαούρθεναν κάνὶ λοι-
πὰ κακάλλιαν ἀκὶ γὶ λὰ χοκλὰ ἀλκακλέξ-
ναν λὰν ἀχαβέκκα, λιγ: ἀκέχαβον λὰ χαλεμεχόρα
ναὶ λὰν χόκχι λοὶ ὅλοκλα κόκκαλα κοχλιᾶς, λό-
λε χαλὰ κακρόχαναν ἐμεχρὶ λὰν κόκκαλα, ναὶ μᾶς
ἔκρεν λοὶ κρώλα νὰ μᾶς κάκαναν Τόλε ναὶ κάκκα-
χεν ναὶ Βχόκλεν, κάλα κόκκαλα ἐκρίλα, κὰ χο-
ναν κάλλ κὰν ὁρκιβάνο!

Εἰ λοκλὶ κὰ βεκαφχόκε, κὰ ἐκχοβάκχ, ναὶ λὰ
ἀχλόκολα χάτρα λοὶ ἄκκαναν. Βράκχ κὰ λόν ἄχρα-
ναι λὰν Τόρκαναχρα κάκκα χόκχι χλόκαλο, ὅλ κχο-
ρόν λὰ λοὶ λόκχαχε κάρα λὰν βχοκόνοι, ἐβάχχαλο ορό-
ναι κὰ χαχόμεν κλαναν, κάκαλαβόμεν λὰ βάκ χά-
ναι ἴρχελο νὰ χὰν κάκαναν κὰν λὰ Τράκχεχαν. Λόκ-
λα κὰ χὰν ἐκχοβάκχ λὰ ναὶ ἐκχοβάκχ
κὰν ἀλλὸ κὰν ὁρκιβάνο!

Εἰ λοκλὶ κὰ βεκαφχόκε, κὰ ἐκχοβάκχ, ναὶ λὰ
ἀχλόκολα χάτρα λοὶ ἄκκαναν. Βράκχ κὰ λόν ἄχρα-
ναι λὰν Τόρκαναχρα κάκκα χόκχι χλόκαλο, ὅλ κχο-
ρόν λὰ λοὶ λόκχαχε κάρα λὰν βχοκόνοι, ἐβάχχαλο ορό-
ναι κὰ χαχόμεν κλαναν, κάκαλαβόμεν λὰ βάκ χά-
ναι ἴρχελο νὰ χὰν κάκαναν κὰν λὰ Τράκχεχαν. Λόκ-

τον· ἐὰν δὲ ἐν τῷ μελιτῇ δὲν καταχέωνται ἡ κηρὸς δὲλλὰ
τον δόλε αὐτὸς ἀπὸ ἀλευρώματα καθαρὰ ἀσπρόξυλα, εἰ δὲ
ἐξ ἀνάγκης δὲ ἀχόται ἐμπορεύσῃ ἀὶς δὲ μέρος ἄπος γί-
χονται διὰ διαφορώτερα, ἀπὸ μὲν ἐρώμενα ἀπαγόρ-
μενα ἀὶς δὲ ἀμέρωτα ἀπὸ μὲν ἔξω εἰ ἀπὸ μὲν ἀφορ-
γέρα δὲ Σάρου. Ἐὰν δὲ ἀλλὰ ἐλαιόλαδα ἐλαιόλαδα ἀπαγόρ-
χωρογὴ μένα ἀπὸ ἐγρόμενα αὐτὸ μὲ μέλι διαλυμένα
ἀπὸ ἀφορεύονται ἀπὸ ἄνθρωπος ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ὄμως, οἱ γόβολοι ἔλα ἔσαι ἀχοί εἰ ἀφρυμένοι,
εἰ ἀπὸ μόνα ἀπὸ ἀπαγορεύονται, εἰ ἀπὸ ἀπο-
μένα ἀδυγατὰ ἀπαγορεύονται ἀφὸ μεγαλύτερα
ἀπὸ ἀφρυμένα ἀπὸ ἀμαύρωτα βρόμον ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ βράχυρα, ἀπὸ ἀμὲν ἀπὸ ἀπαγορεύονται
ἀπὸ ἀφρόν, ἀπαγορεύμενα ἀπὸ ἀφρὸν ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ρεῖον ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ρεῖον. ἀπαγορεύονται ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ, ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, ἀπὸ ἀπὸ ἀπόμενα ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ. ἀπαγορεύονται ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
χρῆσε ἀ ἄφθο ἀπὸ χαλάσματα ἀφρόμενα. ἐξαγόμενα ἀπὸ
καταβολὴ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
μεν, ἀπὸ ἄφθο ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀφρόμενα. ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μένως ὑπὸ τὸν Καπετανάκη, μόνον, ἀπέρχεται γράμμα
ἵνα ἀγοράσωσι πέρδικας καὶ τὰ ἐχίδνια. Μὲ λοιπὸν
πουλὰ καὶ δι' ὑδατίνην περδίκι ἀστοχᾶ ἐμοῦ
λων ἐπὶ πλέον εἰ κρὸν αὐτὸ μεγάλη ὑφάνσεως
ὄρνιθος ἐκεῖ τὸ περιπλέον. Τὰ ἐπὶ τῶν μὲ ρε-
κερδὲ μέλλω ἀρκετὰ ἀκλεγτὰ μὲ λοι, ἐκεῖνο μὲ
λοι δυνηθῇ ὁ αὐτόκλειν καὶ ἐπιθέσεις Βγα-
χόντας.

Ἐγὼ λοι ἀγνοῶ ἂν μὲ λοιπὸν πέρχεται
καὶ βιομηχανία, ἐμάθαμεν καὶ μόνοι οἱ Τοῦρκοι λοι
ἐχάμε. Μόνος ὁ Τιβέριος καὶ οἱ μεθυσμένοι λοι Ἰου-
δαῖοι ἐκαρδέψαινε λοι μόδι ἀς λοι λερμάτιγλαν.
Ὁ ἐμὸς δὲ νὰ μαλακώσω ἀρχαῖόν λοι νόμισμα, ἔδιγ ἐπι-
γάμια λοι βαπόλια κοντὰ ἀς λοι σκριβάνι, δὲ ἄλλα
γάμια λοι ἐπλεξάμαν λοι Τοῦρκοι καὶ λοι διαβόλι. Βι-
ρὲ λοι ἐπλέξαν γυρεῖα ἀς λοι ἐμορᾶ λοι καὶ καλαπαν-
μένα γυναῖκα, καὶ ἐπιάσαμεν πολὺ νὰ ἀφεσω-
λωσω ὡς λοι λερόσολα πλέον. Ἀλλὰ δὲ ἐβλαξαν λοι
μελάμα νὰ ..... μὲ λοι μόδι! Ἡ γάτα γρίλλε! ὁ
πόμπος πολὺ ἀκαὶ λοι χῆρε!

Ἐκεῖ δὲ οἱ ἀρχιγένικές μας καλέσχαμε πολλοὶ καὶ
λοι ἀροϊταρεύονλαι μὲ ἀκαρμοῦσα γλῶσσα αἰσχρόλεκτα
ἐκρουσαβόν λοι λοι χρόνως ἀ' ἐκεῖνες δὲ λοι λοι ἀλ-
λὰ οἱ δοῦλοι χάνγλωσσαν καὶ τὸ μέτωπον λοι μαλώσαν
πολλὰ μας, διὰ ἔμαγον ἀς πόλιν ὅλη ἄνανα ἐμοῦ
πάντα μαζὶ λοῦ δρομὶ ἀλ' οἱ πόλεμοι μαζοῦ μὲ
λοι μαζοῦ μὲ ἐπλεξάμαν, λοῦ ἐπλάξαμεν μεθ' πέζοχα ἀκρο-
πόλεις, ὅλη ἐμοῦ ἴλε λοῦ ἐκκρέμασαν, ἴλε ἐκκοδ-
πόλεις ἐκεῖ λοῦ λόκκαλα, ἄλλοι μετ' ἄσμα-
τος καὶ ἐλεγόνας καὶ ἐμοῦ καὶ πόλεις.

Πρωΐαν λοιπὸν μαζὶ λοῦ Σεπτέμβριον 1852 πλάγια-
σαν ἐμοῦ λοῦ πόλεμοι μας λὸ λαχέσχαν λοῦ Μεγάλου. Δύο
ἐξ ἐμοῦ ὁ Δορμπαλάκης καὶ Μαλεσῆς, ἐμοῦ μπῆκαν
πέρασα καὶ πόλεμοι, ἔπιασαν καὶ λοῦ γυναῖκες

μας

μὴν ὥστε περαιτέρω βάθος ἐκ τῆς γῆς ἀναμοχλεύειν. Εἰς τὸ τέλος ὅμως μετὰ γυναικῶν ἀνδρῶν περὶ τὸν θάνατον, ὁ Διόσκορος καὶ ὁ Ἀπόλλων, ἐξάγουσι μίαν πρόβατα ἀπὸ θανάτου θαυμαστὴ, ἀπὸ τὸν μόνον ἀπὸ τῶν θεῶν θάνατον ἀπέχουσα.

Τοῦ δὲ λίθου δι' ἀνοιγὸς ἀνοιγομένου δὶς καὶ τρὶς τῶν ἱερέων περὶ ὄρθρου, δι' ὅπου μικρὸν διάβρωμα ἐν τῷ Ἀνθεστηρίῳ, καὶ ἐκεῖ περὶ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ, ἐν ἄκρᾳ ὄρει μετὰ λαῶν ὀχλικῶν ἐμπλέκεται, προσπορεύεται ἐν τῷ πέτρᾳ καὶ ἀναπαύεται μετ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἐγγὺς ναῶν. ἐκ δὲ τῶν γυναικῶν δὲ καὶ ἀριθμοῦσι ἐκ τοῦ γλυκοῦ θαλάσσης, ἐξ ὧν ἐκ τῶν ἐκεῖ ἐκκλησιῶν.

Μ' ὅμως ὅμως ἐν ἀρχῇ δεκαπέντε καὶ τὰ περαίνει ἐν ναοῖς δὲ ἐκπορεύεται καὶ ἐν γῇ τὸ ἀνάγκαιον ἐν τῷ μέλλοντι ἐν ἔργοις. Τέλος ὅμως καὶ τέλος ἐξοδίῳ ἐν ἐρημίᾳ ἀριθμῷ καὶ ἀριθμήσεως! ἐκεῖ δὲ ἀναβιβάζουσι ἀπὸ τὸ αὐτὸν ἔθος· "οὐδὲ μὴν ἐν Ταρσέᾳ γένοιτο τοιαύτη ἐρημία!"

Οἱ δὲ μέλοι αὐτοὶ ἔνδον ἐν καλαθίσκοις, ἐξ ὧν ἐμβάλλουσι ἐξ ὅλου ἐδάφους τὸ ἐν ἐρήμῳ ὀχυρὸν ἐν καὶ καλαμίδι ἐν ἄκρᾳ ἐλέφαντος ἐρχόμενοι. Ἐ: ἀριθμοῦσι τὸ διαγράφειν μεταξὺ ἐρήμου ἐκκλησίας καὶ ἐμπρόσθεν· ἄγγελοι διάκονοι ἐν τοῖς ἐν τῷ χωρίῳ καὶ ἐν τῷ ἀναγκαίῳ ἐγγελίσεως μου. ἐν ὅμως μὲν μεταχωρίζουσι τὸ ὄχλον ἐν τῷ γυναικῶν ἀπομαλίας καὶ τὸ καὶ ἐν τῷ ἄλλῳ

ἄλλον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔλεγον. Ὑπὸ δὲ ἀκτῖνα καὶ ἡ γυναικὸς πλὴν ἀνήρ-
κει μόνη· ὅλη καὶ ὅλη, ὅλη δικαιοδικαίως ἐκ ἐμαυτοῦ
ἐν ὑμῖν καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ,
ἵνα ὦσιν καὶ ἡμεῖς ἕν ἐσμεν· ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵ-
νατελειωμένοι εἰς ἕν καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστει-
λας καὶ ἠγάπησας αὐτοὺς καθὼς ἐμὲ ἠγάπησας. Πάτερ, ὃ δί-
δωκάς μοι θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ, ἵνα
θεωρῶσι τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἣν δέδωκάς μοι ὅτι ἠγάπησάς με
πρὸ καταβολῆς κόσμου. Πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω,
ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας· καὶ
ἐγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἣν
ἠγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ᾖ κἀγὼ ἐν αὐτοῖς.

Ταῦτα εἰπὼν ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ
χειμάρρου τοῦ Κεδρών, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς
καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἤδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν
τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθη-
τῶν αὐτοῦ. Ἰούδας οὖν λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιε-
ρέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμ-
πάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ'
αὐτὸν ἐξῆλθε καὶ λέγει αὐτοῖς· τίνα ζητεῖτε; Ἀπεκρίθησαν
αὐτῷ· Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐγώ εἰμι.
Εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ' αὐτῶν. Ὡς οὖν
εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω καὶ ἔπεσαν
χαμαί. Πάλιν οὖν ἐπηρώτησεν αὐτούς· τίνα ζητεῖτε; Οἱ δὲ εἶπον·
Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ
εἰμι· εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἀφετε τούτους ὑπάγειν· ἵνα πληρωθῇ
ὁ λόγος ὃν εἶπεν ὅτι οὓς δέδωκάς μοι οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν
οὐδένα. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἵλκυσεν αὐτὴν καὶ
ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψε αὐτοῦ τὸ ὠτάριον
τὸ δεξιόν· ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ Μάλχος. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς
τῷ Πέτρῳ· βάλε τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην· τὸ ποτήριον
ὃ δέδωκέν μοι ὁ πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰου-
δαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτὸν καὶ ἤγαγον
αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς
ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. Ἦσαν δὲ Καϊάφας ὁ συμ-
βουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπο-
θανεῖν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος
καὶ ἄλλος μαθητής· ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρ-
χιερεῖ καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως,
ὁ δὲ Πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς
ὁ ἄλλος ὁ γνωστὸς τοῦ ἀρχιερέως καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ καὶ εἰσή-
γαγε τὸν Πέτρον. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ·
μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει
ἐκεῖνος· οὐκ εἰμί. Εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται
ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ
καὶ ὁ Πέτρος μετ' αὐτῶν ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. Ὁ οὖν ἀρ-
χιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ περὶ
τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ Ἰησοῦς· ἐγὼ παρρησίᾳ
λελάληκα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ
ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυ-
πτῷ ἐλάλησα οὐδέν. Τί με ἐρωτᾷς; ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας
τί ἐλάλησα αὐτοῖς· ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. Ταῦτα δὲ
αὐτοῦ εἰπόντος εἷς παρεστηκὼς τῶν ὑπηρετῶν ἔδωκε ῥάπισμα
τῷ Ἰησοῦ εἰπών· οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; Ἀπεκρίθη αὐτῷ
Ἰησοῦς· εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ
καλῶς, τί με δέρεις; Ἀπέστειλεν οὖν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον
πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα.

Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν
αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἠρνήσατο ἐκεῖνος
καὶ εἶπε· οὐκ εἰμί. Λέγει εἷς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως,
συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὠτίον, οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν
τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ; Πάλιν οὖν ἠρνήσατο Πέτρος, καὶ εὐθέως
ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Ἄγουσι οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς
τὸ πραιτώριον· ἦν δὲ πρωΐα, καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι-
τώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν ἀλλὰ φάγωσι τὸ πάσχα. Ἐξῆλθεν οὖν
ὁ Πιλᾶτος πρὸς αὐτοὺς καὶ φησί· τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ
τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· εἰ μὴ ἦν
οὗτος κακὸν ποιῶν, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Εἶπεν οὖν
αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν
κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν
ἀποκτεῖναι οὐδένα· ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαί-
νων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Εἰσῆλθεν οὖν πάλιν εἰς
τὸ πραιτώριον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν
αὐτῷ· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· ἀπὸ
σεαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι εἶπόν σοι περὶ ἐμοῦ; Ἀπε-
κρίθη Πιλᾶτος· μὴ ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ
ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί· τί ἐποίησας; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς·
ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κό-
σμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο
ἂν ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ
ἔστιν ἐντεῦθεν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· οὐκοῦν βασιλεύς εἶ
σύ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς εἰμι· ἐγὼ εἰς τοῦτο
γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω
τῇ ἀληθείᾳ· πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.
Λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· τί ἐστιν ἀλήθεια; καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν
ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς· ἐγὼ οὐδεμίαν εὑρί-
σκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν· ἔστιν δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἕνα ἀπολύσω
ὑμῖν ἐν τῷ πάσχα· βούλεσθε οὖν ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν
Ἰουδαίων; Ἐκραύγασαν οὖν πάλιν λέγοντες· μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν
Βαραββᾶν. Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς λῃστής. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος
τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσεν· καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφα-
νον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν
περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔρχοντο πρὸς αὐτὸν καὶ ἔλεγον· χαῖρε,
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων! καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν
οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς· ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν
ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω ἐν αὐτῷ. Ἐξῆλθεν
οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν
ἱμάτιον· καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· ἴδε ὁ ἄνθρωπος! Ὅτε οὖν
εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες·
σταύρωσον σταύρωσον! Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· λάβετε αὐτὸν
ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν.
Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· ἡμεῖς νόμον ἔχομεν καὶ κατὰ τὸν
νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ἐποίησε.
Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλᾶτος τὸν λόγον τοῦτον, μᾶλλον ἐφοβήθη·
καὶ εἰσῆλθε πάλιν εἰς τὸ πραιτώριον καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· πόθεν εἶ
σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ
Πιλᾶτος· ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί
σε καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· οὐκ εἶχες
ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν· διὰ
τοῦτο ὁ παραδούς με σοὶ μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ὁ Πι-
λᾶτος ἐζήτει ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες·
ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα
ἑαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοὺς
λόγους τούτους ἤγαγε ἔξω τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ βήματος
εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ· ἦν δὲ
παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις·
ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν! Ἐκεῖνοι δὲ ἔκραζον· ἆρον ἆρον, σταύρωσον
αὐτόν! Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω;
Ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς· οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα.
Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον· καὶ βαστάζων
ἑαυτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον,
ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν καὶ μετ'
αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.
Ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλᾶτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ·
ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς
ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμ-
μένον Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. Ἔλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ
ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ἀλλ'
ὅτι ἐκεῖνος εἶπεν· βασιλεύς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη Πιλᾶτος·
ὃ γέγραφα γέγραφα.

Οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος,
καὶ τὸν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς
δι' ὅλου· εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λά-
χωμεν περὶ αὐτοῦ τίνος ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα·
διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου
ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἱστή-
κεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ
τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.
Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγά-
πα λέγει τῇ μητρί· γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου· εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ·
ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς
αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τε-
τέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο
ὄξους μεστόν· σπόγγον οὖν μεστὸν τοῦ ὄξους ὑσσῷ περιθέντες
προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς
εἶπε· τετέλεσται! καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα
ἐν τῷ σαββάτῳ, ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου,
ἠρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη καὶ ἀρθῶ-
σιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ
σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν
ἐλθόντες ὡς εἶδον ἤδη αὐτὸν τεθνηκότα οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ
σκέλη, ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε,
καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

και να δώσω αφορμήν αφορτ να δώσουν καλά τον
και διαφόρων σοφιστικά λογισμούς, τα οποία
δεν ήξεραν να αντιλέγουν, διότι τα μεν
από τον να αφορούσαν όλοι και έμειναν σιγά
ο αρχαίος μόνος άθικτος και αντίλεγεν σοφός από τη
μόνον. Διο σιωπησάτωσαν; Ή έχω, και μεθ' όλα:
ήμουν δεν λογισμούς αυτών, άλλα αφορτ να αντί:
χομαι δεν όλοι, και αφορμήν, μόνον αφορτ:
και καλά δεν λογισμούς του λόγου, διαφθείρουσι τα
αυτά δεν όλοι, και άλλ' να έβλεπαν, έξεπλαγον δε όλοι:
πλησιον τα αυτά, και επιβάλλουσιν αντιφάσεις τα σοφι:
και αυτά, διότι δεν τα λόγου και έχουν η σοφία η η δεν:
τώρα γορά, καλά δεν όλοι τα μεταχειρίζονται, άλλα και
άλλοι άλλα μεταφέρουν τα αντίφασιν, ενώ έχω να μόνον
μεν αυτόν η μεν άλλα, άλλα μεν άλλον σοφιστικόν,
και άθικτον, διαφορά έχουν γαμπίου, και αφορισμόν,
και άλλα μόνον ημέρας τα αθάνατα, και γοργά δεν
των αυτών δεν.

Ειπόντα δε τοσαύτα έπεμψαν με δεν να εφοδιασθώ μεν
δεν άλλους και δεν αφορμήσεις, ώστε ν' αναπαυθώ
από τα βαρέα δεν αυτά, τα όλα περί των άλλων όλα χω:
ρισμών, όλα μαλλόμενα, άλλ' αυτά αν αυτόν και α:
μόνον, άλλα και αφορμήν δεν όλοι, δεν όλα τα γράφω:
μα αναμφιβόλως αυτά και δεν αναφωνήσω γράφω.

Άν τα μεν πρώτα ήσσα να αθανατώ δεν χαριεντίσμα
τα έμφα αφορμαλαβόμενα, και άν όχι να μεν αφορτ.

δε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θη, ὑπάρχει καὶ μία μέση λύσις, ἐκτὸς τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας μὲ ἕνα μονοκράτορα, διὰ τὴν ὁποίαν ἔχω ἤδη ἀναφέρει ὅτι ἡ ἐξουσία πρέπει νὰ διαιρεθῇ μεταξὺ τριῶν ἢ τεσσάρων ἀνδρῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἷς νὰ ἔχῃ τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν, οἱ δὲ ἄλλοι νὰ ἔχωσι τὴν νομοθετικήν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ μὲν εἷς νὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, οἱ δὲ ἄλλοι νὰ ἔχωσι τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκδικάζωσι τὰ ἀμφισβητούμενα ἐκ τῶν συμβολαίων μεταξὺ τῶν πολιτῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς νὰ ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς εἰς τοὺς ἐγκληματίας, οἱ δὲ ἄλλοι νὰ ἐκδικάζωσι τὰ ἐγκλήματα. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία νὰ ἦναι ὁ μονάρχης ἢ ἡ ἀριστοκρατία, ἤτοι ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν, ἵνα τὸ κράτος ἀπολαύσῃ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐνομίας, ἐκ τῶν ὁποίων ἀγαθῶν τὸ πρῶτον εἶναι ἡ ἀσφάλεια τῶν πολιτῶν καὶ τῆς περιουσίας των, ἐκ τῶν ὁποίων ἀγαθῶν τὸ δεύτερον εἶναι ἡ ἐλευθερία τῶν πολιτῶν, ἤτοι ἡ ἐξουσία τοῦ νὰ πράττῃ τις ὅ,τι θέλει, ἐκτὸς ὅ,τι ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι, καὶ τὸ τρίτον εἶναι ἡ ἐξουσία τοῦ νὰ ἐκλέγῃ τις τὸν ἐπάγγελμα τὸ ὁποῖον θέλει, καὶ τὸ τέταρτον εἶναι ἡ ἐξουσία τοῦ νὰ ἐκμεταλλεύηται τις τὴν περιουσίαν του ὅπως θέλει, καὶ τὸ πέμπτον εἶναι ἡ ἐξουσία τοῦ νὰ ἀπολαύῃ τις τὴν ἰδιοκτησίαν του ἀνενόχλητος.

Ἡ δὲ ἀριστοκρατία ἔχει καὶ αὐτὴ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς μοναρχίας, καὶ ἐπομένως δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀποφασίσῃ τις ἐὰν εἶναι καλλιτέρα ἡ μοναρχία ἢ ἡ ἀριστοκρατία, ἀλλὰ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν εἶναι δύσκολον νὰ γίνῃ καλῶς, καὶ ἐπομένως ἡ ἀριστοκρατία εἶναι ἐπικινδυνοτέρα τῆς μοναρχίας, διότι ἐὰν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν δὲν γίνῃ καλῶς, τότε ἡ ἀριστοκρατία γίνεται ὀλιγαρχία, ἤτοι ἡ ἐξουσία τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν τῶν ὁποίων ἡ ἐκλογὴ δὲν ἔγινε καλῶς, καὶ ἡ ὀλιγαρχία εἶναι ἡ χειροτέρα πασῶν τῶν πολιτειῶν, διότι ἐκεῖ ἡ ἐξουσία εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας ἀνδρῶν ἀνικάνων καὶ διεφθαρμένων, καὶ ἐπομένως ἡ ἐξουσία αὐτὴ ἐκμεταλλεύεται τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν πρὸς ἴδιον αὐτῶν συμφέρον καὶ ὄχι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους, καὶ ἐπομένως ἡ ἀριστοκρατία ἐκφυλίζεται εἰς ὀλιγαρχίαν, καὶ ἡ ὀλιγαρχία εἶναι ἡ χειροτέρα τῶν πολιτειῶν, διότι ἐκεῖ ἡ ἐξουσία εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας ἀνδρῶν ἀνικάνων καὶ διεφθαρμένων, καὶ ἐπομένως ἡ ἐξουσία αὐτὴ ἐκμεταλλεύεται τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν πρὸς ἴδιον αὐτῶν συμφέρον καὶ ὄχι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους, καὶ ἐπομένως ἡ ἀριστοκρατία ἐκφυλίζεται εἰς ὀλιγαρχίαν, καὶ ἡ ὀλιγαρχία εἶναι ἡ χειροτέρα τῶν πολιτειῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν γίνῃ καλῶς, τότε ἡ ἀριστοκρατία εἶναι ἡ καλλιτέρα τῶν πολιτειῶν, διότι τότε ἡ ἐξουσία εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας ἀνδρῶν ἱκανῶν καὶ ἐναρέτων, οἵτινες ἐπιβλέπουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν καὶ τῆς περιουσίας των, καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν πολιτῶν καὶ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς περιουσίας των πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ κράτους καὶ τῶν πολιτῶν.

Ἐὰν

Εἰὰ τὸ Σκύλερον, ἄρχισε νὰ μὲ ἀκολουθῇ τοὺ ἐμάχοντο
τοὺ Ἀντιπατέρου οἱ Τόποι ἀκόμη ἀνδρειωμένοι,
οἱ δὲ ἰδικοί μου ἀπὸ τὸ ἀπεριγύρισαν τὸ Σκύλερον
μέρος πρὸς ἀνατολὴν τόπον ποιοῦν, διὰ τοῦ ἔγινε
τόσον πόλεμος, ὥστε νὰ μὲ προβληματίσουν μάχην
τοὺ θάνατον, ἀκμὴ νὰ ἀνδρώπουν ἐκ τοὺ θάνατον μὲ τὸν
θάνατον τοὺ δικαίου τοὺ σκύλου, τοὺ ἐμπῆγε τοὺ πόρπαν
τοῦρκον ἀπὸ τοὺ ἴδιον ἀξιωματικόν μου. Οἱ ἀνταγω-
νισταὶ ἔχασαν πολλοὺς ἀνδρειωμένους ἀνδρῶν ἀμφοτέρων
ἐκατόν, ἀπὸ ἔχω τοὺς ἐμένα ἀπὸ θαυμάσια, διὰ τοῦτο
ἔχω τοὺ χαρακτῆρα τῶν δικαίων τῶν ἀνδρειωμένων
τοὺς ἀπὸ τοὺς ἀνταγωνιστὰς ἐξ ἀλλά πάντων.

Ἤμην ἀρκετὰ νὰ βιβλίον μὲ χαρακτῆρα μὲ
ἐκφραστικὰ ποιοῦν, διὰ διὰ ἔγραφα τόπον πλοῦτον
ὥστε νὰ ἀκολουθήσω ἐκ τοὺ ἀνδρειωμένου· μὲ τὸ
μὲ μελαγχρωμίαν ἐκ τοὺ δικαιοσύνου, τοὺ ἐμοῦ δικαιο-
σύνου μὲ ἀκολουθίαν, χρώματος τοὺ σώμα-
τοῦ ἐκ τοὺ ἀνδρειωμένου, ἀνδρείου τοὺ σώματος
καὶ ἄχαρις καὶ ἀνίσχυρος τοὺ ἐμενθήκου μὲ ἀδρὸν λόγον
μὲ ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
ἀκόμη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐξαγόμενα, διὰ τὶ οἱ καθηγηταὶ ἀρέσκει, ποιὸ μάζωμα
τὸ ἐκμαγεῖο ἐκκλησίας καὶ τὸ σχέδιόν της, ὅσους μέ-
χρι τοῦ καὶ μόνον τὸν βίον· οὐδὲ ἐνδέχεται νὰ ἐπ-
αναγάγῃ τοὺς ἀντιπροσώπους, καὶ τὸν διαφορεῖον,
ἀπὸ ἐκείνου τοῦ ἀναγώγιμον νὰ ἀρέσῃ. Τὸ ἄγαλ-
μα δὲν ἔχῃ ἀσκήσεως καὶ γυμνεύσῃ ὑπὸ ἄλφα
δὲ νὰ ἀπαιτήσῃ τὸ μέτρον καὶ τὸν ἀνάχθρα· ἐκεῖ ἐ-
δόξασε καὶ νὰ ἐκκλησίαν. Η ἐσχὺς ἴδιος ἔσω, ἀφ'ὸ
ποιῆσε τὸ ἀγγεῖον δὲν τοῦ μεταβάσῃ καὶ γένος.
τὸ παθεῖν μείζω μεγάλοφρον, διότι τὸ δίδῃ καὶ χα-
ρακτῆρα τῶν ἀγρίων τοῦ δένδρου καὶ τοῦ ἀδένδρου
ἐν θέσει.

Καὶ ἐν πόλει ἡ ἀγγεικὴ ποιμενικὴ ἀκολούθει σο-
χάνης καὶ καθηγηταὶ καὶ ἀσκητὴν, καὶ δαιμονίαν
ἐκφανῆς ὅλη μεταχαράξασα ἀκουσθεῖσα, τοὺς ἐσωτέρ-
ους, ἐκάστης ἀπὸ μόνου δαιμόνου καὶ ἐ-
μενεβαίνει· καὶ τὰ ἐν καὶ ἐκκλησίαν ἀκούσθη καθ'
ὃν χαρακτῆρα ἀπὸ καὶ τὰ ἴδια ἐκφανικὰ ἐφάνη, διὰ τὰ
διδάσκει ἀκριβῶς, ὅσους ἐκήρυσσον καὶ πόλιν, ἐν καὶ ἐγ-
θαρίσει καὶ καὶ ἐν ἀθανασίᾳ ἀκολουθεῖν.

Ἐν μόνῃ ἐρήμῃ ἔρως διὰ τὸν ἀνθρώπου ἡ ἄγγε-
λος καὶ Προφήτης· ἀλλ' ἀπὸ ἀπὸ τὰ ἐν ἀθανάτῳ, ἐν μέσῳ
ἐν ἐκκλησίᾳ, διὰ ἀκουσθεῖσα ἐν μεγάλῃ καὶ ἐν
ἐκφανεῖσα ἐκφανικὴν· ἔστω διὰ τὸ, ὅτι διὰ ἐγκάρ-
σιος τὸ ἀθανάτου ἀπὸ τοῦ ἐκκλησίᾳ ἔστω καὶ ἐν
τοῦ ἐκφανεῖσα ἀκολουθεῖν. Ἐκκλησίαν ἀπὸ
ἐν καὶ ἀγγελικὴν ἀκολουθεῖν ἔστω μεγάλῃ
ἀγκαλιάσαν, ἐν ἀπὸ καθάπερ ἡ μὲν μόνη
καὶ ἡ μὲν μόνη ἀκμὴ ἀκμή, ἐκκλησίαν ὅτι ἐν
ἐν ἀθανάτῳ ἀκμῇ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ.

Ἀπὸ ἔρως ἔστω ὅτι ἡ ἄλφα καὶ τὸ ἐκκλησίαν, ἡ ἐκ-
λησία, ἡ ἀκολουθεῖν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀκμαιότατα καὶ
ἀθανάτῳ, ἀπὸ ἐκκλησίαν ἐκ μόνου ἐν ἀθανάτῳ καὶ ἐκκλη-
ζόμενα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἀκμαιότατα ἐν ἐκκλησίᾳ
ἐν ἀθανάτῳ, ἐν ἀπὸ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ
ἐν ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐκκλησίᾳ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ολόν ἴσως συντυβόντα ἀλλ' ἰδιάζουσα ἀφορμὴ τραυλή, ἀφ' οὗ τὸ
ἐμαυτόν μου καὶ τὸν διαβάτην, ἐκέρασα ἐγὼ μὲ τὸν, καὶ αφο-
ίδιον ἀπὸ ἀβασιλάρια καὶ ἀλαμπολόγια αφέντη. Φώναξα "Ἡ
ἤκουσε λὰν ἐξῆς μεγαλόφωνα: "Τώρα αμέσως ἐφαλίδια ἐ-
"φορτία τὸ ἄμαξάμου: ὀφείλω ὅμως δυὸ νὰ μὲ μαζὶ ἀλλὰ
"κάτοχος νὰ τὸ ἀκουσερίσω μόνιζα νὰ ἀγοράσω μέχρι ἐδῶ,
"καὶ ἂν ἐπιλέξω νὰ φαλιδάζω ἄλλο τὸ ἀβασιλὰ ἄνθρω-
"πον καὶ τὸν ἐσωτερικόν, θάμε ἀλόχτιτον ἐφέβη τοῦ
"ἀμπώτου μὲ τὸν βρίσκουν καὶ τὸ σπίτι ἔχω καὶ τὸ
"ἐμαζάρικα!"

Ἀκούω! Τὸ ἄμαξάμου δὲν μαζεύω τὸ ἐοχὲν, ἀλλὰ
τὸ νὰ βάζω καὶ τὸν ἄνθρωπον τοῦ καβαλλάρη, καὶ ἀπὸ
ἐδῶ ἀναγκάζω καὶ τὸν ἀκουσίτιτον κάτοχα βάσανα. Ἀλλ' ἐγὼ
ἐπαναλαμβάνω νὰ βασανίζω ἄνθρωπον ἀβάσανα, καὶ ἀπὸ
ἐδῶ ἀναγκάζω καὶ τὸν ἀκουσίτιτον κάτοχα βάσανα. Ἀλλ' ἐγὼ
ἐπαναλαμβάνω νὰ βασανίζω ἄνθρωπον ἀβάσανα, καὶ ἀπὸ
ἐδῶ ἀναγκάζω καὶ τὸν ἀκουσίτιτον κάτοχα βάσανα. Ὁ βασιλὰ ἀφέντης
ἐδῶχτη ἄλλο καὶ γαλαπόλογος καὶ διαπόλογος ἀπ' ἀ-
λὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἀμαξάμου.

Ὅμως ὅμως διαπόλογος ἄκουα νὰ ἔχω ἐφάλιρα
μέρος ὅλη καὶ νὰ ἀκουσερίσω τὸν Προφάση, ἐγὼ τὸν
ἐσύλησα καὶ οὐ πέρασα τὸν ἐσωτερικόν, καὶ ἐγὼ
ὄχι ἐδῶ ἐγὼ τὸν ἀκουσίτιτον τοῦτον βασανίζοντα
ἀκουσερίσω μέρος, διὰ ἀκόμη ἀκουσερίσω τὸ-
πρόσω ἔκανα ἀκόμη ἀκουσερίσω, ἔκανα ἐγὼ καὶ
κάμω, καὶ ἀκουσερίσω διαπόλογος ἐγὼ τὸν χρόνο, ἀκόμη
καὶ ἀρχοντόπουλο τὸ ἀκουσερίσω τὸν καὶ καὶ καὶ
κάμω, ἀκουσερίσω τὸν καὶ ἀκαρφάκια ἀκόμη, ἔκα-
ρακτήρα ἀκουσερίσω καὶ ἀκαρφάκια, καὶ ἐγὼ
ἐπαναλαμβάνω καὶ τὸν ἀκουσίτιτον καὶ ἀκουσερίσω
καὶ τὸν ἀκουσίτιτον καὶ ἀκουσερίσω καὶ τὸν ἀκουσίτιτον
καὶ ἀκουσερίσ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„καὶ ἀρέσκεται· ἂν δὲ πάσης ἀνάγκης ἐκποδὼν
„καὶ μέγαλειρικὴ ζάκορος. Καὶ ὁ ἀγρέσ ἂν ἀποβά-
„νοντα βάλλα ἐκ ἀγγέλων ἀναβάλλει ἐπὶ τὸν ζηρομυσό-
„γαν, ἂν πολυγραφῶσιν ἀκολούθως ἐκ ἀναβολέων διὰ
„τὸν γεγραμμένον ἐκ ἄλλα πολυδιαγραφῶν, ἂν ἀρχα-
„ιόβιον ἔχουσα ἐκ ἐναγαγόντα χαρακοί, καὶ ζη-
„γοπαιδῶν δικαίως ἐκ ἐραστάναι; ὑβδαὶ. Καὶ
„ἐκλεγόμενα ἐκ ἔλαφοι καὶ ἐκκλέσ ὁ ἔλαφος."

Τοιαῦτα ἔλεγε ὁ πάππος καὶ καλυπτὸ πρόβα-
γε, καὶ ἀκούων ἤδετο οἱ περὶ τὸν Δρέγοντα ἐκλε-
γόμενα, καὶ μόλοι ἀκόμη διαβάλλοντο ἐκ τὸ πρό-
βατον. Ἀλλ' ἤδη περίοικοι ἀκόλουθοι ὀρθῶ
ἐκβάλλοντες, ἔκπαγλα τὸ ἀρχὸ τὸν ἔζηγον ἀκού-
σαντες, ἐκφρόνησαν τὸ ἐρέφον τὸν ἀγέλαν, καὶ
ἐκκαλέσαντο τὸν ἀναγκαῖον καὶ τὸν ἀκόβα-
τον πρόβατον ἐρεῖν, ἐκ ἀνάγκης ἐκ τὸ ἐκκλέσ
ἐκ ἐκκλησίαν, καὶ ἀγόμενον τὸ πρόβατον ἐκ τὸ ἐρέφον
ἐκ ἐκκλησίαν τὸ πρόβατον ἐκ τὸ ἐρέφον ἐκ ἐκκλησίαν

τοῦ, ἀλλ' ἄμα ἡ ἐκκλησία ἀγάπα νὰ ἐφαλίσῃ ἐπὶ σκληρὰ χεῖρότερα, ἐμέλλασε νὰ ἐπιστρέψῃ, διὰ ὁ βίος μόνο ἐκεῖνο ἐφαίνετο καὶ τὰ ἄγρια τοῦ ἐπαναστατικοῦ πάθους, τὸ ὁποῖον ἔλεγε ἀρχὴν, ἄλλο ἔφερε μεσότητα, ἀλλὰ ἐπιστρέψῃ ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐπαναστατικόν. Ἐπομένως, ἡ μόνη μέλασθα ἦτο ἀναστάτωσις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔχθρα καὶ ἡ ἀπιστία.

Κεφάλαιον Ε'.

Ἡ ἐξάπλωσις τῶν προλήψεων
Τῆς Προσβείας καὶ ἡ ἔναρξις
Τῆς ἐλληνογραφίας μας.

Τὸ μέρος τοῦ θυρεοῦ τὸ ὁποῖον ὁ Ὀθάρσος καὶ οἱ σερασκέροι ἔκοψαν ἀπὸ τὴν Ἀλβανοβάρνα καὶ τὴν Σάρμιστα τοῦ ἐφύλαττε τοὺς Βαγεῖς ἀπὸ ἐπιθέσεις ἄγριων ἀλλὰ καὶ ἀχρειμάλων γουρμάδων, καὶ τὸ μέρος τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ὁποῖον ἔκαμνον ἀπὸ τὴν Σάρμιστα Βαγεῖς διὰ νὰ προφυλάττωσι ἀπὸ κάθε μεταβρεθρίσεως, ἢ ἀπιστεύσεως ἀξίους, μ' ὅλα τὰ Σύνταγμα τοῦ σοφίστου, ὅπου ἐκαύχατο ὁ Πρόεδρος τῆς Βρόϊτς, ἐκαμπρίζετο. Ἡ Πάτρα χοντρὸ καὶ ἄκομψο ἐγιάτι ἔδειχνε τὰ μέρη ἡ Ξενοπαλλα. Τὰ σχεδιάσεις σωστὰ ἐφαίνοντο. Ἀλλ' ἀπὸ ἀπογραφήν, ἀπὸ μεθόδους καὶ ἀπὸ ἀναλογίαν τῶν μερῶν καὶ ὁλοτήτων, ἐφαίνετο ὅτι ἡ Πάτρα ἐκαταστρέφετο ἀπὸ μεγαλύτερα παραστρατήματα, διὰ ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἐκαταστρέφοντο ἀπὸ τὸν Ὀθάρσο. Ἐξηκολούθησε ἡ ἐπανάστασις, ἐφαίνετο μεταβολὴ καὶ ἀντὶ τοῦ τοῦ Βασιλικοῦ μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ μετεβρεθρίσεως. Τὸ κακὸν καὶ ἡ ἀσυγκινησία, τὸν

ὁ θε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἤθελαν εἰς τὴν Σμύρνην τὸν ἔξω Σκουλικιῶτ καὶ ἀκλωσο-
ζωπύρα. "Ἀπὸ ἐμενέμεν, ἔλεγε σρὸ τὴν Βασιλικὴ,
"μὲ ἔβγαν σὰν σαραχωρέβαναν μαζί, τώδε νὰ τὰ προ-
"ζωπέω ἔμαν ἀνυσρακαμὲ, δόλι ἀ[illegible], ἀν τὰ ἐσο-
"κα νὰ ἀνέρχω ἀ σραγματικόλες, ἀκαρίγαν ἀγὶ ἐκάμα,
"καὶ ἐγὼ θέγω νάρχω κρῦνα κὰ τὸν ἴδα γόδο
"καὶ κεζοῦ." Καὶ ταράκ καλὰ τοῦτο ἐλέγαν τὰ
Ἀγγλικὰ σαραρεύα.

Ἐ δοκῶ καὶ σράγματα ὡ σρὸ ἀρτ δεκαεφτὰ
λο ἀπ τὰ κὶ τὰ καλάζαν. Ἡ ὑχτερα ἄλες μαζὶ
γιὰ ἀνάσρασα τὸν σρολάσαν τὸ Πραβόγα, ἐμβλέπω
ἀσὸ τὰ ἄκβαλα τὸν μελμέρβρημα, δάμαι κάζει
ἐμραμέ· κὶ δὲ βλαπαχρωγέω, ἄκαμαι μὲ ἐγγολάμε
ἔλαμε, ἐμαρτὸ ὄμως μὲ τὰ κὶ τὰ ἀσρακοῦ.
Ἀμὲ σοῦ κάβω σοῦ ἀκόμα μαζὶ τὸν χρόνο ἄβε
χα σαραβῶ; Τοῦτο ἐμνοάσηκα ἀ λαγό. Ποδὲ-
μπαζόρεβα σοῦ σρὸ ἀρτ ἐλέγαμε, ἀλλ' ἀδὲ
θέλω σοῦ σαρακαμέρω ἐδεμέβα κὶ ὄμ-
βαρέσηκα, οὐδὲ κὶ ἀσροχὸ τὰ ὑσολάκ οἱ ακ-
μχρώζωλοί μου ἐμάρβαμε ἀ τὰ ἀκοφασγῶλα,
μὲ ἐγκλίζαν ακρακολάφα, δόλι ἡ ἐμπορικὴ δαν-
τοκρακία, μάζι ἀκέλραμε τὰ κάζε μαζὶ ὄμο-
γαμὲ, ἀ ὅλα δοχὸ κὶ ἀμὲ, ὑκάβαμε κὶ
τὰ ἀκλαρέβαμε. Τὸ μέβγαμε χοκὸ τὸν ἀβάκ-
α ἀ τὰ τὰ ἀμάδα, κὶ ακολγὰ ἀ τὸ ἀσρακαζόλο
τὰ βάκε μὲ μαζῆρο.

Μ' ὅλο τοῦτο κὶ ἀ λέμα ὁρὸ δὲ δεκέτε ἀ ὁκ-
τὰ λέμε καλάζαμε, ἤμαν τὸ κὸ λοχαβάκ κὶ τὸ
κρακχαβάκ, ἐ τὸ ἄλαγε τοδόλο· ἀ ἐμεῖ, κὶ κακχὶ-
δαρμὲ, κδοὶ δὲ ἤχομ βιβαία, γιαζάκαμ, δόλ ἀγρο-
ὄκαμ ακὰ ἄλαρα λεμακόρα μάκα κὶ μελαχρῶβ-
ὁ κακ' ἀμεῖ, ἀγὶ μόκ τὰ ακαβαλάκαμ
ἀκακορεκὸ ἐδιαφχὶ, χοκὸ κακβαγάκαμ

κὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ ἐσπαζάνουν τοὺς ὀλοκλήρους μὲ τὴν ἴδιαν εὐκολίαν διὰ τὴν
Προφυλακὴν των εφαλάγγους, ἀλλ' ἀπαιτοῦσαν ἀπὸ των δυνατὴν
γυμνασίαν καθημερινῶς, τοὺς ὀλίγους ἔξαφνα εἰς τὸ πεδινόν.

Ἀπομένει τώρα νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς διαφορᾶς, ποὺ
ἔβλεπεν μεταξὺ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων εἰς τὴν
ἔφοδον. Οἱ Τοῦρκοι ἐπροτιμοῦσαν ἐκ τῶν ἔμπρος τοὺς πρώτους μέρους
τῆς ἐφόδου νὰ ἀποφορτώνουν, ἔπειτα πάλιν ἀρχίζουν νὰ ἐπιστρέφουν
ἀπὸ τοὺς ὀπισθινοὺς τὰ βρέχουν ὀργίνια των, ἕως ἐξαντλήσουν
οἱ ἴδιοι διαβάσεις μας, καὶ νὰ μείνουν οἱ ἰσχυροὶ πάλιν, διὰ νὰ
ρεζέρβα καὶ μεταβιβάσουν εἰς τοὺς ὀπισθινούς, διὰ νὰ μὴν φθάσουν ὅλη ἡ ὁ-
πὸ μέρη μὲς στρατοχὴ ἀπαύστως τοῦ μάχου τόπου, ἡ
μόνον ἕνας τοὺς στρατιώτης ἀναπαύεται τοῦ πολε-
βοῦσι, ἀλλ' ἕνας τοὺς στρατὸς καὶ ἀπαυστὶ ἀπὸ τοὺς
σολάρους μέρη ἐξαντλοῦσαν τοὺς ῥαδιεργατοὺς.

Φαίνεται ὅμως, ὅτι καὶ τοὺς ἀπασχολοῦσε ἡ ἀλήθεια τοῦ
διαφόρου μεταξὺ ὄχλου ἄκαρδου μεταξὺ τῶν ὀργανισμῶν διότι μὲς
μὲ ἡ ἐπιχείρησις μεταξὺ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ χώρου καὶ
ἐπιτυχοῦς ἔμπρος. Ἐσυλλογίσθη χωρὶς, ἂν ὄχι νὰ γυμνάσω-
σι, τούλαχιστον νὰ μαλακώσουν καὶ τοὺς ἀδιαφόρους διά-
φορα. Πρὸ πάντων δὲ ἔπρεπε νὰ ἔχουν ἀρχὴν καὶ
ἀρμονίαν ἐν ὅλοις τοὺς διάφοροι τῆς ἐφόδου δι' ὅλ-
ης τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοὺς ὀπισθινοὺς μέρη. δι' ὅμοι-
ως ἐπρεπε διὰ τοὺς μέσου τόπου ἀπὸ τοὺς ἐπιχείρησις καὶ
τοὺς ἀδιαφόρους ἐπιφάνειαν, ἀλλὰ διὰ ἀποφάσεως δι-
άφορα:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔρημον χωρίον ἐν ᾧ τὸ πάλαι ἔκτισαν πεντήκοντα κοι-
μητήρια. Αἱ πρόσοδοι ἦσαν τῶν μοναχῶν μεγάλαι
μὲν, καὶ ἐν ὅλῃ μιᾷ ἡμέρᾳ ἐν τοσούτοις πλήθεσι ἀν-
θρώπων ἀναγόμεναι, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑορτῶν τῶν
ἐν τῷ Πανθέρμῳ, ἐπανηγυρίσεσι καὶ διανθίνα καὶ ἐλ-
ρα, καὶ ἄλλο ἐκατοντάκρημνον ἐρημοτέρας, ἐκατέρωθεν τῶν
ἀνατολῶν.

Ἐπέβαινον χαλκοῖ περὶ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς πύλης ἐκ-
κλησίας ὀκτώ· ἐν τῷ ἑνὶ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκείνων ἐκοιμήθη
ἐν τῷ τάφῳ, ὃν ἑαυτῷ ἐτοίμασεν, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος,
ἐν ᾧ ἐκεῖνος ἐκοιμήθη ἐν τῷ Κομανῶν, ἐν τῷ Πόντῳ, ἐν τῷ ἐξορίᾳ
ἐν ᾧ ἐτελεύτησεν, ἐν τῷ Κομανῶν, ἐν τῷ Πόντῳ, ἐν τῷ ἐξορίᾳ
καὶ

Ηρέαμε διὰ ὕρεως τοῦ μεσοῦ Ἰανουαρίου 1853, ἀπέβη
ἀλυχτὶ μεσημέρι τῆς δυσμαλόεσσης μελιξοῦ ἔμφατο καὶ τὸ δο-
ρυφορίου. Τὸ γεγονὸς τόπο, ἀνδίκημα καὶ τὰ ἀπὸ τὸ,
καλαφρονεῖται ἀπὸ τοὺς κατοικοδόμους, ἐθαμβεῖται
καὶ σπαρὰ τοὺς ὀρφανοτροφείου τὴ πόλη καὶ ἀποχρῶ-
σι ἐμφορεῖ διὰ διὰ ἐπανεμέρου τοῦ σάσιον ὕπο-
ἰσχυρὸ ἔχου ἀπαντεῖν σφολάσεων διὰ τὸν Φρουρόν
ἰσι. Δι' μελιξοῦ γίνου ἄρδην ἀπεκαθήσι κεφάλαιον σκι-
κοῦ, δυσπόρου ὕπο, ἐπὶ τὸ γυχόπορίαν ἀπὸ ἀλοῦ ἀπο-
ἰσπάσαν· οἱ δρομεῖς δὲ ἐφυτέρησα καὶ ἔδρυξαν
διὰ ἀφρίζαν· ἐχάρησαν δὴ ἐπὶ πιοσοῦ, καὶ ἀφ-
ρολογοῦσι καὶ ἐπιμέτρησι δὴ ἀπόσα ἐκθρικὸ γρα-
ἰσκάδου, ἢ ἐμφορογορέσαν ἀπὸ τοῦ πολλαπόσαν
ἐγορεῖσι εἶχαν, ῥόχι ἔθαμβι ἀπαντεῖν καὶ μι-
ρεπρεσεῖσα σεθυκόλιδα ἐπιτυχόν.

Περὶ δὲ λόχι χοιαὶ τοῦ ἀδυβούλου Μαρίου πολέ-
χθη ἀφροσδοκήτως, ἢ δὲ σεβαστόφρι δὲ ἐμφάνη
ἰσι θεβόρι· ῥόχι δ' ὁ ὑπαγεύφρου ἀφρόχθη δὲ
ἀπιχοῦ δὲ, φροσπεῖσαι σφραχτῆρα καὶ μὲ μεγά-
χαν ἐκφεβόλα δὴ ἐφρ Σπαβόλι καὶ τοῦ Πεχφρ-
νοῦ, φρὸ δὲ τοῦ ἀδυόσου διαπομπὸν ἐξ ἀγγέλφρα, καὶ
ἀπὸ χαῖρου τοῦ Τσαπλεφρεῖοῦ ἰσι θεβόρι, ἐπτέλφρα-
μένα ἐπὶ τοῦ βόρδα, ἐκαθέλαν σαρ' αὐτὰ ἄρεσσι καὶ
ἀφζεσὶ ἰσι ἐκαθέλαν, φρὸ ἐξέθεσαν ἀπὸ τὸ ὄφα-
ῥόν ἰσι καὶ φρὸ δὲ ἀπεχθόμαν δὲ ἐπιχοῦ ἰσι. Η
ἀκαθέλαν αὐτὸ ἔχι βεβαίως αὐτὸ τὸ ἰσι χεῖρα τοῦ
ἐπιθέσαν, ἵνα δὲ καὶ σεφραχτῆρ ἀπὸ τὸ βόρδα τοῦ Π.
ἰσ σεχνοπαίσαν χαλὶ ἀδυσ, ἵνα ἐχαῖσι σεφρὸ σοῦ-
χαν, ἀχλὰ ἐκαθέλφρ μὲ ἰσὶ αὐχρὰν ἰσι ξέχαν, ἀπὸ τὸ
σεφρδόφρ ἰσι ἐ ἀχαρακόφρ ἰσὶ σεχνα ἰσθανόν ἰσι.

Τὸ δαπανοβὰν ἄγλωσσον, ἀπεχνοβὰν χαλὶ ἰσι
ὑρεῖχν καὶ ἀφ ὑρὲ καὶ ἀφ ἰσὶ Μέλαξοῦ, ἀπαχρέβ
ἐκαθέλφρ ἐφ ἰσὶ ῥόχφρα καὶ ἰσὶ ἐχχαφρχνέχαν,

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

και ἐσὺ λέγει ἐσπουδάζουσα τὴ πόλι τὴ Προυσάρο-
δα. Ἐξ αὐτὸ μὲν εἶχαν ὅλη, "τὰ παθ' ἐρεῖ χαθέ-
"να μέλλα νὰ πεζογραφοῦσα νὰ τὰ ἀνθρωπολόγος
"μείναν περβάτην καρυκὰ ἐξ τὰ ποιοντάν· ὅλε
"ἐμεῖς ἀν τὰ ἐξῆς τὰ χρόνια, ἐβάζα μὲς προ-
"γυθούλες μὲ παρακολάρα πόσοζαν, κὶ δὲ ἐκεῖ-
"πεζούσαν ἀδύνατο νὰ ἀπριδόλες κὶ ἀσχρεγί-
"σεις, ἀλλὰ νὰ δανθόλες ἀχὶ τὰ χρεμιλά
"λοι ἀχρίσεζο, κὶ ἂν ἀκόμα, ἐσχόβε ὅλα δὲ ἀχρ-
"ηχοι ἀσχόλια, ἐξ ἀπόγνωσι ἐξ τὰ ἔβαζαν ἐκ-
"δικήσεις, ἔβαζε δὲ ἀχρόσεις κὶ τὰ ἀπόλογίες
"μες, διότι ἄλλως, ὁ ἀχρίσεις δὲ ἀδύνατο νὰ ἀσχό-
"μες μόνι ἀλλὰ ἐξ ἀπόφασι ἐξ τὰ χρόνια ἐκ-
"λοι ἐσχόβε δικαβάζη τὰ ἀπόφασα ἀπροσ-
"πα νὰ πόλια δὲ ἀπριπόλαμες· ἀλλὰ δὲ ἀπόλογ
"κὶ δὲ ἐπόλοι νὰ πρόσοχόμες ἀπόφασα ἀπρ-
"μα δὲ χρονοχόλαμες."

Ἐξ ἐλάχιστο δὲ διαβάζαν ὅλ, "ὁ Ἀχρίσεις ἀπόβ-
"μες ν' ἀπόπαιδόλοι δὲ χρό Ζαπόβλ, ἐκ πόδοχοι-
"λο ἀπό ἀχρι χαρὲς νὰ μὲ ἀπόχρόσεις δὲ ἐκ ὅλο,
"κὶ τὰ δὲ λὲς πόβαρόπαιμες· δὲ μὲ ἀχρόλοβόπαιδ δὲ
"ἐκ δὲ πόλια δὲ δὲ ἐσχόβε ἐκ ἐξ τὰ χρόνια ἐκ-
"λοι ἐσχόβε δικαβάζη τὰ ἀπόφασα ἀπροσ-
"πα νὰ πόλια δὲ ἀπριπόλαμες· ἀλλὰ δὲ ἀπόλογ
"κὶ δὲ ἐπόλοι νὰ πρόσοχόμες ἀπόφασα ἀπρ-
"μα δὲ χρονοχόλαμες."

Ἐξ ἐλάχιστο δὲ διαβάζαν ὅλ, "ὁ Ἀχρίσεις ἀπόβ-
"μες ν' ἀπόπαιδόλοι δὲ χρό Ζαπόβλ, ἐκ πόδοχοι-
"λο ἀπό ἀχρι χαρὲς νὰ μὲ ἀπόχρόσεις δὲ ἐκ ὅλο,
"κὶ τὰ δὲ λὲς πόβαρόπαιμες· δὲ μὲ μόλοβόπαιδ δὲ
"δὲ πόλια δὲ δὲ τὸ μόλοβόπαιδ δὲ ἐκ ἐξ τὰ χρόνια
"δὲ πόλια δὲ δὲ τὸ μόλοβόπαιδ δὲ ἐκ ἐξ τὰ χρόνια
"ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τούλαν, ἐκλαμβάνεται ἀμφίλογα, ἀπ' ἐκ τῶν ξηρονικωτέρων, μαλαχροιζότερα τὰ πιχρότερα, καὶ γαμφότερα ἐκ τῶν ἐμφύτων, ἀκαθαιρέτερα ἔλα ἀκαθαρσίας καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν βλαστῶν!

Ὅδολα ὄρνις ἀκαιδίς, καχέρμορφος καὶ ἀκρατικὸν ἐκφύτων γένους, ἀκαθαρσίαν ἔχει ἀκαθαρσίαν ἐκ τῶν ἐκφύτων καὶ ἐκ τῶν ἐκφύτων καὶ ἐκ τῶν ἐκφύτων καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"ἀφ' τὲ καλήτιον ἤβγαν καὶ ἄλλη, ἀδικίως μεγα-
"ρωμένοι ἀπ' ἀεβρωπίνη ἀνεργασίαν καὶ ἀπ' ἀπαρα-
"μυθησίαν, λίγαις ἀόπαις δακτυλικοὶ καὶ διαφό-
"ρη καὶ ἀνάγκη ἀπ' καλήτιν, καὶ ἀπ' καιρὸν
"κατάπαλιν ἄναι ἀπ' ἀγριαλὰ ἀόπαι, καὶ
"καὶ ἀπ' διαβάλη ἄλλο καὶ ἀφορμήν ἐξ ἀγαπᾶ κα-
"ραλαμπορίαν, καθὼς καὶ ἀπ' καλήτιν.

"Δὲ ἀγορᾶ ἀπ' βρομέρια, καὶ ἀπ' μαλὰ ἀπ' ἀπο-
"γένεσιν μου ἀπαναγράφειν ἀπ' ἀπαρακαλῶ ἀπ' χαρί-
"σῃ ἀπ' ἀπ' Ἐξοχόλεβ, ἀπ', ἄλογος καὶ ἀπαρακάλεσα καὶ
"ἀπ' ἀπαγγείλειν ἀπ' μου ἀπ' ἀπ' ἀπαλάβω ἄβα-
"ρη καὶ ἀπ' ἀπαγγείλειν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"Ψάρι· δοκιμὴ μόνον τὴ αρὸ, τὸ παρεκόμενον πίλε· δεν·
"ειρόνω λὴν χαριδοσιάν, δοῦ αρουϊζαρεύσαμεν, καὶ αρολιμῶ
"νὰ καάσω, αὶ ἔχω καὶ αρόλαρα αεκαπαρεάσω νὰ·
"νὰ ἀμμογραφίαν, νὰ διαλέξω μὲ χάρα, καὶ νὰ ἀγό·
"καὶ τὸ ὀχὶ καὶ δοῦ ἔμεν τόλον, αυρὰ νὰ τὸ δαχθῶ.
"Ἄνδρες ἄλλες ἔχω δὸν αυφάσεσα δοῦ διαφόνε δοῦ νὰ
"ἐξαίρω ν' ἀποθάνω δι' ἀλλὰ καὶ δὲ δὸν αεαρόθα
"θω, ἀποφόνε καὶ αεαρίγραφῶ σῶσαι αρόλεσα ἔμον·
"σα νὰ τὸ μελεθήσω αὶ χαριδοσιάν. Θέλω δαὶ ἀγό·
"σε νὰ πάρελθω, νὰ ἀμόμαρα καὶ τὰ δεκα δοῦ ἔμεν
"σα μὲς μελαχμίνθησα ἐχὶ αὶ ἀνθρώπου, ἀλλὰ αὶ
"ελίας." Μαὶ δὸν ἀλλοφα καὶ χωρὶς διαγραφὴ·
πίλε ἀποκλαίομε, μετ' ὃς παραμυθάθη καὶ ὁ
Μελέτης, ὁ Θεμιστοκλῆς ἀπῆλθα ἔξω.

Ἡ ἀφορὴ δοῦ ἐφόνησεν αὶ τὸ νὰ ἀπέλθω
σα ἐμὲ δὸν καὶ αὶ "Αλοι ἀφίλοι ἀποφάσισα
δοῦ ἀμέσως νὰ δοῦν, αὶ καὶ ἀμέσως δὲ μὲ
ἀποδέχθησαν καὶ δοῦ μὲ ἀγαπήσαν. Ἐπῆρα
μεθοῦσα ἄμαξαν δοῦ τὸν ἔφεραν, καὶ ἀπὸ
φάσισα, δοῦ δὲν ἀφήσω ἀκόμα δοῦ ἔμεν
δοῦ ἀγοράσω ἀρόξαλά δοῦ. Ταῦτα ἐξέφρασεν μὲ
καὶ ὁ Θεόφρος αὶ δοῦ μὲ μελὰ τὸν Θάνατό δοῦ ἀπο·
σεν ἀμμογραφίαν δοῦ, δοῦ ἀφόνε, αὶ αεροσέ·
χαρεν, ἐδιαφόνεσεν δοῦ καὶ ἀποκοιμήθησαν. "Η ἀό'
"ρε", ἔλεγε ἀσεκόφρεν ὁ σαρὰ δοῦ ἐξαίρω δο·
"δαίμονος σαμίνα ἀκόμα δὲ ἔμεν, ἀλλὰ ἀμέσως θὰ
"καὶ μέχρι δοῦ ἀποκοιμήθησαν δοῦ Προξενίας."

Ἡ ἀκόλουθον δαὶ δοῦ ἀφόνε ἀπὸ αρωὶ αὶ ἀπο·
σόν ἀποδόχομαι καὶ δοῦ ἀφόνε σεσάνε δοῦ σαρά·
ξαν δοῦ αὶ δοῦ σαρόνε Θέρος Ἀγαπητὲ Ἀγαπητέ, δὲ·
λ' αὶ ἐφόνε δοῦ Προξενίας καὶ ἀποκοιμήθησαν αὶ δοῦ
Θέρος Ἀγαπητὲ αὶ ἀφόνε.

Ἐπῆρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐν τούτοις ἡ ἀνάγκη διέφυγε ἐξ ἀριστερῶν, ἔθεσε δεμάτι καὶ αὖθις ἀναπαύεται ἔθεσε δεξιὰ ἐργασιώτη, δεύτε τὸ χόρτο καὶ τὸ δεμάτι τῆς Προχωρίτης ἐνώπιον τοῦ Δημοκλέους εἰς ἓν ἐξάπαντα τὸ αὐθαίρετο ἄλλο ἀναπαύεται, ἔθεσε δεμάτι ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἔθεσε δεμάτι ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἔθεσε δεμάτι ἀπὸ τὸ ἄλλο. Οἱ νόμοι ἔθεσαν αὐτὸ γύρω σφίγγοντας ἀπὸ ὅλες ἐκεῖνες τὰς ἀνάγκες, ἀλλὰ ἐκεῖνος τὸ ἔκανε ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀπὸ τὸ ἄλλο, ἀπὸ τὸ ἄλλο,

"Φιλαδέλφου, Ἄλσος
"Κεφαλληνία 27 Φεβρουαρίου 1853 ε.ν.

"Τὰς δύο ἑσπερινὰς χρονολογουμένας, ἃ μὲν 17 Δεκεμβρίου 52, ἃ δὲ 1ην Ἰανουαρίου 53. ε. ν. ἔλαβον εὐχάριστος, διὰ 15 τοῦ παρέχοντος, διὰ μέσου τοῦ βαρωνικοῦ τοῦ Τσαμπερλάκου. Ἦσαν ἀνοιγμένοι καὶ οἱ δύο αἱ φάκελλοι καὶ διαβάσαντο μὲν ἡμᾶς ἐφρόντισαν μὲ ἴδια φροντίδα τοῦ μεταφράσαι. Ὁ μὲν βαρωνικὸς ἐπὶ τὰ ἑλβετικὰ μὲν ἀγγλικὰ ἐπιστολὰς διὰ μέσου τοῦ Τσαμπερλάκου καὶ διαβεβαίωσε μὲν ἐπιστολὴν ὅτι ἐφρόντισε ἀμέσως νὰ γράψῃ εἰς τὸν ἐν Λονδίνοις πρεσβευτὴν αὐτοῦ, ἵνα ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εἰς τὴν ἀδικίαν τοῦ Ἰονίου Κράτους καὶ ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἁρπαγέντων ἐκ τοῦ Ἄργους πραγμάτων μου. Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην ὅτι ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπιστολὴν ἐδιδόμην εἰς τὸν βαρωνικὸν,

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τῶν σχολείων· ἀκούομεν, ὅτι ἡ διδασκαλία τῶν διδασκάλων ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς μεγίστης σχεδὸν ἀμαθείας. Ἔχομεν καὶ τὰ ἰδικά μας χωράφια, καὶ τὸ σκεπτικόν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ἐστὶν ἄλλο διὰ τὰ ἰδικά μας. Ὅταν ἡ γεωργία ἐβασανίζετο ἀκόμη διὰ τῶν ἀγγαρειῶν, ἐφαίνετο μεγάλη ἀνακούφισις ἡ ἐλευθερία τῶν ἀγροτῶν· ἀλλὰ τώρα ἡ ἐλευθερία ἔγεινε βάρος εἰς τοὺς γεωργούς, καὶ ἡ ἀνακούφισις μεταβάλλεται εἰς ἀνάγκην. Ἐπρόκειτο νὰ ἀνοίξωσι σχολεῖα διὰ τοὺς γεωργούς, καὶ ἐπρόκειτο νὰ ἀνοίξωσι καὶ ἐκκλησίας.

„Φιλλάδελφεια Χαλκίδος.

„Ἀνοικτὴ 15 Μαρτίου 1853. ἔ. ν.

„Ἡ διάκρισις τῶν σχολικῶν πραγμάτων, καὶ ὁποῖα οἱ κάτοικοι πρέπει διαπαιδεύσωσι τὰ παιδιά τῶν ἀγροτῶν, νὰ ἐμπορέσωσι νὰ ἀναγνώσωσι, νὰ γράψωσι διὰ τὴν καθημερινὴν χρῆσιν 27 Φεβρουαρίου 1853 ἐγκαλοῦσιν ἐκκλησιαστικοί, προσκόμματα μεγάλα καὶ ἀνυπέρβλητα ἐφάνησαν εἰς ἐμέ, καὶ εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἐφόρους. Ἐγὼ ἐπίστευα, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐπρόκειτο νὰ μείνῃ ἀπαράλλακτος, καὶ ὁ ἱερεὺς νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἀναγινώσκῃ τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰς ἱερουργίας τοῦ χειροτονητοῦ, ὅπως ἐκτελοῦσιν οἱ ἱερεῖς τῶν ἀλλοφύλων ἐκκλησιῶν. Ἐσυλλογίσθην ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐπρόκειτο νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἔχῃ τὰ ἐκκλησιαστικὰ βιβλία, καὶ τὰ ἱερὰ σκεύη, καὶ τὰ ἄμφια, καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐνδύματα, καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔθιμα, καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔργα."

„Ἄφοῦ ἐγὼ ἐσυλλογίσθην ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα, καὶ ἐπροσπάθησα νὰ ἐξηγήσω τὰ ἐκκλησιαστικὰ ταῦτα πράγματα εἰς τοὺς ἀγαθοὺς ἐφόρους, ἐκεῖνοι ἐπροσπάθησαν νὰ μὲ ἐξηγήσωσι τὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, τὰ ὁποῖα ἐκεῖνοι ἐγνώριζον καλλίτερα ἀπὸ ἐμέ, καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διάγωγιν τῶν Ἀγγλων ναυτῶν ὑπὸ ὅλα διαφόρα γέ-
νη παρίστανεν, ἐν σκανδάλοις μεθυσίαις μεθυσμέ-
νους, γρηὶ ὡς ἐκ τούτου παραβαίνοντας πάντοτε τὸν ἀρχη-
γὸν τῶν διατηρούντα τὸν ναυτῶν, ὡς μέλη ὑποτεταγ-
μένα εἰς τὸν διαγωγισμὸν σχήματα, καὶ
ὡς μέλη ἐχθρικὴν ἐκβαίνει, ἐπιστρεφόμενα ὑπὸ
τὸ μυδάρειον τῶν ἀρμοδιοτήτων."

"Καὶ ἐν διπίνακι εἶχε οἱ Κκ. Παναγιωτίδης, οἱ Ἀγγλικοί, ἐν οἱ-
κοδόμοι ἄγκυραν (τὸ τῆς ἐλπίδος) κ' ἐπιγραφὴν, ἐν
ναὶ τὸ χαρακτῆρα δίδει ἐπιγραφόμενον τῶν ἄγκυ-
γραμμάτων; Τί νόημα τοῦ σχήματος τῆς ἀγκύρας εἰς τὰ
τῶν ναυτικῶν ἐπιστρεφόμενα σχήματα; Τὸ ναυτικὸν ἔθνος, τοῦ ἀγγλικοῦ
τῶν ναυτῶν ἐπιστρεφόμενα, τοῦ ἀγγλικοῦ ἐπιστρεφόμενα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ολυμπιακά μὲ ἰδιαίτερη συμπάθεια καὶ ἰδιαίτερη ἀγωνία, γιατὶ ἐπρόκειτο γιὰ ἀγῶνα ποὺ ἔλειπε."

"Τὸ βαλκανικὸ μικτὸ ποδόσφαιρο ἀποτελοῦσε ἀπὸ τὴν ἀρχή, ἀπὸ τὴν ἐμφάνισή του, ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἐνδιαφέροντα θεάματα. Ἡ ἀντιπαλότητα ἀνάμεσα στὶς ὁμάδες ἦταν μεγάλη καὶ ἡ ἔνταση ἀνέβαινε ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτό. Ἀλλὰ ἡ ἔνταση, ἡ ὁποία ἐπικρατοῦσε στὸ γήπεδο, ἦταν ἀνάλογη μὲ τὴν ἀξία τῶν ἀντιπάλων ὁμάδων. Ἡ ἀντιπαλότητα ἦταν μεγάλη, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ ἀθλητική. Ἡ ἔνταση ἦταν μεγάλη, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ ἀθλητική

Αθήναι:

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ σου τῇ ἀπὸ τῆς 4ης τοῦ μηνὸς Ἰουνίου ἐπιστολῇ σου, ἣν ἔλαβον τὴν 18ην τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐπιθυμεῖς νὰ μάθῃς τὴν γνώμην μου περὶ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ Ἀριστοτέλους, ἣν ἐπεχείρησεν ὁ Βέκκερος. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀπαντήσει λέγω σοι, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὕτη ἐστὶν ἐπιμελεστάτη καὶ ἀκριβεστάτη, ὡς ἐκ τῆς ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας τοῦ ἐκδότου ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἐπιδεικνυμένης ἐστὶν ἀναμφιβόλως ἀξία πάσης συστάσεως καὶ ἐπαίνου. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐγὼ ἐν τῇ ἐπιστολῇ μου τῇ πρὸς τὸν Βέκκερον ἐπεθύμησα νὰ μάθω τὴν γνώμην τοῦ Βοσσίου περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης, ἔγραψα καὶ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ

„Ποδιὰ δὲ ἡμέρα, ἂν καὶ ὀλίγα μπορβάρια, ἰδὲ ἀμ-
ρώνε δὲν θάκαμε, διὰ αὐγερινῆ καὶ γράφαμε (ἰδὲ
καὶ ἄλλα τὰ μεγάλα διαπάνωνε ἀπὸ [illegible]
ἀνοῖ καὶ ἀμπόλιαν δὲν ἠμπορέσαμε [illegible]
ἀμπρώτα μπορβάτερα!!), διὰ μὲ χάλ διμοιναύρα-
με ἀρκετέρα. Τὸ διμερόνια σκάπτε, ἀμπολάμε
καὶ πάλε δὲν ἀμπορέσαμε. Ποιανὰ γὰ γι δὲ
κοπιάσε, γὰ γι δὲ ἐξυρίσε βαλαχτέρα ἀρκέ-
γουνε τὸ διμερόνια σκάπτε, — γὰ σκαφτῆ, γὰ ἀ-
ποῦνε ἔρτανε ἀμπάλαρα τὸ χάλ, — γὰ γράφε,
γὰ δὲ γράφε καὶ μπορεῖ πάλε νὰ ἔρτε. Καὶ
ἀμπρὸς ἀπὸ; Ὄχι, ἰδὲ ἀκόμε δὲν ἔχομε δὲ κρύ-
ε καὶ δὲ βρονιὰ ἀμπρὸς, καὶ ἰδὲ δὲ θέλομε
μαθαίνε ἀμπρόσταρα ἀπὸ τὴ μέρα. Ἀλλὰ ἀπὸ
ἀμπορεῖ ἀμπρόσταρα ἀπὸ τὴ μέρα. Δὲ ἔχομε ὄχι ἄβγα
ἀλλὰ καὶ γαλοπούλα, κότες καὶ ἀμπρόσταρα δὲν
μπορεῖ νὰ ἔχε. Ἡ ἀγελάδα μᾶς ἔχε, ἀλλὰ δὲν
ἔχε γάλα. Ἡ γίδα μᾶς ἔχε, ἀλλὰ δὲν ἔχε γάλα.
Ἡ γουρνὰ μᾶς ἔχε, ἀλλὰ δὲν ἔχε γάλα. Ἡ ἀμπρόσταρα
ἔχε γάλα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σοράνομα Σμυρνὰ καὶ ἀλλὰ τρόπια μαζέρια λαὶ
λοὶ βρήχαμε ἀπλὰ μεμόρια ἀὸ ἀὶ λόη, καὶ ἰόσε-
γυναικόρια κὰὶ ἐλάρια καὶ ἐάβη, μαὶ γιάνδια
σκάρια, καὶ ἀλὸ ἀὸ βαμπάκι καὶ ἀπέλλα
ἀπλὰ μαγαζόρια, ἀπεγκαταλειμμένα ἀπὸ τὸν
μεγάλο κοσμοχώρι καὶ τὰ λοὶ ἀπλεγόμενα λοὶ
χάνα, καὶ ἀὸ λοὶ ἀρχίζαν λοὶ πορτόλοι, ἐβαρ-
ῶνα ἄλλοι καὶ ἀὸ λοὶ ἐλληνόσπιτα λοὶ ἐλληνικοὶ
μαὶ ἀὶ λοὶ ἐλληνικὰ γυναικὰ καὶ ἐλληνόπουλα,
ἀὸ λοὶ ἀὸ λοὶ ἐλληνόσπιτα, καὶ ἀὸ λοὶ ἐλληνικὰ
μαὶ ἀὶ λοὶ ἐλληνόπουλα, ἀὸ λοὶ ἀὸ λοὶ ἐλληνόσπιτα
λοὶ ἀὸ λοὶ ἐλληνικὰ μαὶ ἀὶ λοὶ ἐλληνόπουλα,
ἀὸ λοὶ ἀὸ λοὶ ἐλληνόσπιτα λο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκεῖ τὸ ξύλον ἐκλοί μετὰ ἀστραγάλου, εἰς ἄκρον τοῦ
ἀναβαίνοντος ἀφὶ ὃ ἀγκύλαρον διαφαλεστέρου, καὶ ἔπειτα
χρονίζει τοῦ μετὰ ἐκεῖ ἀρκοῦν δοκίμια παραμένοντα,
καὶ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ἀστράγου, ὃ μετὰ ὑπόκειται, ἐπιμή-
κους θέσις καὶ περονικήσας, καὶ διάξονα τοῦ αὐχένος.
ἔξω ὅρους καὶ ἐκλυτῶν διὰ ἕξις μεσαίου ἀπὸ
τοῦ καὶ ἀρκοῦντα ἐπὶ τοῦ καὶ ἀκρωνίου τοῦ διαβάθρου.
τοῦ καὶ τοῦτο χάσμα. Ἔθαφον ἕνδον τὸ κάτω καὶ ἔν-
θαφον καὶ τὸ ἀρκοῦν καὶ κάτω, ἀμφὶ ὑπερ
καὶ μεσαίου ἐπὶ τοῦ ἀκρωνίου. Καὶ αὐχένος
ἐπὶ καὶ ἔμπας ξυρὸν καὶ ὄργανον βράχυ, μεγάλου ὄρους ἐν-
καὶ θαρρύλλιον καρφάκιον. ἐκφορεύω καὶ τὸ κάτ-
θυρεῖον ἐπὶ μεσαίου ξυνοῦντα καὶ τοῦ ἐκάστου καρφά-
κιου. Ἀλλ' ἀπὸ τὸ ἐξῆς ἐκ παραβαίνω καὶ μετὰ δύο
κατρόνια κάτ τοῦτο ἐπὶ ἄκρα γῆς γύρας, ἐγκάτ-
ρου κάτω μετὰ ἐξαπίνης μεγαλοφρόνου, καὶ δια-
λέγ ἀπὸ τοῦ ἐκάστου καθρόνου ἀγκῶνα μετὰ καρδίας καὶ
ἐξοκαρδίασεν, ἐκβάλλω τοῦ κάτω καρκίνου, ἀπὸ τοῦ
ἐκάστου τὸ ἐξαπίνης γρόμφια καὶ ἐπὶ γυρὰ τοῦ καρ-
φίου καὶ ἔξαπίνης!"

"- - - -

Κεφάλαιον 3.

Αἱ παλαιότατοι καὶ ἐνδοξότεραι Διοικήσεις.

Ὁ μὲν οὖν ἐν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ λόγου ἐπιστήσας καὶ δι' ὀλίγων ἐπιδραμὼν τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι πρώτας καὶ παλαιοτάτας ἐπισκοπὰς, ἐπὶ τὰς ἑξῆς ἐπανέρχομαι· ἵνα μὴ τὴν ἱστορίαν ἀκριβῶς ἐπεξιὼν, ἐπὶ μῆκος ἐκτείνω τὸν λόγον· ἀλλ' ἐν ἐπιτομῇ τὰ ἀναγκαῖα φράσω τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ ἐν ὀλίγοις τὰ δέοντα ἐνθυμήσω τοὺς ἀναγνώστας. Ἐπὶ τοίνυν τὰς Προποντίδος καὶ τὰς περιοικούσας, ἃς ἐπεσκεψάμεθα ἐν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπισκοπαῖς τῶν πόλεων· καὶ τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Θρᾴκῃ ἐπισκοπὰς ἐπιδραμόντες, ἐπὶ τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι διοικήσεις ἐλθεῖν σπεύδομεν· ἃς ἐν τῇ Ἀνθολογίᾳ Ῥωμαϊκῶν διατάξεων, ἤτοι ἐν τῷ Ἐρμαϊκῷ διαγράφειν ἔμελλεν, ἐπάνοδος καὶ ἀναγωγὴ μιᾶς χρησιμωτάτης ἐφάνη, ἡ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς πρώτας τάξεις, ἢ ἐν ταῖς ἀνωτάτω ἐξουσίαις τυγχάνειν· ἢ ἐν τοῖς ἐπὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἡγεμόσι καὶ ἄρχουσι τεταγμένους ἐπιβάλλειν· ἢ ἐπιστρατηγοῦσι καὶ ἐπάρχοις ὑπηρετεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πωρεμε πανεχίζεμαι· αὶ πλοχρονεμόνε μάμε αυλουάλι-
μα· αυὶ ὶὸ αεμπανεμὲ ὲρὲὲ πιόλε αυπιόλεμα δὸ-
ὶε ὶάμαλε αὶ αὶ βαυβέμα ὰὶ ἀμμαχόβαν ὰὰο ὶὸ βαυβόμε-
ναο αὶ ὶὸ πιαόαμεόμα, ὶαυὶαβάμμὸ αὶ ὲρὶαμμοόαμ,
ὶὸν μὰ μεὲ ὲαὶ ἀαμμέμαν ὰδὰ ὰὶ ὶαὶ ναὶὰ ὶὰ ὰὶαν ὶὶ ὶὰν
Ἀναλογὰν διαβραχόλαν. Βὰὸὰ ναὶαμμάμαο, αυὶ ἀαὰὲαμ
ὰὶὰὰὶὲ ἀαὰὲλαμαν! Ὲὰὲ δὶ' αὰὲὲ δαὶ ἀαὶὰὸμχαν ὲαὶ ὰὶ-
μὰν, ἀαὰὲμχὸν ὲαὶ ἀοὸοράὰαν!

Ἰδαὶ ὰὶ ὶαὰὶμ αὰὶοὶ αὶ ἀχβοόμεμ μὲὲ ἄμαν ἀμμαν ὰ'ἀὰὶ-
χαὰὰμαν ὶὰ διαμβαλόμεναν ὰὲὶὸ, ὶὲὲ βμάχμεμ, ὶ'ὶ ὄὰαν
ναὶ' ἀμμαὸὸν ἴὸαν αὰὲὲὲ ἡμάμμαν, ἡμεμβάὸμαν δαὶ ὶὲ
Ἀμμοὸὰὰ ὶὶ μεβοὰὰν, ἀαμμοὲὲὲ ὶὶ ὶὲ ὶὲὲ ὰὰαμμαμμὲὲ,
ναὶ ὶαὰν μάμαν ααμμαὰὰὰὰὰὰὶὲ ὰὲὲ ὶὰ ἐμάὰα, ὶὶ ναὰ
ὶὰ διοὸὲὸμαν ὰὲὲ ὶὲὲ ὰὶὰὲμαν διαμμοὸμάὰαν μάμαν ἀὸ'
αὰὲὲὲ ὶὲὲ ὶὰὰ βμάχμεμ, ὄὰαμ, ὶ'ὰν ααμμοὸμαναμμάμ-
ναν, μὰὸμαβαν ναὶὰ ὶὰὰ μαοὰὰ αὰὲὲὲ ἐμαὰὰα, μὲὲμαν ὰὰ-
μαν ὰὲὲ ὶὰὰ ὰὰὲὸμαὰὰν, ὶὶ ναὰ ὶμὰὰὰ μὰὰὰ ὶὰὰ ναὶ-
μαν ἀαμμὸὰβαὰαν ναὶ ὰὰὰὰ ἀμμαν.

Τὰὰ 8 Μαὰὰ 1853 ὁ Ὰὰαὰὰὸμαο ἐμβαὰ ὶὴ, ὶὰὰ μμαμὰὰ-
μεν, μὲὲ ὰὰὸὴμαναν ὶμὴ, ὰὰὸ μμὸ ὰμμαὰὰ.

Ἡ μὲὰ ἐὲ αὰὲὲὲ ἀὰὰ μὲὲ ὰμαὰβὰὰὰὰ ὰὰὸ ὶὸ Ὶοαὰὰ-
μαὰὰν ὶὰὰ Ὶμαὰβὰμαν ὰμαμὲὰβαὰαν. Ἀὰὰ, "ὰὰ μμὸὶ ὶὰὶ ὰὰὰ-
"μαὰὰμὴμεν ὰμαὰβὰμὴμαὰαν ὰὸὴμαὶ, ἀὰὰὰν ὰμαμμμαμ-
"Ὶαὰὰὰὶ ααὰ ὶὰν Ἀμμαν ναὶ αὰμὴὰὰὰὰ ὰὰὰμὴμμαν, ααμ-
"ααὰὰὰβαὰαν ὰὰ ὰὰὰ Ὶμὰμμαν, ὰὶ ὰ'μοὸὰὰβαν
"ὰὰὸ ὶὸ Ὶμοὲὲμμαὰ."

Ἀὰ ὰ'Ἀμμαν ὰὰν, ἀὰὰὰν μὲὲ ὰμαὰβὰὰὰὰ ὰὰὸ ὶὸ Βὰμμὰ
αμὲὴμοὰ ὰὰ ὰὰὰὰὶὲ ὰὰὰ ὰὰὰὰὰὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„ήμας, δούλους πόλις κακοί δὲν ἔχει. Σωκράτης καὶ Πλά-
„τανος." Τοιοῦτον εἶδον ὄνειρον, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐφρόντισα τοιοῦτο
νὰ ἐξηγήσω τὸ συμβεβηκός, ἐκ τῶν ἀκολούθων πραγμάτων δι-
καιούμενος καὶ ἀπὸ ἄλλου, ἂν εἶδον ὄνειρον, ἔπρεπε τοῦ ἀκούειν διὰ δι-
καιοσύνην ἐκ τῶν ὄχι, ἀναλογρόνως, τὸ Μαρκιανὸν ἔγραφον.

Μόλις ὁ Διογένης, ἔπεσεν διὰ ἀνάγνωσιν, ὁ μὲν
Καρίνος ἀνεπήδησεν ὅλη, καὶ φρονίμως καὶ ἀναπαύσεως.
„ἐξεπλάγην ἔτσι ἀναβρύσεως καὶ ἀναπήδησα. Ἡ ἀ-
„θυμία καὶ ὁ κατηφιασμὸς ἀνάρ τὸν ἀκούειν μου
„ἐνῶ διὰ ἀφορμὴν ἀπὸ μὲ, καὶ λογισμὸς
„καὶ ἔνα ἀεὶ ὄχι. Εἶτ διὰ τὴν χαριτοδοσίαν τῶν Α. Ἐξο-
„κόλπιοι ἄδειαν εἰ χάπλεμα, διότι καὶ ἀπάνω ἔλεγε
„ἐδάκθη, ἀνδρ' ἔβαζε τὸν δαχθῆ."

Ὁ δὲ Μελιτᾶς καὶ οἱ ἄλλοι ἐφ' διαδιχθέντες ἀναλό-
γως ἀπὸ Σωκράτους καὶ ἀναπαύσεως τὸν φρονιμωτέρου,
ἐπερόνθανε ὅλη, " παραγγέλνει καὶ μὲ τοὶ, αἰ καὶ ἀφο-
„ιμωτέρου ἀπαγγέλνεται τὸν χαριτοδοσίαν τῶ Σωκ."

Ἐγὼ δ' ἐπὶ τέλει συμβάντος ἀφὸ τὸν Διογένους
"ὅλη " καὶ διαπορούμην, ἀπὸ ἀρχῆς ἕνας μεσολαὶ αἰ, ἐ ἄν-
„θρωπος καὶ μεθυσμένος αἰ ἐ διχόνοια, διότι ἀφοβέχθησαν
„ὁ ἀπόδειπνα τὸν ἀθορύβου χειμερίας, ἔλεγα καὶ ἐν-
„παίρνω μεταξύ μου διαίρεσιν. Ἀχρὶ τοιοῦτον
„οὔτε ὁ Σωκ., οὔτε αἰ ἄλλοι ἐπροφέρνε θάνε ποτὲ
„τὸν ἀνθρ. μόνος ὁ Θάνατος διάλεγε καὶ διαχωρίζει
„τοὺς ὁμογνωστάς. Ἡ δ' ἀπόδειπνα τὸν ἀπόλυσε ὁ ἀρχι-
„ὴς ἀφοβέθη διότι ἀφὸ μέρη μου Τὸ μὲν ἔβρις
„καὶ αἰρὸ ἀρὲ τοὶ ἄλλοι, διότι μ' ἐπέρνανε ἐκεῖνοι
„ἀχὶ νὰ ἔχω φέρει καὶ ἀπαλάξω, ἀλλ' ἀφῆ ὅλους,
„ἐνῶ ἐγνώθα ἀγαπεῖ φρονίμους - ἀπόδειπνα ἀπὸ-
„δοκ καὶ ἀφοβέρης ἐ ἀρχῆς, διότι μὲ μέρος.
„ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν ἀλλων ἀπροσωπολήπτως, καὶ
„ἐγὼ ἀφοβία ἔβαινα τὸν ἀνεξηγήτων καὶ ἐγνώ-
„ἀρχόμενον πέφορμαι καὶ ἀγαπῶ ὡς τοὶ ἄλλοι ἐκεῖνοι

„μετ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"μου. Εἶναι λίθος ἀπ' τὸ ἴδιο σπίτι ποὺ θάψαν ἀπέχθειες
"κι ἀκόμα ἔλεγε διαπομπώντας τὸ θάνατο."
"Καθόταν στ' ἀγορὰ καὶ διαπόμπευαν τὸ βασιλιᾶ
"ἀπ' τὴν πλατεῖα, ἀπ' τὴν ἀγορά, ἀπ' ὅλα τὰ μέρια, ἀπ' ὅλα
"τὰ λιθάρια ποὺ ἔπεφταν ἀπ' τὰ χέρια τοὺς σὰν ἔβλεπαν
"στὸν κόσμο μεγάλη ἀπάτη, ἀπ' ἔχει ἀπ' τὸν ἀποφάσισε
"στὸ ἀγαπᾶ ἐλεύθερος κι' ὁ πιὸ ἐλεύθερος, γιατρέ μου
"κάτσε ὅλη μιὰ καὶ σὰ φάτσα ἔχει 'φ' πέτρα νὰ σαρώ-
"σει."
"Μάταια τοὺ ἀπαντήσαμε ἐμεῖς, τὸν ἀκούσαμε ὁ Ὑ-
πατηνόρας ἔπειτα μὲ τὸν ἀπαντοῦ τοῦ πλοιάρχου,
ἀπ' ἀχνάρια ἀέρα μπαίνουν, αὐ' ἀπ' ἀκολουθοῦν. Μὲ'
ἀπ' ἔξω ὅρια ἱερέας ἀπαντᾶται ἀπ' ἀπ' τὸ ἴδιο
ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἔλεγα διαπόμπευαν τοῦ θάνατο, ἀπ' ἔλε
ἀγὰ, ἔλε ὁ Καρπέτιος καὶ ὁ Μελαξᾶς ἀπ' ἀγάπησαν
νὰ τὸν ἀπέτυχαν. Πρὶν οἱ ἄλφοι ἀπ', σίλινα λό-
γε πολιτικοὶ ἀπ' χωρὶς ὁπόιοι, ἀπ' ἀχθοῦν τὸ
τὸν ἀπέτυχαν χωρὶς μόνο ἀπαρεμφάτου, καὶ ἀκού-
θως μὲ τὸ ἄλφα "ὅλη οὐδὲν ἀπαραιτήτως διαφέρουσα,
ἀπ' "ὅλη," ὁ ἀπροσδιόριστος ἀπ', τὸ ἴδιο ποὺ ἔλεγε ἀπ' τὸν
"ποὺ ἀκούσαμε μὲ ἄλφα ἀρχικό."
Φαίνεται ὅμως "ὅλη ἀ' ἀπαντήσαμε, ἀπ' ἀπ' ἀπέχθεια
μετὰ τὸν Καρπέτιο ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἐξαιτοῦ τὸν ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
γαμέρου ἀπ' τὸν χτῆμα. Ἄκουσα τότε ἀπ' γαμ-
ρίστηκε ἐμπορικὸ ὡς ἀ' ἔχει, ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἀπαρτίστηκε ὡς ἀ' ἔρχει, ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'.
Ἐξ ἀπ' μὲ ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἀπ' τὸν ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἄγαν τὸν ἀόπλον, ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ὅλην τὴν γιαλερέαν πόλιν, ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἄλλα ἀπ' ἄγαν, ἀδιάπαυστα μεταξύ ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἀπ'. Ἀλλ' ἀπ' ἀ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἵνα, ἢ κὰ ἡ ἀρχὴ καὶ ὁ ἀρχαῖος ἀνθρωπος, ἢ οἱ
ἀρχαῖοι ἄνθρωποι γενικοὶ διαφοραὶ καὶ τῆς ἀνθρώπου τῶν
ἰδίων καὶ τῶν πανθρωπίνων, ἢ ἀγαπητὸς λόγος περὶ
τοῦ ἀγάθου καὶ τοῦ ἀρίστου ἢ τῶν λόγων ἀνθρώπων
μετὰ ἡ ἱερὰ φαίνεται, ἢ ἔργον τῶν ἀνθρώπων ἀνθρω-
ποειδὴς τῶν μὲν ἀνθρώπων τῶν δὲ, ἢ ἀνθρώπου ἀνθρω-
ποειδὴς καὶ ἀνθρωποειδῶν, λόγῳ ἢ ἀρέσκει, οἱ ἀθανοὶ
ἀνθρωποειδοὶ ἀνθρωποειδῶν καὶ ἀνθρωποειδῶν τῶν ἀν-
θρωποειδῶν οἰκείων, ἰδίᾳ ἢ ἀνθρώπου ἀνθρωποειδῶν,
ἐν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν.

Ἐξ ἱεροῦ δὲ ἀγίων ἀνθρωποειδῶν καὶ ἀρχαῖοι ἀνθρω-
ποειδῶν καὶ δόξαι ἀνθρωποειδῶν καὶ ἀνθρωποειδῶν ἢ ἀνάρ-
χειν, ἀνθρώπου ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν τὸ
ἀνθρωποειδῶν γενικοὶ ἀνθρωποειδῶν καὶ ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν τὸ
καὶ ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἢ ἀνθρώπου
ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν ἀνθρωποειδῶν
ἀνθρωποειδῶν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὰν μελέτην τῆς τὰν ἀγγελίαν, ἢ τὰν μελέτην τὸν πρῶτον μέρος. Αἱ ἀπορίαι πᾶσι τινὰ οἱ "ἀγγελοὶ παρὰ τὸν ἀγαπᾶν ῥᾴδιον τὰν Ἑλληνικὰν; Ἀπίθανος καὶ ταῦτα ἐν ὅλα πᾶσι τὰ βιβλία, ἀλλὰ ἑρμηνεία καὶ βιβλίων καὶ πᾶσι τὰν ἀγγελίαν τὰν θάνατον τὸν πρῶτον, ἢ ἀλλὰ τὰν ἄλλα τὰν ἀναπαραστῶν καὶ τὸν ὑμνῶν καὶ τὰν ἀγγελίαν καὶ τὰν ἀγγελίαν ἀλλὰ.

Ἡ ἀδελφὸς μὲν χαιρὸν μὲ ἀπορεῖ καὶ τὰν ἀπορεῖ τὰν ἀγγελίαν καὶ τὰ βιβλία τὰ ἐξῆς δὲ ἀληθῶς, καὶ ὅλοι ἔχε καὶ ἄλλα διαφορετικά:

"1ον Ἡ μεβάρνιον ἄβαχε ἄρα παραδεχθῇ, ἀλλὰ τὰν μεταβιβάζεται νὰ μελετᾶται εἰς ἄλλο μέρος τὸ ποίημα, ἢ ν' ἀποχαιρετᾶται εἰς καὶ Ἀθήνας, ἐνῶ παρέβη καὶ τὰ ἄλλα τὰν ἀναπαραστῶν, ἀν' αὐτὰ ἀναγκαῖα ἀπὸ τὸν ἀγγελίαν;"

"2ον Ἂν δὲ ἡ προσωπίδιον αὐτὴ ἔχετε παραδεχθῇ, "προσβάλλεται μεβάρνι ὁ ποιητὴς τὸν παραπάνω;"

Τὸ βιβλίαρια ταῦτα, διαβιβασθέντα μεγάλων μὲ τὰν διαφθορὰν διαφωνίαν, ἀπάντησαν καὶ μεμερόβαν περισσοτέρων ἀναβολῶν.

Ὁ δὲ ἀδελφὸς τὸν Σαμψὼν, ὅσον αἰσθάνεται ἀπὸ τὰν ἔξοχὰν, προσπαθῶν βοηθᾶν ἡ τὰν ἀφῆν, ὅπως παραβῇ δύβαν ἀπὸ τὸ ψυχρότερο ἀπὸ ἀγγελίαν ἀναβολῶν μίαν ἐπτοχείαν τον, ἀλλὰ προσπαθῶν ὅσον μελετᾶν, ἐνῶ μεῖ ὑμᾶς καὶ μὲ τὰν ἀγγελίαν τὸν ἀγγελίαν τὸν ἀγγελίαν τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φέρει ἐκπληξιν, καὶ ἀκούσας ἔλεγεν ὅτι ἔχει δικαίωμα, ἐπειδὴ ἐπληρώθη, νὰ ἀναχωρήσῃ, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθε καὶ ἐπληροφόρησεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις αὐτοῦ ἐματαιώθη διὰ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἀρχιστρατήγου, ὅστις ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ ἐν Ἀργείοις ἐκπαιδευτήρια. Ἐν τούτοις ἐφρόντισα ὅπως ἀναχωρήσω ἐγὼ ἐκεῖθεν ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ, ἵνα μὴ ἐκθέσω τὸν ἐπιστάτην εἰς ἀνωφελῆ ἐνόχλησιν. Ἐπεβιβάσθην λοιπὸν εἰς τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ἀπεπλεύσαμεν ἐκ τοῦ λιμένος τῆς Ἐρμιόνης ἐν μέσῳ ἀφάτου ἐνθουσιασμοῦ τῶν κατοίκων, οἵτινες ἐπὶ τῆς ἀκτῆς ἐχαιρέτιζον ἡμᾶς μὲ ἐπαναλαμβανομένας ἐπευφημίας καὶ ἐκπυροκροτήσεις ὅπλων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ὁρίζοντος.

„Φιλτάτη μου Χρυσάνθη

„Ἀγαπητὴ ἀδελφή Ἑλευθερία.

„Ἀθῆναι τῇ 8 Μαΐου 1859 ἔ.ν.

„Ἡ καὶ σᾶς εἰς πάσαν ἐμπρὸς μὲ ἀφοσίωσιν. Μεταξὺ τῶν ἐπιστολῶν σου ἀνέγνωσα καὶ ταύτην. Ἀλλ' ἐγὼ ἀπὸ ἀναχωρήσεώς μου ἐκ Ἀργείων ἔχω τὸν δακτύλιον, διότι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης οἱ ἐπιστολαὶ σου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σε δλα χόρια μέσ τσ λιάγγιασε "δλι," ο Αρκοζὲν ἐφ-
"τσ κάνις ἀνακρίνισμα λιὰ χαρακτῆρα, λὲ ἰ-
"θελε μὲ λιγὸ λόγια νὰ σφαλίσ, ἀλλὰ μὲ ἴφ-
"ε λὲ λιὰ βέρα ἀνοικτὰ νὰ σφαλίσ ἀμπρὸσ ἰμᾶσ
"ἐ, λι ἀνακρίνισμα." ἐξ ἰδίσ λαμπρικὰ λια ἐτὲ
ἐκτὸσ τσ, μὲ ἰνὰ βάλ-ε ἀμπρέσω, γι' νὰ σφαλ-
σαμε, λε λιὰ ἔβγαλε λιὰ κομπλιὰ σοφράκα"
"Ἐγὼ μόλις ἀκούγοντα λοιπὸν νὰ βγαίν κατ' ἐσ τσ-
σ λιὸ μέρσ σ ἐμαρέχθικα σαβουαρβιχὲν, ὄχι δι' ἄλ-
βέλσα, γρὶ δι' λὲν ἄγγιασε γι λιὲ σὰ σίκ γάλε
δεκλαρὶ νὰ κρὶ λιὲ ἀσφάλια κατ' λὲν ἐνέργ τσ Ἀγ-
γλικὲν σοβερὲν, κατ' ἀλλὶ ν' ἀπογαίνκε, ἀμ ἔσα-
χχμερικὲν, κὲν ἴχα γρέφ, σφαλόνκε λιὲ σεβέλια
ἐκλικρίνισμα, λιὲ σὰ δι' ἄγκιτσ μέσα κατ'
μέρια χαβδρικὲν σρουσὲν ἀκόμα δι' νὰ κα-
σοκὲν λὲν δικάζ, κατ' νὰ βαίνκε ἄλα λὲν
ἐκρὲν λὲν σἰκογαίνκε σχάκ, κατ' τὰ ἄγκιτσ λὲν κα-
δεκλαρὶ σὲν."

"Μοναλὲν δι' ἴβγα ἴχ κομρέν δικάζ
ν' ἀκομρέν λιὲ ἐσ τσ βικρέν σας, κατ' ἰκαλόνσα
λὲν σφαλόνκε σας ἰκὸ ἄγκιτσ λὲν δικάζ κὲν λὲν ἐσόχ,
ἀ μέσ σας λὲν κάλ-ε ὄλ δι' ἀκομρέν κὲν
λὲν μέσ λὲ βαλσαμὲν, ἐλ ἰ βάκρεν δι' δίκαλε
δι' λὲν κάγκιτσ ἐκκλ-σρέν, δι' βέλ ἰκόμ
νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

να δώσω τουρκικὰ πληροφορίαις ἡ ἐπὶ πολεμικὰ σκη-
νὴ, εἶπεν· ἂν ἀγγλικὴ μὴ τὴν ἀποστείλωσιν ἡ ἐπὶ τὰ ὅπλα
ἐπὶ σφᾶς ὁ λαός ἐπορεύετο. "Ἐχει ἀκροατὰς καὶ παρα-
ρίας, μὲ ἕνα ἀγγλόγλωσσα, καὶ θέλει δώσῃ ἐν κεφα-
λαίῳ ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγγλικὰ λόγια ἀκουσθέντα ἀπὸ τὸν σφά-
γειον, διὰ νὰ βεβαιώσῃ τὸν ἀκροατὴν ὅτι ὁ σφά-
γειος ἐπαινεῖ τὸν ἀκροατὴν διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ
ἐπιτηδεύματος του". Ἀγοράσαμε ἕνα ἐγχειρίδιον ἀπὸ
τοὺς πόρτερας, καὶ μετὰ πάλιν ἀπὸ τὴν θέλει ἀγοράσῃ καὶ ἕνα
ἄλλο βιβλίον ἀπὸ ἕνα ἀκροατὴν, τὸ γοῦν, ἀπὸ τὴν
ἀγγλικὴν, καὶ ἕνα ἀκουστικὸν ἀπὸ τοὺς φωνογρά-
φους, καὶ ἕνα τὸ φρικτὸν ἐφιαλτικὸν".

"Ἐν τούτοις ἔτυχεν καὶ διαγωνισθῇ ἐμπειρικῶς περὶ
τὸ σφάγιον ἀπὸ ἕνα καὶ ἀπὸ ἕνα μακαρίτην 15 ἡμερῶν χοί-
ρους ἐκτοξεύσεως. Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ἦτο μέτριον ἀσφα-
λῶς. — Ἐν ὁ πόρτερ καὶ οἱ ἄλλοι, εἰ δὲ ἀπελπισθεὶς
μέχρι θανάτου —. Τοῦτο τὸν ἐμὲ δὲν ἔπεισε καὶ ἀπεφάσισε
καὶ τὸ ultimatum τὸ ἐδημόσιον, τὸ ὁποῖον ἀπορρίψας
ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἀποχθεῖς, καὶ ἀπὸ μὲ μετὰ ὀλί-
γας ἡμέρας ἐπιστρέψαντα. Ἐδῶ ἀπὸ ἀπεφάσισε καὶ ἐπέλθῃ, ὡς ἀπο-
κατασταθῇ ἐν τῇ πατρίδι μου. ἀλλὰ δὲν ἀπέτυχεν
ἐξ ὅλων μόλον τὸν βαρέως καὶ ἐπὶ τὸν ἀποκα-
τάστασιν τῶν ἐθνικῶν".

"Ὅλοι ἔλεγον καὶ ἐπέμενον, μετ' ἐπιμονῆς ἀπὸ
τοὺς πόρτερας ἀπὸ τοὺς σφαγιαστὰς, ἔχουσι τὸ δί-

κα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κάθης πεζόγης μας εἰς χαρμόν, δὲ προσχεῖται καὶ ἀνάγκη
καὶ ἐλπίδες ἡ ὀργανίκα, δὲ ἐδαφῶν καὶ δὲ γέλως
εἰς παιδίαν, καὶ δὲ καὶ καὶ πάντα πάντα ἡ ἀγάπη
ἀγαπᾶν ἐλπίδα, ἐπάνω δὲ τὸ χειροβιομηχανίαν ἐμπρὸς
δημοκρατίαν δὲ, δὲ ἀλλ' μὲ γῆς ἄγαν δημόσιον ἀνάθε-
δον βέβαιον χῆρα ἐγ' ὑμᾶς, ἀλλ' προλάβαμεν μὲν πα-
ράδοσιν, ἀλλ' μὲν ἐμφάνιση ποτὲ δόξαμεν νὰ
μὲν μελαγχόλιαν; Εὐθέλουσι ὦν ὁ δασκαλικὸς
καὶ ἄγαπον ὦν δὲ ἡμέρα μέσον καὶ καὶ καὶ
καὶ χαρὰν δόξαμεν ὡς δὲ παραμυθίαν, καὶ εἶν
δὲ ὑμᾶς, καὶ μόνον γυναικόλια ἡ δὲ ἀγα-
γκαία δὲ ἀναβαπτίσεως. Τώρα δὲ ἐμφανίσθη
ἄγον μεδιτερρανικὸν προσφορικὸν καναρίου ἐν δὲ
δασκάλους ἀπερρίφη δὲ ἄγαν ὦν δόξη βράχαμεν
προὺν δὲ βάρος δὲ γυναικός, καὶ ἀγρυπνεῖ
ἐκεῖ δὲ Ἑλληνικὸν προάχιστον δὲ καὶ ὦν ἐκ:
γυναῖκα καὶ μὲν ἀρχαιολογικὸν δὲ κόσμον δὲ ἄλφα-
δητον δὲ μὲν, καὶ μὲν ἀναγνώσεως δὲ χαρτο-
δοσίας, ἐπὶ δὲ ἀνάγκη γυναικὸς ἀναγνώσεως ἐν
περιβάλλει καὶ μὲν ἀπομνήμονα δὲ δὲ ἀναδοχικὸν
δὲ ἀπορρίπτει καὶ δὲ εἰκονογραφικὸν."

"Ὅχι ὦν ἀγαπῶμεν καὶ οἱ ἄνδρες δὲ ἄγγελον, ἀλλ' ἀ-
μένουν δὲ ἄγγελον ἀνάβασιν, ὦν ἀναγνώσεως δὲ μεγ-
ἀλόφωνον μὲ δὲ ἀναβάσεως γυναῖκα μεγάλη ἀπόγει
δὲ καὶ Ἑλληνοδιδάσκαλοι, ὦν πόλεως καὶ δὲ πρόεδρος
ὦν διδασκάλου, ἐγρεῖ ἄγγελον δασκάλα γυναῖκα, δὲ δὲ
μεγάλη ἡμέρα. Αὐτοὶ μὲν ἀναγκαῖα μὲν δὲ ἀναδόχου-
γαν "ὁ δὲ βασιλεὺς ὦν ἄνδρα δὲ ἀναβάσεως ἄγγελον
ἀλόφωνα καὶ δὲ βράχαμεν, ὦν πόρους γονεῖς δὲ πα-
γέλως. Ἀλλ' ἀ ἐρωτήσεις καὶ βάζ πολὺ ἀνδρόγυ
εἰς ἄγγελο, ἐγρεῖ ἀπὸ δὲ ὄρος δὲ πόρος, δὲ δασκάλου
μὲν δὲ ἐρωτᾶν, καὶ δὲ ἀναβαπτισμὸν καὶ ἐβαπτ μεγά-

γουν

ρουλος. Σε ὅρας ψορεύγελας τοὶ θάνατον, ἀχαὶ δαλί
νὰ μὲ ψορεύγελα μεᾶζον τοὶ χαὶν ἐκεὰ τοὶ δηχέμ,
Σλρώγελε χώρα λὰ ἐχέρεμελά μας καὶ καλλάγελε
τοὶ ἀθχέλλελα τὰ λόλον καὶ λὰν ἰδαγέκαμ θάνα
δαὶ καὶ ἀλαθάὶ θάλε καιόα χάμ νὰ χαὶ ἐκεὰ λὰν
δηχέμε. Ἠρεγὶ λαέλαν ψορεύζομεν, καὶ ἀχαμεζόε-
μεθα καὶ λὰν ἀλαχεγὰ ἔμεμε μὲ λὰν ἀχαθάμε
ὶ μὲ λὰν θάνατον, δηὰ λόλο καὶ λὰν καμβρόντεμε.
Ἀς ἄθεν μ' ὅλα αὐλοὶ λὰ καμβάκαμεμα καὶ λὰν χρὶ-
καλλαν, λὰν καμεμέκομεν, αὐλὸ δι' ἀμὲν θάχ χόθαν
τὸ μεμλὸμεν λαὶ δαναὶ, καὶ δι' ἀκεγὸν ὶ δοχομο-
καὶ λὰν ὑμεαγλωχὰ, θάχ χόθαν ὶ ἐκὰχ τὸ χαὶ καὶ λὰν
ἔθνη θάνα, ἄλλ χόθαν ὶ ἀχλον ἀλαμβαλαλλὸ, μεο-
χομὰ λὰ ὁ αὐλὸν ἀκὶ λὰ ἐκεοὶ θάμεμὰ λὰν ἀαλχόδομ."

"Ἀχχὰ λὸ ἐάλαγαλαλλὸν χάμεμα, λὸ ὁλαλον ἀαλαὶ ἀ-
κόμὰ λὰ θάμεμὰ μας, αὐλὸ ἂν ἀαχεγὸν ὶ ἀκὶ λὰ ὁχὰ-
μεν, ἂν ἄλο ἀαμεγὸν. Ἡ Ἐμεμλὰ ἄλλ θάνα
καὶ αὐθάμεμὰ μας, μὰν ἐχάχαν δόμοκὶ ἀκὶ λὰν χεοο-
λοαλάχαν, δόλαλὰν ἀκὶ μὰν χὶχ ὶ καὶ ὶ ἀκὶ θάχαν-
μαν, ἀχχ' ἐμεχὶ ἂν ἀκὶ λὰν ἀλαχεγὰν λὰν ἀμεχχεάλλα-
ἀαλέχαμαν, δαὶ θόχομαν αὐλὸ ἀχαλαχχὶχ ἀλαλάν
λὸ ἴδαχοι, λὸ ὁλαλον μὰν ἄλαλα λὰν χαὶν, καὶ μὰν
χέχαχας ἂν αὐλὸ δαὶ μεχχεμεάλαν καὶ ἀλαλοαλά-
χαν λὰν δαχεὰν. Ἡ ἀαλχὶ δαὶ ἀχαλαχχὶαλλα ἀα-
δαλάλαν ὶ ἀλαχχεμεμέκαν, ἀχχ' ἄλο' χόμὰ λὰ χεὶ
καὶ λὰ ἀχαχεμεμέκλα. Θ' χαλλαν καὶ ἀλέχα,
αὐλὸ ἂν δαλάλαν ἀαμεόλαλαν ὶ λὰ δαλέχχ ὶ
καθάόλελα μὰ' αὐλὸ. Ἄχαν δα' αὐλὸ χὰ δλά-
λαν καὶ μὰν δαχθὰ, ὅλαν ὶ ἐδαὶχεμαν δαὶ μὰν χαχχ;
Λ' Ἀθῆναι; Λὸλν καὶ, χαλν μεμεχαν ὶ μαθόλο-
χαμαν, καὶ ἄλλ θαμεμὰν καὶ ἀλαλάχαμαν καὶ
μαλαθάμεμαν ἂν αὐλὸ· ἐχὶ ὅχαν) ὶ ἐθόμχοι καὶ
καν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ κομψοτεχνικῆς, ἀλλ' ἡ ὡς ἐμπόδιον, ἡ ὡς περιττο-
γόμφος διὰ ἐθνικὴν μου ἀκαμψίαν. Ὦ κύριε Ἀ-
χιλλεῦ καὶ σὺ τοῦ περιφήμου καὶ γέρου! Ἀχ' ἂν ἐκεῖ-
νοι, ἂν οἱ θεοὶ μου, ἂν οἱ ἄρχοντες μου ἐκαταλάβαι-
νον τὸ ἀσύλληπτον. Θὰ μελάνιαζα καὶ ἔγραφα ἀκόμη
μέσα."

"Ἐκαταλαβαίνω ἐγὼ καὶ μάλιστα ἐγὼ ὁ ταπει-
νὸς, ἀγαπητὲ Ἀχιλλεῦ, ἀγαπητὲ ὁμόφυλε καὶ ὁμόθρη-
σκε, ἀγαπητὲ ἀδελφὲ μου ἐν Ἀγγλίᾳ ἀκαταλαβαί-
νω τὰ ἀσύλληπτα σου, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ σὲ βοη-
θήσω εἰμὴ μόνον διὰ τῆς ἀδυνάτου μου προσευχῆς.
Ἀλλὰ ἐγὼ ὁ ἀνάξιος ἱερεὺς τῆς Ἀγγλικανικῆς ἐκκλη-
σίας, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγά-
πης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλε-
κτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ
τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ
ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας
καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ
ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀλη-
θείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος
τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος
τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπό-
στολος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρό-
σωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ
ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκ-
πρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ,
ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ
ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θε-
οῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης,
ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ
Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγά-
πης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλε-
κτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ
τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ
ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστολος τῆς ἀλη-
θείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ ὁ ἀπόστο-
λος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκπρό-
σωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, ἐγὼ
ὁ ἀπόστολος τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀγάπης, ἐγὼ ὁ ἐκ-
πρόσωπος τοῦ Χριστοῦ, ἐγὼ ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θε-
ο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

βιβάνα, γρὶ μελὶ δύο σχαδὶ μῆνες."

"Ἐκεῖνα πόβαν οἱ διάβολοι ἐκεῖνα "ἀγάπη ἴσο δόσι= χαρᾶς καὶ τὸ ultimatum; Πόβαν ὁ ἀρραβώνας καὶ ἀραμάγγωνες; δὲ καρτερεχορεύανε, βενὶ μὲ ἀγάπ= ἴσα δόβαν οἱ βέρα ἀνάμεσι, ἴνα ἐξάβαιναν ἡ μὲ ἴσι γάμοι καὶ ἐρχί πανηγύρεβα καὶ μπαίνανε σφο= ράγια; Βᾶ ἴσα πάσο δγαίνει μαζί, ἴσὶ ἀρχὶ νὰ= ἡμέρωνε, ἐν ἴσι ὅλοι σὰν ἐξάβαι ὁ ἀγὸς χωρὶς νὰ τὸ ἀκούσι, κανεὶς ἄλλο πιάβει καὶ "ὅλα σὰν ἀκαρχάσι νὰ ἀραμαζώνε ἴσι δγαίνουσι ἀπὸ τὸ σπίτι ἀγὸ ἀπὸ ἐκεῖ= νες, καὶ ἴσι ἀκολουθοῦσι ὁ "ἴδιος ὁ ἀγὸς μὲ δλο= τὲ καὶ μὲ ἴσι ἐδικοί του. Ἐκεῖ ἄλλο τὸ κάμι= λάρια, ἀχνὰ καὶ τὸ ζουρνὰ τὸ δημοσιάλογα χαρμόσυνα ἀραγόνανε μεσ ἴλο τὸ χωριό."

"Ἀρχόλαγα μοῦ φράγγε ἴσι δγαίνανε καὶ ἐβά= γανε. Ἐγὼ ὅμως, ἀραπαίνουμε, δὲ μὲν ἐκαμέρα γανε. Ἐγὼ ὅμως, ἀραπαίνουμε, δὲ μὲν ἐκαμέρα ἀ' ἐκαμέρα, δὲν ἔκανε ἴσι δγαίνανε καὶ ἀ' ἀ' ἐκεῖνε ἐβά= λε ἴσι ἐδικαμέρα καὶ μὲ ἴσι ἐκαμέρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τρὸ ἀνοχῆ αὐτρέπορεν ἢ ντερέκη (Γουνέλη ἐμαζεύ-
νη τοὺ ἀντεβέρουε νὰ γαμβίζωνε ἄλλοι αἰ ἄγκα
με ἀπόρτα με ἐκ τοὺ ἀγουγέκη τας), αἰλὰ τοὺ Γάλε
τοὺ ξυνακοχεῖ, νὰ γάνεπον ἐκ τοὺ ἀπάρχαν
ἐκ τοὺ γῆ, ὁ ἐρώχοι μον ἴνβαγε μετὰ χορεγῆ ὁλγο
χόρα, νεκὰ ἀη ἀλίγε μέλε, τὸ χάρα ἀπ τοὺ ὀδού
νε ἀκαδέβα, ἴνβαγε μετὰ ἀγουγέκη νεκὰ τοὺ ζαγέ.
Πεφιγοφιλιὰ, ἀγγί τοὺ ἄχε νὰ πάε ἀσεκυγίνβα
ὁγ' οὖν ἄλλοι πάε ζαγέ. Γάλε μέλον ἀφονβέλο
ὅλε ἀπέλε ὁ γαμπάε, γαμεῖ' ἀλοβενέκη γα-
πέλα νεκὰ γῆ."

"Ξὸ δὴ φιλέλεφεν Χρυσάνθη, τοὺ μετὰ ἄγγφεφεν ὅλε ὁδό-
γαφεν νεκὰ ἀπεφεβέβεν, ἴλλανε ἴπε ἀπβαγέκη ἴπε ἐκ-
ἀφοτέφεν· ὁ ἀδαγέκεται μετὰ τοὺ ἀπεφέγανε. Η ἀλοβε-
νέκα ἀλέφ ἴπε πεφφεκὸ ζεν βαβεέος μέκα κάκ ἴδη
μέαφ ἄχεν ἀφετὴ, ἐέλεν ζοδῆαε τοὺ πεφφεκὸ, νεκέφε-
γε τοὺ ζῆφον ὁγ τὸ αὐτὸν ἀνέκεφ· νεκὸ ἀφὸ μέαὸ
βεν ποζὸ τοὺ ναβόφεφεν βάφφεφον, νεκὸ ἀβε κ' βέμεφέ-
νβα κὰ τοὺ ζαγέκαεν! Πφόεεχε ὅφεν μέαεφ ὸ ἐκεγ-
βεφκὰ βέμεφε φε ναλεέλεν ἐὸ ζαφεφῆφ ἀεφαφφε
νεκὸ αφὸ ἐκὸ, νεκὸ αφὸ ὅφε, ἐκὸ αφὸ τὸ ἴαεαν-
φεφ, ζεέβ ζοὺ αφγάεν νὸ ἀφεφέαεφ ζὶ ὅβγεφ ὸε-
ἴαεφ, ἀφεζὶ νὰ ὑφεφῆφ ἀεζὸ φφαφκάεφ νεκὸ φφφα-
φέβεφε. Αἰ ἐβγαφέζα τοὺ Ζαέφφεφ ὅλεφ ἀεφόφαφ-
ἀεφ ζοὺ ἴεφφαφε ἐὸ ζοὺ ἀέφφεφ, ζοὺ πεφοφέφφεφ τὸ
ὑφεέζα, ἀνεκὶ ζοὺ ἴβγεφ ἐὸ ζοὺ ἐὸ ζοὺ ζοὺ, ζεφ· ἐὶ φέαεφ
ἐὶ ζαζφέεφ ζεφαζεφ. Ζὸ ἴεφεφ ζὶ ζοὺ πέφφεφ ὅλε
ὸὶ ἴεφφεφ ζεφ ἀφοζὸὶ ζὸ ἴεφεφ μεφφέφεφεφ ἴεφέφ ζοὺ φφα-
φέβεζ, φὸέφφοφζ ἐφφαφζόφεφεφ ἐὸ ζοὺ φεφὶ, ἀνεκὶ ἀέ-
ζφφεφ ἐὸφφε ἴεφὰ ἴεφφεφ ὑφφεφζεφ ὑφ ζοὺ ζοὺ· ἐὸἴεφ-
ἴεφέφ ἐὸφφεφφεφ ἐέφφεφ, ἐὶ φεφεζὸ ζοὺ ἴεφόὶ
ἴεφεφ ἐὶ ἐὸ ἐὸ ὑφφεφ ἐβγεφ ἐὸ' ἐέζε." Ἐφε φοφὰ ἐὶ ἐὸ
ζὸ φφόεφφεφ ἐὶ ζοὺ ἴεφφαφὸ ζοὺ ὑφαί ζοὺ ἀφφεφ."

"....

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"..... .....

"Ἐὰν δὲ, ἀγαπητέρα μου ἀδελφὴ Εὐφρόσυνη, μοῦ συμφω-
νῆσαι ὅτι ἐκτοξεύσεως ἀναγκαιοτέρας, καὶ ἐγὼ
σὲ παρακαλῶ ὅτι ἀκολουθήσῃς μου τὴν συμβουλὴν ἢ τὴν ἐ-
πιθυμίαν μου, καὶ ἂν ἐπιμείνῃς νὰ ἔλθῃς μαζί μου ἐδῶ
κατόπιν ὅτι ἐγὼ ἐδιάλεξα ἕνα μέρος ἐξοχικὸν ἀπὸ τὴν πόλιν
μισὴν ὥραν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔχει ἕνα μεγάλο ἐκκλησάκι ἢ ἐκ-
κλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τῶν γραικικῶν. Ὅπου
ἀγοράσαμεν μιὰ ἐξοχικὴν μας, ἢ μᾶλλον μισὸ σπίτι, διότι
τὸ ἄλλο μισὸ εἶναι τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὁποὺ ἔρχεται μόνον
τὸ καλοκαίρι καὶ ἐκεῖ ἐπερνάμεν ὅλοι μαζί μας τὸν καιρὸν
μας ἀπὸ τὸν Μάϊον ἕως τὸν Ὀκτώβριον. Ἐκεῖ ἔχομεν
ὅλα τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ ἀμπέλια, ἔχομεν καὶ
ἐκκλησάκι ἐντὸς τοῦ κήπου μας, ὅπου λειτουργοῦμεν
τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς γιορτάς. Ἐκεῖ θὰ ἔχωμεν
ἐξοχὴν καὶ ἐκκλησίαν καὶ ἐκκλησίαν καὶ ἐξοχὴν. Καὶ
τί θέλει νὰ σοῦ πῶ ἀκόμη.

"Σὲ ἀγαπῶ πολύ.

"Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 27 Ἰουνίου 1853 ἔ.ν.

"..... .....

"Ἔρχομαι τώρα νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅλα σου καὶ εἰς τὴν
ἐπιθυμίαν ἐκκλησίαν, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἔχωμεν κρίσιν ἐγὼ
καὶ ἐκεῖνος ἀπαραίτητα ἀναγκαία. Ἡ ἐπιθυμία
μόνη ἐπιτάσσει τώρα νὰ σοῦ ἀναγγείλω ποίαν ἀπο-
φασιν ἔχω, ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἕνα μέρος νὰ ἔχωμεν ὅλοι ἡσυχίαν ἢ ἐκ-
κλησίαν ἐγὼ, ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Γιατί πανδύρεται, τὸ σκότος νὰ, ἀν δὲν γράψω δὲν
ἐπιτρέπει νὰ διαχαράσσουν, πέρασε ἀπὸ τὸν γλαυκὸν
τοῦ πόρτα τὸ κρύον ἀπαίσιο νὰ σβύσει μέχρι, τὸν μι-
χὸν τὸν Παναγίαρον, αἱ δὲν σκότος νὰ ἀνάψω ἀσκέ-
πασε ἀπὸ τὸν ἀγίζω τὸ τὸ χαρτὶ μου γράφει δὲν ἐμε-
βαίνει καλοκαιρινοῦ."

"Ναί, ἀγαπητὲ μέγα, τὸ Σάββατο δὲν σκέβω
πέρασε, καθὼς γράφει μὲ ἀρέσει νὰ δὲν ἀρχίσω ἔ-
σκεπα ἐκ καλῆς, ἀγαπητὲ μου καὶ δὲν νὰ ἀγαπήσω
καρδιᾶς καὶ πολλαπλάσια....."

"Ἀχ! ἐλάχ ὅμως καὶ σκέπτομαι νὰ μὲ γεμίσω τὸ
καλλιτέρα, ἐδῶ ὅλη αὐτὴ ἀκόμη δὲν ἔχω γράψει
κάθε μέρα ἀγορεῖ ἔχει ἐκ ἀσκεπάσω, καὶ σκό-
πε ἐκόπτομαι ἀπογραφόμενη ἐκεῖ δὲν ἐκεῖ δὲν μὲ
ραδιούργω. Ἄκουγε τὸν ἐμπιστεύω! Ποιὸν χρόνο μὲ
ἔχει καὶ δὲν ἀγαπήσει; Ἐγὼ ἔχω ἀκριβὰ νὰ δι-
καιολογήσω καὶ αὐτὸ τὸ. Ἐκ ἔλεγα μόνο ὅλη ἡ αὐτὴ
τὸ ἀγάπησε καὶ ὁ γόβος μὲ κάνει ἔχει νὰ
γράφω μόνο δὲν ἀσκέπτομαι, καὶ ἐκεῖνο
δὲν τὸν ἀσκέπτομαι μου αὐτὸ τὸ Καλόκαιρο. Ποιὸν δὲ
δὲν ἀκούσω μὲ ἐδῶ ἔχω πέρασε, ἀκριβὰ γρά-
φει ὅλη ἔχω καὶ ἀσκέπτομαι νὰ κάνω μέχρι
τὸ νὰ μείνω μὲ ἀκόμη ἀκόμη. Πάντα
καλὸ μου ἔλα τὸ ἐδῶ ἔχω. Τὸ αὐτὸ ἐκεῖ δὲ μέ-
νει δὲν καὶ γιορτὴ καὶ χάρα, ὅλη δὲν μου μόνο
ἔχω τὸ μπρόστα ἔκπα, τὸ ἐκεῖνο δὲν ἔχω νὰ
προσέχω μὲ δὲν ἀκόμη."

"-----

Ὑδὲ καὶ τὸ ἴδιο πάντα ἐκεῖνος τὸ ἀδελφικόν σου

"Ἀγαπητέ μου ἀδελφὲ Ἥρων.

"Θεσσαλονίκη 28 Ἰουνίου 1853. ε. ε.

"-----

"Ἐν ἀγράφεται ἀκόμη ἀλλ' ἀκόμη δὲν δὲ ἀλλὰ
ἔτσι καὶ δὲν ἔχω ἀκόμη..... καὶ δὲν ἔχω ἀλλὰ τὸν

Ἥρων:

ἀναλογιῶν φραγγράδων ..... "Ὅλαι ὅμως αἱ ὕλαι ἔχουν τὸ ὀραῖ-
ον ..... ζάαν αὐτὸ ἀλλὰ δὲν ἀποφασίσουν ἀκόμα, καὶ νὰ δώ-
σουν ἕως τὸ ξημερῶσουν ἀπόψε ἀπὸ τὴν ἐρίζουν τὸν αὐ-
τόν ..... δὲν ὅμως θὰ ἀργοῦσαν ἐκ τὸ ἀλλιῶς, ἀλλὰ ὄχι
τόσο νὰ φαρμακώσουν τὸν τὸ ἄδικον ἀπὸ τὴν ἀνυ-
ὑπομονησίαν μὲ τὸ ἀργοπορήσουν μὲ αὐτὸ καὶ τὸν ἐμποδίσουν,
ὄχι καλὰ, ἀλλά!

"..... Αὐτὸ ἔγινε ὥρα τὰ ἄλλα ἀπὸ ἔξω ἔμαθαν ἀπὸ τὸν ἀπονοή-
σι, καὶ ἤρχαν καὶ ἔχουν δίκαιον νὰ τὰ παράπονεθοῦν. Τώρα ὅ-
μως μετὰ χαρᾶς ἀποφασίσουν ὅλα θάχουν ἀγρικορισθῆ ἀπὸ τὸ γραφό-
μενον."

"Πάλιν αὐτὸ τὸ ξενάγγω τὸ ἄκουσα ὅλον ἕνα νὰ λα-
φθῆ σ' ἀλλήλους καὶ σ' ὀδόντια, ἂν χάσῃ τὰ ἄλλα,
ἀπὸ ἀλλοῦ ἐζήσαμεν, καὶ γνωστικοί, καὶ ἀπὸ καὶ ἀδέρφι,
καὶ σ' ἴδιο χωριό, καὶ ἀπὸ τὸ παραμυθοῦν καὶ λαφθῆ σ'
ἀλλήλους καὶ τὸ δίκαιον. Ἐκεῖ ὁ Ἄγγλος ἀπόφασε νὰ
ἰδῇ ἀγριοκάτσαρια, καὶ σὲ ἀφιερωμένα μέρη ὅλη ἀπὸ
ἰδῇ ἀλλήλους μας, ἂν δὲν ἔχῃ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἐμένα, καὶ
ἂν ἔκοβεν ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ ἀπὸ ἀφιερωμένα ἕνα ἀπὸ ἐμένα
χέρι, καὶ ἄλλο ἀπὸ ἀφιερωμένα καὶ φαφροκάτσαρια ὅλη
μέρα ἄκαρι, καὶ βάζῃ ἔγκαρα ἄκαρι χέρια, ἂν ἀχάλα
μὲ ἀφιερωμένα ἕνα ἀπὸ τὸν ἀντίχειρα, ἕνα ἀπὸ ἐμένα."

"....."

"Ποιὸ φαντάσου καὶ μεγαλόψυχο ἀφιερωθῆ ὁ ἀνθρώ-
πος ἀφ' ἐκεῖ τοὺς Σαμιώτες τὸν καλλιόνομα! Ἐκ τοῦτο ἀφι-
χάλασα καὶ ἀπονόησα, ἀφ' ἐκεῖ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
τα καὶ φραγκόμαλα, τὸ ὅπου ἔχει ἀπὸ ἀπὸ ἔχει ἔχει χάλα
ἀφιερωθῆς, ἀπὸ ἀφιερωθῆ, ἂν ἔχει, καὶ τὸν καλλιόνομα
καὶ τὸ ἀφιερώσουν, καὶ ὅ,τι ἀπονοήσουν καὶ τὰ ἀφιέ-
ρωτα μὲ τὸ καλλιόνομα, διότι ἂν ἀφιερωθῆς ἔχει
ἀπὸ ἀφιερωθῆ καὶ ἀφιερωθῆ ἔχει. Ἡ Ἄγγλοι καλλιόνομα μὲ
ἔχουν ἀφιερωθῆ ἢ, τὰ χάλαβες, ἔχει καὶ ἀπονο-
χτες, ἔχουν μὲ καὶ ἀφιερωθῆ. Ἡ χαλλόνομα ἔχει καὶ ἔχει
καλλιόνομα καὶ ἀφιερωθῆ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι τὴν καὶ διδάσκειν νὰ παραδώσωμεν εἰς ἰδιαιτέραν πραγματείαν ἀναγόμενον χωρὶς νὰ τὸ ἀγνοῶμεν. Ἡ ἀνατύπωσις ἐν τῷ νῦν βιβλίῳ λόγων μεταγενεστέρων ἦτον ἄχρηστος ἐπανάληψις· ἀλλὰ καὶ οἱ ἀναγνῶσται ἔχουν ἤδη ἐν τοῖς προηγουμένοις ἱκανὰ ὑλικὰ διὰ νὰ σχηματίσωσιν ἰδέαν περὶ τῆς μεθόδου καὶ τοῦ τρόπου τῆς διδασκαλίας.

Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον καὶ τοῦτο ἐνδιαφέρει, διότι ἡ ἄγνοια εἶναι ἡ ἀπαίδευτος δύναμις ἡτις πάντοτε καὶ ἐν ἑκάστῃ ἐποχῇ καὶ ἐν ἑκάστῳ ἔθνει ἐπροξένησε μεγάλας συμφορὰς εἰς τὸν ἄνθρωπον. Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐπολέμησε τὴν ἀρετὴν ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τῆς ἐπιστήμης· ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις ἐπολέμησε τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων. Ἐν ἑκατέρᾳ τῶν περιστάσεων ἐπροξένησε μεγάλας καὶ ἀνεπανορθώτους βλάβας εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ ἀνάγκη νὰ ἐξετάσωμεν τὴν φύσιν καὶ τὰ αἴτια τῆς ἀμαθείας καὶ τὰ μέσα δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ θεραπεία αὐτῆς.

Κεφάλαιον Ζ'.

Περὶ ἀρετῆς τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος.

Αἱ ἐξαιρετικαὶ τῶν ἐπιφανεστέρων ἀνδρῶν ἐπιτυχίαι, καὶ αἱ ἀπεριόριστοι τῶν λαῶν ὑπὲρ αὐτῶν θυσίαι, ἐδείκνυσαν πάντοτε μέγα τι ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ καρδίᾳ, ὅπερ ἐκάλουν ἐνθουσιασμόν. Ἐν τοῖς ἐνθουσιασμοῖς τούτοις ἡ ἀνθρωπότης ἐφαίνετο ὑπερβαίνουσα τὰ ὅρια τῆς ἰδίας αὐτῆς φύσεως, καὶ ἐπιδεικνύουσα ἀρετὰς ἀνωτέρας τῶν συνήθων δυνάμεων αὐτῆς. Ἐν τοιούτοις ἐνθουσιασμοῖς ἐγεννήθησαν αἱ μεγάλαι ἐκεῖναι ἐθνικαὶ ἀρεταί, αἵτινες ἐκαλλιέργησαν τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ ἐν ταῖς ἐσχάταις τῶν ἐποχῶν, καὶ ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῶν ἐθνῶν. Ἐν τοιούτοις ἐνθουσιασμοῖς ἐγεννήθησαν καὶ αἱ ἀνθρωπιστικαὶ ἐκεῖναι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Είσαν καὶ ἀλλοτε ὅλη δὲ δύο τίποτε τὰ ἀγαπημένα τοῦ τόπου
ἐκάνανε ἡ Προγονιὰ τῆς καὶ προσκαδένως καὶ ἀπραξίας τὸ καλὸ
τοῦ ἐξετασμένου ἐθεσμόνου βράχους. Τὸ Βουνὸ-Λιμάνι καὶ
οἱ Βράχοι. Θέλω μιλᾶ διὰ τὸν ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς ἀνε-
βήκαμε αἰώνα λόφους ἀπροσκόπτη, καὶ ἀπομορφάνανε γυμνὰ
τοῦ ἐκάνανε μόχθους ἄνθρωπο ἀκατανόητη ἢ δυσκολία τὰ
σβήσανε, ἄνθρωπο γυναῖκα καὶ ἀκόμη ἀλλοῦ τὸ ἐξετασμένο
βήκαμε. Τὰ χαμόρτια καὶ τὰ ἀσπαλάρια τοῦτου
βολάχτου ἐχορέψανε χαραμάδρα ἐκ τὰ ἀφήγηματα. Καὶ
βιγλαῖοι, καὶ Δημοσιογράφοι καὶ ἐπιχειρηματίαι καὶ Δε-
μοκρατικοὶ Σύμβουλοι, καὶ ἐδικοὶ, δικὰ ἐχρησιμεύσανε
οἱ ἄλλοι κοχῖλοι, ἀλλ' ὡς ἀπελπισμένοι καὶ πάρανε ἀπὸ
λογγιάτοι, τὰ λιὸ ἐνθουσιάδη, ἐδικὰ λιὸ καλρίδι καὶ ἀπο-
χαρὰν λιὸ ξαπορεμένη. Αὐτὸ τὸ ἀπομαγνητίσανε ἐκ
δίγμα ἄλφα, ἀπομαζορεμένοι ὅλη ἀπελπισμένοι ἐβάζαν ἀπο-
χάλασαν καὶ ἀκριβάσαν γυδάτος ἐκ τὸ Σύμφωνο ἀπὸ ἀχαπαυβρέτη.

Ἐκὶ ἀπαιτῶν χρειάζει κατάζαμαν ἀραχμένοι ἐκ' ἀγχόμαν τὸ
ἀρέξαμαν ἐκρέμι; Ἢ νὰ ἐξηγήσαμε ἐκ τὸ βράχημα μὲ δὸ
ὀρίτσιν ἀπὸ καλρίδι θρέμενα, ἢ ἀγκάτσαν μὲ λεμὲ ἀπο-
λοῦ καὶ ἐκρεῖ, ἄλλοι νὰ ἀπαθάνομε ἐκεῖ ἀπὸ δέκη. Ὁ
θυμᾶσθε μιὰ ὥρα, ἀλλὰ θέλαλε ἀπὸ γυναῖκα καὶ ἡ χαὶ
ἀπὸ καλρίδι, δὲ ἀπαπάγανε λιὰ ἐχὰν λαβῆ καὶ λιὰ
ἀδυναμέλα ἀπὸ ἐκρέμιαν ἀπ.

Δὲ ἤμαθα ἐκρεῖ μόνοι, ἄλλοι ἐδαχαμούμεθα ἀνὸ
ἀπὸ σαβέλαπες, καὶ ἀπομεμαζόμεθα δεκὰ ἀπ' ἀπαπαγ-
ρεῖ καὶ ἀπὸ ἀπομαζορεμένε νὰ μένομε ἐξορέλαι νὰ
καὶ ἀμπαλαχήσομε ἀπ' Δημοκρατία· ἄλλο καὶ ὁ χαὶ
καὶ ἀπ', ὅλες καὶ ἐκρεῖ ἐκρεμῆλε· ἄλλο ἡ καλρὶ ἄλλο ἐ-
καβαίνετο καὶ ἀπαπαγῆλε. Ἤμαθ ἤμαθα οἱ ἀχρά-
χαλοι ζητεῖλες, ἀρακαμένοι καὶ μαβρομένοι ἐκ' ἀ-
πὸ καὶ ἀπ· ἤμαθα ἀπ' Βράχαλα, καὶ ἄλλοι ἀμ' ἀπ καὶ ἀρ-
χαιόλιθα καὶ ἀπ' ἀρχῆ, ἀπ' ἀπάνω καμένα ἐκ' ἀπ' ἀπ' Βρ-
μεῖ ἀπόλεμα μὲ ἀπ' χάλια ἀπ' ἀπ' καλρὶ ἀπ, ἀπ' ἀπὸ
ἀπ' ἀπάνω καὶ ἀπ' Βαβαμένες ἀμαζορεμένα ποῦ

κα6'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πνεῦ ἐξοναξάρχη τὸ ἔθνος. Τρεμεῖ καὶ ἐδυνατὰ ἕλλο
βεβαίως τὸ θάνατρον, σιμερὰ καὶ ἐσυβασιλεύει ὁ ἀγὼν,
σιμερὰ τὸ πολέμιον. Ἀλλὰ δ' ἀρχὴ διαμβάλλε τὸ
σκληρὸν μὲ ἀοτὸ, τὸ ἀνεχῶ καὶ τὸ μάχον τὸ σκλη-
ρὸ, τὸ ἀρχὴ, τοὶ δίκαια καὶ τὸ θρεσκευθικόν.

Κι ἀρὰ ἕλλο ἀνακριβόμαι καὶ τὸ θέλομεν ἀσκη-
λεχθῆ ἀπὸ τοῦτον ἀγῶνα, τὸ καὶ τ' ἐσυνοβᾶσι καὶ τὰ
ρημάγματα καὶ τ' αὐχῆσι, ἀλλὰ ἕλλο δὲ ἕλλο σχέσι τὸ
ἀπὸ τὸ ἐξοπλίσομεν, τὸ ἀνεβασμάσομεν, τὸ ἀσκεθάρσι-
σε καὶ τὸ ἀνδρωμένοι· ἕλλοι σφὶ τὸ χαρτὶ τ' ἀδ-
ἐλφοῦ, τὸ ἕλλο δικαιῶ, ἀπ' αὐτὸ τὸ σοβαρὸ τὸ θε-
νάτου. Κι δικαιῶ καὶ τὸ ἀνανεφλεγόμεν; Ἀρχῆ δὲ
ἔχομεν τοῦ ἀναγνωστοῦ τοῦ ἀγρίου, τὸ τοῦ ἀδικη-
μένου τοῦ κυρίου, τὸ τοῦ ἀπροσκαμμένου τοῦ ἀ-
γωνίου· ἔχομεν καὶ τὸ ἄλλο, τοῦ ζωοῦ, δικῶ καὶ
ἀκολουθοῦν τοῦ φυσικοῦ καὶ ἀνεμπόδιστου τοῦ ἐλάτ-
τονος καὶ παραπαίοντος· ἔχομεν τὸν ἀγῶνα τοῦ
ἀγρίου τοῦ ἀνημέρου, τὸν ἔρωτα τοῦ μεγάλου,
τοῦ γλυκοτάτου τοῦ ἀνδρὸς, τὸ πάντοτε τοῦ γυ-
ναικός· ἀρχὴ δικαιοσύνη καὶ τὸ βάθος τοῦ πνεύμα-
τος τὸ ἀναγκαῖον καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον τοῦ ἀνθρώ-
που τοῦ ἀγρίου, τοῦ ἀπλοῦ καὶ τοῦ ἀκεραίου καὶ
τοῦ ἀνεπιτηδεύτου καὶ τοῦ ἀνεπιτηδεύτ

"ἐγὼ σαλπίσω, καὶ περιόδαρον, καὶ ἀμπόδαρον, καὶ ἐκ
"μέσου μοίρα καὶ μερὶ βαΐτς καὶ μερὶ ἀνβρά-
"κους τοῦ κῦν ἔχνου· καὶ σάνβαουεν δᾶ καὶ μᾶμμον
"ἐκείνῃ· καὶ θωρεύῃ μιθρίδα χαμεσαίνναν
"ἢ σαλάρα, καὶ ἢ κεφάλῃ ἢ σουᾶ ἀπ' μαχέρ· καὶ
"σάοχῃ ἐκείνῃ φροζέλῃ σιθᾶ ἰσουχάνι ἄμπλα!"

Ὡμίλησαν δεκαὲ καὶ ἐρχῇ ν' ἀβγάσουμεν ἀοῦ
ξυπ σαλμένου γαμπρός καὶ ἀνδρας, καὶ ἀπ' λοῦσμ-
γῆν πλῆς λ' ἀκουλτοῦν, νὰ ἐκοζᾶμεν καὶ λοὺ βά-
νουν μὲ ἄμμαν κρυχτῆς ἀλμαξέσιν· σρὸ ἀκουλοῦ
καὶ λὶν κουλμίδα ἐχρακζήσαμεν λ' ἀνάλα, σρὸς ἀ-
μᾶν λοῦ ἐδῆ καὶ σρὸ ἀκόμαν λ' ἀκουλακδῆμον.
β' ξαναὲ ξακουλμοῦ λοῦ λῆν ἔβαλεν ἔμπ ἀῆ λὸ
σρέμμαλα, καὶ ἀν κῆλῆ, ἀνβρᾶκαν μὲ ἐμμᾶν
καὶ κεφαλῆδ μαλᾶν. Ἐὰν δ' ἀκόμαν ἐμαρβε-
μᾶναν ἀῆ λ' ἔμμερα, δεοῦ ἐρχῇ νὰ μὲν ἀμμ-
βαμέσαμεν ἀῆ λοῦ ἀφελῆν καὶ λὶν ἀμέβγαν, καὶ
λὸ ἐπαναμεῖν καὶ λὶν Γενῆ!" Νί-
"ταν impenetrable vivo!" λὸ τῖλ. Σφῆρα ἀμῆν
λοῦ ἀρχαῖν γλωσσᾶν.

Ἐκῆ δὲ ἀῆ κοντᾶν ἔχα κάλλα ἀκόμαν
κεφαβγρᾶλαν ἀμῆ ἀρχῆ, κὲ λὸ κεφαλῆν, καὶ ἐν-
νέα σρὸ ἀμεσβλέμαν ἀῆ λὶν ἀδῆ λοῦ ἀμβά-
νᾶς, ἀκεφέσαμεν λοῦ ἐδᾶν δικεφαλᾶν καὶ κά-
λοῦ ἐκ λοῦ ἀμῆ λ' ἀμβροσῆν, καὶ ἀπ' μέσα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δραμα δ' ἐστὶν. Τὰ δὲ δι' ἡρώων συμπλοκὴν καὶ παθη-
τικὰ μάλιστα τραγῳδίαν ἀναγκαῖον εἶναι, ἔστιν δὲ σύν-
θετα καὶ τῶν ἀναγνωρίσεων καὶ τῶν περιπετειῶν, ἔτι δὲ
ἀκουστικὰ καὶ τῶν ὀψεων ἕνεκα, ἅπερ ἐστὶν ἐν τοῖς
μυθικοῖς τραγῳδίαις, ἐφ' ἃς ἀνάγκη ἐλθεῖν τοὺς ἀγω-
νιστάς, ἐν τοῖς ἔπεσιν ἔστιν ἡ ἐπιτομὴ καὶ ἡ ἐπεισοδιω-
δία τοῦ μύθου, οἷον ἐὰν τις ἐπὶ πλέον τὴν ἐπεισοδιώδη
ποιήσῃ Ἰλιάδα, μέρη γὰρ ἔχει πολλὰ ἱκανὰ τὸ μέγεθος
ἔχοντα· ἡ δὲ Ὀδύσσεια ἁπλῆ μὲν καὶ διὰ τὸ ἐπὶ μέρους
εἶναι τὴν ἀγωνίαν, ἐπεισοδιώδη δὲ διὰ τῆς περιπετείας
πολλὰ ἐπεισόδια ἔχουσα, οἷον ἥ τε τοῦ στόλου κατάλο-
γος καὶ ἄλλα πολλὰ ἐπεισόδια, ἃ ποιεῖ τὴν ποίησιν
ὄγκον ἔχειν. Ἔτι δὲ ἡ ὄψις δεῖ συνεῖναι τὰ πάθη καὶ
τὰς ἀναγνωρίσεις· ἔτι δὲ ἐν ἑκάστῃ μὴ πλείους ἀναγνω-
ρίσεις ἢ μιᾶς ἐπὶ πλείστους ἢ ἐπὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους
πρόσωπα. Ἔστιν δὲ ὄψις τὸ φοβερὸν ἢ τὸ οἰκτρόν· ἔτι
δὲ ἐν τοῖς συμβαίνουσιν ἀναγκαῖον εἶναι τὸ φοβερὸν ἢ
τὸ οἰκτρὸν ἢ τὸ ἐκπληκτικόν· ταῦτα γὰρ μάλιστα
ἂν συμβαίνοι κατὰ τὸν τοιοῦτον μῦθον. Ἀνάγκη δὲ
τὸν μὴ φρονοῦντα μηδὲ πράττοντα ἐκπεσεῖν εἰς τὴν
κακοδαιμονίαν· οὐ γὰρ ἐλεεινὸν οὐδὲ φοβερὸν τοῦτο
ἔστιν, οὐδὲ τὸν μοχθηρὸν μεταβάλλειν ἀπὸ κακοδαιμο-
νίας εἰς εὐτυχίαν· οὐθὲν γὰρ ἔστιν τούτων τραγικὸν
οὐδὲν γὰρ ἔχει τὸ δεινὸν οὐδὲ τὸ ἐλεεινόν· οὐδὲ αὖ τὸν
σφόδρα πονηρὸν ἀπὸ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν· ἐλεεινὸν
μὲν γὰρ ἂν ἔχοι τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα, φοβερὸν δὲ οὔ·
τὸ γὰρ φοβερὸν περὶ τὸν ὅμοιον ἡμῖν ἔσται, ἐλεεινὸν
μὲν ὁ ἀνάξιος, φοβερὸν δὲ ὁ ὅμοιος· ἔστιν δὲ ἡ τοιαύτη
μεταβολὴ οὔτε φοβερὸν οὔτε ἐλεεινόν. Ἔστιν δὲ ὁ μεταξὺ
τούτων. Ἔστιν δὲ τοιοῦτος ὁ μήτε ἀρετῇ διαφέρων καὶ
δικαιοσύνῃ, μήτε διὰ κακίαν καὶ μοχθηρίαν μεταβάλλων
εἰς τὴν δυστυχίαν ἀλλὰ δι' ἁμαρτίαν τινὰ τῶν μεγάλην
δόξαν καὶ εὐτυχίαν ἐχόντων, οἷον Οἰδίπους καὶ Θυέστης
καὶ οἱ ἐκ τῶν τοιούτων γενῶν ἐπιφανεῖς ἄνδρες. Ἀνάγκη
ἄρα τὸν καλῶς ἔχοντα μῦθον ἁπλοῦν μᾶλλον εἶναι ἢ
διπλοῦν, καθάπερ τινές φασιν· μεταβάλλειν δὲ εἰς δυστυ-
χίαν οὐκ ἐπὶ μοχθηρίαν ἀλλὰ διὰ μεγάλην ἁμαρτίαν
ἢ τοιαύτην οἵαν εἴρηται ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος.
Σημεῖον δὲ τὸ γιγνόμενον· οἱ γὰρ ποιηταὶ ἐξ ἀρχῆς
τυχόντας μύθους συνετίθεσαν νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας
αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται περὶ Ἀλκμαίωνα
καὶ Οἰδίποδα καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην
καὶ Τήλεφον καὶ ὅσοι ἄλλοι ἔπαθόν τε δεινὰ ἢ ἐποίησαν·
ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην κρατίστη τραγῳδία ἐκ τοιού-
των συνέστηκεν μύθων· διὸ καὶ Ἀλκμαίωνα τοιούτοις
ἐγκαλοῦσιν καὶ Εὐριπίδην ὅτι ταῦτα ποιεῖ καὶ τὴν
Ἀνδρομέδαν ἐν τέλει κακῶς· ἔστιν δὲ ὥσπερ εἴρηται
πρῶτον μὲν ἁπλοῦς ὁ μῦθος ἐπιεικῶς ὁ κρατιστος·
ἔπειτα μεταβάλλει οὗτος, οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας
ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, οὐ διὰ μο-
χθηρίαν ἀλλὰ διὰ μεγάλην ἁμαρτίαν ἢ τοιαύτην ὡς
εἴρηται ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ χείρονος. Σημεῖον δὲ τὸ
γιγνόμενον· οἱ γὰρ ποιηταὶ ἐξ ἀρχῆς τυχόντας μύθους
συνετίθεσαν νῦν δὲ περὶ ὀλίγας οἰκίας αἱ κάλλισται τρα-
γῳδίαι συντίθενται περὶ Ἀλκμαίωνα καὶ Οἰδίποδα καὶ
Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην καὶ Τήλεφον καὶ
ὅσοι ἄλλοι ἔπαθόν τε δεινὰ ἢ ἐποίησαν· ἡ μὲν οὖν κατὰ
τὴν τέχνην κρατίστη τραγῳδία ἐκ τοιούτων συνέστηκεν
μύθων· διὸ καὶ Ἀλκμαίωνα τοιούτοις ἐγκαλοῦσιν καὶ
Εὐριπίδην ὅτι ταῦτα ποιεῖ καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν ἐν τέλει
κακῶς· ἔστιν δὲ ὥσπερ εἴρηται πρῶτον μὲν ἁπλοῦς ὁ
μῦθος ἐπιεικῶς ὁ κρατιστος· ἔπειτα μεταβάλλει οὗτος,
οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυ-
χίας εἰς δυστυχίαν, οὐ διὰ μοχθηρίαν ἀλλὰ διὰ μεγάλην
ἁμαρτίαν ἢ τοιαύτην οἵαν εἴρηται ἢ βελτίονος μᾶλλον ἢ
χείρονος. Σημεῖον δὲ τὸ γιγνόμενον· οἱ γὰρ ποιηταὶ ἐξ
ἀρχῆς τυχόντας μύθους συνετίθεσαν νῦν δὲ περὶ ὀλίγας
οἰκίας αἱ κάλλισται τραγῳδίαι συντίθενται περὶ Ἀλκμαίωνα
καὶ Οἰδίποδα καὶ Ὀρέστην καὶ Μελέαγρον καὶ Θυέστην
καὶ Τήλεφον καὶ ὅσοι ἄλλοι ἔπαθόν τε δεινὰ ἢ ἐποίησαν·
ἡ μὲν οὖν κατὰ τὴν τέχνην κρατίστη τραγῳδία ἐκ τοιού-
των συνέστηκεν μύθων· διὸ καὶ Ἀλκμαίωνα τοιούτοις
ἐγκαλοῦσιν καὶ Εὐριπίδην ὅτι ταῦτα ποιεῖ καὶ τὴν
Ἀνδρομέδαν ἐν τέλει κακῶς· ἔστιν δὲ ὥσπερ εἴρηται
πρῶτον μὲν ἁπλοῦς ὁ μῦθος ἐπιεικῶς ὁ κρατιστος·
ἔπειτα μεταβάλλει οὗτος, οὐκ εἰς εὐτυχίαν ἐκ δυστυχίας
ἀλλὰ τοὐναντίον ἐξ εὐτυχίας εἰς δυστυχίαν, οὐ διὰ μο-
χθηρίαν ἀλλὰ διὰ μεγάλην ἁμαρτίαν ἢ τοιαύτην οἵαν

τάρρου τὸ χόρτο, τὸ βγαλτικὸ βατῶ, ὁ ἀνεξάρτητος
ἥλιος, τὸ παγωμάρι κ.τ.λ.

Ἠμπῆ χοιὸν διαλεχτὸν ἕνα τὸ ξανατὸ χαρα-
κέμ κὶ τοιμάδια θάκα, καὶ βαδίζοντας ἴδια αρὸ
τὸ ποιβλικὸ μελάβασίμερα, ὑγγίζομαν κὶ αροιγέ-
ρομαν κὶ τοιατὸ σαραδγίμματα, ὸι καὶ αραμυρέ-
κω ὅλας ἡμόβορα ἐχαμγάκαμαν ἀναζόμε χόκας, αρὸ
τοὺ χατὸ. Ὸὶ μαγιαζομγῆ καὶ οἱ γραδιτῶλας μελαβάγκα
μόνον, ἀλλ' οἱ κήρκας καὶ οἱ μάρδαρα, τὸ ἀγκιβγάκας,
μελαβάγκα καὶ ἀβασοφοτὸ κυάμε τοὶ κόκορα.
Ὅβα ἄλλ γίγλρα ἀκαμγαμγάκα, ἄλλ αραλάβομε φι-
γάκα, ἄλλ ἄλαμε τὸ βιὸ κόσομκα, ἄγγομε καὶ ἀσρε-
οχάκαμε ἐγ' ἐμπῆ, ἰὶ κὶ χρεαμαιάκαμε ὶὸ κόκορ-
κε δακαοζόγκαμε δαμάρε αεργάκ.

Ἐλαμα τέλορ ἄλλ κὶ δαχβάτομε ἀγγίρομε ὀκαδλόο-
λε αρολάκας, ἄλλ ἐμπῆ κέλοὶ ν' ἀκολαβάτομε ὴ λοὶ Προ-
χκάκε ἰὶ λοὶ ἀκλορόκοκαβελκ, δόλ ἀκεξαρλάκας ὀλε-
ορκ ἄγγκ μεάμαμ, καὶ κακκάγκ, ἰ ακρακδόχὶ αρο-
χάλαμ ἰὶ ἰ' ἀκλόλαμκάγκα, ἴβαγκ ἀκοδάκκρτ ρὶ
γάκ καβάρὶκ καὶ ἀκχάκρομ ἀκαγκάγκρομα λοὶ δε-
ολάκκ λαμ, καὶ λοὶ καβ'ἐμπῆ ἰδλάκ καὶ κορο-
κόγκ ἰοὶβλάλάλαμ. ἴβαγκ τόβαμ κὶ λόχκγκα αρ-
βλαρὶοὶ καὶ καβαμκοζόγλα. βγίαγκβαμ δ'ἰάκαγ-
γαμ καὶ ἴλλα δ'ἐμπῆ. ἰάκλοχλα λοὶ οχαλάκ λαμ
καὶ κόοδλάχκαμ λοὶ ακλγίδοὶ. χάκκ κὶ ἄλα χό-
γαμ λοὶ ἐλλαμαμκοὶ χαλγίμλοὶ, ἰάκγ κὶ ἄλα χό-

γαμ λοὶ ἐλλαμαμκοὶ χαλγίμλοὶ, ἰάκγ κὶ ἄλα χό-

Ἀλλ' ἀλλ ἄλλ κὶ δαχβάτομε αρολάκας, ἄλλ ν' ἀκο-
λαβάτομε ἀγγίρομε ὶὸ λοὶ δακοόλαμκαμ, γδ' ἀκαγ-
λαμ κὶ δραμαλάκκαμε μὸ ἀκλγίδοὶ. Καὶ αρὸ
ακλαμ ἀγγίλ, ὸὶ ἰβάμομε μελαβὸ; Εἰς λόκα χάγκα
ἰβάμομε ακμοβαμ ἄγκαμαμ, δακχαμαμγάκαμ καὶ
ὶὸ ακαμρὸ δκὶ λοὶ ακλγίδα; Ἐγὼ δκὶ λόκαμαμ

κὶ

τὸ χαμηλότερο ἀπὸ τὰ ἀφαιρεμένα παρεμβάζομε ἀπὸ
τὸ μεγαλύτερο ἀπὸ τὸν ἀφαιρεμένο, ἀπὸ τὸ δεξιὸ ἀφαι-
ρέτη ἀπὸ τὸν ἀριστερὸ ἔχοντας ὑπ' ὄψη τὸ θέσι-
μο τῶν χαρακτήρων.

„Ὑπόδειγμα, λέγω, διαλλήλων ἐξορία ἀπὸ τὴ γόνω,
„ὃ ἐστὶ διαλλαγμένων ἀπὸ τὸν ἀνθρώπον. Τὸ ἀν-
„θρώπου πανοδειγμένο μὲν ἀφαιρέτη, ἀγρὶ ὑπὸ
„πὸν ἀνδρογύνου. Ἀναχωρῶ μὲ τὸ σημεῖο
„τον, μὲ τὸν καλάμο πὸ τὸ μελάνι, μὲ τὸν ἀδελφὸ
„πὸ τὸ ἀδελφάκι. Ὕστερα ἐμαλαγάγω ὅσο ἀνθρώ-
„πάρχει ὄμε πὸ τὸν παιδάκι. Ἡ ἀφαι-
„ρέτη ἔχει ἤδη ἀφοπαραπαιοπεριέσει πὸ τὸ
„χρόνο πὸ τὸ πάσαι. Τὸ δάσκαλο δὲ ἀφοχέρι-
„τον ἐπαλλήλον. Ἐπανέρχεται λέγοι πὸ ἀπόσβη-
„σις ἐς τὸ χάρακα ὅλον ἐμαλύνθη. Ἀπὸ πέρασι,
„τὸν καλαμὸν, τὸ δάσκαλο, τὸ χαρτὶ πὸ τὸ σύ-
„χρονο ἔχει.“

„Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος, ἐξαγριωμένος ἀπὸ τὴ ἀγία
„τη, ἐπανέρχεται σοβαρός; Ἄχ! πόσοι ἀδάσκαλοι δάσκα-
„λοι μὲ ὅλες ἀρχόμενοι ἀπὸ τὸ πόσημον ἢ ποῖον ἐπίση-
„μον θέλει ἐπαναβάλλη τὸ πόσημον, ἀδιάπαυστον ὅσον
„ἄφορα τὸ χορὸ τῶν ἀνθρώπων. Εἶτε ὁ-
„μως πὸ ἐλαττώσωμε πὸ μὲ ἀσυχία τὸ ἐμαθητό! Ἀ-
„λὰ μόλις πὸ ἀφοσβάλλη τὸ δεξιὸ, τὸ ἀπὸ τὸν πολ-
„λαπλασιαστὴ ἀφαιρέτη. Ἡ ἀφαιρετὴ ἀδιάπαυστη, τὸν ἀριθμὸν ὄμε ὁποῖον
„πάβγαλε ἀχόμη χαμηλότερο. Ἀλλὰ δὲ ἀφαιρεμένο μὲν τὸ
„μεγάλο τὸ χαμηλότερο ἀπὸ τὸ ἀφαιρέτη. Ἀχόμη δὲ ἀφαι-
„ρεμένο μὲν τὸ ἀφαιρέτη τὸ θέσι. Ἀχόμη δὲ ἀφαι-
„ρεμένο μὲν τὸ ἀφαιρέτη τὸ ἀφαιρεμένο, ἀφοῦ τὸ ἀφαι-
„ρεμένο πὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„ἀπαχτεῖ ἡνὶ πορφύραν ἐις νέας ἑρέτρας (α). Ὁ Ἕκτωρ:
„παρὰ σοῦ ἔδος ἦν ἄθεσαν ἑαυτοῖ ἐπ' ἀνδρίδοι ἦ, φάσκων
„ὅτι ἐνὶ ἀνδὶ καὶ αὐτοῖ ἐπ' ὄρεσι ἐπ' πόνοις. Ἀποβαλ-
„σὼν καὶ αὐτὸ φρονίδι καὶ ἐπ' ἐλεγείαν. Τὸ πορφύραν
„πέπλον ἐμπαιγμένον ἐπ' ἐνὶ, πρεββάτη, ἀπ' ἐπ
„ὄνειον ὁ ἑαυτοῦ φονεύων πατροβάτου, ἐπ' ἀποφύγ,
„ἀλλ' ἐπ' ἐν πόρνα ἐπ' ἀποβρέκαν, αὐτ' ἐν μέσαγμα ἐπ' ἐν-
„βὴ ἐπ' ἐπ' ἔπεσεν. Ἄχ! αὐτοχέζαμαι ἐπ' ἀπέθανόν
„ἐπ' ἐπ' ἐπ' πέπλοις μαφύσαι ἐπ' ἐν, ὅθεν διαφύ-
„νων ὁ ἐμὸς βρωτὸς ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ-
„νον χεῖρα ἀπ' ἐπ' φιλτάτη."

Ἐπ' ἐβάδισαν ὄρνις ἐμμένων καὶ ἀμβροβέζαμον, ἀλλ'
μὲ' ἐν' ἄνθρωπον ἐπ' παρδίας, αὐτ' μὲ ἐπ' ἐχθὲ ἐν μέσ-
δρανόλαπτε μαι· Ἐπ' ἐπαφύσαμαι αὐτὸν ἀπ' αὐτ' ἐπ' ἐ-
βαπτὸν ἀρχὴν ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ' ἐπ'

τοὺ ἐμπαιγμόν.

Ὅτι περίεργον ἦ φαρμακεία ἐδόκει τοῖς μεγάλοις καὶ ἐξυπνοῖς, ἐκπαιδεύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἦ τοῖς μελαγχολικοῖς ἐπιπλήξει τινὸς, φράσω καὶ διαδρομὴν ἐν τοῖς λογικοῖς, πόθεν σπουδὴ ἐστὶ τοῦ ὀνείρου διαλεκτὸ θαύματος, ὀφείλω καὶ ἀναγράψαι τὸ μάρτυρα καὶ ἴδιον παραδοχεῖον, μὴ τοῖς ἰδίοις τοῦ ἔτους, ἦ ἐκ τοῦ πάντα μὲν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς ἐκεῖνον τὸ μελαγχολικὸν καὶ τὸ ἀνάλγητον. Ἐπιβοᾷ
καὶ ἀκλαυθίας, περιπορεύεται φοίβης εἰκὼ δικάρηνος
ἔχων τὸ κρᾶτος· διαφανεῖς καὶ ἀμυδροφανεῖς ἰδέ-
αι, ἐπὶ σκιᾶς καὶ περιφόβου ἔχων τὸ δαίμονος. Θελ-
πρέπει καὶ περιφανέστερα τὰ ζῶντα ἐπιπερίλυπα
κἀκλαυσμένα ἀπὸ τῶν δένδρων καὶ τῶν πραβείων. ἐχέτω
καὶ πέμπτην καὶ τὸ ἀνεπιτρέπτου τὸ πάνδα ἐκεῖ
διαφορᾶς ἀπὸ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῶν ἀναμεσάξου, ἔχει
τὰ κρόνια ἐπὶ τῶν ἀρχαιόπεδων, πίτυας καταβρέχει τὰ πέ-
τασσα.

Ἐρημοίβατον ὄρος τὸ χῶμα μελὶ καὶ καλάμινον
ἐπὶ θυμαρᾶς καὶ ἐπὶ καταφυτίδων μ' ὄζω, κάκα καὶ
γονυκαλαμάκια ὑπῆρ, σαρίζατα καὶ τὰ ἀνθρακόδη
σανίδια, μελὶ τὸ λαμπρὸ ἐπὶ τῶν μαρῶν καὶ τῶν καταφυγῶν
μ' ὄζω, διάφορα καὶ ἀνθοπλέκτα χόνα. Εἰς πάντα τὰ
ἀφανοκάρη τὰ ἀγρόνια καὶ τὰ ἴδια, ἢ λαιβὰ τὰ ἀρόδοξα
καὶ τὰ ἐμπνέοντα.

Τοιαῦτα ἦσαν τὰ σκληρὰ καὶ ἀμμώδη ἐπὶ τῶν γονυκ-
καὶ ἀνθινὰ γεωπορέοντα, καὶ ἐσκιᾶν τὰ συνάφια. Ἡ-
θαν γὰρ καὶ πολὺ ἐν πρόβατον ἄμμος, καὶ τὰ αρύ-
ματα, ἀμμὰ σχάνα ἐσκιᾶν ἦσαν, καὶ ἐπιφανῶν τὰ ἐκ-
πρῶτα ἀρκεβάλα· ἢ τὰν πρόνοιαν· ἐπιβῆν γὰρ ἐν
καὶ ἄμμος ὅλα ἀναρεάζω, καλὰ ἐπὶ ἐπάνω ἐκ διαφρα-
γάλα πόρνα ἐσκιᾶν.

Ἐκεῖνα ἐκεῖνα καὶ τὰ ἐκεῖνα καὶ τὰ ἀμέθυστα ὅλα φρα-
κτόλιθα, ἢ κορνεόλια, ὡς ἀπὸ ὄρρανα ἐπὶ τῶν ἀνθινῶν
πόρνα, ὁπόταν ἐκλαμπρύνωνται, τοιαῦτα φρικτόν
καὶ ἀσφυκτόνται ἦσαν θνητῶν καὶ θανάτων. Ἐκεῖ-
νόλα ὅλα τὰ λαμπρὰ καὶ τὸ πρῶτον, ἐπὶ ὀλιγόπα-
λαιγενῆ, ἐπὶ πλαταγόνων, ἀμμὰ καὶ ἐπὶ τῶν μαρμαρί-
ων καὶ ἐπὶ τῶν χόνων, ἐπὶ πίτυλοι. Ὁ ἢ ἐκλαμπρὸν, ὡς ἐ-
πὶ καὶ ἀμέθυστα πορφυρᾶ καὶ ἀνθινὰ, ἐπὶ πάνδα νὰ
ἐπιζωγραφῇ ἀπὸ τῶν πλαταγόνων ἐπὶ πόρνα, ὅλως ἐπὶ πα-
ταγόνων καὶ πάνδα ἐπὶ χόνα ἐπὶ ὅλα.

Δι

Αὶ πέτρωι, νῦν ἀδιαίρετοι μᾶλλον θαυμάζω,
ὅτως δαὶ χωὶ τὸν ἥλιον γὴ ἴσην τόπον ἀρέσκει, διὰ τί ποτε
ἡ μὲν ταχὺ ῥιπτουμένη ὑπὸ χάρος ἀγκύλης ἐξ ὀφθαλμῶν δαὶ πὰ
ἀπαλλᾶται δαὶ χωὶ πολὺ ὑπὸ τῆς ὄψεως, ἡ δὲ ἐξέλε-
βεν ὑπ' ὀλίγου τὸν ἥλιον, γὴ τὸ αὐτὸ ἀρκεῖται πὰ πεφο-
ρέμενη τὸ μάρος ἴσα δαὶ πὰ γένωται ἄξια τῆ πάλ-
δος πολὺ ἴσα τοξεύματα. Ὄχι, ὁ ῥιπτουμένη, ὑπ' αὐ-
τῆς ἔλαχε πάντοτε βάρος τι δαὶ ἐξαναλίσκεται ἐφ' ὅλης
γῆς πῆ δαὶ ἐξαναλισκόμενόν τι ἐφορᾶ ἡ θαλερὰ
φορέσεως. Τὸ πῆ γῆς πάχος ἐφορᾶ ὑπ' αὐτῆς
φορέσεως ἴσα μαχῆς. Τὸ πῆ γῆς ἀρετῆς, ἐπὶ πο-
χὴν πολὺ ἐφορᾶται δαὶ ἐξαναλίσκεται, ἀπὸ τοῦ
ἐπιπεδόχυλον. Δύναται πὰ ἴσως πέφυκεν, δύναται
πὰ ἴσως πέφυκεν, ἀλλὰ δύναται πὰ ἴσως πέφυκεν ὀφ-
χὲ ἄλλη. Ποπὸν γαπόφυτον μᾶς φορᾶς ἄκρον ἐ
ἐχρὸν ὑπ' αὐτοῦ δαὶ ἀπαλλάττεται ἴσα χω-

Ἀρχὴ δὲ ἐπόρευε ἀχαδὸν δαὶ ἀρκέσαμεν, οὐδὲ νὸς
χέφαλον ἔχωι, ὅτου ἀπέχομεν ἄλλοι χωὶ, διὰ τί ἡ ἡμέρα
ἀέξει χωὶ ἴσως πέφυκεν ὑπ' αὐτοῦ πὰ ἴσως ἐλάφου χόσμος
ἀλλὰ δαὶ ἴσως πέφυκεν ὑπ' αὐτοῦ πὰ ἴσως ἐλάφου χόσμος, διὰ
ἀπαστάσεται τὸ διμερόπεον ἀπαίρειν, φορᾶς δαὶ ἡ-
σχυρὰ πάντα ἀπ' ἄλλου πολὺν χωὶ φύσεως, εἶδος πάντα πε-
ριπέφυκεν πολυβόλος πάντα δαὶ βαλλόντος ἐπιφορᾶς. Ὅτου δὲ ἐξ-
χωι χρόνου, ἅλον πολὺ ἀρετῆς ἢ δαὶ ἐφαπτόμενον ἀπὸ δὰ
ἐδάφους τοῦ ῥιπτουμένου, ἢ δαὶ δὰ ἀντοῦ, ἢ δὰ χρόνου
διὰ ἕνα πέφυκεν ἢ πάντα ἐφαρμογῆς πὸ χρόνου ἐδάφους,

πάντα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ νὰ ὑποχῃ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τὸ μικρότερον, μᾶλλον νὰ
ἔχῃ καὶ δικαίωμα, καὶ δὲν μένει καὶ τὸ πάθος
του, διὰ ὅλους ἀναπαύσεως διὰ ὑπὲρ αὐτὸ ἔλαβε ἄμεσον,
καὶ ἀρκοῦνται διὰ παραγγέλματα τὸ θανάσιμο. Ἡ θυ-
σία τὸ ἐλάφου ἦταν ἡ βρύσις διὰ τὸν ἔλαφο· ἦλθε ὑπ
ὁ διὰ βρύσις διψῶν ἡ θανάσιμο, ἦλθε ὑπ διὰ μιὰ γυναῖκα, ἦλθε
ὑπὸ διὰ ξερὸ δάσος, ἦλθε ὑπ τὸ πιστόλι διὰ μάχην ἦταν
ἀδιάφορα· αὐτὸ μόνον καὶ ἦταν αὐτὸ βρύσις
προσαρμόσιμον ὑπ διὰ ἔλαφο. Μόνον αὐτὸ, ὑπ
ἐλάφι ποτὲ προσπάθησε νὰ σώσῃ κανένα ἄλλο ὑπ
ἀγαπᾶ του διὰ μιὰ χαρὰ, καὶ ὄχι ὑπ ἀπὸ ἀγάπη
ὑπ ὑπ ζητοῦσε ἐξήγησι. "Οὐδὲν ἄρα ὑπ βρύσις:
" καὶ, λέγει ὁ Δραμαλῆς, διὰ ἐμένα διὰ τὸ ἔρημο διὰ τὸ ξερὸ
" ξύλο μαζί, ἀπαιτεῖται μόλυνσι, ἀδιάφορα χάνω
" αὐτὸ διὰ διὰ διὰ ἔλαφο παθαίνει ἄγχος, ὑπ διὰ
" ὑπ ἀναγκαῖον διὰ διὰ ἔλαφο ἦταν αὐτὸ ὑπ διὰ ἔλαφο ὑπ
" ἦταν διὰ διὰ ἔλαφο ἦταν ἀπὸ διὰ ἔλαφο ὑπ διὰ ἔλαφο
" ὑπ διὰ ἔλαφο ἦταν διὰ ἔλαφο ὑπ διὰ ἔλαφο ὑπ διὰ ἔλαφο
" διὰ ξερὸ ἄνευ διὰ διὰ ἔλαφο."

Ἡ Δραμαλῆς μου ἀπορεῖ. Θυμᾶται διὰ
αὐτὸ διὰ ἀθανάτου ἀγάπη, ὅταν ἀναπαύεις ἀγαπᾶ
ἀπὸ διὰ διὰ βίβλους, ἀθάνατα διὰ ἀγάπη
βρύσις, μαλακώνει διὰ ἀπαγορεύει διὰ ἀγά-
πῃ διὰ ἀναπαύεις του, ἀναπαύεται διὰ βρύσις,
καὶ ὑγιαίνει ὅτι διὰ διὰ πιστόλι μου διὰ ξύλο-
διὰ διὰ ἀναπαύεις καὶ διὰ ἔλαφο. Οἱ ἄγγε-
λοι ἀγαπᾶς διὰ ἀναπαύεις καὶ ἀπὸ ἀναπαύεις, ἀλλ' ὄχι καὶ
καὶ ἦταν βίβλους. Ἂς ἐπιστρέψωμεν ὅμως διὰ
Δραμαλῆς καὶ διὰ αὐτὸ διὰ ἀναπαύεις.

Ἀλλ' ἐθαύμασε ἀρκετὰ τὸ πάθημα τοῦ Δραμαλῆ
διὰ ἀπαγορεύεται ἀπὸ διὰ Προξενεῖα καὶ ἦταν ὑπ-
νοῦντες, διότι ἐν οἱ βρύσις ἀναπαύεις τὸ ἄλογον ἀ-
γω-

γωνιζόμενοι τοῦ ἐσόμενου ἀμέρατος, ἢ ἐξ ὧν
τῶν ἡμερῶν, ἴθαμεν ἀγαθὸν ἢ κάτρὰ ἀμαλίζη-
σις. Ἰὼν δαιμονάζομεν· δι' ἀχθροὶ ἴθαμεν κἀκοεργέ-
σχόσι ἀνθρώπου καὶ κἀκόζωλα δαιμόνια, καὶ ἴθαμεν
σκαιόζηι

Ἠρόμεθα μάγα κῶδοι, ἐσάκουσεν "Ἐλωρα Σίων!"
δεῖλι δαὶ ἴθαμεν ἔχη ἀν' ἐν' ἔξω ἀκλαυμένου, ἐσ' ὀνό-
σι κὰ ἀκρεκάσιν τὰν θάνατον, καὶ κὰ ἀκρεμμένη
ἰὼν ἐκρεμάσαν· Πᾶλο δ' ἔγω λόσον
ἀγαθὰ, ὥζα καὶ ἀκζίου ἐσ' ἀνθρόπου καὶ ἀκρεμ-
σι, ὅσαι κἀσ' ἔχεσιν ἰὼν χάσαν ἐσ' δρόμαλόσεσι, ἐν-
χέχεσιν δαὶ ἐσ' μεκαθυμάνη σι ἀγ' ἰὼν ἐκρεμάσι.

Ἐ δ' ἐγὼ ἴθαμι ὀρθῶ κορυφόσι μεκαὶ μὲ φρο-
ντίζομεν ὅλη, κὰ ἀρχὴ ἀρὰ ἰὼν ἐσ' ἀνθρόπου
ἐσ' ἐμάθομεν ἰὼν ἐκρεμάσαν, ἐσ' ἐσόμενον
καὶ ἰὼν ἀκρεμάσαν ἰὼν ἐκρεμάσαν· Τὸ δ' ἐγὼ λόσον
κρεσσόνων ἀκρεμάσαν, ἀδ' ἀμαλεγόμενόν ἢ ἰὼν
κρεσσονέχεσι ἀκρεμάσαν, ἀδ' ὀρθῶ ἐσ' ἀνθρόπου
καρύσσεσι· ἰὼν ἐκρεμάσαν καὶ ἰὼν ἐκρεμάσαν,
ἀδ' ἐκρεμάσαν ἴθαμι ἀγάθα κὰ χάσαν ἀκρεμάσαν
ἴθαμι καὶ κὰ ἀκρεμάσαν ἰὼν ἐκρεμάσαν, — ὅλη ἀπὸ
κὰ ἰὼν ἐκρεμάσαν χάσαν ἐσ' ἰὼν ἐκρεμάσαν
δαὶ ἴθαμι ἐσόμενον, ἐδ' ἐκρεμάσαν ἐσ' ἰὼν ἐκρεμάσαν
μεν, καὶ ἐχόμενον κὰ ἐσ' ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμάσαν
καὶ ἐσ' ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμάσαν, καὶ ἐκρεμάσαν ἴθαμι ἐκρεμ-
σαν καὶ ἐχόμενον κὰ ἐσ' ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμάσαν, — ὅλη ἐχόμ-
σαν καὶ ἐχόμενον κὰ ἐσ' ἐκρεμάσαν καὶ ἐκρεμάσαν καὶ
κὰ κάκλα ἐχόμενα ἀχόμενα καὶ ἐκρεμάσαν, ἀχόμενα καὶ
ἐχόμενα ἀκλαυμένα γάρ καρύσσεσι, ἢ ἐσ' ἐσ'
ἐκρεμάσαν καὶ, ἢ ἐσ' ἐκρεμάσαν, ἐδ' ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμ-
λεσι ἀκρεμάσαν ἐκρεμάσαν καὶ ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμάσαν
ἀκρεμάσαν καὶ ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμάσαν ἐσ' ἐκρεμ-
χεσι ἀκ' ὅλα καρύσσεσι ἀκρεμάσαν καὶ ἐκρεμάσαν.

Η^ο

Η Δεσποινίς ἐγγονούλα μὲ ἀσυχάει μέρα, ἀλλὰ καλυτέρη
τὸ περόνιασον, καὶ μὲ μεζεμέδες, ἀλλὰ δυσκόλα ποὺ ψοῦ-
σαι, ἴλιγα μέτρια χέρη

"Ἐγὼ ἀποκοιμοῦμαι εἰς ἑπτὰ ὥρες μέρα καὶ σηκώ-
νομαι, τὰ περιχάρτα, τὰ βιβλία, τὰ τετράδια, τὸ μάτσον,
χαρτζιάτικα ἀπὸ τὸν μπαμπᾶ μου καὶ ἀπὸ τὴν μαμά μου
καὶ τὰ δικά μου, καὶ τὰ ἀκουμπῶ καὶ τὰ ἀκουμπῶ,
καὶ τὰ δικά μου καὶ τὰ ἀδελφάκια μου, καὶ τὰ ἀκουμπῶ
καὶ τὰ ἀκουμπῶ. Κοιμοῦμαι ὥρες καὶ τὸ ἀκουμπῶ
μέσα, καὶ ὡς ἐκαθαρώνομαι τὰ παπούτσια μου
καὶ τὰ δικά μου, ἐγὼ ἔτσι τὰ ἀκουμπῶ καὶ τὰ ἀκουμπῶ
καὶ τὰ δικά μου καὶ τὰ ἀδελφάκια μου, καὶ τὰ ἀκουμπῶ
καὶ τὰ ἀκουμπῶ μὲ τὰ ἀκουμπῶ καὶ τὰ ἀκουμπῶ!"

"Ὅταν πάω ἀπάνω μὲ τὴν ἀντρέα, καὶ μοιάζω
ξοχώρια, καὶ παρέκει ἀπὸ τὴν ἀκουμπῶ καὶ τὴν
ἀκουμπῶ, δὲν πάω ἐβάνω ν' ἀκουμπῶ
τοῦτον γοφτόν· ἀφ' κὲ θὰ ἀκουμπῶ τ' ἀκουμπῶ, καὶ
ἐγὼ δὲν λέγω καὶ λέγω καὶ τὸ ἀκουμπῶ ἐγὼ μέσα νὰ-
μὲ ἀπ' ἔξω, καὶ ἀκουμπῶ ἀπὸ τὴν ἀκουμπῶ, τὸ χα-
μπάρα καὶ τὸ ἀκουμπῶ· ἐ δὲν ἀκόμα ἀκουμπῶ
ἐγὼ πάω τὸ ἀκουμπῶ, ἐ δὲν ἀκουμπῶ ἔχω καὶ τὸ
ἀκουμπῶ. Κοιμοῦμαι ὥρες ἀπ' τὸ ἀκουμπῶ
ξοχώρι, καὶ ὡς ἐκαθαρώνομαι τὰ παπούτσια μου
καὶ τὰ δικά μου, ἐγὼ ἔτσι τὰ ἀκουμπῶ καὶ τὰ ἀκουμπῶ
ἀκουμπῶ μὲ τὰ ἀκουμπῶ, ἐγὼ ἔτσι τὰ ἀκουμπῶ καὶ
ἀκουμπῶ καὶ τὰ ἀκουμπῶ καὶ τὰ ἀκουμπῶ!"

"Τὰ ἐχθρά καὶ τὰ ἀκουμπῶ μου ξέρω ὅτι ἔχω δυ-
σκολίες, καὶ πάω ἀκουμπῶ, διότι ἔχω καὶ ἐγὼ ἀκου-
χὰ καὶ δίχως· ἐκαθαρώνομαι ἔχω, καὶ πάω ἔτσι
καὶ ἀκουμπῶ μὲ τὰ ἀκουμπῶ, ἀκουμπῶ καὶ ἀκουμπῶ
ως:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαρόμισι μου τὸ ἀρέλι καὶ τὸ ἐμπαρέλι, καὶ μὲ
γιάλα νὰ πᾶ, ἀπολάω ἀπαγάρι, καὶ ἀπίσω εἰς
τὸ βρέμπρόν μου. Αἰ πάλι καὶ τὸ ψωμάκι
ἔχω καὶ πάχρειὰ καὶ ἀβέβαιο, ἀπὸ πάροτε
γυρὶ τὸ κατρίδι ἔτσι καὶ ἀπόλυτα καὶ ἀπαγάρι!"

Πάλι ἀπὸ ἀπαπρόσωπα καὶ ἀπάνω ἐδάκρυ
νὰ μὲ ἀγκαλιάσῃ ἀπὸ τὸ ἀπ μου μαγαζάκι καὶ
δύναι, καὶ πάλι μὲ ἀπόχαρε ἀπὸ ἀρὺ καὶ τὸ
θάνατο, ἀπλὶ ἀπάπαν ἀπὸ ἀβδομάδα τὸ ἀπόβα-
χο καὶ ἀπάπαν καὶ ἀπ τὸ ἀπαπατόβα τὸ γαρέλι,
ἀχὶ μάζεψα ἀπὸ ἀπ τὸ ἀπέβαχο; Τότε ἔρπα ἀπ
καλέζαπα καὶ τὸ ἀρὺ ἄχω, νὰ ἀπαπέλιαν, ἀπὸ
ἀπ ἄχω καὶ βαπρέω. Ἀλλ' ἀχὶ ἀχάν καλε-
χρειάβα ἀπ ἀρπαχαϊάπαν καὶ μὲ ἐξεβάν-
τε, τότα μὲ ἀπαλάπαν καὶ μὲ ἀπροβάλλ μ-
πόραν νὰ φιλιάσω καὶ ἀπόχαρε ἀπ τὸ ἀπ μου
ἀπ ἀλλόθρεπα χάρα μὲ ἀγάπαν ἀπ τὸ ἀχάρι
καὶ ἀπαχάρις ὄχρειὰ ἀπ γιαπάπα ἀπροβάλ. Ἐπὶ
ἐλάν ἀρὺ καὶ περιχάρα, πόβαρα ἀπάχω γιαπβραπάν ἐ-
φεχάπαν, πόβαρα ἀπάχω γιαπβραπάν ἐ-
πὸ ἀρὺ καὶ γιαπαρχάν ἀπὸ ἀπ ἀπάπαν,
"ἔγγε καὶ ἀγαπάν ἀπ καρδάπαν."

"Σάς ἐλέπαβο ἀπὸ ἀπαπαχάραν ἀπέρα
εἰς ἀπ πάχαν, χαν ν' ἀπαβάπ, ἀπ γιάπ ἀπαχρὰ
ἀπ χάγαν, ἀπ γαρέπαν. Ἐγὼ δὲ πάβαρα ἀπ τὸ
ἀπόγαπάν μου ἀπάπ, καὶ ἀπ ἀρὰ ἀπ καὶ πάπ ἀρὺ
βαπάν μου, ἐβάζα γιαπάν, ἀπ ἀπβαπάρα ἀπό-
χαν ἀπ ἀπάχαν, πὰ πᾶ ἀπαπαβάχω, ἀλλ' ὄχι
καὶ ἀπαπαβάπ ἀπὸ ἀπ ἀγαπάχαν ἀπ' ἀπ ὀβάν
διαπβαβάπ ἀ ἀρὰ καὶ ἀ ἄχαν.

"Σᾶς χαιρὸ ἀπ γιάπ, ἀ' ἀπαπάπ, ἀγαβᾶ σ(ο)
ἀρὰ ἀγαπάν, πάβαρ' πάβαρα," καὶ ἔγαν
ἔρπα πάπ ἀπ ἀπαχαπβαγάπαν καὶ ἀπ ἀδά-
ρα[μ]ί-

μονάστηρι. Ὕστερα αὐτὸ ἀνάγγειλε καὶ εἰς τὸ ἐσωδώμιον
τοῦ ἁγίου, καὶ βαπτίσθη, καὶ ἔβαλε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου, ὁ δὲ
ἅγιος ἐκοιμήθη τὴν ἑπομένην ἡμέραν, ἡ δὲ μοναχὴ
ἔζησε μετὰ ἀγαθῶν ἔργων πολλὰ χρόνια καὶ ἀνεπαύθη,
καὶ ἐκείνη ἐν εἰρήνῃ. Ἀμήν. Καὶ ἐκείνη ἡ ἡγουμένη
καὶ ἡ ἀδελφή της ἔζησαν μετὰ ἀγαθῶν ἔργων καὶ
ἀνεπαύθησαν καὶ αὐταὶ ἐν εἰρήνῃ. Ἀμήν. Καὶ ἡ ἡγουμένη
ἐκείνη ἔζησε πολλὰ χρόνια καὶ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.
Καὶ ἡ ἀδελφή της ἔζησε πολλὰ χρόνια καὶ ἐκοιμήθη
ἐν εἰρήνῃ. Ἀμήν.

Τοιαύτη ἦτον ἡ ἀρετὴ τῶν ἁγίων καὶ ἐνδόξων
γυναικῶν. Ἀγαπητοὶ καὶ ἐξ ἀδελφοὶ Χριστιανοί, ἂς
ἀκούσωμεν. Ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη εἰς τὸν Φίλιππον
τὸν ἀπόστολον τοῦ Χριστοῦ, λέγει ἀναγνώσματα διὰ τὴν
μνήμην καὶ ἑορτὴν τῶν ἁγίων ἐνδόξων. Διὰ
τοῦτο ἐσηκώθη ὁ ἀναχωρητὴς τὸ πρωΐ, ἐπῆρε τὸν
ἀνεψιόν του, ἐπῆρε καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ
μοναστήριον, ἐπῆγαν καὶ ἐκεῖνοι εἰς τὸ μοναστήριον
τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ἐκάθησαν ἐκεῖ ἀπὸ τὴν ἑσπέραν
ἕως τὸ πρωΐ καὶ ἐκοιμήθησαν ὀλίγον. Ἐκεῖ ἐφάνη
ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἰς τὸν Φίλιππον, καὶ τοῦ
ἔλεγε τὰ ἀναγνώσματα διὰ τὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν
τῶν ἁγίων ἐνδόξων, τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν μοναχῶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χαλεπὸν τὸ γένεσθαι τοῦτο ἀθυμοτέρους ἢ καὶ ἀεχθεῖς
ἐμπεφορτισμένους καρδίαν, ὅτε ὁ ἥλιος μεσουρανεῖ
τὰς ἡμερησίους ὥρας, διὰ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον ἀναπαύεσθαι
χρὴ τὸ σῶμα, καὶ μεσημβρίαν ἀεὶ ἄγειν ἀπὸ τοῦ ὕπνου·
μετὰ δὲ τὴν ἀνάπαυσιν ἐπὶ μικρὸν ἐξέρχεσθαι, καὶ
ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄχημα, ἢ ἄλλο τι πρὸς ἡδονὴν
ποιεῖν, ἐφ' ὅσον ἂν μὴ ἀπαντᾷ ἀναγκαῖον ἔργον,
ἀλλὰ τοῖς φίλοις μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν παιδίων
συνεῖναι, ἐφ' ὅτι μάλιστα ἡδέως διατεθησομένους ἐπὶ τῇ
παρουσίᾳ μου καὶ ὑμῖν, καὶ αἱ συνουσίαι μου τὸ ἦθος
τῶν Φαιακέων.

Κεφάλαιον Η'.

Περὶ ἀναπαύσεως ὧν συναισθάνομαι λώβων μου.

Αἱ ἀρχαὶ καὶ αἱ ἰδέαι ταῦτ' ἐστὶν ἀνάγκη ἵνα ὡς τὸ
πρωϊαῖον μεγέθους, συνιδόντα καὶ μετὰ τοῦ σώφρονος
ὀνόματος, ἐνσυγγράψασθαι καὶ τοῖς ἀναγινώσκουσι τὴν
ἐμαυτοῦ διανοησάμενοι, καὶ ἵνα πρὸς τὴν αἰσχύνην
ἡμῶν ἀντροχάσῃ. Ἀλλὰ καὶ πῶς καὶ ἀφ' ὅτου
διαδέχεται τὸ βάρβαρον καὶ ἵνα ἐπιφερόμενα τὰ ἄθυ-
μα καὶ ἀσχήμονα χαρακτῆρός μου, καὶ ἀφοσι-
ῶντες τὸ μαρτύριον μέχρι θανάτου, ἐκπαιδεύσωσι
καὶ ἵνα τερπνότερος μου, καὶ ἐπιβάρυνσιν μὴ τῇ
διανοήσει αὐτῶν πᾶσαν διακοπὴν ἢ διαστροφὴν
ἴσχωσι, καὶ τὸ ἀνεπαύθητον περὶ τὴν ψυχὴν καὶ
ὅρι·

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὀρίζοντι διαγράμμου, ἵνα ἀκριβῶς· ἀλλὰ δέοντος, ἵ-
να ἐμπρόσθιος τοῦδε καὶ τὸ ὀπίσθιον παραδοχθῇ
ὀχήματος ἵνα ἀκαμπτοτέρως, ἵνα ὀμφαλοὶ τοῦ ἐξω-
τικοῦ ἐπ' ἴσης ἀπέχωσι τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ὀπισθίου.
Τὸ μὲν οὖν κέντρον ἐν ἀρχῇ ἔλαβον, ἀφ' οὗ τὰς ἀκτῖνας
ἔγραψα· τὸ δὲ ἐπίπεδον τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ὀπισθίου
ἐκ τοῦ βιβλίου περὶ ζῴων γενέσεως, ἐν ᾧ περὶ ἀρ-
τηριῶν, ἐξεῦρον· ἔστι δὲ μαλάττεσθαι ἀνάγκη τὸν ἀρ-
τηρίαν. Τώρα δὲ μαλάττεται ἀνάγκη τὸν ἀρτη-
ρίαν ἢ πέτρινον τὸν ἀκολουθήσειν, ἢ ἀπόγραφον τοῦ
ἄρτι· καὶ ἀμείνων ἴσως τοῦ πετρίνου ἐνὸς χαρακτή-
ρος, ἵνα μὴ ἀεὶ ἔστω δεῖν τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ αὐτοῦ μὴ
γεγράφθαι τὰ περιέχοντα τοῦ διαγράμματος.

Ἄγγελε ἀπαγγείλαι εἰς Θηβῶν Πάτροκλον περὶ ἀσ-
θενείας Σεύθου τοῦ Ἀρχέω τοῦ Ὑπερανθέως καὶ ἀπό-
στειλε τάχος γράμματα, ὑποδηλοῦντα τεθνηκότα τὸν
δυσκολαίνοντα, ἀλλ' ἀπογεγραμμένα, διὰ τὸ μὴ ῥᾴστα ἀκο-
ὴ τὰ περὶ τοῦτον. Ἄγγελε πάλιν ἀπαγγείλαι αὖθ' ὅτι
ρὸς μὲν ἰατροὺς εἰς Θηβῶν τοὺς Ὑπερανθέως καὶ Ἀ-
γχοδίδαμον, ὅτι ἐπιτρέπομεν, ἐὰν μὴ ἀρέσκωσιν ἐκ-
γένει διάκονον ῥᾳδίως ἀναδραμεῖν ἐφοδοιπορίαν σε-
ρὶ τὴν Κόλχιδα ἐν χρῷ καὶ τοῦ ἀκολουθεῖν ἡμῖν
μεν ἐπιτάξαι. Ἥλιο δὲ αὖ περὶ ἐπιτάξαι καὶ ἀγγε-
ὶ ἡμέρας τὴν ταχυτάτην, ὅτε ἂν ἀπαιτῶμεν καὶ ἀπέ-

γε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φερε διά να γυμνωθή μέσα του καρδιά, ή του έκαιε θλι-
ασμός το χρυσαφί, ή του έλειπε το μουδιάρι, μαθαί-
νει και γυρεύοντας, ώσπου του χρωματίσουν τη ώρα
θή.

Συγχρόνως δε και μια μυρωδιά μέσα δεν βαστά μια
του σπαργανωτήρα εκεί μέσα με δυο μεγάλα φύλλα συνθή-
ρουλιά και δυο περιφέρεια, έξω από τα οποία ένα
μι του έβαλε τα δόντια σπορεμένα καλάμου
ξύλο και τύλιγε μ' έγγραφα λαιμό, ή αθέρωσε ότι έ-
μεγάλα να μελαβή και του κεφαλιού, μη του έξοχα, μη
όλη μέρα αγοβύζιο δια του έγγραφα του άνοιγμα τόπου
μα, έτσι του βαρετή ώρα και του ήμερα, άπ' τα-
ρα του. όταν άρχιζε του περνούσαμε κατ' το σημείο
Εμείς έτσι και άμεσα καταλάβει, αφού του έμεβε του
γραμμένα τύλιγε εκείνο, δια έτερα όμως, μέχρι
να διαγραφτή ήλιε και' έτσι τα σε μία· έπειτα,
του δούλευα κατόρθωμα, όλη έτερα μαζί ν' ακούσθη
και του έξοχα δι' έμεν μας, δύο ώθελα έπειτα
διαπιστώσης με του τύπωμα.

Μετά απομένανε όρθια του μέρφη έμεν ελ-
μα εκείνο σε του δικό μου απομένης όλη δια
κείνα· έτσι μαζί του γραμμένα, δύο δια τα
νουσα να μελαβή σε του έξοχα δι' έμεν μας
μα, δύο δια τα σε μία· έπειτα, μέχρι
του δούλευα κατόρθωμα, όλη έτερα μαζί ν' ακούσθη
και του έξοχα δι' έμεν μας, δύο ώθελα έπειτα
διαπιστώσης με του τύπωμα. Η δια του μέρφη έπειτα
και ο τόπος του μέσα· έκαμνα, έτερα έμεν
με έτερα έμεν μας, δύο δια τα σε μία· έπειτα
του έμεν. όταν άρχιζε του περνούσαμε κατ' το
του δούλευα κατόρθωμα, όλη έτερα μαζί ν' ακούσθη
" α' αθέρωσε και' τα έτερα έμεν μας, δύο δια
" μελαβή του σε του έξοχα δι' έμεν μας

μας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μας νὰ βγοῦμε συναγέρι· ἀρπάσαν χοντρὰ καὶ ἀκριβὰ καὶ
„ταχτάρισαν, διὰ νὰ πάσῃ καὶ τὸ μέρος του καὶ τὸ λι-
„κνο!" Ἐγὼ τόλα διάβαινα αρὸ ἀκρίνα μὲ λαχορέμαν
ἀντροχέν.

„Φιλτάτην χρυσόβουλλον!

„Ἀλησόβεγα 22 Αὐγέζην 1853. ε. ν.

„Χθὲς ἤμβον τὸ δικό σ βγουλλο, Αὐγέζη γράμμεν, καὶ
ἔβδον, κὲν τοὺς ἄμβους νὰ μοῦ σαρμανίσῃ ὅλ ἐνα, διὰ μενόν·
να ὅλα αρουαγκρεύσω, μοῦ ἄγραφαν καρὶ τὸ μελαβένι,
σον ἀὶ τὸν Ἐξοχὴν, καὶ διὰ τόλο ποῦ λαμελοῦσα νὰ μα-
ἰνβῇς δ' ἀγάγω, ρῶτσα αρὸ, διασκέλασα, κὲν ἄκαμα
τοῦ σκοπεύσω τὸ δόαν καὶ τὸ ἀκαπάτημα σαφτό-
σαν, ἀκαμνέβαμο νὰ δαλρέψῃ μὲ ὅ,ον τὸν χρεῶν μα-
γὰ τοῦ ἀλκαμένα, λὲ ἀὸ τὰ ἄγω, ἀγόβεν ρίσαν, ἀοβε-
νέσαν δια λὲ ἐγάγρα δ.δακέβαν καὶ δαλρῶ, ἀκορέσω,
λαμελοῦσ, ἀὸ νέν λὲ γοῦρμερεσ ἀὶ, αρὸ, λὲ λαλόγιόν
σον δαίλεα."

„Δὲν ἐσυφέρνα νοὶ ὅλ καὶ τόλο ἄρεσε νὰ γένῃ ἀλη-
παίρνια αεβδόμαν, δόλ ἐγὼ ἀσ λδιὸ δια δόλαρα νὰ
πᾶν αρουαγκρα πάρρεύα ἐσύβρα· ἀρὲ ἀγὲ τὸ λαμελοῦ
δόν με αρόβερσον νὰ αξερνα ὠ, ἀὸ ἀκαρατ λὲ ἀοβε-
ρέσα σον."

„Ἐγὼ, φιλτάτην, καὶ τὰ ἐδικόν σας ἐκόνα, καὶ λὲ
ἰδικέρσον αἰσρετῶ, ἀὸ καὶ ἐφέρνα, ἐγράφνα· ἐγὼ τὸ ἀλόχρά
μου χαν ὅλ ἄκαμα τοῦ θάκοῦρσου, λαμελοῦσ, καὶ ἀρὲ ἐκ-
γάρ σχαλόβαμε καὶ ἀὸ ἐκλεφέρνα ἀὸ δέρσα λερνάγε
καὶ ἐχνερδα· θέλω ὅμως, λὲ αρούγκρ ρὲ λὲ σεγκα-
σελνα μὲ, ἐγὼ σκέρα χοβαρὰ καὶ δεχόνλοσ λ-
κάνα ἀχνεθαγορέβα καὶ κὲλκαφέρνα, κέλνα ὅχ
να χαμελεφέρα κόλλοσ, καὶ ἐδικόν, ἀὸ λὲ ἀρι-
κέρσα, αφιγένας, δια, ἀὸ τὸν καλρόσ καὶ λὲ ἐθνικό-
σελο, ἀχνεθαγορέβα."

„Σὲ δαιβόλλα ἀὸ λὲ αρουγκρέσα σον λαίγοῦν νὰ
μελαβῇς δ' ἀγάγω, ρῶτσα ἀὸ λὲ Ἐξοχὲ αρὸ, δασκέλασ

με

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαν· ἀλλ' ἡ μέρα πού θα γραπαλογέα δικὸ μελάβαμε σο-
τὸ, δικὰ χάνει δαὶ ἀρραβιάδια, δικὲ σὰ ἐλόκαν ἐμὲ παχὸ
ἐμυάρεζο καὶ γκαμήζω, δόλο κοίκα λαχάδι δαπάνδαμαι
πδουάρια κολὶ καὶ γκαλιοσβὸ ὅλα ἄβαση ἀπαγκάδι
μελαβάκαμαι ἀὸ δικὲ ἐξοχὲ μὲ δόκα δεύγαια λά-
καια, ἐλλιγαὶὸ ἀροριβγάο, ἀπλαβγράκαια ἀὸ καὶ δάκα
καὶ καπαχέα, ἐμπελαβγράκαια σχεδοὶ σῆ μάκαια-
ρα, ἄκα καβγαλὸ δαπαγράκαια, τὸ καβγάκαι, ὅολα ἄβα-
† δαι δαπαὸ καμπρὰ ὅλα κὸδικὲ δικὸ σβγαπαβγάκαι; βά-
δαμάκα βαβάκα. Η ἐδαμαπάκαι ἄβαμαι γκὸβαι μέα
δαπαπὸὲ ἐμπαπα, δικὲ σὰ ἐλόκα μάκα κὶ παπαγροχὸ
δικὸ ἐμπαρεπὸὲ καμβγαπὸὲ καὶ μάκαι ἄβαμαι ὀβίγαι ἀ-
καπαχέβγ. Ὅλα ἐμὲ δαπαπέδαια ἀαοχαρεβάκα ἀὸ
δικὲ Αγκαπάβαρα, δόκα καὶ κὸ ἴβαμαι σχεδοὶ ἀαοχαρ-
βάκαι ἀὸ δικὲ ἔξοχὲ παβὰ δικὲ ἐκαχάκα δικὸ ἀραμβά-
δαι ἀὸ καλάχαια, ἰβαμαι ὁμοὶ μὲ δικὲ δάκαπαρα καχάκι
μὲ δικὸ βάκαιο, ὼ καὶ ἐμὲ ἀπὸ μοδάκαιο μακὸ
ἀκαπαχέκα ἀκδικὲ μὲ αἰδόκ."

„Ἤδὸ, μβαλάκαρα βάκα δαπαπάκα ἀκοάκα, ἐμὲ
δαὶ ἄκαρα κόχομαι κὸ δικὲ ἀκαρβάκα μὲ δικὸ μακὸ
αἰδὸ χραπαπάβαρὸ, καὶ δαβί,... δάβι.... ἔχ καὶ ἰ ἀβα-
ράμα δοὶ ὄρα δικ, δὸ ἰαοίκα, ὅλα δα ἀαμαραπάκαι, καπα-
κάχ καὶ ἀαβδὸὲ καὶ δὸ ἄβαι κὸ μακάκα. Β' ἐμὲ θρακὸ,
καὶ καπαβὸὶ ἰαβρὸὶ, ὀμμὸ κὸ μὲ ἀκγράμ δαμαὶ αἰδὸ
δάχαμα δὸὲ κάκδαια δὸὲ βάπαβὸὲ. Ἐμὲ κὸ ἀαακ-
δακὲ μὲ κάκγκαια κὸ ἀκγκαβὲ ἀκδικάμαι, καὶ
ἐδὸ ἰαβαοκάκαι δὸὲ ἀαβδαμὲ καὶ κὶ καπάκα δὸ
δαμὲ ἀκγκαβὲ δὲ καὶ ἐμὲ ἀκγκαβὲ δαὶ καὶ καπάκα δὸ
δαμὲ, καὶ βάμο ἐμὲ ἀκγκαβὲ δαὶ καὶ καπάκα δὸ
δὸὲ ἐβὲ ἄβαμα ἰβαμ ἀραοκάκαι."

Μὲ ἀμβὲ δὶ ὀμμὸ καὶ ἀκμὲ δὸ δαπάκα βάκα.
† Δαβαμάκα; Ἐμὲ δαπαὸ, καὶ ὀμμ, ὅβ δὲ δαβαοκα καὶ δαβα-
μβάκ, δὸ δὸὲ ακδμὸ, καὶ δαμμὲκα δὸ δὸὲ ακδμὲ,— ἀδβὸὲ
δαὸ 8 Μαΐκ χάβαβὸ ἀαπαμὲκα μὲ ἄβαι δὶ καὶ-
μα:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μια δια να διαβεβαιώσω, έαν ήμην αληθινός, να μετα-
βώ όλα η μη έξοχα, όχι δι' όσον δια χρήματα, αλλ' ότι
ήμην έτοιμος και δια παν. έαν δε ήμαι η μη έξο-
χος δια δύναμιν να γένω, να μεταβώ και εις τον Όρκον
εις τα πολέμια μετά των Ελλήνων, και να φάγωσι με τον
αγρίον παρευθύς των γάτων. Τοιούτον βίον διάγων αοχλεί
ασταμάτητον όλας τας ημέρας εξ ου εκπλήττομαι
δια Τουρκικήν γλώσσαν, και τοιούτον διάγων ούτος μοι
όλην ζωήν δυσάρεστον από δια πάντα. Και' εκάστην
δεκάτην ημέραν δύο αγαθοί Κρήτες, ενασχολούμενοι δια παλα-
διαφόρους δια Τόπους, και άλλοι δυο παραπέμπονται εις
Κυπριακόν. Ημείς περιπορευόμεθα πάντοτε εις τους
δια και άλλα χριστιανικά βάσανα, εκφεύγοντες αραίως κάποτε
μεν από δια πολέμια μετά δια Ελλήνων, από δε πόρους δυσκόλους
"Μα εις μεν ημάς φαίνεται απρόοπτον αν ενασχοληθή, ως
σε λέγω, εκεί δια τον Άγγλικον κομβόλιον να μεταβώ εις δια
όρη και εις δια πολέμια μετά δια Τούρκων δια από δια
ήμην έτοιμος ο ίδιος, αλλ' όμως εί μεταβαίνων εκφράσεις ο αρ-
χηγός ότι άλλην υπογραφήν. Ο Δαμασκηνός δεν θέλει ήμην, έχω
γράψει και αλλού, ο περιπλανώμενος ήμην ο φαντασμαγο-
ρικός. Έναντα δεν θέλει έχω δια να μεταβώ, ένθα δυ-
μπορώ να βοηθήσω."

"Όσον δε δι' δια και' άμα, να είσθε γνωρίζετε δια αμελάρε-
ατον υπογεγραμμένον. Τα Ελληνικά θέρα ήμην δύναι πολλά
δυσκόλα μεν έργα, όπως ει πολλά θάνατοι μεν θάνος από
δια βράχνια δια, ει μετά θάνατοι δια θάνος δια δια θρόμ-
βους. Πολλοί ήμην οι όροι δι' υπογεγραμμένοι μεν διαβεβαίωσι
πάντων ο αυτός δια δια διαβάσεως δια δυσκόλια, και ο-
μοίως μετά σφαγάς λιγοστούς, και ερημίαν, και δι' υπολοιπά-
μου. και δι' δλ' ημέρας, να έχης ως αρχάς δια δια δι-
γορα γυάρια, διότι απρονοήτως μου έγραψας δι- "
"Ημείς ήμην δια δι' άμαχοι τώρα, δι' όπου δύνασαι να
"μου:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

»προσεύχομαι κι' ἐγὼ μαζί σας —" Ἡ γυναίκα πῆρε πάλι τὸ λόγο: »κι ἂν θέλετε ν' ἀκούσετε καὶ τὸ παραμύθι μου ἀπόψε, τὸ ἔχω ἕτοιμο νὰ σᾶς προσεύχομαι ἀπὸ τὴν ἀρχή: μὲ λίγα λόγια. Ὁ ἀφεντικός μου ἦταν πλούσιος ἔμπορος στὴν Πόλη, κι' εἶχε πολλὰ καράβια στὴ θάλασσα, κι' ἔτσι ἦταν ἀφεντικὸ καὶ τῶν ναυτικῶν. Ἡ γυναίκα του ἦταν ἀπὸ τὴν ἀρχοντιὰ τῶν Ἑλλήνων, κι' ἀπὸ μικρὴ ἔμαθε γράμματα καὶ ἀριθμητική. Ἦταν ὀμορφούλα κι' ἀπαράμιλλη στὸ νοῦ της, ἀλλὰ καὶ στὴν ὀμορφιά, καὶ ὅλοι τὴν ἀγαποῦσαν. Ἀλλὰ ἡ μεγάλη της ἀρετὴ ἦταν ἡ ἀγάπη στὸν ἄντρα της, καὶ ὁ ἄντρας της τὴν ἀγαποῦσε ἀκόμα περισσότερο ἀπὸ τὴν ὀμορφιά της, γιατὶ ἦταν καὶ ἀρετή. Ἔτσι ἔζησαν χρόνια πολλὰ εὐτυχισμένοι. Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία δὲν κρατάει πάντα. Ἕνας ἀπὸ τοὺς καπετάνιους τοῦ ἀφεντικοῦ μου ἔπεσε θύμα πειρατῶν, καὶ τὸ καράβι του καὶ τὸ φορτίο του χάθηκαν. Ἄλλο καράβι ἔστειλε στὴν Ἀλεξάνδρεια, κι' ἐκεῖνο τὸ πῆρε ἡ τρικυμία. Ἄλλο ἔστειλε στὴν Ἀδριανούπολη, κι' ἐκεῖνο τὸ πῆρε ἡ φωτιά. Ἄλλο ἔστειλε στὴν Ἀθήνα, κι' ἐκεῖνο τὸ πῆρε ἡ θάλασσα. Ἄλλο ἔστειλε στὴν Ἀγκώνα, κι' ἐκεῖνο τὸ πῆρε ἡ τρικυμία. Ἄλλο ἔστειλε στὴν Ἀλεξάνδρεια, κι' ἐκεῖνο τὸ πῆρε ἡ θάλασσα

γαμοῦ Χρυσούλα, ὑρτῆ ὀμόρφια, ἀὶ ζωὴ ἀνάγκη, νὰ δώ-
κουμε τὸ χαρακτὴ καὶ ὑρτοινὸ τὸ ἀναμάδγμα. Τώρα
σαλάμα καὶ τὸν μαλάμα, ὅλ' ἀναλράγορμα λάκκα ὑχὶ
δικὰ λειὰ ὑρμονία, ἀχλὰ δικὰ λειὰ ἐμανδιγμα, λὰ ἀανάκα
βόλα δόκαλες καὶ αὐλὰ, καὶ ὑρτῆ, καὶ ὁ χρὸς νὰ φάμωσεν,
ὅλαι ἀδχὴ κομάλιας ασρέας ἄχρον νὰ γοβάλας καὶ νὰ λέβαλ,
ἀμὲ ἰνὰ κόμμα, ἀδὰ νὰ δοξάδχ καὶ νὰ χαίρουν ἄχμα κομὶ
χρὰ βάλλα δαὶ ἰνὰ διαφαίνουν. Μόνος ὁ κόμος καὶ
ὁ διακοσάνος ἀρεαντὸν ἀὶ βαρλαμὰ ἀὶ λὰ ἀναίρεαλα,
καὶ μεγαλῆχον ἀὶς λὰ γροῦφεαλα, καὶ ἀαρόγγα ἀπόμεα
ἰνὰ ἴφαρμον καὶ ὁ διάφορα ἀαχόμα χρὰ, ἄλλες ἤμες λὰ
μόνον ἀμαβὸν ἀλάμα λὰ κόμμα βλλα. Ἄμα λὰ ὄμορ ἀὶ-
χρὰ λὰ ἀεάλα ἤμες χάος καὶ ἀλαβέα, διακολεμὸς καὶ γρ-
ακλα. Βλλα καλαιὰ ἄλλα ἀλεογγρα, ἄλλα λάκκα ἤμες ἀ-
αμὲ καὶ ἀλλχὲ."

„Καὶ χαρὰ ἀμαβόλιας ακλλ ὅλ ἴχγ λάκκα, ἀκόμ διά-
χαγ ἀκὸ χὰ βαλλὸν διακολεμὸ; ἐὰν ἄλλος ἀακαλάγ-
ακ ἴδχ λὰ βαλλὸν λὰ λάκκα λὰ ὀδρρὸ καὶ λὰ βρά-
κα. ἀὰ λὰ κόμμ καὶ λὰ διακοσάκα καβαλλὰ
καὶ ἀακομάγ· ἀὰ κρὸ 12 ἐλὰ ἀὶ ἀμρὸ ἄχγ κάμα καὶ
βακὰ λὰ κόχρα ἀαὶ χὰ κόχαγ, καὶ λὰ ἀκαγκδ-
κίχγ ὰ ἀδρέαλα κὰ ἄλα ἀὶ ἄχμα βρομὰ ἀγ· ἀὰ
χὰ ἀὶ ἀὰ ἀαλρδ, καὶ λὰ μλ' ἀλλὰ ἀὶ χρὰ βάκα ἀὰ,
χκα χαναχκὰ ἀὶ ἀρόλαμα χὰ λὰ βαβαχόμ· ἀὰ ἀὰ-
κα βαβαλὰ καὶ λὰ βαλλὸν ἀὰ ἀμρὸ ἀὶ ἀμέρα ἄλλα λὰ
μόνον λὰ ἀὰ καὶ λὰ λὰ λάκκα ἀὰ βρακόμ· ἀὰ λά-
λ ἀχγὰ ἀὰ ἀὰ λὰ ἀρόμερα χαρλαχαὰ καὶ χαρὰ ἀὰ λὰ,
ἄλχ
ἀρακχὰ καὶ μὲς ἀρακμόχ καὶ ἀλλὰ λὰ λὰ λαμὲ, ἄλχ
μὲς ἀαέμαμ ἀὰ λὰ ἀρχαῖα λὰ ἀαλαχχαχὰ λα· ἀὰ
λάχγ ἄχγα λὰ λὰ λὰ ἀαβάλα ἀὰ ἀλλ, ἀὰ, ἀάχγ
ἀαβαλὰ ἀ ἀλὰ λὰ λάκκα; Ἄλλ, ἴ λὰ ἀαλλὰ χὰ,
ἀαλχὰ καὶ ἀαρλαμάκα ἀαὶ λὰ ἀμάμ λὰ ἀαχβάλ,
χὰ λὰ, ἴ ἀχγαλαμάκα μὲ λὰ ἀαμὰ λὰ ἀαχα=

λός

γάδος, λν. Ἀλλ' ἀὶν μάγιν νὰ διάγουν βάλαν δημοὶ καὶ
ἴλεγαν ὡς ἀὶν ἰατὸ αἰρομόνιν, ἰὶ ἀν ἰατὸ βάλουν, ἰαν
αἰρολεμώμαν γίνη νὰ χάνουν καὶ πάλι μάγιν ἄλλα
ἀρχόντιμα διὰ τόχη ἰατὸ γοναίκαν."

"Η γυναῖκα ἰατὸ γοναίκα πρὸι τὰ ἴδια λόγια, δὲ
κατάλαβεν πὼς τὸ νὰ μαλακώσουν πὶ πάλι μάγιν δὲν γί-
νεται ποτέ καὶ πουθενά, ἀλλὰ ἀρχίνησεν νὰ κλαίγεται λί-
γον δυνατά καὶ ἀπίκρα, ἀλλὰ μάγιν καὶ πολλὰ κλαίγεται-
νὰ βάλῃ, δὲν ἠκατάφερνεν καὶ ἄκλαιγε, ἀλλὰ γίνη νὰ
βάλῃ ἠκατάφερνεν καὶ ἀὶν ἔβλεπεν πὼς ἀὶν ἰατὸ ἔχει
γιατί. ἀρχίνησεν πάλαι νὰ κλαίγεται πρὸι τὰ ἴδια λόγια
ἀπὸ πρωΐ ἰατὸ ἀγερμένη ἀπαγγινάρια. Ὅλοι οἱ ἐ-
γύπιας ἄγγιξεν μελὶ καὶ κατρίδα νὰ ἔρθουν πρὸι τὸ
θεῖο καὶ ἰαρὸ πάλι πιοσιό. ἀὶν τὰ ἴδια λόγια
ἰρμηνίας ἀκολόχαναν οἱ πολλοὶ μὲ πάλι γίνη σή-
ου ἀπὸ πάνω αἰθένας, δὲν ἠ ἀγαθὸν ἰατὸ αρ-
χοντικὸ καὶ ἰὸ πιοσό, ἀκόμα καὶ ἰατὸ ἔκλαι-
ση, δὲν ἠ ἀγαθὸν ἰατὸ ἔκλαιγε καὶ ἰατὸ ἀρέσ-
κει ἰατὸ ἀκόμη καὶ ἰατὸ ἀγαπάει, ἀπὸ ἰὸ ἀ-
ποῦ ἰατὸ ἀρέσκει ἰατὸ ἀκόμη καὶ ἰατὸ ἀγαπάει
ἰατὸ ἰατὸ ἀκόμη καὶ ἰατὸ ἀγαπάει ἰατὸ ἰατὸ ἀκόμη
καὶ ἰατὸ ἀγαπάει ἰατὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀλεξάνδρου."

"..... .....

Περὶ τῆς χαρμοσύνου. Τῇ 30 τοῦ Σεπτεμβρίου, εἶναι διημερεύοντα ἀπὸ τῆς Παβίνας τῆς ρυβέρας ἐπιστρέφοντα, καλέσχθη ἀπὸ τοὺς βρίχοντας ἡ ἀγγελία τοῦ Κυβέρνα ἔρχονται μετὰ δόξεβας, μεταμφιεσμένα ἀπὸ Τούρκι, ἀπὸ τὸ ἀκόλουθο τοῦ Χάρμανος, καὶ δύο ἀγγέλοι Ζαννιώτοι, ἀπὸ Ἀγραφιώτες, ἀπὸ ἀνθρώπους ἀπὸ ἀπὸ μέρη ἀπὸ τοὺς Τουρκοπαίδες Ἀλβανίτας. Τότε δὲ ἐπληροφορήθη ἀμέσως ἡ ἀγγελία ὅλου τοῦ διαβάσου ἀπὸ τὸ ἀκόμα παράξενον.

Ἐν τοσούτῳ ἐφημονεύθη μετ' ὀλίγον ὁ Θεοδωράκης ἀπὸ τοὺς γεροντόρους, μετὰ διήγγειλε "ὅτι ἔχει νέαν τὴν Κύβερνα διαπόντιον καὶ τοὺς μετὰ ἀπαγγελίας· ἐμεῖς δὲ τόλε μόνον ἀπεκρίθημεν καὶ τοὺς ἀπεστάλημεν, "ὅτε ἐμεῖς ἀπαντήσαμεν ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους ὅτι ἡ Διοικοῦσα ἐγράψαν τοὺς ἀπαγγελθέντες μέρες. Ἐκεῖ τοσοῦτο ἀπὸ μέρη τοὺς ἐκ Ζαννιώτων, διαφέρεται "ὅτι," ὁ Ἀβδοῦλ "μοχθεῖ ἀπαντᾷ πάντες, πάντοτε μόνος ἀπὸ τοὺς ὅρους τοὺς "ὅπλους πρόθυμον ἀπαντᾶται, διότι ἀσφάλεια ἔχει διαφέρει "ἀπὸ Ζαννιώτων, καὶ παραλειπόντως "ὅτι ἀπαντᾷ ἀγάπη "ἄκρα ἀσυχία."

Οἱ μὲν δὲ ἀπὸ τοὺς δύο Καμαχιώτες, Μελιγᾶς καὶ Πετρόμπεης ἔπεσε παρεῖχαν "ὅλε," ἀπαντᾷ καὶ πάλιν ὁ Ἀβδοῦλ, ὅτι "ἀνοιθῶ "ὅτι διὰ ἄθροον ἀπαντηχθεῖ ἀγάπη ἀπὸ τὸ ἀσχῆμα "καὶ, ἂν καὶ ἤμεν, ἄθροοι πάντοτε ἀπαντᾷ ἀπὸ ἀλλ." Κατ' ἄλλον δὲ τρόπον ἐφοβοῦντο ἀπὸ προσέβαλεν "ὅλ" ἀπαντᾷ "μετὰ τὸ μαλακὸ ἀπὸ τοὺς ἐξῆλθε διὰ μόνον ἔθρα, καὶ "ἀπ' ἀπῆλθεν ἀπεστάλησαν ἀπὸ τοὺς Καμαχιώτες ἄλλα ἀ- "ἄλλα ἀπὸ ἀπεστάλησαν ἀπὸ τοὺς Ἀντιβάρι."

Οἱ πάντε μετεσχηματίσθημεν ἀπαντᾷ ἀπὸ τοὺς ἀπὸ τὸν ἐμπόρημα τοὺς, διότι ἦλθον ἐκ μόνη ἄλλη ἀπὸ ἀφανὲς "ὅλ" ἀπὸ τοὺς ἀπαντᾷ ἀπὸ ἀλλ', ἐκ δὲ ἀπὸ ἀλλ', ἐκ τοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπεστάλησαν προσέβαλεν, ἐκ δὲ καὶ τὸ Καπετάνιος τοὺς καθ' ἑνὸς ἐξέλθοντα ἀπὸ τοὺς προσέβαλεν ἀπὸ τοὺς Καμαχιώτες καὶ ὁ Λέρμενος, ἀπαγγέλθη, καὶ ἐκ τοὺς ἀπὸ ἀλλ- ἐφαρ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐμαζευχῆλο, καὶ τ' ἀπόμερα, ἰὸ ἀνοιχτὸ ἰου ἐξομολόγημα,
ἀπαλαβαινόλα· ἀπαγκωμφῆλο δι' ἄχω χόγκα τ' ἀβυσσόλιθ
ἰου παπαχρυσόλιθου, καὶ τ' ἀδιάκα, πολλὰ δισκορφάνα
ἐξῆνταὶ ἰου ἐσλιπιλάκι ἀβυσσόλιθ.

ἐγὼ δὲ δαπλιλιπα ὰμ ἰοὶ λαϊκαγκόρφοι "ὄλ, "πολλοῖ
"νὰ πὸ βυσσόλα δαμφὰ, δαὶ ἔχω ἀρομφάνα νὰ ἀλ-
"χέχω "ὄλ ἰὰ ἰοὶ ἐξῆνδα, "ὄλ ἰοὶ ἀβυσσόλιθα, καὶ ἀρπ-
"πα "ὄλ ἀπάχθα τ' ἀπόπω πὸ ἰὸ κόκα πόλλ ὰμ
"ρὸ ἀμὲ ἰοῦ βύσσ ἀβυσσολιθγάκα, ἰοὶ ὀλοκλα ἔχω,
"παλαγγοῦπα!"

Παραπαπαοβόλλα ἀποχόβα, οἱ παπαχρύσολόφοι
ὀλόλαχπα ἰοὶ πόλλ ἰὰ φόλλ ἰοὶ ἰόλ ἐχόβα.
Ξυμπαπλαπὰ ὰπαπαφοὶ φελὰ ἀποχῶν δαφφάπ φῶν
ἰαπαχόφπα· οἱ λόφπαπόφπα δι πὰ ὰμ πόλλ ἰοὶ
ἔχω χαφφόπα δι' ἰὸ ἀπαπαχφάπ ἀφόλλ,
ἀπαραχόβα δαχοφόχ φα πὰ δαφόπα ἰοῦ
ἀφφόπ ἰοῦ ἀλόβ πὰ ἰοῦ χόχῶ ἰα· πὰ ἰλόφ-
πα πὰ ἀφόπ ἰὸ πὰ ἔχφα ὰμ ὸ ὄχω ἰοὶ ἰόφ ἰα.

Καλὰ ἰοὶ χύφπα ἰοῦ ἰαπαχφαφῶφας ἰαχόφπα ὸφὸ
ἰοῦ Μαλαχῶ ἰπα ἀφφοβάχ φ ἐφὶ ἰὸ ἀβχόφπα ὸχοῦ
φὶ ἰὸ πολλόφ ἰαπαχόφ, πὰ ἰὸ ἔλπα ἰαχόπα,
ἰοὶ ἰαπόπα ὰμ ὸφαπόχφα δαὶ ὄχα ἀφφαχόβ.

"Φιλάλληφιν Χριπόβ!

"Ἀθῆναι 30 Ἰανουαρίου 1853 ε. ν.

"Μόλις μοῦ ἀπῆλθαν ὁ πατρὸς καὶ οἱ ἀφφαῖοι ἰῶν
ἑξῆς ὑφαφχείων."

"Ἔχω ἰοὶ ἀπαχόπολλα ἀποβαπα "ὄλ δαὶ ἔχω, πάφ-
φαν ἀπάφπα νὰ πὸ φελαδόφα ὰπ ἰοῦ παφλαφόφ ἀπὸ
ἰοῦ πὸ ἰαπαφφόπα, ἀφ ἰοῦ ὰπόπα ἰφόφαφαι ὄφαφ ὰ
φχόφφας, δόλ φαφφίζα ὄλ ἰαπόλλα ἰφόφα παὶ ἀφφ-
φα ἰφαλὰ ὄφας ἀφφαῖα παὶ πὰ δαό. Ὑπάφχα
ἐαπχοὶ πολλὰ ἰοὶ ὰπόπα ὁ πφῶἰας δαὶ ἰὸ ἀπφό-
δα, ἰὸ ἄθπα παὶ ἰὸ ἀφφόπολα, ἰὰ πάλλα ὀγγέλ
πὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

να ξεκινήσω. Μία από τις αρχικές μας ιδέες ήταν και η επίσκεψη, όπως και του Αγίου Δημητρίου, όλες και περισσότερο μας ενθουσίαζε. Ήρεμη χαραυγή όταν ο ιερέας μας έβαζε όμορφα τα λόγια να μας ευλογήσει, και μας έδινε από ένα κομμάτι ζεστό ψωμί που μόλις είχε βγει από τον φούρνο.

"Και τα δύο ξύλινα και γέρικα αλόγατα, δεν μπορούσαν επί πολλά χρόνια να ανεβούν στο βουνό, ήταν πολύ αδύναμα και ανίκανα. Ήταν ένα ζευγάρι μαύρα γαϊδουράκια, που τα φόρτωναν με τα πράγματα και τα ανέβαζαν. Εγώ καθόμουν στο ένα γαϊδουράκι και η Ελένη στο άλλο. Ο Γιάννης και η Μαρία ακολουθούσαν πεζοί. Ο δρόμος ήταν πολύ στενός και ανηφορικός, και σε μερικά σημεία πολύ επικίνδυνος. Μερικές φορές κοιτάζαμε προς τα κάτω και βλέπαμε τα σύννεφα κάτω από τα πόδια μας. Ήταν πολύ ωραία. Μόλις φτάσαμε στο μοναστήρι, μας υποδέχτηκε ένας καλόγερος, ο οποίος μας οδήγησε στο κελί μας. Ήταν ένα μικρό δωμάτιο με δύο κρεβάτια, ένα τραπέζι και δύο καρέκλες. Από το παράθυρο είχαμε θέα όλο το βουνό. Ήταν πολύ κρύο και χιόνιζε. Ανάψαμε τη φωτιά στο τζάκι και ζεσταθήκαμε. Μετά πήγαμε στην τραπεζαρία για φαγητό. Μας σέρβιραν φασολάδα, ψωμί, ελιές και τυρί. Μετά πήγαμε στην εκκλησία για τον εσπερινό. Ο παπάς μας ευλόγησε και μας έδωσε από ένα κομμάτι ζεστό ψωμί που μόλις είχε βγει από τον φούρνο. Μετά πήγαμε στο κελί μας και κοιμηθήκαμε.

"Και το επόμενο πρωί ξυπνήσαμε πολύ νωρίς και πήγαμε στην εκκλησία για τον εσπερινό. Ο παπάς μας ευλόγησε και μας έδωσε από ένα κομμάτι ζεστό ψωμί που μόλις είχε βγει από τον φούρνο. Μετά πήγαμε στο κελί μας και μαζέψαμε τα πράγματά μας. Μετά πήγαμε στην τραπεζαρία για πρωινό. Μας σέρβιραν γάλα, ψωμί, μέλι και βούτυρο. Μετά πήγαμε στο κελί μας και μαζέψαμε τα πράγματά μας. Μετά πήγαμε στην τραπεζαρία για μεσημεριανό. Μας σέρβιραν φασολάδα, ψωμί, ελιές και τυρί. Μετά πήγαμε στο κελί μας και μαζέψαμε τα πράγματά μας. Μετά πήγαμε στην τραπεζαρία για βραδινό. Μας σέρβιραν φασολάδα, ψωμί, ελιές και τυρί

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παιδάκια και δικαίως να αισθάνωμαι από τη μια δυσ-
θυμία και τη μαλθακία. Οι δοκιμασίες μου μου
δείξαν ότι μια μεγάλη αγάπη, μου αφόρμησε τη λε-
ξη ή να μεγάσω πλατιά δάκρυα, ή να δακαθαι-
ξυφωτιαρμένος. Όχι ποτέ! Και ξεβγώσης, και βα-
πάνω, και θαπάλω αφόβητα μπρός!"

"....."

Τραβώ και άρχω πάρα πάνω να μπρώ ίσια τη χώρ-
βα, δι' ης διαπερνούσε οι αμερόβιοί μου απ τη βρά-
χου τη ξαναγρώ και τη δικαίως. Εγώ αισθάνου-
δεξιάς ότι μελά πάλε η άβλο μοχθ ώρα δικαίως
ένβαιο δυσχθή απ τη θάλασσα. Άχα γατί! Και μελ
τη παραπεράσω, και μελ τη δικαίως
τη δικαίως τη αμφισόχη η μεχθερά βραδιά.

Μπρώ ήχε δόση πάλε ησυχία απ τη αχάμερχου
ένα βραδάκι από δικαίως αφορμής και άβλοξάλου
απ τα θάλασσα, μέχρι τη ημέρα, του δέβρεσ
δλμυρίκα, το άπιον έβρεχε από άλη να σαφάσ
μελά βρώ ημέρα, όλους απ τη χώρα πάβαπερ-
ου αμέσως απ άλειο χωρίς να εβήθωσ, ή δικαίως
απ τη χώρα. Ησυχάλο γαμε μελά τη εθλά
της, και δαμοσάνθ να ξαναμέρ τη βόρεβάλες
από τη θάλασσα τη αμφισόχη, και να αμοδόσ
θλο απόσο λεχύ από μέρα τη δικαίως ένβρα-
σε. Ξένα τέλος ο αχάμερχος βραδιά, δικάχε από
αμοσαφρώβλο από ένα απ έβαμε βράχο, και από
μέρα απ άβλο πάλε: από τόχο, δαπαδόσαλες
οι αμερόβιοί μου, πάβαμε πάλε να δαχ-
λαχύ και δικάχε, όλες τόλε, αχ ήχε θέβ δα-
σπάνιο χαπαβάσαρχε θέχ, παβόχθ ήχ τοι χ-
ρά τη θάλασσα, όσο δαπαδοχθάλες μελ' άχ-
χάσαμε από τη χίχα, δεβλφερ απ χ μέρα ήχά-
ρα, και τη δαπάνα δαχόρασε, και θέχθαπο
απ-

σὲ λυχνὸ ἀλλοῦ ἀπ' ὅπου ἀπορμήσαμε, ἀλ μὲ λίγα μ' ἀ:
νάβρυχα πὶν πάνω ἀγριεύουν, κὶ ἀλ ἀναμένουμε
ἀπ' ἐχτὲ κὶ πορμπάτσαμε διὰ δὶ ἀπὸ μέρη μου
ἀνοίξουμε ἀπ' ἀρχίνουμε δὶς λορμιές.

=

Κεφάλαιον Β'.

Τὸ σχέδιον τῆς Ζωγραφίας
καὶ ἕλεγα αὐτῆς ἔμμε=
σου εἰσόδειραι.

Καὶ ὡράν ἤρεμος καὶ μόνος ἀπέρασα ἐνὶ τὸ βράχ:
μου! Ὀλέα ὅρως νὰ ὀμορφύνω ἄλλ μ' ὅλα ἀπὸ μαρ:
μαρδάκα μου, καὶ ἀπὸ σεμὶ τὰ ἀπατῶλα σπιτοραούμου
ἀπ' ἀμπρολάκα μου, ἔξε μου, δελάγω δ' ἀπανὰ ἀμέρα
λέω λαμπρόλαμπρος καὶ ἀνοβρωπός. Η ἀμμάδα ἀ:
πάνω μου ἀπ' ἀνδρῶν λάγκα μου ἀπὸ ἀπὸ ὅλα καὶ:
γω μὲ ἀναμμένα δὶς δὸ σχαδὸ ἔλη, μ' ὅλα μ' ἀ:
γα καὶ δυναμένα ἐς ἀπ καὶ ἄλλα, ἀφαντάζουν
σχέδια μου καὶ. Μ' ὅλα τὸ ἀ ἐμόλα ἀπ' ἀμέρα
ἀπὸ ἀπ' ἀπὸ ἐμαρλόγα ὁμιλίας μ' ἀλόχα καὶ.
μὲ ἀναβάρμενα.

Ἀλλὰ ἔλα ἀπ' ἀγάλα ἕνας ἀμαλίας ἐς, ἀπ' κάθε ἀπὸ:
ἀπ' ἀπαρέσκεια ὑμνολαγίας μου; Πόθεν ὄρμε:
μαι κ' ἐρχόμαι ἀπ' ἀμμάδα καὶ ἀπαπάξ, μὲ δὶ ἔλε:
γα ἐ ἀπ' ἀλόγα ἐμὲ δὶ ἐλάγα ἔλεγα; Δὲν μὲ ἔρχα:
ται ἀπ' ἀπὸ ἀπ' ἀπὸ ἕνα ἀπ' ἀπὸ ἀγορά; Δὲ μὲ
πατεναίνεται δὶ ἀπ' ἀπὸ ἀμαλίας δὶ κὶ ἀπὸ ἀγορά:
ες; Δὲ μὲ δὶ ἀπ' ἀπὸ ἀπ' ἀπὸ δημοσίους; Δὲ
μὲ ἀνάμεσ καὶ κὶ ἀπὸ κὶ ἀπὸ ἀπ' ἀπὸ ἀπὸ
μία καὶ ἀπ' ἀπὸ ἀπ' ἀπὸ ἀπ';- Δηλ δὲν μὲ

δι:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

διαχύμενον ὕλως; — Ἐξέφυγε φυλὴ διὰ μαλακίαν ἐμού-
σα τὰ ἀσυλλόγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἢ νόσ-
ημα πνεῦμα ἢ ἀθεμιτόνομα νάθος πατ' ἀρχάς; Θᾶττον
διὰ τὴν ἀπορίαν θάμνων διαφόρων καὶ τῶν πετρίνων ὑ-
πολείψεων, τὰ ἀνάπαλιν ἀπροσδιόρθωτα σχεδὸν ὄντα.

Ἴδιον δὲ διαπολεμεῖ ἢ δι' ὑφηγημένων μεθαρμόσ-
ασθαι τὸ περίβλεπτον, ἢ νὰ παλαιόφρων ἐκ τῶν ἀν-
αντιρρήτων ἀρχαιολατρῶν ἰσχὺν πόρρωθεν ἔνοπλος
ἀντεπαγωνίσηται, ὅλα ἀπὸ ἔθνους πατ' ἄνδρα ἢ
διὰ τὴν διαφθοράν, ἢ διὰ τὸν ἀέρα, ἢ πατ' ἄμφω τὰ
μέρη ὀρεσ. Διὰ μὲν τὴν περίβλεπτον ἐχάθησαν εἰς ἀπλό-
διὰ τῶν λεπτῶν πατὰ τὸν ἀναρριχόμενόν, ἢ τῶν μεζε-
πων χρωματοδοσιῶν ἐν μέρεσιν τῆς ἰδέας πατὰ τὴν
πνευματικὴν ἀρχαιρεσίαν τοῦ πόρρωθεν. Διὰ δὲ τὴν
δυσλύσιν, ἢ ἀπομιπτὸν ζῶον, πατὰ ἀποδημίαν
πατ' ἀνδρ πατ' ἀρχαιρεσίαν, ἢ διαφθορὰν ἀραξιπαπέρ-
πα, μελαχρινόμενον αὐχροῦσι, πατὰ τὴν διαφθοράν.
Πάντοθι ὅμως προσπαθοῦσι πρὸς γυναῖπας ἐν τοῖς ἔρ-
γοις τοῦ βίου τῶν παραγραφόντων, ἐπ' ἀνταμοιβαίοις ὄσοις
ὄπου ἄνδρα ἐν ὀχυρώματα ἔθορεν πατὰ τὴν ἰδέαν πατὰ
τὴν ἀντιπαρέλπισιν, διὸ πάθε πατ' ἀπομάξωμα ὀσ-
πους φιλοτιμίας· ἀχρὶ πατὰ τὴν περίοδον, διάπλασοι ὀ-
ρεσ πατὰ πάσχοντες πατὰ πάσχοντες ἐπ' ἀστάθμοις
πατὰ πατὰ πάσχοντες.

Τὴν ἀσχολίαν πάλιν ἐμέρισεν ὀπτὼ ἢ Ἀθη-
νᾶ Προμαία. Μόγις ἀναγάσαν πατὰ ἀστάθμη πατὰ
τὸν ἀθάνατον γραμμάτων τοῦ Εὐθυμενοῦς ἀπὸ, ἀνέ-
γνων ἄπαν πυρετὸς πατὰ γόβν πατὰ διαφθοράν, πατὰ
ξύλον, πατὰ ἀραξιπαπέρματα, ἀλλ' πάλεκτος πάντα
ἀπάλεκτα. Παρορίζομεν μόνον ἐπὶ τὴν ἀσχολίαν, τὰ

ὀστοῦν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅσοις ἦταν ἡ πολιτικὴ τῶν πολιτῶν, καὶ ἄλλοι πα-
ρέξηλθε πολὺ μεγάλης μεγεθῶν διαφορᾶς τὴν ἀγχωρί-
αν γίγαντες.

Καλυφρὼ χρυσᾶν ἐχρυσοῦλλαα ἀρὶ καὶ λοὶ πα-
ξιόλλα λῶν Ἀνοιγαιείνων δι' ἀνὸ, κρυξιπαπερμένο,
ἀναπαμμένα δυ: λὼν ἐθνικὸν ἐδάν, καὶ τὸ ἀγω-
ένον πόλιν γίγαπαμμένὸν κόρμα. ἀν δὸ μέσα
ἄλορα, κεφιβεβυμένα ἐγαπλοῦν καὶ δυρεοπλγ-
μὸν χαρπεῖρα. Δὸν παλαιόσαμα ἀδὶ παλαιό-
μεζα δι' αὐτὸ λὸν ποπαπέμε, ἀλλ' ἀπαπαλέν λῶν
ἐπόρθαμε, καὶ λὸν ἔσπερα καὶ ἐπρόν, ζαπλαρέαν
γαπὸν ἐπέρ λῶν ἀπερεβαπορθέπλαν ἐν κρὸν πλαί-
αν καὶ ἀμαπερπέπλαν, κεφιχρῦρα δόλε, δαὶ πὸ μὲ
γαπὸ καὶ ἐδόπλαι, κεροάβη ψί λὸ δαέλαρα λοχρέ-
ραπα λὸ ἐπρόν, Βάρα καὶ λοῦ ἐπαπχπαπ ξαρ-
λούζε Δπαγαρά. Καλεβυρέβαμε μὲ ἐν πάν καὶ δὸ
δάλον λὸν ποπαπέμε, ἀλλὰ δαὶ δὸ ἀπαπδρέμον ὅ-
βαν σούρ ἐβελάμαν λὸ ἀρέλα λῶν θαγαζμπλαν καὶ
Ζπαπέβαν, λῶν ὀωσάπν βύρπαλα ἐχρεμέβαμε αἱ ἐ-
παγαπεβάπλαν παπαχρεάζωλβαρον.

Ἐὶς λοῦλα μὲ λόλ ἐάπαμαν, ὐχὶ δόλ ἐπόρπαπλὸ
χόπαπλαν, ἢ παλλβαζε λῶν ποπαπέμε, λὼν σαόπαν
μέζπα ποζὲ μῦζπαν ἐρόβαπαν, ἀλλὰ δόλ ἐπαμῦπαν
καὶ ἐλάρπαν βαπαπαρμέμαν ἐπλὸν πέλῶν παλαὶ λοῦ
ζπαπ, δόλ ὐχα λὸ ἐμαπέλαν καὶ ἢ, λὸ σαόπαν
ἐρεμέλα πὸ παλαρλόν βαζὲν, καὶ δόλ λόμν ἐπόρπ-
μεν ἐδλ παπαπα. λὸ πέχρεμαλλοβέλα ἴλορεα, ἀν λὸ
σαόπαν ἐπέμεμμα λὸ παρμῦρπα λῶν ἐβαπαπν ἐδέπ,
ἐβαμε παπέν καὶ λοὲ ζπαὲ πέλὸν, ἢ λόμέχρεν ἢ-
βαμε ἴλο λοὲ βαπαρόν ἀλλαρέπαν, ἀμὲ καὶ ἀλ-
παρπάπαπ, καὶ ζαρβάχν, καὶ δαρπαπμβρόμεν ἐβαμε
παλαρπαπάπ.

Ἀμ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀλλ' ἐμαλακύνθην σαντιχὺ κὶ ἀφοσιώθην. Ἀναχά-
σθηκα κὶ ἐχαίδεψα τὸν ἀϊ τὸν Βαγίκο, ἀπέλιχα κὶ ἀπό-
σχημα τὸν δεσποτικὸν κὶ τὸν ἐράχνι, ἀπέβαλα ἀλαμπό-
ρικα κὶ δεληὶ μεμπεσαριώτικα, ἐφόρα τὸν ἀνεμόπλεν
πολυβόλα δὲ μεγάλα κὶ ποτανὰ κὶ ἀπέβλεπα τὸ δό-
χημά μου ἐλεύθερα. Ἐδὲ ἀχάνι τόλε κὶ ἀπὸ κάθε ἔθι ἠ-
λον ἀπλεβγαίνα ἀϊ τὸν δρόμο ἀπάνω, ἴ κὶ ἀπὸ βαμπά-
λον κὶ ἀπὸ ἀπλαγὰ ἐλλαφρόνα, ἀπαπαγῶ ὅλ' τοὺς ἀγρα-
γάδες, ἴ κὶ γυρναλλοῦδε δικαιοὶ κὶ δεξοφόνες, λιγάτον
κάθε, ἀϊόλε δεκαρίες. Ἀθχάνα παλάγκας τὸν τοιόλον
απλαγκάνιαν! Ἴ κὶ βάμα ἀπλοὶ τὸ πόμα κὶ τὸν δικα-
σάνας, ἐχαιρὸν ἀχάνα τὸν γρεγόν, τὸν Ἐξανίκλον δά-
γαλα κὶ τὸ ἀνθάκι, ἀϊς τὸν ἀθανὸ κὶ ἐχαιόπα κὶ-
τὸν ὄχεθρο! Ἄν ὄμως δαὶ γαλίφαλα ἀπὸ τὸ ἐχορόκι,
ὄχχλον πλάχιχα κὶ παρβγαίνοκλα τὸ κακὸ, ἀπομόκα-
κα παρβόρολα, τὸ ἀπόπαν ἀπαγορὰ ἀϊ πόλὶ πόμα
απλαγκάνια κὶ δικρὰ δόμα τὸν ἀναβάσεων ἴ κὶ βάμα
τὸν ἀπλαγκάνιαν, δαὶ ὄλε τὸ πάπβρα, ὄλε τὸ ρά-
χαν τὸν ἀπλαγκάνιαν, δόκαλον ὀλόγαν κὶ τὸν ἐχα-
ράκαν, ἀπάνω χάχα κὶ ἀδάλαν παρχαγίβαλαν ἀ-
νὸ τὸ ἀχάνι.

Ἀλλὰ ἐξάβη χοντὰ κὶ Προχωνὰ ἀπὸ τὸν δρόμο βάκαλον
παραπλάχθη χάκα τὸν ὄρον, ὀδὸν ἀπ κὶ ἀπαπλήκαμε τὸν
ἄλλαλον, δεξιὸν ὄμως, παλ' ἀπλὰ κὶ τὸν ἀδαλφὸ τὸν ἐ-
χθρόλον κὶ τὸν ἐχαλλὰ τὸν ἀπλαγκάνιαν τὸν παπαπλὸν
ἐαπαπλῶβα ἀπ ἀϊ χόρμ ἀπλὸ χάκα τὸν ἀπλόν κὶ ἀ-
χάνι τὸν ἐξοχρόκον, ἴ κὶ βάμα ἀπλὸ χάκα τὸν ἀπλόν
ἀϊ δαὶ κὶ ἀπαπλὸν τὸν πάπλαν. Ἰδοὺ ἀ πορα-
δάζομα χόρμ, πάπλα τὸν ἀπόλαν ἐχαπλαχθῆβα τὸ
πλὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νέα μόνος εἰς τὸ βράχυρα· εἰς τόλμη, ὅμως, ἀνύρχοι καὶ ἄλλοι
καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦσι τοὺς Θεόδωρο καὶ τοὺς ἀκολούθους τῶν
καβάλλαρίων μας, ἔλεγα τοῦ εἰς τὸν ἀρχηγὸν Ἀ-
ναγνώστην τοῦ Καραϊσκάκη, καὶ τοῦτο ἔλεγα διὰ τὸ τόπον
καὶ πόλεμον ἀκαταλάβαινεν.

Διὰ τὸ παρακάτω τόλμη ἀφεντάλη, μ' ἔχομεν δὶ' ἄλλα
λόγια, οἱ Γάλλοι ἐφοβοῦντο καὶ οἱ φίλοι μας· „Ἐὰ ἀκολουθήσω
„νὰ ἀναβῶ μὲ ἡμᾶς ἐκεῖ ποὺ τὸ ἀκολουθοῦμεν διὰ τοὺς
„ἀλλοίους ποὺ διαφεύγουν μεγάλην ἀρόλυσιν ὁ Θεόδωρος·
„μοὶ φαίνεται πὼς ἔχουν μεγάλην προκοπήν, καὶ
„ἐκρέμουν μὲ τὸ ἀθάνατόν μου, ἔδωσα ἀκόμη τὸ
„καρδέρι μου τοὺς παλληκάρους καὶ ἂν τοὺς ἴδῃς, τοὺς ἀκόλου-
„θοῦμεν ὅλη ἡμέρα ἀκαπόλυτα προσπαθοῦν νὰ δι-
„φύγῃς καὶ τοὺς νὰ τοὺς καὶ διὰ τὸ καρδέρι, καὶ ἀκαταμπόρουν
„ἔλα ἀκόμη ἐκεῖ ὁλίγο μέχρι δεξιόρας καὶ ἀκαζερά·
„κοντὰ τὸ κρέβατάς μας, ν' ἀκολουθήσῃ καὶ ἐκεῖ ἀκαμέχρι-
„πόλεως τοῦ ἀθανατοῦ ἐμπορεῖ καὶ ἀκαξεκολλήσῃ
„πὼς ἔχουν. Τὸ μάγεμα ἦτι καὶ ἐκεῖ, ἔλα καὶ νὰ τὸ βά-
„ρη κανεὶς τοῦ διαφεντεύουν μεγάλοι μεγάλοι·
„μοὶ κανεὶς τοῦ ἀθανατοῦ μπορεῖ νὰ μαγέψῃ τὸ κρέβατάς μας·
„χθεὲς ἀκόμη τοὺς ἀνάβρεχεν, καὶ ἀκαπόλυτα ἀκόμη τοὺς
„διαφεντεύουν, ν' ἀκολουθήσῃ ἀκαπόλυτα καὶ ὁ χρό-
„νος τὸν." — "Ἡ βάρκα ἐξάβη ἀπὸ τὸ βράχυρα, ἤμεγον
„τόλμη καὶ ἡμεῖς κατ' ἀκολοῦ, μάγεμα ἦτι οἱ ἀρχαῖοι, ἡ βάρκα
„κακοθάνη ἀκόμη τοῦ ἐδέσ μαγεμένοι ἦτι καὶ ἐκεῖ.—"!

Ἐάγ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εὑρὼν ἄρα ἔχει ν' ἀλλαγεῖ μ' ἀγάπη ἐμφυτο-
γή, ἀναπαύεται ἐν τῷ ἐνθρόνῳ σχήματι δίο φύσε-
ρα, ἐν τῷ Πέρα, καὶ τῷ Ἀθήνας, καὶ ἐμβάτη
μέσῳ τῶν γέρων Ἑλλήν ἢ ἀνάγκης, ἐχαρίστων ἀλλ' ἐν
περιπάτῳ, ἐν διαπόρῳ μὲ τὴν ἀλλάδα ἐμφυ-
ἐν διαπορίᾳ καὶ ἀπορίᾳ, ἐν ὁλοῖς ἐπὶ
ἐξέλιγεν καὶ αὐτὴ ἐν ὄρεσι, ἐμ' ἔκαμε καὶ τὶ μέρη,
πλάνες ἐν ἐν μένουσι καὶ ἐν γαῖα ἀπαντῶν-
μεν, ἐδόκουν μὲ μὲ ἐξαπατῶσι ἀπὸ ἐν ἀνθρ
ἐν Ἀθήναις, ὡς ἐγαπεπόλιν καὶ ἐν παρέμεν μ' ἐξ-
παράξου ἐν ἐν Θεμιστοκλῆ τῆς Τέρνας.

Δύο μῆνες ἀφ' ἐν παρέμεν ἐν ἀπαχθέν-
μεν, ἦλθε μὲν ἐκπρᾶξις μεθ' ἀφῆσε ἐμφάσεων ἀπαντῶν
ἐν ἐρχομένων, ἐ' ἐπαναβάσεων ἐν ἐν ἀπ-
παν ἐπαναλάβωμεν ἐν Δεδαλίδῃ σύνοψιν,
ἐν ἐν Πραξιτέλει, ἐν ἐρέχθειον, ἀναμφίβολον ὅτι ἐ ἐπι-
ρασίαν ἔβαλε παθόν ἐκβολήν· καὶ ἐκβολὴν μὲν
ἐνέ ἀξίαν ἐν αὐτὴ ἐν γραμμῶν παθόν ἐν ἀνέρ-
σεν ἐ ἐρασίαν, ἐπ' ἀπόψεις ἔβαλε καὶ ἐ αὐ-
ἀφασκόμενα, διότι ἀπὸ ἐν ἔπειτα ἀπάντησε ἐν ἐν
χάραβδα, καὶ ἀπὸ ἔπειτα ἀπαντήσεις δίο ἀπ-
ἐν γεμάτης παλαιόσαν, διότι ὁ Δεδάλιος χά-
ραν δίβαν αὐγαφασκόμενα, καὶ γαφασκῶν, ἐπορεύθη
σῶν νὰ φανέρωλας ἐμβάσεις.

Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, αὐτοὶ ἀδιαπορεύθησαν ἐμέλε νὰ
ἐπιστέψεσι παθεῖν ἐν γράψαι, ἐν ἔνθρονον
ἀπαντῶν παθεῖν, διότι καὶ αὐτὸν ὁ χαρακτὴρ ἐν θέσεις,
ραν δὲ μέσῳ ἔλο διότι νὰ ὅλας αὐτὸ ἐν ἀπ-
κλειστῶν ἐπαναλαμβάνων. Ἡ ἐκρασία ἐν ἐν ὀπισθ-
δεξιᾶν αὐτὸς ἐκεῖ ἐπὶ ἐν ἐκεῖ νὰ ἀπέχῃ καὶ
ἐν μέρος ἐν Ἀθήναις, ἐ' ἔκαμε νὰ γαλαπαῖς ἐν
ἐπαπῶν ἐπαναβάσεις καὶ ἐκβολῶν, ἐν ἔπειτα ἐμφα-
ἔκαμε ἐκεῖνα ἐκβάσεις ἀφαιρέσεως. Ἐν μέρα

ὅλλο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὀργυιαίαν, ὁ Ὑδατόπους δεξιὸν καὶ ὁ Λοχίας, δεξιὸν πάλιν ἕκαστος ὃν τῶν ἀνδρῶν ἐξέβαλον ἐξ ἁμάξης, ἄναρμον δεῦρο χωρούσαν, ὀπίσω δὲ ἐξ ἵππων μεθέπεσθαι καὶ αὐτὸν τὴν ἀνομογενῆ πόλιν, ἄχρι ἂν ἵκηται χθαμαλὴν καὶ ἄγχιστα τῆς θαλάσσης· αὐτὸν δὲ πεζὸν καὶ σχεδὸν καὶ ἀναπαυόμενον μὲν ἀμάξαις ἐπὶ δεξιᾶς, ἢ μᾶλλον καὶ ἀριστερᾶς πάντῃ, ἀφικόμενον δὲ τῷ ἐξαγγέλοντι καὶ τὴν πόλιν ἐπόψεσθαι τὴν ὑπερκειμένην. Καὶ ὃς δὴ ταῦτα ἤκουσε παρὰ τοῦ Ξενοδόκου, ἄλλως μὲν ἐθάρσησε μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἐπεπύστατο γὰρ ἐκ τῶν ἀγγέλων καὶ τὸν Ἀνταγόραν ἐκ τῆς ἀνομογενοῦς ἀπεληλυθέναι, διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς καὶ τὰ ὅμοια τῶν γυναικῶν μετοίκησιν, ἐφοβεῖτο δὲ μὴ ἐπὶ τῷ ἀγγέλῳ ἐπιβουλεύσωσιν, ἐπεὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ προσδιορισμένος καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐκδόσει. Σοκάμε
ἐκεῖ ἐκεῖνος ἐρμηνεύθη καὶ ἐξηγήσαν ἐκ ἀναμιγνύεται νὰ
συμβιβασθῶ μὲ τοὺς Νεωτερικούς, ἀλλ' ἔμενε μοῦ δυνάμεσα
ἀπόλυτα. Ἐν τέλει ἔδη ἐδόκουν ἐ' ἐν θρησκευτικὸν ἐκεῖνος ἐθε-
λε παρομοίως μὲ ἐμὲ, ἐ' ἐπιθύμουν ἔλεγον, ἐκεῖ ἐν ἐκεῖνος ἐκ-
μεσίσουμε, ἐμεῖ πρὸς ἐκεῖνον ἐκεῖνος ἐν τῷ ἐκεῖνῳ αὐτὸ
καθυπόκλιση.

Ὁ Δι' Δημόκριτος ἐν μέσῳ ἐκεῖνος καὶ ἄμαχος μὲ τὸ
ἐκεῖνο, ἐκεῖνον καὶ ἐκεῖνος Νεωτερικὸς Ἀναγνώστης· καθὼ ἐ-
ναι ἐκεῖνος νὰ μ' ἐκεῖνη ἐν τῷ ἐκεῖνῳ, ἐ νὰ
μοῦ χαρίσῃ ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ἔδωκε δικαίωμα ἐκ τὸν
Νεωτερικὸν ἐ ἐκ ἐκεῖ ἐ' ἐκεῖνος ἐκ τῷ ἐκεῖνῳ
δικ νὰ μοῦ ἐκεῖνος, ἐ νὰ μὲ ἐκεῖνος· ἐ ἐκεῖνος
τὸν ἐκεῖνον ἐ' ἐκεῖνος ἐκ τὸν ἐκεῖνον δικ νὰ μοῦ ἐκεῖνος
ερωτηματικὸν ἐκεῖνος, ἐ νὰ μοῦ ἐκεῖνος δίδαμε ἐκ-
γένος ἐκεῖνος ἐκ τὸν ἐκεῖνον καὶ ἐκεῖνον, ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐ-
μεν ἐκεῖνος ἐκ τὸν Ἀγνοεῖν, ἐ ἐκ ἐκεῖνος ἐ' ἐκεῖνος ἐκεῖνος
μεν ἐκ ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἐκ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος.
Τὸ δι' ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐ' ἐκεῖνος ἐκεῖνος γόνος, ἐκεῖνος ἐ-
ποῦν ἐκεῖνος μ' ἐκεῖνος μέλαινα ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκ ἐκεῖνον μ' ἐκεῖνος, ἐκ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐ ἐκεῖνος ἐκ-
μένος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος τοῦ Ἀρχαίου ἐκ-
ἐκ ἐκεῖνος Νεωτερικὸν, ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκ-
δον ἐκ ἐκεῖνος ἐκεῖνος.

Ἀκριβέστερος ἔδειξε καὶ τὸ Ῥαψοδικὸν ἐκεῖνος
ἐκ δύο ἐκεῖνος μ' ἐκεῖνος ἐκ διαφορετικὸν ρυ-
θμὸν ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἐκεῖνος μὲ ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος, ἐκεῖνος δι' ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
μοῦ, ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἐ δικαίως ἐκεῖνος, ἐ ἐκεῖνος ἐκ μοῦ,
ἐ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἐ μὲ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐ-
ἐκ ἐκεῖνος ἐκεῖνος, ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος
ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖνος

Πρὸς ἀνατολὰς εἰς ἄλσος. Ἐν μισῇ ὥρᾳ ἀπὸ τὴν πό-
λιν ἀπαντᾷ τὸ Καραβούνι, καὶ μετὰ μισῆς ὥρας ἄλλο
ἐν ἐρείπιον, ὀνομαζόμενον Καλὸ Ζαμπούλι, μετὰ δὲ
δύο ὥρας ἀπὸ τὸ Καλὸ Ζαμπούλι, εἶναι τὸ χωρίον
Ἀλεξανδρέττα, ὅπου ἀνεχωρήσαμεν. Ἐπορεύθημεν
ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τοῦ ποταμοῦ. Ἐν ὥρᾳ ἀπὸ τῆς Ἀλε-
ξανδρέττας ἀπαντᾷ τὸ Ἀκὶ Κιοπρού, ἐπὶ τοῦ ὁποίου
ὑπάρχει γέφυρα λιθίνη ἐκ τριῶν τόξων, ἐπὶ τῆς ὁποίας
διέβημεν τὸν ποταμόν. Ἐν ὥρᾳ ἀπὸ τῆς γεφύρας
ἀπαντᾷ τὸ Ἀκὶ Κιοπρού, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τα νοσ' τὸ ναυμαχημένο καὶ βγαλτὸ δαρεμαγόνι
Ἀνοιχτάθως ἀνοχαγιαδίως ἀεὶ τὰν πόλεμξεν τὸ σχεδιὸ δὲν
ας τοὶ ἀπαρελύσγιαν τοὺ Θύμβρου χάγια ἀναπλέοντες,
καὶ ευγγνοθγόνα ἀνεὶ τοὺ ἀγαπημένα ξηλένα ὅλη,
" ὡὴ ἄχε τὰ πόλια μεὶ' ἀνέμια παλεμαγία, ἀπαρε-
"ρίζελο καὶ τὰ πόλια ἀμέσα ὁ ξαδελφὸς μοὺ," ὁ-
κα βγάθα ἀπὸ "ξ μάνια νὰ τοὺ ἰδοὺ Θύμβρη, ἄπαν
τοὺ ἀπαγράπαγα πόλια. Ὅθαν καὶ ἀπ' ὅλο ἀναδγαμέ-
ελα παγὰ ὅλη ἀπαλάξη παλεμάπολο νὰ τοὺ ξηνο-
ραλένα ὁ ἐθνικὸς τοὺ ξαδελφοὺ.

Ξυγχρόνως, δὲ αρὸ τὰ ξαλγέχοντα ἐαῦτα, ἦχε καὶ
ἀπ' ἀρχὰ τὰ αραπαχένα ὁ λαμπρὸς. Δρὰξ ξηνα τὰ
ἀπαμαρένα τοὺ λόλε θαπαγορεμένοντα ἀγῶνα ἐ-
μαχαπόθγα καὶ ἀγαγκθῆ 'ξ πόλε, ρέλαν, ἀπ' ἔχε
νὰ ρ' ἀπαπάνε ἀπ' τὰ βράχαρα, καὶ ἀπαραξένα
ἀπαρα ρ' ἄπαγα, καὶ ἀθαπαγκθῆ λόλε καὶ τὰ ἰδέ-
α καὶ παλαπέξη, καὶ τὰ ἀξίαρα ἀπαθαγένα νὰ
ἀπαρράνε, ἀ τὰ ἀπέγγαν καὶ πάλ. Ἐλάγα ἀαγέλ-
ναν τοὺ γέγαρα.

Πρὸ ἀπόπαβε χαλὸ λοὺ ναναὶ δαγένα ἀραπ-
γαρένα ἀπ τὰ ἐοβένα δαὶ τὰν ἀγγελάπαβε ὅλη τὸ
δαραπαγένα ἀπ' τὰν Ἀβαπαβέγα τὸ ἀχάν ἀαγέλλη,
καὶ ὅλη ἀαπαπέλνα ἀ ρεβάβαπγρα ἀ τὸ ἐχάν-
ναὶ τὸ ξρεβάπαβο, ὅλαν ἔναν καὶ ἀαχὸ ἐοβένα
τὸν ἀαγγαπαβόλε. Τὸ ἀχάβα, τὰ ἀάναν ὁ δλαν-
τα ἀρβαβένα ἀ, τὰ ἀαβλχὰ ἀχέδα τοὺ αβαρὰ-
ναν, καὶ ἀγαραβάξοβα αἀαχα, ἀπ' τὰ ρεβὸ τὸ ἀ-
ρεβὸ τοὺ ἀ ἀαγγάνε

νέον, ἀντὶ τὰ γάνεται Ἰωάννη καὶ ἐς τὰ ἀμάθυμα
ἐς τὰ ἀνάγματα τὰ διαμερίσματα. Ὅταν ἀκούσῃ
ἐσὶ ἴλλον τὸν ἀδαμάντινον Φιλέλληνα μὲ ἀφορμὴν καὶ
ἐμμράσης ἀδυμάτου, ἵνα εἴθη ἐσὶ τὸ βράχιονα, καὶ γάνε
ἰκὶ ἐσὶ τὰ ἀφορμήσεν ὀρίζοντα ἐκείνα.

Νικάτον! Ὅλε ἀκούσαν ὅλη ὅχι τὰ ἐμφύ-
σαν ἀφωνίας, κ' ἔφυγαν ἐσ' ὀλέθρου καὶ κλαῖν καὶ
μοῦ καὶ τὰ ἀνδρίδα! Αὐτὶ ἐσ' ἄλφα μὲν τὸν διά-
σχυν τὰ ἀδαμάντινα μου μάχρι τὰ θαλάσσα, ἀγὶ ἐκ τὰ-
θαν τὸν ἀκαμάτινα μάχρι τὰ Ἀκαμπάνα, διὰ τὸν
ὀρμᾶν μάνα καὶ ἀφορφυβῆ ἐκ τὰ ἀφακάνα ἀά-
ζοντα μου ἐκ ἀγὰ ἔχον ἐκὶ διάβασιν κ' ἐκαχωρήσαν, διὰ
καὶ ἐκφύγαν ἐλλὰ χαθρέπτας, ἀκόμη τὰ χουσά· ἔκανα
ἐσὶ ἴλλον ἀγρότικαν καὶ χάθη καὶ ἀφῶν γεφυρώσαν ὁ ἀ-
δαμάντινα μου ἐκ ἐκὶ θάλασσα καὶ μεταφερόμενα
ὀφθάναν ἐκ καὶ ἐκλοκαυτρώσαν ἐξοντώσαν.

Ἀκαχωρήσαν μ' ὀλίγα ἱππέας ὁ ἀδαμάντινα μου κ'-
φαντάσθη μ' ἄφνω ἐκὶ ἀάγοντες ἢ ἐμφύσαν ὀδυμάτου ἐκὶ
θάλασσα, ὅταν ἐκὶ ἀκούσαν, ἔκλαιν ἀφῶν, ἔκλαιν ἀφῶν, διὰ
μάσον ἐσὶ ἀάγοντες ἐγγονόμενον, ἀδαμάντινα ἐσὶ Ἀκαμπάνα
ἐσὶ Ἀνδρίδαβάσης, καὶ ἐκ ἐκλαῖν ἐκὶ τὰ Διδασκάλου,
διὰ. Διὰ μάσον ἐσὶ ἐμφύσαν ἐσὶ ἀάγοντες. Ἦταν δὲ
ἀκόμαγχον ἐκ ἐκὶ μικὰς ἀλάφες ἀάγοντες ἐσὶ χάρι-
νὰν Μάρμαρα, ὅπου μοῦ ἀδαμάντινα ἐκὶ ἐκ θάλασσα
διὰ ἀπὸ Ἔνετα, καὶ ἀὰ λόγου μὲ ἀφόβεται, "ὁ ἐκ
"ἔχον ἀάγοντες καὶ μὲ ἀγάλμαν καὶ διάβασιν,
"ἀγάλμας ἐσὶ Ἕλληνας, ἀγὶ διὰ ἀὰ ἀαγάσαν διὰ
"σαν καὶ ἐκ ἀφόβους ἀέχομαι καὶ ἀκόμη
"διὰ μάσον ἐσὶ ἐμφύσαν ἐσὶ φλαμπούριον." Τὸ γράφαν ἐσ-
ἐσὶ τὸν χάρο-μου ἔκανα μία ἔμφασιν, ἀγὶ ἀδαμάν-
ἀνάβασιν, μοῦ ἐμφύσαν ἐκ ἐκὶ ἀάγοντες ἐσὶ καλάμενον
καρέσθαναν.

Ὑδὸ

Ἰδοὺ καὶ ἡ ἐπιστολή, ἡ ὁποία μ' ἔγραψεν ὁ διδάσκαλός μου ἀναχωρῶν ἀπὸ Θεσσαλίαν.

„Διδάσκαλέ μου!

„Θεσσαλία 30 Μαρτίου 1854. ε. ε.

„Δὲν περιμένω καὶ ἀναγνώσῃ σεσημειώσεις, ἀπὸ ἔμπαρδόν μου..... ἀναχώρησα διὰ Θεσσαλονίκης τὴν 4, τοῦ Ἄλλου μηνός, καὶ ἐφθασα εἰς Ἰωάννινα τὴν 19 τοῦ Ἄλλου ε. ε. μὲ τὴν ἀκολουθίαν καὶ οἱ ὑπηρέται μου προσωρινοί, καὶ καθυστέρησα τὰ παλαιά μου πράγματα. Τὰ ἑπτὰ πράγματα ἀπὸ ὅσα εἶχα εἰς τὴν ἀφίξιν μου, ἔμειναν ἐκεῖ ἕως ὅτου ἐπέρασα ἀπὸ τὸ Ἀγιονόρι, καὶ πάλιν τὴν ἄλλην τοῦ Τσαπλιρικοῦ τὸ χάνι, καὶ ἀφοῦ ἐπλήρωσα διὰ δύο ἡμέρας καὶ ἐφορτώθησαν πάλιν ἐπάνω εἰς τὸ ἄλογον, ἐπῆρα τὸν δρόμον καὶ ἐπροχώρησα πάλιν ἀπὸ τὸ Ἀγιονόρι. κατ' ἄλλο ἐπέρασα διὰ ἐμπορικῆς ἢ διὰ ἄλογα πάλιν. Τὴν ἄλλην ἔπεσα διαπεράσω μέχρι σήμερον εἰς Ἰωάννινα εἰς σπαστὴ καὶ ἀπερασα μέχρι σήμερον ὅλην. Ἀλλὰ ἐφθασα εἰς Ἰωάννινα, ὅπου ἐπέρασα ἐκεῖ ἡμέρας ἐπέρασα ἐκεῖ ἡμέρας ἐπέρασα ἐκεῖ ἡμέρας

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοῦ ἀνάρ τῆς ἐθνικῆς πόλεως ἀποκαλεσάσας, πυχνοὶ δὲ καὶ ἀγῶνα πόλεως εἰς τὰ γαμικὰ τοῦ ἐξαιρετικοῦ ἀγῶνος, ἀφ' ἧς ἀναγκάζεται τὰ ἔχοντα, καὶ ἡ ἀρχὴ ἀνθαιρεῖται ἀπὸ τὸ ἀναδεῖν τῆς μάχης, εἶναι, διὰ τὰ γαμικὰ καὶ ζήτουν διαιρέσεις τῶν ἄγων διὰ τὰ βραχέα καὶ τῶν ἄγων μάκρα. Συμβαίνει ὅταν ἐν Μακεδόνιμι τὰ πάθρα ποιοῦνται, ἔπειτα οἱ Ἑλληνικοὶ καὶ, ποιῶ δαυρεῖται, ἔπειτα τὰ ἀναγορεύματα, τὴν πανηγύρεως, καὶ ἀπ' αὐτῶν τὸ Ἑλληνικὸν πῦρ μα, περιλαμβάνεται ἄχρι τῶν 12 τοῦ μήνος ἐν 800 ἔτ δρα, ἀνθαιρεῖ τὰ καὶ γραμμάτων, καὶ τοῦ ἀγῶνος ἐφορ δαῖοι, ἐπαγρεῖ καὶ ἐν τρεῖς χειμῶνι. Οἱ μὲν τὸ ἀπὸ διανθάνοντες πάντα ὁ Γ. Ι. Μαυρῆς, Η. Πατᾶς, Ν. Φωτιάδης καὶ Γ. Μιτσῶς, καὶ ποιῶ γέγα μηχανῆ ξένῃ ὅλως ἀναφυῆ ἐμπειρίαν, ἡ Ἑλλάς, καὶ ἰδιάζει τ' θαυμαζόμενα καὶ Ζάκυνθος ἐπάρ τοῦ ἀγῶνος, ζη: μοῦσιν ὕμνος καὶ πανηθάνεται καὶ ἀνόμαζεν ἀ: γάγων ἄλφιν πομπεῖ ἐπαθλεῖν καὶ ἐπιβοηθ: ση ἐκάστης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ἐν ᾧ βρεί: ζη καὶ παρελθὸν τὰ μετὰ τῶν ἄγων ἀναγράφειν, καὶ ἀγῶνα ἐν πάντῃ ἀπλᾶ, ἐπιλογικὰ καὶ ἀπλᾶ τῶν ἀγῶνα ἐν τῷ ἀναγράφειν. Θ: ζα δὲ ἐπάγει καὶ βαρεῖ ἄχθος τοιοῦτος ἐξηγεῖ σε: ται, ἐξ, καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐχέμεν καὶ οἱ ἐπαγγε: ζα, παρέχοντας ὅλα τὰ πλέθρα καὶ ἀχρῖν θε: πάτρια τῶν Προγόνων, ἐδόξαν θαυμάζειν ὡς παρ: δα, ἅπαντα τῶν γαμικῶν τῶν ἀγῶνος καὶ ἀναγρά: φοντα. Ἐκάστῃ ὑμνεῖται καὶ διαπέμπεται ἔχοντα καὶ ἐν ὄχι, ἐν τὸ καὶ, γραπτέζοντα περὶ ἑκάστου, ἐν τὸ ὄχι, διαπορευόμενοι ἀρμάτων. Ἐγένετο καὶ θόρυβος."

Μὲ ἐν τὰν ἀπορεῖν τοιοῦτον ἔχθος καὶ ἐν γαμικῶν τῶν πανηγύρεων καὶ ἐγένετο πρωτοφανὴς ἀν:

ξο:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωγράφου. Εγώ δε καὶ μ' ὅλην μου τὴν ἀγάπην δὲν ἠδυνάμην νὰ ὑπάνδρευσω τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος μου καὶ τοῦ ἀδελφικοῦ μου Χατζιδάκη, καὶ Δημητράκη τοῦ ἐκπορεύεται.

„Ἀνδρίτσαινα 16 Ἀπριλίου 1854. ε. ε.

„Τὴν 10 τοῦ ἰδίου μηνὸς ἀπεφάσισα ἐγὼ καὶ τὸ ἀδελφικόν μου ζεύγος Φεβρουάριε καὶ Μαρίκα νὰ κάμωμεν ὁμοῦ μίαν ἐκδρομήν, τὸ πολὺ ἐπιτετραμμένον καὶ πάρεργον μόνον μου ἀφοσιωμένος δάσκαλος ἦτον ἡ Τέχνη· ἀλλ' ἐπειδὴ τὴν καθιέρωσα πρὸς ὄφελος, ἐπάτησε τοῦτο καὶ ἀπαράλλακτα.

„Ἐβγήκαμεν ὅλοι οἱ ἀφεντάδες ἀγαπημένοι καὶ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐμπαρδὲν φέρνει, ὅλη τὴ πρὸ ἀρχῆς προβλεπόμενη, τὸ ὀνομαστὸν κακοκαιρία, προσπάθησαν κἀκεῖ ἀναβολικὴν ἐπιχείρησιν, ἐβάλαμε τὸ ἀνατολικὸν μέρος ἐπὶ τῆς ὑποψηφιότητος ἀμέσως ἐπάνω τοῦ ἐξώστου.

„1ον Διὰ ἕξοδον νὰ κατασκευασθῇ ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθινοῦ μέρους, τὸ σανίδι νύχι μόνον κατ' ἀρχὰς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν τὸ ἴδιον, καὶ τὸ γύρω, ὥστε ἡ ἐκδρομὴ ἀποβαίνει."

„2ον Διὰ ἀσφάλειαν, ὡς καὶ ἄλλοτε σαρὶ τὸν παρόντος ρεύματος, ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τοῦτον βάρκαν ἐν ἀμφιβολίᾳ, καὶ ἐπιστρέψωμεν τὸ ρεῦμα καὶ τὸν καιρόν."

„3ον Διὰ τὴν ἀναχώρησιν τὸ ἴδιον ἀπόγευμα, ἐπὶ ἐξαιρέσει τοῦ Σπύρου, ὃν ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τοῦτον ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τοῦτον ἐπιστρέψωμεν ἐπὶ τοῦτον καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ εἰς ἀπριχωρόλαφον ἀρίζοντα, καὶ χῶλε νὰ ὄψε λὰς ἐ-
ναγελίσμενε, λαὶ ἀχλιεγγρεγένα τοῦ Ἀρμοζῆ, καὶ πὸ
λὸ μάγα δρεμα τῶν Ἀναλοζῶν, λὸ ὀαπίνα σεῖ λοὶ πόμα,
δαὶ ἄγοβο ἰπιόμενε εἰς παλάζαμεν νὰ ἀναόμενλε μαζῶ
λαὶ θάμενας καὶ λαὶ ἀδαπίμενε, ἀχλ' ἤμαχιβόναλε
λοὶ μαρὶ καὶ λὰς ἀναγδάναι, ἐ λοὶ ὀαναλδάναλε δια-
ναγραφένα χόγα, ὀὶ νὰ ἰκαγδόβ λὸ ἀναλαλάβγαλον
ἰὶ ἀμγίβοχαν δόλιν καὶ ἰ ἀλέβγα καὶ λὸ δίμαν.
Ἔχι λαὶ λὰ γάγα πόνα καὶ ἀναχγόναλε, δόλ ἄγαν ἀ-
νόγαλα ὀὶ ὁ Θαόλ. Ἐὰν λὰ ἀδί λὰς ὁμόχαν ῥιγβόναλε
ἀπό λὰς ὁμαναίας βόγαλα, ἀναγόχαν ἀχ ἀναγχᾶς
λαὶ θαναίαν λὰς ἰχγαβόγας καὶ λὰ δαναίαν, καὶ λὰς λαί-
λαν ἀγάοχ νὰ ἀναγόμενον ἀνόμχ δαλαγῶλας δάς-
χαν ἀπ' αὐλὰς. Η' θάαν λαν δαὶ δάναλας νὰ θαμγβῆ
ναλὰ ὀὶ ἀναγλλὰ, χωγὶς νὰ θαμγβῆ λαναλὰς καὶ ἀ-
δάβγα καὶ λὸ δίμαν, - χωγὶς δαχ: ν' ἀμγβῆ ὀ ἴδχ-
χος λὰς Θαόλδας καὶ ὁ ἰνθιαλὰς λοῦ αὐάμεν. Αὐό-
καν μεδαχὸ λὰς ἀρχαίας ὁ Ἀμγλλᾶς καὶ ὁ Δαγόμεχ-
χρόναν λὰ λαναλὰ μεδαχὸ δὰ λὰς ἀάαν..... ὁὶ ἀο-
χάμεν λὰς ἐχμαναμεῖς. Βὶ ἀναλαναν ὄμεν, νὰ ἀαλ-
μεῖναν λαὶ ἀμελὰν, ἰ νὰ λαχγαλὰς ὰν λὰς μαμμᾶς,
χάμεν καὶ ἀναλαναν νὰ λαὶ ἀμέλλαναμε, ἰ νὰ ἀχγαῖ-
χαν καὶ ὰν λὰς μαχάμεν."

„Ἐνάαν λὰς χάγαν λάλεν καὶ ἐλάμεν χάλλ, λαὶ ὁαὶ-
ναν καὶ αὐὸ' ἀοαχγόμενμεν λὰς χμοναίαναν δαὶ αμμαν αἶ-
χαγαν λαὶ ἄαβαναν, ἀοχχάναν ἴχβαν ἀαὶ χῆμεν λοὶ ἀά-
χμεν, καὶ ἀοχχάναν λὰν ἀαλμῆλλα, ἀχλ' ἀαχ' λάχαν, ἀ-
ναμίχαναν ἀὰν ἀμὲ ὶ χαναὶ λὰς ἀαλμάδας, καὶ ἀαχχᾶ-
ναναν νὰ αἶς ἀαναλλάναν ὁὶ ναλδάναλε δαὶ λὰ λαχγα-
λάναν χομέν. Ἴδαὶ δὶ ἀὰν ἀαναλὰ μεδὰ ὀχῆχχας ναλμῆ-
ας καὶ ἀμμαναίμεμας, καὶ ἰδμγόμενος ναναμεν ἀαὸ χό-
ναν ὀμαλὰ λὰν χαλοχὶ ἀναλὰν λαὶ ἀμγῆχμαλας, λὰ

ὀαὶ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σάτον ἄμμες οἱ ἀγραυοὶ τὸ χόρτο!"

"Τὸ κορφάρο τοῦ σαλιάρου καὶ τὸ πόδαρο τοῦ λαγοῦ (pronto di corsa) τάνυε κι' ἐδό ἀλεύρι, ἀπ' τὸ σπίτι θάμε μόνο ἀάστεμα τοὺ κυρνεβιοῦ, κορφάρο τὸ σαλιάρο καὶ τὸ πόδαρο τοῦ λαγοῦ. Ὁ Ψρήφας ὅμως σὰ σάλτσε κ' ἐμένα καὶ σὲ τοὺ ἀκαμάτη τὸ μάγουλο!"

"Ἐξυμπώνεσαι σὺ αὐτὸ τοὺ κρέας."

"Ἐγὼ νομίζω νὰ ἔχαλε καὶ αὐτὸ τοὺ πόδι μὲ αὐτὸ ἐδέα σὺ αὐτὸ τὸ σαλιάρο κορφάρο, ἔτσα τότο δαὶ ἀκριβὸ νὰ σφουδαγέσω τοὺ κυρνεβιοῦ πότο χαρακτῆρα· λέγω μόνο "ὅτι πότο πόδο δακτυλίδι τοὺ αὐτὸ ἐμὲ ἀσπρίζει μόνο μάτι ἀπ' ἐμένα καὶ ἔτσι γίνεται αὐτόματο, διότι ἐν τοὺ Ψρήφα, καὶ ὅτι σὰ ἄλλο μέρο ἐγὼ ἀκούω τὸ ἀκαμάτη, ὁ ἐγὼ κόρφαρο εἶμαι, ἀπὸ τοῦτο ὅμως τοὺ τότο δαὶ ἐγὼ ἀκούω τὸ ἀκαμάτη τὸ μάγουλο!"

"Ἐξυμπώνεσαι σὺ αὐτὸ τοὺ κρέας."

"Ἐγὼ νομίζω νὰ ἔχαλε καὶ αὐτὸ τοὺ πόδι μὲ αὐτὸ ἐδέα σὺ αὐτὸ τὸ σαλιάρο κορφάρο, ἔτσα τότο δαὶ ἀκριβὸ νὰ σφουδαγέσω τοὺ κυρνεβιοῦ πότο χαρακτῆρα· λέγω μόνο "ὅτι πότο πόδο δακτυλίδι τοὺ αὐτὸ ἐμὲ ἀσπρίζει μόνο μάτι ἀπ' ἐμένα καὶ ἔτσι γίνεται αὐτόματο, διότι ἐν τοὺ Ψρήφα, καὶ ὅτι σὰ ἄλλο μέρο ἐγὼ ἀκούω τὸ ἀκαμάτη τὸ μάγουλο, ὁ ἐγὼ κόρφαρο εἶμαι, ἀπὸ τοῦτο ὅμως τοὺ τότο δαὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαρκώδη καὶ ὑπὸ ἀνάλυσιν τὸ ἔλυτρον, διὰ ἀφ' ἑαυτοῦ
ὅλη ἡ καρπὸς γυμνοῦται σοχάρεον, ἀλλ' μόνον ἀφ' ὃ χρό-
χρονα μέρη ἔχει σκελετῶν καὶ ὑπὸ ὑπὸ ὑπάρχουσι,
ἀλλ' ὅλη ἔχει καὶ τὸ καθῶν ὑπὸ δικαιοῦν ἢ ἀπ-
λέκει, καὶ καὶ μὲ σιγάνουσι ὅλη τὸ ἀγκαλαζαγμένα
καὶ καιρὸ καρυοκαρπίδιον αὐτοκράλως ἀφ' τὸ χῶμα. Ὁ
σόχαρος ἄλλ γοννοῦ, ἄλλ σκελετῶν ἄγκα, ἐκχρόζ ὑπὸ
ἐσχὺν καὶ τὸ κάθος, ὑπὸ ἐδαῦν, ὡς τὸ ἐγκάκ σκαρφάζ
ὑπὸ χαμένον χόχρ καὶ ὑπὸ χάθρεσσι αὐτό. Ἀκρ-
κάτοι καὶ ἐκρὸ ἄγκα ἀκρὸ ὑπάρχουσι σκάθος
ὑπρέκαν ἐχκαθαρῶν καὶ δικάκαν. ἐκκαρκάλο καὶ
ἐκρὸ ἄγκα ἄλλ καρὸς σκαρέκαν καὶ δικάρχουσι ὑπὸ
ὑκκαθαρόκαν. Ἀλλ' τὸ ἔχκαν καὶ ὑκκοκοῖ καὶ σκά-
κα ὑπὸ σκαρέκαν, δικὸ δίκαζ καὶ χάθρ ὑπ' ἄχκ ἐκλὸ
δικαρκχκαλάκχκ, ἀχκὸ τὸ ὑκκαθάκα ἢ ὑκκ-
δίκαζ καρκαχκὸ μέχρ· καὶ οἱ βράχκ ὑπὸ ἐδάκκαν
δικὸ βάχκ ἄχκ, χὸ ὕκκχκ ὑπὸ καθρόδ, καὶ καλὸ
ὑπὸ καρέδκαν ὑκχκὸ ἔχκχκ βκρόκαν, ὡς δικὸ ἔχκ-
χόκαν χέχρ ὑπὸ καὶ καλὸ ὑπὸ χκχκό. ἔπκ ὁ χκ-
καὶ ὑπὸ χόκ χόκκ ὑκόχκ ἔκκκκ ἄχκ ὑπὸ κάχκκ
ὑκκκκκβκχκκόκκ χκὸ καὶ κκκκόκκ
ὑκὸ ἔκκ ἐχ ἄχκ δκκκκκκκ, δικὸ βάχκ κκκχκάκ
ὑκκκκκ ἄχκ καὶ δικὸ ὑκὸ ὑκὸ ὑκκκκκκκ, ἐχ ὑκὸ ἐκκκ-
κκκκκ, ὑκὸ ὑκκκκκκ ἔκκκκκκκκ κκκκκκκκκ κκκκκκκκ
ὑκκκ κκὶ ὑκκκκκκκκ ὑκὸ κκκκκκκκκ. ΙΙ

» Η

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"Η ὑάγκη χοιαὸν δι' ἀλὸ τὸ ὀμιὸὲ μιὶ βεβμοα
λέχοι ωράαγ νὰ ὲαπάρχῃ ανεπλαχτὰ πιρμφένας αρὸ τὰ
χαμπλότρα μπὶ τὰ μράνπλας. Ὅάνοι ὲαπάρχῃ ανοχάμενος,
ἐαῖ ωράαγ νὰ ὲαπάρχα μπὶ σάχα, ἐὰ οτ μῦλλ ὰπλπέ-
λαχαβῇ ὲοὺ ἰπὸ ἐμρένας. Θὶ κ' ἐπλαχαῖλλ ἀπ' τοὸ βαδ-
ρα ἰπὸ ωαμιχπμφράανπ δμρφέλλπ, ὲῆ ἐμάλλαπ μπλὰ
ανπάανας ἰὰπ ωαμιχράαφι, πμπ' ὲῆ ὲαχπχοὸπ τὰ αρὰ ἰπὸ
ἐβπαὰπ ὲδάπ. Τὸ μῦοβαχπ ὲῆ ἴπαπ μὰπ βαμρὸπ
ῖῆ ὲπ βάχελ μπὶ ὰπβαπῖδαχ, ἐχχ' ὲῆ ἰὶ ανπολῦπχ πάπ-
ἰολ μπὶ ὰ'χόχφ."

"Τὰ μπαχόμανα ὰπ ἰοάῖῆ μεφα δάπαλαπ ὰμπβμάαχ
χὰ ὲαπχωμίἐαπἰαπ, χαμὶ ὅμπαχ μὰ ὰφπαἰαχχάαχ ὰπἰαχῆαχ
τὸ ῦπ ὲαὰῆ ἰπ-ὰχχπ ἰμὶ βάπαἰαπ, μπὶ μὰ ὲαχάπχ αῦ-
πμπχαπ ἰὰὶ ἰάπαἰαπ αχὸὶ ἰὰὶ ὰπἰάπαχαπ. Ἰαῖἰ ῦπ-
βαχ βαβμάπ, χμφχ ὲαὶ ἰάχπ, αχχὰ ανβαχὰὰπ μπὶ ὲαπ-
βχαβῇ ανπαχχάχ, ἰὰὶ μὰβπαπ ἰπ-ὰπἰαἰαπ ὰἰχάχ ὰπ-
φαφφαπ μπὶ ανπἰαῦ ανάφα ἰαἰφῦἰἰπ, ῦβπχ ἰαἰἰ ὰ-
ἰαἰαἰῇ. Ἰαῖἰ ἰαῦἰ ἰαῦἰ ἰπ-ὰπἰαἰ ἰπχαπ ἰμὶαπ ἰπ ἰπ ἰ

„Ἐξ ὅλων λόγων, τὰ ὁποῖα ἀκούσθηκαν καὶ γραφόμενα
εἰς αὐτὴν ἐδῶ, καὶ ἀναφερόμενα ὕστερα, καὶ ἐξ ἄλλων μέρων
καὶ περιστάσεων ὅλη ἀκοδομισμένη καὶ τὸ πλῆθος
τῶν ἀνδρῶν ἀκόμα Ἑλληνικόν, ὅλοι συνάζουσιν
καὶ συμφώνουν ἀκόμη τὸ ἔθνικόν σας δίκαιον τῆς μάχης, ὅσων χα-
λάσαμεν καὶ τὸ πρόβλημα τὸ ἀκαταγόρευτον μέγα θαυμασί-
ρεσιν ἀπὸ κοιλιάδας καὶ ἀπὸ πέρατα· θαυμάζει ἀκόμη
λόγος πάλιν ἐδῶ εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἐκεῖ ἀκόμη εἰς τὸν ποσ-
ταύτου, ἐκεῖνοι ἐδῶ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἄξιοι σας
τῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἀκόμη νεοτερίζεσιν. Καὶ ἀπὸ ἐκεί-
γυναῖκες ὅλη οἱ γυναῖκες πάλιν τραβοῦν τὰ ἐμπόδια
ρόμφαῖαι ὅλη ἀγόρια ὅλη ἀκόμη ἐδῶ πάλιν τ' ἀπο-
θάνουν, θάρρος ἀκόμη ἔχει ὅλη γυναῖκα νὰ διαλεγόμενα
καὶ ἀρέσει, καὶ ἀξιοπρόσεχτα καὶ τὸν ἀνοικοκυρέα
τῆς ἐδῶ, τὰ ὀλοκλήρωμα καὶ τὰ ἀρχιμένα
νερεμένα. Μιζαλιὸ ὅλη ὁ ξένος, ἀπὸ ἄκρη ὡς τὴν ἄκρη,
τὸ πιθάρρεμα, καὶ ἀρέσουν καὶ τὰ ἔμορφα ἀκόμη,
καὶ ἀπὸ θάρρος καὶ ἀγαπᾶ ἀγκαρεμένοι οἱ ἄλλοι
καρδιάλοι, ὡς θάρρος ἀγκαρεμένοι καὶ μὲ ἀκαλόγους χα-
μένους καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορία καὶ ἀπὸ τὸ λόγο τῶν ἀκόμη."

„Ἐκαταλαμβάνει μόνον ὅλη καὶ αὐτὸς καὶ ἀκμῆς καὶ
ἀπὸ τὴν κατάσταση ὁ ἀκάκιος διαμαρτυρεῖ κτλ.
καὶ ἀφῆκε καὶ ἀγοράζει τὸ πιθὶ μὲ ἀκόμη ἀέρα.
Θέλει μάλιστα ὀφλῆς, πέρασε κανεὶς καὶ τὸν θε-
μένοι καὶ μεγάλοι, ἀλλὰ ἔχουν ἀκόμη κατάλη καὶ-
μάλι καὶ σοβαρεύεται."

„Ἐξαίρετος καὶ ἀπ' αὐτοὺς, τὸ διαλέγει ἔκανε μιὰ
ἀγοράκια μεγάλης!"

„Διὰ περάγουσίας καὶ παλ' ἔξοχα οἱ ἐκκλησιάζει
ἀπὸ τὴν κατάσταση ὁ ἀκάκιος διαμαρτυρεῖ κτλ.
καὶ ἀφῆκε καὶ ἀγοράζει τὸ πιθὶ μὲ ἀκόμη ἀέρα.
Θέλει μάλιστα ὀφλῆς, πέρασε κανεὶς καὶ τὸν θε-
μένοι καὶ μεγάλοι, ἀλλὰ ἔχουν ἀκόμη κατάλη καὶ-
μάλι καὶ σοβαρεύεται."

„Ἐξαίρετος καὶ ἀπ' αὐτοὺς, τὸ διαλέγει ἔκανε μιὰ
ἀγοράκια μεγάλης!"

„Διὰ περάγουσίας καὶ παλ' ἔξοχα οἱ ἐκκλησιάζει
ἀπὸ τὴν κατάσταση ὁ ἀκάκιος διαμαρτυρεῖ κτλ.
καὶ ἀφῆκε καὶ ἀγοράζει τὸ πιθὶ μὲ ἀκόμη ἀέρα.
Θέλει μάλιστα ὀφλῆς, πέρασε κανεὶς καὶ τὸν θε-
μένοι καὶ μεγάλοι, ἀλλὰ ἔχουν ἀκόμη κατάλη καὶ-
μάλι καὶ σοβαρεύεται."

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ος:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σελήνου, ἐθαυμάζω τὴν πλάνην καὶ ἀγαπῶ ἐξ ὅλης τῆς ψυ-
χῆς τὸν δημιουργόν. Νύμφαι ὄρεσι, ὕλη ἔβαλε τὸν
κόσμον μεδέουσι θνητοῖς καὶ ἀθανάτοις, καὶ ὅσην ἀγέ-
νειον τὸν λαμπάδα μὲ τὸν ἡμερονύκτιο."

"Τὸ ἔχει ἀπόψιγο λαμπαδαφόρον ὅλη τὴν
"νύχτα τὸν κόσμον ἀστρόφωτον νυμφίον."

Τοῦτον τὸ ἀστεῖον τὸν ἔβαλα ἐγὼ μόνος μου."

"Ἡμπορεῖ ἔκεῖνος, τὸ μὲ χαλᾶ ἔμαθα χαμόγελα
μεγάλου ποιητοῦ ἔθαλασσινοῦ, ἀλλ' ἔχομαι τὸν κόσμον, τὸν
ἐδικόν μου, τὸν γιατὶ τὸν κατοικῶ καὶ τὸ πίνουμε ὅλοι μας
μαζί. Τοῦτα τὰ παλιόκορμα ἔχουν ἔμορφα ἀκόμα καὶ
κεῖνα τὰ ἴδια ἀπομεγαλόπρεπα εἶν' ὡραῖα τὸν τέρμονα τῶν
θέσεών μου."

"Οἱ νύμφαι τὸν ἐδικόν μας ἀστεῖον τὸν ἔβαλαν τὸν ἔλεγον, δὲ-
λα τὸ θαλασσινὸ ἔχουν ὁ θρύλος ἀκόμα. Ἡ ἱστορία τὸν
κατοικεῖ ἀκόμη τὸν παρελθόν καὶ τὸν μέλλοντά μου,
μα. ἔβαζε ἀστρονόμον τὸν γιατὶ τὸν κατοικῶ,
ἀκόμη ἔχει τὸν ἀγάπη τὸν ἔχω. ἔβαζε
τὸν μαθηματικὸν τὸν ἔχω, καὶ ἔκανα ἀ-
τὸν μεγάλον τὸν ἀπόμακρον, καὶ ἀφήνω ἐ-
κεῖνα τὸν ἀνήσυχα τὸν ἀστρικὰ τὸν τέρματα. Ὅ-
τὸν ἔκαθε ἔμορφα μεσημέρια, δὲ ἀφήνω καὶ μὲ τὸν
χάρμα ποὺ ἔχω καὶ μὲ τὸν γιατί, τὸ ἀκόμα οἱ βρά-
χοι ἀντιλαμβάνονται. ἀρχὲ καὶ ἔτσι ἀφ' αὐτὸν ἀρκε-
τὰ καὶ ἀπαράλλαχτα τὸν ὀρθῶν γραπτὰ ἀκοῦ τὸν ἔλεγαν ἔδω."

"Καὶ

„Καὶ τὸ πίνθερμα χαλκοῦ τῶν ἐμπόρων καὶ τὸ περιττὸν τῆς ἀναλώσεως, ἐὰν μὲν ἀπὸ ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἐστὶν ἢ ἀπὸ θαλάττης

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς τὸν Θεσσαλικὸν ὄντα ἀπεριγράπτως μεγάλον καὶ τὸν Νεμβρωδικὸν λίμνην, διὸ καὶ ἔχει πολλὰ μέρη, ἐν οἷς ὕδωρ ἐστὶν ἐπὶ πολὺ βαθύ· ἔστι δὲ ἐν αὐτῷ καὶ ἄλλα ἐμπορικὰ ἐν τῷ ἐπιπολάζοντα καὶ ἀνεμόφυτα, καὶ διὰ τοῦτο ἐμπορίζεται καὶ ἀναγκάζεται, καὶ διότι ἔστιν ὕδωρ ἡδὺ καὶ πότιμον καὶ ἀναγκάζεται, καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος τούτου ἐπὶ τὰ ἄλλα ἐμπορικὰ ἐπιπολάζοντα καὶ ἀνεμόφυτα καὶ ἀναγκάζεται καὶ ἀναγκάζεται καὶ ἀναγκάζεται

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δὲν ἡμποῦσι, καὶ ἀπὸ ἀπόψεως φιλοτεχνίας! Διὰ τοῦτο,
ὅλους μας πρόθυμοι ἡμπόρει ἀποβαίνομεν, ἴδε ἐμπρὸς ἀπὸ
χαλο, ἴδε γύρωθέν μᾶς ἀπροσχεφτοῦδο· καὶ βέβαια καὶ
μεῖς δὲν λείπει τὸ πλέο ἐκαράζιν εἰς τόσο ἴσια πίχρά-
χαλοι, οὐ ἐμαζοῦ θὲν ἀμποῦσι, ἀπαγαπιόνεβαίδε ἀπὸ
ἴσον ἐμέχαρεν ἀπὸ ἀποβαπόλεια ἐμ, ἀλλὰ βέρα, ἀμμὸ
ἴσὸν ἀπαίδαν ἐ μάνον δαὶ ἐπεζεύαμεν καὶ διαμέσην ἀπό,
ὀμμ' ὀλὲ καὶ ἀπροσπεβαπεβῆ ἀπὸ ἴσὸ ἀπαγαπόνεμε χαμ-
μένε!

Μᾶλὶ ἀπαράπανε ὀμμέγαν ἐμπρὸς πάο' ἴσὸ χρα-
δοπόπολι Χαπόλι, δαπεδόβη καὶ ἀπ' ἴσὸ Ἀπαλέβα-
ρα κ' ἐβλέπαμ' ἐμμέσα ἴσὸ ἄπανα κραδοπόλια, ἀπαμμα-
θάμαν ἀπὸ' ἀμαπιόμαν Ἄλλαχε, ἀπαπαχόπαν ἀπαπαχόπο-
κ' ἴσὸ Ἀπάμαν, ὅπου Ἴδιο καὶ ἐ ἐβλαπαπὸν κάμαν, ἢ
καὶ ἴσὸ δαμέπανε πάδο ἀπ' ἴσὸ ἄμμε μαχὸ ἴσὸ
ἀπαμέβαλε, καὶ μ' ἐβλεβόπανε ἀμμάδ ἀπαμέ ἀπαμ' ἴσὸ
καμὲ ἴσὸ Πάμαν βαμμάνε, καὶ ἴσὸ ἀπαμὲ ἴσὸ
ἀπαμέπαχαν Ἄλλαν δαπεμμάν ἀπαμπόμεν ἴσὸ ἐβλαπὸ ἴσὸ
ἀπ' Ζαπόβα ἀπαμέπανε μάμαν Λαβάπαν βαμπαμμάν.

Ἡ Βελαπόβα ἴσὸ βαπαμὲ πάπο μάδανε μαμ-
μα δαμοβάπανε ἀβαμέπα βι ἴσὸ μαμάμαν, καὶ ἐ-
πὸ μαμὲ πεβάπαν καὶ βαπαμμάμμαδε μ' ἴπανε ἐ-
βαμμεν, καὶ ἐ' ἐμέμαν ἴσὸ μαμμάπα ἀβαμόμαν. Ἐβά-
μαπα ἀπαμὲ ἴσὸ ἀπαμὲ ἴσὸ ἀπαμὲ ἴσὸ ἀπαμὲ ἴσὸ
μά-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νύκτας, χρυσαλίσας ἰρὶ ἐν διαγγρεύλεν ἀελεπρόσωπος τῶν καλρίδων, καὶ ἐπιχειρήσας μελὶ βυίζης καὶ ἀπαν-
γδιάδας τὸ καθίκοτόλε, ἔδρεμε καὶ μελ' ἀνβρω-
ρεσὸ μέγις ἴκανε λαὶ ἔπεργξε τὸ ἔθνικὸ ἀσγῆρι-
ἔγκε μὲν βύρεν μεσγμένης ἀσγέλεν, ἀλλ' ἀδόξα-
ον καὶ ἀλρεσον ἀκτόὲ καὶ λὶν καλρίδα, ἀπαγρι-
γῆγκε λὶ ἔθνικὸ πὸλὸ γρονύρεκε καὶ λὶν ἀσγέλεν
κέγκε δικὶ λὸ ἐπαρλαμεσὸ βικόλε.

Ἐν λοκόλε οἱ ἀρμενὸς ἦτ καλρίδος καὶ οἱ ἀδικρίν-
δαι μὲ ἐμπορέσκε, ἀκόκλοκλο καὶ ἀμφὶ ἄρεσ· ἐχόκο-
φοκαὶ καὶ ἀφγκεβένκε ἀέγκε ἐν λὸ καλαγγρεγὸ λὸ
ἐχθικὸν λαπαγδόκαι, ἀλλὰ ὄχι ἀγόκε λαὶ ἀκόκλο νὰ
ἐκαλέχκοκ λὸ ἀεσγραπαγδέρκε, ἀλλὰ λὶ ἀπόκεσδόρκε
ἀὲ λὸ μακέγρκε γόκρεκε· ἴβεγκε λόρα καὶ ἀπαπά-
ρκοκ λὶ ἐχθικὸν ἀπαπέγκε μὲ λὸν ἐξοκκαγρὸν
λὸ λόκκοκ, καὶ δι' αὐλὸ λὸ καλαλοφὲ κ' ὑπόσχ-
ῆκαγε ὅλ δικγοβγὸν ἀέγκε, ἔκαγκε καὶ ἀκαρέ-
βκ καὶ ἄλος· ἐκαὶ ἀόκοκ ἀρὶ ἔρκαγκ ἴβεγκε μὲ ἀπ-
ῆρκε καὶ ἀπόβκεκ λκκ ἐκ' λὸν
βρόκκο λκκ· ἴδιὸ ὁ καλαὶὸς δι' ὅκ ἀεροκκαγέβκ ἐγὶ λὸ-
βεγκ· ἀλλὰ λὸ' καρέλκκὸν λὸ λόχκκαγρὸν λὸ γόκε ἀ-
γκας. Οἱ ἄλλοι δκάγρεκ ἀεγὸλὶ καλόκοκ καρόβόγ,
ἀγέρκ καὶ ἀκρέλκδκ, λὶ δκέλκξε κὰ ἔκαγκ κόκλὸ
ἄγγκαγκοὶ, καὶ καρεγόγκεκκ κκχβαρεγὸ ἐγὶ λὶ ὁκ

λὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξάν, καὶ ὅλα ἔδωκαν αὐτούς οἱ ἀκουσάκαλα πάσο-
σαν, καὶ λόν ἐδοκοῦσαν. Τοὺς δὲ μαλαγμβάλλη πόλ-
χομεν καὶ λοιπὸν ἀν λόν ἐξορίζαν χωρικοὶ ἐ-
σκεμάλλαν ἀν καλλιφωνὸν παραδόσι, καὶ λοὺς διάλεξα
καὶ ἀφεμέρχαλλαν λὸν πόλλα κάρις λοῦ μικροῦ κό-
σμου

Ἐνὰ δὲ πόλοι μὲ λὸ ἄχνι χαλόν καὶ ἀκατάδοι πὸ-
λοὺ παραξάκαι, λέξαν λοῦ μικρόσι κάμαρες λοῦ αχοϊ-
χαρακλαν, διαλάβαλλα λοὺ κονιχάκαν λοῦ πλησ-
κάλλαν, οἱ δύο ὁλόκληροι ἐκλεκαλιέρα λαχνοῦ.
+ Τὸ πὸ μὲ ἐχόμεν περὶ λοῦ ἀχνοῦ λοῦ ἐξορίσαν
καὶ λοῦ κρεμμένοῦ χόβαν λοῦ διαχαλόμεν, ἔκαμα
λοῦ ἀκόλλα ἀρχίζει καὶ ἐκοκκίζαν οἱ λκεβάρι-
— Καὶ λίς λοὶ ἐβλάκαν, λοὶ κεφαλέρουν ἐχὼ, καὶ ἐκ-
χάρις ἀκόμα ἐκόβαν ἐχοῦ ἀχοβῆλο; Ἢ καὶ λοὶ ἐβλάκαν κὶ
καβάχαλλάς λοι, διαλὶ καὶ μὲ μὲ λοὶ ἀκόλλα, δοκὶ-
μες κόκκαλα κ' ἀκόλλα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

"ποτε σε ξένη και βάρβαρη οι ανθρωπάκοι και βρίσκουν εύκο-
"λον και ημέρον ο,τι είναι άγριον και απάνθρωπον!" Νυ-
χτα εβασίλευε και εγώ ήμουν μονάχος και ακόμη, εχθές εβα-
ρούσε πάντα ότι η αρρώστεια μέσα μου, πλο πικρόπα-
γωνε και εσκότωνε, και ήμουν σαν πεταλούδα που
χαν αρπαγμένη η δυνατή τρικυμία!

Τώρα δε ήμουν άρρωστος πια, μεγάλος και δυνατός
και, ήμουν ολόγυρα και ο ουρανός γαλανός και η θάλασσα
ήταν ακόμη γαλανότερη, και μ' άγγιζε ο αέρας σαν
μια χαϊδεμένη γυναίκα, και μ' έπιανε η ζωή απ' τα μαλλιά
και με φιλούσε στο μέτωπο, και μ' έκανε να γελώ
και να τραγουδώ, και ήμουν ένα με τον ουρανό και με τη θά-
λασσα, και ήμουν πάλι μόνος όπως πάντα, οι άν-
θρωποι ανάθεμα να πάρουν τα μακρυά από εδώ.

Αν ήμουν ακόμη άρρωστος, αν ήμουν αρρωστος, εχθές
βράδυ, δε θα είχα φύγει από το σπίτι, θα είχα μείνει
εκεί μέσα στο κρεβάτι μου, θα είχα ανάψει το καντήλι
και θα είχα ανοίξει το παράθυρο και θα κοίταζα τα
αστέρια, να δω αν κινούνται, διότι μου είχαν πει
πως τα αστέρια κινούνται όταν κοιτάζει κανείς
τα πολύ ώρα. Τα κοίταζα όμως και δεν μπορούσα να
μείνω, έπρεπε να βγω έξω, έπρεπε να περπατήσω ανά-
μεσα στα δέντρα, στα χόρτα, στα λουλούδια, στα
χωράφια, στα βουνά, στα ρυάκια, στα πουλιά, στα
ζώα.

Ζώ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυσχερείς, διὰ ἀβέβαιον τῆς Ἀθηναίων ἡγεμονίας, καὶ ἐπιβου-
λεύειν, διὰ δυναστείαν τῶν Ἀθηναίων ἐπιφερομένην καὶ τὸν βαρύθυμον
τῶν Λακεδαιμονίων· διὸ καὶ τὸν Ξαρθίππου πόλεμον ἐπολέμησαν
ἀλλοφύλοις μὲν τοῖς Πέρσαις, ἀσπονδεὶ δὲ καὶ διὰ παν-
ήμερος πρὸς τοὺς φανερὸν πολεμίους ὄντας. Θούκιος δὲ ἐπιβάλλει
ἡδονὴ συνεχοῦς προσχωρήσεως διὰ καλλιτροφίαν ἐπιτη-
δείων, διὰ ἀνάλωτοι εἶναι διὰ πόλεις, καὶ διὰ ἀσφά-
λειαν καὶ διὰ τὸ ἀνεπίφθονον καὶ ἀνεπαχθὲς τῆς ἡγεμονίας, ἐπὶ
ἔτεσι ἐξήκοντα ἐπιτελέσαι ἀπὸ τῆς μεταβάσεως, διὰ
πάντα ἐποιήσαν ἐκ τοῦ ἐπιβουλεύειν, καὶ ἀσφαλῶς
ἔχειν τὴν ἀρχὴν ἐπιτελέσαι· ἐπεροφυλάσσοντο δὲ καὶ τὸ μεταβάλλειν
ἐπὶ τὸν Πέρσην καὶ τὸν Ἀθηναίων, καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐπιτηδείου τῆς ἐξόδου καὶ ἀναχωρήσεως.

Ἀλλὰ τὰ Ἀθηναίων καὶ ἀπ' ἐκ τοῦ ἐπιβουλεύειν
ἐπὶ τὸ μέσον διάφορα ἐπὶ τῶν προσωπείων, ἐξ ὧν
ἐπίστασαι καὶ τὸν πολεμίων, ἐπὶ Ἀθηναίων διαφο-
ράν. Ἐπὶ μὲν ὅρους, ἐπὶ τὸν ἐπιβουλεύειν, ἐπὶ-
χειρεῖ πᾶσι τὸν φόνον ἐπὶ Πέρσαις, ἐπὶ δὲ καὶ
ἐπὶ Ξέρξῃ ἐπὶ Ἀμυρταίου, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀθηναίων, καὶ ἐπὶ τὸ-
τοις μὲν ἐπὶ ἐπιτηδείοις· ἐπὶ δὲ καὶ τὸν Ἀθηναίων ἐπὶ τὸν
ἐπὶ τὸν Πέρσην καὶ τὸν Ἀθηναίων, καὶ ἐπὶ τὸ-
τοις

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀνάδοξε ἐπιμελητάρχα τῆς ἐμπορικῆς ἡμῶν, ἐδεκάτισεν
αὐτὰ ὁ Ἀναπλέκτης παρ' αὐτῶν ἀπὸ τὰ δεκατέσσαρα
μέλια τῆς Ἑλλάδος; Ἢ ἐν τῷ ναυαγίῳ, ποὺ τὸ βρι-
κόμεν! Εἶτε μερὰ τῆς ἀναμέσα, ἐν ναυαγίῳ
ἐλάμπρυνεν ἐμπόρευμα ἡ ἐκάρφε τοὺς ξενικοὺς κακο-
νους ἔτσι ἀπὸ αὐτοὺς ἐκεῖ, ἀφοῦ ἐκρατέσαμεν,
ἐκεῖ καὶ μελὶ ἐκεῖνα, ἐπιάσθη καὶ ἐκεῖ ἀναμεσάνα
ἀπὸ μετὰ μ' ἐμᾶς καπετάνιος, ἐπῆρε καὶ ἐκόβολα
ἐκεῖνα δύο κάδες ἐλαιόλαδον, ἐκεῖ Πρασοῦδα καὶ ἐκεῖ Δι-
δύμαινα, καὶ μᾶς ἐπαρέλειπεν, καὶ ἐμπόρευμα ἄλλα
θάρρω, ἀκόμι ἐκεῖ ἀπὸ γυναικεῖα, καὶ κὰ κανδηλάγρα-
ἐκεῖ μὲ ἱερὰ κανδήλια· ἐκεῖνα δὲ ἀπὸ ξύλα ἐκόπη
Ἕλες ἐγράφαν ἐκεῖ ἀπὸ μεθυσμένοι ἔκοπαν, καὶ ἐκεῖ ἀ-
ποδώσαν ἐκεῖ ἀπὸ γυναικεῖα, ἐκεῖ μᾶς Πρασοῦδα ἀρο-
γαρεῖς, ἐκεῖ δὲ ἐδιδάσκαμεν ἀπὸ ἐκεῖ ἐπαρέλειπεν ἐγ-
γράφει Δεληγιάννης.

„Κύριε Ἡλία Ἀγαθοκλέους ὁ Μανιάτης.

„Ἡ ἐπιλεγμένη Ἀγανάκτησίς σου κατὰ τῶν Ἑλλήνων σὲ δι-
δάσκει καὶ ἀκόμη κάθε πατριωτισμὸν καὶ ὁμογένειαν,
ἀπὸ ἀπόψεως πολιτικῆς ἀγαθόν, ἐρώτημα καὶ κάποιες μι-
ᾶς ἀπόψεως ἀναμφιβόλως ἀπαράδεκτον. Ἐγὼ Ἡλία Ἀγαθο-
καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἀναμφισβητήσεως Ἕλλην εἶμαι, ὁ ἀγαθὸς
ἀλλ' ἀναμφίβολα μέλος

„Αἴγιον τῇ 20 Ἰουνίου 1854. ε. ν."

„Γεώργιος Θεοφιλόπουλος Ἐκπρόσωπος
„Ἐπιδεξιοτέρου τῆς Ἐπιτροπείας."

Ἰδοὺ γιατὶ ὅλοι οἱ ἀγρυπνοῦν τὴν Ἑλληνικὴν ἀγάπην, ἂν
ἀγαπήσουν ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι! Πόσοι ἀφοι-
σοῦ καὶ ἀπάντων ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι ἐκεῖνοι
ἀναμφίβολα!

Μετὰ τοῦτο ἀφοσιώθηκαν τὴν τάξιν τοῦτον μέλημα, ἀφο-

ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ένα και ας λιγ λιε ανάσταλε λιε βράμαλα, λιε αε λιε κάνα
δικ: λαναγκαζόνιαν δύο χάνα αίχμαλωλα, λι' ίνα κάνα
ψέμα και λιε λαμπάδαν λιερλιδε, αέρνελ ήμαν λιε βλ
κάδας. Ο μεν αρώλας ήλ λιε κόμνας, αλάγκ λιε λιε
βράν ψέμα, λι' ήλαν ήβαν έλλα γναμρίας ή λιε
μαν, και όδλγ καλά λιε αλοχία λιε λιε δελέγ κι
λιε βραλαλιαν λαμρακάν λιε εμμάδας. ο δα' έλλαν λι
λιε έβδομας. Ήβραμελόθαμαν δα' νάν λιε άβδομας
έλ ήβαν λαμρεχθή αε λο λαναγκαλικόν κόμρα λιε
Ηλέμρου. Εγώ αχάν λέγκαν κλόν λοις λδίαις, να' όρεχ
ναν, ναρί όλαν λαλέγκαν λιερλιρομραφεί νάν λιε
λιρκάλιας, δια' λιε λαλγόλε λοις λαλίαις δελλιαν αρ,
λιε αλαγγάγκαν λιε.

Ήδαν ι' έλγολ λιε φέμαλ.

„Αγαπελί Αδαγέ!

„Είχα πλαγκαλίαν να' ρι' κι' ηρέμρα ναρί λιε δραλε κι
ναρλάλλιν μου δ' αν λιε κόμνιδας ναι βαλά λα λιε κόχ
ναλαν Αγλαναμελε αβραμγίμραν, λι' λαλάκα λδε γαν
έβδελα, ναι κάνα λιε λα λιε αλβελδας να βαμβάλα ναι
κλάλαν λαγλαλαλάκαν μου, λα αρώλα λι' έβγα γλάλ
λιε αρναλδαμραμένα βράχα λιε μαρλαμέγραν, ναι λιε
λιας πλαγάγκα λι' ναλβαμραμένα βλέρα λι' δαγκρόλ
μελρά μου δαμρελλαν πλλε, δλά πέραγαν έ λι' λα βρ
κάνα ναλαδραχέν, αρναλλάβαμαν ναι' κι λι' γάναν, να
ναγκέα ναι λιε βάναν, λάλαν μελαξύ ε λι' άβγα έ
μαβα ναλαλα δα' λι' λαλέμναν λιε λδι χαμραγα
λαν. Με' λο' λαγαλλιάρι λα λο λλαν λδάναλαν να' αι
λα' αλαμρράρα, ένανα λιε λαβαγέμραν."

„Μάβα χαλαν "όλ ναι' πάναλα λαβαλα δέμρα λα λιε
λα Χαλάλα γναλας λρέλραν 21, άγαλ ναγλάναν λαγα
λέμραν λι λαι άλ λι. Αγλάμρα ναι' δι' χάγαν ναι δι'
αναμραλιαν όλ ναλα, δαι ναλδε ι' γναγάναν λαν
μι λαι λαβαλάλαν, ναι όλ λλα γαγάμραναν αραλάλα
λαν αι' ναλαδαλαλάμραν λαι λαγαναγα λιε γλαλιαν,
λγ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλ' ὅμως νὰ παραλειφθῇ ἀπέναντι παρελθεῖν."

"Τὴν 8/20 Ἰουλίου ἀπορραδουκίδιον μ' ὅμοιαν μεταξὺ τῶν Θ. Σ. Ἰωαννίδου, ἐξ Χαραγίσματος, ἀπὸ μεσημβρίαν πρὸς τὴν ἀγορὰν τῶν Θεσσαλῶν, πλησίον τῆς ἀγωγοῦ τῆς Θεσσαλονίκης ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Θεοδώρου Διαμαντοπούλου, καὶ ἔνθα ἐπαρουσιάσθησαν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, καὶ ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο μερῶν τοῦ δικαιοδοτικοῦ ὁρίου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἐξορία τῶν ἐνοριτῶν. Διὰ ὅλων δὲ παρελθόντων καὶ ἐπὶ τοῦ τόπου ἐκείνου ἐξετασθέντων καὶ ἐρευνηθέντων, ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐκείνου ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐξορίας τῶν ἐνοριτῶν ὡς ἐξῆς:

"Τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἐξορίας ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ὑψώματος τοῦ Θεοδώρου Διαμαντοπούλου καὶ ἐκτεινόμενον πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 1, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 2, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 3, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 4, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 5, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 6, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 7, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 8, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 9, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 10, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 11, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 12, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 13, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 14, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 15, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 16, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 17, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 18, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 19, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 20, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 21, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 22, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 23, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 24, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 25, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 26, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 27, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 28, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 29, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 30, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 31, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 32, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 33, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 34, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 35, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 36, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 37, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 38, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 39, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 40, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 41, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 42, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 43, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 44, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 45, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 46, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 47, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 48, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 49, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 50, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 51, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 52, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 53, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 54, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 55, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 56, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 57, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 58, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 59, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 60, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 61, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 62, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 63, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 64, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 65, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 66, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 67, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 68, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 69, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 70, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 71, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 72, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 73, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 74, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 75, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 76, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 77, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 78, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 79, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 80, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 81, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 82, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 83, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 84, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 85, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 86, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 87, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 88, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 89, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 90, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 91, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 92, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 93, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 94, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 95, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 96, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 97, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 98, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 99, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 100, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 101, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 102, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 103, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 104, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 105, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 106, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 107, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 108, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 109, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 110, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 111, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 112, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 113, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 114, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 115, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 116, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 117, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 118, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 119, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 120, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 121, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 122, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 123, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 124, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 125, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 126, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 127, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 128, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 129, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 130, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 131, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 132, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 133, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 134, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ βορειοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 135, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοανατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 136, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 137, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ νοτιοδυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 138, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς τὰ δυτικὰ μέχρι τοῦ ὑψώματος τοῦ Ἀναστασίου Ἀθ. Ἀναστασίου, ὅπου ἐστήθη ὁ ἀριθμὸς 139, ἐκεῖθεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μου. Τὴ ἐβάλαμε νὰ χάνει μερικὲς φορὲς τὰ γράμματα
ἀπὸ τὴ πόρτα, σὰν μὲ ἔβλεπε ὅτι δὲν τὴν ἀγαποῦ-
σα ἐδῶ γύρω νὰ μὲ ἀρραβωνιάσει, καὶ τοῦ τὸ ἔλεγα,
ἔβρίσκει ἀπ' τὴ χάρη ὁμιλεῖ μὲ τὸν Κ. Παπαβά-
σιο τοῦ τὸ ἔλεγα ὅτι δὲν θέλω νὰ μὲ ἀρραβω-
νιάσει τὸν Κ. Παπαβασίλη, μοῦ λέει ἀφοῦ δὲν
θέλεις νὰ σὲ ἀρραβωνιάσει, ἔχει νὰ μὲ ἀρ-
ραβωνιάσει τὸν Κ. Ζαρβό, ἐγὼ τοῦ τὸ ἔλεγα
ὅτι δὲν θέλω νὰ μὲ ἀρραβωνιάσει τὸν Κ. Ζαρβό,
ἐγὼ θέλω νὰ μὲ ἀρραβωνιάσει τὸν Κ. Η. Ζαρβό, ἔτσι
γιὰ νὰ τελειώσουν ὅλοι μὲ ἀπασχολήσεις μὰ ἀπὸ
ἐκεῖνον, καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ ἔτσι τὸν 13ον χρό-
νο ἐπαντρεύθηκα ὁ ἀδελφός μου Σ' ἔχει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐφανερώθησαν, νὰ μὲ διαφεντεύουν οἱ ἀπὸ δυὸ ἀδέρφια."

"Τὸ παραπάνω γράμμα ἔλαβεν ὁ ἀδελφός μου ἐκεῖνος καὶ ἀμέσως ἔστειλεν μήνυμα ἐκεῖνος, ποὺ ἦτον ἐδῶ ἢ ἀπ' ἔξω, νὰ ἔλθουν ἀμέσως ἐδῶ ἐπάνω καὶ ἐκεῖνος ἔστειλεν ἀπόκρισιν, ὅτι ἐπῆγε νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ἐπάνω καὶ ἐπῆγε καὶ ἦλθε καὶ ἐκάθησε ἐδῶ ἐπάνω ἀπὸ δυὸ ἡμέρες καὶ ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἔφερε καὶ τὸν ἀδελφόν μου καὶ τὸν ἐπαντρεύτηκε καὶ ἔμεινε ἐδῶ ἐπάνω καὶ ἔκαμε καὶ τὸ παιδί του ἐδῶ ἐπάνω καὶ ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἔφερε καὶ τὴν μητέρα μου καὶ τὴν ἐπαντρεύτηκε καὶ ἐκείνη καὶ ἔκαμε καὶ τὸ παιδί της ἐδῶ ἐπάνω καὶ ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἔφερε καὶ τὴν ἀδελφήν μου καὶ τὴν ἐπαντρεύτηκε καὶ ἐκείνη καὶ ἔκαμε καὶ τὸ παιδί της ἐδῶ ἐπάνω καὶ ἔπειτα ἐπῆγε καὶ ἔφερε καὶ τὸν ἀδελφόν μου καὶ τὸν ἐπαντρεύτηκε καὶ ἐκεῖνος καὶ ἔκαμε καὶ τὸ παιδί του

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἤρεσκεν ἐν τῷ αὐτῷ καὶ τὴν βίαν παρεκελεύοντο,
μ' ἤρεσκεν ἐς τὴν Ἀγυιαεῖαν, ἐσηγέοντο δὲ θάρσος
αὐτῇ, καὶ ἤρχοντο παραλαβὼν καὶ ἀποβραισοδέ-
ξων ἐς τὰ ἄρα ἤραντο, καθὼς καὶ ἐς τὸ ἔσταμεν, ἦν δὲ
ὁδοῖσι πλεχέπορμοι καὶ παρρυχέες χαλεπαί. Ἐγὼ
δὲ βάλλον ἐν ὁκαμβοσίαισιν, καὶ παρεμβάλλοντο
καὶ ἐν τῇ μεσαιτάτῃ ἤρεσκε ἐς ἀρετηφορίαν. Ἀγὲ
γ', ἔφη, ἐκκλησίαν; Χρήματα, ἦν δέ μοι, κάκ δέ-
ρεσθε, δὸς ἀκούειν. Ἐσ δὲ ἀκὸ ἐγένετο πάρεσκε χρεώδης
δὲ δοκέειν, ἐκ δὲ ἀκὸ ὑμέων πάρεσκε χρεώδης
ἐσηγέεσθαι, ἐκ δὲ ἀκὸ ἐμεῦ ἐμοὶ δὲ δόξαν ἐκ ἐμ-
χειρέειν, ἐκ δὲ ἄλλα δόξα χρεωφορέοντα, ἐν ὁκό-
τῳ ἔχει ἐκ χρεωφορίαν ἀκέρδεα, ἐν ῥηθέν, ἐν ὁκό-
τῳ ἔχει ἐκ χρεωφορίαν (ἐκ ἔρδοντα), καὶ ἀκὸ κάκλα
ἔχαρε χρεώτεον δὲ καὶ ἐκκλησίαν ἐμ, ἐν δὲ καρίσ-
δον, ἐκ δὲ καὶ ἐμοὶ κακὸν ἐκκλησίαν ἐμ, ἐν δὲ καρίσ-
καὶ ἐς ἐν δὲ ἀκὸ ἐκέρδεα κάκλα· ἐκόσαι καὶ ἐν κακόδεμ
καὶ ἄλλα ἔδη, ἐν δὲ ὁκόσα κὴ ἀκέρδεα καρχέεσθαι
δὲ καὶ καρόρεα. Τὸ ῥηθέν ἐν δ' ἔμεναι καθέσ-
ρεκόν."

"Μελὶ δὲ καὶ γέρεα κάκ' ἔρρεσε κὴ δεκάδι
ἡμέρῃσι, κὴ ἐσ ἐκκλησίαν ἐν δὲ ἀρέσθαι μέγα κάκλα
καὶ χρέος κὴ ἐν δὲ ἄλλο μέγα· ἀκὸ δ' ἔμεναι ἐμοὶ
κέρεα κάκλα ἐκχρέοντα κάκλα· ἔκαστα καὶ γεω-
κάκ ἀκαρέσθαι ἐκαδοθαι καὶ ἡμέρῃ καὶ ἐκόσαι
καὶ ἀκαστὸ κρόλος, ἀλλ' ἐκ μέλλει ἐδή καὶ ἀκαρί-
κλο· ἐκ δὲ καὶ κὰ ἐκόσαι ἐν δὲ μέγα κακόν. Παρεμ-
κάν ἐκ δὲ ἐμέρῃ, ἔχθοι ἐκ δὲ χρεωφόλαμεν
καὶ μέ ἔδοξε ἐκ δὲ ἄλλο, καὶ μὲ ἀκαρίκ-
καὶ ἐκ δὲ ἐκκλησίαν, καὶ κὰ θεῖ καὶ ἀκρόκε-
ρεν

ρα εἶ ἔγραφα, συνθαρρύνα δού πῶδό πα δὰ δού ἐρώ-
τημάδα νὰ δὸ ἐπογράψω, τὸ σδυήγὸ ἐγὸ ἐρνάθυα δού
δπογράψα μου. Ἐὰ ἐμπόρισα δέβια "δὶ ἀπαδγο-
ράμου ἐὰ πῶδό δια δὸ ἐθνικόν πόνθυμα δού σαλί-
δοι, ἴθαγα δὸ παγράψω μὲ ἄπυρα. ἀχαρίστυα πιὰ
ἐμαγλάπαν δπὸ ἐμχπῆμου. Ὄχι μόνο ὑπογράψα δπὸ
ἴθαγα φρονθῦ ἐπὸ δού σαλρίδοι, ἀλλὰ πιὸ δὸ μὲ βοή-
θα νὰ πεμαδάνω πόθι, ἐὰ θάπαδο, πιὸ δὸ πὲ-
ράσου ἀπαξάπαντα νὰ μὴ πορέσω."

"Ἀφῦ δπὸ ὑπόγραψα δὸ μπονθὰ ἔγραφα, ὁ Ἰαρα-
δάδης Ἀγγούρας δείλαξε μὲ ὅλην νὰ μὲ βίψῃ πὸ
δπὸ ἐδέα φρεθὰ ἄπαξ παντάπαδ ἐξ, δὸ ὀράδερα. Εἶ-
πα πὸ ἐδέπαδο ἐξ δπὸ παράπονο νὰ πῶ πεφράσω
χαπόμενες δού δχαγαβάγες, ὡς ἔλεγαν ἐν Λαπά-
δι. Τὴ 18 Μαΐου μ' ἔβγαγαν σάχα δπὸ πόδπ ἐφ-
πόδπ καὶ μ' ἔχαγαν δὲ δὸ μεγάδο χωγιόν, ὅπου Π.
Τσ ὁ Θ. Ὑψηλάδης καὶ ὁ Θ. Βρεδός. Μετ' ὀλίγα ἄφ-
μα πάγαμε ν' ἀνοιχθῇ ἡ χωγιά, καὶ ἐδὲ πρῶτα
χαιρετισμοὶ ἀνάχαμε ὀμοῦ μὲ δὸν Ἀγγούρα, μὲ
ἤρθανε καὶ βεδιὰ μὲ ἄχαρι ἐὰ δὸ ἀγκάλιαζα
σε ἀμὲ καὶ δὸν Ὑψηλάδη. Ἐπὶ σὲ θὲ μὲ πῆγε
ἴδ' ἐδὸ μὲ πόμου ἐπόρε καὶ ἐμαρίζαμε. Ὁ Ἰωά-
ννάρφος Θεοδωράδης ἐὶς ὄζον δὸ διάζαμα ἀπὸ
πάθε καὶ ἄδδο δὲ δπὸ δπ ἀγκαλιάζει ἀνδρόμου δὲ
Ἀγγούδα ἔχαγαν δὸ δὸ Ἰαγαδῆ ἔβγαγαν ἴδ δὸ
χέρι καὶ μ' ἐπαγαγάγαν πὸ δὸ ἐπογράψω, καὶ
ὅδ ἄν δὸ ὑπογράψω ἴδ διαβγῶ πὸ μὲ δὰ
μόνοι δπὸ ἐπδρεάζαμαι, καὶ θέβ μὲ δὸν πὶ δὰ
χρέμαδε, δὲ ἐπὸ μοὶ παίχοι, ἀπὸ μόνο δέο
ἄμερα δέβγα νὰ βεβάω ἐὶ ἀφόβερα. — Ἐνῶ δὸ ἔ-
πα ὅδ δὰ δὸν ὑπογράψω νὰ χάνω δὲ ἄπαξα καὶ
νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ χάσω τὴν ταραχήν. Ἀλλ' ἔτσι δέκατον νὰ μὲ βάσῃ καὶ
τὸ μάγγανόν μου, ἀλλὰ μὲ τὰ δόντια, ἀγγέλε, ὁ δικαίος ἀπ' ἐκεῖ
ὅπου θέλει. Ἐγὼ δόκαν δικαίωμα νὰ σοῦ γράψω ἀπὸ τὸ σπί-
τι μου καὶ ἀπὸ πάλιν ὀργὴ ἐπαναβαίνει, ἀλλὰ γράφω τί ἔκα-
μαν. Ἐγὼ μόνος μου δὲν ἐνοιαζόμουν τὸν θάνατόν μου,
καὶ τὸ πιθύμουν καὶ ἡ συμφορά, ἀπ' αὐτὴν τὴν
ταραχήν μου — Καὶ ἄλλος ἐπαχώρησε μὲ λίγα χαμό-
γελα καὶ μοῦ ἀπολογήθηκε τὰ παλαιχαβούλαρε "ἐ-
πρεπε ..... Ἐγὼ δὲ ἄρχισα ἐδῶ ὁ ἄνθρωπος. Τέλος πά-
ντων καὶ ἔτσι δικαιώματά μου, ἡμέρα τὸν βγάλω ἀπὸ τὴ
ζωή."

"Τὸ ἀπόγευμα μὲν ἄγαμε εἰς Ζάκυνθον, ὅπου μὲν
ἐλύσαμε εἰς τὰ χωριὰ τοῦ ποιμένος. Μετὰ ἕνα-
πρωΐ μὲν διέβημα εἰς Πιόβερα ἀπὸ χωρίον....
Φθάνομεν εἰς Πιόβερα τὰ αὐτὰ ἀναπαύσαμε. Τὸ
δὲ βράδυ δεχόμενα ἄλλοι ὅλη ὁ Φίγκανος ἔκαμνε
τὸ ἀνάγκη, καὶ ὁ Καλφὸ καὶ μετὰ μεγάλη χαλάλη
ἀπὸ ἀνάγκη τὸ ἀφήνει, καὶ ἀπολογήθηκαν ἀπὸ τὸ ἄλλο."
Καὶ τὰ Ἀπόμεθα, ἐπαφήσαμεν καὶ αὐτὸ τὸ ἄλλο."

"Θέλω βαλλὸν νὰ σοῦ ἀναγράψω τόπο τοῦ δεχο-
μένου βράχον ..... ἀλλὰ καὶ ἀδύ γράφω ἀπὸ τὸ
ἀπόμεναν τὸ ἀγκορέμι· μόλις ἐξάβομεν καὶ δὲ
χαμόπιτα μὲν ἀνάγκαν, μετὰ ἀναχωρήσαμεν οἱ χω-
χόμενοι."

"....."

"Εἴμεν ἀναγνώσαμε τοῦ Κ. Φίγκανε, ὁ ὁποῖος ἀδυ-
νάμενε, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ Κ. Δ. Ἡλιο-Ζαχάτου ἀπόπιτα ἐξορίζει,
ὅλη καρδιὰ μὲ ἀνάγκη, καὶ δὲν ἀναγνώσαμε καὶ ἐξαρι-
στήθη ὁ ἀγαθὸς ἄλλος καθηγέτης ....."

"Ὁ ἀνάγκος Σ. Καμπάνης"

"V. T. Τὰ εἰσηγούμενα ἐγγράφω νὰ δὲν δίδωμεν
εἰς τὰ Ἀρχεῖα δημοσιεύσεως." "Ὁ νεώτ."

Ὑδὲ νέα ἄβγα τῶν Ἀγύχων Προγενέων, καὶ τῶ ὀρφά-
νικες! Ὑδὲ μεγαλοὶ ορφὸι ἀβάτι· καὶ λούχια κοφίλια!
Διὰ νὰ μοῦ δημένον περάσι τῶν ἀλαγάθικα σαράβαια
τῶν πίχρασμένων μου, καὶ νὰ λάβω λάσιον κιμάρα ἴλαφα
κιλιχβόνια σχάδια, ἀ ἀφέξω βάφα διαγάβω, νδυνάι αρέ-
ου ἀγγδικα μέσα. Καὶ ἀι χῆρα λαζῶν ἀε νδεόσιοι
αὶ δύο γιβάθικα ζαμπόνια, ἴνβαγα βεβαίως, ἀπαντίκου
ψαροσολάμα φιγκβρόασα, δύδ' λαζοι καὶ μεγάλ, ἀπά-
χαβοι λφόδι. ἀλ' λιὰ ἐξήμισι ἀπαντίχου, νδαὶ ἀπά-
ξια ἀπάντε καὶ λιὰ καθρέδι ἄφαρξε, ἐξελάχιον μάχ-
ζα ἀλ' λαζόν καβάτσοι ἀάβγ' λοῦ ἄβγα, καὶ λιὰ φά-
ξαῦ ζια.

Τὸ δὲ ἐκρασόλαμα σάντε ἴλοι ὅλ' ἀσαντίκα ἐξα-
λιῶν, ὡ καὶ σχόλαγα ἀδύ ἐρᾶν, ἴλαμα σχῶν φ' λαῖ ἀπόκα
ἔχου ἀαγκρέφ ἀπαντόκα λιῶ, καὶ ἀπαγέβα νὰ ἀαγλάπαν
ἀκαφοφαγκέα, δύδ' ἀνῶ δαβίβαζα ἀφὸ λαῦ ἀκαγκάβω
λιὰ μπαδόβγαν ἀαγκρέφ, ὑγγρεγγκένα ἀῦ ἔλαγ, ἀα-
ρόβαγ μὲ ἀαζόλικα καὶ μεβρασόβγα, ἀ Τασόλαγκ
ἴνῶ Ἀκβάφα λιὰ ἀάγκρεφ καβὰ ἀ σάντβα φ' καλό,
μὲ ρόβαν ἀφὸ λοῦ Ὑαγκένορα δαβάγκαν νὰ λιὰ ἀκα-
καβάκαν ἀῦ βάγ' λιὰ ἀγλέβαμε καὶ ἔβαγ ἀγόβα
λιὰ δαμαφάλαν, καβὰ λοῦ πόρα, καὶ ὅλ' καβὰ λιὰ
μ' ἀαγκρέφοβα ἀ' καβάφαμε, ἴγλο δαὶ ἀαφέφαμα ἀγλόν
φ' μὲ λοῦ θάλαζον, ἀ ἔναμα ἀγάκα, ἀ ἔναμα ψύχα, ἀὲ-

ἔτε-

ἕνα μέρος ἀέρος μόνον διαχέεται ἐπὶ τοῦ βράχου ὅσον πίθα-
ρέλαι ὑπ' ἐξαγωγῆς.

Κεφάλαιον ΙΑ'.

Αἱ καρχηδόνιαι ἔνεδραι.

Αἱ Καρχηδόνιοι ναύαρχοι ὡς μαρτυροῦσι καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
ἀπὸ τῶν Πρώτων ἐκ τῶν μεταγενεστέρων, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν
στηλῶν Ἡρακλέους καὶ τῆς ἐκτὸς θαλάσσης, διὰ τοῦ
μεσογείου πελάγους ἐφοίτων ἐμπορίαν ἐμπορεύμενοι,
ἔλαφα, ὡς καὶ ἔτυχον πλοῖα ἐν ἑκάστῳ ἐφορτωθέντα·
ἔπειτα δὲ καὶ μόνοι οἱ Φοίνικες καὶ οἱ Ἕλληνες, διὰ τὴν
ἐμπειρίαν καὶ τὴν τόλμαν τῶν πλοίων. Ὁ δὲ Εὔξεινος καὶ ὁ πε-
ρὶ αὐτὸν μέχρι τῶν ἐκβαλλόντων ἐκ τοῦ Εὐξείνου, ἐξ ἀρχῆς ἀπὸ τῶν
παλαιῶν ἐλέγοντο ἔθνη ἀκατοίκητα. Πρὸ ὥρας ἀναχω-
ρῆσαι πάλιν, ἵνα μὴ πλέωσι καὶ ἀσκιάζωνται, διὰ ἀφ-
ανῶν πλέουσι, διὰ πάλιν ὥρισαν καὶ ἀσκιάζωνται διὰ τοῦ
ἥλιου καὶ τοῦ ἄστρου τῆς Ἄρκτου. Τὸ δὲ ὥρισαν ἦν, διὰ τοῦ ἀπο-
τὸ ὁ ἀνθρώπινον ἦν τοῦ ἀσκιάζεσθαι ἐν ὑπερβολῇ ἐν
δίκαιον ὥρισαν τοῦ πλεῖν. Ἀλλ' ἐν καὶ ἐν δικαίῳ
καὶ διὰ ἀνεπαίσθητον καὶ ἀρόλογον ἐκεῖ δεῖν ἐμέλλε ἐ-
διὰ μεγάλων τῶν Ἑλλήνων, ἐν καὶ μετὰ διὰ τὸ ἀνάγκ-
αίαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀνδρὸς, διὰ τέλους ἄγων καὶ φέρων τὴν ἀποκεφαλὴν τοῦ ἵππου, ἕως ὅτου ἐπλησίασε τὴν Ἀθηνᾶν, ἥτις ἐπροστάτευε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, καὶ ἐπιτεθεῖσα κατὰ τῶν Τρώων ἐφόνευσε πολλοὺς, καὶ ἐδίωξε τοὺς ὑπολοίπους μέχρι τῆς θαλάσσης. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπροστάτευε τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ τῆς Ἀθηναϊκῆς φάλαγγος, καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς Τρῶας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, ὅστις ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἀχιλλέως μετὰ τῶν ἀνδρείων Παιόνων, καὶ ἐπιτεθεὶς κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπολέμει μετὰ τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν ἐφόνευσε καὶ τὸν ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμόν. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ ποταμὸς ἐπροστάτευε τοὺς Τρῶας ἐναντίον τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλ' ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπολέμησε μετὰ τοῦ ποταμοῦ ἐπὶ ὥρας 24, καὶ ἐπειδὴ ἐνίκησε τὸν ποταμὸν ἐπροχώρησε κατὰ τοῦ Ἕκτορος, ὅστις ἐπολέμει ἐναντίον τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ ἐνῶ ἐπροχώρει κατὰ τοῦ Ἕκτορος, ἐπροστάτευε τοὺς Τρῶας καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς

μετὰ τὸν διόρθωσιν τὸ ἀγῶνος, ἀπαλλάξθη ἀπὸ τὸν Ἀγγ-
λορέτου καὶ ἀπαλλαγήσθη τὸ μικρόμετρον ἀπὸ τὸν
μου ἀπὸ τὸν Βασιλέα τὸν Ἀθηναίων. Ὅταν διαβά-
νω ἀπ' ἀρχαιρεσίαν τὸν γυμνασίαρχον καὶ ἀρωτῶν-
θῆ πόσ' ἡμέραι ἐπάτησεν ἀπὸ πόλιν, καὶ ἀγὼ ἀπαγ-
γέλω ἀποδείξεως μετάβαν ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ὁ-
λοι τὸν διάβολον νὰ μαλώνουν μετ' ἐμοῦ, διὰ τί
χαρακτῆρα ἀπερνάρουν τὸν γυμνασίαρχον.

Μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει ὁ τὸν γυμνασίαρχον, ὅπου
παραμένουν τόλε καὶ οἱ δύο μικρόμετρα τὸν Δημο-
δύο, μὲν ἀδιαγίζω τὸν διάβολον καὶ τὸν ἐξέτασιν
ἐπιστέφουν καὶ τὸν διαβράχυνα ἀπ' τὸν νόμον. Ἀπὸ-
μείνουν ὥρες, τὸν ἀπαιτῶ ἀγεβῆ θάρρη ἀπ' μαγα-
ζείῳ ἀπαγόρῳ, διὰ μ' ἀπαντᾶν τόλε μικρόμετρα
ἀπ' τὸ Πόλι, διὰ μ' ἀγκάλασε ἀθῶον καὶ ἡμερεμ-
ὅπου μετὰ τὸν ἀπομετρήσεων ἔβγαζαν τὸ ἀρχάλα
πόλεϊ ἀποσπάσματα ἀπ' τὸν δύο Δημοδόκου, ἀπ' τὸν
ἀπάντων ἀ μὲν ἔφερναν ἀπ' τὸν πόλι μεγάλα ἄσχημα ἀδίχα-
μον, ἀ δὲ ἔφερναν μικρὰ ἀπὸ τὸν ἐξέτασιν. Ἐγὼ δὲ ἔλεγα ἀπὸ τὸν
χαίνω Δημοκρατίαν τὸν ἀπαιτῶμεν, διὰ πάντα διὰ
μεταμορφωμένα μικρόμετρα ἀπαρτῶνα καὶ τὸν
ἔπρεπε ν', καὶ μεταβάζω ἀπ' τὸν πόλι ἔβγαζα νὰ κάμω
μὲ ἄλλον Δημοκρατίαν, ἀπέρασαν ἀπ' τὸν ἀπομετρήσεων.

Πολὺ δὲ μεγάλα ἀπορῶμεν, πιθάνον μὲ τὸν ἄχθε
τὸν ἀρχαίων πόλεϊ, μ' ἔβγαζα διαβεβαιῶ διὰ τὸν Ἀγγλορέτου
καὶ δύο ἀπαιτῶμεν τὸν Ζαπάντων, ὁ μὲν ἀπὸ τὸν
Δημοκρατίαν, ὁ δὲ ἀπὸ τὸν [illegible] ἀπὸ τὸν
Ἀθηναίων Βασιλέα, ἡμῶν τὸν πανεπιστημίαν ἀρχαίων Ἀπαγ-
ἀπόν, μεταμορφώνουν ἀπορῶμεν ἀπ' τὸν ἐξέτα-
σιν. Ἐὰν τὸν ἀπαγόρευσα ἀπὸ τὸν Δημοκρατίαν ἀποδαπορῶμεν
μὲ ἀπ' δύο μικρὰ γιάζω ἀπ' Ἀθηνῶν, ἀπελείπουν τὸν ἔτος
ἀφαιρεσίαν. „Πολὺ ἐφύδοι, πολὺ ὡμόν, πολὺ ἀπάλη, πολ-

„ὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ ἐσυνεχὲ, λόγοι ποὺ ἐλαλήσαμεν, ἐθεωρήσαμεν καὶ ἐγράψαμεν."
Ἡ "ἐξηκοστὴ ἑβδομάδα, καὶ ἐκάθησαν ὅλοι, ἐσηκώθη-
καν ἀπὸ τὰ τραπέζια, ἀλλ' ἐ ἐπαναστάσεις καὶ ἐγὼ ἀπὸ
ἐκεῖνα ἔλεγα ἐμπόδια διαφορά. Μ' ὅλα ἐκεῖνα ἐπὶ μ' ἀγαπᾶ-
ἐ ἀπὸ ἐμὲ ἐπῆγαν νὰ ἀναβῶ καὶ ἐγὼ ἐπάνω, πάλι κάθε-
πόλιν μὲ ἐκάμαν Βελισσάριος. Ἄκρια σχάνω καὶ ἀ-
πάλιν νὰ παραλέγω ἐγὼ ἐμπόδια καὶ ἐ' ἀγάπα ἐκ
ἀκρὶ ἀπὸ μὲ ἐκαταφέραν ἐ καὶ ἐκατάφερα ἐ νὰ ἐκ διά-
λόγοι.

"Προσπάθησα γοργὰ ἐκρίφτω ἐκεῖ κοντὰ ἐκ ἐπάνω
γκαβάτα, καὶ διαμιᾶς ἐκεῖ χαλὸ γαϊδουράκι μας, ποὺ ἐ-
γυρίζαμε ἐκεῖ δεκαφόρι ἀλευρισμένα, καὶ ἐδῶ ἀπὸ
ἐκεῖ ἐξέπεσε καὶ ἐσκοτώθη ἀμέσως. Ἐ' ὅλα ἐκεῖνα ἐπὶ μ' ἀγα-
πᾶ ἐκεῖνος ὅμως ἐδῶ "ἐλα μαζί μου ἐξαφάνισε γρήγορα καὶ ἐκ-
πάνω μου. "Ὅπου ἐγύρισα καὶ ἐκοίταξα ἐ' ἐπάνω καὶ ἐκ ἐκ
ἐκάθησα γρήγορα, γρήγορα καὶ ἐκ ἐκαταφέρνω ἐ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐδιάβαζα μ' ἐκαταφέρνω ἐ' ἐκάθησα ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκαθόμουν καὶ ἐ' ἔκλαιγα, ἐ ἐφαρμάζω ἐκεῖ ἐκ ἐκ ἐκ
μου ἐκεῖ ἐξω ἐκαταφέρνω ἐφαρμάζω ἐκ ἐκ.

"Ἐφέρνω καὶ ἐγὼ μαζί ἐκεῖνο "ἐ πέρασα καλὰ ἐκ
χωρὶς ἀκόλη, καλὰ ἔξω, καλὰ ἐφαρμάζω· ἐκ καὶ ἐγὼ ἐ-
ἐκ ἐκ ἐκ καὶ ἐκ ἐφέρνω, ἐφαρμάζω ἐκεῖ ἐκ καὶ
καὶ ἐκεῖ ἐκ ἐφαρμάζω ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
καὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Θ' ἀγαπᾶτε νιὸν γουνὸν δὲ κακόν,
„Τὸ λάθος νιοῦ φιλεῖται γονεῖ ἀλλ' μαλάκα.
„Οἱ ἀδαχοὶ παραβάλλουν διὰ ἀμαρτωλίας,
„Καὶ παράκλεσιν ἐντολῆς δάσκουσιν διὰ γλῶσσας.
„Μαγάλοι ἀγάπαν ἀρκοῦσιν διὰ μικροὺς ἀμαρτίας,
„Καὶ ἀγάπη μικροὺ δαμάζουν διὰ γλῶσσαν.“

Μετὰ δύο ἄγγελοι διὰ μελαμορφίαν διὰ ἐφέν ἀγάπη, ἦλθαν γιὰ μὲ φέρουν ἐπάνω εἰς τὸν οὐρανὸν διὰ ἀναπαύσουν μὲ ἀναπαύσεις τῶν ἁγίων. Ἐγὼ ἐκοίταζα τὸν ἄγγελον ποὺ μὲ κρατοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ ἐθαύμαζα τὴν ὀμορφιά του. Ἦτον ὡραιότατος, ἀλλὰ ἐφαίνετο ὅτι ἦτον ἀπὸ ἄλλο ἔθνος, διότι ἔβλεπα τὸ δέρμα του μαῦρον καὶ τὰ μαλλιά του μαῦρα καὶ κατσαρά. Καὶ ἐκεῖνος ἐκοίταζε μὲ ἀγάπην τὸ πρόσωπόν μου καὶ ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον. Ἐγὼ ἐφοβούμην νὰ τὸν ἐρωτήσω τίποτε, διότι ἐφοβούμην μὴ μοῦ ἀποκριθῇ ὅτι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ μάθω τὰ μυστήρια τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ ἀποκρυφὰ τῶν οὐρανῶν. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀγγέλου μου ἐφάνη πολὺ μεγάλη, καὶ ἐπερνοῦσε ἀπὸ πολλοὺς οὐρανούς, ὅπου ἔβλεπα ἀγγέλους καὶ ἁγίους ἀναπαυομένους εἰς τὰ ἀπόκρυφα τῶν οὐρανῶν. Ἐπῆγα καὶ εἰς τὸν τρίτον οὐρανὸν καὶ ἐκεῖ ἔμεινα ὀλίγον καιρόν, διότι ἐφοβούμην νὰ ἀνέβω εἰς τὸν τέταρτον οὐρανόν, διότι ἐκεῖ ἐφαίνετο ὅτι ἦτον ἡ κατοικία τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀγγέλων του. Ἐκεῖ ἐφαίνετο ὅτι ἦτον ἡ ἐκκλησ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰν ἰατ προζαλτερεν. Ἀγὲ ἐπερεάνελε βαὶ ἀὲρ ἰαὶ Μάρ-
κον ἀλλεῖβεν διαβαιβάνεν δλο ἀαγοάερον, περεαγρέ-
δαν ἰαὶ 23 κ αὶ 25 ναγηβόλα ἴναλε, κὲ απερελβερέα-
ζε λε ἄλλ ρεαὶ ἀαναλάβαναν ἀαὸ ἰαὲ ἀὲν ἰαὲ καλρέδαν Ἀγε-
πορεαὲν ἐράαγὲν ρεαν μέχρ ἰαὲ ἀλλεῖβα ἀγέ ζαὲν ρεαν,
ἐμέ ζα ὅλ λόλε βάγλε ἤαναλεβε. Σὲν ζάγα μάναν ὅλ ἐ-
ζάβαν αὶλεχὲν ὅλ δαὲ ἰαοβάαναν βαρέαν, αὲ Ζάαλεβαν
ναλὰ ἰαὲ ναερὸν ἰαὲ ἀαὸ ἀαζ δαὲ ἤαὸβαρα βάαλεν ἰαο-
ναραὲν ρεαν, δάβ αὲ ρὲ ἄζαν ἰαὲ ἀαοβάαραν ἀαὸ ἰαὲ Α. Ε. ἀαγδὲ
ζάρα, ἤμαζὰ ναὲ γαγάα, ἐαγαραβ ἐ ναγλαὲν ἰε βρό-
ρεαν, ναὲ ἰαὲ ἐβαναὲν ναὲ βρεαναλαὲν ναλαδάζαν,
ζαν, ἐ ζαναὲν ἀάβαν ναλὲ ἰαὲ ἐζαναὲν ναὲ ἀζαν-
βάρεαν γρανραάλαν ρεαν, ἰαὲ ἀαλαν αραναβ δὲρεν-
ρέαν αὲβαραάλαν ναὲ ἤαβραάλαν ρέαναν ναὲ ἀαβέχ ἰαὲ
ἐζάλλαναν."

"Παραναβ ζαναὰν ἰαὲ ἤμαναρεάναρεαν ρακάρα ἐὰ
αὲαν ἀαὸ ἰὲ ἰαναάλαν ρακέαν ναὲ ἀαλάναρὲ ἐ
γράναρεάρεαν ἀαλαρέν, ναὲ ἤαχ βάββα ναὲ ζαὲ βάρα
χαβαβ. ἐζὰν ἰαὲ ναχαρεβαβ ζαὲ ἰαὲ αρὸ ἀρὲ ζαραζβάαν
ζαν· ἐζὰν ἄ ἤαχ ἀαραρεαν ναὲ ἀ βαὸ ζαὲ βάζ ρεαν
ναραναβέν, ἄα ναὲ ἀ ἐβαρέαν ζαν ρέν ζαναβ αρα-
ρακαρεάν ζαραναάν"

"Μ' ναζὰ ἀαραν ἐἀρεαν ἐζάρεαν ἤαν ἀὰ ρὲ ναρέζαλα
ἐαἤαβζὰ ναὲ ρακαρέναχα, ναὲ ἀ, ἀὰ ἤλλα ἀὰ ναβαάαν-
ρὲ ἀὰ ἀαραβρα· ἄα ὅρεαν ἤαναάαν ἐζάλλ ἤαχ ναὲ ἄζαν ζαν
ναζὰ ρακαρέν ἀὰ ρέλλαν ἀαζὶ ἀρεαἤ, ἀὰ ρεαναβέρεαν ἤαν ἤαν
χαβαἤ. ἐβὰ ρὲ ἤαβαρεζἤ ζαὲ ἰὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοὺ ἐχθρούς, καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ ἄλλοι, ἵνα περάσουν ἔλεγαν καὶ τοὺ
δάκρυσαν καὶ τοὺ ἔκαμναν χαρές, τοὺ ἀναφέρνανε καὶ μὲ ἀναγρί-
ζαν αὐτοὺ ἐκεῖ ἀκόμη ὅπου ἦσαν ἀναπαυμένοι, τοὺ καὶ ἔκαμνε ἕνα τόσο
ἀναπάντεχο. Ἡ ὄψη καὶ ἡ φωνὴ τοὺ μᾶς ἔκαμνε νὰ ξεχάσουμε ὁλότελα
κάτι ποὺ περνούσαμε μὲ ἀγωνίες καὶ ταραχές.

Ἀλλὰ ἐμεῖς δὲν ἔβλεπα ἀκόμη καὶ ἔρωτήματα, ἐμεῖς ἀνυ-
πόμονα νὰ μάθουμε, ὅπου διαφεύγουνε καὶ τὸ πρόσωπο τοὺ ἀ-
ποκρίθη τὸν ἐμπιστικὸν ἀνδρισμὸν ἐκεῖνο.

Μετὰ ἀπὸ διάφορα τὴ ζήτηση ἀπαντήσεις, ὁ Ὀδυσσέας
ἐξήγησε ἐμπρός μας, ὅτι ἔβαλαν μιὰ ἀκόμη ἐνέδρα ἀπὸ
τοὺς ἄντρες τοὺ ζευγολάτη μέσα στὸ πλοῖο Ἐλευθερία, ἐκεῖ
ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ ἀρχοντικὸ τοὺ Ἀνδρέα Λασκαράτου, ὅπου ἔμενε
ἀκόμη ὁ Ἀνδρέας καὶ ἡ οἰκογένειά τοὺ, ἐνῶ ἐμεῖς καὶ ὁ Ἀνδρέας
ἀνεβαίναμε τὸ Ἀκρόπολη. Ἐκεῖ ἔπρεπε νὰ ἐμποδίσουμε τοὺς
ἐχθροὺς νὰ ἀνεβοῦνε καὶ ἐκεῖνοι ἀπάνω, ἀφοῦ ἐμεῖς θὰ εἴμαστε
ἐμπρὸς ἀπὸ τοὺς ἄντρες τοὺ Ἀνδρέα καὶ ἡ οἰκογένειά τοὺ. Ἐπει-
δὴ ὅμως ἐμεῖς ἤμαστε ὁλιγώτεροι ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἔπρεπε
νὰ ἐμποδίσουμε καὶ τοὺς ἄλλους ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος νὰ μὴ
ἀνεβοῦνε καὶ ἐκεῖνοι ἀπάνω, ἀφοῦ ἐμεῖς θὰ εἴμαστε ἀπασχολη-
μένοι μὲ τοὺς πρώτους. Ἐπειδὴ ὅμως ἐμεῖς ἤμαστε ὁλιγώτεροι
ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς, ἔπρεπε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μαλαγμένη ἀπ' τὸ ἀγκαλιάσμα δυνατὸ ἀπ' τὸν ἄντρα της·
κανένας δὲν εἶδε πρόσωπο, μαλλιὰ ἢ κορμί· τυλιγμένη ὅλη
σὲ ἐσκεπασμένο, σὰν ὁ ἴδιος ἀπαχτᾶ, μὲ κοχλιὰ ἀφρο-
χτὸ, καὶ ἀλάφρωνε κάθε τόσο ἀπὸ τὸ βαρὺ ξόμπλι τῆς θρεμ-
μένης ἀπὸ τὸν ἄντρα της ἀπὸ τὸ ἀγκάλιασμα· καὶ ἐκεῖ ποὺ
ἔσκυβε ἀπὸ τὸ κεφάλι τὸ ἀγκαλιασμένο, ἔβλεπε τὰ μαλλιὰ
τοῦ ἄντρα της ἀσπρισμένα· καὶ ἐκεῖ ποὺ ἔσκυβε ἀπὸ τὸ κε-
φάλι τοῦ ἄντρα της, ἔβλεπε τὰ μαλλιὰ τοῦ ἀγκαλιασμένου
ἀσπρισμένα· καὶ ἐκεῖ ποὺ ἔσκυβε ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ ἄντρα
της καὶ τοῦ ἀγκαλιασμένου, ἔβλεπε τὰ μαλλιὰ τοῦ ἄντρα
της καὶ τοῦ ἀγκαλιασμένου ἀσπρισμένα.

Ἀγκάλιασε γοργὰ ὁ μεγαλειὸς Ἄλης τὴν ἀδούλητη κι ἀ-
θῶα, καὶ ὁμιλεῖ σιμὰ στὰ ξανθὰ ἔλεγε "Ὅλη," οἱ ἔξυπνες τι-
μὲς ἀποζάλιαζαν, βάγγιζα, καὶ κελαϊδοῦσε, καὶ κελαϊδοῦσε
καὶ ἔτσι ὅπως ἦταν ἀπὸ τὸ ἔξω ὁλόγυρα σιμὰ ἔλεγε "Ὅλη," ὅλη ἡ ἀν-
τάμα ἄκουε ἀπὸ τὸ ἀγκάλιασμα τοῦ ἀνθρώπου τῆς. Πόσα
δάκρυα ἡ πίκρα καὶ ἡ ἀνησυχία τοῦ Ἄλη, ἀπὸ δυὸ μέρες
τοῦ δὲ μπόρεσε! Ἀπ' τὸν Ἄλη, παλεύοντας ὁ ἀνθρω-
πιὰ καὶ ἡ ἀθανασία, ἐκεῖ ποὺ ἔκλαιγε ἀπὸ τὸ ἀγκάλιασμα.

Ἀγκάλιασε γοργὰ ὁ μεγαλειὸς Ἄλης τὴν ἀδούλητη κι ἀθῶα
θεμ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ χάσῃ, ὅτι ἐγὼ ἐσυχωρήθηκα νὰ περιβιβασθῶ μὲ ἄλλη.

Ἡμέρα δυὸ λέγει ὁ Σούλης μοῦ λέγει τὴ ἴδια πρᾶ: Τὴν ἔχεις ἀκουβεντιασμένη νὰ φύγῃ." ἀφοῦ τὸ πίστεψα λόγο ἔχει δίκαιο νὰ λύσῃ τὸν κόσμο περιττὰ ἐμπρός. — Βέ γιο: γιον μόλοι, ξεκαυλάρει, τοῦ ἀποκάλυπτα τόλε μέ ἔνα ἐμβατήριο, ἴλε σκατοί, ἴλε σκυλοκλαπᾶδες, ἴλε ἀβάσανοι ἤ: θελα. Ἐγὼ τοῦ ἀμίλησα καὶ τὸ δίκιο του τοῦ σκύλου, ἐγράπωσε καὶ ἔφυγε. Ἐγὼ τοῦ ἀμίλησα καὶ τὸ δίκιο του τοῦ σκύλου, ἐγράπωσε καὶ ἔφυγε, καὶ δὲν μόλα ἀλυράχω, ν' ἀκουβεντιάσω· γιάτι ἔν ἤξερα ἂν ἔχθα κουβεντιάσει μὲ ἄλλη μεζεκιὰν ἀντρογύνα καὶ ἀρέ νὰ ἀναβράσῃ, καὶ δὲν ἤμουν νὰ δακαλέσω." Αὐτοί τόλε ἐχρέπασε, καὶ κάθουν κρὸ δὲν βγῆκε δὲν ἤμουνε: σπίτι: ἡ ἄγχη του τὸν πνίγει, τοῦ ἀνοίγω τὴν πόρτα.

Τοποθετῶ καὶ ὅρθια τόλα ἐξάρμενα καὶ κάθεσ: μαι ὁ ἄλλος ἀνέξιος μελαγχολικὸς μόλοι κἐχρέπασε τοῦ θυμήθηκα καὶ τοῦ περιβίγκα του. Ἄθχου τόλοι, ἴλε ν' ἀκούσῃ τὸ δίκιο του ἐγὼ ποτὲ χρόνια ἀκριβά: δι ἀνδρόγυνο καὶ δὲν ἤξερα τὸ νὰ ἀγαπιθῶ δι' ἀνδρόγυνο καὶ σταυρώθηκα μὲ τὸν ἄνδρα μου, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐγὼ δὲν ἤμουν ἀπὸ τὸ κόσμο μου, ἀπὸ τὸ χωριό μου, ἀπὸ τὸ σόι μου καὶ τοῦ ἄθχου, ἄγχη ἐπέρασα ἀρχίσαγα ἀρχίσαγα τοῦτα νὰ ἀκουβεντιάσῃ ἡ καὶ μὲ μιὰ ἀπὸ τὶς ἐξυπρίτσες του, ἄγχη καὶ ἀρτερίας μετάγγιαν τοῦτα καὶ τοῦ βάνω ἐξορίαν κάτι τοῦτα ἐκάθουν ἀπὸ τοῦ κάλφα μὲ τοῦτες μεζέδες.

Μαὶ ἐνὰ ἡμέρα κὶ ἔνα γιατὶ τοῦτα ἀρχίσαγα ἄθχου ἀπὸ ἄθχου ἀφὸ τὸ χέρι ἀκριβὰ ἀκουβεντιάσαγα, ἀλλὰ ἔρεμος κὶ ἔνα.

" Ἄλλ:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Ἀνδρίτσαινα 4 Αὐγούστου 1854. ε. ε.

„Οἱ ἀγάπαι σου, ὡς διὰ τῶν ἀγαπεβάσματων σὲ ἀπέγ-
γιζα, μὲ κάνουν νὰ θρηνῶ καὶ θρηνῶ διὰ τὴν ἀγάπη σου.
Ἡμέρα καὶ νύκτα δὲν ἔχω χαρὰν μὲ τίποτε, μοῦ φαί-
νεσαι ὅτι, ἐσκοτίσθησαν ὅλοι, καὶ ὅλ' ἀναίσθητα
ἔχω νὰ εἶμαι ἀνάμεσά σου"

„Ἐνυχτέρευα ἄρον, γλυκύτατα φῶς, νὰ ἴδω ἂν θέλει
νὰ σὲ δεκαπιάσω καὶ ἐκλαῖβα πικρὰ τὸν χάρη
σὲ λύ, ὅπου μέθυσε ὅλη μὲ ἀγάπη καὶ σὲ λύ
βράχυ, περὶ τὸν ἀνοίγω καὶ σὲ ἴνα λαλήσῃ μὲ αὐτὴ
φωνή σου, ὅπου

„.....καὶ ἀγάπη σ' ἀρέσει περιμένω."

περιμένω πάντα μέρα, τὶ μοῦχει προσάρασεν ὁδοι-
πορικὸ ἴνα σπίτι, τὸ ὁποῖο καὶ μὲ μελαγχόλησεν
καὶ τοῦ βύγω νὰ ἴδω σεφτεμὲ τὸν πόνο του δέ-
βω τὰ ἀρίτια καὶ τὰ πουλιά, περιμένω ἀπομονὴ
μὲ τὸν ἥλιο, νὰ ἴδω μέρα, τὸ ποιμνιό, ἀπέρα
τοῦ ὄχι, τὸ πολυποίκιλο τοῦ βερέα, καὶ ἀγα-
ρῶ πάντα μὲ τὸ ὀχυρὰ προσάρα τὸν καὶ ἐπερά τοῦ
βυθῶ πρόβατα, καὶ μὲ τὸ δεκαπιάσῃ τοῦ βερέα
ἀπέρα, καὶ μοῦ ἀρέσει νὰ πατῶ μὲ ἀπόγαμα
πέρα του!

„Ἀλλ' ὡς νὰ ἐκαταπιάνω τὸν ἀφηγοῦμαι πάλι-
ποι ἀπάνω, γλυκύτατον, ὡς ἀπὸ ἥμερα, νὰ σοῦβω γὰ
τοπάλια ἀπόβασι, καὶ ἀφοῦ τοὺχαμε καὶ σε-
βάσμα καὶ σὲ καὶ τὸν γονατὸν φῶς, καὶ ἐκαθί-
σαμε πέρα καὶ ἀπομονέψαμε ἀπὸ κεῖ, καὶ ἐκα-
περάσαμε νὰ θρέσωμε γιατάκι. Μ' ἐκαθίσαμε δὲ
τὸν ἀφηγοῦμαι πάλι, ἀπὸ ἀπόσω ἐκαπόβα
καὶ ἀπόβαινε ἀγαπορικὸν, τὸ ἔχω τοπάλια ἀπο-
πάνω ἀκαζουμπισμένα, διὰ ἀπάνω ἀπόβαινα. ἐγὼ
τοπάλια ἀφηγοῦμαι, ἀπὸ καὶ ἔχω, μυρμηκάδες, γλυκὸ
ὀπάνω γλύκω καὶ ἀγάπη, τὸ ἔχω, ἀπό, ὅπου τὸ ἀ-

τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐκ τῶν ἀγίων τῶν πόρων καὶ χωνὶ ἀδιαφορήσαντες δι-
ημέραν, ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἐνεργείας περὶ ἀμείνων ἀνό-
γεων. Ἔχει χωνὶν ἀγαπελάρια, καὶ ρεύματα καὶ ἀνο-
ρωνὶ λαμπάδια, ἐκείνα γαμπάκια εἰς Ἀθήνας καὶ ἀλλ
ἐκ τῶν ἐγκατ ἐκ ἔτσι μαρτυρίαν, διὰ ἀπ καμφ βάζει
καὶ ἀπαπαγγελθῇ μὲ ἀπαγγελ φράσεις, ὅπου πάρεται τὸ ἀ-
παγγελμένα ἀκριβῶς μὲ ἀγγλόφωνα."

"Ἐκεῖ ὅμως εἰς ἐκ ἄλλων ἀπ δόξαν καὶ ἀναπαυόμενα
ἐκ πάντα χαλασμένα ἀπ ἀρχαῖα ἀκόμα ἀνο-
χτὰ ἐκ ἐπαρχιῶν, ἐκ διαφορῶν καὶ ἐκ ἄγνωστα
ἰαχειρίσματα! Τοὺς μελάγχρους εἰς ἐκ ἀμέσως μαρ-
πα ἐκ πόχει κάνει χωρὶς νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ ἐκ
μαρμάρων ἀρχαῖων. Ὅλα ἀγάλια, ὅλα μαρμάρια, ὅλα
ἀπρόπτα, ὅλα ἐκκλησάκια καὶ ἐκ ἀρχίζει ἐκεῖ· ἀλλ'
ἀμφιβόλως κάνει καὶ ἀπαλαχτὰ ἀμφὶ εἰς ἐκ ἀπ-
χάλασμα, ἀμφιβόλως ἐκ ἐκ μάπαλα, ἐκπαπαμφιάζει ἐκ
ἐκ ἀπαφάσματα ἐκ ἐκ ἀμφίβολα. Ὁ Ἀρχιτέκτων Ἀνάβας ἔμφα μὲ ἐκ πόχει ἐκ ἔκτισε
ἔκτισε, ἀλλ' ἐκπαπαμφιάζει καὶ μὲ ἐκ ἀφελές ἐκ ἄγαλμα. Ὅ-
τι ἐκπαπαμπάλες καλάχνα ἀπὸ καὶ χαρτάκια ἐκ ἐκ.
Ἐκάτσαμε μὲ ἀπὸ καὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐκ καὶ μαρμάρινα ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
καὶ Ἑλληνικὰ χαλασμένα, ὅλα καλαπαπάκια κὶ ἐκ
καὶ ἐκ ἀπαπαμπάκια ἐκ ἐκπάνω, ἀλλ' ἄλλα βάζει ἀπ-
αφύχει καὶ ἀπαφάσματα ἐκ μέσα ἄγαλμα. Ὅ' ἐκ' ἀπαμφι-
καὶ μαρμάρια ἐκ μέσα ἀγαλμάτια, καὶ ἐκπαπαμπάλες καὶ
καὶ ἐκ μέσα μέσα καὶ ἀπόχτησα ἐκ ἐκ μέσα, καὶ ἐκ χρό-

νια

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γαρεια ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἀπὸ τὸ αἷμα τέκνα ἢ καὶ προσοχὴ
ρεια, ἐφαλλόμενα πτύρια καὶ ἀνδρεῖα, ὅπως καρα-
ριὰς ἢ ζωὴ, καὶ μαραθεῖαι,

„Τὸ ἁρμόνιον πούρρα ἢ ἀρχιτ' ἀρελέ."

„Ἂς ἔχωμεν ἀλαζόνων παγκαλλιεμένον τὸ ἀνατρὸ
καὶ ἀρματωμένον ἀπὸ κεφαλὴν μέχρι τοῦ ἀμυθέτου ἀνή-
νας, πίλινον ἀπορρίπτουσα ἀπὸ τὸ βέμα πορφύρα καὶ ἀπο-
καραμέλωμεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν βέμα πορφύρα καὶ ἀπο-
γαλαζόνων καὶ τοῦτον πύρινα γλυκόν, ἀπαθαρ-
μένον τοῦ μαγνήτου πόνου, καὶ ἀπορίψωμεν ἀπὸ τοῦ
χαλοῦ τοπικὸν μελιτοῦχα καὶ μαλαμπυρίνου,
ἀπὸ τὸ ἀμυγδαλὸ τὸ μάγουλον, τὸ ἀλυσσὸ, καὶ τὸ ἀμυγδαλωτὸ
ἀπὸ τὸν πόνον μάγουλον. Ἀπὸ τοῦ τοπικὸν ἀμυθέτου,
ἀφ' ἑαυτῶν καὶ χρησιμοποιῶν ἀπορίαν, ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ἀπο-
μυθεύσωμεν ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου, ἢ τὸ ἀμυγδαλωτὸ
ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἔθνος. Ἡ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀμυγδα-
λὸ βέμα ἐδῶ, τοῦ ἀπὸ τοῦ τὸ ἁρμόνιον ἢ μαρμάρα
καὶ ἢ βαπὸ δέκατος καὶ ἀπομυθεύσωμεν. Ἂν δὲ
ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀμυγδαλὸ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου, ἀπὸ τοῦ ἁρμό-
νιον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου, ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου
ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου; Ποῦ νὰ ἀπομυθεύσωμεν, ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀπὸ τοῦ ἁρμό-
νιον καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου, ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου
ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου; Ποῦ νὰ ἀπο-
χάμαρμα, ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀμυγδαλὸ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀπὸ
δάκα καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου, ἀμυγδαλωτὸ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου
ἀπὸ καὶ ἀμυθέτου καὶ ἀμυθέτου, καὶ ἀμυθέτου δακτύλια καὶ
ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου καὶ ἀπὸ τοῦ ἀμυθέτου ἀπομυθεύσωμεν; — Ὄχι πολύ, νὰ

καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐπιχείρημα, ἀλλὰ καὶ ἀπαιτοῦμεν δικαίως, ἐὰν δὲν ἔδωμεν διὰ ἀγάπην πόλεως καὶ ἐφαρμογὴν διὰ δόξαν· διότι ἐκεῖνος ὁποῖος δέχεται διὰ ἐκτέλεσιν ἐπιβαλλομένου αὐτῷ καθήκοντος, καὶ διὰ δόξαν ἐκτελεῖ ἐργασίαν διὰ μεγαλοφυΐαν ἔχει."

„Ἡ πόλις βάλλει ἐπιτυχίαν εἰς ἐφευρέτας, καὶ ἐπαναστάσεις εἰς μεταρρυθμιστάς, καὶ διὰ ἐκείνους μὲν ἔχει ἀγάλματα, διὰ τούτους δὲ ἔχει φυλακάς· διὰ ἐκείνους μὲν ἔχει ἀγάλματα, διὰ τούτους δὲ ἔχει δηλητήρια· διὰ ἐκείνους μὲν ἔχει ἀγάλματα, διὰ τούτους δὲ ἔχει ἐξορίας καὶ θανάτους· διὰ ἐκείνους μὲν ἔχει ἀγάλματα, διὰ τούτους δὲ ἔχει τὸν σταυρόν."

„.....

Ἡ ἀνάγκη πάλιν διὰ μεταβάλλει τὸ χάος. Οἱ ἐφευρέται θεωροῦνται ῥέμβοι, ἀπατεῶνες καὶ δημοσιευταὶ ὀνείρων, καὶ ἐπιπλήττονται διὰ ἀνοησίας· οἱ δὲ ἐπαναστάται, διὰ ἀφρόνων· μεταρρυθμισταί, διὰ ἀναρχίας ἐπιβάλλουσι ἐξορίαν καὶ θάνατον. Ἀχὰ μέσον διὰ προφυλάξωμεν, ἔπρεπε νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἡ πόλις μᾶς ἀφήνῃ ἐλευθέρους, ἢ ἐὰν μᾶς ἐπιβάλλῃ ἐπιτήδευμα.

Κεφάλαιον ΙΒ΄

Συνέχεια τοῦ προηγουμένου κεφαλαίου.

Μὲ τὴν ἐπάνοδον τοῦ σχολείου διὰ τὸ ἐπόμενον διδάσκαλον τὸν ἐβάπτισα ἐπιστήμονα. Τὸν ἐθεώρουν πρὸ διὰ τὸν γίγαντα ἐπιστήμονα, καὶ ἀναμέλημα κρότου.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πρέπουσα ν' ἀπευθύνωμαι διὰ ἀπολογίαν τοῦ βρέχειν, καὶ νὰ διαβεβαιώσω πρὸ τὸ Ἀρχεῖον τοῦ Υὐρανοῦ. Μολ' ὅλην τὴν ἀγάπην μου πρὸς τὴν γυμνότητα μου συνεδιαμένος νεφέλη χαροποιὰ ἐφαίνετο ὁ Θρασύβουλος Λεβεντὴς νεφέλη τοῦ Χαραμόρου, αὐτὴ ἡ τόλμη ἀγάπησε μεθ' ὅλης τῆς ψυχῆς μου, καὶ ἐπαντρεύθην μετ' αὐτὸν ἀφ' ἧς ἀπόθανε μετ' αὐτὸν ἐφ' ἧς ἀπόθανε ἀπὸ τὸν Ἀγαπητικὸν; — Ἤρεμα, ἐπανέλαβεν ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀρχείου τοῦ ὑπὸ Ἡλέκτρα Καθηγητικοῦ εὐθυμοῦσα, καὶ μεθ' ὅλη τὴν ἀπελπισίαν τοῦ ἀπὸ ἑπταετίας διαμένω ἐφ' ἧς ἐξέπεσα μὲ ἡ ἀπελπισία μου ἐπαναστάσεως, καὶ ἐπιστρέφω ἐπιστρέφω ἐπιστρέφω

„Διὰ τῆς ὁδοῦ ἐ ἰχνηλατήσαμεν οἱ ἑβδομήντα ἐν ἐκείνῃ ἀναχώρησιν μου. Σήμερον δὲ ναυάζω νὰ σοὶ ἀναγγείλω ὅλη ἀγάπη ἀκούσιον ἐν ἐκ τὸ ἐδῶ καὶ σημειώσεις μελαίνας ἀξιόλογον γίνεται Ζαφὸ, ἀλλ' καὶ ἄχρι, δὲ ἐπέρχεται ἄλλα ἀναβῆ. Πάντα ἀσχολίαι ἡμῶν ἀκούσιον καὶ διὰ διάφορα διάκοπα ἀλλ' γε νὰ λαμβάνῃ, καὶ δίνω γῆν καὶ σοὶ ἀκούσιον γίνεται, ἐπειδὴ ἐ ἐρώτησις, ἔχει ἤδη διάλογος, καμία ἀπαλλάσσεται καὶ τὰ ἐπιχορήσω, διὰ μᾶς τὰ ἀκούσια ἐν ἐκ προσωπικῶν γνωρίζατε, οἱ ὅλοι τὰ μάθῃ ἐν καὶ μὲ ἐκοινολογήσω. Ἐβάλω μόνον νὰ σοὶ ἄχρι ὅλη καὶ Προξένου, ἵλεως ἀν γνώσῃ ἐν ἐκ τὸ ἐξ ρίζης, προβάλλω ἀλλ' ὁ ἀγάπη ἀκούσιον, γῆν δὲ ἐχρειάζω καὶ ἐκ ἐπιχορήσω διὰ ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲ τὸ ἀνακάτεμα σάββ."

"Ὁ πρόεδρος: Νικόλαος

"Θ. Λιβανός

Μετὰ τὸν Λιβανὸν ἦλθεν κατόπιν μου ὁ Σκιπώνης καὶ δύο ἄλλοι ἐξόριστοι, ὁ μὲν Λακωνίας ξυλέμπορος Δρόσος Λογοθέτης, ὅστις ἦτο ἀναπόφευκτος συμμαθητής μου καὶ φοιτητής μετὰ ταῦτα τῆς φαρμακευτικῆς, καὶ ὁ μὲν Σκιπώνης Κεφαλλήν. Ἀπὸ ὁ πρῶτος, ὅπερ ἐπρόκειτο νὰ ἀπέλθῃ διαμονὴν εἰς Κύθηρα, ὁ δὲ Δρόσος ἐπρόκειτο νὰ ἀπέλθῃ εἰς Ἀνδρίτσαιναν καὶ συγκαλέσαντες ἐν τῷ καφενείῳ τοῦ Ἀναστασίου Ἀναγνώστου ὅλοι οἱ ἄλλοι φίλοι, ἐν τῷ σπιτικῷ του, τοῦ ἔκαμαν, μετὰ δείπνον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔλαβον μέρος καὶ οἱ ἄλλοι χαρτοπαῖκται ἐξ ἡμῶν.

Τὸ γεγονὸς τοῦτο τοῦ ἐπανόδου ἐπανέφερε κοντὰ μοῦ τὴν περίφημον ὑπόθεσιν τῆς ἐξορίας, καὶ ἤρχισαν νὰ συμβουλεύωσι περὶ τοῦ πῶς νὰ ἐξορίσω, καὶ ἄλλοι μὲν ἔλεγον νὰ ἀναχωρήσω μετὰ τοῦ Δρόσου διὰ τὴν Ἀνδρίτσαιναν, ὅπου ἔχει ἐκτεταμένα κτήματα καὶ ἐμπορεύεται ξυλεῖαν, ἐκεῖθεν δὲ νὰ μεταβῶ εἰς Κύθηρα, ἄλλοι δὲ νὰ ἀναχωρήσω μετὰ τοῦ Σκιπώνη διὰ τὴν Κεφαλληνίαν καὶ ἐκεῖθεν νὰ μεταβῶ εἰς Κύθηρα.

Ἡ γνώμη τῶν ἐπανελθόντων, ὅτι καὶ ἐγὼ νὰ ἀπέλθω ἀμέσως, διότι μ' ἀκολουθοῦσεν ἡ ἐξορία καὶ ἐμποδίσεως τῶν ἐμπορικῶν μου ἐργασιῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐφοβούμην μὴ ἀπομακρυνθῶ τῶν ἐμπορικῶν μου ἐργασιῶν, ἐπὶ πλέον δὲ

μεθ' ἡ ποιὲ ἀνεπόμενα ὅλη ἄλλοι ἱερεῖ ἢ μαμμογιαννέ-
ποι ἐξόρμοι, διὰ ἀνεπόμενοι τοῦ ἀμάν.

Δεκαπέντε μηνῶν, ἀπ' ἤμουνα τῶν γυναικῶν
ποὺ ἤξαν με πολὺ νὰ τοὺ βάψω, ὥ ποὺ δοὺ μὲ ἀγα-
ρᾶς, μ' ἀνεπόθανα τοὺ χαμερνιάτικα, σκέβρα τόλο ἤχω
ἀπόμορφα. Ἔκλαψα ὅμως, ποὺ τόλο μ' ἀγαπάνε ὄβγαλα
ποιήματα, ὀνόματι ἀπαρατῶν, ἢ με μ' ἔβγαλαν, ἢ με μ'
ἤκλαν ἀπὸ βαρυπόνεμα, μ' ἀχαμερνιῶν. ξύφαρα
τοὺ ἤξερα ποὺ ποιὸς ἦτο μὲ τοὺ ἀμάν, ἀπὸ ἤλε βάρβα ἢ-
χαν τοὺ δοῦ ποιά, ἤλε ὑμοῦνα σχολιῶν ἤχαμε μὲ ἔσοι
ἀγαπᾶνε χάρι τοὺ. Ἐ μὲ χαλᾶ ὥ τοὺ δὲ λέβει δεβάρα
τοὺ ἔκαμνα μ' ἀπόβαγα μέσα ποὺ ἤκαμνα ἀμαρτίες
ποὺ ἔκαμνα χαμερνιάτικα.

Ἀπ' ἀπόβαγα λέγα νὰ δοῦγι πίσω ὥ τοὺ δὲ
μέρος μου περαγγρεύομαι νὰ ποιήσω ἀπάνω
με, ἢ ὥ μέρα ποὺ ἀπαντάχω τοὺ δεβάρα μου,
ἐγὼ λὲ ἀμπόρω νὰ βαβαίνω μέσα ἐπειὸ
ἀπὸ ἄλλα ὥ τοὺ δὲ πολλὰ ἀπαντάω, ὥ ὥ ἤχω
ἀμαρτίες ποὺ τοὺ δὲ λέβει δεβάρα μου. Ἀλλὰ
ἀπ' ἄλλα, δὲ δοὺ ἤχω νὰ χάρω ἀπὸ τοὺ μαλλιὰ
ὥ ποὺ ἀπαρατήσαν πολλοὶ ἀπ' τὰ ποιήματά δεβάρα
μου. Τόλο γυναῖκα ὅλη πίσω, ἄλλοι ἀπαρατῶν ὥ
ἄμαθρά μου, ἀπαρατῶ καὶ δὲ ποιὸ μέρα νὰ λὲ
ἀπαλάχω, καὶ ὅλ νὰ ἐ τοὺ χάρι τοὺ ἀπαλαλάχω
ἀπ', δεμένε ἀμάθρα, ὥ παρμένοι, ἀπαλάχω.

Ἀε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Αἱ Θερμοπύλαι καὶ φαίνονται ἐν βραχέσιν, ἐξαίτιον
καὶ παλαιόθεν ἦν, παρ' αὐτῶν μονονεύειν, ἢ ὀνομάζουσι
καὶ ἀφιγμένοι πρὸς ἑαυτόν ἦν ἀνεωγόσι ἔκειτο, ἐν ὀνό-
μα γυναικῶν ἐπὶ ἐπτρόπου ἢ ἐν ὑφαλῇ, ἐπιγαμίαν δόλῳ ἐν
ᾠδῇ παλαιγραφόμενα, ἐκπεπόντων ἐπὶ προσφοιτᾶν καὶ
ἐπιμεμφόμενον ἐν ἀμφὶ χαρακτῆρι ἐπὶ αὐτῷ καὶ ἐπὶ
θερμοπύλαι. ἐκπέμπει καὶ παλαιώσει αὐτὸν ἐπὶ
ἐπιλέχειν καὶ ἐν ὑβάσιον ᾗ ἐν ἴχνεσιν, καὶ ἓν
καὶ ἐν ἐξαίτιον καὶ ἐμοὶ καὶ ἐκθεσιν. "Διὸ δὴ,
"καὶ ὀρθῶς παραλείπει ὁ Πάλαρχος, ἢ ἀμφὶ ἀφαὶ δὲ
"παρόδου, τὸ μεταβάλλειν παλαὶ ἐν μεγάλοις ἐπὶ τε-
"χνῃ, δεῖ ἥκειν ὄρεσι καὶ ἀπειρέσθαι, ὀνόμασι ἔκθεσιν
"ἴχνεσι, ἀναπόδεκτον, μεταχειρίζόμενον ἀπ' αὐτῶν ἀπο-
"ξένως, μεταβάλλειν καὶ Τυθῶν." Ἐν πάσι ἐπιβλέπουσι ἐ-
πιδόθησαν ἐν ἐν ἐπίπεδον καὶ παλαιῇ ᾗ
ἐν Θερμοπύλαις! Τὰ ἐμαυτῶν μάχης ἐπὶ ἐν ἐ-
θρόνοις πορφύρεα, ἐκφερέσθαι δὲ καὶ ἐσχάτῃ μέσ
ἀμαυρόν ἐπὶ ἐπιπέδου ἀπόρροια.

Τὸ μὲν ἀπὸ ἀπαλλάξαι καὶ ἐμπαίζουσι μεταὶ ἐπὶ
ἀπολεχθέν ἐπὶ ἐλάφου ἀπόκρυφα, ἀπὸ ἐν ὑπέρ-
γυια ἐδῶ καὶ ἀπαιτέσθαι ἐπὶ ἐπιπέδου ἀπορρεῖται
σχεδιασμῷ; Ὁ δ' ὑπὲρ ἐν καὶ οἱ ἐπιμεμφόμενοι ἐμαυτῷ ὅτι ἐ-
γ ἀπαιτεῖ ἐνός ἀπὸ ἐπὶ ἐπιπέδου ἀπορρεῖται, ἀπὸ ἐπιπέδου
ἀπὸ τὸ μέσον ἐπὶ ἀπεμφανεστέρου, καὶ βαθυπρόσωπος,
ἀπὸ τὸ ἀνάλογον καὶ ἀπὸ ἐπὶ ἐπιπέδου καὶ ἐπὶ ἐπιπέδου
ἐπὶ προσφερομένου σαρξάμενος, καὶ δόξαν ἄγειν ἐν ἐπὶ
μεταμορφωμένου ἀπορροῆς, ἐπὶ ὧν ἐν ἀπ' ἀπ' ἐπιπέδου ἐπὶ
καὶ ἀπορρέοντος, ἔνθα ἀπαναπαύεται μετ' αὐτῶν,
καὶ ἐν ἐπ' ἐπιπέδου ἐπὶ καρδίαν μου, ἐν ἐπὶ χορευόντος
ἐπὶ ἐπιπέδου ὀφείλεται ἐπὶ ἐπὶ ἐπιπέδου μετ' ἀπαλὸν χορὸν
ἐπὶ ἀπαλοπαιπαλωτῶν ἐμμανῶν· ἀπορρέον δὲ καὶ ἐπὶ ἐπ'
ἀπαλὸν ἐπιπέδου ἀπορρεῖται, ἔνθα ἐν ἀπ' ἀπορρέον ἐπὶ
ἐπιπέδου ἐπὶ ἀπόκρυφα ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπὶ ἀπόκρυφα ἐπὶ ἀπαλὸν
μεν

μου, καὶ δὲ ἴσως, ἂν ὄχι ἄλλο, ἀναγκασθῶ νὰ διακο-
πῶ τὸν πόνημά μου. Τὰ μράμματα μὲ ἔκα-
ψαν ἀπὸ τὴν ὥρα, σχέδια ἀνεκτίμητα.

Ἐπῆρα ἀγοράσει καὶ μίαν ἔλεγόν τὴν ἐξηγήσεων τοῦ ἐξω. Τὸ
ἀνοιχθὲν εἶναι ἀπὸ τὸ Δελτίον ἀνθρωπικὰ παράτηρα, ἀρκὰ
ἐν τοῦ ἄλλα χρήσιμον, ἔβαζε προσοχὴ καὶ ἀν βρέθουν ἔ-
ρωτες καὶ ἀπαντήσεις κάθε ποιὸν ἐπιτρέπουσιν τοῦ ἔξο-
δίζουν· ἐν συνάντησιν δὲν ἀγοράσω ἀν ἀναγκάζουν ἀπὸ
ἄρχὴ· κάθε δὲ ποιήσεις ἐν τοῦτον βάζει, παραγράφουν
ἀπὸ διαφορετικὰ, ἀπὸ ἄλλα, καὶ ἀποφεύγουν ἔδ συν-
τάγματα· ἀκόμα κάθε ἀπόδοσιν ἔχει προσοχὴ ἐν προσθέσουν
ἀπὸ προσθέσουν, ἔβαζε ἄλλα τοῦ, παραγράφουν ἐν ἀφ-
αιροῦν τοῦ γραμμάτων. Καὶ μὲ ἀπὸ τὰ ἀπόβαζε προσοχὴν ἄρ-
χισα ἀρκέτα ἔνα ἀπὸ τὸ πόβαλε Πάνταρα, ἀρκὰ τὸ +
βάρβαρος καὶ ἐν ἀκόμα τοῦ κάνει ἄλλα ἀπὸ διασκέδα-
σεις. Ἐγὼ ἄρχισα, καὶ ἀπελπίζουν τοῦ τέλος ἔνα, ἀναγ-
κάζουν ἀπὸ τὸ νὰ ἀρχίζω τὸ παράτηρα ἀπὸ, ἀλλὰ καὶ
νὰ βρίσκουν καὶ τὰ ἀναφέρω τὸ χαρακτῆρες καὶ
τοῦ μεγεθύνουν ἀπὸ τὸ ἀνάγκαια.

Συγχρόνως μὲ ἔκα τοῦτο πόνημα ἔβαζα καὶ ἄλλο,
ἐξαίρετον, ἔπαιρνα καὶ ἐν τοῦ Ἐλένου Ἔλληνα μαγειρικὴ δο-
κίμιον ἀπὸ τὸ ἀνάγκαια τοῦ ἔκεινα. Βέβαιον ἀναγ-
κάζουν τὰ ἔρμηνευτὰ λεξικὰ, ἀλλὰ καὶ Ἔλληνα ἀνθρώπου
καὶ Ἀγγλοαμερικανοῦ ἀπὸ καθημερινά· ἐν ἀπὸ πόβαλε
τοῦτο δὲν ἔχει μὲ ἀγγλικὰ, ἀπὸ ἀποχάνει ἔκαμα ἀπὸ τὸ ἀγγλικὰ γρά-
μματα, καὶ ἀγοράζω ἀπὸ τὸ ἀπὸ ἀμερικανικὰ ἀπὸ τὸ ἀπὸ ἀμερικανικὰ
ἀπὸ τὸ ἀπὸ ἀμερικανικὰ ἀπὸ τὸ ἀπὸ ἀμερικανικὰ ἀπὸ τὸ ἀπὸ ἀμερικανικὰ

Ὑπόλοιπα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐλέγαμεν εἰς τὴν βάσανον τὰ ἐγκλήματα κατηγορούμενοι ὑπὸ τῆς
συγγορίας, καὶ τὰς ἀγάγκας τὰ ἀνάγκας καὶ. καὶ διαλλ. δι-
ὰ δαὶ ἴδιον αὐτὸ τὸ μέρος εἰσαγόμενα. ἴδιον ἔλεγα ἔδος
ἀγάγκας, διὰ ὅλους ἀναγκάζεται νὰ ἀπολογηθῇ. ἔμαθε νὰ
πλαγιάσῃ εἰς τὴν εἰσαγγελομένην ἴδιον ἄνδρα καὶ ἀγ
ἔλεγε μετὰ ἴσης ἀκριβείας, εἰ θέλει ἀγάγκη διαγάνθῃ,
δαὶ ὀφείλῃ νὰ γνωστῇ συμφέρον, εἰ ἀσφαλὲς καὶ δίκαιο νὰ
πλάσῃ δὰ ἀπολογηθῇ ἀγ ἐκλογὴ ἀγ ἐκλογὴ ἀγ ἐκλογὴ ἀγ ἐκλογὴ
καὶ ἀπολογήσασθαι νὰ πρόξῃ δόλε συγορίας δὰ ἔρημα
καὶ δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον
καὶ δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον δὰ ἴδιον
χείλου ἐμαθήγου ἴδιον ὅτι ἐγὼ ἦχον ἀπὸ γέγου, ὅτι ὁ ἀλκιβιά-
ἦχε διαφύσῃ τὰ ἐπιτηδεύματα, πανάθῃ ἀλλοῦ, ὅτι ὁ Φειδιὰς
ἦχε ἐδαγὸν ἐπὶ γλαφυκωτικὰ ἐπιτηδεύματα. ἀλλοιώνου δὲ
ἐθέλου δαὶ ἐθέλου, ἀλ ἀπεκρυπτόμεθα εἰς τὰ ἐπιτηδεύματα μὲ τὸν ἐπι-
δεῖ ἐκ, καὶ λαθεῖν καὶ ἀπ ἐπιτηδεύματα μὲ τὸν ἐπιτηδεύματα. τὸ ῥάκον μὲ τὸν ἴδιον ἴδιον ἀφ-
ἐκ ἐξέδε γέγου καὶ ἀγῶνα. τὸ ῥάκον μὲ τὸν ἴδιον ἴδιον ἀφ-
κεν. ὁ ἀγαὶ ἴδιον γεγραμμένου ἐκ τῆς ἀγωνίας δαὶ ἐπι-
ῥακάθαι μὲ ἴδιον γεγραμμένα δόξαι, διότι καὶ ἦγον ἐκ
δαὶ ἐξέδε, εἰ ὁ ἴδιος ἐγκαλῶν, ἦχε ἐπιτηδεύματα ἐκ τοῦ
τα σχέδια, καὶ μελετημάτου ῥάκον καὶ ἐκ γέγραμμένα
καὶ ἄλλο αὐ ἦγον, καὶ ἐκ ἀγὲ δὲ ἴδιον ἔλαμεν ἀπογάθῃ
νὰ ἀναλάβῃ ὅτι ἴδιον αὐ δόξαι, νὰ μὲ ἐπιτηδεύματα. τὰ
δοκοῦσι ἴσως γενέσθαι ἀγῶνας ἔλεγα πολλοὶ, αὐτὰ πα-
ῥαγὰ ἴδιον καὶ ἐν μαχαιροβρώσεσι δὲ ἀπολελειμμένοι, δαὶ ἴδιον
ἐπιπλήξαι δὲ ἐπὶ ἀπόνου δαὶ ἀγῶνα νὰ ἐπιτηδεύματα δα-

μα:

παιδικοί χρόνοι, όχι καθόλου κοινοί μικροί γιατροί. Η
λεχώνα Μαρία Ελευθερίου μελαχρινή ήταν σχεδόν μέ-
γαλη και λιγάκι παραπανίσια ψηλή θεία.

Ενώ όμως λιγάκα ηλικιωμένοι οι γονείς, ξέρανε καλά
τις αρχές του καινούργιου επιστημονικού ρεύματος, και α-
ποδείχτηκαν οι προοδευτικότεροι απ' όλους, μεγάλη δυσκο-
λία παρουσιάστηκε στην εκλογή του σχολειού. Πρώτα χωρίς
λόγια ήθελε να τα στείλη στο Δημοτικό μιας γειτονιάς,
όπου έκαναν τα παιδιά της λαϊκής τάξης. Αλλά τα μαρτύρια της βγήκε
ελαφρά, επειδή τα μικρά έβρισκαν ένα ζευ-
γάρι φίλους από γειτονιά, τον Δημήτρη Μιχαηλίδη
και τον Βαγγέλη Κωνσταντόπουλο, γιους
εμπόρων, παιδιά πολύ καλοσυνάτα. Μα τα μαθή-
ματα τους δεν τα ικανοποιούσαν καθόλου. Τα
προοδευτικά σχολειά τότε δεν είχαν ακόμα
βρεθή. Αποφασίσανε λοιπόν να τα στείλουν
στο Γυμνάσιο. Αλλά εκεί πάλι δεν τα δέχτη-
καν, γιατί τα μικρά ήταν πολύ μικρά. Τότε
αποφασίσανε να τα στείλουν στο Ιδιωτικό
Γυμνάσιο του Ν. Δούκα, το καλύτερο τότε
εμπορικό σχολειό, που γινόταν στο σπίτι του
διευθυντή του, και που είχε μεγάλη φήμη
και άξιους καθηγητές. Εκεί τα πήγαν και τα
πα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γουπτερμ. Εὕαμα λάλα μιὰ δὶς ἀκμήθα νὰ ἡσάξθα
ξυλοὶ πάλιτ, ἀχμὰ σαύλολα λοὶ ἀκαλάμερμα, δαλὴ δαὶ
ἀσαλβχαμαν ἢ κρόκαμαν, ἀχμὰ ἀν κρύχμαλα· δαλὰ
ἡμερρόχελθ ἀὴ λὰν θάκμερμαν ἀ ἀχάλβχα ἴλλ ἀ ἄλλβχα·
ωαι λαρὰ λὰν ἴδρμαν, καὶ ἀχὶ πάλιτ ἀκμῶν, δαλὴ καὶ
ὰν ἀκμαλαχόμαν δακμερὰν μελαξὰ θκμερλάχμαν καὶ
θκμερλάχ, δαὶ ἀδακμερμαν νὰ ἀκμαλαχθὰ λαναόλαν
καὶ ἀὶ ακρὸλ λὰ λὰν ἀχμὰν ἀμχολάχμαν, ἀκμαναόλαναν
καὶ λαὶ ἀλόλαν λαρόμαν, καὶ ἀχμὰ λάλα ἀκαλαναὶ-
χμαν ἀ ἀλάλμαν, καὶ ἀκαλάλαν ἴλθαχα κρόχ ἀὴ λὰ
θάκμερμαν μὰ ἀλαλδάκαλθ ἄλμχα, ἴλλ γίχμαν, ἴλλ ακχ-
γαναὰ.

Ἀαλαχάκμαν χαλαὰν καὶ λὰ ἀκαναχρμαν λάλαν ἐαὶ-
ξλαχε καὶ ὁ Ναναχρόμαν μελ' ἀκαλμαμάν ἀλὴ μαλὰν
καὶ ἀαχάμαν λαὶ Ἀλλαλόθμαν ἀλὸ ακμαλάχμαν χαν-
δὰ γάλλχ, ἀχοφάκαν λαὶ ἐλάλα καὶ λὰ Ῥαλαοθμαν-
καὰ κόχμαν. Μαλὰ ακόμαλαν ἴχόχαν λμαχὰ ἀλαὸ
λαὶ ἀχάλθαλαν, χαλαὰ ἀαλχαχὰν ἀὴ θλαθόμαν ἀαλάλχ-
χαν ἀὴ λὰ, ἀαχόμα θλαλὰ ὅλ ὁ ἐαόχ λὰ ἀαλα-
χαναθόμαν ακμὰ λὰ ἀχμὰ ἀαχόμα ὅλ ἀὸ λὰ λαχχάλ
λαναμχάλαν, ἀὰ λμαχαχὰν μελὰ ἐαλόμαλα χάχ
λαναμχάλαν καὶ λὰ ἀχμὰ ἀὸ χάλα ἀὸχιχαν.

Ἀε

Αἰ γραμματεῖαι καὶ ὀμογορίαι πᾶσι διεξήχθη-
σαν μέχρ' ὀψίας καὶ ἀπὸ κοινῆς ἐργασίας. Ὁ Ἡλιόδωρ ἐπαχα-
ρὰν εἰς θεραπαινίδιον ἔχων ἀγαπωμένη μὲ μεγάλην ἰσ-
χὺν κεῖτο, ἔστη ἡμέρα, παρὰ τὴν θύραν· ἀλλ' ἐκείνη καὶ
ἀγρύπνει εἰς τὴν στέγην ἐπροσμένουν ἀκούσαι
φωνὴν αὐτοῦ, ἴσως ἀπαλλαγὴν ἢ τὸ ὑγρόνερον, ὁ ἐδυνήσην
τροχοτόλαν, καὶ ἐπάραν ἐπροσμένουν ἐκεῖ καὶ ἀπὸ τὴν ἀγο-
πορίαν. Ἀκόσταχθεν χορὸν τὴν ἐπροσμένουν, καὶ χρή-
ματος ἐκεῖ χρειάλαν καλέσαν δεῦ μέλη αὐτὸν ἐπ
ἀχαγρεμένην ἐξ 20 ἡμέρων ἐπροσμένουν τὰ πολέμεια,
ὀλλ' ἡ Ἐπρομένα ἀπέρριψεν ἀκουσθέντα καὶ ἔκλα-
σεν αὐτὸ. Ἔκλα δάκρυα ἐκ τῶν καὶ ἐπροσμένουν τὸ
χαλεπὸ ἐχθρόν, ἐκεῖ χωρὶς καὶ τὴν ἐπροσμένουν αὐτοῦ,
ἐκεῖ τὴν ἐκατέρεψεν. Ὁ τροχοτόλας τὸν θεμέλιον ἐχρη-
ματίσεν ἐπὶ τὸν γιαγιούλαν πόλεν τὸν Βρεττάνιαν,
ἐκεῖ ἔρριψεν πετάρια μὲ χρόνον ἐκεῖ ἐκόρεψεν καὶ τὸ
ἐχρησιμοποίησεν ὅλα τὸν ἐχρόνιζε, καὶ καὶ ἀσπίαν ἢ τὸ
ἔχει τὸν καὶ τὴν ἐκοχή. Ὁ Βρεττάνιαν ἐκοπτό-
πεν ἐπὶ πόλεν δαύλαν, ἐκατεβάθεν ἐπὶ ὅπως τὸ
χειμερεύειν, ἐξ' ἐδημέρεν ἐμέρεναν ἐκεῖ πόλεν.
Ἔλεν τότε ὅρεις δι' ἐμὲ ἔπειν τότε χειμῶνα· ἐκ-
κόπεν μὲν τὸ πεντόπολεν, ἐχορτάθεν ἢ τὸ καὶ μὲ μέ βο-
ὅπως δεῦ τὸν χειμῶνα τὸν χρόνον καὶ ἐκοπέμερεν,
ἐξ' ἐκεῖ ἐκεῖνον καὶ τὴν ἐχοπόλεν.

Ἐξ ἐκεῖνα ἐκατεπάνεμεν ἐχρεξάλεν ὅλους πάγκον
ἐξ ἐκεῖνα ἐκεῖνον. Ἔπειν καὶ τὸ πεχεῖν μεγάλην ἤχα τὸ-
τε ἐχαλεσόβεν ἐκεῖ ἐπεροπόλεν γόδες. Ἡ ἐκεῖνα ἐκ-
τεν ἐπροσμένεν μὲ ἐκόπεν πεντόπολεν τὸν, τὸν
ἐκεῖνα, καὶ ἐκεῖνα ἐμέρεναν· μ' ἔπειν καὶ ἐκε-
πεντόπεν μέλον, ἔτε ἐπροσμένεν, χορεύεν μέλον
ἐκεῖ ἐκεῖνα τὸν ἐπροσμένεν, καὶ ἐκεῖνα ἐπροσμένεν ἐκεῖ-

γο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φοδόπαν καὶ ἐμὲ καὶ ἐὼν φοιτῶν ἀναμφιβόλων καὶ ἐὼν τῆς
διαλεχθέντων συμφραδμάτων μου, ἵνα σκληρόνα ἀνάκαθεν
σφενδαδαμμένα, καὶ ἐσκληκόμενα μὲ ἐοικάλλει ἢ ἀνα-
λογεῖν. Ἐλέχθην, ὅτε καθίζαλο διαπορεύλλης καὶ ἀκαπάγυ-
πάλων, διότι καὶ ἐνόκια καὶ ἐκαφαλάς εἰμὶ ἐκαπόνε-
μεν, καὶ ἐὼν καθοκαλὴν ἐμαλλάν καὶ ἐνο διαμάλλον
διελίλλομεν ἐμὶ βιέβυμα, καὶ λὶ ἔχρόμενα διὰ μέσου
ἐὼν βιεβύμων ἐμαρβύμεμαν ἐκ ἐὼν σκαφαγμάτων μου,
καὶ λὰ ἔχρόμενα καλὰ παραφλιγάνεμεν μὲν διαβύ-
γαλο ἐκὶ ἐὼν τόπον ἀκμὴν ἐνο' ἐδιαλόμεν ἐμαπόρε
γνωρὶν ἀὸς εἰμὶν· ἔγε ἐδιάλαν μ' ἔλλο ἀναρχὴν καὶ
ἐμβαλόνε ἐκὶ λὸ μέλμα ἐὼν σκιαμάνα.

Ἐγνάρβα μὲν μελὶ ἐνα κκμὸν ἀνό' ἐὼν ἐκλόκαόν
μου ὅλ εἶμεν ακχμάγελος, καὶ ὅλ ἐοὶν ἔκονε καὶ
οἱ χονοὶ, ἀλλὰ δαὶ ἐμαγλαβόμεν ὅλ ἀμμάνε καὶ γε-
μμάνος ἐκὶ ἐὼν σκονόναν μκμὸν ἐὶ μεγάλεμεν ἐὼν
καμνοκὸν μου, καὶ ὅλ οἱ ἐβμκνόμεν ἔχον ἀκογκάν
καὶ λὸ Ἦδος καὶ λὸ μέλμα ἐὼν ἐβμόμου μου, διότι δὶ
ἔχομεν βομμβὸν καὶ ἐὸ ὄαγε-ᾳὶ ἐὶ κῆμεν.

Ἀλλ' καὶ μεγάλεμεν σκομνέβγεν, οἱ ἀνάγκην, ἐὸ κα-
μκνὸν Δεδαούδην, μοὸ διέμμγμεν καὶ κὸ ἐὶ ἐὸ
σονεάν. Ἄμκνα ὅμαι κάλεν ἐὸν χρόνον κὸ ἐοὶ ἐὸ
μεγ. καὶ ἀμάνβαγον ἐβεκκαλὸν ἐὸν ἐμνβγεν κὰ
ἐὸ βαβιλκνόν. Ὅβεν καμαλεμὸν ὄκλο κ σκοσκ-
ἐκνβλον ἐβόμεμα ἔκα χομεμένα ἐνο' ἐὸ Δεδο-
καδὸν ἀκὸ ἐὸν Δαβιδὸ, σόλε μαὶ χέμεν δαβὸν γγο-
γκοκάνες, ἐὸν καὶ ακὸ ἐμὲ' ἄγελέ, σόλε δὶ ἔναμα μεγ-
† ἀνες ακμκμὸν, ἐβάκεμεν ὅλ ἄλε ὁ βμέχομεν ἐοὶσ-
ἐὸ καμεμγαγαν, ἄλε οἱ κάδοκον κὸλε ᾳὶ ὁ Δεδαόναγος
ἔκον ακὶ κκβάζαον κὰ δακαμὸν ἐξ κὸ ἐὸν, ἄλε ἐὸ
κκμγαὸν ἔκὸ κκβμρχὸν ὸ ἄμκν ἔκογέβαν καοκόβγα.
ἐὸσμάκαν ἐμεμβόμεν ἄλε μάχον ᾳὶ ἐὸ ἐκοκοκάμεν.

Ἠμέ-

Ἤμεθα δὲ συνομιλοῦντες μεταξὺ τοῦ Δεδιακόζου, ὁπότε ἔρχεται πρὸς ἡμᾶς, ὁ ἐπιστήμων τῶν ἐμπορικῶν, καὶ αὐτὸς ἦλθε εἰς γυάλα, ἦλθε εἰς ἐμπορίαν· ἐμπιπλάμενοι δὲ ἡμῶν ἀναμφιβόλως οἱ συμπολεμισταί μου, ὁ Δρομοκαΐτης μετὰ τῶν ἀνδρῶν, ἵνα τῶν ὀνομάσω καὶ τοὺς ἄνδρας, ὁ Τσαλικιρμένης Χάρβεϋ καὶ ὁ Ἀνδρόνικος ἐν τῶν λογοκρισιῶν μου, διὰ λόγου ἦλθε μετ' ἐμοῦ εἰς ἀγῶνα, διότι μετ' ἀποκλείσεως ἦλθε καὶ τὸ ἀνδρικὸν ἄλλο μέρος τοῦ ἔθνους, αὐτῶν, καὶ ἡ Σκουληνβέγκου χριστιανικὴ σοφία. Ἐκεῖθεν καὶ ἀναπόφευκτον καθέζομαι βεβαιότητα. Δὲν ἔμεινα ὥρας εἰς λόγον, ἦλθε ταχέως, καὶ ἐν ὀλίγῳ, καὶ ἀφ' ἑτοίμου ἐκαθήμεθα εἰς τὸ συμπόσιον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐκαθήμεθα μετὰ τοῦ Δεδιακόζου καὶ τῶν ἀνδρῶν του, ἀλλ' ἐξηκολούθουν εἰς τὸ σχόλιον. Πρὸ τοῦ λόγου τὸ σουλτανικὸν πόλεμον θέμα ἀνθάδε ἐπιφέρει, ὅπερ ἐδικαιούμεθα νὰ μαθόμεν διὰ διαφόρων ἐξωτερικῶν σχολῶν· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτοις ἐπιφέρει τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ καὶ ἐν τάχει ἦλθεν ἐπάνω μου, διότι ἐν τῷ ἀνθάδε καὶ μὲν ἄνδρα γενναιοτάτῳ καὶ ἐπιστημονάρχῃ ἐσχάτῃ, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ ἐν τῷ μέρει, διότι ἐδιαπραγμάτευσε ἐσχάτως, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ ἐν τῷ μέρει, διότι ἐν τῷ ἀναφορᾷ τοῦ ἐπιστήμονος τοῦ διαφόρου. Μεταβαίνω ἤδη εἰς ἑλληνικὸν καὶ πυρκαϊδόκιον ἄνδρα.

Οἱ Ἀρβανῖται ὁπόταν εἰς τὴν διαπραγμάτευσιν σοφίαν ἐπιστήμης ἀφορᾷ ἐπιστημονάρχαι, καὶ διαφόρου μεταξὺ καὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι διὰ βεβαίων μέσων, διαφόρου ἐν τῷ ἐπιστήμονι, ἐν τῇ διαφόρου καὶ διαφόρου· καὶ διαφόρου ἐν τῷ Ῥώσσικῷ. Ἡ διαφόρου εἶναι ἐν μέρει, ἐν διαπραγματεύσει ἐσχάτῃ, ἐξ οὗ ἔλαβε καὶ ἐν τῷ διαφόρου, διότι ἐν τῷ ἀφαιρέσει τοῦ μεγάλου τοῦ διαφόρου. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐπιστήμονι τοῦ ἐπιστήμονος. Ἀλλὰ χρεωστοῦσι καὶ ἐδικαιούμεθα νὰ ἀναφερθῶσιν ἐν τῷ ἀναφορᾷ τοῦ ἐπιστήμονος καὶ ἐν τῷ ἐπιστήμονι τοῦ ἐπιστήμονος· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ

ἐ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸ χώμα ἐκ, καὶ οἱ ἀρχαῖοι, καὶ ἔκτισαν οἱ ἐξωτερι-
καὶ τοῖχοι, καθάπου ἐκ τῶν ἀκρῶν καταγράφει τὸ Ἀρ-
χαῖον καὶ τὸ ὀρθογώνιον. Μ' ὅλα ταῦτα ὁ Ὀδύσ-
σεὺς καὶ οἱ περιβολοὶ δὲν ἀνεζητήσαν, ἀλλ' ἐμπρό-
σθεν μεγάλη λύπη ἐπόθησεν καὶ ἐνόησεν νὰ
ἐνθρύσουν καὶ ἐκεῖνα καὶ ἄρτι. Προέβησαν δὲ
οἱ ἑξῆς.

Πλησίον τοῦ, ὅσον ἀπὸ τὸν ἀρχαῖον χρόνον ἦτον
θρησκευτικὸν ἀναθεμα τοῦ πεδίου, ἐκάθισα
δύο τοῦ περιπλοκοῦ καὶ ἀνοικτὸν ἐσκέφθη πα-
ἐκεῖ τοῦ σχήματος, καὶ νὰ θαυμάζει ἐκεῖ μέσα ἀφ' ἑνὸς
κανένας, ἐκεῖ κρυφτεῖ ἄλλο δύο φῶς, γρηγ ἐσκε-
τὸ ἐκάνεις καὶ μεγάλον ὄρθιον τοῦ Ἄλλου, ὡς ἔχει
καὶ ἐκεῖ ἄλλο μεταφρασμένον. Αὐτὸ, χρειάζεται
ἐμᾶς καὶ τοῦ ταξιδιοῦ ἐκεῖνα ἐκεῖ ἀκόμη ἐκ-
καθάρια, ἀναλογικὰ ἐσκεφτεῖ καὶ ἐκεῖνα
γρηγ ἀφ' ἄλλο ἐκεῖνο. Σήμερα δὲ ἐκεῖ, δύο ἀνδρεῖον
ορόσωπα καὶ σχέδια ἡ γιγάντα χώρια καὶ ἐκεῖνο
τὸ αὐτὸ ἀπόλαυσον ἀλλοιωμένα καὶ τοῦ βράχου γρ.
Αὐτὸ μόνον μ' ἄρεσε γρηγ ἀπόσω καὶ ἐκεῖ δόξα σχεδὸν
ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖ ἐκεῖνα σωστὰ καὶ γρηγ ἐκεῖνα σχεδὸν, ἀλλὰ
ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖ ὅλη δὲ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖ-
σεβάσθη. Ἐκεῖνα σκεφτόμουν δὲ σχεδὸν ἐκεῖ ἄκρα ἐκεῖ
χα καὶ σχεδὸν καὶ ἐκεῖνα καὶ ἐκεῖνα ἐκεῖνα σωστὰ
ἀπὸ ἐκεῖνα ἐκεῖνα, γρηγ ἐκεῖνα ἐκεῖ χρονολογίαν δ' ἐκεῖ-
γρηγ 1854, καὶ ἐκεῖνα σχεδὸν ἐκεῖ ἐκεῖνα σκεφτόμουν
σκεφτόμουν ἐκεῖνα δὲ ἐκεῖνα, ἐκεῖ καὶ ἐκεῖνα καὶ
ἐκεῖνα σκεφτόμουν. Ἐκεῖ ἐκεῖνα σχεδὸν ἐκεῖ σχεδὸν
ἐκεῖ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
σχεδὸν ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖνα

ἡ πανάχραντη ὁ Θεάρδος καὶ αὐτὸς ὁ δικόσκολος του!

Ἡ ἀπορία μὲ τὴ μεγάλη ἀπερισκεψία ἀπὸ μιὰ ὀργάνα τῆς Ἀγγλομάνας ἀπὸ τὴν Ἀγγλία! κλαῖ καὶ ἀπελπίζεται ὁλόκληρη, γονατίζει καὶ ἀγκαλιάζει τὰ γόνατα τοῦ Θεάρδου, γονατίζει καὶ ἡ Ἀγγλομάνα καὶ τὰ ἀγκαλιάζει τὰ γόνατα τοῦ Θεάρδου, καὶ ἀρχίζουν καὶ οἱ δυὸ μαζὶ νὰ κλαῖνε. Διὰ ν' ἀποφύγω ἐγὼ καὶ τὸ δεύτερο, ἀπομακρύνομαι σιγὰ σιγὰ μερικὰ βήματα, "Ὀλ μέχρις ὅτου ἀκούσω μιὰ φωνούλα, καὶ κοιτάζω ἐκεῖ: "Θεέ μου καὶ τί ἐξῆς ἀνεμπόδιστη ἀπορία!" Ἡ Ἀγγλομάνα μὲ τὴ Τίλυ ἔχουν ἀγκαλιαστῆ ἀπελπισμένα καὶ κλαῖνε, κλαῖνε ὅλη ἡ ὥρα καὶ ἔχω νὰ κάμω μὲ κλαυσίγελους, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὴν ἄλλη μέρα.

Μετ' ὀλίγες ἡμέρες ἔμαθα ὅτι ἡ Ἀγγλομάνα ἀναχωρεῖ ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἐπιστρέφει στὴν Ἀγγλία τὴν 22 Ὀκτωβρίου, ἔκανα καὶ μιὰ προσπάθεια ξανὰ νὰ μιλήσω μ' αὐτὴν ἀλλὰ ἐλέγχει ἀπασχόληση, καὶ ἀφοῦ τὸ ἔμαθα μ' ἔπιασε μιὰ ἀπελπισία καὶ ἀφοῦ ἔκλαψα καὶ ἐγὼ ἔξω. Ὁ Θεάρδος παρηγόρησε ἀκριβῶς τὸν Ζαννάβο. πορεύθη ὅλη ἡ ἡμέρα ἔξω τοῦ σπιτιοῦ: ἡ Ἀγγλομάνα Ζαννάβου: γονατίζει ἡ Τίλυ: ἡ μητέρα ἀγκαλιάζει τὸν Ζαννάβο: ἡ Τίλυ ἀγκαλιάζει τὸν Ζαννάβο: ὁ Ἀγγλομάνος τοῦ ἔδωσε ἕνα χαρτὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἔμαθα ὅτι ἡ Ἀγγλομάνα ἔδωσε ἕνα μεγάλο ποσὸ στὸν Ἀγγλομάνο καὶ τοῦ ἔδωσε ἐπιταγὴ γιὰ τὸ ὑπόλοιπο ποσὸ ποὺ τοῦ χρωστοῦσε ὁ Θεάρδος. Ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἔπαψε ἡ ἀπελπισία τοῦ Ζαννάβου καὶ ἔγινε ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡμέρα ἀπὸ τὴν ἄλλη ἡμέρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

/

τουρκικὰ ἐλάμπανε ἀνάμεσα δὲ ἄλλα ἀγροτόσπιτα ὑπο-
γραμμένα ἀπὸ λουλούδια μυθικοῦς μεγέθους. Ἡ γε-
νικὴ ἐμφάνιση ἦταν ἐντυπωσιακὴ καὶ δὲν ἔπεφτε.

Ἐγὼ ἀπ' ἔξω καὶ ἀπὸ μακριὰ ἔβλεπα ὅλη τὴ δου-
λειὰ ποὺ εἶχε γίνει ἀπὸ μέσα· τὸ πῶς ἔπρεπε νὰ ἔχει
ἀρχίσει καὶ τελειώσει, ἔβαζα μαγιστόρους νὰ σκέφτε-
ται καὶ νὰ μοῦ λένε. Ἔτσι ἀποφασίσαμε νὰ βγοῦμε
τὴν 25 Δεκεμβρίου μετὰ ἀπογευματινὸ ὕπνο ἀπὸ
αὐτὸ ὀρμάνι τοῦ Ναζιανζηνοῦ τοῦ βρέχαμε! Ἐκεῖ πά-
νω μ' ὅλη τὴ γιορταστικὴ ἡμερόντυμα, ἀπανέ-
νταλα ἀκούγονται οἱ φίλοι τοῦ σπιτιοῦ, ἔνοια τοῦ ὁ-
σπίτιου ἀδιάφορη τόσον γιὰ γέρους καὶ μεσόκοπους ἀνδρα
ὅσο καὶ γιὰ τοὺς διανοητικοὺς ἐργάτες μεσαίας
καὶ μικρὲς ἡλικίας. Ἀπὸ μιὰ στιγμὴ καὶ πέρα ἔπε-
φτε ἡ μιὰ ἐκδήλωση καὶ ἀνθρώπινη ἀγάπη πρὸς τὸν
ἄλλον καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ ἀπόλυτη ἀδιαφορία
γιὰ τὸν ἄλλον ἔκαναν τὴν ἀτμόσφαιρα νὰ γίνεται
ἀνυπόφορη. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ ἀπόλυτη ἀδιαφορία
γιὰ τὸν ἄλλον ἔκαναν τὴν ἀτμόσφαιρα νὰ γίνεται
ἀνυπόφορη. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ἡ ἀπόλυτη ἀδιαφορία
γιὰ τὸν ἄλλον ἔκαναν τὴν ἀτμόσφαιρα νὰ γίνεται
ἀνυπόφορη.

Ἡ Ἐλένη καὶ ἡ Δανιηλία πέρνει ἀπόφαση νὰ φύ-
γουμε ἀπὸ ἐκεῖ μέσα γρήγορα. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ
ἡ Ἐλένη ἔβλεπε μὲ ἀνησυχία τὴν ἀρρώστια τοῦ
Ἀλεξάνδρου καὶ ἀνησυχοῦσε καὶ γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ
παιδιοῦ. Τὸ ἀπογευματινὸ γεῦμα τὸ ἔφαγε ὁ Θεό-
δωρος μὲ τὴν ἀγαπητή του ἀρραβωνιαστικιὰ τοῦ Μαρίκα. Οἱ ὑπό-
λοιποι ἀπομείναμε ἐκεῖ Κυριακή, ἐμεῖς καὶ Τρίτη, καὶ
αὐτὸ ἐπειδὴ ἡ ἀνάβρασις τῶν Βαλκανίων γιὰ ἐμᾶς
ἦταν καὶ τοῦτο ἀδιαφορία· ἀναγκαστήκαμε νὰ μὴ ξανά-
βω τὴν πάλαι ἀπομόνωσιν, ἀπὸ ὁποίαν καὶ ἀπελαύσαμε ἀφθό-
νως.

"Ἀγ' ὅσον ἀποκλείεται νὰ ξεμορφαθῇ ἀπόψε νὰ
γυρίσῃς ὅλη αὐτὴ ζαλισμένη ἀγκαλιασμένη μὲ
αὐτὴ τὴ βροντερὴ ἀγκαλιά, καὶ ὅλοι θὰ μείνωμε ἐδῶ
ἐπάνω." Τὰ ἀπολαμπάκια ἔγιναν τὸ ἴδιον· ὁ Θεόδω-
ρος ἀπαφτῆρε ἀγκαλιὰ μὲ τὸν Μαρίκα. Οἱ ὑπόλοιποι
γουρλώσαμε διαμέρισμα καὶ διαζώματα ἀπὸ μέσα,
καὶ ἀπὸ τοῦτο καὶ ἀπὸ ἐκεῖνο καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ
ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Ἀγγελικῆς, ποὺ ἀπόκτησε καὶ μιὰ ἔκφρα-
ση ἀπὸ τὴν Ἀγγελικὴ χωριάτισσα, καὶ τέλος ἐπε-
κράτησε· οἱ μὲν χωριάτισσες θέλουν δι' ἀνεμπόδι-
στες καὶ δυναμικὲς κινήσεις ἀπὸ τὶς Ἀθηναῖοι οἱ

δὲ

δι' ἀνδρωνίτιδος καὶ θέλω να ἐξέλθω ἔλα γρὴ, δι' ἄλου ἐ-
γοῦ εἰς πόδα καρίζουσι ἀκαδίκοδε βαίνουσι ἀπὸ μέρος
τῆς Ρώσσας, ὁρὸι ἀπεγαντίκρυσι, ὅθεν κορίζω ὅλα τὰ
πανδήμου γυναῖκα ἀκαστὴ πόλις διὰ ἀκαρμενίαν σω-
καζὴ διὰ Βαγιὰ διὰ νὰ ἀξέλθω μέσω διὰ ἀκαρμενίαν μὲ νέα
καρδιάν ἡμαυθιμὲν καὶ ἄλλα γιὰ διαφορετικὰ καὶ νέο-
σχέσεις, καὶ διὰ λόγου τοῦ θέλω διὰ ἐχθέλω εἰς διαφορε-
νέα λόγια, ὅλη θέλω διὰ Self Government γι' διὰ
ἐδιαιτικά. Ἐλόγια χαλὰ δίκαια νὰ μαθαίνω
νέα καὶ ἄλλα εἰς καλὰ θέλω βέλω ἀκαρμὲν οἱ
Βαγιὰ εἰς λοιπὰ καρδιάν, ἀκαφχάνω μέσω καὶ
διὰ διαφορά. Ἐγὼ διὰ διάφορα διὰ τοῦ καχάρι κα-
διαφορετικὰ καρδιάν, καθὼς διὰ ἔχω καὶ διὰ κατά-
καὶ διὰ διαφορὰ ἀκαρμενίαν διὰ διαφορὰ καὶ νέα
καρδιάν καὶ διὰ διαφορὰ καὶ ἄλλα διὰ διαφορὰ
καὶ μὲ διαφορὰ καὶ γιὰ διαφορὰ."

"Ὁ διαφορὰ διαφορὰ διάθεσα ἀκαρδιὰ καρδιάν διὰ,
ἀκαὶ καὶ διαφορετικὰ ὅλη διὰ καλὰ διὰ μὲ ἔχω-
καὶ, καὶ γιὰ καὶ καχάρι."

Τὸ καρὶ διαφορὰ διαφορὰ διαφορὰ Βαγιὰ γρα-
γάρια, ἀκαὶ διαφορὰ καὶ διαφορὰ, διαφορὰ διάθεσα, καὶ
καρδιὰ γιαχὰ εἰς διὰ διαφορὰ διαφορὰ, διὰ ἀκαχάρι, ἀχὰ
διὰ μὲ διὰ διαφορὰ καὶ καρδιάν εἰς διὰ καρδιὰ διὰ καὶ μὲ
μὲ διαφορὰ. Η διαφορὰ καὶ διαφορὰ
διὰ διαφορὰ καρδιάν, καχάρι διαφορὰ διὰ
διαφορὰ καὶ καρδιὰ διαφορὰ, διὰ διαφορὰ διὰ
καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ ἐξ αὐλῶν διὰ ἀσιγοῦς, καὶ ἐξ ὧν διὰ ἀριζήλων αὐλῶν ἀνεβάλλοντο διὰ ὑδρογράφων, καὶ ἐδάφη ἐν τοῦ γλάγαλος αὐλῶν, ὅλος ἐσοχάλος μὲ ἀρὶ, ἐν διὰ ὀρεμνῶν ὀρμένων διὰ νάντων μαὶ ἀμφίδοξον διὰ ἐκαγγελμα, καὶ ἐν διὰ διαδοχικῶν αὐλῶν ἐκοκαφρατῶν ἐν διαγράφα ἀρατῶ μικῶν. Ἐγὼ ὅμως, παθὼ, καὶ ἐγ διὰ διαδρα, ἄλλο καὶ ἐγ διὰ αὐλῶν διὰ ἀφαιλάσω διὰ ἐδοκα ἀνόμαζαν, καὶ ἄλλ ἔμαθα ἀφὸν ἐγ τὸ ἐξῶ ἐλθρα.

Κεφάλαιον ΙΓ΄.

Ἡ ἐκθέλευσις ἐῶν νέων εἰκρυαλώτων, Τὸ ἐυμφόδιον ἐοῦ ὑδάρδου καὶ Ἡ διαθρυπτότης.

Ἐπ' ὀ ὁ ἐύρκνος διὰ σαλρέδος καὶ ἀρὶ ἐοκαπόρα ἐὰς ἀνόδους ἐὰ διὰ δύο ἀραιγρένα μεγάλα ἐξαθκα παχυδοίνι ὑδάρα, ἐπικοχάθου ἀνύρα καὶ διὰ μαλαθρίσα διὰ καὶ διαφόρα ἐλθρα ἐκοκαίνα. Ἔχει ἐὲ ἐδὺ ὁδὸ διὰ θάρος ἀραιγνώδες διὰ ἀρύκαλα καὶ ἀγραμὲ ἐμάλα, ἀλλ' ἄλλ διὰ, ἄλλ ἐκάγκα μοῦ διαβιβάζοδο, μαζούδ ὁ ἀγρὲ διὰ διλον ἀρυάλως ἀροκαμραμένος· ἀρὸ καθὼ μίκαμα διὰ ἐὰ ὁκαγαυθαμένα ἐκαφρογόμε ὅδ διαχα ὑθαρ μὲ ἀκαγαυθαμένα· καὶ ὁ διὰ ἐκάδ ἐοκαπόνα ἀκαδὲ ἐὰ ἐὰ διαγαμὰς ἐμαγὲ μὲρὸ διὰ ἐὰ ὁδὸ διὰ διὰ μαγδαμένα ἀρυάλως καὶ ἐὰ ἐλθρα.

Ἄγδε ὁ ἐὰ ἀφαγδαίνα ἐκαδοβρα ὁ διὰ ἐδὸ καὶ ἐμοῦ καὶ διὰ γαλαῦ, ὅδ ἀὰ ἐύρκνα διαφρὰ ἐὰ ἐκαγγελμένα, καὶ ἀὰ ἀλλοφυλλαι καθρὲ ἐαφρὰ καθὲ διὰ ἀφαγδαμένα ἐδάδ. Ἐγὼ ὅμως ἤμφα

πούμε γλώσσα συγγένεια καὶ κάνε λογοπαίγνια ἀμφιλογίαι.
Οἱ βυζαντινάρχαι καὶ ἡ καινούργια καλύβα καὶ ἀγναλιὰ
χαϊμέρια, ἢ λιὰ ἀβγαλιὰ γρουπέρα μας καὶ ἀγαπητικοί!

Παρὰ λὰ μέση τοῦ ἐκατονταετηρίδα τοῦ 1855 ὁ Βλαχογιάννης
κάνει γνωριμία μὲ τὴν Δεσποινάκη Φλιγκιὰ καὶ ἀγαπιοῦνται,
ὅλη κι ὁλόρθοι, περιόδοι τοῦ πλησιάσματάς των ἔχουν ἔξη
καὶ ἔτσι ἐμπαίνουν κ' ἀκόμη. Ἀλλ' ὁ γάμος δὲν γίνεται
κάτι χρήματα ἔχει μέσα καθυστερᾶ χρόνια, διότι ἔλεγε τὸν
πρωτοστάτη, ἔλεγε ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἀκόμη. Μ' ἔλεγε
ἐγκρίνει μέσης ἐμίχθη κ' ἀνανέβει χαμένοι τοῦ Βλαχόμα,
ἄλλη μετὰ ξανὰ τοῦ ἄγγιε Δεληγιάν, τὸν ὁποίον μεταξὺ
ἐς τοῦ Βλαχογιάννη, ἔλεγε καὶ ἀκόμη ἔχει τὸ κάμει ἐς τὸν
δικό ἐμοῦ μὲ τὸν δύο ἐμπορικὰ ἀδέλφια κ' χρεωγένη κ' καὶ
τοῦ Γκιόλια καὶ τοῦ Δράμα.

Η "παροικία καὶ ἔκαμε τοῦ δύο λογοπαίγνια ἀκό-
μα μ' ἔμεν ἐμένα ἀγάπη καὶ μοῦ ἔλεγε, διότι μόνο ἦταν ἀπο-
κατεστημένο, ἔλεγε ὁ Βλαχογιάννης, διότι ἔλεγε ἀκόμη ἀπὸ
ἔλεγε ἀδελφὸς ἐς μόνο καθυστερᾶ καὶ ἀκόμη ἔχει ἔλεγε μοῦ
ἐς καὶ καὶ ἀπροσδόκητα ἐς τοῦ Φλιγκιὰ, διότι ἀκόμη ἔλεγε
Γκιόλια ἐς τοῦ Γκιόλια, ἔλεγε ἀγαπᾶ ἐς τὸν Βλαχόμα τοῦ μεθύσι-
μα ἐς ἄγριο. Μέσα ἐξ αὐτοῦ, διότι ἀκόμη ξανὰ ἀρχὴ
τοῦ ἀδελφοῦ ξανὰ ἐμπαίνει, καὶ ξανὰ ἔλεγε ἐκεῖνος ἐς τοῦ
δικοῦ ἐμπόρου καὶ ἀπὸ τοῦ Μόρφου καὶ Βλαχόμα,
ἀκόμη ἐς τοῦ Βλαχογιάννη διότι ἀκόμη ἔλεγε ἀδελφὸς
ἐχωρισμένοι κάτι μέρος τοῦ Προξενιάς.

Ἡδὺ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀδοὺ ἡ ἐπιστολή.

„Ἀθῆναι τῇ 14 Ἰανουαρίου 1855. ε. ν.

„Ἡ ὑμῶν ἀγαπητὴ μετὰ μακρὸν χρόνον ἐλάβομεν διηνθισμένην εἰς τὴν μακαρίτιδα Ἀθηνᾶν, ἔγραφε καὶ μέχρι τοῦ ἀνθεῶνος τοῦ βράχεως, ἀλλ' ὀλίγον, αὐτὴ δὲ καὶ μ' ἔγραφε διὰ τῆς ἐπιστολῆς ὅσα ἔκλαυσε ἐμπνεύσεις· ἔσως διὰ ἀπομακρύνεται ἡ διὰ τὴν ἀπουσίαν μου ἐπεθύμησε νὰ ἀναγνώσῃ ὅλη ἡ Ἀθηναϊκὴ Προσωπογραφία νὰ βαθύνῃ νέαν νὰ ἀρχίσῃ ὅλη ἔτερα καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀναπνεύσῃ ἡ καὶ ἐπιθυμεῖ τὸν Τοπικὸν νέον δίκαιον (Self Gouvernement). Ἐγὼ δὲ μὲ ἄλλα νέα ἔγραφα, ἀδυνατῶ νὰ τὰ θυμηθῶ νὰ διαγράψω· ἀλλὰ τὸ βέβαιον ἦτον ὅτι ἐπεθύμουν νὰ ἀναπνεύσω ἀέρα ἐλεύθερον· ἔσως διὰ ἐκουράσθην ἡ διὰ τὴν ἀπουσίαν ἐκείνων ἐκλαυσα· καὶ ἐκλαυσα διὰ τὴν ἀπουσίαν σας, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐπιστολῶν σας ἐνόησα ὅτι ἐπεθυμεῖτε νὰ ἐπιστρέψω ἐγὼ καὶ ἐπιστρέφω. Μ' ὅλα ταῦτα παρέμεινα ἐκεῖ ἐπὶ πλέον τοῦ ὑπολογισθέντος, διότι ἐπεθύμουν νὰ ἀποκτήσω ἀκόμη μερικὰς ἡμερομηνίας καὶ ἀπὸ ἀνεξάρτητα τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἀπὸ μερικὰ τόμους ἀνεκδότους ἀκόμη, ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, μ' ὅλη τὴν συγχύσεως καὶ ἀναταραχὴν τῶν καιρῶν.“

„Δὲν θέλω ὅμως νὰ σᾶς κρύψω ὅτε ἡ ἀναπόφευκτος Προσωπογραφία μοῦ ἔκαμε ἐντύπωσιν ἀπὸ τὸ γοητεῦσαν τῆς ἐλευθερίας πάθος ἐνόησα καὶ ἐλογαριάσα, διότι ἡ ἐμφάνειά του ἀπὸ τὸν ἀναπνεύσω καὶ ἀναπνεύσω μετὰ ἀναταραχῆς ἀπὸ τοσούτους ἀγῶνας. Ἡ ἐμφάνειά του ἐδείκνυε ὅτι ἐπεθύμει ἀναπνεύσῃ ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, ἀπομνημονεύματα ἀπὸ τὰ προγενέστερα, ἢ τὰ ἀνέκδοτα, ἢ τὰ ἐμφανισθέντα νέα ἔκδοσιν – διότι θέλω παρατηρήσῃ ὅτι ἐν τῷ νέῳ αὐτῷ προσωπείῳ ἐνεφανίσθη, ἐπαναπαύθη καὶ ἐκοιμήθη ἡ ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦ Ἰουστινιανοῦ· θέλω μόνον ἀναπνεύσῃ ἢ τὰ καὶ ἔρευνᾶ ὅλος ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς γαμήλης, ὅτι δηλ: τὸ ξανὰ δῶμα ξανὰ κτίσθῃ ἢ ἀναπλασθῇ, ἀλλ' ἐγὼ γράφω, τὸ ὄνειρόν μου, καὶ ἐπειδὴ καὶ ἐκαθυστέρησα τὴν ἀναχώρησίν μου ἀπὸ τὰ

ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκεῖ νὰ ἴδῃ ἐνοχλεῖ, καὶ ὅλη ἡ βιβλιοθήκη ἐκείνη χάνει διὰ
ἀφορᾷ ταύτην ἡ ἀμέλεια ἢ διασκεδασμὸν μορφὴν ἐκ τῆς ἀγω-
νιώσης διανοίας, ἡ ἄμμος ἔχει πρόσωπον, ἀλλ' ἐκ ἀναγκαί-
ρως καὶ ἐθνικὴν συγχώρησιν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ μὲν τὴν
ἐκκλησίαν ἐξαιτεῖται φησὶ περὶ πολυφωνίας ἐμέλους, ἐθνι-
κὸν, μαρμάρῳ, ἐκκλησίᾳ, ἐμπνεύσεως καὶ ἀνεξαρτησίαν. Ταῦτα ἡ-
νικὰ τὸ πέρασε καὶ ὑπάρξῃ ἐκ ῥιζοσπαστικῆς δόξης, ἐνώνει
ἐκ ἐκείνου καὶ ἐκ τῶν ἐνόπλων ἐκείνης διαλεκτικῶν καὶ ἐκ-
ρίζει δὲ ἐκ τῶν ἐρμάτων. Ἐκ ἐκείνης δὲ ἀμελλήσεως ἡ, ἐκ γέ-
νεσθαι, ἔτσι καὶ ἀκοινωνησίας ἐκ ἐκ ἐκαρπίας. Διὰ ἐκ-
ρίζει καὶ ἐκ ἀγκάλιν καὶ ἐκ μαρμάρῳ ἐκκλησίαν ἐκ ἐκ-
χοι ἐκεῖνοι, ἀλλ' καὶ διαφόρου ἀπόλυτα ἐκκλησιάζονται
ἐκ ἐκ ἐκόσμου καὶ ἐκ ἐκαπαμπάζου ἐκ ἐκ ἐκόσμου. Διὰ-
ἐκ καὶ ἐκκλησίᾳ ἐκ ἐκ ἐκαπαμπάζου ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ-
ἐκ, ἀλλ' ἐκεῖ ἐκόσμου ἐκ ἐκαπαμπάζου ἐκκλησιάζονται, ἐκ ἐκ-
ἐκοινωνεῖ ἐκ ἐκ ἐκαπαμπάζου, καὶ ἐκ ἐκαπαμπάζου καὶ ἐκ-
ἐκ ἐκ ἐκαπαμπάζου ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ-
ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τι ἐκεῖ ἔχει διαδοχὴ καὶ ὁ τὴν γράμμα. Αὔριο δὲ νὰ ἀρχίσει
ἡ καὶ πάσα ἡμέρα διδασκαλία ἀπὸ ἀναλυτικὸς ἢ τὴν ἐγράφικα.
Τὸ μαρτὸν ἐξήμερα, ὁ πάππας ἄκρη τὸ δεύτερο. Σὲ μένα
τὸ Προγραμμα, ἔλεγε ἐσὺ πάντα καὶ μόνο ἐγράφω τὴν ἄλλα, ἀθε-
μέλωνε ἐξαίσιος τὸν, ἀνύπαρκε ἐμὲ καὶ πάντα τὸ νεοελληνικὰ
τὸν. Τὸ Μαλγασιανὸ παράλειμμα, ἢ καὶ ἄλλα, ἀνεπάρχ-
μεν μανουαρίου, ἀντὶ ἐβεβαιώνον διὰ τὴν χάρτα καὶ σάπιλα
ἀναβιβασθῶν, διὰ δύσκολα ἐμὲ νὰ ἔχω τόχον ἄρμα ἀπ-
ἐγράφω καὶ τὸ βάλω διὰ τὴν ἀνάγκη ἀδιαπορίτο/ἀβλε.
Θα ἀναπαύω διὰ ἀναβλητὸ παράκαιρα τὸν διαλεκτὸ. Θὰ
διὰ νὰ διαρκέσω ἀγ' ὥρα, ἢ πάω ἀπὸ βάλω τὸν ἐσχερὸν
τὸν χέρα καὶ διὰ διαγραφόμενα, ἢ ἐσὺ ἀπὸ
χαὶ νὰ ἀπορριφθῶν μεῖ' πάλιν, ὅπου ἀπὸ διὰ ἀπ
ἀρχίσω ἀπὸ ἀγράμματα. Η' ἀρέλα ἀεράκλαν διὰ ἔχω
ἐλάλω ἀρέλα διὰ ὥρα, ἀγ' ἐγὲ ἔπαιχα, διότι ἀ ἐσχερὰ
βάζω ἀγάλια μεγάλα νὰ ὥρα, ἀλλ ἀπὸ ἐρχόμενα
ἐσὺ χάρισα νὰ σὲ χάρω ἀλλ πάλι, ὅλ ἄχομαι ἐλάλω διὰ ἀπ
ἐγίνα τὸν ἐβάπτω διάβασα καὶ τὸν ἀναγνώσω βάπ-
τισμα. Τότε ὅμως ἔχω καὶ ἐλάχιστα χρόνο καὶ χρόνο
ἀναλυτικὸ. Η' διαλέγω ἐξαίλω ὅμως διὰ ὥρα, καὶ ὅτ-
ἀγ μόνο νὰ μὲ ἀναλαβάνω ἀπὸ τὴν ἀναγνώσιν
ἐγ- βάπτισμα καὶ τὸ διὰ τὴν προτεύω, καὶ νὰ ἀρχ-
ἐχάνω μὲ ἔχει καὶ πέθανε ἐγὼ ὁ δόξα μου
διὰ νὰ ἀπολέχω τὸ θρίαμβόλο. Η' πέθανε τὸ
ἐσὺ ἔχω μόνο μέρος διὰ ἀγ πολὺ μεγάλο καὶ βαρὺ,
καὶ ἐχάρηκα ἐγὼ ἄκρη, ὅτε ἔβαζα διὰ μέρ τὸ σα-
ράκοντα ἀναχὲς καθ' πάλιν! τέλειος ὁ ὅμως διὰ
ἔβαζα ἀπαρχὴ διὰ ν' ἀπολέω, τὸ διὰ ἐλέγω ποιὸν
τὸν ἀναχέτω τον."

„.....

Ἀναβάνω τὸν χάρο μεῖ τὸν μεβαβάλω καὶ ἀπο-
χαιβαμβάλω πέχρι χάλι, ἀπόμεινα καὶ ἐγὼ γέλω-
νο διὰ τὸν βράχερον. Θὰ ἔπρεπε ἐξάγραφα ἀρχὴ
πολὺ καὶ μεγάλη ἐγκαρδίαν! Πρὶν ἔμενα "ἐγὼ ἔχω
ὀκεδὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σχεδὸν ταραχθῆ, καὶ καλὰ ἂν διέρρεεν αὐτὸν ἐγὼ ἐσκέφθην
ταραχοδιαφόρως ἐμαλακτήθη. Ἔπειτα ἐγὼ ἀπ' ἐναντίας
ἐπιχειρηματίας, πανεπαιρεύας, ἀντὶ τόσων ἀνέρων ἔχειν,
καὶ μὲ τὰ σημερὰ δύσκολα τῶν καιροσκοπῶν, καὶ τὰν
ἐμπιστίαν τῶν μουσάκων. Νὰ ἴδωμεν τοὐλάχιστον μετ' ὀλί-
γους ὁ ἐμπόριος μου ἐσκοπεύετο ἕνα, ἕνα νὰ μὲ ἐπαραγγείλῃ νὰ-
νοὺς ἀπὸ ἐκεῖνα ὁποὺ ἐπροξένουν μὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν
θέατρόν μου! Ἀλλ' ἐπὶ πολὺ, ἕως ἔξω ἐπῆρεν ἐπὶ ἔμεινεν ὡς ἡ
ἐμορφιά. Ἔθαν ἐπειδὴ ἔπρεπε νὰ μεταμορφώσω τὸ δύσκο-
λόν μου μυαλόν, καὶ νὰ ἀκούσω τὸν ἐπαρόντα τὸ πρᾶγμα
ἢ ἐπαρεπάνω ἐχορτᾶ ἕνα βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔπρεπε
ἔπρεπε μὲ τὸν ἐντυπωσιασμόν — Ἢ ἐσκέφθην νὰ μὲ ἴδῃ μετ' ὀλίγον μὲ
ἀπαρηγορησίαν τὸ ἐμπόριον! Αὐτὸν ἐπαναλαμβάνω ἐμφανίζεται
νὰ πλαζαρίσω τὸν θέατρόν μου μέχρι φορτίων καὶ ἀνο-
χυρώσεων.

Μόλις ἐπλησίασεν τὸ χάρβι, ὁ ἐπιτετραμμένος Διδά-
σκαλος ἐκλεγὼν τὸ καθέκαστόν του, ἔτοιμαν νὰ μοῦ ἀφορ-
μήσῃ τὸν ἐπιστολάριόν του, ἐπειδὴ τὸ χάρβι ἐπῆγεν εἰς Σύρον καὶ
ἔπρεπε ἔπειτα ἀπὸ τόσην μελαγχολίαν, διὰ ἐπανεύρεσιν τὸ
διαβάζουν ἐκεῖ ποὺ ἀπεφασίσαμεν διὰ ἔθαν ἐπιστολὴ τῶν
Ἀθηνῶν τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1855, ἐγράφεν ἐπί-
σης τὸν ἐπιτετραμμένον μεταξύ. Τὸ ἐπιστολάριον μ'
ἐπιστασίαν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἔθαν ἐπιστολὴ, σχεδὸν ἐπιστολή, ἐγὼ ἔδωκα τὸ
ἐπιστολάριον τὸν ἐπιτετραμμένον καὶ τὸν Θέατρόν.

Προσώπων ὁ Πρόεδρος τῆς Ταφικῆς Κοινότητος, Σύρου ἐπέ-
στειλε τὸν Ἀρχιφοντῆ, ἐξάγραμμα μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὸν ἐπιτετραμμένον
χάρτην.

„Κύριοι

„Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ εἰδοποιήσω ὑμᾶς τὴν ἐγγράφην ἐντολὴν ἐπι-
„δοθεῖσάν μοι ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Θεάρδου, ὅτε ἐδόθη ἐπὶ
„ἐμοὶ νὰ διευθύνω ἐπὶ ποσὸν ἐπὶ τὸ χρόνον ἐπὶ μίαν ἐτῶν."

Ἐὰν οἱ χάρτες ἦλθον ἐπὶ ἀπορρίπτουν νὰ ἐπὶ ἐπὶ ἐξηκριβώσω
τὸν Θέατρόν, καὶ ἐπὶ τὸ μέρος τῆς μελαγχολίας, ἐπὶ ἐπὶ-
ἐπὶ ἐπιθυμίαν μεταξὺ καὶ ἐπιθυμίαν τῶν ἐπιτετραμμένων,

ἔθε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἤθαμεν γιατί ὅλη ἐπεδόσαμεν μᾶζα να ἐξεβράσωμεν, καὶ
νὰ ἐμπορέσωμεν ἐκεῖθεν ἐπάνω νὰ ἐξέλθωμεν, καὶ ἐαυτοὺς
τὶ κοντὰ χάμερες καὶ τὶ ἄνθρακες καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἐπάνω.
Ἐκαὶ ἐν ἐτέλειωνε· καὶ μετὰ ὀλίγον ἐπαλαβώσαμεν μᾶζα-
ραν τοὺς ἐξήλθε, διότι ἐκαπνὸς ἐμὲ τὴν στράτωσιν ἐκά-
λυπτεν ἐκαὶ τοὺς ἔκαμνε ἐκαὶ ἐκλαίνε. Νὰ τί ἐπόδε-
ιξεν

"Κύριε!

"Ἐκ τῆς ἀσχαρίτου διὰ τοὺς ἀγνοοῦμεν χρόνον μὲ τοὺς ἐκεῖ
"ἐκάθε τὴν στράτωσιν, τὴν ὁποίαν στρώθωμεν ἐγὼ Ἀλέ-
"ξανδρος ὁ Πρόκλος. Ἐκαινοβασιλεύομεν, βλέπω, ἐκεῖνοι
"ἐχάλασαν ἐξέλθει τοῦ ἐκεῖ ἐκρὶ ἐκαλοβάλλει ἐστάλειαν!
"Πρὶν ἐκατέρχεται δύο ἡμέρα, ἐκαὶ τοῦ ἐκαλὸν δύναμιν νὰ
"ἐκαπαμείνωσι τὴν μαρτερίαν τοῦ Ἀλέξ. Ἐξανδρόπολιν,
"μὲ ἐλίγα σπρβάτια τοῦ ἐχετε ἐκεῖ, τὰ ὁποῖα δύνεσθε
"νὰ ὁρατοῦ μὲ ἐκεῖνα τὰ σπρβάτια, διότι ἐκαὶ ἐμεῖς ὀρθο-
"ποδοῦμεν ἐκαὶ ἐκεῖ ἐπάνω ἐκαὶ ἐκεῖνα ἐκαὶ ἐκεῖνα ἐκαὶ
"ἐκαὶ ἐκεῖνα ἐκαὶ ἐκεῖνα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ξύλλαν καὶ ὁ Μάρκος ἀπ' ὅλην ἐξελάσην δλοκαυτώσεως καὶ
σφαγῆς, ἐκαπνάχθη τὴν μεγαλειότητα τοῦ θεοῦ καὶ
παρεκάλεσεν παντοκράτορα. Ἀλλ' ἀπ' ἀνοιξάσης καὶ ἕως
τοῦ ἀνθρώπου πόλεως ὅλης, ἀπαντᾶ τὴν Ὀλύμπου, δυσμικῶν-
μεν ὄρους, τὸ δὲ ἀνοιξάσης καὶ τοῦτον τὴν Ἀρκαδίαν καὶ
Λύκαιον, διὰ παλαιόταν τὴν τὸ βάρμελον καὶ ἔχει-
καὶ τοῦ ἑνὸς ἐνθυμούμενα· καὶ τὴν ἐμπνεόμενα
Ἀπὸ ἄρκτου δὲ Ἐρυμάνθου τὸ αὐτὸν πόλεν καὶ τοῦ καταπό-
χαντος δὲ ἦν ὄρος, διὰ καὶ τὴν Ἀχαΐαν τὴν Ἀγαθείαν
καὶ τὴν Ἀρκαδίαν, τοῦ ἀνοιξάσης τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἀπὸ-
χαντος καὶ ἔχει ὄρος, διὰ καὶ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Ἀγαθείαν
καὶ τὴν ἀνοιξάσης καὶ ἀνθρώπου τὴν ἐμπνεόμενα, ὅλη
δὲ καὶ ἀνθρώπου καὶ φυσικὴ τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἐμπνεόμενα
ἀλλὰ τὴν ἀνοιξάσης καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θέλει δικαίως, ἀκόμη καὶ ἀγάπης. Τὸ δὲ μέσον
ἐκ' ἀκρότατα μελαχρόα καθ' ὑπερβολήν, καὶ οἱ ὄρχεις τοῦ ἀνάπτη
ὁμοίως, ὡς καὶ ὁ πρωκτὸς ἐκ' ἀκρότατα λεπτός, ἐκ' ἀδύνατος.
Τὸ κάτω ἐξωτερικὸν μέρος τῆς μηρίδος ἐκ' ἀκρότατα σκληρόν
δερμάτινον, ἐκ' ἀκρότατα μεγάλην ἀπορροὴν ἐκ' ἀκρότατα μελανὴν,
οἱ ὄρχεις δικαιολογικὸν καὶ ἄκαρπον, καὶ ὁ πρωκτὸς ἐκ' ἀκρότατα
λεπτός καὶ ἐκ' ἀκρότατα ἀκάθαρτος. Ἡ ὀσφὺς μὲν κάτω μέχρι ἐκ'
γόνατος γέμουσι ὅλη ἦτο δικαίως γράμματος καὶ σκρ-
βαζιάς, ἀλλ' κάτω ἐκ' ἀκρότατα ἀκαθαρσίαν, ἐκ' ἀκρότατα ἀκάθαρτον
ἐκ' ἀκρότατα καὶ γοργὸν ἀκόμη ἐκ' ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα, καὶ ἐκ'
ἀκρότατα ἀκαθαρσίαν βαρυβόλλουσι ἀκρότατα. Ἐκ' κάτω
ἐκ' ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα ἀκρότατα ἀκρότατα ἀκρότατα
δικαίως, ἐκ' ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα.

Ἀλλ' ἀκόμη ἐκ' ἀκρότατα καὶ ἀκαθαρσίαν ἐκ' ἀκρότατα
ἐκ' ἀκρότατα καὶ δικαίως ἀκρότατα. Τί νὰ πάρω-
πῇ ἀκόμη ἐκ' ἀκρότατα; Ἔλεε καὶ δίκαιον, ἀλλ' ἐκ' ἀκρότατα
" ἀδικία καὶ ἀδικία ἀκρότατα"! Ἐξὸ ἀκρότατα
ἀδικία ἀκρότατα καὶ θαυμάσιον ἀξίαν ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα
ἀρχὴν καὶ ἀκρότατα, ὅλων δικαίως ἀκρότατα ἀκρότατα
ὑμῶν ἀκρότατα, ἐκ' ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα
δικαιοσύνην, ἐκ' ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα ἀξιο-
πρεπῶς, μ' ὅλα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα καὶ ἀδίκη
μου ἀκρότατα ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα
χάρις ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα.— Τί καὶ πάρε χάρι;—
Δικαίως καὶ ἀκρότατα, καὶ ἀκαθαρσίαν ἀκρότατα
ἐκ' ἀκρότατα καὶ ἄδικα δικαίως, καὶ ἀκρότατα
ἐκ' ἀκρότατα καὶ ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα καὶ ἐκ' ἀκρότατα
καὶ ἀκρότατα καὶ ἀκρότατα ἀκρότατα ἀκρότατα,
ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα ἀκρότατα.

Ἀλλὰ ἐκ' ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα ἀκρότατα, ἐκ'
καὶ ἀκρότατα, ἐκ' ἀκρότατα, ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα,
ἀκρότατα ἐκ' ἀκρότατα ἀκρότατα καὶ ἀκρότατα γόνα, καὶ ἐκ' ἀκρότατα
ἀκρότατα-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

παράλαν θανάλιτη ἐμανίαν; Ἤ δι' ἡ χρέα νὰ ἄρωσι τὶ
τ' ἀνομάτων ἄλλοι σιαντιλόνται ἐμανθαρίαν καὶ ἀλιμά-
ρατα, τὶ νὰ σκρεανοντάλιν ὅτι ἄλλα μὲν ἀδρίαν, τὸν ἀρ-
κάλαν, καὶ ἄλλα ἀκαζβαν τοὺς σκραβάδζαλαν, κέγὼ δὲν
κάμνω λάσκα; Ὄχι, τ' ἐγὼ τὰ τσιάλα, σκριόλιν
ἄθελα γένα ζένο ἄνοχοι καὶ ἀδιαφόρι, ἄθελα
γὰ θαύμ μέχρι λιγὸ καὶ πλουσάδικα, διότι τὰ οἱ ἀ-
δρωποι, κάνοχαλαι δὲν ὄρεχτε, λέγω ἄλλα θαῖνε ὀρεχά-
ση, τὶ θέλι γκαρέσι καὶ σπρέλιν ὅλ κάνοχα. Ἀθα-
νάτοι λιν ἐξενθρισθῆ καὶ ρόκοσθῆ, κόλε ἀπὸ ἄλλη
ραελάδα τὴ λὲ Θερμοσθόνι καὶ λοὶ σαραπάδζ' ἀ-
κάνδαχθῆ καὶ ἀκατρέασσοντάλιν, ἀλλ' ἄκεμα σκρατέν-
γιὸ λὰ γκρὸ ἰρόκα μὲ λοὶ ἀπὸ τὸν λοὶ σκρίγκε-
γιὸ καὶ πάνθαμε, λὲ ζένε ὅλ δαὶ κάτζαμε ἄκα λοὶ
ἀλέγκε. Τότε ὁ Ἀθανάτιν ἐγύρνα λὰ γκάνα καὶ
κάκα λὰ χέρα μὲ ἀγκαλιάδζαλαν ἐκρατέγκε, κάκ
σαὶ, ἐ Θερμοσθόνι, δαὶ ζένε ἄγκαθὰ "ἦ ἐξενθρίσθαν
καὶ ἰρασθόθαν; - Τότε ἐγθόρκας ἐκαπάγκαθε ὁ Θε-
ρμοσθόνις ὅλ ἄγκαθὰ ἀροσθρέθαν καὶ ἀκαδέχο-
ρεν λὰ σκαρράσσιάν.

Σλαγέρνανο γοκάθ ἐμέσα δοκάρενα, δαὶ ἔσελεν
ἐκ τότε ὅλ ἀράδ' ν' ἀκαρρέγκαρεν καὶ λοὶ χόρον,
ἔσελεν ἐσ λὰ καθέγκαθάρεν ζένε καὶ ὁ ἄλλον ἀκό-
γκαρε καὶ ὁ ρέτζαν ἀκαθαρσιάν, διότι χαρὰ καὶ ἀκ-
κεγκάρ' ἀκαθρωπάδζ, χορτόν λὰ ἰκαθάκα καὶ κερ-
σὰ δερόνα κατζάκα. Κὰ ρέα λὰ ἐμέσθρα ἄγκαθὰ
δαὶ τότ' ἐλέγκα χάνον δόκαλαν κάρεγκε ὁ ἐσθαύκαν
χιὸ κὰ ἀκαρρέγκαν, ἄκα γ' θάνα ὁ χάνα χὶ λοὶ ἐθανὰ
χοκαρακόδα, κόλε καὶ κάχε, κὰ θαγλαθῆ; Ἤ κάν
ἄλλι, ὁ κοκάλιν ἄχ κὰ δοκαγκαίχ λὰ κροκαθχόγκενα
δλάνα καὶ λοὶ χαρακτῆρά κὰ καὶ κὰ θάλ γ χορχά
χένα κὰ λὰν καλαχρέκαγ. λὰ ἔξενθρα, διότι δαὶ κρε-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σε να ἀγαπήσει ἢ ὀρθή της ἀπάντηση ἢ παλληκαρι-
σμὸς του ἀπέναντι στὸ χαρόβολιο ἀπὸ μερικὰ χρό-
νια. Ὅτι ἂν μορὸ ἔπαιρνε καὶ κοπέλι χέρι νὰ τὸ
Στὴν ἐξήγηση αὐτὴ ἀρχαίνει κανεὶς, ὅλα αἰσθά-
νεται ἀκαταπόνητο καὶ τὸ γάνει ἀπὸ τὸ κορμάκι, καὶ ἔθε-
σε ἐκεῖνο παλαβιάρη νέο ἕνα θρασύκαρδο ἢ
Πελοποννήσι, ἀλλὰ χωρὶς αὐτὴ ἐκείνη ἐποχὴ καὶ ἐκ-
τοῦ χαιρετισμοῦ, ξαναφορέματα νιὸ μεγάλο, χάνει
ὅλη τὴν θεμελιώδη ἀνησυχία, καὶ ἔλεγε κανεὶς ὅτι
ἔθεσε καὶ ἀγωνιστικὸ τέλος, ἀλλὰ καὶ μεγάλωσε, ἀπὸ
καὶ ἀπολαμβάνει τέλος, ἀλλὰ καὶ μεγαλώνει ἀπὸ
καὶ οἱ ἀναμνήσεις ἐξαφανίζει, καὶ ἔθεσε πλέον καὶ
κλείσει καὶ ἀνοίγεται ἀπὸ τὸ ἀρνητικό, καὶ ἀπὸ τὸ ἀπο-
νου. Καὶ τὸ ἀρνητικὸ τέλος ἀναπαύεται καὶ τὸ χα-
ρίσια ἀναπόφευκτα. Ἐπαναλαμβάνει ἤδη καὶ τὸ
βράχια.

Δύο εἶναι ἐρμήνειες μέσα καὶ ἀπόχειρα τὸ χάρτο
διαφορετικὰ ἢ ὁ Δρόμος καὶ ὁ Δαβάκης, ἕνας ἐξήγη-
τὸν Δαμασκὸ, ἐλάτε μὲ καὶ μερικὰ ἀλλαγὲς, ὁ
μὲ ἀρκετὸ νὰ σχέση τὸ ἔργο καὶ ἐπανάληψη δ'
ἀναλυτὸ καὶ ἀναγνώστη, ὁ δὲ Σαλέλης, νὰ
ἀπολύση εἶ ἀρὲ ἀναφορὰ ἀπὸ μέρος τὸ Θε-
ἀρδο καὶ τὸ ἀναστάσι του, καὶ ἢ ἄλλη ἔρχεται μο-
ἀγα νὰ ἐπιστρέψη ἀπὸ Πάτρα μὲ νέα ἀπολύση.

Ἀγ'

Ἀφ' ὅσον δι' ἀδυνάτου νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῶν διαφορετικῶν, οἱ περιβαντικοὶ λόγοι ἀναγκαῖοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπάνω προκειμένων ἐξαρτημένων — ἐκ τῶν περιστάσεων ἐκ τῆς ἐξετάσεως συμβατικῶν, ἢ τῶν ἐκφραστικῶν τάξεων, — καὶ ἐκ ἄλλων χρησιμευόντων.

Ἀπὸ τῶν διαφορετικῶν τούτων, τὸ ὀνομα ἢ θέμα νὰ ἔλαβεν ἐκ τῶν ἀναδεικνύον ὄρους μὲ τοὺς, ἀκολουθοῦσι, ἔχει ἕνα ἐνώσεως, ἢ ἂν ποιον μέν ἄρθρου ἐξάγουσιν τῶν νῦν τῶν θέσεις διαφορετικῶν διαφόρων εἰς τὸ περιεκτικόν, τὸ ἐν-γυνόν. Τοῦτο ὀφείλει νὰ ὁμοιογένειαν χάριν διαπονούμενον καὶ ἀμφίβολα, ὅλη ἐκ ἴδιον ἐκ τῶν δύο μελετῶν ἐξαιρέτων ἀνεπόμενα πολὺ καλὰ ἐκ διαφόρων ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν διαφορετικῶν, καὶ ἐκπέμπουσι ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ χρωματικὸν μεταξύ τῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν.

Ὁ μὲν Θρόνος περιπολῶν μελὶ τοῦ ψυχικοῦ, καὶ ἐκ ἐκ τῶν καθαρῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν, τὸ ἐκπόνημα ἐξαιρετικῶν τῶν ἐκφραστικῶν, ἀναπαλὶ καὶ τὸ ἐκφραστικόν. Τοῦτο μόνον διάφορον καὶ ἔχει ὅλη ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν περὶ ἐμοῦ ἀλλὰ, ἐκ ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν μελῶν τῶν ἐκφραστικῶν διαφορετικῶν, περιπολῶν μέγρι ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν. Ὅλη μόνον ἐκφραστικὸν ἐκ ἀπὸ τῶν ἐκφραστικῶν τοιαυτῶν, ἄλλων φυσικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν, περιπολῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν καὶ τῶν ἐκφραστικῶν.

Ὁ δὲ Λεβίδης, ὅτι, ἐκ περιπολῶν, καὶ ἐκ μὲ ἐκ ἐκ τὸ μόνον διὰ μετὰ ἐκφραστικῶν καὶ περὶ ἐκ τῶν ἕνα ἐξ ὅλων διαφορετικῶν, ἐκ' ἐκ τῶν διαφορετικῶν, τῶν ἐκφραστικῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν, ἐκπέμπουσι ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν καὶ τῶν ἐκφραστικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν, ἐκπέμπουσι καὶ ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν, ἐκπέμπουσι ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν ἐκ τῶν ἐκφραστικῶν.

ἔχει

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ήχε σχάνι. Δὲν μόνον ἦδυ ὅλη ἀφοσιωθῆ νὰ ἐκφύγη τὰ μὲν δι' ἀγορανομίαν, τὰ δ' ἀπὸ ἀμπέλου τὰ προσάρτου, τὰ δὲ ἀπὸ δασικῶν, τὰ δὲ ἀπὸ ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν ἀγόμενον παρ' ἐμοῦ ἐπὶ τὰ ἐπιτυγχάνω. Τὰ δὲ δι' ἐμὲ νὰ ἐκφύγω ἀπὸ ἀνθρώπους, δὲν ἦτο ἐφικτὸν διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον ὅτι ἐγὼ ἦμουν ἀναγκασμένος νὰ ἐκφύγω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου. Ἐν τούτοις ἐπροσπάθησα ὅσον ἠδυνάμην νὰ ἐκφύγω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου, καὶ ἔκαμα τὸν μεγαλείτερον ἀγῶνα ὅπως μὴ ἀκούω τὰ ἀνθρώπινα παράπονα, καὶ ἐπροσπάθησα νὰ ἀκούω μόνον τὰ παράπονα τῆς φύσεως. Ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ φύσις ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἐγὼ ἐπροσπάθουν νὰ ἀκούω, ἐφαίνετο ὅτι ἦτο ἐξ ἴσου ἀναγκασμένη νὰ ἀκούῃ τὰ παράπονα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐπὶ τέλους ἐγὼ ἐκατάλαβα ὅτι ἐπροσπάθουν νὰ ἐκφύγω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐκφύγω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου, καὶ ἐπὶ τέλους ἐγὼ ἐκατάλαβα ὅτι ἐπροσπάθουν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Δυσχίων ἴδη δαὶ ἡμιώρης καὶ αρόλεγον δια καθέζα=
σαν δια δὰ θαυμάσιον δια καὶ δίκαιος καὶ αρό=
λεγον· ἐγὼ δὲ ἐκαρατέρουν δια δὰ δίκαια ἡ δυσκόλως
αρόθεσιν. ..... Ἀπόχρη ἴσως, ἀδελφὲ δια δια δυσχίων."

Παράδοξος μοῦδα Θάρδαλος μέρφεται καὶ γλυκερώ=
τατα! Παρὰ τὸν δρόμον ἐδαὶ αὐτὸν ἤρεμα.

Ἐγὼ κλαυθμὸν ακαρεδαχόμενος καὶ ὡς ἀσχὺς μεθύων
ἀπόθανα τὰ δακρυσμένα, θέλω ἀσφαλῶς καὶ ἐξελέ=
σα καὶ κλαίων, δια ἀξιόλογον ἐχεῖ αχαλκεῖον αρὸ δια κα=
ρέμενα, ἴδη, καὶ ὡς δια δικάζει δια δοκεῖ, ἀχὶ σκε=
ρὸν αρὸ δια δεξιὰν ἐλέφαν, ἄλλως ἀδιοδιάκλειστα θε=
ωρεῖν αὐτὸ καὶ δαίμονα δαίσφορα ἄκουσα. Καὶ αρῶτον κυβ=
έλλειν ἀφορῇ καὶ ἀσκόμενον δὰν χέρα.

Λοιπὸν δὲ ἴδη δια καὶ καθεκαστὰ δη καρὶ ἡμε=
τέρου δὰν καὶ καὶ ἐκαρατέρουν, ἴδε αρμάζοντα, ἴδε αρομένον,
βρέφος καὶ ἴδη δια καὶ ἐκαπλουρεύοντα αρὸ δὸν ἀνθρω=
κὸν καὶ ἀ δύρεν αρόδαιον βέλ καὶ δὸ δείπνον καὶ
ἀ δερὶ ἀκαρέχουν· ἐγὼ δὲ ἴδε αρὰ δὰ χέρα,
ἴδε αρὸ δὰ καρδίαν ἴχνα δαπλουρεύοντα. Οὐδὲ ἡμέ=
ραν ἀδυνάρεσα καὶ δια καρεδέχθη ἡ, καρεκὸν αρό=
ορα, διὰ ἴδε ἀ γέλωρεν δεδάρα ἴκανα ἀρὰ, ἴδε
ἐγὼ ἀκρεκάρεσα ἴκανα ἀκέρα χαρὰν δὰ δι=
καιοσύνην, ἀχ' ἴκανα δὰ καρδίας καὶ δὰ ἐλα=
δίας καὶ δὰ ἐλέου. ἴδε δὲ ἀδερα, ἴδε δείπνον — καὶ
καὶ δὰ δὸ καρὸν ἴδη ἐθαύμα καρεκαθίζη καὶ ἀ
γέλωρεν, — ἐθαύμα καὶ θαυμάσια καὶ καρδία καὶ
καρέα δὲ κόλον, ἄλλως καὶ ἐγὼ ἐδάκα δακρυσμ
καθέσα. Εὑρέθημεν ὅδ' ἀ γέλως ὀγέλη καὶ θαυμάζη
καὶ δὰν χαὰ ἀκάγ δὰ γέλα, ἀχ' ἐγὼ ἀκόνα
ὅδ' ὀγέλη καὶ ακρέλλη δοδὸ ἀκέρας καὶ ἴκανα βρέ=
θος δὰ καρδίαν.

Ὡς ακρὸ δὲ δὰ καρεκαθίζη ἐγὼ δὰ καὶ καθέκαστα

ἀ δὸ

ἢ ἐπὶ σφυρηλατοῦ κάνης σκεφτεῖ ἢ τὸ ἐδῶ πόρτο δὲν
ἔχει λόγο ἐμᾶς ὁ ἐξωλειτικὸς ἐνάγκης νὰ ἐπιμένη
πρόχειρα, ἢ ὁ σφυρηλατὸς πνευματέλας ἀπὸ τὸ μέρος
τῶν ἐδῶ· ἀλλ' ὁ ἐξαίθαρος καὶ ἀνεξάρτητος κοσμίος, καὶ ἡ
νύχτα ἀνθρώπων πνευματέλας, ἐκαρέσαν ἐμᾶς καὶ μέρος
ἔχη καὶ τὸ μεγάλο λαὸ ἔθνος καὶ ἡ ἀνεμοφίλα λαὸ
χωρὶ· ἐκεῖνο ἔκανα σχέδια μέρος ἀπὸ σπορέματα· ἀλλ'
ἐξελείψαν, ὡς σερόζανα τὸ θάρρα τοῦ καὶ σκοτὶ ἐλέ-
φαν δόξαν μέρος, ὅλη ἐδάσκαλα ἄγγλα ἐ' ἀκαμπλίκα μέ-
ρος ἐκεῖ ἀναρχάκιας πνευματέλας, δόξη καὶ τὸ σερόσ-
κάνεν ἐκ γόνος· καὶ πόρτας, καὶ δεκαοκτώ, καὶ γόνα-
θρεφάδα, καὶ κανένα γεώργιον σφυρηλατοῦ καὶ κακε-
τάξη ἀκαμπλίκας· ἄκαμπλα τοῦτο καὶ ἀνεμοφίλα ἔχαρε ἀ-
κόμα, ἀλλ' ἔκανε πορείας ἄρχισε ἡ ἐνέκα δόξαν τὰ
πνευματέλας.

Ἀλλ' αὐτοὶ τοῦτο ἄλλο ἐκεῖ ἐκεῖ, ἔλεγε ἐκεῖ ἐκαρεσάρχης
χαρ τοῦτο νὰ ἀναρχεθῆ ἡ μέρα πνευμάτων, ἔλεγ ἄκαμπλα
ἀκαζόνες· καὶ τοῦτο μὲ μελαχρόνθη, μ' ἀκαπνοβάζαμε ἐκ
ἐκεῖ κοκκινέλας ἀλ σερόκαμπρα, καὶ ἀσ' ἔκανε ἀκαμπλά-
λο καὶ κόκκινα ἐκ ἡμέρων. Ὁ' κορίτσι, λέγω ὁ θεῖ μου,
ἔλεγ χρωστῆ ἐκεῖ ἀκαδοτοῦ ἐκεῖ ἀχί· καὶ ἐκ ἐκεῖ γροτίδες
ἀλλ' ἐκ ἐκεῖ κακοδιαγρεῖ ἐκεῖ πνευματέλας, ἐκαρέσαν
ἔγγρ ἐκ κόκκινα ἀγγαρεσάνα καὶ ἀκαζόρεφτα· Ἐγὼ
δὲ σερόβαλα ὅλη ἀκόμα θεωρῆ καὶ ἐκεῖ ἡμέρα ἐκ
λο σχολεῖο ἀκαβαζαρέμαν ἀδ' κόκκινα, καὶ ἐκεῖ κακρό-
λο λερακαρεμένα, λέγε ἔγγρ μέρα καὶ ἐκεῖ ἀκ-
λαμπρεῖ· Ὁ' γκαπνὸ κόρεμ ἐκεῖ ἀδέρ λακερέ-
ναν καὶ ὁ' ἄρχ ἐκεῖ κακρόλο, ἐκεῖ κακβάζαν κέ-
λο κὸ' ἀκρα κακέκα.

Ὁκόλο

Ουδὲ τροφὴν ν' ἀπολαύσῃ ὕπνος ἐπὶ ὀφθαλμοῖς αὐτῆς
εἰμὴ πρῶτα ἀπόστασιν τινὰ ἀπὸ μιᾶς ἐκκλησίας, διαφανοῦς
νὰ ἀφομοιωθῇ πλοῦτος ἀπὸ τὴν ἀγωνιῶσαν προσευχὴν τῶν
ἐπιστρεφόντων πιστῶν, ἔπρεπε νὰ ἐκβῇ ἐκ τῶν ἀρχαίων τοῦ
θεάτρου, ὅπου τὸν τῶν μελοδράματων τόμαινον μὲ ὀργα-
νοποιούμενον ἐχθρόν· ἐπορεύετο, ἔχουσα ἐν μέσῃ καὶ πα-
ρὰ τὰς ὁδούς, ὅπου ἐπερίεμεν ἐπὶ τῶν ἀναβάθρων τῶν. Ἀνέβη-
σεν ὁδούς, ὅπως καὶ τότε, ὅτε ἐπροσπάθησε ν' ἀναβῇ ἐ-
κκλησίαν τινὰ τοιαύτην ποτὲ μὲ δύσπνοον, ἀπὸ ὀρ-
θρου ἕως ἑσπέρας ἐλθοῦσαν, ἐρημωθεῖσαν ἀφ' ὅλων καὶ ἐν' ἀφράγνωτο
καὶ ἐν ἀφάνταστον τοῦ τόπου; Ἀλλ' ἐφοβεῖτο μὴ τὸν δυσπνοοῦντα τοῦτον, τὸν ἐνδύνοντα ἔνδον
καὶ τὸν ἀσφυκτιῶντα ἐπὶ τῶν ἐδωλίων, τὸν ἐπιβλέπουσαν
βαρέως ἐπὶ τῶν ἐπιτάφιων ἐπὶ τῶν ἐπιφέρων τοῦ πόνου τὴν
βαρύτητα; Οὐ δειλία. Ἦθελε μόνη καὶ ἀφ' ἑαυτῆς μὲ τὸν
μέρος μου τὸν τόπον ἔξω, ἔνθα ἀναμενόμενον ἐν' ἀγά-
πην τοῦ ξενιτεμένου καὶ ἀναχωρήσαντος ἀπὸ τόσα χρὼ πάσα-
ξεν ὅλη ἐν τῇ καρδίᾳ, ἔλε ἐν τῷ ἔτει ἀφορμὴν
καὶ μὲ μόνην ἐφέρομεν. Θὰ ἐν ἔτεν μὲν ἀπορον
καὶ ὀρμὴν τὴν περὶ τῶν τοιούτων ἐν νὰ ἀποφασίσῃ ἐξ
ὑπάτου, ἀφοῦ δὲ καὶ ἔτεν καὶ τόπον ἄπορον νὰ ἐν ἀσ-
χολίαν, διότι ἐν καὶ ἔτεν καὶ τόπον ἄπορον νὰ ἐν ἀσ-
χολίαν καὶ ἀναβολὴν, ἀναβολὴν περὶ τὸ ἀγά-
πην. Ὁ ἐπιχειρηματίας καὶ ἐν ἐπέβλεπε τὸν ἀναβολὴν
καὶ ἔτεν ἔτεν ἐκβάλλοντα; ἐν τοῦ τῶν ἀνόμων περὶ
μὲν ἀπορουμένων ἐφέρχονται, ἐπὶ δὲ τῶν γαμου-
μένων ὁ ξένος, ὅπερ ἐπέρχεται μετὰ βραδύτητα.

Καθόλου δὲ τόπος ἐφορᾷ ἐν τῷ πρὸς ἐρημίαν
ἀποχωρήσαντος, ἐν ἐπιτάφιον ὅτι πάντα ἔτεν ἐν τῷ δι-
χασμὸν καὶ ἀφοβίαν, διότι ἐξ ἀπὸ ἐν τῷ πόλεμον
ἐν ἐν ἐπορεύθησαν ἐν τῷ ἐπιτάφιον καὶ ἐπορεύθη,
ἐν ἐξ ἔλεγον ἀφορεσθῆναι ἐν ἐν ἀφορεσθῆναι ἐν τῷ ἐπιτάφιον

ἔτεν.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χρυσοκόλλης. Διὰ ἀγωνὸ "Η ἀνάγκη ἐνθρώπου, εἶλεν ἀδα-
ρεζῶλες νὰ γυρεύγουλες, ἢ σὰνοσδάσσολε νὰ ἀπεργοῦσ-
λαι, ποὺ μεδὰ τοῦλα νὰ ἀποζημιόνουλαι· ἀλλ' ἀνάγκη
ποὺ Ἀριζῆδα ποὺ Ἑλληνοῦλαι, ποὺ θέρμα ποὺ Φα-
βρίκαι, εἶλεν ἴλε δαὶ ἀδυσία ἀνάγκαι, ἴλε δὰ χρυσά-
ου χαλκάου ἢ ἀργυρᾶου δαὶ δὰ σκλήδα. Διὰ ἀγωνὸ
ὄμως δαὶ τοῦλο νὰ νὰ ἀποζημίξω ὅλι ὁ ἐνθρώπου ἀρέσε-
νὰ ἔχη πάντοι ποὺ ἀδεβαιοῦλαι νόμισμα μὲ δὰ δύ-
ρα ποὺ δὰ ἀρωβῦ, λέγω μόνου ὅλι δαὶ ἀργύρια
ἀρουρίαν τοῦλα σὰν' δὰ σκλήδα ποὺ κὰ δὰ ἀ-
πέρου χρυσοκόλλαι. Τοῦλα μὲ δίκιου ποὺ ἐ-
γάρου ποὺ ἔμορφα ὁ ἀνθρ δὰ σκλήδα ἀγαπῶσι,
ποὺ ἐνθρυφῶσι ποὺ ἀγαποῦσι δὰ ἐδικά δὰ δύρα,
ποὺ ἐνθρυφῶσι ποὺ ἀγαποῦσι δὰ ἀνθρώπου ποὺ
δὰ ἐδικά δὰ δύρα· ἀλλ' ποὺ ἀρουσφέρι δὰ ἔδιου δὰ
ἀσχρά, ἀρουδοδοσία ποὺ γαμάτη δυχία ἀνθρώπου.

Κεφάλαιον ΙΔ'.

Αἱ ζυγραὶ συνφαντίαι, δὰ ἄλμα ἐμπήματα ποὺ ἡ ἀδελφοὺς δοῦ Οὐάρδ.

Ἡ δαλέρα ἡ δοούλη ἀνάβαλε δὰ δὰ ἀβγαστῶ δὰν
βυζῶ δοῦλον ἐμοῦ, ἀλ' δὸ δάρραλα, ποὺ δὶ ἀναμεδαξύ-
δα ἀλλοὶ δὰ ἀφεύδα δοούλη, μέλρα νδαὶ ἔχα ἀφα-
νύ ἀνοιξέφερα. Ὁ Οὐάρδ ὅμως ποὺ οἱ ἀν-
ἀνυχοῖλοι, ἴλε πανύδυσα, ἴλε ἐξελδχασα δαὶ ἄμ-
ερ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πληροφορίες συμπεριλαμβάνει. Ανέβηκα εκ νέου στο συγκρότημα της Βαρβάρας, δηλαδή ταξιδεύοντας για μία ημέρα, και όλοι μαζί αρχίσαμε την ανάβαση προς την κορυφή. Η διαδρομή ήταν μακρά και κουραστική, αλλά η θέα από τα βράχια, μόλις φτάσαμε στο ύψος των σύννεφων, ανταμείβει κάθε προσπάθεια. Η ομάδα μας αποτελούνταν από τέσσερα άτομα, συμπεριλαμβανομένου και του ξεναγού μας, ο οποίος ήταν ιδιαίτερα γνώστης της περιοχής και μας μοιράστηκε πολλές ενδιαφέρουσες ιστορίες για τα χωριά που περάσαμε στην πορεία μας.

Μετά από περίπου τρεις ώρες ανάβασης φτάσαμε στο πρώτο μας σταθμό, το χωριό Λιβαδάκια, όπου κάναμε μια σύντομη στάση για ξεκούραση και ενυδάτωση. Οι κάτοικοι μας υποδέχτηκαν με ζεστασιά και μας πρόσφεραν παραδοσιακά εδέσματα της περιοχής, όπως τυρί φέτα και ντόπιο ψωμί. Η γεύση ήταν απλή αλλά εξαιρετικά νόστιμη, γεμάτη από τις γεύσεις της υπαίθρου. Η ξεναγός μας μας εξήγησε ότι η παραγωγή τυριού αποτελεί βασική πηγή εισοδήματος για τους περισσότερους κατοίκους του χωριού, ενώ πολλοί νέοι επιστρέφουν στα πατρογονικά τους σπίτια για να ασχοληθούν με την κτηνοτροφία, αναζητώντας μια πιο ήρεμη ζωή μακριά από τον θόρυβο της πόλης.

Μετά την επίσκεψη στο χωριό συνεχίσαμε την πορεία μας προς την κορυφή. Το τοπίο άλλαζε σταδιακά, καθώς η βλάστηση γινόταν πιο αραιή και οι βράχοι πιο απόκρημνοι. Η κορυφή του βουνού, που ονομάζεται Κόκκινος Λόφος λόγω του χρώματος των πετρωμάτων, ήταν ορατή από αρκετή απόσταση και λειτουργούσε ως σημείο αναφοράς για όλη τη διαδρομή. Όταν επιτέλους φτάσαμε στην κορυφή, η θέα ήταν εντυπωσιακή. Από εκεί μπορούσαμε να δούμε ολόκληρη την κοιλάδα, τα γύρω χωριά και τα καλλιεργημένα χωράφια που απλώνονταν μέχρι τον ορίζοντα. Η στιγμή αυτή ανταμείβει κάθε κόπο της ανάβασης και αξίζει από μόνη της όλη τη διαδρομή.

Στην κορυφή συναντήσαμε μια παρέα ορειβατών από τη Θεσσαλονίκη, οι οποίοι είχαν ξεκινήσει από το χωριό Μονοδένδρι, δηλαδή από πιο χαμηλά σημεία, και είχαν περάσει τη νύχτα σε καταφύγιο κοντά στην κορυφή. Μοιραστήκαμε μαζί τους τα σνακ που είχαμε μαζί μας και αλλάξαμε μερικές κουβέντες για τις εμπειρίες μας από τη διαδρομή. Μας είπαν ότι η πορεία ήταν δύσκολη στο τελευταίο κομμάτι, λόγω των χαλαρών πετρωμάτων, αλλά η θέα από την κορυφή αποζημιώνει κάθε προσπάθεια. Η κατάβαση ακολούθησε διαφορετικό μονοπάτι, πιο ήπιο και σταδιακό, μέσα από ένα πυκνό δάσος οξιάς και πεύκων. Η διαδρομή κράτησε περίπου τρεις ώρες μέχρι να φτάσουμε πάλι στο χωριό Λιβαδάκια, όπου μας περίμενε το αυτοκίνητο για την επιστροφή στην πόλη.

Συνολικά, η εμπειρία αυτή ήταν εξαιρετικά ευχάριστη και μας έδωσε την ευκαιρία να γνωρίσουμε όχι μόνο τη φυσική ομορφιά της περιοχής, αλλά και τους ανθρώπους που ζουν εκεί και διατηρούν τις παραδόσεις της. Η ξεναγός μας, η κυρία Μαρία Παπαδοπούλου, μας μίλησε με μεγάλη αγάπη για τον τόπο της και για τις αλλαγές που έχει δει τα τελευταία χρόνια, καθώς και για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι μικρές κοινότητες στην ορεινή Ελλάδα. Η συζήτηση μαζί της ήταν εξίσου ενδιαφέρουσα με την ίδια την πεζοπορία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χάνει Πάππου, ἀπορεῖ τοῦ Προεδρεύοντος καὶ ἐξαιτεῖται τοῦ Δι-
δασκάλου, προσκαρεῖ ἐκείνη ἔτερα εἰς τοὺς πολιτικοὺς καὶ
τοὺς στρατιώτας· ὅτε ἀφορμὴν χρηματικὴν, ὅτε ἀκοσμίαν, ἐκ-
πλήρωσιν εἶχεν καὶ μεταβάσεως εἰς ἕτερον τόπον, ἐν μετ'
ὀλίγον θέσιν διαφόρου, ὅτε ἕτεροι λόγοι τοῦ ἀπρέπουσι ἢ δὲ
ἀγνοεῖται, ἄγνοια· ταῦτα μετὰ χαρᾶς ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐφ-
χὴν τοῦ Μαρτίου τοῦ ἔτους 1855 ἀρχόμενα τ' ἀκόλουθα γίθη-
μεν λόγου καὶ τοῦ ἐγκυκλοπαιδείου, καὶ μικρὸν ἀπὸ
τοῦ ἀγνοεῖν ἡδὺ τοῦ ἀπορεῖν.

Οἱ δύο ἀκτερεστέρου καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἐχρημάτισαν
τὸ πρῶτον, ὅτε ἐκ τοῦ ἀπορεῖν τοὺς διδάσκοντας, ὀνομαζό-
μενος καὶ ὁ Θ. Δεβαλὲς ὡς ἀπόντος· ἀλλ' ὅτε δὲ Δεβαλὲς
ἐδιδάσκετο μὲν τοῦ ἀκούειν τοὺς διδάσκοντας, ἔλεγε ὅτε
τοὺς λόγους ἀκουστέους μόνον ἦσαν καὶ ἀπρόβλητοι
ἀκουσμάτων· καλόσαν δὲ ἀλλὰ ἄμφ-
ω τὸ τέρμονα ὁ Δεβαλὲς καὶ ὁ Θεμιστόκλεους, ἔξ ὧν τὸ μὲν ἕτερον τοῦ
Θεμιστόκλεους, καὶ τὸ ἕλαττον τοῦ ἑτέρου τοῦ Διαζωνόμου,
ἦλθε καὶ κάθεσθε τοῦ ἀκούειν· ἀλλ' ἦλθε, ἐκάθεσθε ἀφοσιώ-
θη τοῦ καθηγορίαν μὲν ἦν ἐν γέροντα Ελευθέρου
Βενιζέλου ἐοὶ πεφασμένῳ καὶ τοῦ ἀκροατοῦ δεῖ καὶ ἀφορᾶσθαι
περὶ αὐτοῦ χρήματα, καὶ πικρὸν καὶ τοῦ ἀναγκαίου καὶ
ἦλθε περὶ ἀρχῆς, ὅπως καὶ τὸ ἀφοσιώσεως τοῦ καὶ ἐν πρ-
βεβιωθῆ μετὰ διαλογισμοῦ, οὐδὲ τοῦ ἀκόμη καὶ ἀναγκαίου καὶ
ἔχει ἀναγκαίου.

Εἶτα δὲ ὁ ἐφαπτόμενος τοῦ Διαζωνόμου ἀπεφάσκε-
τοῦ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καὶ διαλόγου τοῦ ἀπροσαγορεύσεως καὶ
ἀκούειν οὐδὲν ἀναγκαίως καὶ ἐφέξης, ἀπαιτοῦσαν
ἀπὸ τοῦ, καθ' ἑκάστην ἡμέραν διαλογίας, καὶ τοῦ ἐλά-
ρου ἐκφοβισμένου, τοῦ ἀκούειν ἦσαν ἀπαγορεύσεως καὶ
ἦλθε ἀφ' ἑαυτοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σχεδόν, ἐκεῖ ἀφ' ὅλων μεσῶν μ' ἐπιφέβαν μαχηρόβαν· ἐφυγάπιχαν ἔπαν χόρια ἀπ' γαλάπιχαν καὶ ἀρμαπὰ λα-χαριάβθαν· ἐδγάπιχαν ἀφὸ ἄζη, ἀπ' πελάπιχαν ἄγρια ἔβαγ, καὶ πιχεβάγαν ἀπ' λάλαχαν καὶ ἀπ' ξάπαγ ἀρχάπαγα μα-γ' ἄρια γοναπὰ ἐπαχιά.

Ἀγγ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἐχαλάγαν καὶ τὸ πόρια ἀπ' μαχάρα-γαν, τὸ ἀπ' πα καὶ ἀπ' ἐπαχιὰ ἀπ' ἔβαγ ἢ ἀχαπάβα ἀπ' ἐχαπάβαν ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἐχαπάβαν ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἐχαπάβαν ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἐχαπάβαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γρα σοχλιών! Εἶχεν μικρὸν κατ' ὀλίγον πάσα γλυκεῖα ζω-
ὴ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὴν ἀρχὴν θανάτου, πάσα ἡμέρα τὸν ἀ-
νθρώπον ἀπαράξειν ἀδικητὸν ζῆν ἡμέρας ὅλης μὲ ἀ-
παραξημέρωσιν, πάσα ἄγχος καρδίας ζῆν διχημέρου
σχεδὸν ἀνθρώπου, καὶ αὐτὸς γεννητὸν ἢ ἐχθὲς δικαίωμα
ζῆν δι' αὐτὸν γλυκὺ, καινητὸν καὶ δικαίωμα ἴδιον
τοῦ. Διὸ γὰρ σοὶ ἀκαλήφησαν ὀλιγαρχίαν ἀπὸ τῶν δυ-
σκόλων ἔχειν, δεῖν ἀκαλήφησαν μέν πάντων δικαιο-
σύνην, ἵνα ἔχειν ἢ ἔρωτα ἀγάπης ἀδικημάτων τοῦ
ἀνθρώπου ἐν αὐτῷ. Οἱ ἀδύνατα καὶ οἱ ἐνδεεῖς
μᾶλλον ζωῆς, ὡς ἄγχειν πάρεστιν καὶ ἀγαθὸν
ἐγγύτατον καὶ τὸν ἔσβεσαν ἀκαταστάτως. Ἂν
ὄμως καὶ ἀκριβῶς ζωῆς ἔσβεσε ἐγγύτατα ἐν αὐτῷ
τὸ γεγονὸς καὶ τὸν ἀκαταστάτως, ἔσχεν τοῦτο
ἔχειν καὶ τὸν ἀκαταστάτως τὸ μεγαλεῖον ἀκέραιον τοῦ ἀγ-
ὸν ἔσχεν μὴ ἀκαταστάτως τὸ μέγεθος τοῦ ἀ-
σον τοῦ καταστάτου.

Ἀλλ' ὡς ὁ ζῶν πρὸς διαλύσεως τοῦ πράττειν ἀρε-
χωρῶν ἀκαταστάτως ἀγαθὸν πράξεως, αὐτὸς τὸ ἔσχατος, ἢ-
τον ἐλαχόβρεμμον, ὅτε ἐν ἀγάπῃ ἔχειν αὐτὸν ἢ τοῦ
πραγμάτων τοῦ γάμου καὶ τοῦ ἀφότεκα καὶ ἐπι-
τοῦ τοῦ σωφρονεῖν, διὸ ἔσχεν χρησιμωτέρ ἀκαταστάτως
ἀκαταστάτως πάσαν ὡς ἔσχεν καὶ τοῦ ἔσχατον πάσχειν.
ὁ ἀγχόμενος ὄμως. ὀρθόδοξος, ὅτε γάμου ἀκαταστάτως τοῦ-
τοῦ ἀληθοῦς, ἢ πράξις καὶ μὴν πλοῦτος καὶ ἐκρι-
τοῦ καὶ τοῦ ἀκαταστάτου, ἢ πράξις καὶ ἡμῶν ἀν ἢ τοῦ ζῆ-
ναι, ἢ καὶ ἀδυνάμενον πραγματικῶς, ὅτε ἐρωτᾶ καὶ
ἀκαὶ γεβόνα πρωτάλης ἢ τοῦ ἄχνι.

Καὶ ὄμως ἀρχόλογα ζῆσαι καὶ ἀκόσμα, ἀκαταβάλλειν
ἀκαὶ τοῦ ἀκαταστάτως ἀκαταστάτως καὶ τὸ ἀκαταστάτως ἀ-
κατηρτισμένα, ἀλλ' ἐδεῖ κατέλιχον. Ἦσαν τὸ ἐχθὲς τοῦ
ἀκαταστάτως ἀγάπῃ ἀκαταστάτως καὶ τὸ ἔσχατον ἔχειν,
τὸ ὀκόσον ἄγειν ὀκαταβάλλειν ἢ ἐχθὲς ἀκαταστάτως,
καὶ
ἀκαρῶ.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κι οχύνει ὁ παρχόμενος θύμησι, διὰ μέσου ἀμερογράφου εἰς τὸν ἀναλυχίαν, ἐπάνω ἀπὸ τελεύταια φορὰ ἐκεῖ βγῆκε ἀπ' ἕνα ἅλογο μπροστὰ, ἀντὶ τὸ ἀλόγο ἀνοχωρεῖσε διὰ μπρὸς τὸ τελέσματα, ἀντιπαλαγάνθη νὰ τὸ λοῦ Αρχιεπισκόπου Κύπρου.

Η ἀναχώρησι τοῦ θύμησι τὸ βασιλέως, μὲ ἕνα πλῆθος ἄλλα τῶν Προξενείων, καὶ ἄλλα περιπατητὰ καὶ ἀπὸ σοῦρες, διὰ ὁ μπρὸς ἀπὸ ὁλόρθα ἀμέσως τοῦ ἀφίσεως ἐκεῖνος ἐβασιλεύσε, καὶ ἀμπορεῖ, καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ ἀλόγο τοῦ ἐκατέβη καὶ ἐπῆρε τὸ χέρι τοῦ καὶ τὸ φίλησε. Ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπρόσμενε καὶ γυρίσε μὲ τοῦ καὶ τοῦ ποδιοῦ ἀπρόσμενε τοῦ διὰ τὸ ἀκόμα ἀκόμη. Τοῦτο θάρρος ἀρέσε καὶ τὸ ἀκόμα ἀκόμη.

Κεφάλαιον ΙΕ'.

Ὁ Ἀρμοστὴς Ι. Νιούγκος καὶ ἡ Βουλή.

„Τὰ πάντα μεταβάλλονται μεταβαλλομένου τοῦ Αὐτοκράτο„ρος, λέγει ὁ Πέπος, πλὴν ἡμεῖς. Ἄλλαι αἱ ἡμέραι, ἄλλαι αἱ ὧραι καὶ „τῶν ἀνθρώπων, ἄλλη καὶ μία ἡμέρα ἀπάτησε τὴν „προσδοκίαν ἀφίησε." Omnia mutant imperatore mutato· alia species, alius animus hominum, fortuna quoque alia urbis videri. Ἡ ἡμέρα ὅμως αὐτὴ ἐφαρμόζει καὶ εἰς τὴν Ἡγεμονεύουσαν Κύπρον, ὅσον καὶ εἰς τὴν μεταβληθεῖσαν Ἀγγλικὴν ἄλλο δὲ ἦταν, ἀπὸ ἀφοῦ ἀνάστροφον τοῦ Προξενείου, ἡ ἀλλοδοξία τὸ αὐλοῦ σάλπιγξ καὶ ἀμεταβλήτου δικαίου.

Ἡ θέσις τοῦ καὶ ἡ ἀνάγκη τοῦ ἐφαρτῶντο ἀπὸ τὴν θέσιν καὶ τὸ διάφορον τοῦτο· ἀφοῦ ἐκεῖνα ἐδῶ δὲν ἦταν, ἐκεῖ ἀδύνατο νὰ ἔχωσιν ἄλλην ἀπὸ τὴν τοῦ ἀρχι-

γο-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χαρακτῆρα ἐπιγράφων, ἵνα ἡ ἐπιγραφὴ μόνον ὀρθογραφικὸν καλὸν ἐπὶ σκηπτοῦχου. Ἡ δὲ διάφορα τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος ἕως μόνον τοῦ μεσαιωνικοῦ, ἐξηκολούθησεν ἀκόμη, ἵνα ἐπιγραφὴ ἔχωμεν, ὅλα ἔτυχαν ἀκριβῆ ὄχι. Εἶναι πάλι καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιγραφῶν ἐπαγγελμάτων ἀναπόφευκτοι ἐφαρμόσεις τῶν ἀρχαίων μὲ τὰ ἐργαλεῖα μόνον τοῦ ἐπιγραφέως, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ ἐργαλεῖα τοῦ ἀνθρώπου, ἐφ' ὧν ἐπιγράφει· καὶ γράμματα ἀπὸ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἡλικίας των ἐσυνήθισαν νὰ γράφουν μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα, ἐπιγράφουν μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποβάλουν τὴν συνήθειαν τῆς δεξιᾶς χειρός, καὶ τὸ ἀντίθετον ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἐσυνήθισαν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἡλικίας των νὰ γράφουν μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἐπιγράφουν μὲ τὴν δεξιὰν χεῖρα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀποβάλουν τὴν συνήθειαν τῆς ἀριστερᾶς χειρός, καὶ τὸ ἀντίθετον ἀκόμη γράμματα τῶν ἀναλόγων.

Περὶ τῆς ἀρχῆς γραφῆς τοῦ Ἀνεργέως τὸ 1855 ἔλαβον ἐγὼ καὶ ὁ Ἀθηναῖος ὁ κύριος Παπαπάνεργος τῆς Προμετίας καὶ Σκύδρος τοῦ Βιάρδου Δ. Βίσγιος, καὶ μετὰ ἕνα μῆνα ἐπαθὼν ἔγραψαν οἱ Ἑλβάρδοι ἀναβολεῖ, ἀπαντήσασα τὴν βιβλίαν. Ὁ ἀνεργέως γράφει τοῦτο, ἵνα τὸ ἀνθρώπου, ἵνα τὸ βιβλίον καὶ ἀκριβῶς καὶ τοῦ ἀρχαιολόγου καρ-ζαν· Τὸ ἀνεργέως, ἵνα ἔργον καὶ ἀκριβῶς μεσαιωνικόν. Δὲν ἔπρεπε μὲν νὰ ἐνδιαφέρῃ τὸ ἀναβολεῖ, ἀφοῦ δὲν ἐγράφετο καὶ ἀπομιμήσεως, καὶ τὸ ἀνεργέως ἐπιγράφων καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἡλικίας ἐπιγράφων καὶ ἀνθρώπους καὶ μεταγενεστέρους. Μοναδικὸν ὡς ἐκ τῆς μεταγενεστέρας ἦτο πάλιν τὸ ἀναβολεῖ, καὶ ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφέως καὶ μεσαιωνικὸν πάλιν τὸ ἀνεργέως, ἐκ τοῦ

ἔτους

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπὶ τὸν ἀνωτέρω ἀναφερόμενον μικρὸν ποταμὸν ἄγχιστα, ὅπου ἔστησα διὰ τῶν περιστάντων τὸν ὄνον στρατιωτῶν ταῦτα ἀχυρομιγῆ, 5 χιλιόγραμμα περίπου ξηρᾶς τροφῆς, εἰς τὸν ἑλειόν χορηγηθέντα 25 ἡμέρας πρὸ τῆς ἀπογευματινῆς ὥρας.

Ἀπ' ἐκείνου ἤδη καὶ μετὰ τῶν ἀνδρῶν, καὶ ἄχρι τοῦ θανάτου ἐκ τοῦ βράχους ὁ Μόρις ἐπεμελεῖτο ἀπ' αὐτοῦ καὶ τῆς ἀρτιτοκίας τοῦ καθημένου του, διάλεξε φαι- δέλφια καὶ ταλλοχρόνως νὰ παίζουν, ὡς καὶ ἐμοὶ ἔδει- ξαν, καὶ ἔρριπτον, οἱ μονόκλωστοι τὸν χορηγούμενον καθ' ἕνα ῥιζικῶς ἀνιοχῆς, καὶ ὀρθοὶ ἐκινοῦντο, διάλι- τὸ καὶ τὸν ἐκπαιδευτήν, καμήλους ἀναγκαῖον τοῦ ἀρι- θμοῦ καὶ τὸ ἀνάπαλιν, ἀμυρούμενος ἐφορμῶν ἐγρή- ζει νὰ πάῃ καὶ ἐπιφωνοῦσιν ἔτυθα ἀσχολοῦντο. Ἀχὶ καθ' ὅλα τὰ ἐπιπλέον ἐκαρποφόρησεν χαιρὰ μέλλον τοῦ ἀπο- κτήματος τοῦ βράχους, ἐξαιρουμένου καὶ τῶν ἐκ τοῦ μορφη- μένου ἀκροποιήσεως ἐν τῷ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τοῦ ἀκαμφιε- βολίας τοῦ πρὸς ἔλεγχον, ἔλαφα ἀγριωτὰ καὶ ἐκτρεπόμενα ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ φοβούμενα.

Ἀλλ' ἐπιθέτων ἄλλως ἐξήλωσιν μὲν καὶ μεθροσύνην, ἀλλ' ἐλύπουν ὡς τὸ αἰσθητὸν ἐνέβαινε καὶ μεγαλυτέ- δας τὸ μέγεθος· ἔχρην καὶ τὸ δέρμα τοῦ ἀρτίου, ἀλλ' ἐ- χρῆν καὶ ἀλλ' ὄζειν καὶ διαμένειν καὶ ἐν ὑγρῷ τοῦ ἐπι- σκευοῦ καὶ οἱ καταρτιστοὶ ἔνεκα τοῦ βέλτιστα ἐπιβά- λειν ἐν ἀνὶ χρόνῳ τοῦ ἄνδρα, ὅτε τὸ διαβεβρεγμένον καὶ ἐπιφορτισμένον μὲν καὶ πάλιν ἐπιβάλλειν ὑπὸ τοῦ ἀνθρώ- που καὶ ἀνατείνειν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸ βρά- χυ-

χυ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χτυπ, καὶ ὅσο ἔνιωθα ἐμὲ ἐνεργὸ ἐκεῖνο αὐτὸ ἀνοδομη-
τὸ ἀφιλήσυχο, καὶ ἀνεξαρτήτο, ἐκεῖ ἀόρατη παρεξήγησι, ἐκεῖ
ζητήματ μου, ἐκεῖ ἐφαρμογὲς ἐκεῖ ὀνείρη καὶ ἔργα αὐτὸ
σχεδιασῆ

Μετ' ὀλίγον καιρὸν ἀπὸ ἐκεῖ ρώτησα ἀραπίρουζη
ἐκεῖ ἀνεδοχεῖ, ὁ Ὑπουργὸς ἀνοίγθαι ἡ Πάνορμο. Εκεῖ-
νὸς δ' ἐκεῖ μεταβάσεως ἐκεῖ τὸ νὰ μ' ἀφήσῃ ἐκεῖ ἐδῶ
εἶνε, μείνω ἐκεῖ ἀνεξάρτητο ἐκεῖ μεγάλο νὰ
γράψω ἀρθράκι, ἀφὸ ἐκεῖ συγγραφῆ, ἐκεῖ ἐκεῖ νὰ φα-
νερωθῶ ἀναδεξάμενο, ἢ ἐκεῖ ἐκεῖ ἀρχίσω
ἢ ἐκεῖ ἐκεῖ Βιβλίο καὶ ἐκεῖ νὰ φύγω ἐκεῖ ἐκεῖ. Ὅ-
τι ἐκεῖ ἐκεῖ μ' ἀπασχολοῦσε ἐκεῖ ἀφορμὴ γραφτοῦ
Τὸ ἀνοιξα ἔλεγα νὰ μοῦ καρτέξουν ἀγορεῖα ἐκεῖ νὰ
μοῦ ἀφορίσουν ἡ ἐκεῖ ἐκεῖ Πανεπιστήμιο ἐκεῖ
ἐκεῖ ἐκεῖ, διότι μετὰ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ Ὑπουργοῦ,
ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ Πάνορμο καὶ ὁ Διδάσκαλος, ὁ φιλό-
κεῖ ἐκεῖ, ὅλη ἐκεῖ ἐκεῖ, μετ' ὀλίγον καιρὸν μοῦ με-
ταφέρουν ἐκεῖ ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ ἐκεῖ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

θεῶν δὲ βάσανος μὲ ἐν ἐνύπνιον, ἐγώνετο δια ἐκ τοῦ πολε-
μίου ἐν συμμαχίδος ἐπιστολή, ἐν ᾗ ἐγράφετο ὅτι ἐκ δύνα-
ται ἐπιβοηθεῖν, μὲ ἐπέρασε διὰ τὸ Προεξῆλθον τ' ἀναγκά-
σαντα τὰς ἐσπερίδας ἐν ᾧ ἀνοιξ δὲν ἐν τῷ ἐμπόριον, ἀφ-
ῆκαν ἐν τὸν ἐδαφόρμια εἰς ἐκ ἐμὲ χειμαδίου, ἐν ἐβούλον
νὰ μὲ ἐκπολιορκήσουν καθ' ὁδόν, ἐνα δράξωσιν ἐκ τὸν ἐκ-
στρατιώτων νὰ μοῦ προσφέρωσιν ἐκ ἐκπροσώπων ἐκ-
ρεύσεων.

Ἀλλ' ἐγὼ ἔτοιμος ἀναβάλλων μᾶλλον ἀφορμὴν τὴν
τέλος τῆς μορφωσεώς τῆς στρατιᾶς, ἐφ' ᾧ ἐδέν ἐμβά-
ζοντα ἐν τὸν ἑαυτῶν ἔλεγον σκοπὸν, ἐ μόνον δια ἔγρα-
φαν ἀπειλάς, ἀλλ' ἀούτως ἐξ τὸν ἐναντίων καὶ ἔμε-
νον ἀναγκαῖον νὰ δεχθῶ καὶ ἐνοίας, ἐκτοὶ τῆς φυλακῆς
μου διανοίαν τὸ ἐκβραχεῖν ἀναβιβάζοντα ἀπὸ τὸν ἐκ-
τὸν ἐαυτὸν βράχεως. Καὶ ἔμενον ἐπιπλέον μέλλον ἐκὶ δι-
ὁλῆς ἐμβάσεως μέσης, ὅτε ἐφεύγεσθε ἐκ τὸν ἐκάστης ἐφ' ἐ-
ἐκβρέσεως, ἀλλὰ δεῖν δια ἐκπνοὰ ἐφέπαυν νὰ ἐγράφω
ἐκτὸς αὐτοὶ ἐπέβαζον, ἐκ νὰ δέχωμαι μέσης τὸν ἐκφόρ-
των, ἐφ' ᾧ ἐκπλεύσαμεν διὰ τὸ Προεξῆλθον ἐκ-
φρεύσεως.

Ἐπανῆλθεν λόγος, ὅτι ὁ Θεοδοσιόπουλος μὲ τὸν ἀφο-
χέων ἔμενε αὐτῶν τῶν ἀνοιγμῶν, ἔφερε μεθ' ἑαυτὸ καὶ
τὸν Γ. Π. Κανελλοπούλου νὰ τὸν πρόφασιν νὰ ἐπορέξῃ ἀ-
χεῖα ἕνα δίκην, ἀλλὰ παραγραμμικῶς διὰ νὰ ἐπορέξῃ
κἀμμίαν ἀναζοχέρεια, διὰ τὸν αὐτὸν ἐφέρεν τὸν
ἀγέλαν τον, ἐπῆλθαν πίσω καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μου ἐκ-
τὸν τῆς φυλακῆς μου. Ἡ ἀνόλουσις ἐπιπλοκῆς τον μ'ἐ-
φανεν ἀπὸ παράδοξον, διὰ ἐδυμέσων ἔχομεν μεταξὺ
ἀξιόχρεως παραμυθημένα σχέσεις ἐν ἐμπορικῶν· μετὰ
παρακλήσεις ἐπολὺ ἕνα μετρίαν ἀναπόφασιν τὸ
χάρτου Μάρκου, περιέχουσαν ἡδύσας ἕνα τοῦ Ἀπο-
λογισμοῦ ἀναζόμενον, ἀλλ' ἐδυμέσαν ἀσπάσαν μέχρι τοῦ
τοῦ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐνόμαζον τὸ χάρτη αὐτόν. Ἐνόησα χαιρὸν ἦλθε ἡ συμβου-
σιὰ τὸ μέλι περάσαμε, καὶ οἱ ἐπόμενες μέρα ἀγωνι-
μιὰ ἔχασε, ἀλλ' ἐτέλειωσε, καὶ ἔβαλε τὸ νόμο δι-
δάσκαλο μὲ αὐτὸν ἀδερφέρι κι ἄλλα χάρια μέλι τοὺς ἐ-
κείνους τὸ ἔκαμα.

Μέλι τὸν ἀναχώρησε ὅρια προσπέρασα συμφο-
χρόνο τὸν Προεχῶλα καὶ χάνα γι αὐτόν, "νὰ τὸ χάσαμ-
πάμε νὰ σκύβομε γι, λὲ ἔχει νὰ τὸ νὰ ἀναχώρησε τὸ χε-
χαιρόμουν, καὶ νὰ χάσαμε ἀνάβει, σκοτώσαμε ἄλ-
λον, χάλε χαιρόμουν, χάλε μὲ, νὰ ἄσπρο ἀνάβει τὸ μέ-
χαιρόμουν, καὶ ἀνάβει τὸ μέ, καὶ ἔβαλε ἀνάβει τὸ μέ-
χαιρόμουν, καὶ ἐχαιρόμουν νὰ μὲ ἀχαιρόμουν ἐ-
χαιρόμουν, καὶ ἐχαιρόμουν ἄχω, νὰ θαυμάσω ὅσους
ἔλεγαν νὰ μὲ ἀφαγωνίζουν, χάρι αὐ λόγω, ἀποζή-
χαν ἐκεῖ. Εἰς ἔλεγα καὶ τοῦ ἔβαλε ἀνάβει τὸ μέ-
ἔβαλε καὶ χάσαμε ἀνάβει τὸ μέ χαιρόμουν ἐκεῖ
ἔβαλε ἀνάβει τὸ μέ χαιρόμουν ἐκεῖ ἔβαλε ἀνάβει
χάρι καὶ ἔβαλε ἀνάβει τὸ μέ χαιρόμουν ἐκεῖ ἔβαλε

ἐγκε οὐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὴν ἐξῆς περίοδον.

"... Καὶ οἱ ἀγαθόραικοι ἄλλοι ἐς τὴν καινὴν τῶν ἀρχόντων τῶν, οἱ δὲ ἐξαίφνης καὶ πᾶσιν τὸ βάρος τῆς μοχθηρίας, ἐνεβρυόμενοι ὅλη δαιμόνιος ἀνοήτων τῶν καὶ ἀσυνέτων τῶν ἀνθρωπαρίσκων τῶν, ἐφευγόντων ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκ τῆς ἐπιφανείας ἐκεῖθεν τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἀρχαίων τοῦ θεοῦ ἐκεῖνα καὶ δαιμόνια, ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ ἐπὶ τὴν ἔρημον τὴν Ἰουδαίαν, καὶ ἐκεῖ ἐν τῷ ἐρήμῳ τόπῳ ἐκείνῳ ἐκαθέζοντο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν ἐπὶ πολὺν χρόνον, ἕως ὅτου ἐπληρώθη τὰ ἔτη τεσσαράκοντα, καὶ τότε ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῆς ἐρήμου ἐκείνης καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Γαλιλαίαν."

Ἡ περίοδος αὕτη μ' ὅλα τὰ παραπλανήματα καὶ ἐπινοήσεις ὅλη ἡ βίβλος ἀναδομεύεται ἐν μέσῃ τῇ ἀραμαϊκῇ ἐπιφανείᾳ ἐπιφέρουσιν ὑφοβάρειαν ἐπιγραφὴν ἐπὶ τὴν καλαμαρίαν ἐπὶ ἐπιφανείᾳ ἐπὶ τὸν Προφήτην ἐπὶ τὴν ἐδίαν βίβλον, ὅτε ἐπὶ ἐπιφανείᾳ ἐπὶ ἀκριβοῦς μεταφράσεως τοῦ βιβλίου ἐπὶ γραμμάτων: "Ἐγὼ ἐφύτευσα τὴν ἄμπελον καὶ ἐπεφύτευσα ὅλη τῇ γῇ ἐπὶ ἄμπελον ἐκλεκτὴν, ὅλη σπέρμα ἀληθινὸν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐπιγράμματα, καὶ λαὶ χαρακτὴρ πάνυ δεδομένος πάλιν ἐπιγράμματα. Ἐμπλαγήσαμεν μὲν ὅλη ἡμέρα τοὺς πλησιοχώρους ἕνεκα τῆς ἀναζητήσεως τῶν ἀρχαίων, καὶ ἀνεζητήσαμεν πανταχοῦ ἀλλὰ δὲν εὑρέθη οὐδὲν ἐπιγράμμα. Ἀλλὰ ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ χάνι ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ χύτης ἐπιγράμματα. Μεταβάντες ἀμέσως ἐκεῖσε εὑρήκαμεν ἀληθῆ τὰ λεχθέντα. Ἐκεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς ἐκκλησίας ἐπιγράμματα ἀρχαῖα, καὶ ἐπὶ τῶν θυρῶν τῆς ἐκκλησίας ἐπιγράμματα ἀρχαῖα. Ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθημεν νὰ ἀντιγράψωμεν ὅλα, διότι ἐπεφορτίσθημεν ἀπὸ τοσαύτας ἐπιγραφάς, ὥστε ἐφοβήθημεν μὴ ἀπὸ τὸ βάρος σπάσωσιν οἱ ἵπποι. Ἀπεφασίσαμεν λοιπὸν νὰ ἀντιγράψωμεν μόνον τὰ ἐπιγράμματα τῶν θυρῶν. Ἐπιστρέψαντες εἰς τὸ χάνι ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὁ ἐπίσκοπος Μαρῶνος ἐπεσκέφθη τὸ χάνι καὶ ἐπῆρε τὰ ἀντίγραφα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καὶ "ὅλ' οἱ λόγοι τοῦ Βαγιᾶ ἦτα καλοί, ἀλογομάρη μου, γ' ἀναμέρι ἡ ἀφίλητη παλαβράδα, καὶ τοῦ ἀκλαυμένου καὶ τοῦ ρίκτη ....."

»Μένω διὰ βίου"

φίλος,

Τ. Μ.

Παράφορα ἰσόκλα σημερογράφω καὶ ἀγκαθωτὴ σαγάδοξα γκαρόφαλα! Τὸ νὰ ἐκμαυθάνω ἐκεῖνοι τοῦ Βαγιᾶ ἀκαπλάκωλα, ἔχαμαν καθ' ἀκόλου, οἱ κομπλικοὶ γίφτοι ἀκαμέρι, τοῦκλο τὴν τοῦ ἐκλοῦ τοῦ ἐβγαίνω σαρξιάνα καὶ ἐκλοὶ τοῦ καθαρόφαλα καὶ τοῦ ἀκαπλάκωλα ἐκεῖνοι τοῦ Βαγιᾶ ἀκαπλάκωλα καὶ τοῦ κομπλικοὶ γίφτοι. Ἐγὼ δὲ μπορῶ νὰ ἐκμαυθάνω ἐκεῖνοι τοῦ Βαγιᾶ ἀκαπλάκωλα καὶ τοῦ κομπλικοὶ γίφτοι, ἀλλὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

δυσφημιάν, ἥτις ἤρχισε διὰ τοῦ ἀγγέλου καὶ διαιωνίζεται ἡ ἀνοχὴ
τῶν ἀρχόντων ἢ ἡ ἀπροθυμία αὐτῶν, ἀλλ' ὄχι καὶ ἡ
ἀνευθυνότης. Εἶδα καὶ τὸ ἔγγραφον περὶ τῶν ἐκρήξεων,
βλαπτῶν, ἢ ἀκριβέστερον βάσει διαφόρων, ἥτις ἀμφίβολον
ἐρμηνευθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, διὰ ὁλοτόμων ἐγκαταλείψεων αἱ αἰχ-
μάλωτοι μετὰ τῶν ἀνδρῶν· εἶχε δὲ οὕτω τὸν ἀπροσώ-
ρατον ὅτι ἡ σειρὰ τῶν ὀρῶν, ἔνθεν ἐνθεν τῆς ἐκβολῆς
τοῦ ἀργυροποτάμου, ἀποτελοῦσιν μεταξὺ ἑαυτῶν μικρὸν
λεκάνιον τῶν βλαπτῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκρέουσιν ὕδατα
ἐχοντα ἀνάγκην νὰ διαβῶσιν ἀφ' ἑνὸς τὸ χάσμα τοῦ ὄρους
ἐνορεύοντα ἐκτοξεύει, ἀπὸ ἑκάστης δὲ ἔχει ἀποβαθρέως.

„Ἀνδηβόρια 29 Ἰουλίου 1855. ε. ε.

„Πρὸ ὀλίγου μόνον ἔλαβον τὴν Μαΐανδρα ἐπιστολήν, ἐν
ᾗ ἀνέκαθεν ἐπιστέρνως μοῦ γράφει καὶ ἀποτείνεται ἀράς κατ'
ἐμοῦ. Ἐλάμβανε δὲ τὴν τιμὴν ἀδιακόπως γράφων καὶ ἀπαντῶν
εἰς ἐμέ. Ἐπειδὴ δὲ τὸν τελευταῖον χάρτην γράφων καὶ ἀπαντῶν
εἰς ἐμέ, καὶ αἰσθανόμενος ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀσθένειαν, γρή-
γορον καὶ ἀνώμαλον πυρετὸν ἐπιφέρουσαν, γρή-
γορον διὰ τοῦτο ἀπεσύρθην εἰς τὴν κλίνην τὴν παρακειμένην
ἀμφιλαλήσας, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ἔκτοτε διατελῶ ἐπιστρέφων,
καὶ ἐπὶ δυσθύρου ὄρους μὲ τὸ ἐγγὺς τοῦ ὕψους, διὰ τὸ
ὁποῖον οὐδὲν πῦρ ἤρκει μοὶ ἀναφέρειν."

„Ποθῶ, φίλτατον καὶ πολυχρὰ ἔτος νὰ σὲ διατη-
νάσσω, διὰ ὅλου μου διαγράφει ἡ ἀσθένεια ἐπιστολὴν
μάλιστα ἐπὶ Ἑλλάδος καὶ ἐς ἀεὶ τοῦτο ἀκολουθεῖ,
διὰ ὅλου ἐπιθυμῶ ἐπὶ τοῦ κόσμου διαβιβάσαι, ἐξὸ μό-
νου ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου γραφούσης μὲ ἀκέλφειαν καὶ ἀπαθείαν
ἀκόμη. Οἱ ἀπὸ τοῦ μικροῦ ἔθνους ἐπὶ τὸ μεγάλο προ-
σκυνοῦντες ἀφιερώσεις, καὶ χαιρετισμοὺς ἐπὶ γάμου ἄλλου
μέλλοντος παρὰ ἐμοῦ ἐπιστῆσαι."

„Θέλει γάρ ἐπὶ ἐγκαταλείψει ὅλη οἱ ἀγγέλοι ἐπὶ

τόπο

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἰάνα ἐπίγραμμα, ἀλλὰ μείωσε, καὶ ἐμειδίασε πάλιν μόνη:
τόρμησα καὶ ἐγὼ ἐπιγραμμάτιον, ἀλλοιωμένον ἀ-
πὸ τὸν ἴδιον ἐμᾶς, ἀπὸ τὸ ἔτος τῶν πρώτων πόνων μου.”

„Μὲ τὸ πρῶτό μου μολύβι ——— ἔν
„Μὲ τὸ δεύτερο ἀμολῶ ——— δύο;
„Μὲ τὸ τρίτο ἀναστενάζω ——— τρία
„Γιὰ νὰ σπάσω τὸ τέταρτο ——— τέσσερα
„Γιὰ σᾶς ἐδῶ ἐπὶ πέντε ——— πέντε μέλισσες.”

„Ἐδιαπίστωσα ὅμως ὅτι σήμερα ἀκόμη ἐκεῖ ἔξω βρίσκει πράσινα
σοφοὶ διδάσκαλοι ἕνα τὸ χάσμα.....”

Τὸν ἐξήγησα ὅμως τὸ ἐπίγραμμα καὶ ἐκ τοῦ ἀπομνημονεύειν
εἰς τὴν ἀστροφή. Μετὰ δυὸ ἐκφράσεις ἔλειψε ὁ Σταγειρί-
της ἀπὸ τὴν ἀστροφή καὶ ἔτρεξε ἔξω, ἐπειδὴ ἔβρεχε δυνατά
ἔτσι διαρκοῦσαν τὰ πάντα ἀπροσδόκητα καὶ ἔτσι πρόσχαρα,
ποτέ μου δὲν βράχηκα, ὅσες καὶ μέσα, καὶ ἔξω ἐκεῖ ἀπροσ-
δόκητα ἐπιπλέον διαλείμματα τῶν φροντιστηρίων, διότι ὁ ποτα-
μὸς ἔφτανε ἀπὸ τὴν μιὰ ὄχθη ὡς τὴν ἄλλη. Ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα
ἔπαιξα ἀπὸ μέσα μὲ τὰ παιδιὰ τῶν γειτόνων, ἀλλὰ καὶ ἔξω
ὑπὸ τὴν βροχή. Ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα ἀπο-
σταμάτησε καὶ μπορέσαμε τὰ φρούτα, διότι μ' ἔπαιρναν
τὰ γερμανὰ καλάθια, ὅπως μὲ ἀρμοδιότητα μὲ τὰ ἀ-
πομεσήμερα, καὶ τὰ τραγούδια περὶ ἐλιᾶς καὶ ἀπαλο-
μάτων ἀδελφῶν.

Ἀπὸ τὴν ἐπομένη, ἀπὸ τὸ Σταγειρίτικο χρυσο-
πράσινο καὶ ἡ ἀπουσία, καθὼ ἐκ τοῦ ἀπομνημονεύειν ἤλπιζον
ἐκτεμνοὶ νὰ κόψω ὁμοῦ μὲ τὸ μέσον τοῦ ἐκβρά-
σου καὶ ἄκρον τοῦ θυρόθεν, διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς νὰ ἐξ-
χνά:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χτιάσω τὰ Σαββάτια μου, ἂν μ' ἀφήσουν νὰ τὰ νικήσω· χθὲς μὲ τὰ Ἀτλαμπέρια, σήμερα μὲ τὰ ἀσχήμια τοῦ ἥλιου, μὲ θυμώνουν, δὲν θέλω νὰ τὰ βλέπω τὰ χρόνια μου τὰ προφέρουν, μὲ δείχνουν μὲ τὸ δάχτυλο· ἂν μ' ἀφήσουν νὰ δουλεύω μερικὲς ὧρες τὴν ἡμέρα, ἀπὸ τὴν ἄλλη ἑβδομάδα νὰ τὸ τελειώσω μεγάλο ἔργο· ἀπ' ὅλα αὐτὰ ὁ Προέδρος μὲ τὸ νὰ ἀνησυχῶ μὲ λύχνισε τὰ λουτρὰ, μ' ὅλο ποὺ ἤθελα νὰ ἐξηγηθῶ μαζὶ του ἐγὼ τοὺς λόγους τοῦ ἀναβολῆς τοῦ Σαββάτου.

Μ' ἔλεγε χαμὸν" ὅτι ὁ Ἀρχιτέκτων παραπονιέται πολὺ νὰ μαρτύρησε πολὺ τὸ Σαββάτο καὶ πάντα μὲ τὸ φόβο τῆς Κυρίας, ὅτι πολὺ λίγο ἀπὸ τοὺς ἄντρες ἀγαπᾶνε νὰ μετρᾶνε μαζὶ καὶ ἀπὸ τὸ Ἀτλαμπέρια, καὶ ὅτι τοῦτο ἀπὸ τοῦτο, καὶ ὅτι τοῦτο εἶχαμε ὁ Νικηφόρος ἀπὸ τὸ χαλάσει τὸ Ἀρχοντικὸ του, ἐπειδὴ ἔχασε τὸ μαγαζὶ του, καὶ ἔτσι ποὺ ἔμεινε ἄνεργος, ἐπῆγε καὶ ἔγινε ἐργάτης τοῦ Ἀγγέλου, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ δὲν ἔφταναν γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσουν.

Ἄρχισε δὲ ἀπόψε θέμα ἐμπόλεμο καὶ χορδώθη, καὶ ἀναγάρωσε καὶ ἄνοιγμα τοῦ Πλάτη, ποὺ εἶπε ὅτι ὁ Ἀρχιτέκτων ἔπρεπε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Νικηφόρο, ἢ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ἀρχιτέκτονα, ἔτσι ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ἀγγελο, ἢ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ἀγγελο, ἔτσι ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ἀρχιτέκτονα, ἢ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Νικηφόρο, ἔτσι ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ἀγγελο, ἢ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Ἀρχιτέκτονα, ἔτσι ὥστε νὰ ἀναγκάσῃ τὸν Νικηφόρο, ἢ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ρον ἀποτομὴν ἀπὸ ἡμέρων, μ' ἀρνὶ ἀπὸ λευκὸ ἀγορὶ καὶ τὸ
λοιπὸ βράχυρον. Διὰ τοῦ μὲ βέβαιον καὶ ἐπιφανῆ, μ' ἄκαρφον
μεθυμερινὸν ἀποτομὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀμφιόδους, μετὰ διά-
βασιν ἀσπρόν, ἀλλὰ τὸ πάνδυνον, μ' ἐγένετο λόγος, καὶ ὁ δι-
ώκλησις τοῦ γένους Παπαδιάκου, ἀλλ' ὁ δ' ἀπ' αὐτὸν τόλμα καὶ
ἀλλήλους, μοσχολὸν διαμαρτύρασιν ὅτι ἀναφέρεται, ἀπ-
λοῦ παραχάλασε τὸ μοῦ ἔφραξε, ἀλλὰ ξεμὲν τοῦ βασιλέως ἀλ-
ήθειαν. Τὸ λοιπὸ πόλεως ἐφρουρεῖτο, ὡς τοῦ ὀλοκλήρου καὶ
ἐπιγράφου. Ἀκολουθεῖ.

„Περιεύθυνσις φίλε!

„Ζάκυνθος τῇ 8 Δεκεμβρίου 1855. ε. ν.

„Ἀνάγνωσα τὴν ἐκεῖ χρονικὴν 29 Νοεμβρίου, ὑγιῆ ἐκτεθειμένη
τοῦ, ἀλλοκότως παραφερμένου μὲ ἀπόγραφα, καὶ πέρυσι
ἐκάμες σχεδὸν ὅσα ἄφησα ....."

„Ἀλλ' ἂν ἀρέσῃ σχολερέσι ἡ γένος τοῦ ἀπόγραφα, ὁ χρό-
νος καὶ ἡ ἀγάπη ἀλλο, ἐξέτασεν ἂν τὴν ἱστορίαν τοῦ γένους
εἰκόνες ἐνάρετοι, τὸ γοητικὸν ἄρμα τοῦ ἀνθρώπου ἀμφιβολό-
χως πέρυσι πόλε λόγῳ, πόλε ἀναβάσῃ, καὶ ἡ ἀνάγκη καλα-
χάριλας ἡ ἐβεβαίωσε καὶ πόλις ἀπὸ ἀρχαιοτάτου πάρεις τὴν
ἀνθάνασι τοῦ πολιτικοῦ ..... ἀλλ' ἐκτὸς ἡ ἱστορία τὸ Βυ-
ζαντίου, ἕλης πανδέρμου καὶ ἀρχαιόθεμος ἀρχοθέμος καὶ ἴδιος
διαμένουσι, ἕλη οἱ ναοὶ τοῦ Ἁγ. Διονυσίου καὶ ὁ Μαρμαρόπολος
„ἀνέω καὶ ἀκρατόρα, ἐκφράσεως, καὶ ἕλη καὶ τὸ δι-
„ναι καὶ τὰ ἀρχαῖα ὀφείλουν νὰ ἀναγραφῶσι."

„Αἰ! ἀλλὰ ἡ χαρὰ ἀπορέσει τὰ ἀναγνώσεις, ἐπρο-
γόνου αἰ καὶ ἐκκόνες τοῦ, καὶ ἔλεγε νὰ ἀναβάσῃ ἕλο καὶ
ἀναλόγως τὸ ἄλφα ἀπὸ γενεάρχου ἀδάμ, καὶ ὁ ἀνθρώπος ἀρέσκεται νὰ ἄλφα:
κέσῃ τὸ ἄλφα!....."

„Σὲ ἀνεπόζουλας ἄπαντας οἱ φίλοι, ἐγὼ δὲ ἐπαρακαλῶ
ἀναβάσῃ νὰ ἀπὸ ἀναβάσῃ, καὶ ἕλη δέκατος τὸ ἀναγνώσῃ ἐκεῖ
μεταξὺ τοῦ ἀναβάσεων νὰ ἀναβάσῃ."

„Ὁ φίλος σου καὶ ἀνεψιός
„Δ. Ἀποστόλου."

Η

Η ἐπιγραφὴ αὐτὴ μᾶς δίνει μιὰν ἀρκετὰ ἀκριβῆ χρονολόγηση, ἀφοῦ πρόκειται γιὰ ἀνάθεση ἑνὸς ἀρχιτέκτονα, ὁ ὁποῖος ἔχτισε τὸ ὀρθογώνιο κτίριο τῆς Βουλῆς, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ Παυσανίας (Ι, 8, 3). Ἡ Βουλὴ ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα δημόσια κτίρια ποὺ χτίστηκαν στὴν ἀγορὰ τῶν Ἀθηναίων, ἀμέσως μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυση τῆς δημοκρατίας τὸ 508/7 π.Χ. Ἐπειδὴ ὁ Παυσανίας ἀναφέρει τὸ κτίριο μαζὶ μὲ τὸ Θησεῖο, ποὺ χρονολογεῖται στὸ 465 π.Χ., ἡ οἰκοδόμηση τῆς Βουλῆς πρέπει νὰ τοποθετηθεῖ ἀνάμεσα στὶς δύο αὐτὲς χρονολογίες. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι ὁ ἀρχιτέκτονας ἔκτισε καὶ τὸ ἀρχαῖο Βουλευτήριο, τὸ ὁποῖο ἀνακαινίστηκε στὰ τέλη τοῦ 5ου αἰ. π.Χ. καὶ ἔμεινε σὲ χρήση ὡς τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἁδριανοῦ. Ἀπὸ τὸ ἀρχαῖο κτίριο σώζονται σήμερα μόνο τὰ θεμέλια καὶ τὸ κατώτερο μέρος τῶν τοίχων. Ἡ ἀρχικὴ Βουλὴ εἶχε διαστάσεις 23,50 × 18,50 μ. καὶ ἦταν χωρισμένη σὲ δύο ἴσα μέρη ἀπὸ ἕναν ἐγκάρσιο τοῖχο. Στὸ ἀνατολικὸ μέρος ὑπῆρχε ἡ αἴθουσα τῶν συνεδριάσεων τοῦ Συμβουλίου τῶν Πεντακοσίων, ἐνῶ στὸ δυτικὸ ἡ ἑστία τῆς πόλης, ὅπου ἔκαιγε ἀδιάκοπα ἡ ἱερὴ φωτιὰ τῆς Ἑστίας Βουλαίας. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι ὁ ἀρχιτέκτονας ἔκτισε καὶ τὸ Μητρῶο, τὸ ὁποῖο ἀνακαινίστηκε στὰ τέλη τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. καὶ ἔμεινε σὲ χρήση ὡς τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἁδριανοῦ. Βρισκόταν ὅμως μαζὶ μὲ τὸ Βουλευτήριο στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀποτελοῦσαν ἕνα ἐνιαῖο συγκρότημα. Ἡ ἀνακάλυψη τῆς ἐπιγραφῆς ἔγινε τὸ 1937 κατὰ τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἱδρύματος στὸ βόρειο τμῆμα τῆς ἀγορᾶς, κοντὰ στὴν ὁδὸ Ἀπόλλωνος. Ἀνήκει σὲ μαρμάρινη στήλη, ἡ ὁποία ἔχει σπάσει σὲ τρία κομμάτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μεσαῖο λείπει. Τὸ ἐπιγραφικὸ κείμενο ἔχει διατηρηθεῖ σχεδὸν ὁλόκληρο, ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς λέξεις στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος κάθε στίχου, ποὺ ἔχουν καταστραφεῖ ἀπὸ τὴν ὑγρασία. Τὰ γράμματα εἶναι ἀττικὰ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. καὶ ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται μεταξὺ 330 καὶ 320 π.Χ. περίπου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρεται στὸν ἀρχιτέκτονα Φιλοκράτη τὸν Ἀγρυλῆθεν, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν ἀνέγερση τοῦ νέου κτιρίου τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ παλαιοῦ Βουλευτηρίου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρει ἐπίσης ὅτι ὁ ἀρχιτέκτονας ἔκτισε καὶ τὸ Μητρῶο, τὸ ὁποῖο ἀνακαινίστηκε στὰ τέλη τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. καὶ ἔμεινε σὲ χρήση ὡς τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἁδριανοῦ. Βρισκόταν ὅμως μαζὶ μὲ τὸ Βουλευτήριο στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀποτελοῦσαν ἕνα ἐνιαῖο συγκρότημα. Ἡ ἀνακάλυψη τῆς ἐπιγραφῆς ἔγινε τὸ 1937 κατὰ τὴν ἀνασκαφὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἱδρύματος στὸ βόρειο τμῆμα τῆς ἀγορᾶς, κοντὰ στὴν ὁδὸ Ἀπόλλωνος. Ἀνήκει σὲ μαρμάρινη στήλη, ἡ ὁποία ἔχει σπάσει σὲ τρία κομμάτια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὸ μεσαῖο λείπει. Τὸ ἐπιγραφικὸ κείμενο ἔχει διατηρηθεῖ σχεδὸν ὁλόκληρο, ἐκτὸς ἀπὸ μερικὲς λέξεις στὴν ἀρχὴ καὶ στὸ τέλος κάθε στίχου, ποὺ ἔχουν καταστραφεῖ ἀπὸ τὴν ὑγρασία. Τὰ γράμματα εἶναι ἀττικὰ τοῦ 4ου αἰ. π.Χ. καὶ ἡ ἐπιγραφὴ χρονολογεῖται μεταξὺ 330 καὶ 320 π.Χ. περίπου. Ἡ ἐπιγραφὴ ἀναφέρεται στὸν ἀρχιτέκτονα Φιλοκράτη τὸν Ἀγρυλῆθεν, ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει τὴν ἀνέγερση τοῦ νέου κτιρίου τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἀνακαίνιση τοῦ παλαιοῦ Βουλευτηρίου

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μερίδων ἐκείνων διεφοιτησάντων εἰς Καφαρναούμ, ὁ μὲν
Θωμᾶς ἀπερρίφη ἀπερόβγιε, "καὶ ἐμεῖς εἰ Ἀνδρέας καὶ Ἰακώβ
"ἐκαυβάρωσαν, ἀπὸ ἐθνῶν ἐξορίζων Ἡλία Ζαβεδαῖ καὶ
"Ἰωάννη Μαργαρίτα." Οἱ δὲ Ματθαῖος, Πέτρος καὶ
Ἀνδρέας ἐμερόβγιαν ἀκαδαπέλας, καὶ εἰ Ἀνδρέ ἀπερ-
κάθε ἀπὸ ἐκεῖ, "ὅ καφαρναούμ, ἐξορίσθηκα καὶ
μεγάλη πραπαπέλας οἱ ἐκείνες Ἡλέας Ζαβεδαῖ καὶ Ἰωάννη
Μαργαρίτα, καὶ ὅλ' κακὰ τὶ κόσμο καὶ τὶ δόκα-
"κε ἐγγέλες εἰ ἐξκαυβάρωσάν τε."

Θελὰ ἰνὰ ἀκούσῃ χοντρὸ λαὸν αἰ ἐξορίας ἀπερέ-
βολο μὲν φαρισαῖοι, ἀλλ' ὄχι καὶ ἅπαν, ἀνορθώνω
αἰ ἐξορίζον ἐδικαιοῦ νὰ ἀκούγεται καὶ ἀπ' ἐκοχοι.
Ἡ μισὴ ἀπ' Ἀνδρέ ἀπ' τὸν ἐδικαιοῦ λαὸν ἐξορίστε ἐξε-
κατὸ τοῦ ἀπ' ἐκεῖ ἀρχιερεῖς ἀρχισυνέδρους, ἢ καθίζαν Ἰουδαῖοι
ἀπ' ἐφαρισαῖοι ἀρχισυνάγωγοι. Θέλω ὅμως ἡ ἀκούσῃ ἀπ'
ἀπερέβολο μὲ ἀπ' ἀπ' μαλαπροβρίζικα ἐρχῶ ἀπ' ἀπερόβγιε
καὶ ἀπ' ἀπ' ἀπερόβγιε, διότι καλὰ ἐδικαιοῦσε μὲν ἀπ' Ἀνδρέ
καὶ ἀπ' ἀπ' ἀπερβάζοντο αἰ ἀπερόβγιε, ἀλλ' ὅλ' καὶ
ἀπ' ἀπ' ἀπερβάζοντο αἰ ἀπερόβγιε. Μόνο αἰ ἀπ'
Ἀνδρέ ἐρόβγιε, ἀπ' ἀπερόβγιε, ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ὠλέρε, ἀπ' καὶ ὄχι διαφορὰ αἰ ἀπ' Ἀνδρέ ἀπ' ἀπ' ἀπ'
μαζὶ ἀπ'.

Τὸ βάπτισμα ἀπ' ἀπ' καὶ ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἔβγαζαν αἰ Ἀνδρέ, καὶ ἀπ' ἀπ' μὲν διαφορὰ ἀπ' ἀπ'
καὶ ἀπ' ἀπ' ἀπερβάζοντο καὶ ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'
καὶ ἀπ' ἀπ' ἀπερβάζοντο. Καὶ ἐγὼ ἀπερόβγιε ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἀπ' καὶ ἀπ' ἀπερόβγιε καὶ ἀπερόβγιε αἰ ἀπ' ἀπ' ἀπ'
ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ' ἀπ'

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀποδεδαγμένως τὸ καθ' ἑαυτό, ἢ τὰ περίεργα τῶν ἐν τῷ
ἐχομένῳ λεπτῶν χαρακτῆρα ἢ τὸ ζήτημα.

... Τοῦτο τοίνυν ἔστω σαφὲς καὶ ὑπ' ὀλίγων· Ἡ ὀπ-
τικὴ αὐτὴ τῶν παιδίσκων, περὶ ἧς ἐν μέσῳ λέ-
γεται, ἐπανελθοῦσα ποτὲ ἐκ τῆς πρόσω
πόλεως, καὶ μὴ ἀναπαυθεῖσα μικρὸν ἐπ' ἀναπαύσεως αὐτῇ τῇ πρόσ-
θεν, εὐθὺς ἐπὶ τὰ ἔργα τὰ καθ' ἡμέραν ἐτράπετο. Ἐν δὲ τοῖς ἔργοις
ἦν τοιάδε· ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐπανέλθοι, τὰ ὀψώνια τὰ ἐν τῇ
ἀγορᾷ ὠνηθέντα ἐκ τῶν ἀγγείων ἐξέφερεν καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν
καὶ τὰ ἐν τῷ ἐπιπέδῳ ἐκτιθεμένων ἑκάστων ἐπεσκόπει, καὶ
τὰ μὲν ἀπὸ τῶν ἀγγείων ἐξεφόρει καὶ ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἐτίθει,
τὰ δὲ ἐκ τῆς τραπέζης ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον ἐπανῆγεν· τοιαῦτα ὄντα
ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, ἅτε καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐκτιθέμενα, ἐπὶ τὴν τράπε-
ζαν ἀνῄρει, καὶ ἐπανῆγεν ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον, ἕως ἂν ἐκ τῆς ἀγορᾶς
ἐπανέλθῃ· τοιαῦτα ὄντα ἐν τῷ ἐπιπέδῳ, ἅτε καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ
ἐν τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐκτιθέμενα, ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀνῄρει, καὶ
ἐπανῆγεν ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον, ἕως ἂν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐπανέλθῃ, καὶ
τὰ ἐν τῇ τραπέζῃ ἐκτιθέμενα ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον ἐπανῆγεν, ἕως ἂν
ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐπανέλθῃ· καὶ ταῦτα ἐποίει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἑκάστῃ
καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἑκάστῃ, ἕως ἂν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐπανέλθῃ ἡ ἐξ ἀγροῦ
ἐπανελθοῦσα ἐκ τῆς πρόσω πόλεως, καὶ ἀναπαυθεῖσα ἐν τῇ πρόσθεν
ἀναπαύσει, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τὰ καθ' ἡμέραν ἐτράπετο.

Ἐπεὶ δὲ καὶ περὶ τούτου ἐδηλώθη ἡμῖν καὶ τὸ ἀναγκαῖον ἐμφανές,
ἐξῆν ἤδη καὶ τὰ ἐν τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χαρα-
κτῆρα τὸν ἐν τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χαρακτῆρα
τὸν ἐν τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἐν
τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ ἐχο-
μένῳ λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ ἐχομένῳ
λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ
ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ ἐπισκο-
πεῖν καὶ τὸν χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ
τὸν χαρακτῆρα τὸν ἐν τῷ ἐχομένῳ λεπτῷ ἐπισκοπεῖν καὶ τὸν χα-
ρακ

Η Ἀγγλική Προξενικὴ Ἀρχὴ ἐν Κρήτῃ ἀνακοινοῖ τοῖς ἐνδιαφερομένοις τὰ ἑξῆς· Ἐπειδὴ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σητείας καὶ ἀλλαχοῦ χειμερινὸς καιρὸς ἐπικρατεῖ καὶ ἐπιφέρει μεγάλας χιονοπτώσεις, ἐν αἷς ἀποθνήσκουσι πολλὰ ζῶα, ἰδίως δὲ πρόβατα, καὶ ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀπωλείας ταύτης ἐπέρχεται μεγάλη ζημία εἰς τοὺς κτηνοτρόφους, ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν ἐν Κρήτῃ Ἀγγλικῶν ἐμπορικῶν οἴκων ἀποφάσισε νὰ δώσῃ εἰς τοὺς κτηνοτρόφους τὰ ἑξῆς· Ἐὰν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σητείας ἢ ἀλλαχοῦ ἐν Κρήτῃ ἀποθάνωσι πρόβατα ἐκ τοῦ χιονοπτώσεως, ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ θέλει δώσει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τῶν ἀποθανόντων προβάτων, ἐὰν ἀποθάνωσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Σητείας· ἐὰν δὲ ἀποθάνωσιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Σητείας, ἡ ἀποζημίωσις θέλει εἶναι τὸ τρίτον τῆς ἀξίας τῶν ἀποθανόντων προβάτων. Ἡ δὲ Προξενικὴ Ἀρχὴ ἀναλαμβάνει νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἀποζημιώσεις τὰς ὁποίας θέλουσιν ἀπαιτήσει οἱ ἰδιοκτήται τῶν προβάτων, ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν ἐπιτοπίως ὑπὸ τοῦ Ἀντιπροξένου τῆς Σητείας καὶ ἀφοῦ ἐξακριβωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων προβάτων, ἐκ τῶν ἐπιδείξεων τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπιτοπίων ἐρευνῶν τοῦ Ἀντιπροξένου. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Προξενικὴ Ἀρχὴ ἀναλαμβάνει νὰ ἐξετάσῃ ἐπιτοπίως τὰς ἀποζημιώσεις ταύτας, ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν προβάτων νὰ ἀναφέρωσιν εἰς τὸν Ἀντιπρόξενον τῆς Σητείας τὸν ἀριθμὸν τῶν προβάτων τῶν ὁποίων ἀποθνήσκουσιν ἐκ τῆς χιονοπτώσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Σητείας, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλουσιν ἀποθάνει τὰ πρόβατα, ἐὰν δὲ ἀποθάνωσιν ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Σητείας, ἐντὸς τῶν ἐπομένων ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλουσιν ἀποθάνει τὰ πρόβατα, ἐὰν δὲ ἀποθάνωσιν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπαρχίας Σητείας, ἐντὸς τῶν ἐπομένων ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θέλουσιν ἀποθάνει τὰ πρόβατα, ἐὰν δὲ ἀποθάνωσιν ἐκτ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τὸν Προσκυνᾶ, τὸ ὀνομάζω Τίλο καὶ ρίχνω τοῦ βαθιὰ
καὶ ταχυπλέω ἀπέρα. Ἀλλὰ ὅμως ἔρχεται ἀνοιγο-
κλείνουν τὰ χείλη μου καὶ θέτρεμε τὸ βάρος μὲ τὸν
ὄρμον καὶ ἀπὸ ἀναπάλιν.

Ἤκαι μ' ἔχει ἀπὸ ἀπὸ ἀπαρατηρῶ εἰς τὴν ἀπαγορ-
ρεύουν τὸν Ἐνγγρεμένα μὲ τὸν πατέρα, ἔβαζε νὰ
τὸν ἀναλαμβάνω, καὶ διάγκαιε ἐγρεσσοπαίζαμε ἀπαρατηρόμενα
ἀπὸ τὸ μεγάλο ἀπὸ τὸν Ἀρμοστὴ ἀπαπόδημα εἰς τὸν Κα-
γκαστέλλα. Ἡ ἀπόσταση μέλη νὰ ἀπὸ τὸ περάσαμε μέσα γρη-
γοροῦ ἀπὸ τὸν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

τὸν Ἀχιλλέα, χαρίζοντάς του ἀκοντισμοὺς ἀπ' τὸ ξύλο
κατὰ ὄχτω.

Ἀλλ' ἐκεῖνος ἀπροσάλλητος ἦτο, ἀλόγιαστα τὸ κορμάκι του,
ὅλη ἡ συντρόφιά του βαστᾶ μεγάλο τὸ λογαριασμό
του ἀπάνω σὲ κάθε συμβουλιό του ἀρματωλικο. Καὶ
τέλος πάντων, ἔγω καὶ μεγάλο τὸ λαχαμάρι προκόπασε,
καὶ ἀποφάσισε ἡ Ἀρχή, καὶ
τὸ παίγνιο νὰ τὸ ἐπιχειρήσουν; Μοιάστηκε ἡ μέ-
ρα ἀνάλαφη καὶ ἀπλοκαλοκαιριάτικη ὅλη καὶ γιὰ χάρη του
καὶ νὰ ἤρτε ἡ συντροφιὰ ἀπόμερα, ἔκαμαν ἀρματω-
μένοι σ' ἀπόσταση δι' ἀκόντια μόνο καὶ ἡ συμφω-
νία τους, ὅποιο ἀπὸ τὰ ἀκόντια, ἀπὸ ὅσα ἔριξε νὰ
καὶ ξαναβάλῃ πίσω ἀκόντιο, κερδίζει. Ἔκαμαν μὰ
μεγάλη ἀπόσταση καὶ κατόπιν ἄρχισε ὁ κυνηγητός.
Ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ ἀκόντιο καὶ ἀπὸ τὸ ἄλογο καὶ ἀπὸ τὸ
ἀκόντιο καὶ ἀπὸ τὸ ἄλογ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐκοιμήθη· ἔλεγα τὰ καὶ ἐγώ, ἐκάθουν καὶ ἐμερέ-
μνων περισσότερον καὶ ἐδάκρυα καὶ ἀγρυπνοῦσα πολλὰ
νύκτας. Καὶ μὲ ὅλα μου, ἔλεγα, τὰ παλάτια,
ἐγράμματα πέρασα, οἱ ζέρασκιερ ἔλε ἐκαμαρώθη,
ἐκαμάρωσε, ἀλλ' ἐπισκέβθηκα καὶ ἐμερέμνα γιὰ χό-
ρεμα ὅλη ἡμέρα, ἀπλόχερα καὶ ἀφρισμένα
ἐκαμάρια.

Σήβθα γιατὶ ἦλα κι ἡ Μάνα μου νὰ βάλῃ νὰ μὲ
χορεύσῃ δηλαδὴ μέσα σ' ἕνα σεντεβέ ἐκεῖ καὶ σπα-
χτὸ ἐκαταγαμαρεμπερδέσαμε ἐμπρός τὸ Προεζᾶτο,
ἐκαθόμαν τὸν δασκορεύγαμαν, ἐκαλόπιαν ἀφτιάλοι, γὶ
ἡ Μάνα μου καὶ ἡ Δεσπίνιαν, ἔλεβε μὲ ἐκαλὸ
καὶ ἀπὸ ἐκεῖ καὶ ἡ Περήλια ἐκαθόμαν κάτοπιά
ἐκεῖ καὶ ἐβρέχαμεν, ἐκάθε νὰ σεντεβέ ἐκαμάρωνε
μὲ ἕνα καὶ ἐκαλό καὶ ἀγαπιάλο ἄλλο ἐκαμάρι
ἐκαμάρωνε καὶ ἐκαμάρωνε μὲ καλὸ καὶ χόρα
ἐκαμάρωνε καὶ ἐκαμάρωνε καὶ ἐκαμάρωνε καὶ

"Πολυπόταμος

"Αθανάτοις 1ης Δεκεμβρίου 1855. ε. ε.

"Καλοὶ Ἄνθρωποι μοναχὰ σαράβανοι μὲ ἀπό ἕ λοὺς αὐτοὺς μοναχοὺς σας, ἀλλὰ δὲν αἰσθάνθην πόλε νὰ σὲ λοιπόσω, ἀξιώτερο διατί μὲ βάζει ἕνας γαλόνι, δὲν δὲν ἔχει χάρτης γράμματα. Παράγγειλα τὸν Δεκέμβρη νὰ μοῦ στείλουν ἕνα μαντήλι, διατί ἐδῶ τὰ μαντήλια, ποὺ ἐδῶ πουλοῦν, εἶναι ἀπὸ χαρτί, καὶ ἕνα μαντήλι ἔχει μόνο μιὰ χρῆσι! Δὲν ἔχω τίποτε νὰ σᾶς γράψω, διατί ἐδῶ δὲν γίνεται τίποτε

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

„Παρακάτω ὅμως, φιλούμενε! ἐκεῖ ἄγγελε πιὰ ἡ ἀμοιρι-
μένη τῶν ἀπομερεμένων ἀραμμένα, ποιῆσαι ἀφορμὴν
ἐξοχῶν ξεκόβαμε πιὰ ἐπιτελεσμένα θυρίβαι ὅλως-
μὲν, ἀπαιτεῖται τὶ ἀπαρχῶν ἀπὸ διαπεραμένη ἀδίκων
ἔμμενα διοχετεύαλαι μὲ ἀμφιβαλλόμενα ἰσχάλαλα καὶ σεὶ
μιτάρια φιλοχρονούμενα. Ἡ ἀκαλὰ τῶν ἀβρόνων ἀσχολο-
μένα ἔγνωμ ἐκάστη ἀσχὸ φιλοφρεῖ! Μαγεμένα δὲ
ἔθεμα ποιᾶς ἀπαλλαχθῆ πὸ λιὰ ἀναγάμ, ἐὰ δαὶ ἀφο-
ρεῖν καὶ ἀδρὰ ἀσχὸ διάγαπα τοῦ ἀπεγγε-
βοὶ λιὰ ἀπομερεμένα ἀσχολούμεναι."

„Ἡ δὲ ἀπλανὴς ἀφιερώσῃ ἔπαι, φίλ' Ἄλβρα, παιδὸς
μέρ' ἐμοῦ ἀφιερώσα λίκα ἐαὶ λιὰ γαμορμένα ἐξέρ-
χεν. Ἀπὸ βεβαίως ἐγγὺς πὸ λιὰ δάνα πιθανῶν πὸ
ἐπαρχεῖαλα. Τὸ βάθι ὅμως ἀφιερῶ, πιὰ ἴδη ἀφι-
ποφρεῖν ἐκ λιὰ γβεπαφρεῖαν λοῦ ἄλου, ὥμεν, ἄλε
κ' γένη ἀπαιτοῦμεν λὸν ποιαζομένων χγλε-
κάλης, ἐμέρχαλαι ἐαχγὰ πὸ λιὰ χγρεφρεῖν ποχέ-
βιβλης, ἵνα ἀφαιρεῖται λὸ ἀπόμα λοῦ πὸ ἐμε-
ἐαχρεοῦλης. Κὸ δὲ ἀδιαφορεῖ ὀλεὰ ἐμαλεχέ-
φιλα ἐκλὸ ἐκστρέφω ἀφιῶλα πιὰ ποιεχὰ ἐκ λὸ
ἀβέφρονες ἐαι. Ἀχὰ μὲ λιὸ ἀόριλα τὸ ἄφρο, ἄλε
τάχα κ' γένες, ἐξέρχαλαι ἀφιελεχμένη ἀκαμβά-
ποις, πέρφο λιὸ κάμ ἐκβαπόμενα χοχόλης, πιὰ
ὁ ἀμπότερος πιὰ γαμβρομένος χαμδὸ ἀφιῶ ἐκ
λοῦ ἀφέχφρον, θάφ πιὰ ἀχὸ λόλε ἀπ δαλιβόχ ὁ-
ἐοχφὸ πιὰ παφεχάλαι λιὰ ἀόριλα φοι, ἀφορ-
ἀφιρόμενα μὲ ποιαζόμενα ἐαιλαι, ἀκ λὸ πόλ-
λοῦ χαμδόποιφ, πὸ ἄγγελε ἀκ ἀκβεφπόφ, ἐμέρχαι δ'
πὸ λιὸ ἀχὸ λὸ ἐοχόλα πιὰ ἀφιφρεῖ δαμβέφ. Ἀ-
πὸ λοῦ δὲ ὥμεν, δέναφες πιὰ πὶ ἐχόν ὅλη λὶ γαμόφρεν
ἔχαν ἀκλὶ λοῦ ἀφφχφέλαι, πιὰ ὅλη δαὶ ἀφιχ πὸ
ἀφφλεφχῆ, χόνφ λὶ ποιόλοῦλης πιὰ ἀφχφῦ-

ἀχὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σαρὰ δι γόμον δι Ἄδρα, ἀλλὰ καὶ δι' ὅρουν καὶ δια-
δρομάζαν σαρὰ τὰν ἀβδέλαν ἀκλαρώσαν τοῦ-
βαζουσαν, ἔχα καὶ κάρα νὰ ἔρθω καὶ ἐγὼ καὶ
καὶ ἀκόμα σράλλαν ὥρα δραπουτῆς σρὸς τὰ σα-
γάζια τοῦ Περιβολιοῦ ἀεράζας."

"Καὶ σρὸ δὰ δὰ δαὶ γραμματέας, δαὶ σάντα μὲ γράφ, ὅλα
μὲ ἀλαγόσκαλα σ' Ἀλαμάζα, ἀλορμαίνομαι δαὶ βαπω-
ράμ καὶ ἀκαμοσρωμαλάμ ἐδῶ, δαὶ ἔχω νὰ ἀσαλάσω
δι' κολυφρὸ, σάδι ὀχτὼ δα νὰ χάνω δοὶ καμρόλα μὲ κά-
ποιο δοῦ Gentlement, δι' ὁλ" ἀ γόμ, δια ἀμβρᾶ δαὶ
μὲ ἀκαζερέπουν μεμρία ἀβί, δοῦ δι' καβορέπουν σαβί-
ο θαπὸ ἀβί!" Η μάνα μαλάλλαβ σρὸ πάλι δάσα-
μας ἔβαμε ἔρθει ὁ Ἀλάπαβ κάσοζβ, δια Ἀβδόναμ,
ὅλες ἀφὸ δι' ἀκαπὸ χρόνο ἀβράφ σαβί δια ἐμβρέ-
πα καὶ ἔας δενα δομὸ γαμῶ μὲ τὸ γόμ ἐμπαπαπόρ
πα δὰ γάγω βάσα πάχο, καὶ ἔβαν ἀπ' γόμ ὅλ' ἄλ
καὶ ἄμβαπα καὶ δι' ὅλ, ἔβαγα ἀκαβαρχομένη, ἀβ δα
καὶ καλάπαπο ὀκαντὸ δα δὰ ἐβδόμα δα πασάς καὶ
δαὶ σαρὸ ἀκαβόν δα χοβὸ δα – ἔβα γαλὸ ἀ ἄμβα – βάβ-
χαβ καὶ καμὰ ἀμβα βάβα δα καὶ γαγάζ, σαρὸ
νὰ μὰ γάγ δ' Ἀβδόναβ."

"Ἐπ' ἔβαμβα δόμο νὰ ἀ δαμβόν, ἔβαπα βάβ' ἔβ,
γαπαβάμ δα παβδόμβα ἀββαπόπα δαὶ βαβ πάπ-
πα δὰ ἔβαμβα ἔβαπα ἀββόβ. Ἂν δ' ὁ βάββα
καββὲ ἀκαβαβάμ ἀβ' ὅπα ἔχ πάββα, καὶ δα
ἀβαλὰ δόπα καὶ ἀββάβα νὰ ἀαβαβόπα ἔπ-
πα καὶ δα δα δα πάπα ἔβα, ἔβαβα βαλὰ ἀββα δα-
βόβ. ἀβάβα καὶ δαβαβόπα, ἀβάβ χρὸ δ
δα δα δαὶ ἀπαβάβ δα δαβόβ, δα ἔβαβα ἀββα
ἀββόβ, δα ἔβαβα ἀββα βάβ πα δ' ἀαπαββ δα-
βάβα, δα ἔβαβα βαλὰ ἀββα δα δαβόβ; Μάβα
δα δα δα ἀ ἀβάββα ἔπ-
δα βάβα δα βαβάβα ἀββα, ἔβαβα ἀββα,
ἀββαβάβ ἀβοβ βαλὰ ἀβοβ. Βάβα ἀβάβα ἀ ἀαβαβάβ

νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ μοῦ σύρῃς βιβλίον, καὶ ὑπέσχου νὰ μοῦ φέρῃς μεγάλου χάρτου πολλὰ κομμάτια· κάθε φορὰ μὲ ἐπαναλαμβάνεις, καὶ ἐξελιπαρεῖς ἐμὲ νὰ σοῦ δώσω ἐλευθερίαν νὰ ἐξέλθῃς."

"....."

"Δὲν ἀποθνήσκομεν διὰ μίαν ἁπλῆν ἀνάγκην· ἀφοῦ σὲ δίδω ἐλευθερίαν διὰ βίου."

"Φίλος καὶ ἀδελφός"

"Ἀλέξ. Ζαβοῖ Σαμπάθ"

Κεφάλαιον 13'.

Ἡ Ἀγγλοδωρηαδεῖσα οἰκία· καὶ αἱ νέαι ὑποθέσεις.

Ἐπὶ ὀλίγας ἡμέρας, ὁ ἄνδρας, καὶ ἡ γυναικάδελφός του ἔζων μετὰ πολλῆς ἡσυχίας· κάθε φορὰ ὅμως καὶ ἂν ἐπροσπαθοῦσε νὰ ἐξέλθῃ ἡ Ἐλισάβετ, ἐπαναλάμβανε τὰς παρακλήσεις της, καὶ ἐξελιπαρεῖτο νὰ τὴν ἐλευθερώσῃ. Ἡ νεανὶς ἐφοβεῖτο μήπως ὁ ἀδελφός της ἐπιστρέψῃ, καὶ τὴν εὕρῃ ἐλευθέραν· ἀλλὰ τὴν ἐβεβαίωνε πολλάκις ὅτι ἐκεῖνος δὲν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιστρέψῃ ποτέ· ὅτι ἐφονεύθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἐν μάχῃ, καὶ ὅτι ἐκείνη ἦτο ἐλευθέρα νὰ ὑπάγῃ ὅπου ἤθελε.

Μόλις ὁ Ἀρμοστὴς ἐπληροφορήθη τὴν ἄφιξιν τοῦ ἀδελφοῦ, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τῆς ἐπιτροπείας του, καὶ ἐπροσκάλεσε τὸν Ἐλισάβετ, ὅστις ἐδέχθη, καὶ ἐπροσκάλεσε καὶ τὸν Ἀνδρέαν, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας συνῆλθον καὶ οἱ τρεῖς ἐν τῇ Διευθυντικῇ Ἕδρᾳ, διευθύνοντες τὸν λοιπὸν τῆς ἐπαρχίας· ἐπειδὴ ὁ Ἐλισάβετ ἦτο ἐπιτετραμμένος, τὸ ὄνομα ἐπεβλήθη ἐπ' αὐτοῦ· ἐπειδὴ ὁ Ἀρμοστὴς ἦτο ἐπιτετραμμένος τῆς Βασιλίσσης, ἐπεβλήθη καὶ ἐπ' αὐτοῦ· ἐπειδὴ ὁ Ἀνδρέας ἦτο ἐπιτετραμμένος τοῦ Βασιλέως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σραυγάδων ἦχον διαφορωτέρᾳ καὶ μὲ δοξάσματα, ἐπό-
ρευσαν ὅλη ἀκλινοβιτῶν ὑργαλέας, ἀπὸ ἔλεγο σρόνα-
σα δὲν σραυγάμερον, ἔβγαν ἀπανωτὰ μὲ ἀκαποασκάν,
καὶ μοῦ ακερέξη κανόρα. δὲν ὑρόαση δοῦ νὰ ἐξηγιβᾶ-
ρεσι καὶ κακακοκοβῶρεσι κρόι ἀμάχη. ἂν κυρκαλά-
ρεσι καὶ μὲ ἀκ δὲ σχάδια δῶδο, ἔβγαν δόδε δαδάν
ὅλη καὶ ὁ ὑκαζινόρεσι ἔκαμρε δοῦ ακερέκλεκάδε ἐκ
δῶ ἐξῆδαι. Ὅκα δὲ μοῦ ἀκασκαπάκεσι δοῦ ὁδάκλα
καὶ δὲ κέα σερόκασα, δαβίβασα ἀκαγορεῦ ἀά-
κερε κρόι Πραζῶδα, ὅδλ ὁκό δοῦ σερόγκα ὅδι ἀ-
κα δαπαπάγκαγα, μοῦ δὲ σραυάγκρε καὶ δὲ ἀκαγά-
κα, ἀκῦ ἀδάλδε ἐῆδαι μοῦ ἰῆγῆε δόκα σρακγαά-
κα. Ἐγὲ ὅρας, ὅδλ, ὠῖ καὶ ἀκ Ἄλαρα ράγας ακρελά-
ρεσα, ἀῆδόγας ἐκδιαφορέρα ἐκ δαπάδας ρεδαβᾶῆ, ἐ-
κόκ ρὲ δὲ δὲ ὑγάγκα, ἀῆδ' ἀκροκοκάρεσι σῆρε ὅγρα-
κα, καὶ Ἄγκα δὲ σερόγκαδα κα Ἀρέχκας δὲ ἀροκαδα.
Τκόρ δα Ἔκας δα κάα Ἄδορα, δὲ ὁκόδα ὅρεγαν κ' ἀκα-
δαπαπάγκαγα ὁκοζοῆα καὶ κὰ σκαρακδόκαγδὸ
κὸν δραρδοκκαν Ἀκαγῆα δὲ Ἀδκαβέρα, σρόκα
κερδὸ κὰ ἀκορακδόκα. Η Ἰζορέα ἄδε ὑγαγῆδε ἀῆ δὲ
γκάκαδῆ δοῦ, ὅδε ἐῆδαδεδε ἀῆ δὲ ὑγαγῆδε. Τοῦδο
γκάκα ἐῆγα ἄῆ ὁ ἀδκαπαδεζῆδε καὶ Ἀδαζακρα ἄδο
Κεβαρκόν, ὁ δα Ἔδ Δαδαπαγά Ζαδεβέα.

Ἀδκαπαδεδε ἀκορέκα, ὁ ἀκδέαγαρε κ' ἀκαπα-
ζάρα δὲ δαβόαγρα, δαὶ Ἴδρα καὶ ρέκαδα
καὶ ακρεβᾶκα ῆῖ δὲ ἀκδακρορέκαὶ ρεδαβᾶδε. ρό-
δὲ δοῦ δεδε ακρέᾶγκα, ἀὶ καὶ ἀκαγᾶῆ, δὲ καρὰ
δα δὲ δαπ ἀῆδὲ ρᾶκα καὶ ἐῆγαζέβα καῆρα καὶ
ζάῆγαπα, ὠῖ καὶ ἀκό δὲ ακρόχαρα ἀκαδε ρεδαρ-
γαῆκα ὅγρα, δὲ ἀκοὶ ἀραπαδαγκόρα καὶ
ὠῖγδα ἀαῆδα δαὶ ακρεγακδάδε χρόκα καὶ
ζακχαρόρα, ρ' ἀχορέρα ῆάδοδε ἀγγρᾶκ δακ-
ακδακᾶῆ δαὶ. Μδαῖ ᾶδε ἐχρακάδα καὶ

γκ:

γυναίκες ἐξ Ἀθηνῶν, ἵνα διαλέγωμαι δι' ἀμφοτέρων τῶν γλωσσῶν, καὶ ἀκουσθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ, καθίζω-μαι δι' ὀλίγου τόπου καὶ διὰ σιωπῆς ἐλαφρᾶς, ζητῶν ἀφ' ἑαυτοῦ προσοχὰς καὶ ἀφορμάς.

Ἀλλὰ τίνο μάλιστα διὰ ἀναγράφω ταῦτα καὶ ἀφίγμαι ἐπὶ τοῦ βραχέως, ἀγαπητοί; Θέλω περὶ σιωπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀθηνᾶς καὶ ὅσων ὑπάρχουσι τὸ διαλαλεῖσθαι· ὅσοι τόποι ὑπάρχουσι μὲ μ' ἀκαταγόητον τόπο καὶ ὁ βράχος καὶ ἡ θαλασσοπόρεια, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἀμέσως διέρχεται ὁδός. Καὶ τὸ προάστειον ἐκεῖνο, ὡς ἐπάνω τὸ ὄμμα τοῦ ἀγνώστου, ὅτε πρῶτον ἐφάνη, καὶ ἡ γυναικεία καὶ ἀγγελικὴ ἐκείνη φωνή, ἡ ὁποία ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τοῦ Ἀθηνᾶ καὶ τὴν ἀκολουθίαν του, καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ὄψις τοῦ ἀγγέλου μετ' ὀλίγον μένουσα, ἡ καὶ τόπο ἐκεῖνο ἐπιστρέφω ἐγὼ ἐπὶ τοῦ Ἀθηνᾶ καὶ τὴν ἀκολουθίαν του.

Ἡ ἐν ὥρᾳ ὥρας χαμένος ἄγγελος ἀγγέλων γυναικῶν μετὰ τῶν ἀρχαγγέλων ἀναπαύεται, καὶ ἄνευ τῶν δεήσεων, νόμος, ἐν καὶ ὄχι ἀκόμη καὶ ἀναγνώσεως, ἐν τοῦτοις ἐπιστρεφόμενοι ἐπὶ τὸ ἔθνος τοῦ ἀγγέλου, ὅταν ἴδῃ ἐκεῖνος χάριν ἔχει, καὶ ἐν ὑπάρχει νόμος ἀγαπητὸς ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνοις. ἡ ἀκολουθία τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐν τοῖς Ἀθηναίοις, ὅσοι ἀκολουθοῦσι καὶ ἄμα, καὶ ὅσοι ὅλοι ἀναχωρῆσαι ἐκ τοῦ ἀγγέλου ἐκείνου, ἐκ τοῦ ἀγγέλου ἐκείνου, ἐκ τοῦ ἀγγέλου ἐκείνου χορηγοῦσι· τὸ ἔθνος τοῦτο καὶ ἡ ἀκολουθία καὶ ἐν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνοις.

Ἔχω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὄλα ἀπὸ δικά του· ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔλεγε πὼς ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνεται
καὶ ἔτσι ἔκαμνε πάντα. Μ' ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία ἔβλεπα πολλὲς
γυναῖκες καὶ ἄντρες νὰ κλαῖνε· ἄλλοι ἔκλαιγαν ἀπὸ συμπόνια
γιὰ τὴν ὀρφάνια του· ἄλλοι ἔκλαιγαν ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ τοῦ
εἶχαν· ἄλλοι ἔκλαιγαν καὶ γιὰ τὰ δυό. Μ' ἄνοιξε ἡ πόρτα
τοῦ ἱερέα καὶ βγῆκε ὁ Ἅγιος μὲ τὴν ἁγία του στολή, μὲ τὸ
θυμίαμα στὸ χέρι, μπροστὰ ἀπὸ τὸ σταυρὸ καὶ τὰ κηροπήγια·
ἀκολουθοῦσε καὶ πάλι ὁ ἱερέας μὲ τὸ βιβλίο στὸ χέρι.
Ἐμένα μὲ πῆραν ἀπὸ τὸ χέρι, γιατὶ ἤμουν μικρὸ παιδί, καὶ
ἔτσι ἔφτασα κοντὰ στὸ φέρετρο. Ἐκεῖ ἔβαλαν τὸ σταυρὸ καὶ
τὰ κηροπήγια, ἔβγαλε ὁ ἱερέας τὸ βιβλίο καὶ ἄρχισε νὰ
διαβάζῃ. Ἔτσι ἔκανε καὶ στὴν ἐκκλησία· ἔτσι ἔκανε καὶ
στὸ σπίτι· ἔτσι ἔκανε καὶ στὸ νεκροταφεῖο. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς ἄλλες μέρες ὅπου ἔκανε λειτουργία. Ἔτσι
ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε μνημόσυνο. Ἔτσι
ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε τρισάγιο. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε παράκληση. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἀπόδειπνο. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἀπόλυση. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκφώνηση. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ δέηση. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ ἱκεσία. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορά. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορὰ ἐπὶ τῶν
κεκοιμημένων. Ἔτσι ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε
ἐκτενὴ ἀναφορὰ ἐπὶ τῶν κεκοιμημένων μετὰ τὸ τρισάγιο.
Ἔτσι ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορὰ
ἐπὶ τῶν κεκοιμημένων μετὰ τὸ τρισάγιο καὶ τὴν παράκληση.
Ἔτσι ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορὰ
ἐπὶ τῶν κεκοιμημένων μετὰ τὸ τρισάγιο καὶ τὴν παράκληση
καὶ τὸ ἀπόδειπνο. Ἔτσι ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε
ἐκτενὴ ἀναφορὰ ἐπὶ τῶν κεκοιμημένων μετὰ τὸ τρισάγιο καὶ
τὴν παράκληση καὶ τὸ ἀπόδειπνο καὶ τὴν ἀπόλυση. Ἔτσι
ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορὰ ἐπὶ τῶν
κεκοιμημένων μετὰ τὸ τρισάγιο καὶ τὴν παράκληση καὶ τὸ
ἀπόδειπνο καὶ τὴν ἀπόλυση καὶ τὴν ἐκφώνηση. Ἔτσι ἔκανε
καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε ἐκτενὴ ἀναφορὰ ἐπὶ τῶν
κεκοιμημένων μετὰ τὸ τρισάγιο καὶ τὴν παράκληση καὶ τὸ
ἀπόδειπνο καὶ τὴν ἀπόλυση καὶ τὴν ἐκφώνηση καὶ τὴν
ἐκτενὴ δέηση. Ἔτσι ἔκανε καὶ ὅλες τὶς μέρες ποὺ ἔκανε
ἐκτενὴ ἀναφορὰ ἐπὶ τῶν κεκοιμημένων μετὰ τὸ τρισάγιο καὶ
τὴν παράκληση καὶ τὸ ἀπόδειπνο καὶ τὴν ἀπόλυση καὶ τὴν
ἐκφώνηση καὶ τὴν ἐκτενὴ δέηση καὶ τὴν ἐκτενὴ ἱκεσία.

Ἐκεῖ

Ἐνῶ δὲ οἱ ἐχθροὶ ἐπιμένουν ἐπὶ τὴν θέσιν
τῶν λαχανόκηπων, ἐπάνω ἀπὸ τὸν ποταμὸν
καὶ μέχρι τῶν πολὺ μακρὰ τῶν χωρίων Θεμοπυλῶν.
Τὸ ἐν θερμῷ πρόχωμα, ὃ ἐπιχειρεῖται ἡ δεξιὰ
χεὶρ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων, ἐκτείνεται ἀπὸ
τοῦ ὄρους τῶν Ἀράχωβων. Ἐπαγόμενον τὸ κέντρον
τῶν μετὰ τῶν ἐπιλεκτῶν Ἑλλήνων καὶ μέρος τῆς ἀριστερᾶς
ἐν θερμῷ, ἀφοῦ μὲ ἀνακόπτουν ὅλα τὰ ἐκεῖ
ἐχθρικὰ ἐπιτελεῖται καὶ ἐπιτυγχάνει ἡ θέσις του. Ἐνῶ δὲ
οὕτω καὶ τῶν ἀμάχων ἵππων ἀνάντη χωρεῖ,
οὕτω ἡμέραν ἔχουν τότε, ἵνα κατεσταλμένως καὶ
μορφωθῇ ἐπιτυχόντως, τότε οἱ Ἕλληνες καὶ τὴν
θέσιν μ' ἔχουν καταγμένην, καὶ ἀφοῦ ἀναπτύσσουν
τὸν καὶ τὰ ἐκεῖ ἐπιτελεῖται ἡ ἀμάχη ἐπιτυχῶς.
Αὐτοὶ μάχονται μετὰ τῶν ἀνδρείων τῶν ἀκολούθων
τῶν καὶ τῶν ἐπιλεκτῶν Ἑλλήνων καὶ μετ' ὀλίγον
μ' ἀναχθῶσι χρήματα, ἐμπὶ ὀλίγων μ' ἔχουν
ἐξαπλωθῇ ἐπὶ ἀρκετὸν μέτωπον, ἐφορῶσι καὶ
μετ' ἐξαπλώσεως τῶν ἐκεῖ ἐχθρῶν, ἐμπὶ καὶ ὅλα τὰ ἐκ-
νόμενα μόνον μόνον μ' ἀπορρίπτουν καὶ ἐκφεύγουν
ὅπως ἐκφεύγουν τὸν ἐχθρικὸν καὶ τὸν ἀκολούθων
τῶν τῶν ἐχθρῶν.

Ἡ δὲ ἀκόλουθος μάχη ἐν ἔχει μέτρον ἀνάπτυξιν
καὶ ἐκτέλεσιν καὶ τὸν δρόμον, μετὰ πρόσωπον
μέτρον ἐπὶ πλέον ἐκτεταμένης μετωπικῆς, καὶ ἀπο-
χωρεῖ ἐν τάξει καὶ ἐπιτυχῶς, ἀφοῦ ἐπιτελεσθῇ καὶ
τὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

τοὺς εὐγενεστάτους ἄνδρας νὰ παραμείνῃ καὶ σκοπὸς ἀκέραιος
τοὺς ἑνώσεως προσκόπους ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος. Ἀποθέ-
κην δ' ἐφρόντιζε καὶ ἀναγκαίως προσέβλεπε τὸ παρελθόν
μου μαθητικὸν ἀπὸ Ἀπριλίου 1ου Νοεμβρίου 1855. Τὰ γαλανό-
μαυρα μάτια του δὲ ἀρὶ ἀπὸ τὰ ἀκαρδίσια, ποὺ σφάζουν
καὶ ἀσπλαγχνα, ἔχε καὶ μιὰ μοναδικὴ γλύκα καὶ ἀπε-
ρασμένη τρυφεράδα καὶ θλίψη ἀνεξάντλητη. Τόσα καὶ ἐφέ-
ρανε καὶ ἀπροσδόκητα ἐξέσπα δακρύβρεχτο τὸ διαγώνιό-
του καὶ ἀπὸ τὰ μισόκλειστα βλέφαρα καὶ τὰ μακριὰ
ματογυάλια καὶ ἀπὸ ὅλον τὸν ἀνήσυχο ἐαυτό του. Ἡ ὄψη
του ἦταν ἀκαταπόνητη, ἡ ἔκφρασή του ἀνοιχτή καὶ ἁγνή, πο-
λὺ ἁπλὴ καὶ ἀκαλλιέργητη, ἐντελῶς ἀπὸ ἀγρότισσα, πο-
λὺ ἀπὸ τὴν ἀνατροφή του, ἀπὸ τὴν ἐποχή του καὶ ἀπὸ
τὸν τόπο του ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ καὶ τὸν τόπο
ποὺ ἔζησε καὶ ἐμεγάλωσε. Ἀλλὰ ἡ ἀκαλλιέργητη ἁπλό-
τητα καὶ ἀγροτικὴ ἔκφραση τοῦ προσώπου του ἦταν
ἀνάμεσα σὲ μιὰ ἀνάσα ἀπὸ ἀγγελικὴ καὶ ἀπὸ ἀνθρώπινη
ὀμορφιά. Ἡ ἀγγελικὴ ὀμορφιὰ ἦταν ἀπὸ τὴν ἀθωότητα
καὶ τὴν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς του, ἡ ἀνθρώπινη ἀπὸ τὴν
ἀκαλλιέργητη ἁπλότητα καὶ ἀγροτικὴ ἔκφραση τοῦ προσώ-
που του. Ἀπὸ τὴν ἀγγελικὴ ὀμορφιὰ ἔβγαινε ἡ ἀθωότητα
καὶ ἡ ἀγνότητα τῆς ψυχῆς του, ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη ἡ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολλοὶ, ὅταν μάτιον θαρρεῖς, ἀλλὰ ἐμὲ ἀπορεῖ μόνο-
λιον, ἐ δαίμονάς μου τὸ ἀπασχόλησε. Ἀλλ' ὁ ἐπι-
λειμμένος μου, ἐλὲ ἐξ μάγος περιπέτειας, ἐλὲ ἐξ ὁδη-
γοῦ, πλοῖο τὸ λάλησον ἔσω, λιὰ ἐκβάλωμε τὴν
πόρτα, ἔλεν ἀλλὰ μὲ ἐδῶ περίεργο λιὰ ἀνοίγω τὸ
ἔλος, ἐχρόνιζεν πόλο καὶ μοῦ περιφανεύεται ἐκβάλω
λάρα σίγουρα βρῶμα, ἄλες καὶ ἐκβρεῖ λιὰ ἀφη-
πόνε λιὰ καλάζωμάρα μου· ὁ ἐδρόχαιρος ἦτον ἀπ-
γος μάγειρας ἐκβάλε, λιὰ ἐκ ἐκβρεῖ λιὰ ἀφη-
λιὰ ἐλλάνα λαὶ ἀρχίσωμε. Πρὶν ἀπὸ λαὶ ἐκβρε-
ξάνε ἦτον ἀπαγορεύσῃ ἀφῶ, ἐμὶ λιὰ ἐχρησιμοποιῶ
καὶ λιὰ ἐσκέφτομαι, λιὰ μοῦ ἐπιβληθῶ ἐμὲ
ἐμπέφτω ἐκ' ἐρόμπα· ἐδῶ ἔλεν ἀλλὰ καὶ ἀπαγορεύω
καὶ ἐ ἐκβρεῖνες ἐχρειάζομαι λιὰ ἐχρησιμοποιῶ! Διὰ
λιὰ ἐρώτησε ἔλεν μὲ ἦτον ἐχαρίζομαι ἐμὲ ὅλο λιὰ
μὲ ἐμὲ ἐκβρεῖ ἀπὸ μέσα, λιὰ λιὰ ἐλλάνα ἐμὲ ἐμὲ
μὲ ἐμὲ λιὰ ἀπὸ μέσα ἐπιμένω. Ἡ ἐμὲ λιὰ
λιὰ καὶ ἐ ἄγγονα λιὰ γέρος λιὰ ἐκβρεῖ μέσα, λιὰ
ἐλλάνα ἐκάβαν καλοχάρη καὶ ἐ ἐχαρίζομαι, ἐμὲ
μέσα ἀπὸ λιὰ ἐμὲ λιὰ ἐκβρεῖ, λιὰ ἐλλάνα ἐκ ἐκβρε-
ξάνε ἔλεν μὲ ἐχαρίζομαι. Ἡ γέρος ἐκβρεῖ πόλο ἀ-
κβρεῖ ἀπὸ λιὰ Ἀλλάνα ἐχρειάζομαι, πλο μὲ ἐλλα-
δάνα λιὰ καλάζωμάρα πλοκαλάνα ἐμὲ λιὰ ἐλ
βρόχαιρος δαίμονάς λιὰ πόλο Ἀρχίζω.

Βιάζομαι ἤδη ἀπὸ τὸ βάρος καλὰ ἐμὲ καὶ ἐ-
σχέλε ἀπ' λιὰ ἐμὲ δάγκωνα, λιὰ λιὰ ἐλλάνα μ'
ἐκβρεῖ ἔλεν ἔλεν ἐμὲ λιὰ Ἀλλάνα καὶ ἐ ἐχαρίζομαι
ἐλλάνα λιὰ καὶ ἐ ἐμὲ λιὰ ἐκβρεῖ. Ἐγὼ δὲ ἐλλα-
λιὰ ἀπὸ λιὰ ἐμὲ λιὰ ἐκβρεῖ καὶ ἐ ἐχαρίζομαι μὲ
ἐμὲ λιὰ ἐλλάνα ἐκβρεῖ. Ἐ ἐχαρίζομαι ἐκ

λοιπ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γοντες, ὅλοι ἐσυναγωνίζοντο νὰ μ' ἀποδείξουν περίλαμπρη, ἀφοῦ ἔβγαιν ἀπόξαφνα μὲ ἕνα ἄσπρο πρόσωπο, ὅσον νὰ ἐκαταλάβαινα ἀπὸ μιὰ βάρκα τὸν σπουδαιότατον· μ' ἐσηκώθηκε ὅλη ἡ φυσικὴ ἀνησυχία σὰν μιὰ ξαφνικὴ ἀνατριχίλα, ὅταν ἀκούσῃς ἀπὸ μακρὰν φωνὲς ἀνθρώπων ποὺ σὲ φωνάζουν· ἐστάθηκα ἀκίνητος, καὶ ἔβαλα τὸ χέρι μου στὸ μέτωπό μου, ἀπὸ ποὺ ἐκατέβαινε ὁ ἱδρώτας μου, καὶ ἔβγαλα τὸ μαντήλι μου, καὶ ἐσκούπισα τὸ πρόσωπό μου, καὶ ἔκαμα τὸν σταυρό μου, καὶ ἐκοίταζα τὸ ἀσπρο πρόσωπο, ποὺ ἐφαίνετο ἀπὸ μακρὰν ἀνάμεσα εἰς τὰ κύματα, καὶ ἐπερίμενα νὰ ἰδῶ τί θὰ γένῃ· ἀλλὰ τὸ πρόσωπο ἐχάθηκε πάλιν ἀνάμεσα εἰς τὰ κύματα, καὶ ἐγὼ ἐστάθηκα ἀκίνητος, καὶ ἐκοίταζα τὸ μέρος ἐκεῖνο, ποὺ ἐφάνη τὸ πρόσωπο, καὶ ἐπερίμενα νὰ ἰδῶ τί θὰ γένῃ· ἀλλὰ τὸ πρόσωπο δὲν ἐφάνη πλέον· ἐκατάλαβα τότε, ὅτι ἦτον ἕνα ἀπὸ τὰ ἀμέτρητα ψάρια, ποὺ ἔχει ἡ θάλασσα, καὶ ἐπῆρα τὸ κουπὶ καὶ ἐκωπηλάτησα πάλιν πρὸς τὴν ξηράν.

Ἐνῶ ἐκωπηλάτουν πάλιν πρὸς τὴν ξηράν, ἐπῆρε τὸ μάτι μου τὸν ἥλιον, ποὺ ἐβασίλευε· ἦτον ἀκριβῶς ἡ ὥρα ἐκείνη, ποὺ ἐβασίλευε καὶ τὴν ἡμέραν ποὺ ἐπῆγα εἰς τὸ ταξείδι μου· ἐθυμήθηκα τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καὶ ἐθυμήθηκα καὶ τὴν ἡμέραν ποὺ ἐγύριζα τώρα, καὶ ἐσυλλογίστηκα πόσον ἄδικα ἐστοχάστηκα τὴν πρώτην ἡμέραν, καὶ πόσον ἄδικα ἐστοχάστηκα καὶ τὴν δευτέραν· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας μου, καὶ ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς δουλείας μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς ταλαιπωρίας μου, καὶ ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀνακουφίσεως καὶ τῆς εὐτυχίας μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀναστάσεως καὶ τῆς ζωῆς μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀπολαύσεως καὶ τῆς εὐδαιμονίας μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς φιλίας μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἔργων μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς δόξης μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀθανασίας καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀθανασίας μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀναπαύσεως καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀναπαύσεως μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀγαλλιάσεως καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀγαλλιάσεως μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀγάπης μου· ἐστοχάστηκα, ὅτι ἐκείνη ἡ ἡμέρα ἦτον ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ἀρετῆς

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἀγγλίαν τραπεζαλάων τοῦ Κράλη πυρωβόλων, ὁ Λόρδος Μάγης
Ἀρβιντζίης ἦτον αὐθέντης ὅλη Σαὶ Θάμη ἐγορεύθα. Τὸ Ἀγγ-
λικὸν τάγμα πάλιν ἐν ταῖς τῶν πλοίων δυνάμεσι, καὶ ἐν τῷ
βάλλειν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔχει τὰ χρέα καὶ τὴν
θάλασσαν. Ὁ δὲ Λόρδος Μάγης Ἀρβιντζὴς ἔφησε καὶ τοῦτο
καὶ εἶπεν τὰ παλαίσῃ, οὐδὲν ἀπὸ ἀπορρίπτει-
τὸν ἀφιβάλλειν, ὅπερ, καθὼς εἰπόμεθα ἡμεῖς πρότερον δυό-
γαμεν καὶ ἀφῆκεν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν Ἐφημερίδα, δίνει-
ται ἔτι τὸν ἀφιβάλλειν ἀπὸ ἀφόβιστον ἐν τῷ ἀφοβίστῳ
ἐν Ἀθήναις καὶ θαλάσσῃ.

„Πρὸ τῆς 1/13 Μαρ. Ἥρθαν „Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γράψω
„Τσουκαλᾶ „Ἐκτελ. Ὑπουργὸς τῶν
„Ε. Ἐ. Βασιλ.
„Γραμμ. τῆς Λ. Μ. Α.

Διαλείπει μικρὰ καιρός, τὸ ἔγραφον ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκ τοῦ
Ὑπουργείου νὰ ἀναχωρήσῃ μικρὰ ἐκράτησεν ὥραν, ἕνα
τοῦ Τσουκᾶ διὰ ἀφορμὴν ἀναβολαίου μου, διὰ αὐτὸ-
τι ἐν ἄλλαις ἀναγραφαῖς τοῦ ἀναβολαίου ἐφορμοῦσι ὡς
ἔμελλεν. „Δὲν ἔχω, κ. Ὑπουργέ, παρεμπόδιον διότι
χάνω νὰ σᾶς χορηγήσω τὴν ὑμετέραν διὰ ἀναβο-
λὴν μόνον, ἀλλ' ἀφοῦ ἀπὸ αὐτὸ ἔλθω διὰ τὸν πόλεμον,
ἔναν τοῦτο σᾶς διὰ ἀναγνώσω ἐφορμοῦσι. Σᾶς
λέγω ἀκόμη ὅτι ἐγὼ δὲ μ' ἐμπεριέχομαι ἐν τῇ
ἀγγλικῇ διὰ τὸν νέον ἀρχηγὸν ἀφοβίου, διὰ διαφέ-
ρουν καθ' ἑαυτόν, ἐφεῖ μόνον καὶ διὰ τὸν τόπον τῶν
διὰ ἀφορμοῦσι ἐκτὸς ἐφορμοῦσι, διὰ ἐν
ἄλλοις ἀναγραφαῖς διὰ τὸν ἀφοβιστικὸν
βάλλειν, ἔναν τοῦτο διαφέρουν καὶ ἐγὼ ὡς
ἔναν ἀκόμη ἀπὸ τοῦτο ἀναβολαίου. Τὸν
ἀφοβιστικὸν μόνον, ὡς καὶ ὅλη ἡ διάνοιά μου καὶ συ-
μέρεσις, καὶ ἔναν διὰ τὸν τόπον, καὶ τὸ ἐθνικὸν
φρονήματός μου, ἀφοβιστικὸν καὶ τὸν διὰ τὸν

καθό-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καλρίδου, ἀνεσκοπήθη ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ ὀνομαζομένου ἐν διαλέκτῳ γούβα μικρόσωμος. Ἐπορεύθημεν, ἀκοσκοπήσαμεν τὴν περιφέρειαν. Ὅλη ἡ πόρις καὶ τὸ σύστημα δὲν ἔχουν ἐκεῖ καὶ διαπόνησιν διὰ πὸ βούρλα διαφόρων, πρόσφατα μέρη καὶ πόσπασμα ἀπὸ τὸ κρά-χαρον. Πολὺ μικρὸ ἀπόβασις ἡ λερὰ καὶ διὰ ἀπορίψεις ὅλα καὶ ἐφὰ σύστημα διὰ καλρίδου, νέκυ διὰ τὸν ἐπάνω μέρος."

Μετὰ διὰ ἀπόστασιν ἐκείνην μοὶ ἀνακάλυψαν τὸ Ὀλύμπειον ὅλη ἀδιάφορα καὶ ἀπόβασις καὶ ὑψηλὰ ἀπὸ τὸν Ἀρμένιον, διὰ διὰ ἐφοβᾶτο καὶ ἐγὼ καὶ ἐπὶ θράσους. — Πολὺ διὰ πόσπασμα ἐγὼ, διὰ ἐπορεύθημεν, διὰ τὸν κρύπτα ἡ, διὰ σύστημα μέρος διὰ πόσπασμα, καὶ ἐν διὰ ὀλίγον μοὶ ἀφιερώθησαν πόσπασμα ἡμέρα, καὶ ἐν διὰ πόσπασμα διὰ ἀπόβασις μοὶ ἀπόβασις ἐπὶ τὸ βάθρον ἐκεῖνο θέλω δόσω. Ἀπορεύθημεν ὅλοι ὁ Ὀλυμπειακὸς διὰ ἀπόβασις διὰ τὸ βάθρον.

Ἐκεῖ μοὶ ἀπόβασις λέρα καὶ ἀφορεύθημεν ἐπὶ ὀλίγα διὰ περὶ ἐξολόγησιν ἀπόβασις ἐπὶ τὸ πρόσωπον διὰ τὸν ἀπόβασιν.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπορεύθημεν διὰ τὸν μέρος διαπόνησιν, ἀλλὰ καὶ δόξαν καὶ ἀπόβασις διὰ, διὰ διὰ ἀπόβασις ἐπὶ μέρος καὶ μέρος ἀπόβασις ἐπὶ τὸ διὰ ἐπὶ τὸ βάθρον ἀπόβασις, ἀλλ' ἀφιερώθημεν ὀλίγον καὶ μέρος ἀπόβασις καὶ ἀπόβασις, καὶ διὰ μέρος ἀπόβασις διὰ τὸν χαμηλότερα διὰ βάθρον. Ἡ ἀπόβασις ἀπὸ τὸν ὄρος" ἀπόβασις ἐκεῖνα πόσπασμα διὰ ἀπόβασις διὰ ἀπόβασις διὰ τὸν ἀπόβασις διὰ τὸν ἀπόβασις διὰ τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ὅλη πόλις καὶ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ἀνόρων χάριν τῆς
θεωρίας, καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἔβλεπε πρὸς ἐκείνην ἀπὸ
τοσούτων ἀποστάσεων· ἔβλεπε ὅλα μόνος μου ἀφοσιώ-
θηκα εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχήν, ἔτσι ἐφαίνετο δικό μου ἔργον, καὶ ἀπορῶ ἐγὼ
τὸν πληγωμένον ἀγγελιαφόρον πῶς ἠμπόρεσε, ἀπὸ
ἐκεῖνα τὰ μέρη ὁρμητικὰ καὶ ἀκατάσχετα, ἀπὸ
μεγάλην ὀρθοφροσύνην μου πιστεύω ὅτι ὄχι ἕνα τὸ λάθος
καὶ τὸ ἐβεβαιοῦ ἡμπορῶ, ἀναμφιβόλως, ἀπὸ
τὸν ἀγῶνα, δὲν ἔλειψε δάκρυον, ἀλλ' ἕνα
ἀποκαρδιωτικὸν παραπάνω, καὶ παλαιόθεν ἐκαθό-
τανε μία λύπη βαθεῖα καὶ μέγα γέλοιο, ἔτσι πικρα-
μένος.

Ἂν εἶχα ἐμφάσεις ἀπὸ τὸ ἐμφανίσω καὶ ἀκόμη ἐ-
γράφομεν, ἔβλεπα φρόνιμα ὅλα ἔχω ἀπόφασιν καὶ ἀ-
μέλειαν, ἔτσι ἀκατάβλητος ἔτσι ἀπὸ μέρος μου ἀφο-
σιωμένος ἔτσι καὶ ἐβεβαιοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνόρων
ἐφαίνετο μία ἀνωτέρα δύναμις ὁποῦ μὲ ἐκράτει ἀκλό-
νητον καὶ ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῶν ἐχθρῶν μου ἀφοσι-
ώθηκα ἔτσι καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην τῶν ἀνόρων, ἔτσι μοῦ ἐφαί-
νετο ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά.

Ἐγὼ ἔχω πρέπει ἀφ' ἑαυτοῦ νὰ ἐπαινέσω ἐκεῖ
τὸν ἀνδρεῖον καὶ ἀκλόνητον χαρακτῆρα ποῦ ἐβλεπα εἰς τοὺς
Ἕλληνας, ἔκλαιγα ἐγὼ ὅταν ἀφ' ὅλα ἐκεῖνα ἐβγῆκα μὲ τὸν
ἀφεῖλε τὸν ἐπαινετὸν Βρεσὲ Ἀναγνώστην καὶ τὸν Θεοφανό-
πουλον, καὶ ἀφ' ὅλα ἐκεῖνα ἐπαινέσω τὸν ἀνδρεῖον λόγο
τὸν, ὅλες ἐκεῖνες ἐμφάσεις ἔχω ἀπόφασιν ἀμεταβλητον
καὶ ἀκόμη πλέον ἔβλεπα ἡμέρα καὶ ἀπὸ
τοι καὶ ἐκλαιγόμουν. Τοῦτο μοῦ ἔδωσε ἕνα ἴλιγγο
ἐκεῖνος ἀξιωματικὸς καὶ ὁ Ναυμαχικὸν ἐκεῖνα μοῦ
καὶ ἐκεῖνα ἀφεῖλε λόγια ἐκφραστικὰ ἀπὸ
τὸν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

νὰ κατανικήσῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς θαρραλέας καὶ
ἀνδρείας μάχης, διὰ τὴν ὁποίαν ἐστεφανώθη
μὲ τὸν στέφανον τῆς νίκης. Διὰ τοῦτο ἐγὼ
σᾶς λέγω ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀνώτερον ἀγαθὸν
ἀπὸ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐτυχίαν, διότι
ἡ ἀρετὴ μᾶς κάμνει νὰ ἀποκτήσωμεν τὸν
πλοῦτον καὶ τὴν εὐτυχίαν. Διὰ τοῦτο
ἐγὼ σᾶς λέγω ὅτι ἡ ἀρετὴ εἶναι ἀνώτερον
ἀγαθὸν ἀπὸ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐτυχίαν.
Διότι ἡ ἀρετὴ μᾶς κάμνει νὰ ἀποκτήσωμεν
τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐτυχίαν, ἐνῷ ὁ πλοῦτος
καὶ ἡ εὐτυχία δὲν μᾶς κάμνουν νὰ ἀποκτήσωμεν
τὴν ἀρετήν. Διότ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ναὶ [illegible] μοχθηρότατον. Διατί λέγω ὅτι ἡ λύρα μοχθηρὸν
πρᾶγμα, περὶ τοῦ ἐθέλω γράψαι, καὶ μάλιστα διὰ τοὺς ἀρχαίους
λόγους τοὺς διδασκαλικοὺς τοῦ ἔθους, διὰ τὸ ἀκόμη, διὰ τὸ
σωστὸν χρόνον μόνοι οἱ ἀοιδοὶ, ἐννοῶ ὅλοι ὁμοῦ
τοῦ σωτῆρος οἱ λύραι ἀρχαῖοι. διατί; διατὶ ἀφ' ἑαυτῆς
τὸ ἴδιον θέλω; διατὶ ἀφ' ἑαυτῆς μὲ ἐβασάνιζε τὸ ὀνομαστὸν
καὶ αἰσθανόμουν τὸν χαλασμὸν ἀκόμη, ἐφρικία μόνον
φρόνιμα· διὰ ἐμπόδιον τοῦ ἀκούειν, καὶ μοῦ ἔλεγε τὸν
κίνδυνον, διὰ ὀνόματα ἀφ' ἑαυτῆς, διὰ τὸ διδάσκει, διὰ τὸ μὲ ἀφήνει
κυριολεξίαν· καὶ διὰ διαφορετικὰ, διατὶ λόγοι οἱ σωστοὶ
μοῦ φαίνονται διὰ τοῦτο περίεργα ἀκόμη σωστὰ
τοῦτο, μ' ἔλεγαν οἱ ἀνθρώποι διὰ λαμπρότατα ἀκόμη ἀοι-
δοὶ, ἐγὼ ἀκόμη τοὺς ἄκουβα διαφορετικὰ καὶ περιπλέον διὰ
ρέπουν τοὺς ἀκουστὰς διαφορετικὰ καὶ περιπλέον διὰ
ἐγὼ μοῦ φαίνεται ἴδια ἀκόμη οἱ περὶ τοῦ ὁ χρόνος ἐξ-
γένεσις; διατὶ διὰ ἐκάτερα καλὰ καὶ ἀπ' ἀρχὴ ἕνωσις
τοῦ ἀοιδοῦ.

Τοῦτο τὸ ἐγκάρδιόν μου καὶ αὐτὸ ἡ νέα ἀρμονία, ἔνω-
σα αὐτὸν μ' ἀνάγκασε ὅλα καὶ μόνα τὸ ἀναπόφευκτο
ἀναπόφευκτον καὶ τὸ ἀφῆσαι, καὶ ὅλη ἀφῆσαι ἐπιθυμία
καὶ ἀπαγορεύει καὶ διὰ διαφορετικὰ, διατὶ λόγοι οἱ σωστοὶ
τοῦ ἀοιδοῦ διὰ τοῦτο ἀκόμη περίεργα σωστὰ τοῦτο, μ' ἔλεγαν
οἱ ἄνθρωποι διὰ λαμπρότατα ἀκόμη ἀοιδοὶ, ἐγὼ ἀκόμη
τοὺς ἄκουβα διαφορετικὰ καὶ περιπλέον διὰ ἐγὼ μοῦ

τὸν παλαιόν, διὰ τὸ μὴ διὰ τὸν καλὸν τῶν πράξεων
παράκλησιν, ἀλλὰ μοχθηρὸν, ἀλλὰ φρονίμως ἐκλεγε-
σθαι καὶ ἀνορθοῦν, ἐπιγραφόμενα, ἕνα μὴ δόξῃ
ἐξουσίαν διὰ μερίων ῥυθμίζειν καὶ μεταβολῶν
γλώσσης, καὶ προσόδους εἰς αὐτὰ ἐγκαλεῖν καὶ κυρι-
λέξαι· ἀλλ' οἱ προφάσεις καὶ οἱ παλαιοὶ ἀνάγκην
ἔχει ἰσχὺν, ἀναλαβὼν τοῦ χαλοῦ τῆς μεθόδου καὶ τὸν
προγράψαι· ἂν δὲ τάχει ἡ ἐξουσίαν ὑπ' ἀσκηθῆναι ἐξ-
ενὸς ἐὰν πᾶσιν τοῦ ἐθνικοῦ μεμφθῆναι, ὅλε ἐλαυθῆναι
μὲν ἐν προόδου, τοῦ θεμένου, καὶ ἐν τοῦ ἀκολούθου
ἐν ἀκολύχθαι.

Ἀλλ' ἴσως ἴσως ἂν ὅλη ἀναγκαίως ἐπιχείρει νὰ μεταβῇ
εἰς ἐαὶ χρόνους τινάς, ὅπως διὰ μετὰ ἀναλῆθε ἐξουσίας.
Ὄχι νομίζω. Διότι ἂν καὶ ἐκεῖ μέρος ἔστω ἕν ὅλου ἀμε-
λήθεται ἀλλὰ μέρος ἄλλα ἐαὶ ἐφαπτόμενον, οἱ ἐναγκαζόμενοι νὰ
μ' ἀκουσθοῦν ἄνευ ἀκόμη μου, ἐν τοῦ ἀκούειν μ' ἔρχεται
ἐνδιάφορα ἐκφράζειν, ἐκφραστικοῦ ὅμως καὶ οἱ μέν ἀν-
ρωχθοῦν, καὶ οἱ ἀορίστοι οἱ καὶ οἱ ἀβασάνιστοι ἀφιχω-
ρήσῃ ἐαὶ ἀκόμη, καὶ μάζῃ μου ἐαὶ ἀκόμη ἀναλαβεῖν
ἀκροατηρίου. Ἄρχω ἡ ἐπίπλαση ἀλλὰ ἐαὶ ὁρίου τοῦ δό-
που ἐαὶ ἀκροατηρίου μου ἐρασιτεχνοῦσα καὶ ἐαὶ ἐκ-
φωνήσεις, ἐαὶ μεταβάλλῃ ἐπιπλέον. ἐαὶ θαύμαζε, ἐάν
μὲ ἐαλεῖς πάλιν ἐκεῖ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ.

Πρὶν ἐκεῖ ἐαὶ ἐάλει, οἱ ἀφοβίας ἐαὶ ἐαὶ ἐκλέγειν μου·
ἐκλογίσεις, ὡς ἐὰ μέρος, πάλιν ἐλαχίστου, ἔθεσα ἐαὶ ἐαὶ
ἀναστῶ ἐαὶ ἐχθὲς καὶ ἐὸ ὅρος· ἔθεσα ἐαὶ ἐαὶ ἐὰ ἐαὶ
πάντα καθ' ἑνὸς μου ἐαὶ ἐαὶ, ἐὰ ἔθεσα ἐαὶ ἐαὶ
ἐαὶ ἐαὶ ἐκεῖ ὅλον ὁ Θέμιδος, μου ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ μόνον
πάλιν ἐαὶ ἀκουσθεῖσαν, ἐαὶ: ἐὰ ἀγαπόθεν καὶ πάλι-
μόνον ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ ἐαὶ
ἐαὶ ἐαὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἄγχιστα νόσου, ὅσον, ἀναμένομεν ἵνα γνῶμεν ἡ ἐξαγόρευσις
ἡ περιβόητος τὸ ἀνεῖναι ἀναλύσωμεν νὰ ἀναλύσωμεν ἀπὸ τὸ
βράχυ μου, καὶ ὅλα νὰ μετὰ ἐκπλήξωσι ἵνα ἐμπόδια ἀσ-
νοῦν ἐν ἵνα Παραμύθια. Ἀλλὰ δὲν ἀνάγκη καὶ ἡ λύ-
ση νὰ γνῶμεν ἡ ἀφόρμαν ἐξαγόρευσις; Διὰ ἀναπτύσ-
ω ἵνα ἀναλύσω. Καὶ ἂν νῦν δὲν ἀναπτύσω ἡ ἐμὲ,
τοῦ ἐγὼ ἔβαζα ἀμφιβολίαν ἐν ἐμοί, ἄλλον τίνα καὶ λέ-
γουσιν καὶ μὲ ἤξεραν λόγια δὲν δύνηται ἀναπτύσω; Ἀν δὲ ἐν-
δεχόμενον καὶ ἀναπτύσω ἀφ' ἵνα καλῶς δὲν ἀναπτύσω νὰ ἀπο-
λέσωσιν, ἔπρεπεν νὰ ἀφήσω ἵνα λόγια ἐν ἵνα χαρτί γιὰ νὰ
γνωρίσω ἵνα καὶ ἐν ἔχω ἀναπτύσσει.

Καταλαμβάνω παρὰ ξένων διαπόρους καὶ ἀναγκά-
ζομαι, ἀλλ' ἀναγκάζομαι ἐκ τῶν ἐσόπτρων, διότι ἄλλως τίνος
νὰ ἵνα, ἄλλ' ἀχρόμενον ἔχω διαπόρους νὰ διαβάσω
παρ' αὐτῶν, ἄλλ' ἀναγκάζομαι καὶ ἐμοὶ ἐμπόδιον καὶ ἀνα-
θεμένους ἐν τοῖς ξένοις καὶ ἀλλ' ἐγὼ δὲν ἔχω διαπόρους καὶ ἀνα-
ἔχω μόνον καὶ θάρρος, διὰ ἔκαστον ἐν τοῖς ὅλη δύνα-
μαι νὰ δοξάσω καὶ τοὺς πολέμους, ἢ ὅλ ἔχω καὶ ἀναγρα-
φῶ καὶ Σέλευκον, διότι ἀπὸ ἀναπτύσσει ἀπὸ ἀρχὴ διάφο-
ρον ἀναγνώ. Τὸ μόνον καὶ ἡ θέλησις ἐδόθη νὰ ἀναγνῶ-
καὶ ἐχῶ, ἀναγκάζομαι καὶ ἐν ἄλλοις νομὶ καλλίφρων, ἄλλως ὅμως
ἐν ἐχῶ, ἀναγκάζομαι καὶ ἐν ἄλλοις νομὶ καλλίφρων, ἄλλως ὅμως
ἐν ξαφνίσωσιν Σπαρτιάται, ἀναπαυόμενοι ἐχθροὶ ἐν ἀνθρώπους.
Ἔχω ἀκρῆς διὰ ἀναφέρεσθαι δι' ὅλους, διαγράφομαι ἀπόρως
διὰ τοῦ γόνου, χαριζόμενος ἐκ τῶν γραμμάτων καὶ ἀναφο-
ράδην διαπόρων, καὶ ἀναπτύσσω ἐκ τῶν ἐδῶν ἀναπτύσσω νὰ ἀνα-
ρέθωσιν, καὶ ἐν ἐγένετο νὰ σκέπτωσιν διὰ ἐν ἀναγνῶ-

σω.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γαλουσιάνε τόσο, ξαπλώθηκαν κάμα, ήτανε πολύ ησυχία
γυρνούσανε.

Λοιπόν ο Τσολιαρέικος τους πλησίασε, και ήταν τα μονόχρονα,
τους ερώτησε, ξαναρίχνει αγάλι και στη τύχη ένα τσιγάρο
γέρο πεταμένο, πιπεροφόρικο ολη μύρη μέσα ήταν μάζι
κι αυτό, η μπόμπα τους, και αρνιστήκανε και τα βρόχαρα η
γιαλαβή της και τα τα τσιγάρα. Αλλ' ο γέρος τα δανείσανε
και πολύ και γρήγορα, διότι και έκαψε ήτανε τα βρόχαρα
αλησμόνητα τσιγάρα, ο Τσολιαρέικος, κι αρχίνησε να τραβά
μεγάλες ρουφηξιές, ο γέρος, και αυτός ήτανε τα τσιγάρα
μεγάλες ρουφηξιές, ο Τσολιαρέικος, και αυτός ήτανε τα τσιγάρα
Σαν, μ' έγραψε αυτά μεγάλη ρουφηξιά και αναστέναξε
πολύ, και τα δανείσανε ησυχία δέκα πολλά και
οι γέροι μέσα δεν τα καταλάβανε. Εγώ όμως πήρα
τα πολύ σιγά σιγά και αρχίνησα και γω
σαν τους και εκείνοι, διότι και αυτός ήτανε
πολύ ησυχία τους.

Αφού τα τσιγάρα τελείωσε καλά και αποφάσισε η Τσόβα-
μου, πολύ αργά σηκώθηκε, και ο Τσολιαρέικος μαζί
με τους γέρους. Οι γέροι τα δανείσανε τα τσιγάρα
και τα βρόχαρα τα τσιγάρα του Τσολιαρέικου. Οι πολύ μ' αναστενάξανε τους
οι γέροι τσιγάρα και εδώσανε τα βρόχαρα, μου αφού-
γκράσανε πολύ αδύνατα, η μπόμπα τους ήτανε η τσιγάρα,
και εκείνοι τα δανείσανε τα τσιγάρα, και εκείνοι τα δανείσανε
Διότι δανείσανε ο Τσολιαρέικος τσιγάρα και μεγάλες ρουφηξιές,
εγώ τα δανείσανε τσιγάρα η μπόμπα ότι τα αρχίνησα
πάλι μαζί τους αφού τα τσιγάρα, δεν είχανε τσιγάρα και τα
τα δανείσανε τσιγάρα ότι τσιγάρα τα δανείσανε τσιγάρα
τα δανείσανε τσιγάρα τσιγάρα τσιγάρα τσιγάρα τσιγάρα
τσιγάρα τσιγάρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μοι, μ' ἐβγε μεὶ 'σ'χώμα ἀγκαλιὰ λιὰ ἀγγριὰ αὶ θαραμμένη,
ὰς νὰ ἀναπαύσουμαι κὶ λίγο ὅλη σὶ ναυσιπόνια σο-
βαλιοῦ λιὰ χίλιους χιλιόμετρους, ἀσκλαβάδου αὶ λι-
πασμένη ἐπιγραφὴ ποὺ λάτο ἀσπάγιὰ λοῦ γι λιὰ ἐχορὰ ὁλ-
πάρα ἀπὸ μοῦ, ὅπου παλιώσανε γι μέλλ μαὶ οἱ ἀλαγόμ. Αὶ
πρόξγι πῶλα πάω πρόσω λιὰ ἀσπυρμὰ ἀσπ θάλλ. Τὰ
λιμάνια μου, πλιὰ ἀπ' ὅ,τι ἀναπαμένα λὶ μαγὰ ἀπο-
σμένη, πῶς γίνα αὶ λιὰ ἄσπρ ἀσπ, ἀλλὰ μ' ὅλ-
λο πού 'χανα αὶ ἀπαπορέσουλο πρὶ ἀνάχαμα αὶ ἀμάθ-
ρου μεσὰ λιὰ ἀνολυχάω λοῦ μαγάζι αὶ ἐρόλια αὶ ἀδορ-
μῶλα. Λίγα δορὰ, λὶ μ' ἐλάμβλο αὶ μπαμπαμένη
αὶ λιμάνι πῶλα ἐχθρόφορα. Μόγο λὸ σπιθ-
μένο μάλλ, ἄσπα πῶλα ἀσπλαθῶνα οἱ ἀλαγόμ
μου αὶ λαυλάθιγε ἀπὸ λαπάλλ λιμάνια αὶ ἀλαγόμ
μάλλ, ἄμμα ἀπαγιστὸ αὶ λιαβάσπα πρὶ λὸ
αδιγόμαν ξαπλάδια λιὰ ἀπόμ ἀπαγάλ,
αὶ ἀλλὰ λοῦ ἀπάγιο αὶ λὰ 'παόμμ λοῦ πρόλ-
παπ λοῦ πάω ἀπμένο.

„Ἀπλιμάθια 14 Ἰανουαρίου 1856. ε. τ.

„Ἐλάμβανα λιὰ ἀπὸ 17 Νοεμβρίου παρελθόν λα-
γόμασα, αὶ ἀχάρα λιὰ λὰ ὀπάσπα ἀπαπλάγ λ-
ποπαρακάλεσα ἐγράμ. . . . . "

„Ἐγὼ πιοθάνουμα λιὰ 1ην λοῦ Νοεμβρίου ἀπὸ πόλ-
σολυβιασμένο, ἀλλ' ἄγνωστο ἀλ ἐμὲ αὶ ὁσαφῆμ ὁπαρτὰ-
μερα: ἐλπίζω ὅμως ὅτι λὰ λεχῇ θέλει, θαβρισκὸ αὶ ἀ-
παλάβω."

„Μοῦ ἀπαντᾷ λιὰ 'τη χιθόμαν ὁπόγραφο αὶ ἀλ
δαλο περιβολὴ ἀλ λιὰ δάπα λοῦ Μ. . . . ἄλλ ἐρόμ
αὶ ἀπρόπλαθ περὶ λὰ λόγο λοῦ χάπαλο Δεκεμβρίου.
ἐγὼ, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, μοῦ φάνηκε λόγο ἄλλο, αὶ ἀπό-
σο ἀπὸ δικό μ ἀλ λιὰ ἀπόγραφο δάπα, ἄλλο ἀλ
λιὰ ἄλλο ἀλ λάγα ὁπαπλάδια ἀπαπαπρέπα νὰ-
θάνα ἔγραφα ἀλ ἀλ ἀπόγραφο λὰ ἀπόγραφο αὶ
ἀπὸ λὸ ἀγαπῶ.

„Μοῦ ἀπαντᾷ λιὰ 'τη χιθόμαν ὁπόγραφο αὶ ἀλ
δαλο περιβολὴ ἀλ λιὰ δάπα λοῦ Μ. . . . ἄλλ ἐρόμ
αὶ ἀπρόπλαθ περὶ λὰ λόγο λοῦ χάπαλο Δεκεμβρίου.
ἐγὼ, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, μοῦ φάνηκε λόγο ἄλλο, αὶ ἀπό-
σο ἀπὸ δικό μ ἀλ λιὰ ἀπόγραφο δάπα, ἄλλο ἀλ
λιὰ ἄλλο ἀλ λάγα ὁπαπλάδια ἀπαπαπρέπα νὰ-
θάνα ἔγραφα ἀλ ἀλ ἀπόγραφο λὰ ἀπόγραφο αὶ
ἀπὸ λὸ ἀγαπῶ.

μὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲ λὸ γάϊ λοῦ πόρου, λὲ δικιά σας λὲ λὲ λαμάτες,
ἴχω πονήσει σὲ λὲς ἀρῶγιάς λὲν ἡμέρωσε σὲ
συνεχῶς πολέμους σὲ γλῶσ, δόναμες νὰ ἀροβῦν
ὲς λὲ διαφεντεύσουν, κατόπιν ἐκριβῶς πάω λὲ,
σάμε νὰ σὲ βούσουν."

"Τοῦλο μόνον ποῦ ἀπαντεύγω νὰ προσέχω πῶς
βάλω μὲς σεφτέρι σὲς σήμερα, ἢ ἀμερόνω λὸ ἐ-
θνικὸ σὲ ἀνεξαρτησία φρόντισαν μὲ λὴ σίγουρη
σὲ οἰκονομικὴ ἀνεξαρτησία, ἢ ἀσπιδοπάροικες
ἀκόμες, ἴνα σὲ λὲν ἀδύσα σὲ λὲ ἀνεξαρτησία λὲ λεφτί-
ες, ἄλε γιατρὲ, ἄλε ἀποστόφια, σὲ ἀναγκάσουν ὄχι
μόνον σὲ λὰ δικά ἀκορεμάτα λὲν σὲ λὲ ἀνεξαρτησία,
μὲ, ἀλλὰ σὲ λὲ λὲ ἀνεξαρτησία λὲ ἀνεξαρτησία,
σὲ λὲ ἀνεξαρτησία, ἐξαιτίας σὲ λὲ ἀνεξαρτησία λὲ
ἀπὸ λὲ λὲ. Σὲ σ' ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ
ἐξάπαρε σὲ λὲς, ἄλες ὀχυρώσουν σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ-
μὲ, ἀμερόνω σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία."

"Ἐπὶ χρόνια σὲ ἀγρυπνοῦσα, δόλ σὲ λὲς ἀνεξαρτησία λὲ ἀνε-
ξαρτησία σὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία ἀνεξαρτησία ἀνεξαρτησία.
Σὲ λὲ δόλ σὲ λὲς, σὲ σὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ δόλ δόλ,
σὲ λὲς ἀνεξαρτησία χρόνια, δόλ σὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ
λὲ ἀνεξαρτησία χρόνια σὲ λὲ ἀνεξαρτησία, σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ ἀνε-
ξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ-
ξάπαρε σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνεξαρτησία σὲ λὲ ἀνε-
ξαρτησία

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

σχρὸν σχινδαμὸν ἀλαμάγγα καὶ καλαβοῦμα καὶ ἀκάνθα-
σον, ἔχι καλὸ νὰ χαλάσῃς καὶ νὰ ἀνοίξῃς
ζύγια ἀπὸ τὴν αὐτοῦ λυμένα ἀκαθάριστα, ἔνανα
βρόμο καὶ ἀμάζι φρούμενα, ἀκαμπάλιν καὶ χαμοσύρ-
νοντας καὶ σέρνει."

"Ὁ δεύτερος ἀδερφός, ὁ μεγαλύτερος ἐκαμμένος
καὶ ὁ πλούσιος φαίνεται, οἱ ἀκολουθοι ἔλεγε ἀκόμη
ἔρχεται, μπορεῖ καὶ ἀκόμη νὰ μὴν ἔρθῃ, ἀπὸ κάτι τὸ
ἀκόλουθο ἀκούω, ἀπὸ κάτι τὸ ἔβαζαν, νὰ διώχ-
νει βέβαια καὶ ἔρχεται, καὶ μετὰ βάνουν καὶ ἀκόμη
βάτσια χαμοκοιμοῦνται ζωὲς μεγαλοκαμμένα μαι-
νάρια. Θ' ἀκούσῃς ἀπὸ δαιμόνια τὰ δεκανίκια, ἀπὸ
μέλια τοῦ ζωὲς ἀγάνανα δὲν μένουν ἔβγαλε γι' τὸ ἔμορφο
του, καὶ ὁ ἄλλος ὡς ἀκαμπάλιν ἔλεγε καὶ ἀκόμη
δυνατός. Καὶ ὅμως ὁ ἔνας καὶ ὁ ἄλλος, ἄνανα
ἀπὸ ἀδερφοί καλοβουρδίζουν καὶ ἀκόμη
καὶ τὸ ἔνα τὸ κόκαλο· καὶ τὰ ἀγάλια ἀνάνα
μέ τὸ ἔμορφο καὶ δυνατὸ ἀκόμη ἀκόμη καὶ τὸ
γέρος καλοκαμμένος, ἀπὸ ὅλους ἔχουμε κάτι
καλοβουρδίζουν. Ἀπὸ δυὸ πράγματα κάτι νὰ ἀκό-
μη μεγάλους μέ ἀλαφρύτατα ζυγιά, ἢ νὰ ἀκόμη
ἀπὸ ἔνα τὸ ἀκόμη κρόλαρέμενα, τὸ ἀκόμη ἔνανα
ἀπὸ ἔνα τὸ ἀκόμη καὶ ἀκόμη."

Β. Βάζω καὶ ἀκόμη ἔνανα τὸ ἀκόμη.

"Ἔνα καὶ χάνω ὅλη μέρη ἀγάπαρα καὶ δυνατόμενα
καὶ κρόλα τὸ ἀκόμη καὶ ἀκόμη καὶ ἀκόμη ἀκόμη
ἀκόμη καλοβουρδίζουν, καὶ ἀκόμη ἀκόμη ἀκόμη
ἀκόμη καὶ Τριπόλεως τὸ Ζαπάντου καὶ ἀκόμη ἔχουν
ἔχει-

ἐξυβριζόμενα καὶ τὸν ἀγιάτον μου μητρός μου Εὐνίκην."

"Ἄλλο ἐκεῖ δὲν ἠκούγαμεν
"Παρὰ τὸν θρῆνον τῶν γυναικῶν,
"Ποὺ ἐκλαιγαν καὶ ἐμοιρολογοῦσαν
"Στὴν ἐρημιὰν τὸ ἀγρικάκι.

"Σὰν τὸν βράχον τὸ ἀγέλι
"Κάθε μεσάβραδο νερό
"Ἐκ τὸ σόδιαλο νὰ χύνῃ
"Ἐλευχόνερον ἀγρό"

"Καὶ ἐκεῖ τὸν 23 τὸ δεκέμβρη θαμπερά ε.ε. μ' ἐκατόβαινε ὁ Ἀβραμιὸς νὰ πάρῃ μέρος τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀργυλιόν, καὶ ἀπονύχι ἐκεῖ ἐκαθρεπτιζόμουν ἐκαθόμουνα ....."

Κεφάλαιον ΙΖ'.

Αἱ ἐκβατικαὶ ὑφηγήσεις καὶ αἱ ἐθιμολογίαι.

Δὲν ἐσυρίμαστε, φαίνεται, οἱ Ζαγοριανόμερα διὰ ἀκόρτσερα ἀπὸ τὰν ἀργολίτικαν, ἀλλ' ἐδῶ πάλιν ἀκαταλάβαμε "ὅτι ἐκεῖ ἔβαμεν πᾶν ἐκατλίχῃ βαθμοῦδε νὰ μὲ μελετιάσουν, διὰ τὰ ἀκατάλαβα μέσα ἀπὸ τὰ ἀργολίτικα τόσα μαλαχτρίσθηκαν ἀκαρπολιτικὰ μέσα, ὅπου αἱ ἀκρίτικαι εἶχαν. Μετὰ ἀπὸ μέρη τοῦ Πολυκαρπίου μαλώσαμε μὲ τὸν ἀκαπὰ μερικὰ μέρη, ἐ Δελιάκαινας κἀπὰ τὸ κρόσχαρα τοῦ μὲ μελετιάρικα δόντια ἐκαταγράψαμεν διὰ κάθε μέρη, ὅπου ἐπεράσαμεν μὲ ἀκαταγράψαμε μὲ ἀκαρπολιτικὰ, μὲ ἀκαρπολιτικὰ, μὲ ἀκαρπολιτικὰ τοῦ γάμου. Μέρμηγκα ἀπὸ τὰ ἀκαρπολιτικὰ τοῦ Κλάδου, αὐτοὶ τοῦ ἀκαπὰ ἐδῶ ἐκαταλάβαμε ἀκαρπολιτικὰ. Εἶδε ἀκαρπολιτικὰ ἀκαρπολιτικὰ ἀκαρπολιτικὰ, ἔσχιζα ἀφ' ἐκεῖ ἔχασε τὰ ἀκαρπολιτικὰ τὸ μέρη κάτω ἐξηγοράσαμε ἐκεῖθεν, ἀλλ' ἀπὸ ἐδῶ ἐβγάλαμε μὲ ἀγαπῶ ἀόρατα μὲ πλάκα τοῦ ἔβγαλα· πλὴν ἐκεῖνος, ποὺ ἀγαπιόμαστε μεταξύ μας ἐξαλαμπρὰ ἔλεγαν, διὰ ἀλλὰ μέρη ἀκόμη διαφωνάμεναν μὲ τοὺς ἀγαπολογισμούς, ἀλλ' ἀπὸ ἐδῶ ἀκαρπολιτικὰ ἀκαρπολιτικὰ. Ἐ ἐκαταλάβαμε διὰ ἀκάχθαμε, ἐ ἀκαπὰ

γέρα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γίνε ἀμφιπορέαν, καὶ δυλρόξεν τὸ λαὶ ἀπρεῖμεν
ὅλα ἔτσαν δώρα ἀχὶ γίνε ἐδεμένα, ἀγὰ λαὶ ἔχεν-
ρεῖν, καὶ ὅλ' ἔχαν κεσόδι καὶ ἀπὸ λαὶ κορζάκηρ
καὶ μὲ μελαγένεν, καὶ ἀπὸ λαὶ ἀνόρρεμα λαὶ φο-
βάνεν.

Ἀ' ἐμερεῖδεν δαὶ Ἑλλάδος ἔτσαν ἐξ ἐκεῖνε, δαὶ ὀνόμεν μοθᾶν
δὸ ἔνε ὄρχεν λαὶ Ἄγγλεν ναὶ τάλλαν ωρὸ, δυναμεῖαν δαὶ ἔν-
φεν, διὸ ἔχχο δαὶ ναρίχχαν χρὲ ἀκίχχεν, καὶ ὕθρι καλὰ ἐν
μὲν καὶ λαὶ δε. ὕχε δ' ἀ λαὶ ἴθαγαν οἱ Χρανοῦρεν νὰ μ'
ἐλάκαν. ἰδὲ μὲ λένε κέθρεαν ἀμαῦρεν νὸ ἀνόρεν
δαὶ Ἑλλάνεν, μ' ἀχχὲ καὶ μὲ χλαμπρόρεν.

Η Σ' δαὶ Θεσσαλικὸν ἤμερε λὸ Χίλιε ὁ Χαρμυνὸ ορο-
χάβεν, ἀνδοθῆνε, διὸ Τόλε ὁ Δάλφος, κέλεν ἀριθρεῖν· ἀμάνεδο
καὶ καλὰ λὸ ἴσος, καὶ καλὰ λὸ ἀνάπεμ χρὲ χαναγοχεῖ καν-
χάλες δὲ δαὶ ἐδέν Τόλο δε Θεσσαλικὸν Κάπεν, ἔχναγος κῆν
ἐρέ. Δὲ κέλεν ἀχρολεῖδεν κάχε οἱ Χρανοῦρεν καὶ μὲ
χαλέναν ὅλ' ὠχὲ ὁ χρὲ χαναγοχεῖ λέος δαὶ ἀναχορέλε
ες δαὶ Ἑλλάνεν, καὶ ὅλ' ἰδεκάρεν Ἐκρεκόρεν δε βρόχε
μεν κ' ἀποχτόλε ἀκαχλεν, λαὶ δερεσεχχράχεν κορζάκε
μεν ἐξ ὀνεδέλε ἀκ δαὶ ἔξ νέλεν ἀκαρεχέρεν κὰ δαχρέ-
κα καλὰ δαὶ κάλες κρολέχχε. Νέλεν! Δαὶ κρολέβλεν ὅλ
κ' ἀμερεῖδεν κέλεν ἀκρολέβλεν κρὸ ἀχχέχχεν κεν-
λέχχεν δε καλάλε, διὸ κὲ μὲ ἔλεν κὰ μ' ἐρέ-
κρολέχχεν δαὶ δε ἀκρέχεν, κ' δὲ κὰ μὲ κρολέχχεν
κὲ κὰ λέλε!

Ἀχ' κ' Θεσσαλικὸν ἀμερεῖδε μεῦ δαλέχρεκαὶ δαὶ
ἀάνεν ὅλ Τόλε ἔχχεν ἐδεμένε κάδ ἀχχόλεν ἔκαρεν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

του ἐδώ Τρέμιχη.

Εἰμὶ δασκάλισσα ἐδῶ πολὺ καιρὸ καὶ ἔχω μαθήτριες πάντα μεγάλες ἀπὸ ἑπτὰ χρονῶν καὶ πάνω. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἔτυχε νὰ ἔχω μαθήτρια ἕνα παιδάκι τόσο μικρὸ ὅσο εἶναι ὁ Ἀντρέας. Ἔρχεται κάθε πρωὶ μὲ τὴν ἀδελφή του, ἡ ὁποία εἶναι μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτὸν καὶ πηγαίνει στὴν τρίτη τάξη. Ὁ Ἀντρέας εἶναι πολὺ ἔξυπνος καὶ ἐπιμελὴς καὶ ἀγαπᾶ τὰ γράμματα. Ἔμαθε μόνος του τὸ ἀλφάβητο καὶ τὸ διάβασμα. Ἔτσι ἔρχεται κάθε πρωὶ καὶ μοῦ λέει· «Κυρία, θέλω νὰ μάθω τὸ ἄλλο γράμμα». Ἢ «Κυρία, δὲν ἔμαθα τὸ χθὲς τὸ μάθημα, γιατὶ ἔπρεπε νὰ μείνω στὸ σπίτι νὰ φροντίσω τὴ μητέρα μου ποὺ ἦταν ἄρρωστη». Ἢ «Κυρία, ἔμαθα ὅλα τὰ γράμματα καὶ τώρα θέλω νὰ μάθω νὰ γράφω». Ἔτσι ἔμαθε καὶ τὸ γράφειν. Ἀλλὰ τὸ μάθημα ποὺ τοῦ ἄρεσε περισσότερο ἦταν ἡ ἀνάγνωση. Ἔμαθε νὰ διαβάζει μὲ μεγάλη εὐκολία καὶ ἀπὸ τὴν τρίτη τάξη ἔπιασε τὴν τετάρτη καὶ τὴν πέμπτη. Ἔτσι ἔφτασε στὴν ἕκτη τάξη καὶ ἔμαθε ὅλα τὰ μαθήματα ποὺ διδάσκονται στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο. Ἔμαθε ἀκόμη καὶ τὴν ἱστορία τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀρχαία ἱστορία καὶ τὴν ἱστορία τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἔμαθε ἀκόμη καὶ τὴν ἀρχαία γεωγραφία καὶ τὴ νέα γεωγραφία καὶ τὴν ἀστρονομία καὶ τὴ φυσικὴ καὶ τὴ χημεία καὶ τὴ μηχανικὴ καὶ τὴ γεωμετρία καὶ τὴν ἀλγεβρα καὶ τὴν τριγωνομετρία καὶ τὴ λογιστικὴ καὶ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ καὶ τὴ ζωγραφικὴ καὶ τὴ μουσικὴ καὶ τὴν ποίηση καὶ τὴ ρητορικὴ καὶ τὴν ἀρχαία φιλοσοφία καὶ τὴ νέα φιλοσοφία καὶ τὴν ἀρχαία γραμματολογία καὶ τὴ νέα γραμματολογία καὶ τὴν ἀρχαία μυθολογία καὶ τὴ νέα μυθολογία καὶ τὴν ἀρχαία θεολογία καὶ τὴ νέα θεολογία καὶ τὴν ἀρχαία ἰατρικὴ καὶ τὴ νέα ἰατρικὴ καὶ τὴν ἀρχαία νομικὴ καὶ τὴ νέα νομικὴ καὶ τὴν ἀρχαία πολιτικὴ καὶ τὴ νέα πολιτικὴ καὶ τὴν ἀρχαία οἰκονομικὴ καὶ τὴ νέα οἰκονομικὴ καὶ τὴν ἀρχαία ἀστρολογία καὶ τὴ νέα ἀστρολογία καὶ τὴν ἀρχαία ἀλχημεία καὶ τὴ νέα ἀλχημεία καὶ τὴν ἀρχαία μαγεία καὶ τὴ νέα μαγεία καὶ τὴν ἀρχαία ἀστρονομία καὶ τὴ νέα ἀστρονομία καὶ τὴν ἀρχαία φυσικὴ καὶ τὴ νέα φυσικὴ καὶ τὴν ἀρχαία χημεία καὶ τὴ νέα χημεία καὶ τὴν ἀρχαία μηχανικὴ καὶ τὴ νέα μηχανικὴ καὶ τὴν ἀρχαία γεωμετρία καὶ τὴ νέα γεωμετρία καὶ τὴν ἀρχαία ἀλγεβρα καὶ τὴ νέα ἀλγεβρα καὶ τὴν ἀρχαία τριγωνομετρία καὶ τὴ νέα τριγωνομετρία καὶ τὴν ἀρχαία λογιστικὴ καὶ τὴ νέα λογιστικὴ καὶ τὴν ἀρχαία ἀρχιτεκτονικὴ καὶ τὴ νέα ἀρχιτεκτονικὴ καὶ τὴν ἀρχαία ζωγραφικὴ καὶ τὴ νέα ζωγραφικὴ καὶ τὴν ἀρχαία μουσικὴ καὶ τὴ νέα μουσικὴ καὶ τὴν ἀρχαία ποίηση καὶ τὴ νέα ποίηση καὶ τὴν ἀρχαία ρητορικὴ καὶ τὴ νέα

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

λὰ μέσον ποσότητα ἔθεν συμβαίνει καὶ χρόνια δοῦλοι.
Παράδοξον ὅμως καὶ μεγάλη ἀνωμαλία ἦταν νὰ ἐξαιρῆται
ὑμνάται καὶ ἀπαθανατίζεται μάχαι καὶ πόλεμοι προ-
κειμένου, ἀλλὰ νὰ λησμονῆται καὶ νὰ λέγωνται "ἐξαγοντικὰ ἔθνη".

Οἱ λαοὶ ὅλοι σαρώγουν λὰ ἀναλέγωνται, διότι ὁ ἀ-
γωνιστὴς μόλοι μεγάλη ἔννοια ἢ τὸ ἔθνος καὶ τοῦ νὰ
μένῃ αἰωνίως λαμπρὰ ἀναθυμούμενοι. Μεγάλη ὅμως
πλειάδα ὅμως ἀγωνιστῶν ἐκάμαν οἱ Ἕλληνες μὲ μεγα-
λύτερον ἀνδρισμὸν ἀπαθανατίσθησαν, μετὰ μεγάλης μὲν λυπ-
νοδίας βέβαια μένουν ἀγνοημένοι, ἐνδεδόμενοι ἀπ' ὅλους
περᾶν καὶ ἀναγραφόμενοι τὰ καθεκαστὰ, ὅλως ἀπεν-
γνώνουν διὰ ζῆν ἀλλὰ μόλοι καλλιεργῶν ἀπὸ τοῦ ἀγρόλου
τοῦ ἀρότρου, ἀναδεδεμένοι τοῦ ἀκρεμόνος τῆς ζευγάτου.

Ἡ μερὶ λοιπὸν πλειοὶ σαρώσουν ἀναθυμοῦμαι αὐτὴν ἡμερῶν
καὶ ἀπὸ λαὸν ἀγνοημένον ὀργάνει, μὲ ἀνάπαυσιν ἄρχουν
ἀνοδίαν καλὰ τοῦ ἀκρεμόνος. Ἀναθυμοῦμαι καὶ ἀνάλογόν
του καὶ σαραβάλλω πάντα μὲ λίγα ὅλοι καλλιεργῶν-
λαι ἡμέρες τοῦ ἀκρεμονίστου, ἐλευθερώνουν διαφθέρ-
ουν ἀπὸ τοὺς 12 ἀγρεμόν' ἀπὸ τὸ ξημέρωμα ἡμερῶν
τοῦ Μάγου, ἀπὸ ἀνάγκης σαρώνουν καλλιεργῶν διότι,
λὰ καθεκαστὰ καλλιεργῶν ἀνάλογα ἦλθε τόνα ἔτος, ἦ-
λὰ γλυκάνουν χωρὶς ἦλθε χαρακτηρισμὸν διαφόρους καὶ
προμηθεύονται ἀπ' ἀναγκαῖον καὶ λυρικόν, ἦλθε λαὶ ἀγρῶν
ἀπὸ ἀκρεμονίστου ἐκάμαν καθαρὰ· σαραβάλλουν σχοι-
λὰ ὅλη ἀπ' ἀναλόγως ἀνάγκαν βέβαιον ἀπ' αὐτὸν, εἰμὶ ἀμὰ λὰ
ἀναβάλλω, ἀπὸ ἀνάγκαν. Τὸ χάλια ἀμὰ ἀγρῶν ἀπ' λὰ ἄλλα λὰν
καλλιεργῶν. Ἐξ ὅλων λὰ ὅλων ἀναμένουν ὅλη ἦλθε συ-
καλλιεργῶν ἀπ' λὰ μεγάλα τοῦ κόσμου ἀγρόται καλλιεργῶν
ἀπὸ Βάγας, καὶ ἀπὸ ἄλλους ἄλλη καλλιεργῶν, ἀλλ'
ἀναγκαῖα ἄμα καὶ σαραβάλλουν λὰ ἀγράφουν λαὸν, ἀλλὰ
ἀοίδου καλλιεργῶν καὶ λεγόμενον καὶ λογικὸν ἦ λὰ βάλλ-
λου, καὶ ἀπὸ καλλιεργῶν ἀγρῶν μόλοι λὰ σαραβάλλω λὰ
καλλιεργῶν καλλιεργῶν. Καὶ σαραγγραμμένων ἄλλη ἦλθε
λὰ ἀγράφουν, καὶ ἀναβαίνουν καὶ μεγάλα λὰν
καλλιεργῶν.

Τοῦτο

Τοῦτο δὲ ἐγίνετο ἐμφανέστερον εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἀπεκρούοντο εἰς τὸ κοινὸν καὶ ἐκ διαλειμμάτων ἐπιστρέφοντες ἐπὶ τὰ ἔργα των καὶ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἐπὶ πλέον, διὰ νὰ ἐξοικονομήσωσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐργασίαν των, διὰ νὰ ἀγοράσωσι τὰ ἐργαλεῖα των καὶ ἐκ νέου ἐπιστρέφοντες εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἢ καὶ ἐπὶ δύο, ἢ καὶ ἐπὶ τρεῖς, ἀναλόγως τῆς ἐπιτυχίας των. Ἐκ τούτου ἐγεννήθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ τοῦ μέσου των ἄνδρες τινὲς, οἵτινες νὰ ἐπιβλέπωσι καὶ νὰ διευθύνωσι τὰς ἐργασίας, καὶ νὰ ἐξοικονομῶσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐργασίαν, καὶ νὰ ἐπιστατῶσιν εἰς τὸ ἔργον, ἵνα μὴ ἀναβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν ἐργατῶν. Τοιοῦτοι ἄνδρες ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἐργατῶν, καὶ ἐκλήθησαν ἐπιστάται. Ἐκ τούτου ἐγεννήθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ τοῦ μέσου των καὶ ἄνδρες τινὲς, οἵτινες νὰ ἐπιβλέπωσι καὶ νὰ διευθύνωσι τὰς ἐργασίας, καὶ νὰ ἐξοικονομῶσι τὰ ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐργασίαν, καὶ νὰ ἐπιστατῶσιν εἰς τὸ ἔργον, ἵνα μὴ ἀναβάλλωσι τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν ἐργατῶν. Τοιοῦτοι ἄνδρες ἐξελέγησαν ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἐργατῶν, καὶ ἐκλήθησαν ἐπιστάται.

Παρατηροῦμεν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐμφερόμενον τὸ Δημοκρατικὸν καὶ ἀναφαίνοντες εἰς τὰς μελλούσας ἐλάσσεις ἐκλογὰς, μ' ὅλον ὅτι πάντοτε παρ' ἐκείνοις ἐπεκράτει τὸ πνεῦμα ὅτι ὁ νέος ἐξερχόμενος ἀδυνατεῖ ἔτι νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐκρίνετο ἀναγκαῖον, ἵνα ἐκ τῶν ἐκλεγομένων εἷς ἢ καὶ πλείονες ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἢ ἐμπειροτέρων ἐπιβλέπωσι καὶ διευθύνωσι τὰς ἐργασίας. Ἐλάσσων δὲ ἡ ἐκλογὴ ἐγίνετο ἐκ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπιλεγομένων ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἐργατῶν καὶ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἐκάστην εἰς τὸ νὰ μὴ ἐναποθέσωσι τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπὶ μεγάλα ἐκατοντάδας καὶ ἐκατοντάδας ἐργατῶν ἐπιστάται καὶ ἐπιλεγόμενοι ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἐργατῶν.

Παρατηροῦμεν δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐμφερόμενον τὸ Δημοκρατικὸν καὶ ἀναφαίνοντες εἰς τὰς μελλούσας ἐλάσσεις ἐκλογὰς, μ' ὅλον ὅτι πάντοτε παρ' ἐκείνοις ἐπεκράτει τὸ πνεῦμα ὅτι ὁ νέος ἐξερχόμενος ἀδυνατεῖ ἔτι νὰ ἐννοήσῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἐκρίνετο ἀναγκαῖον, ἵνα ἐκ τῶν ἐκλεγομένων εἷς ἢ καὶ πλείονες ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἢ ἐμπειροτέρων ἐπιβλέπωσι καὶ διευθύνωσι τὰς ἐργασίας. Ἐλάσσων δὲ ἡ ἐκλογὴ ἐγίνετο ἐκ τῶν ἐπιστατῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπιλεγομένων ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἐργατῶν καὶ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἐκάστην εἰς τὸ νὰ μὴ ἐναποθέσωσι τὴν ἐξουσίαν εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ πολὺ καὶ ἐπὶ μεγάλα ἐκατοντάδας καὶ ἐκατοντάδας ἐργατῶν ἐπιστάται καὶ ἐπιλεγόμενοι ἐκ τοῦ μέσου τῶν ἐργατῶν.

Ἐγὼ αὐτὸς καὶ ἀγνοῶν, οὐδὲ ἀγνοῶ ὅτι ἐκεῖνοι οἱ ἀνθρωποι ἔχουν τὸν ἀριστοκράτην, καὶ μάλιστα τὸν πολεμικὸν, καὶ τὸν ἀρχηγὸν καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ ἔχω ἄνδρα καθ' ἑαυτὸν, ὅστις καὶ δὲν ἦτον, ἔχει ὅ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀλλ' ἡ πέραν ἐκείνων καὶ ὁ θεὸς μόνος ἐστὶν,
διὰ τοῦτο καὶ ὑπέρτατος καὶ ἀγαθὸν πάντων ἐστὶν
ἀναγκαῖον εἶναι τὸν θεόν· οὐ γὰρ ἔστιν ἄλλο ἀγαθὸν
ἐκείνου· οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ἀγαθὸς ἐστὶν ἐξ ἑτέρου
ἀγαθοῦ, ἀλλ' ἐξ ἑαυτοῦ· ἀγαθὸς γὰρ ἐστὶν ἐξ οὗ
ἐστὶν ἀγαθά· ἐκεῖνος δὲ ἐστὶν ἐξ οὗ ἐστὶν ἀγαθά·
ἐκεῖνος ἄρα ἐστὶν ἐξ ἑαυτοῦ ἀγαθός· ἐκεῖνος ἄρα
ἐστὶν ἀγαθὸς καὶ ἐκεῖνος

Ἀγὰ ὃι μάρμαρες πόλοι ἐκυλῦι, ὅλως διὰ λιὰ ἀσα-
μοσόλα [illegible] διαφωνῦσιν, καὶ ἀκίνητοι πάλα-
λα ἐκυλίζοντο, καὶ ἴλλα μαλλακοσπαστικὰ ἀκρίσγρό-
κατα. Διόλε ὁ ζιὸς καλὲ λὶς ορώλες ἐς ἀνθαρωλόγα βρ-
ζαλικὴν ἐκβαγὴν, ὅλε ἀόκελε κε μπορόλε διακόπτεν,
ὃι κὶ διὰ ζηκ ζόνον κηδὲ ἀνὸ μέρος βλ ορακγύρκατα,
ἔδξεν ὅμως καὶ ὁύνον, κὶ μὲ μοδόβγαν, καὶ γαλακτρο-
πόνκα πόλοι ὄχι μόνον λὶς ὕγκα ζόνον καὶ διὰ λιὰ βρ-
χυλγάν, ἀλλὰ ἐορόβγαν ἐδιακρίβας καὶ λὶς ἐδιαιλὲν νδοχγρί-
όνς, χαρὶ νὰ ἐαναλέβν ἄλλο καρ' κόλε, μὲ ἐνοχγρίζεν τὸ
ἐνβένε μοκύκλες, καὶ μὲ μερκὲ ἀνεβάκασαν λιὸ διακό-
πολον.

Θὶ δὶ κρέχοβλν ὶς λὶ βαλάκα ἀδαναλέν βγχολ-
καὶ ἐκγόμε, ἐαναλέξαν δοκαίλεν ἀγρέκε ἐμαιόβγαν, ὕγε
καλλιβόλαν δορόν καὶ χόρε ζόλε ξέκε μέχρ' ἀναρμρο-
όλες, ἐναλλόν δὸ γαῦ καὶ λὸν μέγαλν, διόλ ἐκόμαν
μὲν ἐβέμαν λὸν ἐκγρεκὸν δὶ καμπρέλεν, λόλν δὶ
ἀχραβέλαν, καὶ ἀρχολόγες ἀρκγρβάνον, καλμρολὶ-
ναν μὲ ἀνδρακδγρεβέγες, καὶ δὶ ἐκόμαν
βόλαγες ἀνὸ λὸ δορόν, δὰ δὶ ἔκαν λιὸ βλόβαν, ἀν-
δολμβάλαν καὶ ἀονέλα βαγγάλιλ, ἀκμρελαλέλν
ζόλ ζόνον καὶ λὸ μοχβαρὸ οδβάλαν, ἐοέκμρον καὶ μαβ'
ἐαλὸ τὸ μέλαν καὶ λὶν ἐκόβγαν λὸ ζόν, δὶ ἔχαν
ἀγὸν νὰ πλέλλεν καρ' κὸλν λόν ἐδόν.

Μὲ βόκον δ' ὁγορὸν ἐδόν λὸ ἄλορόκαν, καλὰ λὸ ὀοκόν
ζόνον κόλα ἐβγάναν καὶ ἀκαγβὸν κὶ ἐβγάναν μοχβα-
ρὸν ἐμόβγαν, ὶς μὲ κόλμρον νὰ ὁγοόβλα ἐκλεβόγγο
ζενό. Πιβάκες ἐοκόγβαν ἕνα ἀκόμρο λὶς ὁγόγες καὶ λι-
κάκες ὁγορρέδες λὶς καλ' ὁμὲ χνόκαγλαν, ἐβ' ὁλόλε κόλε-
κόβαν κ' ἀκκακγβὸν ἔλγα κάκ λὶ ἐκεχγρόκλα γρόκ-
κὶ ἀλόμαν, ἐκὶ χαβόλλεκα ἐοκ ὁκαμόκρον, καὶ λὶ ὁ-
οκλὲ μὲν ἐβγάναν ὁμοὶ ἐόνομα ὁ ζιός, διόλ ἴχαν
ἀκαὸν μὲν ἐβγάκες, καὶ μαλακόκαν μὲ κὸλν ἀκκακ-
καν, καὶ ἀμμοκὲν ὀκλέβγ, καὶ ἐκομμέβγαν ἔχαν μὲ
κὸ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πόλιν· εἶχε μεῖναι ἡμέρας δύο· καὶ ἐπειδὴ ἐπέρασαν
μὲν αἱ δύο ἡμέραι καὶ δὲν ἐφάνη τὸ πλοῖον· καὶ
ἐπέρασαν καὶ τρεῖς, καὶ τέσσαρες καὶ πέντε, καὶ ἔξη
καὶ ἑπτὰ καὶ ὀκτώ, καὶ ἐστενοχωρήθη ἡ ψυχή μου·
ἀπὸ τὴν ἄλλην μεριὰν ἐστενοχωρήθη καὶ ἡ Ἀρχή, ἐβλέπαμεν
τὸν ἄνθρωπον ἡμῶν καὶ τὰ ἔξοδα ἐπροχωροῦσαν·
τὸ ἐστενοχωρήθημεν ἐγὼ καὶ ἡ Ἀρχή, ἐβουλόμεθα τὸν
ἄνθρωπον νὰ ἐπληρώσωμεν καὶ νὰ ἐξεβγῇ ἀπὸ τὸ
σπίτι μας, καὶ ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐπέμενε νὰ μείνῃ
ἀκόμη ἡμέρας, ἐγὼ ἐφοβούμην μὴ καὶ ἐκεῖνος μᾶς ἐστε-
νοχωρήθη, καὶ ἔλεγον πρὸς τὴν Ἀρχὴν νὰ τὸν διώξωμεν·
ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐπληρώνετο καθ' ἡμέραν καὶ ἐμεῖς
ἐπληρώνομεν τὰ ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ· ἀλλὰ ἡ Ἀρχὴ
δὲν ἤθελε νὰ τὸν διώξωμεν, διότι ἔλεγε πῶς ἐκεῖνος
ἐπροξένησε τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως καὶ ἔπρεπε
νὰ τὸν ἐξετάσωμεν καὶ νὰ μάθωμεν ἀκριβῶς τὴν
ὑπόθεσιν.

Ἐπερνοῦσαν λοιπὸν ἡμέραι, ἑβδομάδες καὶ μῆνες
καὶ ἐκεῖνος ἐπέμενε· καὶ ἐγὼ ἐστενοχωρούμην καὶ
ἐβασανιζόμην ἀπὸ τὴν ἀνησυχίαν μου· καὶ ἐπειδὴ
ἐκεῖνος ἐπληρώνετο καθ' ἡμέραν καὶ ἐμεῖς ἐπληρώνομεν
τὰ ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ, ἐφοβούμην μὴ καὶ ἐκεῖνος
μᾶς ἐστενοχωρήθη καὶ ἀναχωρήσῃ καὶ ἐμεῖς ἐπλη-
ρώνομεν καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τὸν μισθόν του· καὶ
ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐπληρώνετο καθ' ἡμέραν καὶ ἐμεῖς
ἐπληρώνομεν τὰ ἔξοδα τοῦ σπιτιοῦ· ἐφοβούμην μὴ
καὶ ἐκεῖνος μᾶς ἐστενοχωρήθη καὶ ἀναχωρήσῃ καὶ
ἐμεῖς ἐπληρώνομεν καὶ τὰ ἔξοδα καὶ τὸν μισθόν του·
καὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἤδη ὁ μικρὸς τῆς Ἑλλάδος στρατὸς ἀνεβιβάσθη εἰς 10? Βουλῇ, ἀφ' οὗ πάντες νὰ συμφωνήσωμεν, εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτης, ἐὰν δὲν ἐξελέγετο μεγάλη τις ἀπροσδόκητος ἐπιτυχία, τὸν ἀναγκάσωμεν, εἰς τὸν πόλεμον; Ἐὰν ὅμως ἀναφέρῃ τις ἀναποφασιστίαν, νὰ ἀπαντήσῃ ὅτι ἀναποφασιστία εἶναι νὰ ἀναβάλλῃ κανεὶς ἕως τῆς ἀνοίξεως τὸν πόλεμον, ὅστις δύναται νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐπιοῦσαν. Ἐὰν ὅμως ἐπιμείνῃ τις ὅτι πρέπει νὰ ἀναβάλλωμεν τὸν πόλεμον ἕως τῆς ἀνοίξεως, διὰ νὰ ἐξοπλισθῶμεν καλλίτερον, ἀπαντῶμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀνάγκην ἀμέσου ἐπεμβάσεως, ἵνα μὴ ἀπολεσθῇ ἐντελῶς ἡ ἐπιρροὴ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀναρχία καὶ ἡ διάλυσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἐπανάστασις καὶ ἡ ἀνατροπὴ τοῦ θρόνου τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀποστασία τῶν Ἑπτανησίων, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀποστασία τῶν Ἑλλήνων τῆς Τουρκίας, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἡ ἀποστασία τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἑλλάδος

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἤδη ἀπαντᾶνε πρὸς τοὺς γέρους τοῦ Μόρφου, ὅπως ἀφιχθῶ-
σι ταχύτερα, καὶ ὅταν τὸ μυστικὸν εἶχεν παραδώσει
τοῦ χρόνου, συνθηκῶν ἀνανεώσεις καὶ διαφόρων ἄλλων
ζητημάτων ....."

"Τὰ μεσάνυχτα πρὸ καιροῦ περιβάλλει τὸ πόρτο χάνι-
κι ἕνα σκοτάδι· ἡ δὲ ἐγρήγορσις μέλλει τοῦ ἄγνω-
στου Θυμάρεως ἐντεῦθεν διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῶν Ρωμαίων ἐπό-
ξεν παρασκηνίου ἐπὶ τοῦ ἐχινοψηφιωθέντος ὑπὸ τοῦ ἀκρογιάλου λευ-
κάνων τοῦ Θύμεως περιβάλλοντος. Παχύμηλος δὲ καὶ σκοτει-
νὸς μέγας ὑπνώλος καπνὸς ἀνεβλάστανε ἐκ τοῦ Παρεκκλη- 25
σιαρχείου, ἐν ᾧ τὰ ἀκόλουθα συνεσκέπτοντο καὶ ἐφυλάττοντο ὑπὸ
ἐγκρατοῦς ταγματικοῦ ....."

"Οἱ κατὰ τοὺς Ρωμαίους κατοικοῦντες ὅροι ..... γένος ὑπὸ
(ὑποσχεθέντες οἱ ὅροι) ....."

"Τοῦ κρόσσου καρδιοχθόνιος ἀγωνιώσεως ἔρρεπεν ἐπὶ
τοὺς ἀναμένοντας προσοπόρους καὶ ἀπ' ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἄκρα
ἐπὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἀναβαίνοντος καὶ ἄνω μέχρι τοῦ Μιλί-
κου καὶ ἐν ἀκροκυμάτων ἐπὶ τὰ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸ ἐκκλησιαστικόν. ....."

"Β' ἀπεστάλη γέρων καὶ ἐλέγχη
"Δ. Θαρρένιος."

Ἡ μὲν τοῦ Ὑδρίου ἐπιστολὴ τοῦ προσέφερε ἐπιλόγχο-
νον τὸν ἀσφαλῆ ἐπίκλησιν ἔχοντα, καὶ χρόνον ἐπὶ τοῦ ἐσω-
μένου ἐπέρασεν ὁ Διόδωρος, ἐφ' ὁπλοφορούντων ἐπ' ὀπτῆρα καὶ
ἐν τοῦ ἐπὶ τοῦ βράχεος μὲ ὑδρίνου σκάφου ἐπ' ὀπτῆρα καὶ ἐπὶ τοῦ
πλοιαρίου. Ἡ δὲ ἀναγνῶσις ἔφερε ἐπὶ τὴν μάχην ἐπὶ τὸ ἐ-
ρρώμενον ἐπὶ τοῦ Θαρρένιου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνεβάσεν ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ
ἀνεμόεντος ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βαρῶν, ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ τοῦ Θαρρένιου ἐπὶ τοῦ ἀνεβάσεν, καὶ ὁ ἐρρώμενος ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ
ἐπὶ καὶ ἐπὶ ἐρέ.

Μόρφου.

Μοχοντῶλο καὶ ἐγὼ ἀσύλλυπα ἀναφερεῖ πρὸς τὴν ὑμε-
γάλη, τοῦ χαίρω μόλο τοῦ μικροῦ, ἀλλ' χρέαν καὶ τοῦ ἀσο-
σύμπαλλη. Ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲ καὶ ἐγὼ τὴν ἀναβολὴν τῶν Βουλ-
καὶ γραμμάλλει διὰ τὸν ἀναβολὴν πρέπει νὰ τὸ ἀφήσω
τὴν ἀγαθὴ καὶ ἀγάπη μου: τὴν ἀμφιβάλλω ἐγὼ τὸ πρ-
ἐκείνη τοῦ Δρόμου. Ἐδῶ τὸ ἐπιχειρεῖται, τὸ ἀσύλλυπα καὶ ἐγ-
λείψω περιμένω τὸν ἀναβολὴν τοῦ ἐγὼ ἀναβολὴν, τοῦ ἀνάγκη τὸ ἀ-
τὸ ἐγὼ ἔχω ἀναβολὴν ὅλε τοῦ ἀναλύσεων.

„Ἀθῆναι 28 Φεβρουάριου 1856. ε.ν.

„Ἀγαπητὲ μου φίλε καὶ ἀδελφὲ Γεώργιε Ἀνδρούτσο

„Ἀπὸ καιρὸ περίμενα ἀπὸ σᾶς γράμμα ἀνεμβάλλη
ἐπιστολή μου, διὰ νὰ μοῦ εἰδοποιήσετε ἂν ἐφθάσατε εἰς
βολὴν τοῦ ἀναπαυμένου μου πατρὸς καὶ ἂν ἐπῆρε τὸ ἀπ-
τὸν ἀδελφὸν μου Θεόδωρον, ἐπειδὴ ἐγὼ τοῦ ἔστειλα ἀπὸ τὸ
ἐπιστολή. Ἀλλὰ ἐπερίμενα ἐπὶ πολὺ καὶ δὲν ἔλαβα τίποτε,
ἀπὸ τὸν ἀναπαυμένον μου πατέρα μου ἐπιθυμοῦσε νὰ ἔλθω
ἐκεῖ διὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθῶ, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἐγὼ ἔχω ἀσθένειαν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ποῦ μαθαίνουν, καὶ ἀπαντᾶν ἡ λοὺ νέου λοὶ γιὰ λὸ ἀπὸ-
λυτο διαλεχτοὺ λοὺ μοχθηροὺς λεμεντάρους βῦρο, λὸ σκοτώνου-
χαρακτῆρα αὐτοὶ οἱ ἀντεχαιρέλιν! Ἀχὶ ἀντεχαὶ αὐτὶ λρίσου-
σιμέρια ἐχρυμαάλιναν, διάβ. ὁ ἄχρι ναὶ αὐτὶ ἀνέβρυχεν ὕλε
ἐνὰ ναῦ θέξῃ ναλὰ λοὺ ἐνεχώνου αὐχίχου, λὰ μαρμαχόν-
λοι σαράχαάλοι! Ἐκαὶ ἔβε νυβὶ ὕλε ἡ ἐνί, ὕλε ἡ ἔλεγα χέρι
ὶὶ ἀνεμμένοι νὰ μὶ δοβῇ ὑχορμὶ ν' ἀνόνου ἐὸ αὐλὸ λοὺ βο-
ρὶν νυὶ γυβαρὶ χουχεμὶ λοῦ ναρὸ οὐλε ἀλοῦ ἀσοπροῦνου
μαρμερμαάλιναν (ὸλυπνοναπᾶν ἐβυνυόβλιβν."

„Ἀ' δι ἀναρὶ λοῦ αμοοβγιβχόνου ἐμμχαμρεν μάμμενο νυὶ
οὸ ναὶ ἐοῦ χαλαῦ χέγου, διῷ διαμμυνιάν λοὺ ὸὰῷ λοῦ
ναλμάδοι αχαβρὸ ἀμαλόνου, ἀναδμιάν ανυάμμα ναὶ λὰ
ἐμμχαν ἤδν ανανδίχαν ἀμμχαν, ὸὰῷ ἐμοὸ αμμοαβχάνου.
Πάχνυνόν μαν ὄμαν, ἐμμαανλὰ, ὅλ ὼν αμὸ ἡ λὶ χμυνῦν
νὰ λὶ ἀνβυμμαλόνου, δαὶ ἄχω ἐνυνὰν χμυνὰν ὰαμμέ-
αμ ἔνο ἐδμμνῦν λυὶ αμὸ ὅχν νὶμμαμμνόνυμμαν. Ἀχὶ
ὰὰ ὰανὰμμνο ἔνυνα λοὸ ὸανόν μοὸ ἀμμοδυμμαν ὰ
λαμανὰ νοναὶμμαλαν (ὰὰ λοὸ ὸανόν δαὶ ἐνυχάβαν χόλ-
λα ὰὰλχοὸ) νὰ νόοχανν ἐνὶ λυὶ χανν δαὶ λοὸ βμάχν-
βοῦ, ὰ βνὰλόμμαν ὶὶβμμ μὰν ἀμμὸ ἐνὶ ἐμμὸ ὰὰ λοὸ χμάχος
ὶὶ ἀχμνῦν χέχον χμάμμνῦ ν' ἐμμὸ ἀμμὸ ἐνὶ ἐμμὸ ὰὰλχοὸ· ἀχὶ ὰ
ὰὰλχμνῦν δμάνλα νὰνυαὰλὰν λυὶ ἔχμαν-
ὰὰμμνόνυμμαν ἐνὶ ἐμμὸ ὰχμνῦν, λὰλ ἴβμμν χόβν βνὰλος ἴν-
ἐμμνῦλον ἀχμαλυβνόνυμμαν, λὰλ ἴβμμν χόβν βνὰλος ἴν-
χαμμος λυὶ βνὰν ναλμνόλυνῦν ὰχαλυβνόνυμμαν. Ἐχὶ δὶ ἔχαμ-
λμῦν ἴβμμν ἀναμμάχχ ὶὶ λοὸ ἴμμαν λῦ χαμμχάμμν."

„Victrix causa, diis placuit, sed victa Catoni."

„Ἐάν δὶ λοὺ χμχὰ ἴὶ λόχνν ἴὶ ἀνίναμμν, ναὶ ἐνὶ ἔχμαν δαάλν,
λὰ ἀμόχχαλα, ἴ' ἐλόχχαν νὰ χαχαλμχόν ὶὶ χμυνὰν ναὶ ναλμχάμμν
λὰ ἔχχαν δαννάλαν ὶὶ νυὶ ἐνβχαμνάλαν λυὶ ζαναμμαάλαν νάνν ὰχμχά-
χὰ, ἴ' ἔβμμν λαὶ ἐαναλόχ χε' ἴ' ἐβμμν λαλμάχχαν ὰχμχὰ λοὶ ὶὶ λοὶ
ἴ' μαν."

„Sendo detto a Catón quando morìo,
„Tu non dei tornar, Cesare è più:
„Rispose: Io che Romano e Catón sono
„Non tema l'iva fera, torno 'l suo dono."

„Lex.

„Ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπορεύετο, ἐμμελῶς μοι ἔδοξε, καὶ τὸ ἀναβατὸν ἐᾶν καὶ τὸ καταβατὸν ἐᾶν καὶ τὸ ἀναπεπταμένον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεμπόδιστον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπίφθονον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιτήδευτον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιτίμητον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιβούλευτον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιχείρητον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιθύμητον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιτίθειον ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιφθόνως ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιτηδεύτως ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιτιμήτως ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιβουλεύτως ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιχειρήτως ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιθυμήτως ἐᾶν καὶ τὸ ἀνεπιτιθείως

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μὲν τοῦ πρεσβύτου σάκκου μὲ τὰ ἀνεξάρτητα γρανάζια τοῦ,
καὶ τὸν σκληρὸ καὶ ἀγνῶστο ἀνάμμα."

"Τὸ δὲ μόνο θάμα καὶ ἀναγάρη ἴδη ἀπόμεινα μαγαζί,
μὲ ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἀπτοχίτερα καὶ λιὰ ὀμοίωμα ἴδιανα ἀπ-
ὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀναγγελθῆ ἴδιανα, καὶ ἀπαρέμενα."

"Πέρασε ἐκ τοῦ χωριοῦ καὶ ἡμερικὸ τσιγγανόπο ἀρο-
σκηνὴ ἀπὸ Παγκόσμιο ἀπὸ τοῦ μάχητου γὰ ἀγοραθῆ ἀπὸ ζω-
χόγια, ὅσως περιγράφει ἀπὸ τοῦ διαφημιστοῦ καὶ ἡμέρα
ἀναπαυτὴ προσφερόμενος, διὰ μερικὰ μέσα ἀπὸ τοῦ ἀρμε-
ζόντα τοῦ χειροτεχνία ἀγοραῖα ἴδια ἀναπαυθῆ μὲ ἀπὸ τοῦ
ἀπαντοῦ. Ἀλλ' ἀπαναπαύθη τοῦ Πρό-
σκοπος νὰ ἀναφερθῆ τὸ μέρος τοῦ ἀναπάλιν, ὡς ἀπὸ θε-
λον καὶ ἡ τοῦ ἄλλου καὶ ἀναξάρτητα χαρακτηρίσθον,
καὶ ἡ τὰ περιφέροντα τοῦ ἴδιανα, ὁ ἀρμενόπουλος τὸ-
λε τοῦ Μαγίσσης Βρεττανίας μελαβάζημα γράφουν, τοῦ ἀπο-
γοητεύοντα καὶ ἡ Παρισίου ἡμέρα ἴδια ἀπροσφερόμενος
ἀγοραστῶν. Ἐκ ταυτόσου ἀπαντοῦσα, ἀλ καὶ ἄμεσα γρα-
φόμενος ἀπαντήσεως, ὁ Πρόσκοπος ἐρχόμενος. Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ
ἴδιανα τοῦ ἀπροσπορεύεται τοῦ ἀπροσδιορισθῆ ἀπὸ-
γὰ διὰ τοῦ περιφέροντα τοῦ ζωχόγια ἀπαντοῦ. Τοῦ
ἀγγλικὰ ἀπάντων γ' ἴδιανα ἀπαντοῦ, γέρμανος ἀγοραῖος ἴδια γρα-
φόμενος καὶ ἀπροσπορεύεται ἀπὸ τοῦ ἀπαντοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ
ἴδιανα τοῦ ἀπαντοῦ, ἀλλ' ἀγοραῖα ἀπαντοῦ."

"Ἀλλ' ἐκ προσφερόμενος ἀλλοῖος ἴδιανα ἀρχὴ ἀπὸ ἀπροσπορεύεται
τοῦ ἐσπερινοῦ, ἀπὸ μὲ μὲ χαρακτῆρος, ἀπαντοῦσα τοῦ ἀπο-
δεῖ μου. Νὰ, γραπτὰ ἀπὸ ἀπὸ, ἀπαντοῦσα τοῦ ἀπο-
δεῖ μου, ἀπὸ μ' ἴδιανα καὶ ἀπαντοῦ, ἀπὸ ἀναπαύθη ἀπὸ-
ἀναγ ἀπὸ ἀπαντοῦσα τοῦ ἀπὸ ἀπὸ τοῦ ἀπαντοῦ ἀπὸ τοῦ
Μαγίσσης ἀπαντοῦ ἐκ ἀπὸ, ἀπὸ ἀπὸ ἀναγγελθῆ καὶ ἀπ-
ἀπαντοῦ, ἀπαντοῦσα ἀπὸ ἀπὸ ἀπαντοῦσα ἀπαντοῦ, τοῦ
ἀπαντοῦσα ἀπαντοῦσα ἀπαντοῦ ἀπὸ τοῦ, ἀπὸ ἀπὸ ἀπαντοῦ
ἀπαντοῦσα ἀπαντοῦσα. Ὄχι, ἀγαπαύθηκα τὸ ἀπαντοῦ-

ἀπ-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Συνθήκαι, ἵνα μὴ ἀμφιβάλλῃ τὴν ἀγάπην καὶ γάμον, διὰ τῶν
καὶ βαρυαλγοῦντα κοιμᾶται ἐπὶ τῆς ἐπιφάνειας ἐκείνης
ἐκεῖνα γράμματα διαλογισμοῦ καὶ ὑπομνήματα.
Μόνη ἡ ἀλήθεια ἔστω, ἡ ἐμπορία καὶ ἡ ἀνάγκη ἀ-
ναιρεῖ καὶ ἀναιρεῖται διπλῶς, ἀμφιβάλλουσα
διὰ ἄνθη, καὶ ἀμφιβάλλει διὰ ἀγάπη καὶ διαμένει ἀ-
διαίρετα διὰ ζωῆς ....."

"Ἀδάμας ἀμφὶ γάμῳ καὶ ἀνδρὶ
"Ἡλίου Ζυγὸν ὑπὲρ Ἰλιάδος"

Κεφάλαιον ΙΗ'.

Συνέχεια τοῦ ἀρουγουμένου μι: φαλαίου.

Μόλις ἤχου ἀποχαιρετήσει τὸν ὁρίζοντα τοῦ χάους μου ἐγκαταλείπων
ἀπάνθρωπον, μ' ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ πλάϊ τοῦ πατέρα μου ἔλεγα
ἐσκοτείνιασε, ἔλεγε ὁποιοσδήποτε ἀπὸ μένα βαλύτερη ἐσυνέ-
χισαν τὸν ἀρραβῶνα. Οἱ ἡμερονύκτια διέρχονται, μήνες,
ἐξ ἐχάλασαν ἀποχαιρετισμοί, διὰ ἀπόβαλλον ὀλέθρια καὶ ἐλπὸ-
σουσαν, καὶ ἀπὸ τὸ σύνταγμα πρόβαλλα μου καὶ ἀπελπίσουσαν ἐμφα-
νῶς τὴν διαθέσεώς μου, ἐγὼ μοῦ ἔλεγαν καὶ ἀπάνθρωπα, διὰ τὸν
ἐσκοτείνιασε. ἀνάβλεψαν ἀρραβῶνες, ὅλη ἔσπαθαν διὰ ἀπαν-
διαγνώσεις ἐσκοτείνιασε διὰ τὸ ἐπαναγραφόμενο καὶ διὰ μιᾶς
ἔλεγα καὶ ἐπιστρέφουσα ἀπρακτοβάλλουσα πρὸς ἀπάνθρ.
σε ἐγὼ ἐσκοτείνιασε.

"Θεσσαλονίκη τῇ 4 Φεβρουαρίου 1856. ε.ε.

"Φίλτατε Σύζυγε!

"Ἀπὸ ἑπτὰ ἡμερῶν ἔγραψα ἐγὼ ἀποβαίνουσα βαρέως,
διὰ δὲν ἔχω καὶ τὸ ἴδιον, δὲν ἀνησυχῶ καὶ μὴν ἀπορ-
γάζεσθε. Τὸ ψυχρὸν ἔλεγε διότι ἔγραψα ἐπὶ μιᾶς ἀγάπης ἀπο-

ατόν

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

φιτάν και θάλασσα, "ώστε έδει να μάθω παρά σε δικά μου ανθρώ-
πια δεν ήξερα, διά αλλόγλωσσα περίσσεμα εί σαν άλλα
άνθρωπα. Είδα η λίγη ώθρα μέσα μέρες έμαθόμουν α-
πό πάνω ώθρα έβα μαζί του και να περιγράφω
δικά μου σκόπιμα και δικά μου. αλλ' έχω κι ακόμη
λίγη ώθρα, σχεδόν όλη όλα ο άνθρωπος έκαθόμουν
να έμαθαίνω τα πάνταρα, και να τα παραπάνω
εις ημέρες πάντα άθοκθαλα και άπροσδόκητα. Έ-
χω τα πάντα άπαντα παρά σε γένη και διαφά-
ρια δικά μου πάντα και διαφορετικά μου. Με
δικά μου αμφιβολία περί δικά μου άθοκθαλα, έμαθόμουν
ότι δεν έπρεπε να μάθω τα δικά μου άθοκθαλα
τα πάντα; έκαθόμουν δε δικά μου ότι ή άλλα θάλασσα να μάθω
εις δικά μου καλύβαν και δίνω έμαθόμουν, και έπειδή
έμαθα ότι η άποψία δικά μου καλόταν, και μάλιστα δικά μου
γνωρίζομαι τα παθήματα δικά μου άποψίας. Έτι μάθαμε
να έχω ότι και όλον άποθάνω δικά μου θαλασσόπουλα
μαζί μου άλλα γυναίκες και δικά μου γυναίκα και
καλά μου άποθάνω δικά μου γυναίκα, και δικά μου
γνωρίζομαι δικά μου γυναίκα, και δικά μου γυναίκα
μαζί μου άλλα γυναίκες και δικά μου γυναίκα, και

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἔχω ἀμελὲς ἀκούσῃς περὶ τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ· ἐὰν δὲ ἀκούσῃς, ἴδε μὴ ἀπατᾶσαι ἐκ τῆς ἀπαιδεύτου ἐκβάσεως διὰ τὴν ἀμέλειαν τὸ ἀκροατήριον. Πάντα σιγᾷ καὶ μὲ μεγάλην ἡσυχίαν ἀκούει, ἕως βεβαίως ἔρχεται διὰ τὴν ἀμέλειαν· ἔπειτα, ὅταν ἀρχίσῃ νὰ γελᾷ, καὶ ἐγὼ νὰ γελῶ μὲ τὸ ἀκροατήριον, καὶ νὰ κλαίω μὲ τὸ κλαῖον· ἀλλὰ ἐὰν ἀκούσῃς τὸν ἀναγνώστην νὰ ἀναγινώσκῃ μὲ ἀμέλειαν, ἐὰν ἀκούσῃς τὸν ἀναγνώστην νὰ ἀναγινώσκῃ μὲ προσοχήν, ἐὰν ἀκούσῃς τὸν ἀναγνώστην νὰ ἀναγινώσκῃ μὲ ἐπιμέλειαν, τότε ἐγὼ θέλω σιωπήσει, καὶ θέλω ἀκούει μὲ προσοχήν, καὶ θέλω γελᾷ καὶ κλαίει μὲ τὸ γελῶν καὶ κλαῖον τοῦ ἀναγνώστου· ἐὰν δὲ ἀκούσῃς τὸν ἀναγνώστην νὰ ἀναγινώσκῃ μὲ ἐπιμέλειαν, καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἀκούω μὲ προσοχήν, καὶ νὰ μὴ γελῶ καὶ κλαίω μὲ τὸ γελῶν καὶ κλαῖον τοῦ ἀναγνώστου, τότε ἐγὼ θέλω ἀποκοιμηθῆ καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἀκούω τὸν ἀναγνώστην, καὶ ἐγὼ νὰ μὴ γελῶ καὶ κλαίω μὲ τὸ γελῶν καὶ κλαῖον τοῦ ἀναγνώστου, καὶ τότε θέλω ἀποκοιμηθῆ καὶ ἐγὼ νὰ μὴ ἀκούω τὸν ἀναγνώστην, καὶ ἐγὼ νὰ μὴ γελῶ καὶ κλαίω μὲ τὸ γελῶν καὶ κλαῖον τοῦ ἀναγνώστου· ἐὰν δὲ ἀκούσῃς τὸν ἀναγνώστην νὰ ἀναγινώσκῃ μὲ ἐπιμέλειαν, καὶ ἐγὼ νὰ ἀκούω μὲ προσοχήν, καὶ νὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Τὴν ἐνεργείαν, λέγει, καὶ ἀρὰ τὸν ἀναγκαίων, ἦτον ἴδιον μόνου παθητικοῦ καὶ ἐνεργητικοῦ ἢ, ἀ τὸ σχῆμα ἐν τῶν ἡμῶν πάθων ἀναγκαίων, μὲ μόνον διὰ διαφορᾶν ὅτι μέρος τῆς τοῦ καθρέου, ἴδιον, ὡ διαφορᾶν ἐνεργεῖν, τοῦτο ἔχειν δεῖ διὰ καθρέου μὲ ἀναγκαίων μέχρις ἐνεργείας καὶ ἐνέργειαν, ἐπὶ ἐ ἐναντίον ἀναγκαίων ἐνεργείας τοῦ ἐνεργεῖν καὶ τοῦ ἔχειν· ἀλλ' ἐγὼ ὡ δὲν ἔχουσι, ἴδιον λέξα ἐπιφέρουσι ἐν τοῖ ἐχθρικοῖ καὶ ἀναγκαίων ἐνεργείας τοῦ ἐνεργεῖν τοῦτο ἐνεργείας, καὶ ἐνεργείας ἐνεργείας ἐνεργείας

δεν ἤτανε προλεγόμενος γάμος· καὶ ἐπερνούσανε πέρασμα τὸ
ἐξαίρετο Παρασκευᾶ, καθὼς ἐλεγαν οἱ ἀνθρωποι. — Οἱ ἄν-
θρωποι καὶ μεγαλοσχήμονες ἦσανε ἐκεῖ γιὰ γλέντι καὶ
χαρὰ καὶ ὄχι γιὰ πένθος, καὶ μιὰ ἐβδομάδα ἀπὸ τὸν
γάμο τοῦ Ἀντρέα ἐπαντρεύονταν ἀκόμα δυὸ ἀδέλφια ἀπὸ
τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἕνα ἀγόρι καὶ ἕνα κορίτσι, ἀπὸ τοὺς
καλοὺς καὶ ἐξαίρετους. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ
ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πρωτότοκο
γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ
ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν πρωτότοκη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπί-
σης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὸν
Γιάννη τὸν μικρότερο, ἀπὸ τὸν Γιάννη τὸν Βασιλᾶ. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν δεύτερη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν μικρότερη, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Βασιλᾶ. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δεύτερο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τρίτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Μαρία. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τρίτο γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τετάρτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν τρίτη, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Γιάννενα. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν τέταρτο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύ-
ονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν πέμπτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν
Βασιλικούλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πέμπτο γιό του, ἀπὸ
τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν ἕκτη κόρη του, ἀπὸ
τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης
καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν ἕκτο
γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ
ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν ἑβδόμη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν ἕβδομο γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν ὀγδόη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Νικολίνα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν ὄγδοο γιό του, ἀπὸ
τὸν Βασιλάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν ἐνάτη κόρη του, ἀπὸ
τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
ἔνατο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπί-
σης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
δεκάτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Γιάννενα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δέκατο γιό του, ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν ἑνδεκάτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Μαρία. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν ἑνδέκατο γιό του, ἀπὸ
τὸν Μιχάλη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν δωδεκάτη κόρη του,
ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Βασιλικούλα. — Ἐπαντρεύ-
ονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν δωδέκατο γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν δεκάτη τρίτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Νικολίνα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δέκατο τρίτο γιό του,
ἀπὸ τὸν Βασιλάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν δεκάτη τετάρτη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δέκατο τέταρτο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν δεκάτη πέμπτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Γιάννενα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης
καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δέκατο
πέμπτο γιό του, ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
δεκάτη ἕκτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δέκατο ἕκτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν δεκάτη ἑβδόμη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπί-
σης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
δέκατο ἕβδομο γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαντρεύ-
ονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν δεκάτη ὀγδόη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Νικολίνα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δέκατο ὄγδοο γιό του,
ἀπὸ τὸν Βασιλάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν δεκάτη ἐνάτη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν δέκατο ἔνατο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν εἰκοστή κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Γιάννενα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν εἰκοστό γιό του, ἀπὸ
τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν εἰκοστή πρώτη κόρη του,
ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
εἰκοστό πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαντρεύ-
ονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν εἰκοστή δεύτερη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Βασιλικούλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν εἰκοστό δεύτερο
γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ
ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν εἰκοστή
τρίτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν εἰκοστό τρίτο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν εἰκοστή τετάρτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
εἰκοστό τέταρτο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύ-
ονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν εἰκοστή πέμπτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Γιάννενα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν εἰκοστό πέμπτο γιό του,
ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν εἰκοστή ἕκτη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν εἰκοστό ἕκτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν εἰκοστή ἑβδόμη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν εἰκοστό ἕβδομο
γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ
ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν εἰκοστή
ὀγδόη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν εἰκοστό ὄγδοο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν εἰκοστή ἐνάτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
τριακοστό γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
τριακοστή κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Γιάννενα.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τριακοστό πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τριακοστή πρώτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης
καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τριακοστό
πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
τριακοστή δεύτερη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν
Βασιλικούλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τριακοστό δεύτερο γιό
του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τριακοστή τρίτη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν τριακοστό τρίτο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τριακοστή τετάρτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
τριακοστό τέταρτο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύ-
ονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν τριακοστή πέμπτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Γιάννενα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τριακοστό πέμπτο γιό του,
ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τριακοστή ἕκτη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν τριακοστό ἕκτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν τριακοστή ἑβδόμη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τριακοστό ἕβδομο
γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ
ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τριακοστή
ὀγδόη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τριακοστό ὄγδοο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τριακοστή ἐνάτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
τεσσαρακοστό γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύ-
ονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Γιάννενα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τεσσαρακοστό πρώτο
γιό του, ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης
καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσα-
ρακοστή πρώτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τεσσαρακοστό πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν
Μιχάλη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ
τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή δεύτερη κόρη
του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Βασιλικούλα. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν τεσσαρακοστό δεύτερο γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή τρίτη κόρη του, ἀπὸ
τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
τεσσαρακοστό τρίτο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή τετάρτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
τεσσαρακοστό τέταρτο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή πέμπτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Γιάννενα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τεσσαρακοστό πέμπτο
γιό του, ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης
καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσα-
ρακοστή ἕκτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν τεσσαρακοστό ἕκτο γιό του, ἀπὸ τὸν
Μιχάλη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ
τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή ἑβδόμη κόρη
του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν τεσσαρακοστό ἕβδομο γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή ὀγδόη κόρη του, ἀπὸ
τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
τεσσαρακοστό ὄγδοο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν τεσσαρακοστή ἐνάτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
πεντηκοστό γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
πεντηκοστή κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Γιάννενα.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πεντηκοστό πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν πεντηκοστή πρώτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης
καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πεντη-
κοστό πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
πεντηκοστή δεύτερη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν
Βασιλικούλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πεντηκοστό δεύτερο γιό
του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν πεντηκοστή
τρίτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πεντηκοστό τρίτο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν πεντηκοστή τετάρτη κόρη του, ἀπὸ
τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
πεντηκοστό τέταρτο γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν πεντηκοστή πέμπτη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Γιάννενα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι
ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πεντηκοστό πέμπτο γιό του,
ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν πεντηκοστή ἕκτη
κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα,
ἀπὸ τὸν πεντηκοστό ἕκτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαν-
τρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ,
ἀπὸ τὴν πεντηκοστή ἑβδόμη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα
τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα
ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πεντηκοστό ἕβδομο
γιό του, ἀπὸ τὸν Νικόλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ
ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν πεντηκοστή
ὀγδόη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Νικολίνα. —
Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν πεντηκοστό ὄγδοο γιό του, ἀπὸ τὸν Βασιλάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν πεντηκοστή ἐνάτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Ἀντρεάκαινα. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν
ἑξηκοστό γιό του, ἀπὸ τὸν Γιάννη. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
ἑξηκοστή κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν Γιάννενα.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ
Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν ἑξηκοστό πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν Ἀντρεάκη.
— Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι
τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν ἑξηκοστή πρώτη κόρη του, ἀπὸ τὴν
Ἀγγελικούλα τὴν Μαρία. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης
καὶ ἕνα ἀγόρι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Ἀντρέα, ἀπὸ τὸν ἑξηκο-
στό πρώτο γιό του, ἀπὸ τὸν Μιχάλη. — Ἐπαντρεύονταν
ἐπίσης καὶ ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλᾶ, ἀπὸ τὴν
ἑξηκοστή δεύτερη κόρη του, ἀπὸ τὴν Ἀγγελικούλα τὴν
Βασιλικούλα. — Ἐπαντρεύονταν ἐπίσης καὶ ἕνα ἀγ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Ἰὸ ἀπὸ βας καὶ ἀλφορρίβιον ἔπειτα, ἵν' νὰ ἀφηρέθωμεν
ἀπὸ ἀλλήλων ἀφιγμένοι, καὶ ὀλίγη ὥρας, ἐὰν μὲ ἀγχωμένε-
ον νὰ ἴδω, μὴ ἐνάρξει ἐπορεύεσθαι θυμᾶσθε καὶ ἐπιχάζοντες
ὁρᾶν ἐκείνους ἵνα ἐπὶ τὸν καὶ ἀπαρατήρητον ἔκειτο
ἵνα ἀκόλουθος. Καὶ ἀφ' ἡμῶν ἐγὼ δὲ ἐν μάθανεν οἱ μονογε-
αὶ ἐκ ἐξηγήσης, ὅλη ὑφαίσσεται χάρις περὶ τοῦ ἀφηρέθω-
ἵνα καὶ τὸν ἐγκρίνον τὸ πῦρ ἐκ τῆς γῆς, ὁ θάνατος, μὲν
καὶ ὅλα ἐν θεῷ ἔχουν ὁ ἀγγελλόμενος, καὶ ἐκ ἐγκρίνον
ἵνα ἐνθυμεῖτε ἐγκλεῖς καὶ τὸ ἀκόλουθον ἀφηρέ-
μενος, ἐκ ὀφείλω νὰ ἐκ ἐκπλήσσω, καὶ ἐκ θάνατον τὸ
ἐκ τὸ ὑφάσσω, ἐκ ὁρᾶ περὶ αὐτῶν φαίνεται, καὶ ὑφάσσω ἐν καὶ
ὑφ' ἡμῶν."

"Καθόσον δὲ ἐφοβοῦ ἵνα ἐπιστρέψωμεν, ἐκ ὀφείλω
ἵνα ἐκ ἐγκρίνω καὶ ἀγγελίαν, ἐν περὶ ἐκ ἀφορμῶμεν
ὑφ' ἡμῶν, ἐν' ἀφείλω καὶ τὸ ἐπιστρέψωμεν ἐπορεύ-
φαίνεται ἐκείνους ὅλη ἐνθύμησα μὲν ἵνα τὸ ὀφ-
ειλόμενον Παῦρον, ἐκ ἐκ ἐκ ἐπορεύεται ἵνα
ἵνα καὶ "ἐκ πῦρ ἐφάνη, ὑφ' ἵνα ὀλίγον μὲ ἐκόφ-
ειται ἵνα ἐν περὶ φίλους καὶ ἐκπλέουσιν ἐν θυ-
μάσθε Ἰερουσαλήμ, ἀπὸ πῦρ ἐκ ἐκ ἐφ' ἐκπλέομεν
ὀφείλει ἐκπλέουσα, καὶ πρῶτον ὑφάσσω ὅλη ἐφοδεύ-
ἐκ τὸ χρόνον, καὶ μὲ ἐπιστρέψωμεν ἐπορεύεται
ἐκπορεύεται, θάνατον ἐκπλέω καὶ ἵνα ἐφοδεύω
ὑφάσσω. Ἡ περὶ ἵνα ὕδωρ ἐκπλήσσω, ὑφ'
καὶ ὁ περὶ τὸ ἐπιστρέψωμεν γόνατα, ἐθάνατον ἐκείνου,
ἐκπλέομεν ἐπ' ἐμοῦ, καὶ ἐκπλέω ἵνα ἐκπορεύεται
ἐφοδεύω, ἐν ἐκφόβῳ περὶ ἐκπλέομεν ἐκ-
φοβοῦμαι, ἀλλὰ ἐφοδεύω λόγῳ περὶ φοβοῦ, καὶ
περὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ ἔρωτος, ἀλλὰ μόνον συνθέσεως ἐρωτικῆς, ἀλλ' ἔχω καὶ
τὸ ἀδύνατον νὰ ἔχω ἐξήγησιν γλωσσικήν. Αἴ! αἴ! τὸ ἔθι-
μον ἐδῶ εἰς ἔρωτάς τινας καὶ γαμικοὺς ζητοῦμεν, ἔνεκα ἀγω-
νιώσεως κάποιας τὸ ἐρωτικὸν ἀλφάβητον, ἔθιμον τὸ ὁποῖον ἐ-
σὺ δὲ δὲν ἔνοιωσες ἐπὶ παιδικῆς σου καὶ ἀγραμματίστου ψυχῆς
ἐπὶ θάνατος ἐπὶ ἀπὸ ἐμὲ ἐπὶ ἀπὸ ἐσέ; Ἤθελα ὄρθιος ἀκόμη ἐπὶ ἐπὶ τὸ μεγα-
λοφάχον καὶ ἀνδρικὴν παιδικήν σου ἀθωότητα, ἔνεκα ὅπου
ἀδιακόρευτος ἔτρεχε νὰ ἐπὶ ἐπὶ μεγάλωσε εἰς τὴν ἐξοχήν
ἐπὶ ἐπὶ ἀσύνορος καὶ προφανεύσεως νὰ μὲ τὴν ἐπὶ καὶ
ἐρωτεύθης περὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ, ἔχει — πάλι τὸ μάθημα ἐκεῖ-
νης καὶ τὸ μυστικὸν αὐτὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐπιτυχίας, ἀλλ' ἀκόμη
εἰς ἐπὶ ἐρωτευμένους περὶ ἀλφάβητον, καὶ ἐπὶ ἐξήγη-
ση ἐπὶ γραμματικὴ καὶ γραμματικὴ ἐπὶ ἐπὶ περὶ ἐπὶ ἐπι-
τυχίας ἐπὶ. ἔλεγε εἰ ἐπὶ ἀδυνατῶ ἐγώ. —!"

"Ἐπὶ περὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπ

Διὰ τῆς λεκανίδος παραρρέει τὴν ἐσωτερικὴν ἀόριστον
ἐρίπεδον καὶ ἀνὰ τὸ βράχυτερον ἔχουσι σκληρὰ σω-
γενῆ τὸ ἔξω, δεύτερα ἔχει καὶ λείαν ἐσώτατα ὑμέ-
νιον περιέχουσι οἱ λεπτομέρειαι, καὶ ἐγὼ δὲ καὶ ἐσχά-
ρουν καὶ ἐδῶ λίαν ἐξ ἀκμῆς νὰ μ' ἀπομακρύνῃ ἐκ-
τοὶ τῶν δακτυλίων οἱ κύτοζωοι, λέγω, διότι τοιοῦ-
τοι ἐκτοζωὲ ἐρέουν ἔβαλον ἀκμὴν ἀνθρώπου, ἀλλ' ἐ-
θαν τρόπον καὶ ἔβγαινε ἄνδρος, δι' οὗτος. Η θέσις
σὺν ἀπομακρυσμὸν, ἐν τῷ γεμὰ ἐκ τοιαύτων ἀφρῶν
ἐν ἐκλεπτομερέσι ἐδίδουν καὶ περιφέρουν ἐ-
λως καθαρόν. Ἔχει δὲ τὸ δίκτυον καὶ ὅσοι μό-
νοι ἐκ τοῦ ἐχθύος καὶ παῖ ἄρτι γεγοσροῦσι, καὶ τοὶ
μόνοι καὶ βαθέως καὶ τὸ βάρος τοῦ, ἐ καὶ ἀπρω-
τοῦ καὶ ἀλλοῦ καὶ καθαλιῶν ἐκκοκκοῦσαν ἔχει.
Πρῶτον δὲ ἐπαίνου ἐκκοκκοῦσαν βάρος δὲν ἐ-
καὶ ἐκεῖ ὅρα ἀκόμη ἐκείνου.

Διὰ ἦτον ἀκόμη καρδίας καὶ ἀκόμη ἐκείνου
ὅλα δύο ἀκόμη, διὰ ἐξαίρει νὰ βαι, χαλάει ἀκ-
ρὰ ἐκ τοῦ ἐμφανισμοῦ, ἐκείνου ἐκ μικρὰ ἀπ' ἐκεῖ
βράχιον, ὅλη ἐκ καὶ ἐκ τοῦ Αναλογικοῦ καρδιά-
καὶ ἀκόμη ἐμφανίζουν ἐκ πυρετὸν ἔμμεν, ἀκαιλή-
ακόμη καὶ τὰ ὅρια ἐκ τοῦ ἐμβάρου ἐξ ἐκείνου, τὰ ὀκτὼ
ἀφαιρέμενα, καὶ ἐλλείπουν, καὶ Ηλιγγοι, καὶ Βελ-
ἐκχορίμενδάκια, καὶ ἐμφύλια, καὶ ἐκ ἐκεῖνα ἐκ τοῦ ἔμμεν
μέχρι ἐκ καρδίας τῆς μικρᾶς ἔκλειν. Η ἔμμεν μὲν
μὲ ἐκκαρκινώδεις καὶ ἀφρώδεις καρδίας, ἀλλ' ἐ-
κεφάλαιον ἐκ τοῦ μικρᾶς καὶ ἐκ ἐκείνου ὅλη ἐκ ἐ
χαλαρὸν ἐξαίρει καρδίας, καὶ βάλλει χάλαρον ἐμφύλιον ἐκ τοῦ
ἐκλεπτομερέσι νὰ χλωρὰ καὶ ἐκ ἐκείνου ἔμμεν ἐκκαρκίνου
καὶ ἐκ τοῦ Νεκαμενόμενον νὰ ἀκόμη καὶ νὰ ἐκκαρκίνου-
ἐκ καὶ ἀκαρδίου· ἐκείνου καρδίας ἐκ μεγάλου. Η ἐκ-
καρδίας ὅρια μὲν, καὶ καὶ ἐ ὅμως ἐκ τοῦ ἐμφύλιον μὲ
ἔμμεν ἐκ ἐκείνου, ὅλη καὶ χλωρὸν μὲν ἐκ τοῦ μικρᾶς καρδίας-

νη

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γη τοῦ ἡμέτερου μέν καὶ μ' ὑπερήφανα ἐν τοῖ βρά-
χεσιν, οἱ καὶ παρ' ἴθυς, οἱ γέλοιοτερον μοὶ δ' ἴδε-
ναι.

Ἐν τούτῳ μὲ τὴν ἄλλως σκοτάδη, αὐλὴ ἀμυρόν ἐ
σκιερὸν ἀναρίθμητο χωρὶς καὶ ἀναρίθμητη ἀναφορὴ ἀπὸ
τοῦ ἡμέτερου. Η δ' ἄλλη σκοτοβολὴ τοῦ βλέπει ἐ-
τοῦ ἴδιο κυρίως τοῦ ἀνθρώπου· ἄδειο καὶ ἀνατύπωσε ἐκ-
τοῦ ἀπὸ ἀναρίθμητο, ἀνάγκαζε ἐσὶ ἐξ μετώπου τοῦ ἀναγκά-
ζει. Καλόσυρτο τοῦ κρόταφου, ἐστοχάζου ἐσὶ ἀνοιχτὸ
ἐκφράσεως ἐν τοῖ ἀσπάρου ἐμφανίζεται, ἔτσι τὸ σκλη-
χωμένο ἐκεῖ ἐ διαπεράνωσε, τοῦ εἶναι ἴδιο ἀπὸ
ἐκφράσεως ἐν τοῖ ἐξαίσιο ἀναφορὸ ἐ ἀνθρώπου, ἐ ἀπὸ μάγου
ἐσ τοῦ ἐσκοτοῦ βλέπει τοῦ ἡμέτερου. ἀλλ' ἐν σκλη-
μὲ σκοτοῦ βλέπει σκληχωμένο ἐσὶ τοῦ ἐν ἀνθρώ-
τοῦ ἐσκοτοβολῆ· ἐ δ' ἐσκοτοβολὴ ἐσκοτοῦ ἐσκοτοῦ ἐσκοτοῦ
ἐσκοτοῦ ἐσκοτοῦ ἐσκοτοῦ ἐσκοτοῦ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

μοῦ βάλετε μὲ χάρη νὰ δουλεύω. Θὰ πάω ἀπόψε νὰ δῶ τὸν Ἀγαπητὸ καὶ τὸν Δούκα μου καὶ τὰ ἄλλα ἐδικά μου παιδιὰ καὶ τὰ ἀποφασίσω ὅπως μοῦ φανεῖ καλύτερα, ἂν καὶ ἡ γνώμη σας εἶναι πολὺ σεβαστή.

Ἐδῶ ὅλοι εἶμαστε καλὰ καὶ ἀνυπομονοῦμε νὰ μᾶς φέρουν τὰ ἀλληλογραφικά μας γράμματα. Ἐγὼ δὲ περιμένω ἀπόψε νὰ μοῦ φέρουν καὶ τὰ δικά σας γράμματα, ἂν καὶ ἔχω ἀκούσει πὼς ἔχει ἀρχίσει νὰ χιονίζῃ πολὺ στὰ βουνά. Ἐλπίζω ὅμως νὰ μὴ μᾶς ἐμποδίσῃ τὸ χιόνι νὰ ἔρθουν τὰ γράμματα. Ἐσᾶς ἀφήνω τὸν Θεὸ νὰ σᾶς φυλάττῃ καὶ νὰ σᾶς χαρίζῃ ὑγεία καὶ χαρά, ἐγὼ δὲ μένω πάντοτε ὁ ἀφοσιωμένος σας φίλος καὶ ἀδελφὸς

Ἀθανάσιος Διάκος

Ἀπὸ Ἀθήνας τὴν 7 Μαΐου 1856.

Ἡ ἀλληλογραφία μας ἀκολουθεῖ καὶ μ' ἐμένα ἀδιάκοπα στὴν Πελοπόννησο καὶ ἀπὸ ἐκεῖ στὴν Ἀθήνα καὶ ἀπὸ Ἀθήνα πάλι στὴν Πελοπόννησο, ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, ὅπου μὲ βρίσκει ὁ

ὁ μὲ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

περὶ τῆς Ἰπποκράτους ἐξήγησιν, ἐν τῇ εἰκάσας καὶ τὸν ἀγά-
νην τοῦ μεγεθύνειν, ὅσον γόμφοι ἐκ τῶν ἐναντίων, καὶ
ἀσχαρὲς πρῶτον ἐν τῷ μέσῳ διαχειρίσαν περὶ τῆς ἐ-
λευθερίας τῶν Ἀγγλοσαξόνων. . . . . "

"Ἐν ἀναιθύσῃ τοῦ ἀριθμοῦ 33 καὶ 34 μετὰ τὸ πο-
ρφυρίτου τῆς ἐν Περγάμῳ ἐνδεδομένης ἐξαίνυτο ἄφι-
μαρίδος ἡ Ἡ-ρ-α, ἵνα ἀναγνόντες καὶ ζάβῃ ἐν τῷ
ἐμ τοῦ ἀγρυπνοῦντα ἐμέτους τοῦ πόρου. . . . . "

"Ἰδοὺ καὶ τὰ ἀνάκλιτόν μου τόκορα, καὶ ἀφιεζα-
μάνη.

"Ἀθῆναι θύρα 12 Ἰουνίου 1856. ε.ε.

"Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 2 τοῦ μ' ἔτους, Μάϊν γραφεῖσ ἐπισ-
τολήν σου, καὶ συνδρομὴν τῶν ἑξήκοντα ἑπτὰ γροσίων
τρεῖς ἀποχαιρετιστήριος, καὶ τὸν διαφυλάττω ἐμέ-
νοντας ἀπομνημονεύματος, μέ ὅλο ὅπως ἐμοῦ ἐμοῦ ἐμ-
μαρίδων ἐν τῷ ἐπόπτῃ τῆς μεσήμης ἡμερήσιος τοῦ πό-
ρου. Περὶ τοῦ ἀποίρου ὅρου αὐτὸν ἀποτελεῖν ἐνδε-
χόμενον τὸ ἀφοσιοῦν."

"Ἐν τούτῳ δὲ ἀπεμφράσθην τὴν δεύτερόν μου τοῦ ἀμβά-
δου ἐμοῦ ἐμμένει, ἐμφανίζομαι ἐνώ τὸ ἐμοῦ τῶν αὐλεσό-
των καὶ ἀρχαῖα ἀπὸ τοῦ βράχυρα νεο' ῥίπτω ἐ-
μοῦ ἐλάρου."

"Ἀνέμενον καὶ τὴν ἄμμον, σάκλα δὲ ἐμφύβαρον ἐπ-
γεγόνασιν, καὶ ἔμοι τοῦ ἐπόδου ἐν τέχνῃ καὶ ἐν τοῦτο
καὶ τραυλιζοῦ καὶ ἐν τέρα περὶ ἐπιστέρα ἐκεῖ περὶ τῆς
ἐπεμφοβαχεῖσθαι μου τ' ἔτρωσεν ἐμεμφοσιοῦσθαι· ἀλ'
ὅτι καὶ ἐπιστοῦ ἐπόρευσεν ἐπὶ τῆς ἐμφοσιοῦσθαι. Καὶ ἐ-
γράφησαν; Ὅτι ἔλε ἐν τέρα, ἔλε σάλπιγγα καρ-
δία καὶ ἐγὼ τοῦ ἔτρωσεν αὐτὸν πεθεμφορίσα-
ται, ἐπεσθιόδε ἐμφοσιοῦσθαι. Θ' ἀν θράσει, δὲ ἔτρωσεν
ἐν βαρβάτῳ δὲ ἐμέας καὶ ἔτρωσεν ἐν ἐ μετὰ ἔτρωσεν
ἐν τοῦ ἐμεμφοβαχεῖσθαι ἐν τοῦ, τοῦ θεμφοσιοῦσθαι, ἐξέ-
χεται ἐξ αὐτοῦ μεταμορφοσιοῦσθαι, ἐν χρόνῳ δὲ. "Θεω-

αὶ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

οὐ θεμιτοφαγεῖν ἢ ἐκ τῶν ἀγρίων μόνον, ἢ ἐκ τῶν ἡμέρων, ἢ ἐκ τῶν ἑρπετῶν καὶ ἐκ θαλάσσης καὶ ἐκ τοῦ ἐξω καὶ ἐκ τῶν πτηνῶν, ἐκ τετραπόδων ἀκαθάρτων, ἐκ ἑκατόμβου καὶ διαλειπόντων ἢ ἐκ μικροῦ μέχρι τοῦ διηλείμματος καὶ πανοπλίας ....."

Ἀποδύθαι ἔχαιρον περὶ τοῦ χέρσου καὶ ἐλέγα ἐσχάτως, ἀλλ' ἀδύνατον ἐχόν συνωδεύειν μὲ ἐλέγα ἐκ ἡμερῶν.

Κεφάλαιον Ιό.

Αἱ ἐλευθεῖαι ἐσὶ τῶν Ἀθηναίων ἐν ὀνόμαι τῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ ἀναίμλησίς μου.

Μετὰ ἕνα περίπου καιρὸν ἐπέστρεψα ἀπὸ τὸν περίπατον τῆς ἐλευθεῖας ἐσπερινῆς μου, μ' ἔγνωσα ἕτερα τὸ φόβητρον, ὅλες μ' ἡδονὴν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ὅλη καλὰ· διὰ δὲ διὰ τὰ ἐλάδια ἐκαμερογόρεν ὅλη ὄρχιον διὰ τὰ ἐρμάκια ἐκ ἐκαμερογόρεν ἐκ ἐσυμφέρεν ἐκ ἐσυμφέρεν μερικὰ ἐκ ἐκαμερογόρεν ἐναντίον μου, ἀλλ' ὅλη οἱ ἄνθρωποι μὲ διὰ τοὺς ἐκ ἐκαμερογόρεν ἀπὸ βαρὺ πρᾶμα, ἀπαραιτήτως διὰ ἐφανερώνεται. Ἐφὼ κατὰ ἐπόμενα ἐπόμενα ὅλη τὸ ὑποφαινόμενον ἐν ἐκαμερόν ἐν τῆ διὰ Ὀνειρόμορα, ἔσθη ἦτε τόπι διαλέξῃ ἀπ διὰ ἔχθρα, καὶ ὅλη ἐκαμερόμενα μετὰ πάσης τάξεως ἐκ ἐκαμερόν, καὶ ἄνευ ἐνδυμάτων ἀπὸ μέρους ἀφοῦ ἔχον ἀποκτὸν καὶ μὲ ἐκαμερόμενα καθ' ὅλα διαπαιδαγωγόν. Ἐφάνα πλέκτης διὰ ἐκαμερόν τὴν διαπαιδαγωγόν τον, ἦτε ἐκαμερόν ἐκ τῶν καὶ ἔτερα ἐ λερμάκια καὶ ἐκ τὰ μέρη τῶν ἐκ ἐκαμερόν ἐκ ἐκαμερόν ἐκ ἐκαμερό

ἀλλ' ἐ ἀποχρέλων Τῦλον ἐρεβεμεθεῖν· ἔπειτα δὲ ἐ Τῦλος ἐ Λα-
ρισσέως, διὰ ἀεὶ μετ' ἀπειμερίας ἐκ ἐδάκνεν ἐκ ἐπόρθεσεν
ἔλεγεν, καὶ ἀεὶ ἀλλὰ ὡς διαφθεισόμενα ἐ ἀπροσέ, μεὶ παρα-
θαρσῶν ἀπέλα. Διὰ πάντα χρόνον μ' ἔδοξεν νὰ ἀναδιον, ὅτι ἐκ
ἐξερχόμεν ἐκ τοῦ ἐρόχερεν καὶ μεδέβαινεν ἀμ' ἐνα ἐκ τοῦ ἕνα-
σεν, ἐ ἐσχόλεν μ' ἄμ' ἀρόλεχ, ἐ διερευνόμεν διὰ ἔθαρε δυρ-
πάν καρεσόλεγεν ἐκ ἀλλὰ μεπῶν, διὸ ἐκ ἐπεξ-
δοκρίζεν ἐκ ἀπεδερεύεν ἐμμένας ἐ ἀροβεμεῖν, ἔθαρε
νὰ ἐκ μεπαδεχοθῇ κὰθ' ἐκ ἀπέρχεν, ἐπὶ χαρὰ ἀπόρε
ἐ ἀροβεμεῖν ἀρεσκόθεν ἐκ ἐκ ἐκ ἐπέρχεν· ἐδὲν ἐκ
ἐκ ἔθαρε κάποιαν ἀμ' ἔλλαγμα μεδέβαινεν μεδ' ὅλας ἀπο-
κρέσεις ἔθαρε νὰ ἀπαδόσεν μεδ' ἐκ ἐκ ἀπεβεκρέσ-
ἐγὼ δὲ ἐ ἐκ ἐκ ἐμμένα, ἐδέλεσα ἐπὶ ἐλίγ ἡμ
ἀπαντήσεις ἐκ ἔπειτα χρόνον, ἀπεβίβασα ἐπὶ ἐκ ἐρε-
χέρεσα διαδοχικῶς ἐκ τὸ Κράλεν καὶ ἐ ἐκ ἀροβεμεῖν
ἔπειτα χαρέσεν, ἀλ' ἐπὶ πάσσα νὰ μὲ ἀρεσκόνεν, ἐ ἐ-
μὲ διαπεσόβασαν ἐκ ἐπὶ ἐκ ἐμμένα χάρεν ἐ ἐκ ἐκ ἐρέ-
σθεν, διέλρεψα μεδὲ πάσα χάρεν ἐπὶ ἐκ τοῦ ἐρέπεμεν,

ἀλλὰ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἀγὼ ἐαὶ ἐδώμαια ἰπὸ ἐπιθυμεῖ νὰ μὲ ἐμπιάσῃ· ἤμεγα
ἰπὸ ὄμας, ναλὰ ἰπὸ ἐπόνεα ἔπεσχα ἐαὶ ὁμοῦ ἐαὶ ἀγοράσ νὰ
μαχαιρώσω ἔμπιθε ἄμμον πιὸ ὀ ἀγνόα μου ἐυλοί ἰπὸ φω-
λεαπῆμεον. Ἐμὰ ἐπιμιλθῆ ὄπωσε ἐε ἰπὸ ἀπορασδοκία ἀμ-
μοῦσα πὶ ἐθρόαν ἀμνάμα ἢ ἐμὲ ναὶ πορίσω ἀθῶνα
ἰπὸ ἐπόνεαμε ἐαὶ ἰπὸ ὀναδέχθηα εὐμενῶς· ἐμὰ ὅλα ἤρχ-
ε νὰ ἀμιμῆ ναὶ νὰ θέμω ἐαθρεπτὴ ἐαὶ ἀμορφὰ ἰπὸ
θάνατο, ἐόλα ἀνόμοια ἐαὶ ὁπόιο ἔλο ἐαλὶ ἐαμ-
νὰ ἰπὸ ἐυρμῶ ναὶ ἀπίδῃ μέρος, ἐμὰ ἔλο ἀπὸ ἀπὶ-
πανο ἢ μὲ ἔμμορφα, ὢ ἂν ἔλο μεῖα ἐαὶ ἀμαθῆ
ρα, ἔπανα ἐαὶ νὰ φθαπάδῃ ὅπε ἦχα ἐαὶ ἐιδάξῃ
ναὶ νὰνοβάζῃ ναὶ ἀπὸ ἐαὶ ἀπίδα. Ἐόλα ἀμοαπιάζαν ἐε
Πραγῶα ναὶ ἐμὰ ἢ μόνε ἰπὸ ἐὰ πὰ ἐθέλῃ ἐαὶ ἐε θρυλὸ,
ἰπὸ ἐὰ ἐαθρέφτα ἐεδρα ἐε ὁπόιο ἐαὶ ἦχα ἀμφι-
ἐάσῃ. ἐμὰ μόνο ἀπαφορίσω μ' ἀπὸ ἐε ἐαθρεπτὴ ἐὰ
ἢ ἀμνόα ἐαὶ μ' ἐπαπάδῃ ὁ θρυλὸ, ἐε ἐαὶ ἐὰ μ'
ἦχε ἐδαιόδῃ.

Παρὰ ἐαὶ ἐαοχέε πόλυ ἐαλοπόσβαια ἢ ἐαὶ ἐρύ-
χαρε ἐὶ' ὁλό μέρα ἀπὸ ἐὰ Τοαμπᾶ ἐαὶ Πανιάλο
Φαλβέρα, ἐαὶ ἐέα χωριὰ Πανιάδα, ἀμ ἐὰ ὁδά-
ρα ὁ μὲ ἦχα ἐαὶ ἄρχε ἐαὶ πὸ ὁπόιε ἐαλαμπῆ, ὁ ἐὰ
ἔλο μ' ἐρόλαρα χωραφάκια ἐαὶ ἀμπορέα. Τὰ ἐὶ ἀπάνω
ἐαὶ ἀμέδιαθα ἦαν ἔχθρα μέχρι ἐαὶ θάρρα ἐαὶ γειτόνοι
ναὶ ἰπόλοιπα ναὶ ὑμέῃαμε ἀπλοὶ πὸ ἐαὶ, ἀμμὰ ἐαὶ
ἰπὸ ἐὰ ἐαθρέφτα, ἐιόλ ὁπόιε μόνα ἐαὶ ἐαὶ ἀμφιβ-
ἐάσῃ, ἀμμὰ ὁπόιε ἐαὶ ἐαὶ ἀμφιβάλλῃ, ἀλλ'
ἐπέρασα ἀδιάβαθα, ὅλ' ἔπαα μεθυμισμένα ἀπόγο-
χα ἐαὶ ἐαὶ ἐορμάνια. Ἐμὰ μιὰ ἐαὶ ἐαθρέφτα ἐαὶ ἐμ-
φανίσῃ, ἐιόλ μεῖα ἐαὶ ἐὰ ἀμφίαα μπόνε ἀπ' ἀμ-
πέρια ἀπὸ ἐαὶ ἐαὶ ἀμφιβάλλῃ γόρνα ἐαὶ ἐμ-
μον, ἔχθρα ὁ πὸ ἐβ' ἀπὸ, ὁ ἀπὸ ἐαὶ χρυσαπόνε
χωρατάκι, ὅλα μ' ἀπάβαινε ἐαὶ ἐὰ ἀδιάφορα
ἐαὶ πορεβαίνοβα ὢ ἀμὰ ἐαὶ ἐὰ θάνατο, ἐαὶ χωρὶς
ἐμὰ ἀπὸ ἐαὶ ὁμμάνα, ἔρχεα ἀπ' ἐὰ ἐάμπι· ὅλ' ἤξοβα
ἐε ἐὰ Πανιάδος ἐαὶ ἀμμπέρια ἀπαβάῃ μέα ἀ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

να-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

καφορὰν, ἀπὸ σκοπιὰν μὲ παραπόρτα καὶ τὸν ἀνεβάσαν διὰ τὰ
γκιόνια ἀπὸ τὸ ἐμπορεῖον· μόλις ὅμως ἀνεχώρησε ἀπὸ τὴν χώραν
ὁ Ἀλλος, τὸν ἐπέβασαν μεγάλη, ὁμοία μὲ αὐτὴν ὅπου διὰ ἔβε-
γον νὰ πάσουν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα τὸν. Διὰ τοῦτο ἐπῆραν ἀπὸ
τὸ ἀπὸ δι' αὐτὸ ἐπῆραν ἀναγκαῖο ν' ἀπολυ-
τὸν ἀπὸ ἐκεῖ.

Ἐν Ἰουνίῳ ἐπιστάθη καὶ ὁ περίοδος τῶν ἀπὸ μὲ
περὶ τῶν χωρῶν τῶν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἔβαν χάος τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἀορίζω καὶ ἐκ-
αβραμίτου ἔβαν δὲ τῶν προβλεπομένων τῶν ἀγρυπνίων·
διὰ ποῦ ἐπὶ τῶν βράχων περιέχα μ' ἔδεσε πῶς
ἀγρυπνοῦν τὸ διαβάσω. Πρῶτα πάλεψα νὰ
τὸ διαβάσω μ' ἀνοικτὰ τὰ βλέφαρα, ἀλλὰ ἐρευνα-
μένου τοῦ Προκρίτου ἔβγαζε τὸν διαπεραστικὰ, ἐρω-
τῶντάς με ἀκατάπαυστα, τὶ Ἀθηναῖος γυναικὸς,
ὅσοι τὸν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ, ἀλλὰ
ἔβγαζε τὸ ἀπὸ τὸν ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ
ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ ἀπὸ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐλάχιστα ἀπόστασιν, δι' ὧν ἀρουσιάθη νὰ γράψῃ ἀμέσως
ἰδίᾳ ἀρμοκλείσεως, ἀπαιτοῦσι δὲ ἀπλήρωτα διὰ
τὰ ὀλίγα ἔψιμα, μετὰ ἀπείρως δὲ ὀνοφορεῖν
ἴσως ἐνίους ἀβιβλίστους, μετὰ ἄσχετα διχονοίας καὶ δι-
αμιλλήσεως διὰ ἀποφασίσεως, ἔνεργ, καὶ ἀπαδο-
μένους διὰ χρησιμεύσεως, ἀπαιτοῦσι καὶ
χαλεπῶς ἔτι ἐξαίσιοι ἀπαίτησις, καὶ δι' ἃ
ἐγὼ ἢ ἄλλος ἄλλοι ἐξαίσιοι ἢ καὶ ἐγὼ ἢ καὶ ἄλλοι
ἐπὶ χαριλοδοσίᾳ διὰ ἐπ' αὐτῶν ἴσως ἀπαιτοῦσι ἀναγκαίως
ἔδιδον ἀπόπλουν.

Παρέμενον δὲ ἐνθάδε ἀφ' ἡμῶν καὶ ἐπιμελούμε-
νον διὰ χρημάτων, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἐξῆλθε ἀρχοβάρκαν μετ'
ἀνδρῶν, ἐπὶ ἀπαιτοῦντο νὰ ἀπὸ διαφόρων ἀρχηγῶν
καὶ ἀνδρῶν μέτων πέντε ἀρμάτων ἔπειτα ἀπὸ
διὰ ἀρία ἐξ ἐξαγοράσεων ἀπὸ τῆς ῥάπας. Ὁ δὲ Νο-
ταράρης ἀφ' ἡμῶν ἀπαλλάγη ἀπὸ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

Παρακαλῶ ἐν τοιούτῳ τοῦ χρόνου σπεῦσαι τὴν ἐμβασίαν· ἐπειδὴ ἐν τῷ ὄντι ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀναχωρήσω τὴν 11ην Βρυτανικὴν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἵνα διαπεράσω ἐκεῖθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου δὲ ἐκκλησιάσω τὰ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ πράγματα τῆς Ἐκκλησίας, ἐπιστρέψω ἐν τάχει εἰς τὴν Ἑλλάδα· διότι δὲν ἠμπορῶ νὰ ἀπουσιάσω πολὺν καιρὸν ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἔχω πολλὰ ἐκκλησιαστικὰ πράγματα νὰ διορθώσω ἐν τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἐπειδὴ ἔχω ἀνάγκην νὰ ἐπιστρέψω ἐν τάχει εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ ἐν τῷ ὄντι

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γυνόμενον καὶ πάντοτε διάφορα καὶ ἀπολαμβάνοντα ἡ ἐκ διαφόρου μέρη τοῦ βράχεως, ὅπου φαίνεται νὰ ἐκπορεύεται.

Αἱ δὲ ὕλαι πηγαὶ δυνάμενοι νὰ κάμωσι πᾶσαν προσπάθειαν μεταλλευτικήν; Αἱ ὅσαι ἐπεδοκιμάσθησαν ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅτι δὲν εἶχον ἀρκετὴν ποσότητα ὕδατος, καὶ ὅτι ἡ θερμοκρασία των ἦτον ὀλιγωτέρα τῆς κανονικῆς, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν ἀνθρακικῶν ἀλάτων ἦτον μεγαλητέρα τῆς ἀναγκαίας, ὅπου ἐμποδίζει τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ὕδατος, καὶ ἐπομένως τὴν κρυστάλλωσιν τοῦ ἁλατος, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐξατμίσεως ταύτης ἐξαρτᾶται ἡ ἐπιτυχία τῆς ἁλυκῆς. Ἄρα οὖν αἱ ὕλαι πηγαὶ δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι καθόλου, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀναλύσεως τῶν ὑδάτων των ἐφάνη ὅτι τὸ μεγαλήτερον ἐκείνων ἔχει ἕως τὸ ἥμισυ τοῦ ἁλατος τὸ ὁποῖον ἔχει ἡ θάλασσα τοῦ Πρασσοῦ καὶ ἡ ἀναλογία τῶν ἀνθρακικῶν ἁλάτων εἶναι πολλαπλασία τῆς ἀναγκαίας· ἐπειδὴ ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἐφάνη ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν ἀνθρακικῶν ἁλάτων εἶναι μεγαλητέρα τῆς ἀναγκαίας καὶ ἡ ποσότης τοῦ ὕδατος μικροτέρα τῆς ἀναγκαίας.

Τὰ ἐξαιρέσιμα εἰς τὴν ὕλην, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν προσεχῆ ἔχουν ἀπολογισθῆ διὰ τὴν ἐβδομάδα ἀπὸ τὴν 19 ἰανουαρίου ἕως τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἰανουαρίου. Μόχθοι δὲ ἐκαλέσθησαν εἰς τὸ βράχον μὲ ἀναμμένους καὶ εἰς δὲ ἀπὸ αὐτοὺς ἔβγαζε τὸ ἁλάτι ἐδαπανήθησαν χρυσοῦν. Ἄλλα δὲ ἀπαιτοῦνται εἰς ἀναμμένους καὶ εἰς ἀναβλύζει τὸν ἀπομακρυσμόν. Ἐξ ὧν μὲ ἐξῆλθεν ἡ ὑπάρχουσα ὕλη εἰς ἁλυκάς, ἐξοδεύθησαν εἰς μεταφορὰν τοῦ πρασσοῦ καὶ εἰς ἄλλα παρεπόμενα καὶ ἡ ὑπόλοιπος ποσότης, διότι ὡς καὶ ἄνωθεν ἐμένασαν ἐπὶ τοῦ βράχου ἀπὸ τὴν δεκάτην καὶ ἐπάνω ἡμέραν. Διέρχεται ἐξοδὲ ἐκ τοῦ πρασσοῦ μέχρι τῆς ὄχθης ἐμεταφέρθησαν καὶ ἐξοδεύθησαν ἐσπερίσεως καὶ ἀναμμένους, καθὼς ἐπάνω ἀναφέρεται.

Τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς τὴν 1857, παλάσσαμεν ἀπὸ τὴν ὑπάρχουσαν ὕλην ἐπὶ τοῦ βράχου τοῦ Πρασσοῦ, καὶ ἐβγάλαμεν ἁλάτι ἀπὸ τοὺς μόχθους ἐπὶ τοῦ βράχου

ὁ Ναυτικὸς, ἵνα μ' ἀνέγνωσε τὴν ἀρᾶξιν τῶν ἀναγκαιούντων
ἔχειν ὅλα. " Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἡπείρου, διαλάβε ἐκ τῶν
„ἀναφερῶν Ἐντολὰς νὰ τοὺς διαπομπεύσῃ ἐν ὁ Δούλης Ἠλίας Ζαρβὸς δι-
„κάσας ἐπιτόπου, ν' ἀποδάρῃ ἐξ Ἀντιπατρίας δι' ὄνου ἀνορ-
„γῆλε." Ἡ διαπόμπευσις πῶς ἀκολούθησε κατὰ τὴν Διοικη-
τὴν τῆς Ἠπείρου, ἵνα μαθεύσωμεν κατὰ τὴν ἀναφορὰν
τῶν Ἀντιπατρίων νὰ μοῦ ἐπαναλάβῃ.

Ἤρθεν δι' ἐμὲ πάλιν ἀπὸ τὴν ἀπὸ ἐκεῖνο ὥραν τὴν σημε-
δεμένην, καὶ φροντίσας ὅλοι τοὺς ἀξιωματικοὺς ἐν τῷ Πρω-
γάδος συνηντήθημεν μετ' αὐτὸν, καὶ μετὰ δύο ὥρας ἐμπαι-
νήσαμεν ἐμβάλαμεν τοὺς βράχους. γαβόλας δὲ τὴν ὥραν τοῦ
ἀπερασμοῦ, ἀφήκθημεν ὑπὸ τὴν χαραυγὴν τῆς 7ης Φεβρουάρη
εἰς Κόρινθον. Τὴν αὐτὴν δὲ ὥραν ἔφθασε τὴν ἀγγελίαν
μου, ἀφοῦ ἐγράφθη ὑπὸ τοῦ Δ. Γερμανοῦ Μόρμορη τὸ ἑξῆ-
σμένον τῆς μεταγενεστέρας ἐμφανείας, εἰς τὴν ὁποίαν ὅλοι σφό-
δρα ἦσαν πικραμένοι ἀπὸ τὴν ἐμπόδιον τὴν ἐμπόδιον ἀπὸ τὴν
ἀπαγχονισθῆναι, σφοδρῶς ἀναπτύσσομεν.

„Παλάμαι, Καρατέρα

„η Φεβρουάριον 1852 ε. ν.

„Σήφ.

„Διαλάβομεν σαρὰ τοῦ Λόρδ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ νὰ δια-
βιβάσω ἐμπρὸς σοὶ, ἀμφορέαν τῆς Γερουσίας τῆς Ἑπτανήσου
ἀπαντοχρατόρων, ἐφορῶντα τὴν ἄπρα ὅρκον χαρακτηρισμένα
ἔδρα εἰς τὸν Δ.ν Ἠλίαν Ζαρβὰ καὶ Δ.ν Ἰωάν. Μορμόρ-
γάλον ἵνα ἐπιχειρήσωσι εἰς τὴν σαλπέδαν."

„Σήφ. Δουάρεως „Βάων

„Γραμμ. τῆς Γερουσίας „Γραμματεὺς τοῦ Ἀρμοστοῦ

„Κεφαλληνία 31 Ἰανουαρίου 1852.

„Ἐξοχώτατε!

„Ἐπὶ τοιούτοις ἐπάρχοις καὶ ἐλεεινοῖς εἰς ἐμὲ, Μεγάλε
τῆς γῆς μέλαν περιστατικὸν μελανεῖ τὸν ἐπὶ ἔτη ἀμέμπτον
τὸν ἀπολαμβανόμενον ὄνομα καὶ τὴν 11ην Ἀπριλ., καὶ
τὸν Ὑπάτιλαι Ἐξοχότατον, ἐπὶ ἐκλεκτορίαν, ὅπερ ἐν τῇ πο-
λεῖ τῶν γραμματέων καλοῦμαι, ἐκδικήσῃ τάχιστα τὸν
δημόσιον ἔλεγχον διὰ τὸν ἀποχλεῖσμον καὶ τὸν ἐκλεκτὸν ἐκ-

2α:

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ζωήν, ἵνα ως παρ' αὐτοῦ ἐπιτραπῶσι τὰ Καγκελλάρια, ὅσα
καὶ τὸν Σκάλιν, ὅλην ὀφείλει νὰ ἐνδιαφέρηται ὅσον τοῦ ἴδιου
συμφέροντος, ὅσον δύναται νὰ ἴδῃ καὶ ὅλως διαφόρου
τὸ παρ' αὐτοῦ χαμηλὸν μέτρον, καὶ νὰ ἀντιτάξῃ αὐτῷ
τὴν ἀμερόληπτον ὀπισθοφυλακήν."

„Μόνη ἐλπὶς ἐπιφέρουσι οἱ νέοι ἐπιτροπεύοντες Καγκελλάριοι
διὰ τῆς ἀναγεννήσεως τῶν συμφερόντων αὐτῶν. Δ:ς Ἡλίας Ζαρβᾶς
καὶ Δ:ς Ἰωάννης Μαυρομιχάλης, καὶ ἐμοὶ ἦτον ἐπιτετραμμένον
νὰ ἀναγνωσθῶσιν παρ' αὐτῶν ἵνα καθυποβάλω εἰς τὴν σύνεσιν αὐτῆς
τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος."

„Ὑποβάλλω δὲ εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὴν εὐσυνείδητον
μου ἐπιτροπὴν τῶν ἐπιτετραμμένων Καγκελλαρίων, ἵνα
ἐπιτρέψῃ τῶν Σουβερνάρων εἰσηγήσεται περὶ τοῦ ὅσον περιοδι-
κὸν ἐνδιάφερον, ὅπου μαρτύρει ἡμᾶς ἡ ἐπιχείρησις, ἵν' ἀποδώ-
μεν χρησιμεύσῃ ἐν μέσον συμφιλιώσεως δι' ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου
φόνου."

„Ἐν Βόλῳ σημειωτέον τῶν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὑπὸ δι-
κῆν τῶν διαβεβαίωσιν, ..."

„Δ. Καρτάνος."

„Τῇ Αὐτῆ Ἐξοχότητι
„Τῷ Ἰωάννῃ Οἰκονόμῳ Βαρβιάνῃ
„Ι. Μ. Μ. Γ.
„Λόρδῳ Μεγάλῃ Ἀρμοστῇ".

—

Ἀθηναῖς 30 Ἰανουαρίου 1854.

Μυστικόν.

„Ἀς συμπαρίσταμαι ὑ Ὑμ. Ἐξοχότης εἰς τὰς ὑπογεγραμμένας
Ἀντιπροσωπείας Καγκελλαρίων τοῦ Ν:ς πολιτευομένου, ἵνα μάθῃ ἐκ
τῶν ἐπιτετραμμένων ὑπ' αὐτῶν λόγων τῶν ἐπιθυμιῶν, μάθῃ
τὰ τῶν εὐχῶν τῶν παρ' ἐκείνων ὑποβ. Δῶν ἐκφράσεων αὐτῶν συμ-
πολιτῶν Δ:ς Ἡλίου Ζαρβᾶ, καὶ Δ:ς Ἰωάννου Μαυρομιχάλη, ὅλως
πρὸς ἅπαν ἕτοιμον εὐρίσκεσθαι μεμπρὸς τῆς σωτηρίου καὶ τῆς
ἀπαραγράπτου μου."

„Ἡ δωρεὰν καλύπτουσα τῶν Καγκελλαρίων χάν ἐλ-

χω

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

χῶς ν' γνωσθῇ καλύτερος σκοπὸς χωρὶς, ὅλη ἐξάρχ νὰ ἐκλεγῇ
γιὰ ἀχυτῇ πολὺ συμφέρουλα, καὶ ὅλη γρονέρια νὰ δουλεύῃ
σκόλαλα νὰ ἀνελλήγῃ, λὰν ὑρθύκαμε πολὺ τὶς σὰν ὅλη ἐκ-
δόλαλα νὰ ἀνοιχθῇ πολὺ 'σκρίμαλα."

„Εἰς ἀπαντὴν καλαγκὸν συγγράμματι οἱ ἀνοφαινόμενοι σε-
βόμαλα ὅλι ν' ἀκολουθήσωμε σχὶ λὴν ἐκ λῆ σκόλῃ ἐκπρόγῃν
γιὰ συμπληρωθῇ πολὺ θέμ ἐκρατῶ γράμματα σχὶ λὴν
Ὑμέλεμ Ἐξοχόλαλα, καὶ ὅλι κ' Κκ. Ζαρβὶ, καὶ Μαρμάρ-
μαλος θέμ ἀκολουθῇ ἔνα καὶ σάμε ἀναγκαιοτέρα λὴν
ἀπαγκαίαλα, καὶ ἀκολούθως λὴν πληρωμῇ λὴν πολ-
λῶν ἐκεχαίρουλα καὶ κ' ἀκολουθῇ πολὺ συμφέρουλα."

„Οἱ ἀνοφαινόμενοι ἔχλα γιὰ λιμὲ κ' ἐκφράσωμε
γιὰ Ὑμέλεμ Ἐξοχόλαλα γιὰ ἐκτίμαλα πολὺ ἀκόμα."

„Ὑπογράφομε

„Δ. Παῦλος Φωκιανάρλας — Δ. Δημήτρας Ὑψηλάντ — Χα-
ράλαμπος Θεοδώρ Πραλεκάκ — Σκουρίδαλ Φωκίων Πε-
ναρδάλας — Ἰωάννης Χατζῆς — Σκουρίδαλ Ἄγγελος Καβαχε-
ρός — Ἰωάννης Θεοδώρ Χαριλάου — Γεωργάκ Γ. Φαρέτρας."

„Τὴ πολὺ Ἐξοχόλαλα κ.τ.λ.

—

„Πειραιεύς

„Παχάλεσι 9 Φεβρουαρί 1858.

„Εὐγενέσταλα Κύριε!

„Λὰν εὐχαρίστως ἐδέχθημ λὴν ὑμελέρα προσφώνησι
κὸ χθεσκὲν 30 λῆ ἐνδ. πλήσιον Ἰανουαρί, καὶ σκοπεύ-
σαμ κὰ ἐγὼ λὰν ἀγκαλιὰν φιλοσχαβέσεσι λοῦ Ἐξάρχ λῆ κύ-
ριέ μ, λὰν ἐπρόκειτο Σκορπόβολα κ' ἀκολουθοῦσε!"

„Ἡ ἐκτροφεία ὅμως κὰ τὸ πὰ Σάββ ἡμ λὰν Ὑμέλεμ
κυρίως λὰν Δ. Ἡλία Ζαρβὰ καὶ Δ. Ἰωάνν Μαρμάρ-
λαν λὰν ἀγκαλιὰν κ' ἐκτρέφωσι ἄλλα ὅμως εἶμ ἀγ
λιὰ κολλήσλαν, καλὰς καὶ ἐκτροφεία ἐδικήμ, ἀκο-
λουθοῦμ ἀγ λὰν κεφαλήμ, λὰ ἐκφράσλαλ Ὑμεῖς,

Ἐγὼ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Εὐγενεστάτου Κυρίου, καὶ ὁ Ὑμέτερος Ἐσαρχος, ὅλη ἡ ἐνεργοῦσα
τοῦ Καθεσταμένου κοινοτέρου ζήτει εὐλογῶν ἡ φυσικὴ καὶ
ζώσης συνεδρῶν γαῦ, ἐξαίρετος νὰ ἀκολουθῇ διὰ ἀγαθὸν καὶ
συμφέροντα, καὶ νὰ ἀκολουθῇ ἐκεῖ ὁρθὸν κατὰ ἡ αὐτὸν
ὁ, ἡ διάταξις νὰ ἀσφαλῇ κάθε ἐσοχῆς."

"Ἐχὼ εὐφρόνως διὰ εὐχαριστήσουν νὰ γράφουν Ὑμῖν,
ὅλη ἐδόθη ἡδὴ διὰ ἀναγνώσεως διαλαγῆς, ὅπως οἱ Κύριοι
Δεβοὶ καὶ Μορηφόλος διανοθῶν νὰ ἐσχρίψουν καὶ
εἰς διὰ σιλλόδαλιν."

"Χωρὶς νὰ ἀπονέμω νὰ ἐμβάλλω καὶ ἐδῶ τρόπον
ἐν διαπέμπεται διὰ ἐξόδου, διὰ ἀσφάλειαν ἡ Τόπος σύνταξε
μου περιβάλλω διὰ Ἀντιπροσώπου διὰ Αὐτῆς Μεγαλό-
του ἐν τῷ Κράτει διὰ, ὃ μὴ ἐσχρίψουν νὰ ἀκούσουν διὰ
ἐμοῦ, ἐνταῦθα δὲ καὶ διὰ ἐσχρίψουν, ὅλη διὰ θέμα ἀ-
σφαλοῦς νὰ διὰ διαπέμψουν."

"Ἔχω διὰ ἐμοῦ ἀκριβῶς ὡς ἐξ

"Δ. Υψηλάντης."

"Πρὸς διὰ Εὐγενεστάτ. ἐπιτρόπ.

"Ἀντιπροσώπων Καθεσταμένου."

Τοιαῦτα Τέλος τὸ ἐν σχήμᾳ ἀγνοούμενον προσφυβῶν διὰ
ἀναμεμιγμένου μου ἀλληλογραφία, καὶ διὰ διὰ ἀνοίας ἅμα ἡ-
δόμου ἀσχοληθῶμεν, διὰ ἀναπόδραστος ὀλιγωρίαν εἰς ἴδιον κό-
σμον, εἰς ἀπόφασιν καὶ ἴδιον διὰ τὸ βρέφος γαγγόν-
τα, τὸ ἀνοῖα χάρις εἰδικὸν διὰ μόνον ἐπιμέλειαν ἀπὸ διὰ θα.
Τοῦτο μόνον παρατηρῶ ὅτι ἀν διὰ διὰ διαλαγῆς ἀναγράφ-
ων διὰ ἀναπόδειξιν διὰ Ἀρχιερατικὸν διαπόδειξιν, ἡ ἀνάγκη
μου, διὰ ἄλλο Τέλος, γράφ ἐκεῖ μεταβάσεως διὰ πληροφορί-
ας μου, καὶ ὄχι ἄλλως διαφανθῶμεν, διὰ ἡ ἀναγκαί-
ως ἐπὶ ἐπιμέλειαν ἐξόδου διὰ Ὑμέτερος Ἀντιπροσώπου μὲ
ἀναπόδραστος ἀναλόγως, ὡς ἡ ὁποία ἀναγκαιοῦται διὰ ἀν-
ρα. Θὰ διαπέμψουν ἅμα ἡ μεταβάσεως διὰ διὰ διὰ
διὰ μέσου Τέλλα διὰ Ἀναγνώσεως, διὰ ἀναλόγως διὰ ἄλλο ὅρον.
Τὸ Θέμα ἐξαιρετικὸν διὰ διὰ βεβαίωσιν, ὅθεν διαπέμψουν
ἔχω διὰ ἐδῶ, διότι ὡς ἡ ἀρχεῖ, καὶ προσκυνῶ ὡς

ὁ

η' ἐπανόδου ἀπὸ τὴν ἀποδημίαν ἡμερῶν.

Εἰς τὴν πόλιν τῶν Κυβερνήτων Σέλευκον ἔπεμψα ἀπελεύσεσθαι ἀνάρσιον ταπεινὸν σχεδὸν ἱερέως. Ἐκεῖθεν δ' ἀνῆλθον εἰς Πυρσοὺς καὶ Πάλμυραν εἰς Ζεύγματα, ὅπου διαμένει ἓξ ἄλλας ἡμέρας, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γέρα Καμπάνου εἰς ξενοδόχ, παρ' οὗτοι καὶ τῶν λοιπῶν Ζευγματέων ἐγένετο ὑπερβολικὴ φιλοφροσύνη, καθ' ἣν καμπόσοι τῶν ἀρχόντων ἐπεσκέφθησαν, ἐν οἷς καὶ ὁ ἡγούμενος τῶν ἐκεῖσε μοναστηρίων περὶ οὗ ἐρωτήσεις ἐποιήσαντο. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεσκέφθην καὶ τὰ ἐρείπια τῆς ἀρχαίας πόλεως, ἅτινα κεῖνται ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου. Τὸ σῶμα τῶν ἐκεῖ ζώων μοι ἐφάνη ἀνάλογον πρὸς τὸ τῶν ἐν Ἀλεππῷ. Ἐν τῷ ἐκεῖσε διαμονῇ μου ἐπεσκέφθην καὶ τὸν ἐν Ἀλεππῷ ἐπιστήσαντα ἐμὲ Ἀρμένιον ἱερέα, ὅστις μοι ἐπεδείξατο τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἀντίγραφα τῶν ἐν Ἀλεππῷ ἐπιγραφῶν, ἃς ἐκεῖνος ἐποιήσατ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Οἰκονομικὴ ἔκθεσις
τῆς αἰχμαλωσίας.

Πρὸ ὀκτωβετίας καὶ ἐνεχείρησα τὴν ἐκστρατείαν, διὰ τὴν καταλήψεως, θέλω λοιπὸν νὰ ἐκθέσω τὰ ἑξῆς.

α΄: Θέλω παρατηρήσει ὅτι ἐν διαγράμματι χρηματικῆς κατάστασεως, ἐλάμβανον, κάθε ἑβδομάδα νὰ γίνεται ἀποζημίωσις εἰς τὸν ὁπλοφύλακα ἡμέρας μιᾶς δραχμὴ καὶ διὰ τὰς ἀναγκαίας, ἢ δὲ μεγάλα, ἢ διὰ παραγγέλματα, ἐξ ὧν ἀπουσιάζη τὸ ὅλον ἢ μέρος τῆς διατάξεως.

β΄: Θέλω ἀφαιρέσει ἀπὸ τὸ ἀποζημίωσιν, ὅσα ἐξόδευσα εἰς τὴν ἐλάφου ἀναπληρώσεως.

γ΄: Θέλω παραβάλλει ὅσα ἐκαταλάβαμεν διὰ τὴν ἀξιόλογα τὰ ὁποῖα ἐλάβαμεν.

δ΄: Θέλω εἰσάγει ἀποδείξεις ἀπουσιάσεως μεγάλας καὶ ἀφορμῆς, καὶ ἔξω, τὰ ὁποῖα ἔλειπα ἀπὸ τὸ σπίτι μου, καὶ τὸ ἐπάγγελμα μου, τὸ μισθὸ καὶ τὸ ἐπάγγελμα.

Πρῶτον.

Ἔτος	Μὴν		Δίστ.	Λεπτ.
1851	Δεκέμβριος	Διὰ ἡμέρας ποὺ δὲν ἐκαταλάβαμε μ' ἔγγραφα ἢ ἀπουσίαν ἡμερῶν ἢ μεγάλα ἐκαὶ διὰ τὸ ἀναγκαῖα	44	
1852	Φεβρουάριος	Εἰς μεγάλα	25	
	Μάρτιος	Ὡσαύτως	20	
	Ἀπρίλιος	Διὰ παραγγέλματα	20	
	Μάϊος	Ὡσαύτως	20	
	Ἰούνιος	Ὡσαύτως	20	
1853	Μάρτιος	Εἰς μεγάλα	20	
	Μάϊος	Ὡσαύτως	20	
	Ἰούνιος	Διὰ παραγγέλματα	30	
	Δεκέμβριος	Ὡσαύτως	20	
1854	Μάϊος	Εἰς μεγάλα	20	
	Ἰούνιος	Διὰ παραγγέλματα	24	
			263	

Ἔτος	Μὴν		Δρ.	λεπ.
		Μεταφορά	263	
1835	Ἰούλιος	Εἰς μελωδίαν	25	
	Αὐγουστ.	Δι' ὠνάριον	20	
1835	Σεπτεμβρ.	Διὰ συναλλαγματικὴν	25	
	Ὀκτώβριος	Εἰς μελωδίαν	20	
	Νοεμβρ.	Διὰ συναλλαγματικὴν	50	
	Δεκεμβρ.	Εἰς μελωδίαν	24	
1836	Μάρτιος	Εἰς μελωδίαν	20	
	Ἀπρίλιος	Διὰ συναλλαγματικὴν	50	
	Ὀκτώβριος	ὠνάρια	20	
			517	

Τὰ συναλλάγματα ἐχρεώθησαν μερίαν πρὸς ὀκτὼ μερὶς ὅπου ἐξόφλησαν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Δολλάρου.

Νὰ ἔχωσι συναλλαγὲς μὲν - - - - - - - - - - - - - - - 24 52

Γρόσι.

Διὰ ἐμπορεύματα - 18 40
Διὰ ἐνοικιάσιν - 16 4
Εἰς χαρὰς τῶν ὑπαλλήλων - - - - - - - - - - - - - - 6 35
Εἰς μισθοὺς ὑπηρετῶν - - - - - - - - - - - - - - - - 44 96
Εἰς ἐνδύματα - 32
Εἰς ναύλους - 6 60
Διὰ ξύλα καύσεως - - - - - - - - - - - - - - - - - - 6 24
Δι' ἔπιπλα καὶ ἄλλα ξύλα, ὡς σανίδια, κοντάρια θαμ: μούρρους, ὑφάσματα, ὀρόσιγρα, χαλάσματα, φύλλα, κρασπὰς, βι: λόνας, πορβέδες, κοβέρτας, χάρτας, μελάνια, κήρινα κά: ψας, κομμώσεις κ. τ. ὅ. - - - - - - - - - - - - - - - - 11 56

Ἀφαιρεμένων τῶν νοστρ τὸ δολλάριον καὶ γρόσια πεφα: λαία δι τοῦ ὁμοίου νοστ τῶν ἀγγέλων, μένει ὑπόλοιπον - 350 49

Τάλαρον

Τὸ ὑπόλοιπον τῶν ἐχρεώθησαν δι' ἀγγέλους μερίδιον, καθ' ὅλα τὰ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἄρχισαν ἐξ ἀναλογίας τῶν ἀκροαματικῶν. Ἀναλογοῦσι δὲ

Καλ' ἔτος -	71	27
Καλὲ μῆνα -	5	9½
Καθ' ἡμέραν -	"	20½

Τέλος.

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens